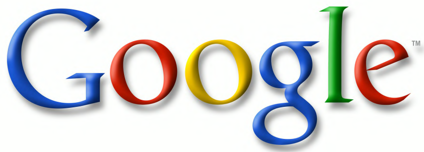
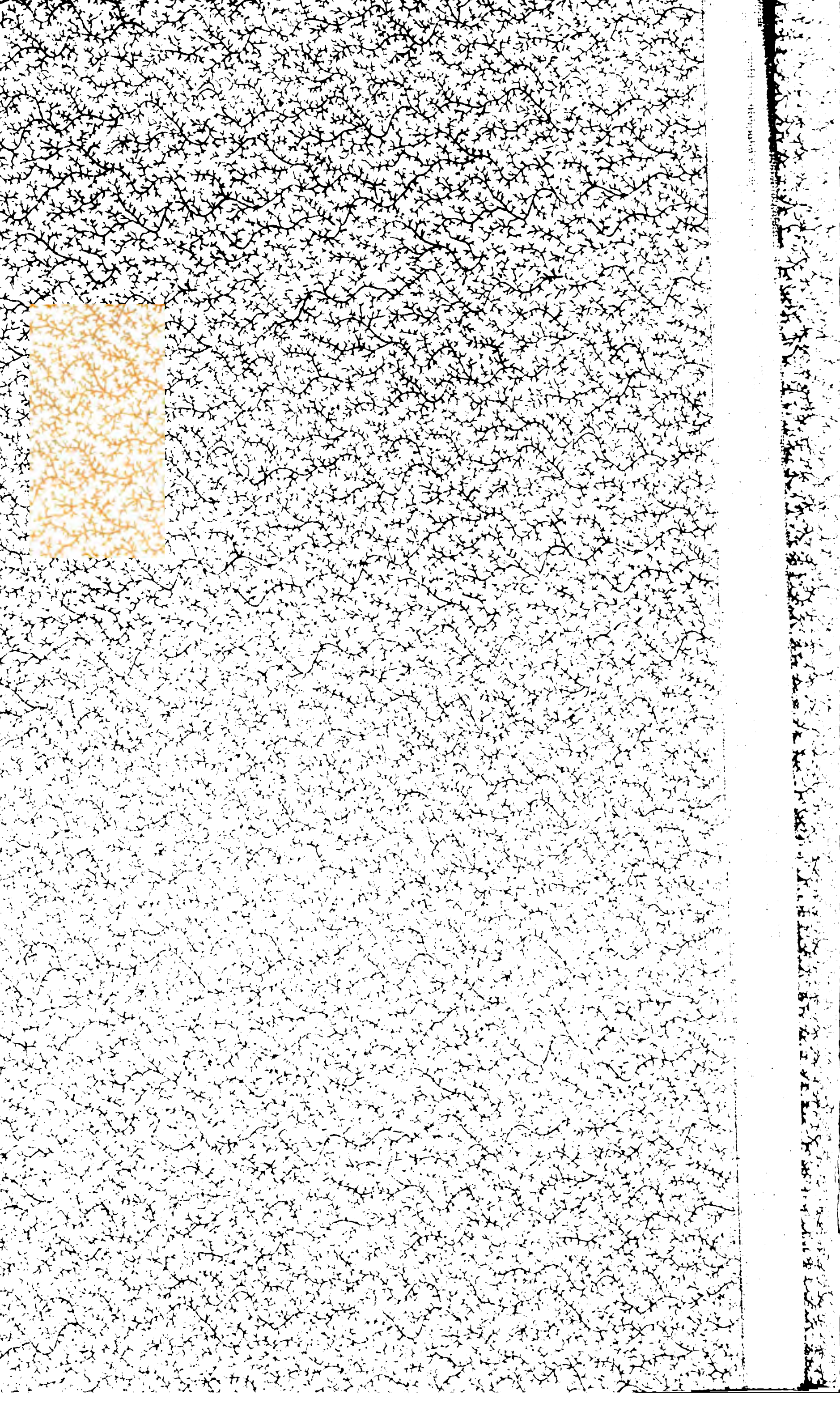

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07590566 5

LELAND's COLLECTANEA

IN

SIX VOLUMES.

THE SECOND EDITION WITH ADDITIONS.

M.DCC.LXX.

JOANNIS LELANDI

ANTIQUARII

DE REBVS BRITANNICIS

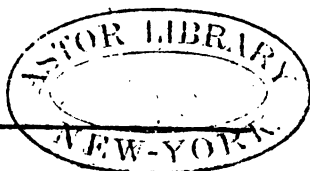
COLLECTANEA.

CVM

THOMÆ HEARNII Præfatione Notis et Indice ad Editionem primam.

EDITIO ALTERA.

VOL. I.

Accedunt DE REBVS ANGLICANIS OPVSCVLA VARIA è diverſis Codd. MSS. deſcripta et nunc primum in Lucem edita.

LONDINI.

IMPENSIS GVL. ET JO. RICHARDSON.

M.DCC.LXX.

1770

THOMÆ HEARNII

EDITIONIS PRIMÆ

EDITORIS PRÆFATIO

Ad egregium Antiquarium

BROWNUM WILLISIUM DE WHADDON-HALL In Agro BUCKINGHAMIENSI, ARMIGERUM.

Antiquitates nostræ hortatu cl. Willisii paullo diligentius à me excultæ. Collectaneorum Lelandianorum utilitas: Lelandi & Willisii in reliquiis antiquis è tenebrarum latebris eruendis industria.

§. 1. CCIPE, Vir cl. Joannis Lelandi Antiquarii de rebus Britannicis Collectanea, ex Autographis à me summa fide descripta, & in lucem edita. Et cuinam potius quid in hoc opere præstiterim, aliaque quæ præmonenda duxi, quam tibi exponam, qui mihi auctor fuisti, ut Antiquitates nostras paullo diligentius prosequerer, testimoniumque aliquod posteritati relinquerem me horas non male collocasse? Sed cui bono, inquiet quispiam, hæc antiqua edis? Ut nempe sciant omnes quanta fuerit antecessorum liberalitas, quanta in rebus gestis enarrandis, & in optimæ notæ scriptoribus conservandis, industria; quanta denique damna bonæ fecerint litteræ, cœnobiis, & bibliothecis ad ea spectantibus, penitus dirutis, & Codicum

MSS. vi ingenti in cineres plane redacta. Ceterum ut hæc damna aliquatenus resarcirentur curavit Lelandus, qui, magna insulæ parte peragrata, & bibliothecis aliquammultis perlustratis, non paucos Codices ab injuria temporis vindicavit, ex aliisque quæcunque sibi in libris, quos meditabatur, concinnandis usui fore præsenserat, excerpsit. Nec alia fere quam excerpta sunt hæc quæ nunc damus. At præclara quidem, & quæ magni semper fecerunt antiquarii illustres. Sed de eorum utilitate ac præstantia nemo quam tu, Vir præstantissime, accuratius judicare potest, qui tanta cum cura atque diligentia scriptores patrios evolvisti, & è schedis laceris aliisque id genus monumentis, situ atque senio ferme oblitteratis, & in bibliothecarum forulis atque scriniis hactenus delitescentibus, innumera pene congessisti, agri tui Buckinghamiensis Antiquitatibus condendis apprime necessaria.

Collectaneis hisce aliquammulta immiscuerunt alii, uncis proinde à nobis distincta. Woodii error.

§. 2. Inter legendum multa hinc inde notabis, hujusmodi uncis [] inclusa; quæ quidem non Lelando, sed partim Burtono, Antiquario Lindliaco, partim aliis debentur. Quin & Burtono non tantum Vita Lelandi, è Baleo (antiquitatum Britannicarum diligentissimo perscrutatore) descripta, ejusdemque corollarium, à se ipso litteris consignatum, verum etiam insignia illa, è fenestris aliisque vetustatis reliquiis eruta, quæ cœnobiis aliquibus præfiguntur, adscribenda. Hæc omnia assumenta memoravit item Woodius in Athenis suis Oxoniensibus. In illo tamen cespitavit, quod flocci æstimanda esse subindicaverit. Ex

optimis

optimis etenim auctoribus ac monumentis sunt desumpta, Lelandumque supplent, corrigunt, & illustrant. Sed hanc Woodii censuram non est cur miremur, quum alibi etiam minus considerate de aliorum scriptis pronunciaverit.

De sermonibus quos cum cl. Willisio de ecclesiis & cœnobiis, pariter atque de pavimentis vetustis habuimus.

§. 3. Gratulor tibi & mihi, Vir cl., quod quoties ad memoriam revoco disputationes nostras de re antiquaria, toties recorder sermones, quos Oxonii de ecclesiis cœnobiisque vetustis nuper habuimus. Tu quidem multa his de rebus accurate, nec minus docte. Et ego quoque vicissim nonnulla notavi quæ tibi (qua es humanitate) perplacuerunt. Præ manibus tunc fuit schedula illa Lelandi nostri, è qua sepulchrum Henrici tertii Westmonasterii eleganter adornasse Edwardum primum edíscimus. Hoc mihi ansam præbuit de Romanorum pavimentis disserendi. Sed quo minus pergerem impedierunt advenæ aliquot qui avocarunt. Promisi tamen me tandem aliquando, quod inceperam præstiturum. Idcirco nunc fidem absolvo.

Antiquitatum Ambrosdenianarum consarcinatoris hallucinatio. Pavimentum Stunsfeldianum Westmonasteriensi longe præstantius. Ornamenta ad libidinem fingebant tessellarii.

§. 4. Verba Lelandi ita se habent: "Anno octavo sui regni Eduardus primus ex Gallia advexit porphyreticum marmor, ex quo sepulchrum patris Westmonasterii ornavit. Lelandus. Ex crustis & reliquiis porphiretici marmoris facta sunt ibidem pulcherrima pavimenta tessellata illa [a]". Verba ista, ni fallor, (quanquam in loco indicando lapsus est) ob oculos habuit Antiquitatum Ambrosdenianarum consarcinator, pagina nimirum 13. ubi de

[a] Coll. Tom. II. p. 364.

Roma-

Romanorum reliquiis agens, de hoc pavimento perinde loquitur ac si re vera cum pavimentis Romanis æquiparandum esset; quæ tamen longe melioris erant notæ, utpote quæ ab artificibus multo peritioribus elaborata fuerint. Id quod satis notum ex hoc genus monumentis sæpissime apud nos erutis; præsertim ex pavimento Stunsfeldiano, eximio plane, & quod Apollinem Sagittarium (quem & Belatucadrum non raro appellaverunt veteres) dextra pateram, sive poculum, sinistra jaculum, una cum animali ficto ac commentitio exhibet. Tessellarii scilicet ornamenta ad libidinem fingebant; id quod etiam faciebant pictores, ut è codicibus illuminatis colligimus. Adeo ut gravi de caussa illi quidem à judicibus æquissimis male audierint, qui vel tygridem, vel pantheram nominarunt (quarum neutri competit figura) rectius chamam, vel potius axin, dicendam, si modo hæcce animalia (quorum meminit Plinius) artifici nostro vel de nomine nota fuissent, aut si, pro ratiociniis nostris, Theodosii res gestas ob oculos non habuissent pavimenti auctores.

Sententia nostra de Apolline Sagittario non absurda. Eam firmant monumenta vetera. Nummi quidam Atheniensium, (non, ut alii, Segestanorum,) Rhodiorum, Larissæorumque, illustrati.

§. 5. Neque mirari quispiam debet, quod Apollinem Sagittarium Deum nostrum vocitemus, quamvis sagittam, proprie sic dictam, non teneat. Nam (ne quid hîc loci notem de sagittis & temen- tatis missilibus quibus Britanni veteres pugnabant) & illi Dii qui jacula, seu spicula, pila non raro antiquitus vocata (ut notat Aul. Gellius [a]) æque ac illi qui sagittas gerunt, inter Divos Sagittarios ab antiquariis optimis numerantur. Eo plane modo quo & à scriptoribus

[a] X. 25.

tibus veteribus bellatores appellantur αἰχμηταὶ, τοξόται, ἑκηβόλοι, licet arma nominibus consona non ferant. Inde αἰχμητὴς Didymo est πολεμιστής[a]. & πολεμικός[b]. Ob eandem etiam rationem alibi ἰαμώρους interpretatus est πολεμικοὺς, ut de bellatoribus in genere vox accipiatur. Atque hoc loco non sunt prætereundi nummi quidam rari ex argento, in quibus Apollo jaculum vibrans, cum Trinacrio & hisce litteris .... TEEΔIIΥI (quas ignotas vocat Begerus) cernuntur. Cujusmodi nummos persæpe vidimus, & in altera parte duos athletas deprehendimus, è gymnasio scilicet quopiam Græco, ubi Apollo non secus ac exercitiorum palæstricorum dux atque pater exhibendus erat. Inde factum ut in hisce nummis non radiis sed pileo ornetur, nudusque etiam repræsentetur (ac si revera esset athleta) nisi quod verenda tegantur panno, ne inverecundiæ (quæ à juvenibus vitanda erat) favere videretur. Non possum igitur quin mirer nonnullos Segestanis nummos istos adscribere, qui potius, mea sententia, ad Athenas ipsas sunt referendi. Nec à nobis dissentit cl. Patinus. Apollinem quoque Sagittarium (cujus caput Bacchi ipsius caput nonnunquam assimilat, ut è nummis Bodlejanis liquet) dextra poculum, sinistra hastam apud Langum habemus. Et nonnunquam Rhodiorum ac Larissæorum nummi Apollinis faciem exhibent nostri Appollinis faciei omnino similem; adeo ut vix, & ne vix quidem à se invicem distingui possint.

[a] Ad Il. Γ. 179. [b] Ad Il. E 197.

§. 6. Sed

Jacula in nummis pluribus non alia à jaculo quod tenet Apollo Sagittarius in monumento Stunsfeldiano. Non desunt etiam nummi qui similem chlamydem exhibent.

§. 6. Sed nec hastam nec jaculum esse quod tenet noster opinantur alii. At minus recte, ut puto. Talia etenim jacula commemorat Salmasius. Tale etiam & illud (vel saltem non admodum diversum) quod conspicitur in monumento Arundeliano in ambulacro Bodlejano, cum ΔΗΜΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΝ ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΟΣ. Nec absona sunt illa, quæ aliquoties vidi in nummis Elaitarum, aliorumque Græciæ populorum. Ne quid dicam de nummis imperatorum Romanorum, Alexandri nimirum Severi, Gordiani Junioris, Constantini Magni, Fl. Julii Constantii, Constantini Junioris, Probi, aliorumque. Quos omnes, modo opus esset, proferre possem. Unum Fl. Julii Constantii, prope Burgum super Sabulum repertum (eopse videlicet loco ubi Castra Exploratorum fuisse videntur) cum eodem fere jaculo mihi ostendit amicus eruditus, & perhumanus, nunquam mihi satis laudandus, THOMAS RAWLINSONUS, armiger. Qui & alium Probi imperatoris, in quo similia jacula, mutuo dedit. Hic Verulamii erutus erat, cum multis aliis. Et milites, qui in hoc postremo nummo jacula tenent, eadem pene qua & noster Apollo induti sunt chlamyde. Haud aliter quoque chlamydatus est Sol, vel Apollo, in nummis aliquot Constantini Magni, in quibus SOLI INVICTO COMITI legimus. Cujusmodi quidem nummum elegantem possidet vir eximius RICHARDUS RAWLINSONUS, THOMÆ frater. Et hic Radingi in agro Bercheriensi repertus erat, una cum aliis, ut fertur. Neque absimilis est chlamys illa, qua amictus est Mercurius, in lapide eximio quem

ex

ex ædibus Peutingerianis ediderunt Viri docti, & ex Apuleio illustrarunt, qui ejusmodi chlamydis mentionem fecit.

Quas nos chlamydes vocamus, alii mantilia minus recte (ut videtur) fuisse censent.

§. 7. Quas vero nos chlamydes, & Homerus χλαῖνας (quas nimirum περόναις, ἤγουν κομβίοις, συνέδησαν, ut loquitur Scholiastes [a]) nuncupamus, alii mantilia fuisse perhibent. Sed non adeo recte, ut mihi videtur. Nam mantilia olim nihil aliud erant quam lintea pro operiendis mensis. Sic Isidorus. Et in eodem sensu Radulphus de Diceto, & Joannes Bromptonus mantillum habent, quod nomen à Gallico *manteau* derivatur, ut docuit cl. Waræus [b]. Nunc tamen pro pallio usurpant. Atque hinc obortus est error quo homines prædicti (in re antiquaria parum versati) tenentur, quem adjuvare visum est.

Lanceæ lauro coronari solitæ. Id quod de pilis atque jaculis similiter observandum.

§. 8. Nec quenquam, harum rerum peritum, fugit, lanceas, quæ cum hastis eædem erant, lauro coronari fuisse solitas. Ejusmodi lanceas sive hastas vidi in nummis Hadriani Smithianis qui in bibliotheca Bodlejana adservantur. Idem porro observandum de pilis atque jaculis: Huc item referenda jacula, sive hastilia, quorum partes supremæ palmam repræsentant. Exemplum publico dedit doctissimus Du-Fresnius [c]; in nummo videlicet, cujus pars aversa hanc exhibet epigraphen: EXVPERATOR OMNIVM GENTIVM.

Jaculum Stunsfeldianum lauro, non pampino, ornatum. Allectus in partibus Britanniæ Stunsfeldianis nunquam egisse videtur. Juliæ Soæmiæ nummus rarus.

§. 9. Existimarem proinde laurum esse qua nostrum ornatur jaculum, non vero pampinum. Quod si verum est, ut tam

[a] Ad Il. K. 133. [b] De Hibern. & Antiquitat. ejus Disqq. c. XI. [c] De Familiis Byz. Tab. III.

verum eſſe, quam quod his in rebus veriſſimum puto, apte quadrabit ad ea quæ de Theodoſio (omnia tam hîc, quam alibi, admirabiliter adminiſtranti) in Diſſertatione tradidimus, ſed nequaquam ad Allectum, qui in hiſce partibus nunquam egiſſe videtur. Neque refragantur nummi in parochia de Wendlebury inventi, ubi & aliorum Imperatorum ac Imperatricum pariter atque Allecti nummi ſæpenumero eruuntur, quos omnes hîc loci prætermittam, uno duntaxat excepto Juliæ Soæmiæ (matris Elagabali) ex argento, qui, ut omnes [a] ejus nummi, rarus eſt, & magni æſtimandus. Mecum autem perquam humaniter communicavit Amicus ſingularis è collegio Univerſitatis, qui & ipſe à femina quadam ornatiſſima Oxonienſi in meam gratiam mutuo acceperat. Ectypum ſcilicet ſic ſe habet:

Figuræ in hoc nummo cum iſtius imperatricis moribus laſcivis & impudicis mire congruunt. Alceſtria prope Stunſfeldiam non ab Allecto fundata. Guilielmus Bromius laudatur. Nummus eximius Allecti, ut & alius Carauſii.

§. 10. Hoc in nummo, præter Juliæ Soæmiæ effigiem, Venerem à parte poſtica habemus ſedentem, dextraque pomum, ſiniſtra haſtam tenentem; & ad genua ejuſdem adſtat puerulus. Quæ omnia cum imperatricis iſtius moribus laſcivis & impudicis mire congruunt. Etſi vero plurium imperatorum hîc effodiuntur nummi, nonnulli tamen ex Allecti nummis, in campis Alceſtrianis non raro erutis, conjiciunt,

[a] Vide pag. 275. Appendicis primæ ad Lelandi Collect.

Al-

Alceſtriam ab Allecto fundatam fuiſſe, quorum tamen argumenta fluxa & invalida eſſe mihi videntur, quicquid è contra ſciolorum & Hiſtoriarum noſtrarum corruptorum greges obganniant. Quis enim non videt diu ante quam floruerit Allectus conditam fuiſſe, nomenque ſortitam apud Anglo-Saxones à vetuſtate? Recte proinde quod hac de re animadverterim in Diſſertatione Epiſtolari ad cl. THORESBEIUM [a] probavit amicus noſter communis GUILIELMUS BROMIUS de Ewithington in agro Herefordenſi, vir utique harum rerum, ut & politioris litteraturæ, peritiſſimus, & à quo agri Herefordenſis deſcriptionem accuratiſſimam exſpectare debemus, ſi modo ne in lucem proferatur non obſtet modeſtia. Amicus ſcilicet ille noſter quod de Alceſtria notaverant alii diligenter perlegit; à quibus tamen omnibus diſſentit, meamque ſententiam ſe libenter amplecti per litteras ſignificavit, è quibus etiam collegi ſe habere Allecti nummum aureum eximiæ raritatis; non alium nimirum ab eo quem & nos poſſidemus in bibliotheca noſtra Bodlejana, Londini, ut arbitror, (nam ML idem eſt quod MONETA LONDINENSIS) percuſſum. Sed verbis quid opus eſt, ubi adſit ipſe nummus? En igitur Ectypum.

Ubinam loci inventus fuerit iſte nummus non

[a] Ad calcem primi Vol. Itin. Lelandi, §. 2.

 liquet.

liquet. Verum ideo gratum fore censeo quod nemo hactenus in publicum emiserit. Neque minus gratum fore existimo nummum alium, ex ære quidem, sed rarissimum, à viro doctissimo, paullo superius memorato, GUILIELMO BROMIO, ad me transmissum. Carausii scilicet est, Ariconiique fuit effossus, cum pluribus aliis id genus. Sed & hunc itidem subjiciam, quem Londini quoque fuisse percussum nullus dubito.

Londinum officina primaria pro moneta cudenda in Britannia, sicut è nummo optimo Valentis intelligimus. Hoc nomen LONDINVM Valente imperante non obsoleverat. Sunt & alia loca, præter Alcestriam prædictam, quæ ab antiquitate nomen sunt mutuata. Cl, Musgravii error.

§. II. Non tamen est quod quispiam hinc colligat vel Carausium vel Allectum Londini habitasse, quum & aliorum sint nummi imperatorum Londini cusi, qui tamen nunquam fuerint in Britannia, quorum unum nunc ob oculos habeo, Valentis videlicet, mihi ab amico, harum rerum studiosissimo, ostensum. Ex æreis est mediocribus, & in parte obversa hæc epigraphe conspicitur, D. N. VALENS P. F. AVG. circa Valentis caput diademate insignitum; in aversa vero SECVRITAS REIPVBLICAE, circa Victoriam gradientem, dextra laurum, sinistra palmam. Sub qua figura legitur LON. S. P. (id est, LONDINI SIGNATA PECVNIA) hinc inde OF. I. quod nihil aliud valet quam OFFICINA PRIMA. Unde clarum est, Londinum tunc temporis officinam pro moneta cudenda in Britannia fuisse primariam. Valens autem jusserat ut nummi cum alibi, tum & hîc percuderentur, ob Procopium tyrannum

anno

anno Christi CCCLXVI. à se victum, & occisum, A. D. VI. Kal. Jul. Et hic nummus, de quo loquimur, admodum rarus est; quum alii omnes Valentis nummi, præter æreos grandiores [a], sint satis communes. Nec quidem est suspectæ fidei, sed plane inter genuinos recensendus. Adeo ut hinc discere possimus, tunc etiam temporis urbem hanc insignem LONDINVM (quod vetustissimum nomen est) nonnunquam fuisse vocatam, quamvis AVGVSTA frequentius diceretur, ob dignitatem qua floruit. Quin & in Britannia nostra alia sunt oppida, quæ & ipsa similiter Alcestria, vel (quod idem est) Aldborough, sive Oldburrough, appellantur. Atque de his itidem in Dissertatione nostra Epistolari. Ab antiquitate scilicet nomen sunt mutuata, non ab Allecto. Eo modo quo Aldersgate & Aldgate, duæ è præcipuis illis portis, quibus patent mœnia Londinensia, ab antiquitate, non ab Allecto, sunt denominatæ. Adeo ut hisce portis non alia etiam ab hodiernis nomina indita essent, rerum potitis Anglo-Saxonibus, qui & è nummis, ibi repertis, Romanis antiquissimas fuisse, & ab artificibus solertibus extructas, colligebant. Ex his proinde quæ diximus constet nobis oportet cl. quoque MUSGRAVIUM Exoniensem (qui breviter ad me scripsit de hoc pavimento antequam Dissertationem de illo typis mandaram) longe falli opinione, ædificium nostrum Stunsfeldianum ab eodem itidem Allecto structum fuisse existimantem.

[a] Vide Savoti Judicium de raris & communib. impp. Rom. nummis ad calcem primæ Partis Appendicis ad Lelandi Coll. p. 280. qui tamen non senserat & hunc nostrum nummum pro raro esse habendum.

§. 12. Ce-

Ædificium Stunsfeldianum tum demum incensum perditumque quo tempore Romani è Britannia migrarunt. Castra stativa & immobilia in agris Stunsfeldianis constituta. Castrorum frontem STRIGAM, latus SCAMNVM appellabant veteres. Agri Stunsfeldiani arcifinii, sive arcifinales, olim, ni fallor, vocati. Castra Stunsfeldiana semirotunda fuerunt.

§. 12. Ceterum, his omissis, non desunt qui ædificium ante annum CCCCLXXVI. dirutum fuisse contendunt, quo nempe anno Heruli in Italiam irruperunt, Romanique omnes (ut alibi monuimus) Britanniam reliquerunt, quamtumvis jam antea pars maxima deseruissent, Valentiniano nimirum tertio imperante. Verum hæc objectio ad rem parum facit. Sufficit, si tum demum ædificium incensum fuerit perditumque quo tempore ejusdem incolæ è Britannia migrarint. Sed plura non dico, utpote qui pavimentum dictum descripsi & explicui in principio octavi voluminis Itinerarii Lelandi, ubi docui in agris Stunsfeldianis castra fuisse Romana. "Castrorum "autem duplex erat situs, alius pro re nata & "belli exigentia, incertus atque mobilis; fixus "alius & immobilis, ut in castris stativis. In "situ fixo orientem, in mobili hostem, respicie-"bat porta prætoria [a]." Nostra itaque castra stativa & immobilia fuisse existimarem, in ducis Romani gratiam constituta, quorum proinde porta prætoria plagam orientalem agrosque Alcestrianos respiciebat, quorumque frontem STRIGAM, latus SCAMNVM appellabant pro normis Gromaticis; quibus nominibus frons utique & latus in aliis omnibus item castris veniebant. Atque inde est quod "qui limes "in sepulchrorum inscriptionibus IN FRON-"TEM appellatur, ilium STRIGAM appellent in "castrametatione Gromatici; & vicissim quem "scamnum Gromatici, eundem soleant IN A-

[a] Dodwelli Dissert. de Ripa Striga, §. 3. nec aliter Vegetius de re mil. l. I. c. 23.

"GRVM

" GRVM designare inscriptiones [a]." Adeo ut, ni fallor, agri nostri Stunsfeldiani arcifinii aliquando vocarentur, pro more veterum, qui agros illos arcifinios nominabant hostis arcendi caussa constitutos. Neque alios nostros fuisse verisimile est, qui tam prope viam illam militarem, sive Prætoriam, vulgo Ikenild vocatam, jacebant; nec procul remoti erant ab Oxonio, Athenis Britannicis, quæ ne ab hostibus barbaris (in hisce etiam insulæ partibus grassantibus) pro amore suo erga Musas diruerentur cavebant milites Romani. A nobis etiam faciunt quæ notavit Oratorum Latinorum princeps in Epistolis ad Familiares [b], unde intelligimus castra ad fluvios olim posita fuisse, quales videlicet per agros, de quibus diximus, decurrere notius est quam ut probari debeat. Porro silentio prætereundum non est, me autumare castra nostra semirotunda fuisse, qua forma Galbæ etiam erant, quorum figuram conservarunt viri clarissimi Gabriel Simeonius [c] & Guilielmus Stewechius [d]. Talia etiam sunt castra illa, Romana ut videtur, ad duos lapides cis Abbingdoniam, à parte nimirum Euro-australi viculi de Bayworth. Talia item & illa Begbrokiana, quæ in Dissertatione commemoravimus. At omnino orbiculari forma sunt castri Sinnoduniana mille passibus à Dorcestria in agro Bercheriensi sita, & sesè miro modo supra Isin flu. erigentia. Hæc nuper summa cum delectatione perlustravi, locumque munitionibus firmissimis idoneum pedibus obivi. Quid quod & formam semirotun-

[a] Dodwell. loc. cit. §. 4. [b] L. X. n. 34. [c] In Observationibus antiquis. [d] In Not. ad 23. cap. l. I. Vegetii de re mil.

dam

dam laudet Vegetius? Forma tamen omnium frequentissima erat quadrata. Inde nonnulli non aliam formam apud Romanos viguisse fidenter prodiderunt. Quin & puto loci qualitatem in caussa fuisse cur formam semirotundam his in agris aliisque non procul sitis adhibuerint Romani. Sic enim Vegetius [a]: "Interdum "autem quadrata, interdum trigona, interdum "semirotunda, prout loci qualitas aut necessitas "postulaverit, castra facienda sunt." Non me fugit alios codices *quantitas* habere. Verum utcunque legatur, ad amussim conveniet cum agrorum Stunsfeldianorum situ ac natura, qui antiquitus non certis linearum mensuris continebantur, sed arcebantur fines eorum objectu fluminum, montium arborumque, id quod omnino postulabant hujusmodi agri, sicut ex Isidoro [b] satis est manifestum, in cujus tamen aliquot editionibus perperam desideratur particula negativa *non*, substituta à Goësio è scriptoribus suis Gromaticis.

Ædificii Stunsfeldiani tubi Senecæ observationibus apte quadrant. Ejusdem ædificii pavimenti icon, quam edidimus, vera & authentica. Apollo Sagittarius chlamyde & arctissimis femoralibus, pro more seculi quo floruerit artifex, indutus. Patera canthari forma nonnunquam facta. D. Philippi Sydenhami, Baronetti laus. Valeriani Senioris nummus eximiæ raritatis.

§. 13. Illud insuper hîc loci operæ pretium est monere, tubos, de quibus in Dissertatione, per quos circumfunderetur & ascenderet calor (qui ex hypocausto immissus ima simul, & summa foveret æqualiter) apte convenire cum Senecæ observationibus (qui docet sua tempestate hujusmodi tubos, parietibus immissos, inventos fuisse, quales nimirum in urbe etiam Legionum, teste Gyraldo, olim occurrebant;) & ex icone pavimenti accuratissima (quam itidem juris publici feci

[a] De re mil. l. I. c. 23. [b] XV. Orig. 13.

 sub

ſub initium octavi voluminis Itinerarii Lelandi, quamque doctiſſimus SLOANUS, magnuſque HALLEIUS, aliique viri eruditiſſimi, nam ſubſellii inferioris homines nihil moror, approbarunt, quippe qui veram & authenticam eſſe pro comperto habuerunt) conſtare, Apollinem, chlamyde, & femoralibus (arctiſſimis ſcilicet, & à femoralibus ſeu braccis veteribus, ſive Britannicis ſive Hybernicis, non omnino alienis) ornatum, pro more ſeculi quo floruerit artifex, (imperante nimirum Valentiniano primo) non male repræſentari. Inde etiam liquet, pateram nonnunquam cotyliſci vel canthari forma factam fuiſſe, pro eorum ſcilicet opinione, qui hujuſmodi pateras à potando, non patendo, ſic dictas exiſtimarunt. Atque hujuſmodi pateræ (ut taceam de pateris inuſitatæ formæ in nummis quos mihi, pro infinita qua flagrat bonas litteras promovendi cupiditate, perquam humaniſſime mutuo dedit D. PHILIPPUS SYDENHAMUS de Brimpton in agro Somerſetenſi Baronettus, natalibus & virtute illuſtris) non ſemel in monumentis veteribus cernuntur, ac ſpeciatim in nummis Alexandri Theopatoris, uti etiam in nummo quodam rariſſimo primi moduli quem inter nummos Raianos (quorum [a] catalogum, hactenus deſideratum, nuper confeci) ſæpiſſime vidi. Ceterum, ut lector eruditus rectius de illo judicium faciat, ejuſdem ectypum, pariter atque deſcriptionem, ſubjicere viſum eſt.

[a] De hiſce nummis vide quid ſcripſi in Annott. ad Juſtinum, Trogi epitomatorem, p. 296.

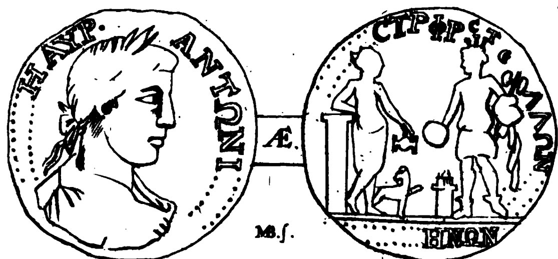
Id eſt, ΑΥΤ. Κ. Π. ΛΙΚ. ΒΑΛΕΡΙΑΝΟC. *Valeriani Senioris caput laureatum.* Hæc in parte obverſa. In averſa autem: ΕΠΙ. C. Β/ . . . . . ΙC-ΤΟΜΑΧΟΥ [ἴσ. ΒΑΛ. ΑΡΙCΤΟΜΑΧΟΥ] ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. *Duæ figuræ ſtantes, prima muliebris turrita, cum veſtibus paullo ſolutioribus ac diſcinctioribus, dextra pomum, ſiniſtra puerulum. Secunda virilis, dextra pateram, canthari forma, ſupra aram, ſiniſtra haſtam. nuda, niſi quod chlamydem (vel quid ſimile, modeſtiæ cauſſa) circumjectam habeat.*

Elagabali itidem nummus rariſſimus.

§. 14. Quid quod & in iiſdem Archivis Elagabali quoque (omnium ætatis ſuæ juvenum multo formoſiſſimi [a]) nummum æneum primi moduli habeamus, in cujus parte poſtica figuræ (aliquatenus evaneſcentes) viſuntur duæ ſtantes, prima quidem muliebris (cruribus divaricatis) ſecunda virilis, quæ ſententiam noſtram mire confirmant? Muliebris quippe figura dextra pateram ſupra animal quoddam (agnum, ni fallor) tenet (ſiniſtra columnæ innixa;) virilis vero eſt turrita, dextraque pateram (forma à vulgatis fere diverſa) ſupra aram tenet. Siniſtra autem pellem cujuſdam animalis gerit, una cum ſecuri quadam, quali forſitan in ſacrificiis tunc temporis utebantur. Ceterum & hunc etiam ſubjiciam, ut lector de eo itidem rectius judicet.

[a] Vide Herodian. l. V. c. 5.

§. 15.

§. 15. In quo nummo hoc quoque notatu dignum est, quod littera μ eo modo quo & η fingatur, quo modo item non semel se habet in nummis Anglo-Saxonicis & Anglo-Danicis, uti patet è Dissertatione illa Epistolari Amici eximii D. ANDREÆ FOUNTAINE, à celeberrimo HICKESIO (Litteraturæ Anglo-Saxonicæ Instauratore summo) una cum Thesauro suo Linguar. Septentrionalium (doctrina reconditiori referto) in lucem publicam (omnibus φιλαρχαίοις plaudentibus) edita. Neque hujus litteræ forma diversa est in nummis quibusd. Romanis Amici nostri præstantissimi, RICHARDI RAWLINSONI. De hujusmodi item characteribus, subsidio codicum MSS. aliorumque vetustatis monumentorum, tandem aliquando agere statuerat vir exquisito judicio THOMAS SMITHUS, S. T. P. collegiique Magd. Oxonii socius [a]. Id quod utinam præstitisset. Sed casus quidam ne scriberet impedierunt. Ad nummum nostrum quod attinet à parte antica legendum est, AΥΤ. K. M. AΥΡ. ANTΩNINOC. A postica, EΠI. CTP [ATHΓOΥ.] ΦP [OΥPIOΥ.] CTEΛΛΩNOC. ΓEPMHNΩN.——ΦPOΥPIOΣ

Ex hoc nummo Elagabali, aliisque monumentis liquet, μ aliquando, quoad formam, ab η non aliam fuisse. De characteribus antiquis scribere instituerat cl. Smithus. Epigraphæ prædicti nummi Elagabali suppletæ & illustratæ.

[a] Hoc clarum est è Coll. ejus MSS. penes me, num. CXXXVII. 4to. p. 251.

pro ΦΟΥΡΙΟΣ alibi etiam. Inde in nummis Tranquillinæ, Gordiani Pii uxoris, ΦΡΟΥ CABEIN ΤΡΑΝΚΥΛΛΕΙΝ. Γέρμη vero est urbs Hellesponti. Γέρμη, inquit Stephanus, πόλις Ἑλλησποντία, πλησίον Κυζίκου, ἣν Ἡρωδιανὸς Ἀσίας φησίν. ὁ πολίτης, Γερμηνὸς, καὶ Γερμηνή.

Urnas quasdam pateris fuisse similes non temere innuit Langus. Id quod è Vitruvio probatur.

§. 16. Ex hisce itaque nostris observationibus manifestum est, Langum non temere innuere [a] quasdam urnas, quoad formam, à pateris non alias fuisse. Idque colligit è Vitruvio. Fateor equidem *seu urnam* in vulgatis Vitruvii Codicibus non exstare. Exstabant tamen in Langianis. Saltem è Langi verbis sequitur pateram nonnunquam urnæ formam retulisse. Verum enimvero caussa, quam agimus, neque postulat *seu urnam*, neque Langi hac in re opinionem. Nam ex ipsis verbis, ut in vulgatis ejus exemplaribus leguntur, liquet, Vitruvium de urna, seu urceolo, intelligendum esse. Sic etenim ille: *Namque Athon montem formavi* [est sermo Dinocratis, architecti Macedonis, ad Alexandrum M.] *in statuæ virilis figuram, cujus manu læva designavi civitatis amplissimæ mœnia; dextera* PATERAM, *quæ exciperet omneum fluminum, quæ sunt in monte, aquam, ut inde in mare profunderetur.* Non aliter, inquam, accipienda sunt ista verba, quam si diserte urnam vocasset, ut nempe ab aliis vasibus, fluminum figuris assignatis, non discreparet hæc patera Dinocratis, quæ sane in vetustis monumentis vel urnarum, vel urceolorum, vel denique amphorarum formas exhibent.

[a] De numm. pag. 91. Ed. 2.

§. 17. Sed

Non desunt alia argumenta quibus opinio nostra de pateris firmari potest. Plauti poterium Samiolum idem quod patera sive potera. Robertus Stephanus limatioris, quam Henricus filius, judicii. Craterae vetustissimae cornua aliquatenus referebant, quibus prisci primum potabant.

§. 17. Sed nec desunt alia argumenta, quibus sententia nostra firmari potest. Jam antea indicavimus pateram à potando, pro quorundam sententia, fuisse appellatam. Sed cur inde deducerent, nisi pateræ quædam cantharorum forma factæ fuissent, ut eo commodius in potando uterentur? Recte proinde Δέπας Græcorum poculum vel etiam pateram vertunt interpretes omnes. Scholiasti vero Homeri est ἔκπωμα sive ποτήριον. Hinc etiam patera apud Plautum poterium audit, *Samiolo* tamen voce adjecta, quoniam è terra Samia (ad figulina omnium auctorum testimoniis celebrata) istiusmodi vasa conficiebant, quæ alibi propterea vasa Samia nuncupat. Quid Robertus Stephanus, in antiquitatibus, cum Græcis, tum Romanis, versatissimus, & limatioris, quam Henricus filius, judicii? Nonne & ipse pateram vocat poculum? Ita profecto. Procul dubio ob eandem rationem. Adeo ut potera pro patera olim non absurde legeretur. Hoc colligimus è Lexicographis. Id quod viderat cl. Perraultius. Qui proinde Vitruvii pateram vertit *une coupe*. Interpreti vero Italo est *una cratera*. Et versioni favet antiquitas. Crateræ quippe vetutissimæ longæ (non tamen prorsus rectæ) & paullo arctiores erant, ut cornua aliquatenus referrent, quibus prisci primum potabant, ut non tantum ex Athenæo, verum è lapide Rhamnusiano discimus. Hinc κεράσαι, id est, temperare vinum aqua, ἀπὸ τῶν κεράτων, id est, à cornibus, deducunt viri eruditi. Atque hæc cornua non solum auro & argento ornata, sed & argentea

argentea aureaque esse facta, illisque convivas sibi ipsis mutuo propinare consuevisse monuit Hieronymus Mercurialis.

Patellas inter pocula recenset Nonius Marcellus. Nostra aliæque pateræ sacris quoque usibus inserviebant. Apollini pateras non perperam assignari jam olim opinati sunt Galli. Nummi veteres, amphorarum forma, ad Apollinem spectantes. Apollinem in conviviis sæpius commemorabant Romani. Atque eo fortean patera etiam nostra referenda. Huc spectant sententiæ aliquot quas exhibent æneæ tabulæ. Urceolus, pariter atque noctua, sapientiæ index. Athenæ nostræ Oxonienses Theodosii tempore celebres.

§. 18. Poculum itaque quum sit patera, non est cur miremur, Nonium Marcellum inter pocula etiam recensere patellas. Et è nostro aliisque monumentis clarum est, hujusmodi pateras sacris quoque usibus inserviisse. Pro victoria, quam reportarant, gratias Apollini agebant Theodosii milites, patera proinde (quæ & gutti, sive præfericuli nomine venire potest) dextra manu (hoc in pavimento) insigniendo. Nam Ἀπόλλωνος μὲν οἰκεῖον fuisse poculum hocce, διὰ τὴν μαντικῆς ἀλήθειαν, observavit Athenæus, qui de poculis veterum doctissime disseruit. Quid quod & Apollini pateras non perperam assignari jam olim opinati sint Galli? Hinc sacerdotes ipsos Beleni, seu Apollinis, *pateras* appellabant, ut ex Ausonio indicavit eruditissimus Du-Fresnius. Veteres item nummos perplures habemus cum pateris, amphorarum forma, in partibus obversis, tripodibusque in aversis; quos ad Apollinem spectare (quamvis neque epigraphas, neque Apollinis caput præ se ferant) vel inde intelligimus, quod alii id genus nummi ipsius imaginem gerant; quorum aliquot nuper etiam mihi monstravit amicus, quo tempore & alios porrexit hac inscriptione insignitos, ΜΑΛΙΩΝΑΣΩΝ. Apollinem quoque in conviviis suis sæpissime commemorabant Romani veteres. Atque eo fortean patera nostra etiam referenda. Apollo nimirum præses Musarum erat, atque in ipsius

ipſius honorem ad menſas bibere ſolebant. Quo tempore hunc ordinem fere ſervabant, ut Apollinis, vice ſecunda, mentionem facerent. Ita enim è ſententiis aliquot (quas exhibent æneæ tabulæ) colligimus. Et eo plane modo eaſdem tabulas jam olim explicuit Puteanus. Sed en tibi verba: TREIS. CRATERAS. HAVRIAS. PRIMAM. SITIS. CAVSSA. SECVNDAM. SIS. HILARITATIS. TERTIAM. SODES. VOLVPTATIS. PRIMAM. MVSIS. SECVNDAM. STVDIORVM. PRÆSIDI. APOLLINI. TERTIAM. SOMNO. SED. OMNES. PRO. OPTIMI. PRINCIPIS. SALVTE. LIBATO. Neque dubito quin haſce regulas religioſe ſervarint ædificii Stunsfeldiani artifices, nec gulæ indulſerint plus quam præſcripſerant duces, qui cœnas ſuas ultra horam raro protrahebant. Nec urceolum aliam ob cauſſam in partibus averſis nummorum Athenienſium poſitum fuiſſe arbitror quam ob ſapientiam, qua hæc urbs præ aliis inſignis evaſit, ut & ipſe pariter atque noctua ſapientiæ index eſſet. Quidni igitur & in pavimento noſtro patera, urceoli forma facta, ſapientiam itidem denotaret, & ad Athenas noſtras Oxonienſes, tunc etiam celebres, ſpectaret? Sunt & alii Athenienſium nummi (ſæpiſſime à me verſati) qui præter urceolum figuram muliebrem præ ſe ferunt, dextram ſupra pateram (à patera noſtra Stunsfeldiana non alienam) extendentem. Hanc autem nonnulli forte urceolum itidem nominaverint.

Pavimenti Stunsfeldiani aliæ præter noſtram exſtant icones & deſcriptiones. Quas tamen nulli laudant præter Democraticos aliquot & Fanaticos.

§. 19. Verum de his ſatis ſuperque. Priuſquam tamen manum de tabula, operæ pretium eſt notare alias præter noſtram monumenti hujus exſtare icones; quas tamen omnes (uti etiam deſcripti-

Academiis nimirum bonisque litteris inimicos. Non est mirandum hujusmodi homines Academias odio habere, quum non desint è viris, ad honores summos evectis, qui foveant. Cl. Smithi de Historiæ Reformationis ecclesiæ Anglicanæ auctore judicium.

ones, à me nondum perlectas, utpote lectu indignas,) damnant & rejiciunt Academici aliique harum rerum periti. Non desunt etiam, ut fertur, qui auctores sibilis potius explodendos, quam laudibus efferendos esse censeant, quippe qui de hisce rebus scribunt, quas ne primoribus quidem labris attigisse videntur. Neque re vera quisquam laudat, si excipiamus Democraticos aliquot & Fanaticos, qui ex odio nescio quo inveterato in Academias & bonas litteras Bacchum potius quam Apollinem in hisce insulæ partibus olim cultum fuisse volunt. Sed non est mirandum hujusmodi homines Academiis inimicos esse, acerbosque adversarios, quum non desint è viris ad honores summos evectis qui foveant, suisque exemplis acuant; quorum unus & ipse nuper libellum adversus Academias edidit, idem scilicet qui & antea de Ecclesia Anglicana non adeo præclare meritus est ob historiam de ejusdem Reformatione compaginatam. Quam quidem historiam (ut ingenue fatear) laudarunt multi, " ii præcipue qui" (ut Viri doctissimi [a] verbis utar) " jucunda re-" rum enarratione, & styli concinnitate deliniti, " omnia citra qualecunque examen, fide & in-" dustria auctoris nixi, facillime admiserunt. " Nec quicquam illius debitis laudibus detractum " volo. Quam crasse autem in multis non parvi " momenti rebus, præfervido ingenio, & præ-" cipiti festinatione, quæ menti apud se deli-" berandi, & cogitationes cæco impetu con-

[a] THOMÆ SMITHI, Collegii Magd. non ita pridem Socii, in Cod. MS. apud me num. XXXIII. pag. 43.

" ceptas,

" ceptas, & temere effusas ad examen revocandi " facultatem solent adimere, ne dicam ex studio " partium, ille erraverit, Vir cl. & harum rerum " peritissimus, Henricus Whartonus, satis clare " ultra omnem sophisticam cavillationem, speci- " mine errorum ibi admissorum edito, ostendit, " plures quoque, si per mores seculi licuisset, " ostensurus. Sed nolo istis ulceribus manum " affricare. Interea tamen, quod non malo ani- " mo, sed ex solo veritatis amore & reverentia " à me dici profiteor, non possum, quin dam- " nem sive Auctoris, sive Amanuensium in ex- " scribendis schedis Cottonianis sive inscitiam, " sive socordiam, qui aut male intelligendo, aut " verba mutando, & integras sententias omit- " tendo, eas à vero sensu perverterunt. De ce- " teris instrumentis, quæ Appendice utriusque " Tomi reperiuntur, alii, quibus ea inspiciendi " & explorandi facultas suppetit, judicent."

Henricus Whartonus vir omni laude dignissimus. Reformationis Historia eo titulo indigna. Ejusdem Auctor Buchanano similis, nisi quod Buchananus doctrina modestiaque illum superaverit. Quin immo Auctor tanto oneri plane impar. Gordoni epistola ad lectorem historiæ Spotswodianæ digna omnino quæ à juvenibus aliisque crebro legatur.

§. 23. Hæc Vir cl. Et recte. Nam quo sæpius Specimen antedictum lego, eo magis Whartoni nomen veneror, ingeniumque, judicium, eruditionem, fidem, ac diligentiam laudo. E contra, quoties Reformationis Historiam inspicio (si modo fabularum, aliqua ex parte monstrosarum, turpiumque relatu, quarum memoriam omnem tolli funditus ac deleri arbitror oportere, farraginem Historiam nuncupare fas sit) toties mihi in mentem venit Buchananus, nostro quidem omnino similis, nisi quod doctrinis Buchananus (cui summam copiam facultatemque dicendi natura largita est) instructior esset, nostrumque mo-

destia superaverit; in hoc etiam longe illo inferiorem, quod homo, in alia gente natus, & in rebus Anglicanis peregrinus fere atque hospes, adeoque tanto oneri impar, opus sit aggressus, quod exspectandum potius erat ab Anglis aliquot (omni litterarum genere excultis, & à partium studio alienissimis, immo) probitate sua, vitæ integritate, judicio, omnibusque ingenii morumque dotibus clarissimis. Qualis autem fuerit Buchananus è V. cl. Roberti Gordoni à Straloch epistola ad lectorem Historiæ ab archiepiscopo Spotswodio conscriptæ patebit, digna sane quæ à juvenibus aliisque crebro legatur, ne scriptorum vafrorum eloquiis & consiliis irretiti ac impulsi tandem (Fanaticorum ad instar, qui Carolum primum, inter optimos omnis retro ævi Principes numerandum, decollarunt) invehant in regiam potentiam, omnemque regiæ Majestatis reverentiam conculcantes, sub prætextu leges conservandi, avitumque regimen protegendi, immo aras & focos defendendi, arma contra Principem incaute capessant, & perduelles plane evadant. Quapropter hanc epistolam ad calcem Præfationis hujus subjungam, è Collectaneis MSS. quæ moriens mihi legavit eruditissimus SMITHUS.

Whartoni ne unicam quidem objectionem refellit Historicus. Vices nostræ plane dolendæ, qui in ea tempora incidimus, quibus nonnulli è principibus cleri in politia ecclesiastica mire defecerunt. Refractationum librum ab Historico exspectant viri probi. Monachi voluptatibus non immersi vitiisve perditi.

§. 21. Haud me latet Historicum nostrum de Whartono non semel conquestum fuisse, immo vero unum & alterum librum contra illum scripsisse, ira nimirum exæstuantem quod errores suos & insidias magna ex parte detexerit. Quin & Whartono ab Historico vitio vertitur, quod se ab illo injuste

juste accusatum esse asseveret. Cujus tamen ne unicam objectionem refellit, sed ad ineptias abit (ut loquendi formula quam ipse amat [a] utar) hujusmodi tantummodo argumentis contentus, quæ frigida atque vana vocabant veteres. Metuo tamen ne nimis acerbe & arroganter hæc videar dixisse. Auctor videlicet sacra infula redimitus summam à nobis reverentiam vendicat. Neque hoc diffiteor. Egomet etiam ipse vel infimos homines sacris ordinibus initiatos colendos esse censeo. Atqui non ideo dissimulandum, vices nostras esse plane dolendas, qui in ea demum tempora incidimus, quibus non desiderantur è principibus cleri, qui adeo in politeia ecclesiastica defecerint, ut sacras Scripturas, & ecclesiæ Anglicanæ Articulos atque Homilias opera dedita male interpretentur, quique eo nomine in varias reprehensiones incurrant, immo omnium bonorum sermonibus vapulare debeant. Hæc omnia igitur extorsit veritatis amor, utinamque Auctor noster quæcunque juris publici fecit recti judicii lance perpendat, errores expungat, librumque Retractationum ipse confestim edat; criminaque nefanda, quæ monachis (eo quod pauci è tanta multitudine luxuria & lascivia diffluerent) intulit, pro virili eluat. Tametsi ne illud quidem probat planumque facit paucos etiam fuisse voluptatibus immersos vitiisve perditos. Atqui id erat certe accusatoris officium, qui tanti sceleris

[a] Vide cum alibi, tum præcipue ad pag. 13, & 15. libelli cujusdam Auctoris nostri, cui tit. *A letter writ by the Lord Bishop of Salisbury, to the Lord Bishop of Cov. and Litchfield, concerning a Book lately published, called,* A Specimen of some Errors and Defects in the History of the Reformation of the Church of England, by Anthony Harmer. Lond. 1693. 4to.

argueret, non tantum explicare vitia, verum testimonia satis ampla adferre, quæ omnem dubitandi locum demoverent. Hæc igitur quum desint, vel saltem non sint manifesta, profecto res tom scelestæ, tam atroces, tam nefariæ, quas de monachis narravit, credi nec possunt, nec debent. Verum de his alii. Ad rem nostram vehementer pertinet, quod è schedis tuis intelligamus abbates pariter atque monachos de Bello & de Abington, quo tempore cœnobia subvertebantur, integros vitæ, scelerisque puros, fuisse, alioquin, Historico nostro fatente, favore regio plane indignos.

Ecclesia D. Petri in Oriente Oxonii à S. Grymbaldo condita. Testudo ibidem in qua ossa sua collocari instituerat. Areæ hujus testudinis ichnographia, ut & ejusdem prospectus interior. Prospectus item ipsius Ecclesiæ à parte Euro-Australi. Baptisterii antiqui, quod olim in Ecclesia collocabatur, icon.

§. 22. In litteris item ad te scriptis fidem obstrinxi me tecum communicaturum esse figuram testudinis, subter cancellum *ecclesiæ Divi Petri in Oriente* Oxonii factæ, in qua tumbam, ossa sua continentem (modo Wintoniam, ob discordiam, inter veteres Scholasticos & illos quos secum adduxerat exortam, non profectus fuisset) collocari designaverat S. Grymbaldus. Hanc ecclesiam ipse condiderat è saxo summa cura perpolito. Ita Asserius Menevensis. Nec est quod Asserii locum (tanquam minus genuinum) suspectum habeant Cantabrigienses. Legitur enim in exemplari optimo quo usus est Camdenus. Ecclesiæ sane antiquæ partem exiguam duntaxat nunc cerni fateor, utpote quæ (uti alibi ostendi) Henrico Vto, regnante restaurata fuerit. Partem tamen orientalem ab ipsius Grymbaldi artificibus esse quovis pignore contenderim. Verum utcunque hoc se habeat, illud nemo (modo sit æquus judex)

dex) inficias ibit, testudinem, nunc extantem, eandem plane esse quam fieri curavit Grymbaldus. Areæ igitur hujus testudinis prospectum interiorem ac ichnographiam ad te transmisi, una cum Ecclesiæ ipsius à parte Euro-Australi prospectu, & baptisterii cujusdam perantiqui, & (pro ratione seculi quo fabrefactum erat) elegantis, XII. Apostolos exhibentis icone; quod postquam per spatium quingentorum plus minus annorum (nam eo circiter tempore quo & Wintoniense Baptisterium, de quo acturus est V. cl. SAMUEL GALEUS, cujus impensis nostrum jam prodit, elaboratum fuisse existimo) in ecclesia permanserat paucis abhinc annis ædilis quidam sacrilegus amoveri jussit, alio (longe viliori) substituto, & supra puteum (ad pauperes aliquot pertinentem) ab Ecclesiæ parte septentrionali (ubi sæpius vidi) collocari.

De Appendice virorum doctorum hortatu à nobis subjuncta. Cl. Huttoni epitaphium.

§. 23. Collectaneis ad umbilicum ab operis typographicis perductis, de Appendice cogitavi; quam etiam ut subjungerem monuerunt Amici quibuscum commercium institui litterarium. Complectitur autem Appendix ista non tantum Opuscula quædam, ab ipso Lelando scripta, omniaque item, Codro dempto, jam olim edita, sed & alia, quæ Antiquitates nostras mire illustrant, monumenta, quorum indiculum subnexam. Primo itaque mox post Lelandum occurrit Σκελετὸς Cantabrigiensis, Richardo Parkero, antiquario peritissimo, & è Camdeni familiaribus auctore. Perplures annos in bibliothecæ cujusdam forulis delituerat; sed nunc tandem beneficio viri prænobilis, de religione & de re an-

tiquaria

tiquaria præclare meriti, D. PHILIPPI SYDENHAMI Baronetti in lucem prodit. Alia non pauca, ni fallor, ſcripſit Parkerus, ſacris Muſarum ſtudiis ſe penitus dicans, honoreſque non minori diligentia quam alii ambiunt miſſos faciens. Verùm iſta, quæcunque demum fuerint, vel adhuc in angulis neſcio quibus latent obſcuris, vel, id quod valde metuo, omnino perierunt. Σκελετὸν Cantabrigienſem excipit Viri Sanctiſſimi Guilielmi Chappel, Corcagienſis & Roſſenſis in Hibernia antiſtitis, vita, à ſe ipſo conſcripta. Cujus quidem præſulis virtutes non eſt quod ipſe laudem ac enarrem, quum ex opuſculo iſto, quod è penu ſuo litterario mihi porrexit idem vir eximius D. PHILIPPUS SYDENHAMUS, longe clarius emicent quam ut noſtro penicillo egeant. SYDENHAMUS vero ipſe acceperat à viro reverendo GEORGIO MOMPESSON de Southwell in agro Nottinghamienſi Præbendario, & eccleſiæ de Mansfeild in eodem comitatu vicario digniſſimo. Utinam alii, SYDENHAMUM imitati, id genus κειμήλια pretioſa è ſuis muſéis proferant, & in diam lucem prodire permittant. Sed talis eſt multorum hujus ſeculi hominum μικροψυχία, ut ſacras hujuſmodi reliquias pro virili ſupprimant. Mox habes Savoti de nummis raris & communibus judicium, jucundùm pariter atque utile, una cum epiſtolis aliquot cl. Langbainii, excerptiſque pauculis è Codice MS. Bodlejano. Et hæc quoque ad antiquitates noſtras apprime faciunt. Hucuſque de prima parte Appendicis. Pars ſecunda à conviviis magnificis Nevilli & Warhami incipit. Hauſeram è Rotula Bodlejana. Neque hæc,

aliaque,

aliaque, quæ ex eadem Rotula exſcripſi, Antiquariis noſtris, ut ſpero, diſplicebunt. Illi quippe experti norunt Hiſtoricos noſtros abſque hujuſmodi ſubſidiis vix intelligi poſſe. Hinc non poſſum quin laudem Chronicon Pretioſum à doctiſſimo Fleetwodio, nuper Aſaphenſi, nunc vero Elyenſi Epiſcopo, ante paucos annos contextum. Iſtis perlectis, illico tibi præſto erit fragmentum de eccleſia Beverlacenſi quod in Excerptis è Lelandi Collectaneis, à viro eruditiſſimo ROGERO GALEO, Thomæ τȣ̃ μακαρίτȣ filio, perquam benigne ad me tranſmiſſis forte fortuna inveni. De me itidem & de re litteraria optime meritus eſt cl. CHARLETTUS ob epiſtolam doctiſſimi Bathurſti in laudem primi voluminis Monaſtici Anglicani è Muſéo ſuo inſtructiſſimo mihi, prelo adhuc fervente, prompte porrectam. Elegantiſſima hæc epiſtola recte nos deducit ad Abbatum, qui mitra inſigniti locum ſuffragiaque habebant inter magnates in ſuperiori regni comitiorum conſeſſu, Catalogum, à te ipſo, vir cl. litteris conſignatum hortatu viri cujuſdam illuſtris, bonarumque litterarum Mæcenatis indefeſſi, qui mihi non deſinit, admirabili quodam affectu, inſignes animi tui dotes prædicare; ut ipſe quoque ſuccenſus admiratione laudum tuarum, cogar primum tibi, deinde toti Britanniæ noſtræ regno, virtutes tuas eximias gratulari. Diligentiam tuam probo & laudo; laudabunt etiam & alii quotquot antiquitates noſtras colunt, idque eo lubentius & alacrius quod non pauca è cl. Viri MATTHÆI HUTTONI, collegii Ænei Naſi hac in Academia quondam Socii, ſchedis excerpſeris: HUT-

HUTTONI, inquam, quem omnes probi demirati sunt & suspexerunt ob raram eruditionem, insignem in re antiquaria peritiam, summamque verecundiam ac humilitatem. Vanos & instabiles esse honores quos mortales exhibere solent optime videbat vir sagax & eximius, ideo non ambiebat. Has res caducas & falsas, quæ cito evanescunt, & nascuntur partim ab assentandi studio, partim à metu, partim à commodi spe sapienter aspernatus est aliisque relinquebat, eosque demum veros honores esse judicabat, qui à virtutis decore proficiscuntur. Sed ne plura scribam facit epitaphium, quod suasu tuo inserendum duxi, è marmore scilicet albo ipsius memoriæ consecrato, & in pariete septentrionali ecclesiæ de Aynhoe in agro Northamtoniensi posito:

MATTHÆUS HVTTON S. T. P.
Hujus ecclesiæ Rector Integerrimus,
RICHARDO HVTTON *de Popleton*
In Comitatu Eboracensi Armigero,
Et DOROTHEA *uxore ejus,*
Dom: FERDINANDI FAIRFAX *Baronis filia, natus:*
Antiquitatum Britannicarum apprime sciens,
In ecclesiasticis præsertim monumentis
Pervolvendis describendisque indefessus,
Vita severus,
Moribus comis,
Animo simplex,
Primævæ & Fidei tenax & Pietatis æmulus,
ELIZABETHAM,
ROGERI BVRGOYNE *Baronetti filiam,*
Sibi matrimonio conjunctam habuit,
Et mutuo affectu conjunctissimam.

Quam,

Quam,
Duobus ex ea susceptis filiis,
ROGERO & THOMA,
Mærentem reliquit,
Repentina morte extinctus
Die Junii 27. *Ann. Domini* 1711. *ætatis suæ* 72.

Catalogum hunc tuum sequuntur Lelandi Bononia Gallo-mastix, paullo serius ad manus adlata, de qua Monitum ad Lectorem præmisi, notulæque de Viis Romanorum militaribus, quas ad me transmisit Auctor doctissimus clarissimusque Dissertationis de Viis hisce in sexto volumine Itinerarii Lelandi excusæ. Subjunxi denique Notas Indicemque ad totum opus, in quibus contexendis id operam dedi, ut ea duntaxat seligerem, quæ maximi momenti mihi esse viderentur. Alia lectoris judicio relinquo. Chartas illas vero quod attinet, ad primi hujus voluminis initium collocatas, in quibus de Lelandi Promotionibus & phrenesi (in quam incidisse maxime dolendum est) scias velim me eas accepisse à viro, modestia & doctrina claro, & in re antiquaria genealogicaque versatissimo, JOANNE ANSTISIO Armigero. Quibus item adjungere placuit Woodii vitam Lelandi, ut & epistolam ad me scriptam ab Amico charissimo, & Historiarum nostrarum, præcipue quæ ad rem typographicam spectant, peritissimo JOANNE BAGFORDIO, Londinensi.

§. 24. Quinetiam in animo habueram Inscriptionum veterum Syllogen subnectere, è schedis Camdeni aliisque chartis haustam. Sed re accuratius & distinctius e per-

Sylloge Inscriptionum veterum una cum Camdeno edenda. Binæ inscriptiones hic loci divulgatæ, à viris eruditissimis nobiscum communicatæ.

perpensa, commodius visum est aliquantulum apud me premere, ut scilicet una cum Camdeni Britanniæ editione Latina, quam meditor, in lucem prodeat. Cui Editioni (si modo ut absolvam DEUS OPT. MAX. dederit) accedent emendationes & additiones quas ipse Camdenus Codici suo passim adspersit, mihi non ita pridem donato à cl. SMITHO. Ceterum quum Inscriptionum mentionem fecerim non abs re erit binas hîc loci subjicere, quarum primam mecum perquam humaniter communicavit cl. ANSTISIUS. Cujusnam sit ætatis non est in proclivi dicere, Nullus tamen dubito quin pars ejusdem posterior sit priore paullo recentior. Id quod è litterarum forma patere videtur. Sed non tantum litteras, verum etiam inscriptionis historiolam è schedula itidem Anstisiana tibi exhibendam duxi.

In the bottom of the Offertory Basin made of copper belonging to the Chappel of St. John Baptist at Soulston in a circle is this five times successively imbost:

GHISCALIRE
KORIDEIN

MB. f.

In

In a less circle within the former is this five times imbost:

Soulston was an ancient Hermitage in the Parish of Stanford Com. Wigorn: It hew'd out of a Rock, over which was the Chappel whereto this basin belong'd as tradition gives us. Vid. Dugdale's Monast. p. 148. 30. Vol. I.

Fatendum est, difficiliorem esse explicationem, quam ut primo intuitu colligatur. Antiquariorum quotquot viderunt aliæ atque aliæ sunt sententiæ. Quod autem ad me attinet, non aliud valere existimo quam, *Gilbertus Seal, rekor* [pro *rector*] *de N. A. J. vero fecit.* Nimirum ut tam artificis quam donantis nomen designetur. Sed neque id tacendum est, in schedula Anstisiana duabus solummodo lineis constare inscriptionem, nempe ut prima pars unam, secunda alteram lineam conficiat; quas tamen nos, ita postulante pagina, in quatuor lineas disjunximus, religiose interim retenta cum magnitudine

tum & forma litterarum. Aliam, quam innui, inſcriptionem mihi in manus tradidit inſignis medicus RICHARDUS RICHARDSONUS de North-Brierly in agro Eboracenſi, doctrina pariter atque moribus probis clarus; qui & ipſe acceperat ab Amico ſuo digniſſimo excultiſſimoque Dno. GEORGIO TEMPEST, Baronetto. Exſtat in eccleſia de Campſall, prope Pontem-fractum. Quamvis autem non ſit adeo antiqua, non dubito tamen quin & hæc grata erit, tam ob ſcribendi quam interpungendi rationem, raram etiam, ſicut in Anſtiſiana, atque inſolitam.

[illegible]

id eſt,

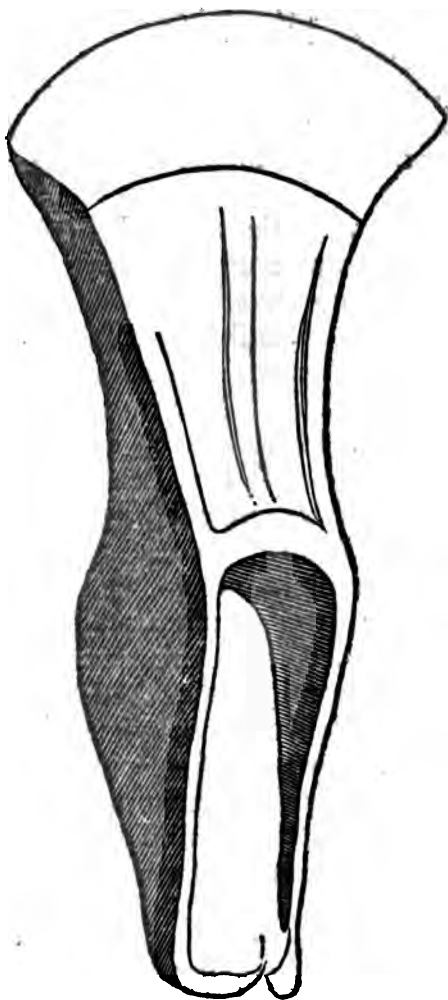
Let fal downe thy ne, and lift up thy hart,
Behold thy maker on yond cros al to torn.

Re-

Remember his wondis that for the did ſmart,
Gotyn without ſyn, and on a virgin born.
Al his hed percid with a crown of thorns,
Alas! man thy hart oght to breſt in too.
Bewar of the dwyl when he blawis his horn,
And pray thy gode aungel convey the.

§. 25. Dum his de rebus diſſerui, Amicus, toties à me laudatus, eruditus RICHARDUS RAWLINSONUS, ſecum Oxonium advexit celtim antiquum Romanum, mihique obtulit nomine viri egregie docti & ſumme colendi JOANNIS HARWOODII, L. Doctoris. Hoc monumentum nactus cum celte Thoreſbeiano, de quo ad calcem Voluminis primi Itin. Lelandi, illico contuli, & ab eo diverſum eſſe perſenſi. Nullum ſcilicet habet foramen, uti nec aurem qua ſive filum, ſive metallum netum, de quo loquitur cl. RICHARDSONUS, annecteretur. Utrinque tamen eſt concavitas quædam, quæ manubrium, hunc in finem, uti conjicio, ad extremitatem fiſſum, admitteret, ut mallei vi ſeu lapidem ſeu lignum facilius expeditiuſque ſcinderet. Itaque non eſt cur è ſecuribus hujuſmodi inſtrumenta fuiſſe cum viro doctiſſimo ſuſpicemur. Sed qualiſnam demum celtis ſit Harwoodianus ut intelligatur operæ pretium eſt in medium proferre, lectoremque monere me nulla alia de cauſſa à RICHARDSONO diſſentire, niſi quod veritatem aliis quibuſcunque amicitiis anteferendam eſſe cenſeam. Celtis Romanus è Muſéo Harwoodiano.

§. 26. Unum

Francisci Cherrii mors & encomium.

§. 26. Unum reſtat quod moneam, gratias ſcilicet immortales tibi aliiſque præclaris hominibus, qui conatibus hiſce noſtris favent, habendas eſſe. Nomina ex Catalogo ſub finem ediſces.

edifces. Quod tamen non fine lachrymis fcribo. Hæc etenim dum recolo, ante oculos obverfatur FRANCISCI CHERRII de Shottesbrooke in agro Bercheriensi armigeri (THOMÆ CHERRII, juvenis [a] illius spectabilis, quem corporis proceritas, formæque dignitas, pariter atque animi dotes, commendabant, patruelis) obitus. Quo quidem viro unum & alterum forsan doctiorem, neminem integriorem, modestiorem, humiliorem cognovi. Sed ideo mihi quam maxime interitus ejus dolendus est, quod vitæ meæ testem, rectorem, magistrum, immo amicorum longe optimum (utpote cujus cura & impensis à puero educatus fuerim, litterisque bonis institutus) amiserim. E vivis excessit vir præstantissimus Sept. 23. A.D. MDCCXIII. ætatis XLVIII. & sicuti ipse ordinaverat (id quod è litteris ad conjugem dilectissimam patet) sine ulla pompa funeris (si funus id habendum sit, quo non amici, ut exoptabant, ad exsequias cohonestandas conveniebant) in parte aquilonari cœmiterii ecclesiæ de Shottesbrooke tumulatus est, hoc tantum epitaphio (à seipso confecto) saxo marmoreo (quod corpus tegit) adscripto, HIC. JACET. PECCATORUM. MAXIMUS. modestiæ quidem atque humilitati illius congruentiore, quam doctrinæ, fermonis elegantiæ, liberalitati, & munificentiæ erga egenos, (quamdiu scilicet res prosperæ paterentur) benignitati, morum comitati, constantiæ, animi magnitudini, fidelitati erga Principem patriamque, ceterisque virtutibus, mausoléo, quamtumvis splendido &

[a] Vide Epistolam nostram de Antiquitatib. quibusd. inter Windlesoram & Oxoniam, ad calcem quinti Vol. Itinerarii Lelandi, §. 19.

magni-

magnifico, non omnino indignis. Alia præterea de viro magno, ſtudiiſque litterariis, quæ cum DODWELLO ſuo annos aliquammultos indefeſſe coluit, dici poſſent. Poſſem & Chronologiam accuratiſſimam, quam contexuit, Herodoteam, reliquaque opera recenſere, imperfecta quidem, ſed in quibus altiſſima eruditio judiciumque peracre elucent. Atqui hæc longiori oratione perſequi, vel de iiſdem fuſius diſſerere nec vacat, nec eſt præſentis inſtituti. Hoc tamen addo: Virum hunc eximium ſingulariter & miratus ſum, & obſervavi, qui nihil unquam ad oſtentationem fecit, ſed omnia ad conſcientiam retulit, recteque facti, non ex populi ſermone, mercedem, ſed ex facto petiit. Hinc ad initium librorum ſuorum fere omnium ſcripſit, *Non civium ardor prava jubentium. — Conſcientia mille teſtes.* Cum Attico ſcilicet eſſe, quam videri, bonus malebat, intuebaturque potius quid ſe facere par eſſet, quam quid alii laudaturi forent. Miratus fuiſſes & tu (ſicut & ego miratus ſum) ſi interfuiſſes, qua patientia longam & pertinacem valetudinem tolerarit, fortunæque adverſæ ictibus reſtiterit. Quin & tantum abfuit ut quenquam conviciis dicteriiſve inceſſeret, ut etiam de viris aliquot ingratis (à quibus optime fuerat meritus, quibuſque ſolenne eſt, ut multi ſunt experti, ab afflicta amicitia transfugere, & ad aliam florentem devolare) ſi, ipſo audiente, mentio fieret, vel omnino mutus eſſet, vel de illis ſubinde honorifice loqueretur. Vides, vir cl. qualis quantuſque amicus occiderit, & quam juſtis de cauſſis CHERRII mortem, (qui mihi parentis affectum ſemper exhibuit)

tanquam

tanquam immaturam in sinu tuo defleam. Ne tamen præter modum lugeam faciunt Philosophiæ cum Christianæ tum Ethnicæ dogmata, quæ nos adversus omnes vel temporum, vel fortunæ, vel naturæ insidias muniunt. *Dominus dedit, dominus abstulit: sicut domino placuit ita factum est: sit nomen domini benedictum.*

Lelandi Collectanea de Scriptoribus à Baleo cum additionibus edita. Novam editionem una cum Bostono Buriensi à cl. Tannero exspectamus. Pontificios fœda labe conspersit Baleus, alioquin omni laude cumulatus historicus.

§. 27. Habui hæc de opere nostro quæ dicerem. Neque necesse est ut de libro illo Lelandi, nuper in publicum emisso, collectanea de Scriptoribus Britannicis complectente, quidpiam notem, nisi quod eum jam olim cum additionibus eruditis & luculentis evulgarit cl. Baleus, novamque editionem una cum Bostono Buriensi, aliisque, scitu & memoratu dignis, ad scriptores nostros pertinentibus, à doctissimo TANNERO, Cancellario Norvicensi & Præbendario Elyensi, exspectemus. "Sed bona verba quæsumus" ajunt quidam è nostratibus. "Baleus homo erat tenui auctoritate, cuique proinde vix ulla fides adhibenda." Magis autem invidiose quam juste hæc objiciunt nostrates. Baleum etenim ob nihil aliud culpandum esse puto quam ob sermonis acerbitatem & acrimoniam nimiam erga Pontificios; quorum nomina clara adnisus est fœda labe conspergere, in pontifices etiam ipsos Romanos contumeliosissima quæque subinde scriptis suis inserciens. Alias omni laude cumulatus erat historicus, & optime meritus est ab antiquariis, patriæ suæ præsertim amantissimis. Nam quæ Lelandus omiserat ipse ex aliis supplevit, idque magnam partem è membranis; quas nimirum, Lelandi exemplo,

 assidue

assidue perquisivit ac pervolvit. Quinimmo aliquando in compendium redegit quæ scriptores vetustiores fusius dilataverant, & contra quæ illi paullo compendiosius perstrinxerant nonnunquam dilatavit. Magna ubique est rationis perspicuitas, par fides, indefessa diligentia; temporum, quoad licuit, ordinem servavit, & non tantum nostræ, verum & aliarum quoque gentium multa in Centuriis sui comprehendit alibi frustra quærenda. Cura ut valeas, Amice erudite. Id vigiliis intempestivis abstinendo facillime consequêre. Adeo ut quoniam potes temporibus superesse, obnixe orem atque obsecrem, ut te tibi tuisque reserves. Mei autem laboris, industriæ, diligentiæque maximum capiam fructum, si conatus hosce nostros tibi, aliisque antiquitatum cultoribus, placere intellexero. Etiam atque etiam vale. Scribebam Oxonii in Aula Edmundi die 17, Februarii A. D. $17\frac{14}{15}$.

E Col-

E Collectaneis MSS. doctissimi Smithi *penes Editorem, n. 13. p. 85.*

Robertus Gordonius à Straloch, vir clarissimus, antiquo & præclaro stemmate natus, summa sapientia, omnique doctrinæ genere non mediocriter tinctus, pietate, fama, morumque integritate præstans;

Ad Lectorem Historiæ ab Archiepiscopo Spotswodæo conscriptæ.

Qui suæ gentis historiam nescit, domi peregrinatur; sed ut incorruptam eam habeat, laborandum illi est. In antiquissimis narrationibus & regnorum initiis multa plerumque fabulosa: minus tamen illic periculi est, nisi posteritas ea in exemplum trahat, & inde illicita stabilire conetur.

Antiqua nostra historia hoc morbo laborat; sed non illa sola. Sicut enim primi nostri scriptores (quorum nihil præter nomen exstat) superstruxere originem nostram fabulosæ Gathelo & Scotæ, quos ex Ægypto educere ausi sunt; ita veteribus Britannis non defuit Brutus; non defuit Francion Francis Trojano sanguine editus; ut innumera hujus generis taceam. Datur hîc Antiquitati venia in tanta literatorum egestate, & priscorum seculorum barbarie. At recentiorem Historiam corrumpi odio, aut assentatione Scriptorum non ferendum.

Ubi tamen Regna aut Respublicæ insignem mutationem patiuntur, aut civilibus motibus concutiuntur, hoc sæpe accidere videmus. Ad victricis partis stabiliendam potentiam, aut abolendam infamiam, multi scriptores aciem ingenii intendunt. Ita adempto omni solatio victis, eorum etiam fama apud posteros prostituitur; nisi quis veritatis amans (quod tamen rarum!) eos famæ restituat. Hoc ipsum in rebus nostris superiore seculo gestis experti nos quoque sumus.

Georgius Buchananus, vir in omni humaniore litteratura probe exercitatus, poetarum sui seculi multorumque præcedentium, omnium consensu, princeps: ille tamen ea aggressus est, quæ famæ ejus intererat non attigisse, & intra Poëseos limites se continuisse. Tribus primis Historiæ suæ libris convitiatorem agit, non historicum: & præter jejunam regni nostri descriptionem (quam tamen desultoria levitate prætervehitur) doctis viris nihil præstare videtur, in re antiquaria non satis instructus. Sed non hæc impune tulit, à Camdeno,

 omnium

omnium Britanniæ Antiquariorum longe primo, male habitus. Procedente Historia (ut innumera sphalmata taceam) contra Kenethum regem intonat horrendum, qui legem de Successione regia, quam Tainistriam (barbaro & nunc nobis incognito vocabulo) vocant, abrogavit; expertus in majoribus suis quam multas turbas ea lex (sive consuetudo fuit) dederat, quantumque cruoris inde haustum: primus statuit, ut Regia proles citra controversiam regnum susciperet; infirmæ ætatis à delectis Gubernatoribus regeretur, præcluso proximis sanguine jam adultis (quod ante invaluerat) ad sceptra aditu, nisi forte compertæ virtutis & fidei in turbam cum aliis ad hanc curam delectis venirent. Etiam contra γυναικοκρατείαν stomachatur, quum ejus ætate ea incidisset. At quibus rationibus qui historiæ ejus assueverunt viderint.

Ubi ad sua tempora ventum, Deus bone! jam confusa rerum facie, & turbis fluctuante regno, quam aperte in partes transit? Jam non historicus, sed causidicus, detorta rerum veritate, parum apud eum sani aut sinceri; & hæc omnia ut * unum hominem Mæcenatem suum stabiliret! quem tamen antequam vita exiret, cruenta morte sublatum vidit.

Sed non ideo refrixit in eo partium studium, ut testatur egregius ille Dialogus, aut Cento de Jure regni, quem extrema ætate procudit; ubi illa tractat, quæ perfectum Theologum & peritissimum Jure-consultum postulant: homo ad hæc impar è scholis & ludimagistrorum ferulis in hæc ardua rerum evectus. Vapulat tamen à duobus popularibus suis, viris eruditissimis, Blackwodæo & Barclaio, quorum libri ea de re extant. Jure sane cum eo ita actum esse fatentur omnes, qui sine affectu illa legunt. Qui eum Centonem de Jure regni, & Historiam ejus exacte consideraverit, inveniet Tractatum de Jure regni Thesin propositam; Historiam autem sic detortam, ut Thesi firmamentum habeatur. Denique Jacobi regis jam adolescentis, ordinumque regni de hisce libris judicium testantur Acta publica Archivis inscripta, in quibus hi libri lata lege prohibiti sunt. Si hæc retractaverit idem rex jam maturus ævi, testatur tractatus ab eo scriptus quem βασιλικὸν δῶρον inscripsit. Non hæc refero, ut clarissimi viri manibus insultem (quis enim aut quantulus ego!) hoc enim piaculare: sed veritati obsiti, aut eam celare in rebus tantis impium.

Certo certius est ab excessu Jacobi quinti, h. e. ab anno millesimo, quingentesimo, quadragesimo secundo, parum sinceri in ulla rerum nostrarum historia hactenus edita reperiri. Ego jam grandis natu, morti proximus, omni affectu vacuus hoc sancte affirmaverim; quum multa ad quæ ætas mea non per-

* Moraviæ comitem.

venit

venit fando hauserim ex pluribus incorruptæ fidei viris, qui rebus gestis interfuere, aut pars magna ipsi fuerunt.

Bene se habet, & mihi ipsi gratulor, quod ante, quam vita abeam, videam has lucubrationes posthumas in lucem prolatas, de quibus edendis hoc perditissimo seculo omnes desperaverant. Fœtus hic est acris, vividi & sublimis ingenii, ubi candor & veritatis studium relucet. Narratio simplex, nuda, procul omni affectu. Qui hæc leget, & cum Knoxo dehonestamento Historicorum contulerit (nam ille se & sua tempora hoc scripti genere deturpavit) non parum discriminis inveniet. Autor tamen hic quum tantæ maculæ in Knoxo (viro alioquin magno, & celebris in ecclesia nominis) eum puderet, negat illum autorem hujus Operis. At non sensit ita nobilis & eruditus regni cancellarius Johannes Metellanus eorum temporum æqualis, qui illa omnia apprime norat, quique acri & mordaci epigrammate (quod adhuc extat) in illum & historiam illam lusit. David etiam Buchananus nuper illam recudit, mutilam supplevit, aperte professus autorem; jure sane, quum antea ea de re nemo unquam controversiam fecisset.

At felix noster * ille præsul, non ex scholasticorum subselliis, sed in luce rerum & culmine negotiorum tantis rebus dicendis par: non tamen ad hæc se accinxit, nisi consulto Jacobo rege, qui ad hæc eum impulerat; præfatus se non posse bona fide hanc historiam condere, nisi cum multorum offensa, qua ipsi, aut ipsorum majores laboraturi sunt. Jussit rex, audacter pergeret, ubique veritati litaret; quod ab illo non segniter præstitum: modestia tamen & mansuetudo animi toto hoc opere lucet. Rara hoc degenere seculo, & corruptissimis moribus παῤῥησία, qua tamen innocenter utitur, nec usquam quoad sciam à legitimæ historiæ legibus deflectit orationem; nec odio, nec amori indulgens. Qui hæc legent invenient Historiæ nostræ Ecclesiasticæ τὰ λείψανα qualia per tempus edax, bella externa, civiles tumultus, omnia atrocissima, & rei litterariæ infestissima, à cunabulis Christianismi nostri supersunt, per eam longam temporum seriem, quæ mutatam & repurgatam religionem præcessere.

Postea mutata rerum facie, Politica & Ecclesiastica sic se miscuere, ut sine utriusque exacta cognitione neutra sciri possit. Unde nascitur his plena historia, hoc nomine nobis gratior, quia hîc laboràsset historiæ nostræ fides. Hîc manet manebitque multarum rerum memoria, ab omnibus bonis multum hactenus desiderata, quam illi, qui in hanc turbarum scenam successere, sepultam volent. Adeo postrema, quæ vidimus, sic primis Jacobi regis temporibus consentiunt, ut

* Jo. Spotswodæus archiep. Andreap.

mutatis

mutatis personis una tragoedia acta videri possit. Faxit Deus ut posteris halcyonea sint. Nam nihil nobis præter vota reliquum.

At Caroli rebus dicendis spes est in tanta rerum luce, & gestorum cognitione, non defutura præclara ingenia, quibus ea posteritatis cura erit, ut, quæ diversis & dispersis chartis per hominum manus volitant, ad justas historiæ leges revocentur.

Unum postremo desideraverim, ut aliquis labori par, his omnibus jus Latii impertiatur. Sic enim toti Europæ, cui tamdiu falsis rerum nostrarum narrationibus illusum est, manifesta historiæ veritas patebit; & bonam vel malam famam habebunt, qui hactenus Scriptorum odiis aut assentationibus indigne habiti sunt. Vale.

4. Cal. April. 1655.

E Litteris Patentibus de Promotionibus & Phrenesi Joannis Lelandi Antiquarii.

12°. *Julii.*

De concessione Johanni Laylond Clerico.

Pat. 28. H. 8. ps. 1. m. 29.

HEnry the Eight &c. To all and singuler our Officers, Mynystres and Subjectis, as well of our Towne and Marchis of Calice, as elswere, that now be or hereafter shal be, and to every of theym to whome theis our Letters shall come or be shewed gretyng.

We late yow wete, that of our grace especiall, certeyne science, and mere motion we have geven and graunted, and by theis presentes doe geve and graunt unto our trustie and welbeloved Clerke and Chapelayn Mr. John Lailonde, person of the personage of Poppeling in our seid Marchis of Callais, licence that he may and shall make hys residence, demore and contynuall abode at his libertie within this our Realme of Englonde * as elswhere as he shall thynke best, and to be absente and non residente uppon his seid personage ne within our seid Towne and Marches at any tyme or tymes at hys pleasure. And that he shall not be compelled to resorte, reside, preache, instructe Englisshe langage, or other thyng to doe in or uppon the seid personage, or in our seid Towne or Merches of Callais in hys owne persone by reason he is persone of the seid personage of Poppeling at any tyme nowe or hereafter; but that he be discharged of all and singuler the seid residence and other the Premises without daunger, forfaicture, deprivation, omission of profitts, losse, hurte,

* Sic.

hurte, dammage or penaltie to ensue to hym for the same, any lawe, acte, constitution, ordinaunce, provision or establishement made, or to be made to the contrarie notwithstondyng.

Wherefore we woll and commaunde you and every of you, to whome it shall apperteyne, that uppon thonly sight and readynge of theis our Letters ye permytt and suffer hym to enjoye thole benefite of the same without any your lett or interruption to the contrary, as ye tender our pleasure, provydyd alwayes that in other thynges then before expressed he doo and fulfyll by hys parishe preste or substitute suche thyngs for admynystration of dyvyne service and other requisits to the cure of the seid personage as apperteyneth.

Witnessith our self at Westminster the xii[th]. day of Julye.

Per Breve de privato Sigillo & de data prædicta auctoritate parliamenti.

3°. *Aprilis.*

Pro Johanne Leland Clerico de præsentatione.

Johannes Lelande Clericus habet Literas Regis patentes de præsentatione ad ecclesiam parochialem de Haseley Lincoln Dioc. per attincturam Ricardi Pate ultimi Incumbentis ejusdem. Et diriguntur Literæ illæ Reverendo in Christo Patri J. Episcopo Lincoln exequend. Pat. 33. H. 8. ps. 6. m. 48.

In cujus rei &c.

T. R. apud Westm. Tertio die Aprilis.

Per Breve de privato Sigillo & de data &c.

3°. *Aprilis.*

Pro Johanne Lelande concessione Præbendæ.

Rex omnibus ad quos &c. salutem.

Sciatis quod Nos de gratia nostra speciali, ex certa scientia & mero motu nostris, dedimus & concessimus, ac per præsentes damus & concedimus dilecto nobis Johanni Lelande, Scolari & Capellano nostro, Canonicatum & Præbendam illam in Collegio nostro Regali in Universitate nostra Oxon. jam per mortem Ricardi Coren ultimi incumbentis ejusdem vacan. Habend. & gaudend. eandem præbendam præfato Johanni Lelande durante vita sua cum omnibus proficuis, juribus, dividentiis, commoditatibus & pertinentiis suis universis. Pat. 34. H. 8. ps. 8. m. 18.

In cujus rei &c.

T. R. apud Westm. tertio die Aprillis.

Per Breve de privato Sigillo & de data &c.

21. Mar.

21. *Mar.*

Pro Johanne Laylond Seniore Custodia Johannis Laylond Jun.

Pat. 5. E. 6. p. 6. m. 15. Rex omnibus ad quos &c. salutem. Cum ad nos, ac coronam dignitatemque nostras ratione prærogativæ nostræ, secundum leges & consuetudines Regni nostri Angliæ ab antiquo usitatas, pertineat providere pro tutela, defensione & regimine omnimodorum subditorum ligeorumque nostrorum Angl: suæ sanæ mentis non compotm̄ habentium, aut lucidis intervallis gaudentium, ita quod terræ & tenementa, bonaque & catalla sua salvo custodiantur sine vasto & destructione; & quod ipsi & eorum familia de exitibus eorundem vivant & sustineantur, & residuum ultra sustentationem eorundem fideliter custodiatur ad opus ipsorum, deliberandum eis quando memoriam & rationem recuperaverint: Ita quod terræ & tenementa ac bona & catalla sua prædicta infra tempus prædictum non alienentur, nec nos de exitibus aliquid recipiamus ad opus; & si obierint in tali statu tunc illud residuum pro animabus eorundem ordinare. Et quia Johannes Leyland Junior de parochia Sancti Michaëlis in le Querne Londoñ Clericus, qui Rectoriam in Haseley in Comitatu Oxoñ. inpræsenciarum obtinet, ac Rectoriam de Peperyng in Marchiis Calesiæ, & Præbendam vocatam Eastknoll prope Sarum in Comitatu Wiltes, necnon quandam annuitatem sive annualem redditum viginti sex librarum, tresdecim solidorum, & quatuor denariorum in præsentiarum habeat, & de eisdem Rectoriis, Præbend, & annuitat seisitus existat in Dominico suo ut de libero tenemento, videlicet pro termino vitæ suæ naturalis, sanæ mentis & memoriæ suæ compos minime existit, sed demens, insanus, lunaticus, furiosus, frenaticus * litagit, aut lucidis gaudens intervallis sit, ita quod Rectoriarum dignitat, præbend, promoc, & beneficia Ecclesiastica sua pro ipsorum congrua supportatione, aut pro divinis obsequiis & imminenti animarum cura habenda Regi, ac annuitatem bonaque & Catalla sua pro sui ipsius sustentatione, gubernare minime possit nec sciat, prout per quandam inquisitionem captam coram Andrea Judd Milite, Majore Civitatis nostræ London ac Escaetore nostro ejusdem Civitatis ultimo die Februarii ultimo præterito plenius liquet. Nos igitur præfati Johannis Leyland Junioris utilitatem maxime cupientes, ejusque felicem & prosperam vitam in bonis augeri indies volentes, de gratia nostra speciali, ac ex certa scientia & mero motu nostris, necnon pro salva custodia & sustentatione prædicti Johannis Leyland Junioris, ac omnium pensionum, dignit, præbend, promot, annuit, & beneficio-

* Sic, pro *litagitur*, quam vocem alibi non reperi.

rum,

rum, bonorum, catallorumque suorum, ac pro ejus instauratione, incremento & reparatione tradidimus, comissimus & concessimus, ac per præsentes pro nobis, heredibus, & successoribus nostris tradimus, committimus & concedimus dilecto nobis Johanni Leyland Seniori, fratri ejusdem Johannis Leyland Junioris, custodiam, regimen & gubernationem præfati Johannis Leylonde Junioris, necnon omnium & singulorum dignitat̃, præbend̃, pensionum, promotionum, annuitat̃ & beneficiorum ac aliorum victuum quorumcumque cum suis pertinentiis quæ idem Johannes Leyland Junior nunc habet, aut imposterum habebit, seu habere debeat ratione quacumque cujuscumque naturæ & qualitatis existant, aut quibuscumque nominibus censeantur, licet corporalem residentiam requirant & exigant, durante vita naturali prædicti Johannis Leyland Junioris, aliquo Statuto, actu, ordinatione, provisione seu proclamatione inde antehac in contrarium fact̃, edit̃, ordinat̃, seu provis̃, aut aliqua re, causa, vel materia quacumque in aliquo non obstante: Necnon custodiam, regimen & gubernationem omnium & singulorum bonorum, & catallorum, ac debitorum suorum quorumcumque. Damus etiam & per præsentes pro nobis, heredibus & Successoribus nostris tradimus, committimus & concedimus præfato Johanni Leyland Seniori dispositionem, usum & occupationem omnium & omnimodo fructuum, reddituum, revencionum, emolumentorum, stipendiorum, ac ceterorum proficuorum, jurium, præheminenc: commoditatum & prærogativarum eisdem promotionibus & beneficiis suis quibuscumque sive eorum alicui quovismodo imminentium, pertinentium, sive contingentium, debitorum vel debendorum ad opus, commodum & proficuum ipsius Johannis Leylande Junioris in tam amplis modo & forma, ac proinde ac si idem Johannes Leyland Junior in sana memoria & compote mente ac in propria persona sua in eisdem Rectoriis & præbendis, & ceteris promotionibus suis resideretur & residenciam faceret corporalem de tempore in tempus juxta formam & effectum, ac prout Statuta in hujusmodi casu facta exigant & requirant, habere, percipere, gaudere, frui, uti, possidere & retinere pacifice & tranquille tam per manus ipsius Johannis Leyland Senioris proprias, quam per manus Escaetorum Com̃ prædicti pro tempore existeñ, ac per manus Receptorum, firmariorum & occupatorum præmissorum, & eorum cujuslibet pro tempore existen̄, ad usum & commodum proprium præfati Johannis Leyland Junioris, & suæ familiæ convertere, applicare & disponere libere & licite valeat & possit, haud secus quam sicut hactenus vel antehac, dum compos fuit mentis, idem Johannes Leyland Junior habuit, percepit, gavisus fuit, fruebatur

batur & possidebat, seu habere, percipere, uti, gaudere, frui & possidere debet vel deberet. Et hoc absque perturbatione, molestatione, vexatione, impedimento vel impetitione nostri vel heredum, Successorum, Officiariorum aut Ministrorum seu aliorum Subditorum nostrorum quorumcumque. Et etiam absque aliqua pœna, deperditione seu forisfactura occasione præmissorum incurrenda vel sustinenda, Statutis, jurat & consuetudinibus in contrarium forsan editis vel imposterum edendis, & ceteris adversantibus non obstantibus quibuscumque. Volentes tamen quod beneficia Ecclesiastica per eundem Johannem Leyland Juniorem hactenus obtenta vel imposterum obtinenda, in quibus obsequia divina & animarum imminet cura, eisdem obsequiis non fraudentur, nec in eisdem * nullatenus negligatur cura, sed eorum congrue supportentur onera consueta. Damus etiam & per præsentes concedimus, tradimus & committimus custodiam, gubernationem & dispositionem bonorum, catallorum & debitorum suorum prædictorum ac eorum usum & occupationem in forma prædicta præfato Johanni Leyland Seniori, executoribus & assignatis suis quamdiu præfatus Johannes Leylande Junior non compos mentis nec sanæ memoriæ extiterit, aut lucidis gaudebit intervallis. Et si contingat præfatum Johannem Leyland Juniorem imposterum memoriam & sanam mentem recuperare per quod habeat liberationem omnium & singulorum annuitatum, pensionum, dignitatum, præbendarum, promotionum & beneficiorum suorum ac ceterorum præmissorum, ac postea iterum demens, insanus, & non compos mentis suæ deveniat, aut lucidis gaudeat intervallis, ut supradictum est: tunc † volumus, commissimus, ac per præsentes volumus, committimus & concedimus pro nobis, heredibus & Successoribus nostris, quantum in nobis est, præfato Johanni Leylande Seniori, quod idem Johannes habeat custodiam, regimen & gubernationem præfati Johannis Leylande Junioris, ac omnium & singulorum præmissorum modo & forma, ut superius præmittitur in omnibus. Et sic de tempore in tempus totiens quotiens & quamdiu prædictus Johannes Leyland Junior sic demens deveniat, aut lucidis gaudebit intervallis, ut præfertur. Et ulterius de uberiori gratia nostra tradidimus, commissimus & concessimus, ac per præsentes tradimus, committimus & concedimus præfato Johanni Leyland Seniori, executoribus & assignatis suis ad opus, intentionem & usum prædictorum omnium exituum, revencionum, arreragiorum, & proficua annuitatum, pensionum, dignitatum, præbendarum, promotionum & beneficiorum prædictorum, necnon proficua & emolumenta quæcumque surgentia & devenientia de

* F. *ullatenus.* † An *voluimus?*

bonis

bonis & catallis suis prædictis à tempore ex quo primum dictus Johannes Leyland Junior in talem demenciam & incompositionem mentis suæ incidit, ut in prædicta inquisitione exprimitur, hucusque & extum proveniencia sive crescentia tam per manus suas proprias quam per manus nunc & nuper se per alium Escaetorum, Receptorum, ballivorum, firmariorum, tenentium, factorum, famulorum & aliorum occupatorum eorundem pro tempore existen. Eo quod expressa mentio &c. In cujus rei &c. T. R. apud Westm. xxi. die Martii.

Per ipsum Regem &c.

Mr. WOOD's *Life of* JOHN LELAND *the Antiquary, out of* Athenæ Oxon. Vol. I. col. 67.

JOHN LELAND or *Leyland*, that singular light and ornament of *Great Britain*, was born in *London*, but in what Parish, or Year, it appears not; howbeit the day of his Birth, he himself is pleased to tell [a] us. In his younger Years being depriv'd of his relations, he was taken into the protection of one *Tho. Myles* a great favourer of learning, who not only exhibited to his wants, but also took care to have him instructed in Grammar, and other juvenile learning, under the famous *Will. Lilye.* From his School he was sent to *Cambridge*, where, as he himself saith, he received the first seeds of Academical Learning in *Christ*'s College, and from thence, as in another place he tells us, he went to *Oxon.* but to what College or Hall therein, he adds not. Howbeit, by sure tradition from *Thom. Key* of *Allsouls* College to *Thom. Allen* of *Glocest.* Hall, it appears that he spent several Years in study in the said Coll. of *Allsouls*, which is also noted by *Will. Burton* the Antiquary of *Leicester-shire* in the Corollary of some part of *Leland*'s Life before the first Tome of his Collections. After he had spent some time there, he journied to *Paris*, where he profited himself much by the reading and learning of *Budæus*, *Faber*, *Paulus Æmilius*, and *Ruellus*. Returning thence he entred into Holy Orders, became Chaplain to K. *Hen.* 8. and Rector of *Poppeling* (sometimes written *Popering* and *Pepling*) in the *Marches* of *Calais*. Afterwards he became Library-keeper to that King, and had a Commission from him under the broad Seal, *an.*

[a] In *Encomiis, trophæis*, &c. edit. 1589. p. 31.

reg. 25. *Dom*. 1533. whereby he was impowered to make a search after *England*'s *Antiquities*, and peruse the Libraries of all Cathedrals, Abbies, Priories, Colleges, *&c*. as also all places wherein Records, Writings, and secrets of Antiquity were reposed. Whereupon, in few Years after, obtaining a special Dispensation [a] 12. *Jul*. 28. *Hen*. 8. to keep a Curate at *Poppeling*, and make his residence in *England*, or elsewhere at his own liberty, he spent more than six Years in rambling to and fro in this Nation, and in making researches into the bowels of Antiquity, undertaking so immense a task, that the very thoughts of compleating it, did, as 'tis said, distract him. At the time of the dissolution of Monasteries, he saw with very great pity what havock was made of ancient Monuments of learning, and if no remedy should be taken, they would all perish. Whereupon, for prevention sake, he wrote a Letter [b] to *Cromwell* the prime Secretary, dat. 16. *July*, wherein he intreats him to give him aid and assistance in bringing to light many ancient Authors, and in sending them to the King's Library; who, he knew well, had no little esteem for them, and adds that—*it would be a great profit to Students, and honour to this Realm; whereas now the Germanes perceiving our desidiousness and negligence, do send dayly young Scholars hither, that spoileth them, and cutteth them out of Libraries, returning home and putting them abroad as Monuments of their own Country*, &c. On the 3. of *Apr*. 33. *Hen*. 8. *Dom*. 1542. he was [c] presented to the Rectory of *Hasely* near to, and in the County of *Oxon*; and in the beginning of the said Month 1543, the King [d] gave to him by the name of *John Leland Scholar, and the King*'s *Chaplain* a Canonry or Prebendship of *King*'s College (now *Ch. Ch*.) in *Oxon*; and about that time the Prebendship of *East-Knoll* and *W. Knoll* near to *Salisbury* in *Wiltshire*; but the Canonry of *Ch. Ch*. he lost in 1545, upon the surrender of that College to the King, and in lieu thereof had no pension allow'd him as other Canons had, but preferment elsewhere. At length having made a grand collection of antiquities, he retired to his habitation in the Parish of St. *Michael in le Querne* in *London*, where spending about six Years more in composing such Books that he had promised to the King, did at length (upon a foresight that he was not able to perform his promise, or, as the Roman Catholicks say, that *he had degenerated from the ancient Religion*) fall distracted and lost his sense, being but a little before esteemed a Person of a clear judgment and *of great insight to discern between sub-*

[a] Pat. 28. H. 8. part 1. [b] Among the *Papers of state*. [c] Pat. 33. Hen. 8. p. 6. [d] Pat. 34. Hen. 8. part. 8.

stantial

ſtantial and ſuperficial Learning. This his diſtemper being made known to the King and his Council, His Majeſty by Letters Patents [a] dat. 21. *March* 5. *Ed.* 6. *Dom.* 1550. did grant the cuſtody of him by the name of *John Laylond Junior, of St. Michael's Pariſh in le Querne, London, Clerk*, to his Brother *John Laylond* Senior, and for his maintenance to receive the profits of *Haſely*, *Popplyng*, *E. Knoll*, and *W. Knoll* before-mention'd. He was eſteemed by the generality of Scholars of his time an excellent Orator and Poët, learned in the Greek, Latin, French, Italian, Spaniſh, Britiſh, Saxon, Welſh, and Scotiſh Tongues, a moſt diligent ſearcher into Antiquity, and a favourer and lover of all thoſe that bent their minds that way. His enemies, or ſuch that cared not for him, as *Pol. Virgil*, Dr. *Jo. Cay*, *&c.* did uſe to ſay that he was a vain glorious Perſon, and that he promiſed more than ever he was able to perform, and others, that his Poëtical Wit made him ſo conceited, that it was the chief reaſon of his frenſie. He hath written,

Næniæ in mortem Thomæ Viati equitis incomparabilis Lond. 1542. 'Tis a Lat. Poëm in one ſheet and an half in qu.

Genethliacon illuſtriſſ. Eadverdi principis Cambriæ, Ducis Coriniæ & Comitis Palatini, &c. Printed 1543. A Lat. Poëm in 4. ſheets in qu.

Syllabus & interpretatio antiquarum dictionum, quæ paſſim per libellum (prædictum) *lectori occurrunt*. Printed with the former, *an.* 1543.

Aſſertio inclytiſſ. Arturii Regis Britanniæ. [b] Lond. 1544. qu.

Elenchus antiquorum nominum. Printed with the *Aſſertio inc.*

Cygnea Cantio. Lond. 1545. 'Tis a Lat. Poëm in about 5. ſheets in qu. There again 1658. in oct.

Commentarii in Cyg. cantionem indices Britanniæ antiquitatis locupletiſſimi. Printed with the two ſaid Editions of *Cyg. Cant.*

Laudatio pacis Lond. 1546. A Lat. Poëm in 2. ſh. in qu.

[a] Pat. 5. Ed. 6. part. 6.

[b] My very learned and communicative Friend *John Anſtis*, Eſq; informs me that there is an *Engliſh* Edition of this excellent Book, under this Title, Antient Order, Society and Unitie laudable of Prince Arthur and his knightly Armory of the round Table, with a threefold Aſſertion &c. Engliſhed from Leland by R. Robinſon 1583. He tells me that he never ſaw it, but that he owes his Information to the Catalogue of Mr. *Richard Smith* ſold by Auction at *Lond.* May 15. 1682. Neither have I my ſelf been able to meet with this *Engliſh* Edition. Mr. *Smith* was a moſt curious and learned Man, and 'tis great pity that his Books had not been all preſerved together by the Care of ſome Generous Perſons. The Catalogue of them is worth keeping, and 'tis ſometimes quoted by our Antiquaries as good Authority for Titles of Books. Mr. *Anſtis* at the ſame time acquainted me that he had ſeen one *Latin* Copy of *Leland's Aſſertio* printed on parchment. *T. H.*

A New-

A New-years-gift to K. Hen. 8. (37. Year of his Reign) concerning his laborious journey and search for *England*'s Antiquities. *Lond.* [a] 1549. oct. Published with Annotations thereon by *John Bale*, who hath added thereunto of his own, *A register of the names of English Writers, whom the second part of his work,* De Scriptorib. Britanniæ, *shall comprehend.*

Principum ac illustrium aliquot & eruditorum in Anglia virorum Encomia, Trophæa, Genethliaca, & Epithalamia, &c. Lond 1589. qu. Published by *Tho. Newton* of *Cheshire*.

These are all the Books composed by him, that are published. Those that he left behind him in MS. are these following:

Collectaneorum volumen primum. Collections from various Authors, *viz.* from Chronologies, ancient Charters, Leiger-Books, Histories, Annals, publick and private Writings, *&c.* —Written with *Leland*'s own hand (mostly in Latin) in folio, containing 913. pages, and all collected from MSS. and nothing from Authors that were then Printed. There are in this Book many [b] needless additions and illustrations put in by *Will. Burton* of *Lindley*, whom I shall anon mention, who hath written some part of the Life of *Leland* before, and has made a useful [c] Index to it.

Collect. vol. 2. Collections from various Authors in MS. *viz.* Chronologies, Annals, *&c.* in fol. containing [d] 382. pages.

Collect. vol. 3. Containing the Catalogues of MSS. in the Libraries of several Religious Houses, Cathedrals, Colleges, *&c.* Collections also from Monkish Authors concerning the Foundations, Restaurations, *&c.* of Religious places, and other matters of considerable moment. In p. 117. is [e] part of an Itinerary through *Devonshire*, and p. [f] 127, *&c.* is something of *Kent*. In p. 149, *&c.* is something of *Herefordshire*, and pag. 204, *&c.* of *Lincolnshire*. Afterwards follow the meaning and original of words from several old Dictionaries. This Vol. contains in writing under *Leland*'s hand [g] 287, pages in fol.

[a] See my Preface to the first Vol. of *Leland*'s Itin. §. 5. where there is mention of two other Editions, not noted by Mr. *Wood*. *T. H.* [b] This is a very unjust Censure, as I have noted in my Preface to this Work, §. 2. Mr. *Burton* was a very judicious, as well as a learned Writer, and any remarks of his are valuable. *T. H.* [c] This Index tho' *useful*, yet is very imperfect, containing nothing more than the Names of the Religious Houses, and an Alphabet of some of the Authors made use of in the Work. Nor was it of any service when I was drawing up my own Index. *T. H.* [d] It should be 393. pages. *T. H.* [e] It belongs rather to *Cornwal*. I have published these parts of the Itin. in p. 91, and 125. of the seventh Vol. of the Itin. *T. H.* [f] It should be 125. *T. H.* [g] It contains only 280. pages, besides those on which the *New-Year's-Gift* is written; which *New-Year's-Gift* I have published at the beginning of the first Vol. of the Itin. *T. H.*

Collect.

Collect. vol. 4. Containing [a] the lives and characters of most of the eminent Writers of *England*; written in Latin with *Leland*'s own hand, *an.* 1546. and containeth 354. pages in fol. One or more Copies of this Book are in private hands.

An Itinerary throughout most parts of *England.*—In five volumes in qu. This *Iter* was began about 38. *H.* 8. *Dom.* 1538. and the volumes were written with his own hand; but by the negligence of those, who have had the custody of them, after the author's death, most of them have taken [b] wet and are not legible. About the Year 1631. *Will. Burton* before-mentioned caused all the said five volumes to be

[a] It was published lately by Mr. *Hall* of *Queen*'s Coll. *Oxon.* and long before that by *J. Bale*. A new Edit. is exspected from the learned Dr. *Tanner*. See §. 27. of my Preface to this Work. *T. H.* [b] They were in a very bad Condition, it seems, in Mr. *Harrison*'s time, who, however, hath passed a very unjust Censure upon Mr. *Leland* in pag. 63. of the second Edition of his Description of *Britain*, as if *Leland* had made his Notes intricate and obscure on Purpose that Posterity should not have the Benefit of them. This great Antiquary was of a noble and generous and publick Spirit, and could not be guilty of any such pitiful, mean Trick, as this which is mentioned by *Harrison*, who, methinks, should have studiously avoided all unbecoming Reflexions upon so great a Man, from whom he borrowed the most valuable and most judicious Passages in his said Description of *Britain*, his own Remarks being, generally, very mean and trivial, particularly what he says in pag. 149. about the Universities, which would have better suited the Characters of some partial, Whiggish, Writers in this Age, (who are very diligent in raking up malicious and false Stories against the Universities) than the Pen of one that affected the Praise of a good Antiquary and a faithful Historian. Mr. *Harrison*'s words about *Leland* are these: *For so moth eaten, mouldie, and rotten are those Books of Leland which I have, and beside that, his annotations are such and so confounded, as no man can (in a maner) picke out anie sense from them by a leafe togither. Wherefore I suppose that he dispersed and made his Notes intricate of set purpose: or else he was loth that anie Man should easilie come to that knowledge by reading, which he with his great charge and no lesse travell atteined unto by experience.* These words were chiefly occasioned by what occurrs now in the third Vol. of the Itinerary. I must confess that both that Vol. and the other Volumes of the Itinerary (that are preserved under the Author's own Hand) are strangely abused, and have suffered very much from the Accidents of Time. But I will by no means allow that they were made intricate by the Author with a Design that Posterity should not have the Advantage of them. The Remarks were put down by him only as Notes to be improved by him afterwards; but being not revised and digested before he died, 'tis no wonder that they are difficult to be made out in some Places, and that in the MSS. there oftentimes seems to be no Connexion. But I got over all these Difficulties; and was able, tho' not without trouble, to transcribe and account for even the hardest Passages. Nor do I think that *Harrison* would have spoke contemptuously of these Papers, had it not been out of a Design to advance the credit of his own observations; which is a Crime that some of our Modern Writers have been guilty of when they have had occasion to speak of *Leland*. *T. H.*

transcribed

transcribed into one folio; which with the originals, were, by him soon after, given to the publick Library of *Oxon*.

Collections concerning English Families and their originals, of relations of matters of Antiquity from divers Persons, of Towns and Religious Houses, (which he accidentally found in record, or by tradition) of Rivers in several Counties, and also collections from various MSS. *&c.*—All which are contained in two quartoes under *Leland*'s hand writing, and go under the names of the sixth and seventh volumes [a] of his *Itineraries*, and stand and are mix'd with the other five, in the Archives of the publick Library.

Collectiones ex antiquissimis authoribus desumptæ, quæ ad Britanniam spectant. MS. in *Cotton*'s Library under *Julius* C. 6.

Codrus sive liber contra Polydorum Virgilium de erroribus in scriptis suis. MS. An exemplar of which I have seen.

Nænia in mort. Hen. Duddelegi (Dudley) *Equitis*. MS. in quarto.

Bononia Gallo-Mastix, in laudem victoris feliciss. Hen. 8. *Anglici, Francici, Scottici*, &c. MS. [b] in qu. With other things, which you may see in *Baleus* and *Pitseus*. All which MSS. and collections, with many other matters of moment, were, after *Leland*'s death, taken (by command from *Ed.* 6.) into the custody of Sir *John Cheek* Tutor to the said King; who not long after gave the four Tomes or Vol. of his collections before mentioned to *Humph. Purefoy* Esq; (afterwards of the Privy Council to Queen *Elizabeth* in the North

[a] There is an eighth Vol. also under the Author's own Hand in the same Library, given by the late learned Mr. *Charles King*. This I have printed with the rest in my Edition. *T. H.* [b] Mr. *Wood* did not know that this had been printed. Nor did I know of it, 'till I was acquainted by my Honoured Friend *Thomas Rawlinson*, Esq; who procured a Copy for me, from which I have caused it to be reprinted. And should any other Pieces, that I have not yet met with, hereafter come to my Hands, I design to take a proper occasion of printing them, especially since I have lately received such an unexpected Encouragement in my Attempts from the University of *Oxford*, who were pleased in a very generous and most honourable manner to elect me in a very full Convocation, holden at one a Clock on *Wednesday Jan.* 19. 17$\frac{14}{15}$. to be their *Archetypographus* and Superior Beadle of the Civil Law, an Hononr which I take this first opportunity of mentioning to the World, on purpose that my gratitude may be made known to Posterity. And tho' I am conscious to my self that their Favours were conferred on one that every way undeserves them in respect of Learning and the other requisite Qualifications, yet I have good reason to assert that they seasonably assisted and relieved one of their members that had for many Years led an obscure and retired course of Life, and was at that time reduced to a sort of necessitous Condition by the great expences he had been at in carrying on this and other publick Designs. *T. H.*

parts

parts of *England)* whose Son *Tho. Purefoy* of *Barwell* in *Leicestershire*, giving them to *Will. Burton* of *Lyndley* in the same County, in the Year 1612, came many Years after by his gift (when he had made use of them in compiling his *Description of Leicestershire)* to the *Bodlejan* or pub. Library at *Oxon.* together with the *Itinerary* in five (with the other two) quartoes, where they yet (in the Archives of that Library) remain. As for some other of his Collections, they came after the death of Sir *John Cheek* into the hands of *Will.* Lord *Pagit*, and Sir *Will. Cecyl*, but to whom, from them, I find not. Perhaps among the said Collections were those that ceme afterwards into Sir *Rob. Cotton*'s hands, and the *Itinerary* into those of *Will. Burton* before mentioned. Howsoever it is, sure I am, that several eminent Antiquaries have made use of them, especially *Joh. Bale* in his second edition of *British Writers*, but not in the same words [a] that *Leland* wrot. For as he delivered things impartially and in smooth language, so *Bale* quite contrary, and full [b] of scurrilities. *Camden* also, though now and then he doth mention his Author *Leland*, yet he made [c] considerable use of his Collections in the composing of his *Britannia*. Sir *Will. Dugdale* hath perused them several times, and made great use of them in his *Antiquities* of *Warwickshire*, and in his volumes called, *The Baronage of England*, but withal quotes him honestly for every thing that he hath taken from them. To conclude, this great Antiquary *J. Leland* dying on the 18. day of *April* in Fifteen hundred fifty and two, was buried in the Church of St. *Michael's in le Querne*, in *London*. Which church having been situated near to the old Cross in West-cheap, and not far from the East part of S. *Paul*'s Cathedral, was totally burnt down in the grand conflagration, *an.* 1666. So that soon after it's Parish being united to another, the foundation of the said Church was level'd, and pitched with Stones, as the rest of the street adjoyning was; and at the East end where stood the Altar, or thereabouts, was erected a Conduit of stone to serve the inhabitants of the neighbourhood with water.

[a] Very often he retains *Leland*'s own words, but in other Places he changes them, yet with this Advantage, that he hath made many excellent and very useful Additions, and the Work taken altogether (and abating for too much Rancour shew'd in it against the *Romanists)* is a most valuable and judicious Performance, and far preferable to the less perfect one that was left by *Leland*, who however in this ought to have the Preeminence that he laid the Foundation of it, and ought to be look'd upon as the Master-Builder. *T. H.* [b] Vide *Jo. Pitts de Illustr. Angl. script. p.* 53.
[c] See in *Ralph Brook's Discovery of errors in Camden's Britannia.*

A Letter to the Publisher, written by the ingenious Mr. John Bagford, *in which are many curious Remarks relating to the City of* London, *and some things about* Leland.

SIR,

When I had last the Honour of your happy Conversation, you was pleased to desire my Thoughts of the Roman Settlements in and about this City, when they made this Island a Tributary Province to their Empire. Since my return therefore from Oxford, (where I took abundance of Pleasure in viewing with you the Antiquities of that Place, and particularly in looking over the old Arundelian Marbles, and in surveying the Ground where several Religious Houses had once stood,) I have look'd over some imperfect Notes, and to shew how ready I am to promote your worthy Designs, I have sent you my Sentiments in this Letter. I submit them intirely to your Censure, and desire you at the same time to accept of some other Remarks that were occasioned by some discourse that passed between us, and are not at all forreign to the Inquiries you are at present pursuing.

When the Romans came first into this Island, they landed near Dover, and from thence proceeded by easy Journeys towards this City, raising their Military Ways, and at every ten Miles Distance fixing their Stations or Camps.

Their Approach was by several ways both on the right hand and left, as will appear from the following Observations, in which I shall not insist upon what hath been noted by former Authors, but will only relate what hath been discovered within my own Memory.

I. A Roman Camp was lately found near Farnborow, which is a Village within a few Miles of Bromley in Kent, and about 16. Miles distant from London.

II. At Peckham of late Years was dug up in the middle of the High-way a famous Glass Roman Urn; which I the more willingly take notice of, because Urns of this kind are scarce, and are not commonly seen.

III. Much about the same time, not far from St. Thomas Watering, in a Garden near the Road was dug up an ancient Janus's Head in Marble.

IV. Many other Roman Antiquities have been found on the Edge of Black-Heath, particularly in that part next the Town of Leusum.

V. On

V. On the left hand of Kent-ſtreet in the Road to London, in the Garden ground, (which was a Roman Military Way, and is commonly made uſe of upon an extraordinary Cavalcade, as it was particularly upon the Entrance of King Charles II. at his Return from Holland, and at ſuch time is lay'd open,) they have found in digging ſeveral Roman Antiquities, with many of their Coyns both in Silver and Braſs, ſome of which were much eſteem'd by the Worthy Mr. Charlton. I have ſeen many of theſe Antiquities my ſelf, by the favour of my good Friend Mr. John Cannop, ſuch as Glaſs-bottles with a Liquor in them, and divers old Roman Utenſils.

VI. To theſe muſt be added a great many Roman Antiquities that were found in the Grounds of Mr. Ewer at Clapham in digging for Gravel. They are ſtill in being, and have been view'd by Mr. John Kemp, who as he is a great Judge in theſe Affairs, ſo he owns that ſome of them are extraordinary, and ſuch as he had not ſeen before.

I have been the more particular on this Subject, to ſhew that the Romans were much and had their ſeveral Stations in Surrey, and left many Remains behind them for future Ages to admire.

And now I ſhall relate to you the manner of the Roman Approaches nearer to London. For they always took care to ſecure all behind them by their ſeveral Camps or Stations on their new made Military-ways. Theſe led along Kent-ſtreet, on the left Hand leading to London, and pointed directly to Dowgate, now ſo call'd, through an Arch ſince built by the Biſhop of Wincheſter at his Stayres, which to this Day is called Stone-ſtreet, and came directly out of Surrey.

'Twas at this very place (as I take it) that the Roman Legions forded over the River of Thames, firſt the Horſe, and then the Foot, which might not then take them up to the Shoulders. And this they might attempt (as we may conjecture) when the Tide was firſt coming in, they then making an Angle, and directing their Courſe againſt the ſtream of the River. When they came to the middle of the ſtream, the Tide drove them to their intended Landing Place, which was Dowgate. For you muſt ſuppoſe the River was much wider, and conſequently much ſhallower than it is now, there being then no Wharf, Key, nor Bridge, but a ſmooth Sand to land upon. Neither was there at that time any Mud, ſuch as is now cauſed by Veſſels and Timber lying on the Shore.

Afterwards it happened that Ferrys were made uſe of on that Part of the River, altho' they have been diſcontinued for ſome Hundreds of Years paſt. For the Sands are in many

places removed since the Building of the Bridge, which was first of Wood and then of Stone. After that, Fording was more Westward, as, for instance, at the End of the Outward Temple, since called Essex-House; next to which was Milford, so called from a Mill to grind Corn, and is to this day call'd Milford Lane, just against St. Clement's Church at that End of the Strond next Temple-Bar, And all that Shore to Westminster, long before it was built, was call'd The Strond.

Against York-House is another Fordable place, but hath not been made use of for some Years.

We may conclude that the Britains on this Side were ready to receive the Romans at their coming on Shore, tho' being not long able to endure the Shock they gave them at their first Landing, they fled and left them entire Masters of the adjacent Parts.

The first thing the Roman General had principally to take care of, was to fix his Camp and secure the Army, which after their first Landing on this Side, was about the middle of the Street now call'd Bush Lane, where he pitched his Tent, which was pav'd, as was customary among the Roman Generals, and was encompassed about by the Souldiers both Horse and Foot. This Pavement was dug up sometime after the dreadful Fire of London, and part of it is now to be seen in the Museum of the Royal Society, where several other valuable Remains of Roman Antiquities are carefully preserv'd, which may hereafter afford very good Hints to such as shall attempt to write the Antiquities of this famous City.

The next care the Romans took to secure themselves in their new Conquests, was by making Publick Military-ways, as that of Watling-street, which extended from the Tower to Ludgate in a direct Line; at the Ends of which for their better Security they built Cittadels as we now call them, or, as they were styled by them, Stations; one of which, without dispute, was what now goes by the Name of the Tower, tho' this is not to be understood of the Tower as it appears at this day, but only of that part of it which we now call the White Tower, a place that hath since been made use of as a Chapell to the Princes that have kept their Courts within those Walls.

The Architecture of this White Tower is perhaps as ancient as any Building now remaining amongst us. It is built like one of the Roman Rotundas, and exactly corresponds therewith. It was new-cased by K. Charles the First; but in Leland's time (as appears from a rude Draught of it, for I take this Draught to be designed for nothing else, at the End of the second Tome of his Collectanea) it had four round Turrets,

Turrets, and since three of them are made square. They all seem to me to have been several Stair-Cases to go to several Offices. I have often view'd this Chapel, and much admired it's Antiquity. It is commonly reported to have been built by Julius Cæsar, which I look upon as a good argument to shew that it is of the Roman Times. 'Tis not improbable that the Saxons made use of the same Fortifications for their Security after the Romans had left this Island. For when the Chapel was fitted up for reception of the Records there remain'd many Saxon Inscriptions. No doubt William the Conquerour considerably augmented it to keep the Citizens in awe upon any Insurrection that might happen. For they had a reciprocal affection for one another.

I shall pass over a farther Account of the Antiquities of this Place, and next observe, that not far distant from this Station of the Romans, I mean the Tower, there was a Burying Place, which of late Years was found to be in that Ground, which commonly goes by the Name of Goodman's-Fields. These Fields are mentioned by John Stow, but he takes no notice that they were a Roman Burying-Place. In digging the Foundations for building of Houses in or about the Year 167$\frac{8}{9}$. there were found many Urns, together with the Ashes and Bones of the Dead, and several other Antiquities, as Brass and Silver Money, with an unusual Urn in Copper, curiously enamelled in Colours, red, blew and yellow, which was preserved by the then Earl of Peterborow. I have seen many other Antiquities found here, and had some of them formerly in my own Possession.

I shall next turn towards Spittle-Fields, where the like Antiquities have been found many Years agoe, and were seen by John Stow, and are mentioned by Weever, and others.

These Fields lye against Goodman's-Fields, crossing White-Chapel street; where on the farther Side thereof next Bishops-Gate street was another Station of the Romans, in that part which formerly bore the Name of the Old Artillery Ground, and was their Field of Mars, in which Place the Romans train'd up and exercised their Young Souldiers, and likewise the Youth of the Neighbouring Britains, in the skill and exercise of Arms, that they might be more expert in the use of them upon all emergent Occasions. And if any sudden Tumults or Insurrections should happen in the City, they were then ready and at hand to suppress them.

This Field of Mars was in imitation of that at Old Rome, where they mustered their Souldiers, and must needs have been a very large Place, as the same is excellently described, and likewise observed to have been a Roman Camp by a judicious

licious Author in the latter end of Queen Elizabeth's Reign, published in a valuable Quarto Pamphlet; but I have forgot the Author's Name.

I shall next observe another old Building of the Romans, which was a Watch-Tower, then and now called Barbican. 'Tis mentioned by J. Stow; but nothing remains of this antique Building except the Name. Here they kept Cohorts of Souldiers in continual Service to watch in the Night, that if any sudden Fire should happen, they might be in a readiness to extinguish it, as also to give notice if an Enemy were gathering or marching towards the City to surprize them. In short, it was a Watch-Tower by day, and at night they lighted some combustible matter on the Top thereof, to give directions to the weary Traveller repairing to the City, either with Provision, or upon some other Occasion.

The same was intended by a Lanthorn on the Top of Bow-Steeple before the Fire of London, (altho' seldom made use of) for burning of Lights to give direction to Travellers, and to the Market People that came from the Northern parts to London.

This same Watch-Tower stood, as near as I can guess, much about the same Place where the Earl of Bridgwater's House stood before it was pulled down, (for I must confess I have not met with any Remains of that ancient building,) and not far from the old Military-Road of the Romans, (which indeed seems to me to be the most ancient at this time exstant) to this day called Old-street.

In the same Street against Goulding Lane there likewise remains the Stump or Foot of an old Cross, which we may conclude was formerly a Mile Stone. And I believe many others were placed in the Cross-roads in several places of this Kingdom, which were taken away by the ancient Monks and Fryers, and if near a Monastery, a Cross set up in the room thereof.

This *Tower in Barbican* was near unto Aldersgate-street, which put me upon farther Inquiry relating to it's Antiquity. I look upon it as a sufficient Confirmation of it's being a Roman Building, that just against Juen-street there stand two Houses with the date of 1589, and that on the Front of them are the Figures of some old Roman Coyns, which I suppose might be found in digging the Foundations for Building of those Houses, and I am apt to believe that the Builder for his Curiosity might cause Moulds of the same to be made as large as the Brims of a middle sized Hat, and that the Plaisterer took them off, and fixed them in the Front, under the first Storey Window.

Many

Many more Figures of the ſame Kind were fixed up about the ſame Year, *viz.* 1589. about which time much Timber-Building was erected in and about London. Divers of which Figures are ſtill to be ſeen in the Fronts of ſome Houſes, particularly in Oldbourn againſt Shew-Lane, as alſo at the Corner Houſe (being the Queen's Head Tavern) of St. John's-Lane, at the End of Peter Street, not to ſpeciſy ſeveral Houſes beſides, which I rather leave to the curioſity of others.

And for a farther Confirmation of this my Opinion, I deſire you to be at the trouble of looking into Stow as he is continued by A. Munday, about the Building of Aldgate, where you will find the Deſcription of a Roman Coyn that was found in digging the Foundation; which Mr. Martin Bond, one of the Surveyors of that Work, cauſed to be carv'd in Stone, and fixed on either Side of the Gate Eaſtward. This was done in the Year 1607. when he lay'd the Foundation Stone. By which you may perceive that Mr. Bond took his Hint from thoſe done in Plaiſter on the Fronts of Houſes.

In Alderſgate-Street likewiſe juſt againſt St. Paul's Alley, in the Front of a Brick Houſe is ſet in a Nitch in the upper Storey of the Houſe, (to be ſeen by all Paſſengers,) the Figure of Fortitude in Marble, but headleſs. And this I take to be very antique.

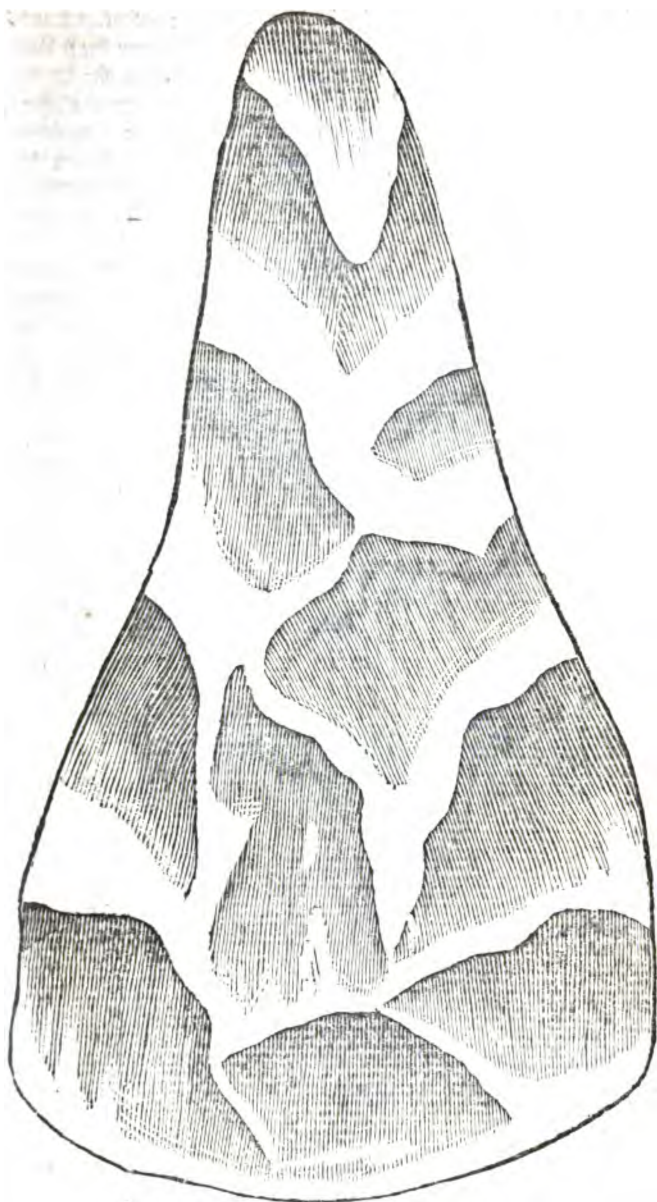
Beſides all this I have obſerved in Biſhopſgate-Street, juſt againſt Wide-gate Alley, which leads to Spittle-Fields, on the Top of a Brick Houſe, (next to the Houſe of Sir Paul Pindar, and inhabited in the Year 1658. by Ferdinando a Jew, who was ſuppoſed to be the King of Spain's Factor,) the Figure of Jupiter with an Eagle at his Foot, ſet in a Nitch as the former. I will not be poſitive, but in all likelyhood theſe are Roman Figures, and perhaps digg'd up in the Foundations of thoſe Houſes.

Upon ſuch occaſions there have been ſeveral other Antiquities of the old Romans found in the Subterraneous parts of London as well as Rome, particularly great ſtore of them when the City was rebuilt, many of which I have peruſed my ſelf, having been found not only within the Walls, but in the Out-parts likewiſe.

And here I cannot forget to mention the honeſt Induſtry of my old Friend Mr. John Conyers, an Apothecary formerly living in Fleet-Street, who made it his chief Buſineſs to make curious Obſervations, and to collect ſuch Antiquities as were daily found in and about London. His Character is very well known, and therefore I will not attempt it. Yet this I muſt note that he was at great Expence in proſecuting his Diſcoveries,

Discoveries, and that he is remembred with respect by most of our Antiquaries that are now living. 'Tis this very Gentleman that discovered the Body of an Elephant, as he was digging for Gravel in a Field near to the Sign of Sir John Old-Castle in the Fields, not far from Battlebridge, and near to the River of Wells, which tho' now dryed up, was a considerable River in the time of the Romans. How this Elephant came there? is the Question. I know some will have it to have layn there ever since the Universal Deluge. For my own part I take it to have been brought over with many others by the Romans in the Reign of Claudius the Emperour, and conjecture (for a liberty of guessing may be indulged to me, as well as to others that maintain different Hypotheses) that it was killed in some Fight by a Britain. For not far from the Place where it was found, a British Weapon made of a Flint Lance like unto the Head of a Spear, fastned into a Shaft of a good Length, which was a Weapon very common amongst the Ancient Britains, was also dug up, they having not at that time the use of Iron or Brass, as the Romans had. This conjecture, perhaps, may seem odd to some; but I am satisfied my self, having often viewed this Flint Weapon, which was once in the Possession of that Generous Patron of Learning, the Reverend and very Worthy Dr. Charlett, Master of University College, and is now preserved amongst the curious Collections of Mr. John Kemp, from whence I have thought fit to send you the exact Form and Bigness of it.

This

This Diſcovery was made in the preſence of the foreſaid Mr. Conyers, and I remember that formerly many ſuch Bones were ſhewn for Giants-Bones, particularly one in the Church of Aldermanbury which was hung in a Chain on a Pillar of the Church; and ſuch another was kept in St. Laurence's Church, much of the ſame Bigneſs. All which Bones were publickly to be ſeen before the dreadful Fire of London, as it appears to me from the Chronicles of Stow, Grafton, Munday, &c.

I do not doubt but many Bones of the like nature, as alſo the Shanks, Scalps, Grinders, &c. were formerly preſerved in ſuch Monaſteries as ſtood near to the places where they were firſt digged up, and that after ſome time they were ſhewn to the Common People for the Relicks of Giants, ſuch as thoſe of St. Chriſtopher, &c.

At the other End of the old Roman way, which I mentioned at firſt to lead from the Tower, near the Thames was another Caſtle, which the Romans built as a Watch-Tower, and is mentioned, if I miſtake not, by Fitz-Stephen, and ſtood at the Entrance of Black-Fryers into that part of the City. This Tower when demoliſhed was ſufficient to provide Materials for building a noble and magnificent Houſe for the Fryers, who met with ſuch ſignal Favours and Encouragement, that part of the very Wall of the City (which run in a direct Line from Ludgate to the Thames) was removed for them, that part which then came to this Caſtle being pulled down to make way for their Settlement, and turned ſhort to Fleet ditch, as appears by the Ruins at this time.

Some Years agoe on the South-ſide of Ludgate was taken up out of the Rubbiſh a Roman Inſcription, that hath been taken notice of by ſome learned Men, and not many Years ſince on the left Hand coming in at Ludgate, in the Reſidentiary's Yard of Saint Paul's was diſcovered a Roman Aquæduct cloſe adjoyning to the Wall of this City. Such another was found after the Fire by Mr. Span an ancient Citizen, in Holyday-Yard in Creed Lane, in digging the Foundations for a new Building, and this was carried round a Bath that was built in a round Forme with Nitches at an equal diſtance for Seats.

At ſome ſmall Diſtance farther on the left Hand, at the Weſt End of St. Paul's over againſt St. Paul's College in a vacant place, was diſcovered a Potter's Kiln, where were made ſeveral Veſſels of Clay of a red Colour curiouſly glaz'd, which were of different Shapes and Sizes, as occaſion ſhould require them to be made uſe of in their Sacrifices, and many times

times the Potter's Name was ſtamp'd at the bottom. This Kiln was near to the Temple where Diana was worſhipped, that the People might be furniſhed with all ſorts of Veſſels they had occaſion for at the time when they made their Sacrifices There hath been a great Quantity of the Fragments digged up at the Weſt End of St. Pauls of which I have had ſeveral. And on the South ſide of the Church, not only in former times, as we are informed by J. Stow, but of late days ſince the Fire, at the firſt beginning to build Saint Paul's Church, there were found ſeveral Scalps of Oxen, and a large quantity of Boars Tuſks, with divers Earthen Veſſels, eſpecially Pateræ, that were of different Shapes.

Upon this occaſion I muſt note by the way, that from the Obſervations I have made I gather that all the Veſſels made uſe of by the Romans in their Sacrifices were generally made of red Earth and were glazed. But thoſe of a larger Size, as their Platters, which received the Blood of the Beaſts ſlain in Sacrifice, were made of a courſer Earth, but not red. Moſt of their Urns alſo (according to their ſeveral Forms and Sizes) were made of another different ſort of Earth; tho' ſome are found made of Glaſs, which however are not common. Others of the greateſt Rank had them made of Porphiry Stone, and ſome of Copper enamell'd with divers Colours.

The next Place I ſhall take notice of, is the Chamber of Diana, ſituated on the Eminence of St. Paul's Wharf within a great Gate next Doctor's Commons, where are many fair Tenements, which in the Leaſes made by the Dean and Chapter, go by the Name or Title of *Camera Dianæ*, ſo denominated from a ſpacious Building which in the Time of Henry II. ſtood where the Houſes are now erected.

In this Camera, or arched and vaulted Structure, full of intricate Meanders, the ſame K. Henry (as he is ſaid to have done at Woodſtock) kept that Jewel of his Heart, fair Roſamond, by the Name of Diana, and 'tis from thence that this Edifice was denominated.

At this time (as is noted by How, in his Continuation of Stow, p. 781.) ſome Ruins of it are remaining, and many evident Teſtimonies of intricate turnings and windings, as alſo a Subterraneous paſſage to Caſtle Baynard, which no doubt the King made uſe of privately to have acceſs to his *brighteſt Diana*, one of the moſt exquiſite and moſt celebrated Beauties that we find mentioned in any Hiſtory.

Here we are at a loſs for Leland's Opinion, but we may ſuppoſe it to be a Roman Building, being ſo near to the Temple of Diana.

Much may be ſaid concerning this Temple of Diana, and parti-

particularly that it was built on the South-side of St. Paul's, For it seems to me, that those large quantities of Vessels that have been found on the West-side, were the remaining Fragments of such as were broken at the Kiln when first made. And if farther Search had been made on the South-side, and nearer Doctors Commons, there might probably have been found many other Roman Antiquities, which would have given several curious, learned and judicious Men much greater light into these Matters than 'tis possible for them now to obtain without the help of such Assistance.

Here I must take notice of a MS. left by Mr. John Conyers, wherein he gives an Account of the Pottery found on the West-side of St. Pauls, which is now in the Hands of the ingenious and learned Dr. Hans Sloane, and will afford abundance of useful Diversion to such as are studious in these Inquiries, there being many excellent Observations couched in it, every way worthy the Character of the curious and ingenious Author. But I take the liberty of recommending this Book particularly for this reason, because we were much in the dark before these Antiquities were found out in digging the Foundations of Churches and Houses since the Fire. For what had formerly been done by Leland (which no doubt was perform'd with great Accuracy of Judgment, being collected by him from the most approved Authors, wherein he had taken infinite Pains) seems now to be quite lost, tho' it must be own'd that many Authors that have written of the Antiquities of England since his time, have made frequent use of his Works, he alone laying the Foundation of what hath since been discover'd. For I do not in the least question, but that most of his Writings (after his Death) first came into the Hands of Reginald Wolfe the Printer, at whose House I believe Leland dyed, which was at that time situated in the Parish of St. Michael in the Querne, tho' afterwards he remov'd into the Parish of St. Faith's. I take this Wolfe to have been one of the first Builders of a House in Saint Paul's Church-Yard, and to have been not only the first Projector of the two Tomes of the Chronicles of England, (which commonly go under the Name of Raphael Hollingshead and W. Harrison) out of Leland, but also to have been the first Designer of a large Map of England by the Sketches he had taken from Leland's New-year's Gift; tho' nothing of the like nature was afterwards done 'till the time of Saxton in the Reign of Q. Elizabeth. The second Edition of Hollingshead is continued by J. Stow, and I must be free in my Thoughts to tell you, that (to say nothing of what Camden borrowed from him) 'tis my Opinion, that Stow had in his

Possession

Possession Leland's Antiquities of London, and for want of Learning most grievously mangled the Work on Purpose to make it his own. This Hint I have taken partly from the benefit of your last Conversation, when you was pleas'd to read to me what Leland has said upon the same Subject, and partly from my own Reflexion upon the Qualifications of Stow, who certainly was not capable of making such a Collection, and therefore I cannot but conclude that he must have been beholden to Leland; which I think is likewise confirmed from hence, that in his Survey of London he makes very little mention of Leland, altho' in his Annals he often takes notice of him. I had formerly a much greater Veneration for Stow, before you acquainted me that Leland had wrote the Antiquities of this City, (of which he was a Native,) under the Britains, Romans, Saxons, Danes and Normans, and so down to the time himself liv'd in: by which Work we might have seen what Discoveries he had made from ancient Authors, (most of which are since lost,) and might likewise have had the Benefit of divers useful Remarks, grounded upon his own Observations, on the ancient Buildings of the Romans in this famous City, which Remarks could not be exspected from Mr. Stow, who was little acquainted with the Coyns and other Antiquities of the Romans. The best Account we have from him is that relating to *Monumental Inscriptions in Churches*; which brings to my mind a Fol. MS. (I have seen) of those in Christ-Church formerly the Gray-Fryers) within New-gate, which were not inserted in the first Impression of the Survey. I gather from the Hand, that this very Book was collected by Leland, and it happened therefore very luckily that the Inscriptions in it were afterwards added in the Edition set out by How. 'Tis moreover matter of wonder to me that Stow should omitt Stepney Parish, that he should be so very barren in describing Westminster, and, in short, that he should throughout his whole Work so rarely mention any Antiquities of the Romans. But all this is to be resolv'd into the little skill he had in Affairs of this Nature. By your publishing a Collection of Mr. Leland's Works the learned will have a farther Light than what is already discovered.

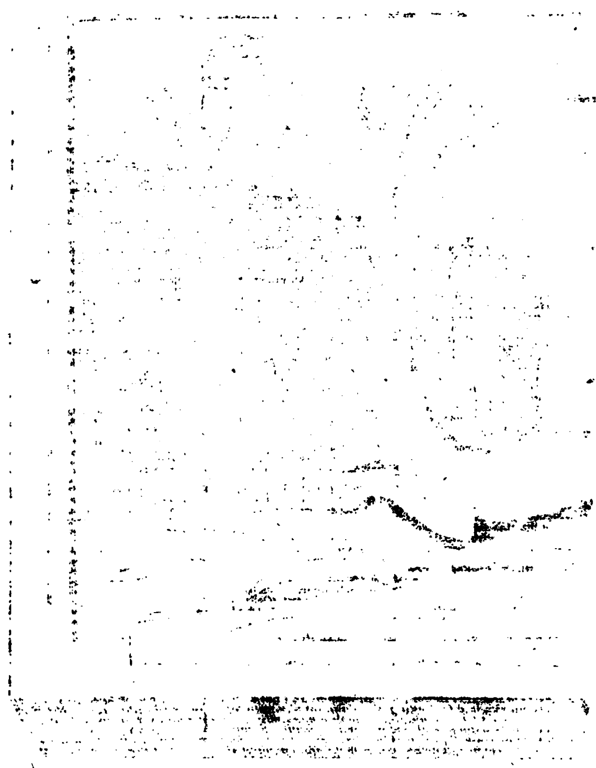
After this Digression, let us return to the City, where besides what I have mentioned above was a Roman Temple near the Still-Yard (a place not far distant from the Camp I first observ'd) and this is taken notice of in Norden's Middlesex, who from Geffry of Monmouth observes that it was a Roman Temple, where they offered Sacrifice to their Country Gods. And this appears too from the following Occurrence,

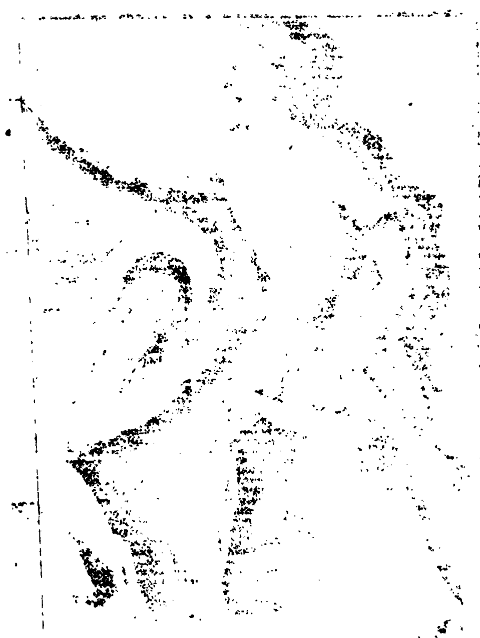
currence, *viz.* that whilst C. Allectus, Captain of the Roman Host, was thus busied in his Pagan Sacrifice, M. Aur. Asclepiodotus, D. of Cornwall, whom the Britains had elected to be their Chief, came to London, besieged and entred it. Between whom was a mighty Conflict, 'till at last Asclepiodotus vanquisht the Romans, and remain'd in the City. After this he beset Gallus, and other Roman Captains, and overcame them: So that the Romans being put to the Sword, their chief Captain Gallus was cast into a Brook, which from thence was called Gall-brook, and since Wall-brook, (for at that time of day I think there was no Wall to the City) that runneth near London Stone, which is a Roman Mile-Stone, standing near the Mid-way between Ludgate and the Tower Postern-Gate.

What other Temples either the ancient Britains or Romans had within the limits of this City, have not yet fallen within my Observation; altho' I am apt to believe that they both worshipped the same Gods, under different denominations, and very near accorded in the manner of their Sacrifices: and 'tis very probable that Belinsgate is derived from Belin, the British Name for Apollo, and not from a King, as several have asserted. I will not be positive, but 'tis likely many other Temples, besides what are here mentioned, were erected in this City, of which Time may perhaps make a more ample Discovery.

The next Remark I shall make is that, (as Mr. Selden hath observ'd in his Notes upon Drayton's Polyolbion p. 126) London is deriv'd from Luna, another Name for Diana, and worshipped in her Temple. Both She and her Brother Apollo under the Name of Belin were two great Deities amongst the Britains, as well as Romans.

And now I shall take notice of a very great Curiosity found in Mark-Lane, more properly called Mart-Lane, it being a Place where the Romans, and not improbably the ancient Britains used to barter their Commodities, as Tin, Lead, &c. with other Nations, it may be with the Greeks, who often came into this Island to purchase the like Goods. Whence I am apt to conjecture, that the Name of the Lane hath been continued ever since the Times of the Romans, and that the Names of some other Lanes and Streets, as Cornhill, Grace-Street, the Querne, Broad-Street, Watling-Street, and perhaps Old Fish-Street, &c. are of equal Antiquity, and were so called from the same kind of Accidents. The Curiosity I am speaking of is a Brick, found about fourty Years since 28. Foot deep below the Pavement by Mr. Stockley, as he was digging the Foundation of an House that he built for Mr. Wolley,

Wolley. Near to this Place were dug up many Quarters of Wheat burnt very black, but yet sound; which were conjectur'd to have layn buried ever since the burning of this City about 800. Years before. This Brick is of a Roman make, and was a Key-brick to the Arch where the Corn was found. 'Tis made of a curious red Clay, and in Bass Relief on the Front hath the Figure of Sampson putting Fire to the Foxes Tayles, and driving them into a Field of Corn. It seems to be the same Story that is mentioned in Scripture of destroying the Philistines Corn, from whence came the Fable of Hercules to be the Guardian of their Corn-stores, or Granaries: as they had their peculiar Deities for all domestick Affairs in or near their Houses and Camps, as Priapus was the Protector of their Gardens, &c. not to mention many other Houshold Gods of several Names and Uses.

This Brick is at this time preserv'd in the Muséum belonging to the Royal Society in Fleet-Street, from whence I have caused an accurate Draught of it to be sent you, at the same time not forgetting to acquaint you, that the late ingenious Richard Waller Esq; (whose Death is much lamented by the Virtuosos of this Place) communicated to me the following Account of the Measure of it, as it was exactly taken, *viz.*

On the Picture or largest Face	broad — 4. Inches. long — $5\frac{11}{10}$. Inches.
On the other or reverse Side	broad — $3\frac{7}{10}$. Inches. long — $5\frac{1}{10}$. Inches.
It's Thickness is	— $2\frac{4}{10}$ Inches.

At the same time Mr. Waller observed to me in his Letter, that the Proportions of the Bass Relieve are so very fine, that it is plain from thence that it cannot be a Work of the Bass Empire; "but then," says he, "how the story of Sampson "should be known to the Romans, much less to the Britains, "so early after the time of the Propagation of the Gospel, "seems to be a great doubt; except it should be said that some "Jews after the final Destruction of Jerusalem should wander "into Britain, and London being even in Cæsar's time a "Port or Trading City, they might settle here, and in the "Arch of their own Granary record the famous story of their "Delivery from their Captivity under the Philistines. Be "that as it will, the thing is very curious, and 'tis plain by "the Impressions that it was made by a Mould or Stamp; so "that doubless there were many of the same made."

I beg leave in the next place to observe that London was encompassed with a Wall in the time of Constantine the Great, and that part thereof adjoyning to the Postern near the

the Tower, built of Stone and ſome Layers of Roman Brick, was of late within a few Years deſtroyed and pulled down to make way for new Houſes, by Mr. Mount a Stationer, who liveth near the ſame. This Wall ran directly through part of the Tower; ſo that one part thereof was in Middleſex, and the other within the Liberty of the City. We need not doubt that William the Conquerour built about this ancient Site of the Romans, on purpoſe to keep the City in awe, and it hath ſince been greatly increaſed by the Kings of England, being formerly accounted one of the ſtrongeſt Caſtles in the Kingdom.

As for the ancient Gates of the City, there were but three at firſt next the Land: 1. Algate, or Oldgate, leading into the Eaſt Parts, as Eſſex, Suffolk, Norfolk, &c. 2. Alderſgate, leading into the North Parts. 3. Ledgate, now, Ludgate, (that ſtory of King Lud is fictitious, I am afraid) leading to the Weſtern Roads of this Kingdom.

The Roman Military-way, as I before obſerved, came directly from the Tower in a ſtraight Line to Ludgate, and ſo turned up by the Gate . . . . . through a paſſage formerly called Bower-Row, into a Street now called Gill-pur Street, and afterwards through that place call'd the Wilderneſs, formerly belonging to the Carthuſians, directly pointing and leading into Old Street, and ſo to Old Ford, and from thence away to Waltham-Stow or Stone.

The two other Gate-ways led directly to the old Military-way, which we now call Old-Street, being the moſt ancient Street remaining about London. That High-way which leads from Alderſgate to Iſlington has been made ſometime ſince the Conqueſt, and, I believe, much about the ſame time that the Ground was taken in for building the Carthuſian Monaſtery (now called the Charter-Houſe) by Sir Walter de Maney. Not that this Society was alone made happy by ſo prudent a Choice. For many of our ancient Kings and Nobility took delight in the Situation of the old Roman Buildings, which were always very fine and pleaſant, the Romans being very circumſpect in regard of their Settlements, having always an Eye to ſome River, Spring, Wood, &c. for the Convenience of Life, particularly an wholeſome Air. And this no doubt occaſioned the old Monks, Knights-Templers, and after them the Knights of Saint John of Jeruſalem, as alſo the Fryers, to ſettle in moſt of the Roman Buildings, as well private as publick; which thing, if duly conſidered, will be found to be a main reaſon, why we have ſo few Remains of them.

No one can reaſonably contradict what is here offered in behalf

behalf of the Romans, and of their Settlements being afterwards poſſeſſed and greedily ſought after by ſuch as ſucceeded them when they left the Iſle, if he does but conſider that the Roman Souldiers were, in a great meaſure, the Founders of Cities and Towns, that a Garriſon of them were the Bulwark of the Britains, and that wherever they ſettled they erected ſuch magnificent Edifices, and ſuch ſtupendous Structures, that the Reliques and Ruins of them which remain at this time oblige the Spectators to admire the ſame, and Common People are tempted to ſay, "Theſe Roman Works were "erected by Giants."

But the Romans did not imploy themſelves only in Works of this Nature. They were alſo the Drainers of Meers, and where the Valleys were low they caſt up Banks, which in ſome Places are ſo fenced and pav'd with Stone, that they ſeem beyond Credit. For all the Cauſs-ways of note at this time throughout the Kingdom were made by the old Romans, as may be ſeen in Camden.

This gives me occaſion to obſerve, that the Romans had large vacant places within this City, where their Temples and other publick Buildings were erected, beſides their private dwelling Houſes, which were all built by their Legionary Souldiers, who were chiefly Mechanicks, as Carpenters, Smiths, Joyners, &c. and many other of an inferior Rank, ſuch as Potters, Brickmakers, &c. and almoſt every other Trade that is accounted neceſſary in Building, or in Cloathing the Body, for Defence againſt extremity both of Cold and Heat.

We may then conclude, that the Romans having been ſettled ſome length of time from their firſt Landing to the Reign of Nero, had ſufficient leiſure to build, as well as to intermarry with the Daughters of the Britains, and that they were therefore become, in a manner, one people, and conſequently that it was their Intereſt to promote the good and wellfare of this City by magnificent Buildings, &c. What Form their private Houſes were built in, I am not able to determine, having not met with any deſcription of them.

And thus we are come to the times of that illuſtrious Britiſh Heroine Boadicia, Relict of Praſutagus King of the Iceni, a great and opulent Prince, who at his Death had left Nero his Heir, hoping thereby to free his Family from injuſtice. But the conſequence proved different from what he intended. For ſhe was by this the more expoſed to the licentious Humour of an all-powerful Army. Upon which ſhe confederates with the Trinobantes, and others not inured to Servitude, and ſo they all unanimouſly agree together to reſume

their ancient Liberty. Whereupon they first set upon the Garrisons of the Veteran Souldiers, defeated the Ninth Legion, and put to the Sword many thousand Romans and their Associates that inhabited this City; after which they set the City on Fire in several Places, before Suetonius Governour of the Province could rally his scatter'd Troops.

Thus this glorious City was reduced to an Heap of Rubbish, and continued a great while in a desolate Condition, tho' many of the Buildings were at length repaired, and there is no doubt but if the Romans had continued amongst us, they would have restored it to it's former Beauty, Splendour and Magnificence. But when they deserted the Isle, the Saxons came in, and 'tis very well known that they were not famous for Architecture. Indeed when the Normans settled amongst us, Building with Stone began to revive, and the City thereupon was continually adorn'd by the Care not only of our Kings and Princes, but of other great and illustrious Personages; but then what they did for it was sometimes suddenly effaced and destroyed by Fire, which hath frequently happened in this great City, partly by Accident and partly by Design, especially when a furious Enemy hath appeared against it.

How much this City hath been raised may be supposed from a Pavement found 15. Foot deep in Cheapside above an hundred Years since. But how much more hath it been advanced since the Year 1666?

Having thus far endeavoured to give a succinct Account of London as it was in the time of the Romans, from my own Observation, (altho' far short of what we may reasonably conclude had been done by Leland,) I shall next take notice of some ancient Customs, which had their original from the Romans, (as I take it.) Tho' these Customs are not so much practised now, as they were formerly in this City, yet they are pretty common in remote Parts, and if a Collection of all of them were drawn up and published together, I am apt to think that it would be a very useful as well as a pleasant Undertaking, and conduce in a good measure to the clearing of many Particulars in the Roman History. New Improvements might be made every day, particularly as new Monuments are discovered, which very often give a greater Light to these early times than any written Books now remaining. We had not known of many of the ancient Exercises had it not been for the Arundelian Marbles and other Monuments of that kind. Neither had the Names of several of those that carried the Prizes in them been transmitted to us without the help of such uncontested Evidence; just as the

Roman

Roman Magiſtrates were diſcovered by the Faſti Capitolini, a Monument as valuable for the Latin as the Parian Chronicle is for the Greek Hiſtory. But for my own part I deſign to mention only ſome few of the Cuſtoms I have been ſpeaking of, (well knowing that I am not by any means adequate to the Subject,) and thoſe too chiefly ſuch as have fallen within my own Obſervation.

Firſt then, I have often thought, and am now fully perſwaded, that the Planting of Vines in the adjacent Parts about this City, was firſt of all began by the Romans, an induſtrious People, and famous for their ſkill in Agriculture and Gardening, as may appear from the *rei agrariæ ſcriptores*, as well as from Pliny, and other Authors. We had a Vineyard in Eaſt-Smithfield, another in Hatton-Garden, (which at this time is call'd Vine Street) and a third in Saint Giles's in the Fields. Many Places in the Country bear the name of the Vineyard to this day, eſpecially in the ancient Monaſteries, as Canterbury, Ely, Abbington, &c. which were left as ſuch by the Romans. And tho' ſome may object that ſeveral Places which bear this name are certainly of a later date than the Roman times, yet I deſire them to conſider that what I have here advanced is not to be underſtood of them either as Cities or Towns of diſtinction, but only as they were Places where the Romans, during their Reſidence here, exerciſed themſelves in Huſbandry, and were willing that they ſhould remain to Poſterity as Tokens of their Skill and Diligence in Affairs of this Nature.

To this give me leave to add our Prize-Fighting, which I can aſcribe to nothing elſe but the ſame ſort of Exerciſe practiſed by the Roman Gladiators. Nay, our Bull and Bear-beating are the Remains of the ſame People, as are our May-Games, Mumming, Morrice-dancing, &c. which happened much about the ſame time of the Year, as they do now amongſt us.

Maſter of the Ruff-Game is an Office ſtill in being, and is nothing but the ſame that was in high eſteem amongſt the Romans. As to the Brothel-Houſes formerly in Southwark, we find a Statute as old as the Reign of Edw. III. for their Toleration, (and I have ſeen Statutes in that behalf amongſt your own Collections, being tranſcrib'd by you from the very Book formerly made uſe of by Stow,) and 'tis probable that they were firſt eſtabliſhed by the Romans, (for the Bull and Bear Garden in that Place is but of late Settlement,) who had alſo a Play-Houſe on that ſide, and had their Abode very much in Southwark, which was then a Place of Fortification.

I might here mention the old Cuſtom of Skimington, when a Woman beats her Huſband, of which we have no Memory but in Hudibras, altho' I have been told of an old Statute made for that purpoſe.

This brings to my mind another ancient Cuſtom, that hath been omitted of late Years. It ſeems that in former times the Porters that ply'd at Bilinſgate, uſed civilly to intreat and deſire every Man that paſſed that way to ſalute a Poſt that ſtood there in a vacant Place. If he refuſed to do this, they forthwith lay'd hold of him, and by main force bouped his A—ſe againſt the Poſt; but if he quietly ſubmitted to kiſs the ſame, and paid down 6d. then they gave him a Name, and choſe ſome one of the Gang for his Godfather. I believe this was done in memory of ſome old Image that formerly ſtood there, perhaps of Belus or Belin.

Somewhat of the like Poſt, or rather Stump, was near St. Paul's, and is at this day call'd St. Paul's Stump.

Within the memory of our Fathers in Shropſhire, in thoſe Villages adjoyning to Wales when a Perſon dyed, there was notice given to an old Sire, (for ſo they call'd him,) who preſently repair'd to the Place where the deceaſed lay, and ſtood before the Door of the Houſe, when ſome of the Family came out and furniſhed him with a Cricket, on which he ſat down facing the Door. Then they gave him a Groat, which he put in his Pocket, a Cruſt of Bread which he eat, and a full Bowle of Ale which he drank off at a draught. After this he got up from the Cricket, and pronounced with a compoſed Geſture, *The eaſe and reſt of the Soul departed, for which he would pawn his own Soul.* This I had from the ingenious John Aubrey Eſq; who made a Collection of curious Obſervations, which I have ſeen, and is now remaining in the Hands of Mr. Churchill the Bookſeller. How can a man think otherwiſe of this, than that it proceeded from the ancient Heathens?

I have heard of another Cuſtom that is practiſed in ſome Parts of Lincolnſhire, where, on ſome peculiar Nights, they make great Fires in the publick Streets of their Towns with Bones of Oxen, Sheep, &c. which are heaped together for ſome time before. I am apt to believe this Cuſtom was continued in memory of burning their Dead, and that from hence came the original of Bonefires. Which reminds me of what is mentioned in the Office of the Dead in our Liturgy, where theſe words, (from the ancient Cuſtom of burning the Body,) *Aſhes to Aſhes, Duſt to Duſt,* &c. are ſtill retained.

And here it may not be amiſs to take notice, that there

remains in many Places of this City the Sign of the Maidenhead, which no doubt ſhould be our Lady's-head. 'Tis to this we owe the Name of Maiden-Lane, where there was formerly the Image of the Virgin Mary; and I believe that Lad-Lane is no more than Lady's-Lane, juſt as Rude-Lane was denominated from a Rude, or our Saviour on the Croſs, which in that Place was formerly in very great Eſteem, and much reſorted to in the times of Popery, not to inſiſt upon many other ancient Ceremonies and Cuſtoms practiſed by the old Heathens, and ſince taken up by the Monks and Fryers. To recite and reckon up all theſe would be too tedious, and would extend this diſcourſe beyond what I at firſt propoſed: and therefore I ſhall imploy my ſelf at preſent to deplore the Loſs of that ſo much deſired Deſcription of this our ancient City, by that incomparable Antiquary, Mr. John Leland, who being a Native thereof, was educated at a School erected by the Pious and Learned Dean Collet, and afterwards travell'd into Italy, where Learning at that time was in a flouriſhing State. After he had made a conſiderable Progreſs therein he returned home, and by the Favour of Henry VIII. he had a Commiſſion granted to him to viſit the Libraries in all the Monaſteries throughout England, which at that time were well ſtored with excellent Books of all Sorts. By this means he had an opportunity of gleaning every thing that related to the Antiquities of this Kingdom, and particularly what concerned London, as may be farther obſerved from his New-Year's Gift to Henry VIII.

His Remains have been ever ſince a Standard to all that have any way treated of the Antiquities of England. R. Wolfe intended to have made uſe of them, altho' this was not done 'till after his Death by Harriſon, Hollingſhead, and others concerned in that Work. Harriſon tranſcribed his Itinerary, giving a Deſcription of England by the Rivers, but he did not underſtand it. They have likewiſe been made uſe of by ſeveral in part, as by John Bale, Michael Drayton Will. Burton, Camden, Pettys, and Fuller in his Lives of our Famous Men. But how much more compleat had this been, had it been finiſhed by himſelf? Altho' I do not at all doubt but he liv'd to finiſh the Antiquities of London. What J. Stow hath done, we have at hand, but this cannot be ſo perfect as that compil'd and drawn up by Leland. I muſt however confeſs, that for the Engliſh Part relating to Church Monuments, he hath acquitted himſelf tolerably well, and it muſt be farther allow'd that he had at that time a good Stock of ancient Books, both MSS. and printed, and that he ſpared no pains to accompliſh and bring to perfection what he had in View; but having

not

not a Foundation of Learning, and being not endued with much Judgment, it was impoſſible for him either to write in ſo critical and accurate a manner as might be exſpected from a profeſſed Scholar, or to know ſo well what was proper to be taken into a Work that treated of Antiquities.

And now I ſhall take notice of our M. Drayton, who by the Encouragement of Sir Walter Aſton, and Mr. John Williams the Queen's Goldſmith, who procured him Leland's Itinerary, has given with great Accuracy of Judgment in Blank Verſe, A Deſcription of England by the Rivers in each County engraved in Copper. The firſt part is illuſtrated with Mr. Selden's Notes, and at the beginning of the ſecond (altho' not printed 'till ſome Years after) is a Satyr upon the Bookſellers. This is the only Country that hath been thus deſcribed, h. e. by the Rivers engrav'd.

I ſhall next obſerve the various Forms of Building, from the Houſes that are left ſtanding in and about the adjacent Parts of this City, ſome of which are worthy our Obſervation, and by often viewing may be near aſſigned to the Age in which they were built. The moſt antique are thoſe that remain of the Diſſolv'd Monaſteries. Moſt of them are built with Timber, as ſome few in Great St. Bartholomew's near Smithfield. But the oldeſt I have ſeen is now ſtanding at the Spittle in Biſhop's-Gate Street, being the Spittle-Houſe, ſtrongly built with Timber, with a Turret at one Corner, which I take to be very ancient. There are others in Alderſgate-Street, Red-Croſs Street, and many other Streets in and about the City, where the Fire did not reach, as there are likewiſe in Barnaby-Street in Southwark, to ſay nothing of the Poſt-Houſe in the Burrough. There is alſo in Weſtminſter an ancient Chapell with the following Inſcription cut in Wood under the Tilcing, **Bleſſed Mary, Mother of Chriſt, pray for us**, which tho' anciently a Chapell dedicated to the Virgin Mary, is now a Bake Houſe.

Here we muſt take notice, that there were no Brick buildings in England, except the Chimneys, before the Reign of Henry VII, and that even ſuch as were afterwards built, were chiefly in Monaſteries, or ſome few Palaces for Kings and Noblemen, ſuch as that of Ouldford, (which was Henry the Eighth's Houſe) Brook Houſe at Hackney, (which was the Lord Shower's Houſe,) another Houſe in the ſame Town, beſides the Church-Houſe in the Church-Yard, all built in the ſame Form with Brick; a thing which hath not been taken notice of. Near Stepney is another Houſe, which is called King John's Court, for what reaſon I cannot tell, but ſure I am that it was not built before the Reign of Henry VII.

Perhaps

Perhaps it might be the Mannor House belonging to the Lord, or else the House of Sir John Collet, Father of Dean Collet, who lyes buried in Stepney Church, and whose Monument is one of the most ancient there.

Henry VII. brought in the Use of Flint-building, which Sir Henry Wotton says was not practised by the Ancients, in which however he appears to be much mistaken from what hath been observed by Montfaucon in his Diarium Italicum. It was in his Reign that we began to be more regular in our Buildings, and had the use of Brick from the Italians. This was afterwards reviv'd by Inigo Jones anno 1630, who brought it into common use, as he did that of Bellconys. One of his first Buildings was that of the Piazza in Convent Garden. A Florentine was Architect to Henry VII. Hans Holben to Henry VIII. The Bricklayers of that Age were curious Workmen, as might have been seen by the Buildings at Hampton-Court, St. James's, Whitehall, Nonsuch-House, &c. especially by the Chimneys, not to be matched by any in Europe for variety of Forms, differing very much from one another in the Texture and curious Workmanship; some of which are now standing at Whitehall and St. James's.

From what I have already said it may be gathered that this City before the Fire anno 1666. was chiefly built with Timber, excepting some few Houses here and there intermixed, that were built with Brick, but most of them ill contriv'd, altho' some of them of excellent Workmanship, especially the Fronts. I might proceed to make other Remarks of the same kind; but I shall close this part of my Notes with this Hint, that the best Account which hath been given of the ancient State of London in respect to the Buildings, Pavements, and the narrowness of the Streets and Lanes, is that written by Sir William Davenant in a Play or Mock-Dialogue between a Frenchman and an Englishman about the Superiority of Paris and London, which was published about the Year 1650. there being another sort of Building much practised at that time, especially in the Out-parts of the City, which was very slight, and therefore called Paper-Buildings, which Name is still continued to some in the Inner-Temple.

And now (because that was one Branch of our Discourse) I shall proceed to take notice what Views and Ground-Plots of this City have been cut in Wood, and after that engrav'd on Copper, altho' at first they were painted on Board, of which sort I find one mentioned in a MS[t]. Inventory of the Furniture of K. Henry VIII.

The first step that was made towards the Knowledge of the Coasts of England was by an Almanack, with a Chart of the

Coasting

Coaſting Part of England, in a ſmall portable Volume bound and printed on Velam, or rather Parchment, by Winken de Word An. 1520. This is the firſt I have ſeen of that kind, altho' before as well as ſince ſuch Coaſting-Charts were made by hand for the Benefit of Pilots.

I cannot make any thing of Leland's Sketch of London, (for ſuch I take it to be,) but I do not at all doubt but he intended a farther Draught, and put this down only by way of Memorandum, to be improv'd by him as he had leiſure; and 'tis very likely that there was a much more conſiderable and more accurate one in his Antiquities of London, that I before ſpoke of.

Whether that View of London in ſix Sheets cut in Wood (which by the Spelling ſeems to have been done in Holland, and of which ſort I have ſeen three) be the firſt finiſhed Draught, I cannot as yet determine. But this I am ſure of, that the Arms of King James have been placed therein ſince the firſt Cutting.

There is another Draught of London, different from the former, of one Sheet, cut alſo in Wood.

The next that hath come to my Knowledge is one of a Sheet engraven on Copper, which ſeems to me to be the beſt, and perhaps the moſt ancient. This takes in only London, and the Liberties of the ſame, that is, from Temple-Bar to St. Katherine's, and the Bank Side in Southwark. More of the old Part of London is ſeen by this than by any other, and in my opinion it comes neareſt to that Deſcription of London, intended by our Judicious Antiquary Mr. John Leland of any that are extant: and it may be few have ſeen more of this nature than my ſelf.

The next Draught for its Antiquity I ſhall take notice of is that publiſhed in the Cities of the World in three Volumes by George Braun and Francis Hogenbergius anno 1573. In this Draught the City of London is repreſented in one Sheet, which takes in the City of Weſtminſter with the Tower to the Slaughter-Houſe, and has the Arms of Queen Elizabeth, and the City of London. By this you may perceive the Nakedneſs of the Buildings on the Bank Side, as alſo in the Outparts of the City from Eaſt to Weſt, *viz.* St. Giles's in the Fields ſtanding by it ſelf with Trees around; Paris Garden (at firſt called Palace Garden) juſt againſt the Court of Bridewell, being a Pleaſure Garden of Retirement, formerly belonging to the Grey-Fryers, and with them exchang'd for ſome other Piece of Land by Henry VIII.

And here I cannot omitt to obſerve how large a number of Convents of Fryers, and other Eccleſiaſticks was at that time in and about this City. As

As for the Knights-Templars, we have no certain knowledge of them. The old Earl of Arundel had a large Garden on Southwark Side, which is now called Cuper's Garden. The Duke of Somerset (Seymour) who built Somerset-House, had a large Tract of Ground where that House now stands. The Archbishop of York, the Bishops of Durham, Norwich, and several other Noblemen and Bishops had the like.

What Tract of Ground the Black-Fryers had for their retiring Garden, I cannot be certain: but the White-Fryers had a large Settlement on this Side of the River, the same which to this day is call'd by their Name. They had likewise Convent Garden, now belonging to the Duke of Bedford, and Long-Acre.

Thus far I thought convenient in this Place to note concerning Gardens.

And it may, moreover, be worth our Consideration to observe how this City in the Map or Survey thereof hath been formerly divided into Monasteries, Convents, Churches, &c. altho' many of the Charts have since received several Alterations, and that too at different times: as first the Arms of England have been taken out, and those of King James placed in their room. And then secondly, others have had the Addition of the Names of Streets, Lanes, and other remarkable Places printed at the Common-Press, with the East and West Views pasted on the Sides, and then call'd The Country-man's Travelling Guide through the City, with Figures engraved 1: 2: B: as you will find in that I sent you some time since.

It hath likewise of late receiv'd many other Additions, as New-Bedlam, and the modern St. Paul's, with several other Places. I have been the longer on this Subject, because I have one of almost the first Impressions by me; which in a great measure shews the ancient Site by the Views and Delineations of the former Prospects of this City.

This Map is taken from the large one I before mentioned to be cut in Wood. There are neither Alterations nor Additions, but if compar'd together will be found only contracted into a Sheet. This same Plate hath been within these few Years bought in Holland by Mr. Lee, and made use of in a modern Treatise set forth by a Gent. belonging to the Fire-Office, wherein he gives an Account of Churches new built, with all the Terms of Architecture in two Vol. 8vo.

Here we cannot without Ingratitude omitt to acknowledge the benefit we receive from the several Sorts of Mapps, and particularly from those of our own Country, a Work which was first attempted and begun by Saxton, by the Encourage-

ment of Mr. Seckford, altho' in reality the Queen and Council bore the Charge. His Mapps were afterwards copied by Speed, Camden, &c. The first that had the Division of the Counties into Hundreds were those done by Speed; yet not without some mistakes by copying after Saxton, as in Essex, Middlesex, Kent, and Surrey.

Mr. Augustinus Ryther hath done the Topography of Oxford on two Sheets of Paper (*Anglus delineavit*) which hangs in the Stair-Case of the Muséum at Oxford, and was finished in the Year 1588. Here he mentions his finishing one of the *Flourishing City of London*, in the 30. Year of the Reign of Queen Elizabeth, which I have not seen. And, if I am not mistaken, there was formerly one of Cambridge by the same Hand.

I shall next take notice of Mr. J. Norden's Survey of Middlesex, wherein London and Westminster are delineated and engraved on Copper Plates, each by themselves, which are the first of this nature that I have seen. The Arms of the 12. Companies are ingraved on each Side of that of London, and it reaches from St. Katherine's East to Leicester-House West, which was without Temple-bar, with a Description of all the Out-lets or Ways into the Fields: and at that time there was remaining Shrewsbury-House next on this Side the Old Swan. This was first engraved anno 1593. but has since fallen into the Hands of Peter Stent, who hath put thereto the Names of Churches, Streets, Lanes, &c. with Letters and Figures, which are not in that of Middlesex.

These have been copy'd, and put into the Map of Middlesex by John Speed anno 1611. who in his Map of England hath inserted a very fine View in Miniature of London and Southwark.

There is likewise another Copy of Norden's Map of London done by Peter Vanden Keere the Engraver anno 1623. wherein the Name of Norden is left remaining. And to this there is the Title given of, *A Guide to Country-men in the famous City of London, by the help of which Plot they may be able to know how far it is to any Street, as also how to go to the same without farther Trouble.*

By this you may perceive what hath been done of London from the first Undertaking of this nature, to the next Age, and what Alterations the Engravers or Printsellers have made for their own Advantage: for there are very seldom, or never, any Dates affixed.

The same Mr. Norden design'd a View London in eight Sheets, which was also engrav'd. At the bottom of this was the Representation of the Cavalcade of the Lord Mayor's Show,

Show, all on Horseback, the Aldermen having round Caps on their Heads. The View it self is singular and different from all that I have seen, and was taken by Norden from the Pitch of the Hill towards Dulwich College going to Camberwell from London: in which College on the Stair-Case I had a Sight of it in Company of Mr. Christopher Brown.

Mr. Secretary Pepys went afterwards to view it by my recommendation, and was very desirous to have purchased it. But since it is decayed and quite destroyed by means of the moistness of the Wall.

This was made about the Year 1604, or 1606. to the best of my memory, and I have not met with any other of the like kind.

There was no other Map of London done 'till the Year 1658. at which time came out, An exact Delineation of the Cities of London and Westminster and the Suburbs, together with the Burrough of Southwark, and all the Thorough-fairs, High-ways, Streets, Lanes and Common Alleys within the same: composed with a Scale, and ichnographically describ'd by Richard Newcourt of Somerton in the County of Somerset Gent. with a Genealogy from Brute, and also a Chronology, together with the Arms of London, and the several Churches within the Walls, St. Paul's and Westminster-Abbey, as also six Windmills (for so many there were at that time,) in eight Sheets, engraved by Mr. Will. Fatherne.

There was after this another Prospect of London drawn by William Hallyer anno 1664. in six Sheets, and etched by Robert Preck. This shews from East to West all the Views from Whitehall Garden, the Outside Walls of Suffolk-House, York, Savoy, Somerset, Arundel, Essex, and Temple Houses, all next the Thames. There is likewise a Site of the Bridge as it was before the Fire, a View of Nonsuch House, with another fine House, curious in it's Building, next Southwark. And on Southwark side are the tops of the Houses from St. Olave's Church Steeple, Winchester-House or the Palace of the Clink, with all the other Buildings thereto belonging, as also the Gardens, Fountains and Trees. There is nothing extant that so exactly shews the Buildings of old London before the Fire, and therefore many Observations may be made from this View, and to very good purpose.

There have been several other Views taken, as that by James Howell in his Londinopolis: and Mr. Dunston hath taken a View of this City before the Fire, underneath which is a Prospect of it, as it lay in it's Ruines.

Mr. Hallyer was at no small pains in taking the several Prospects, Views and Ground Plots of this City, particularly

from the Steeples of St. Tooly's, St. Mary Overey's, and Lambeth Churches. He likewise design'd a large Ground Plot, but never finished it, of about four Sheets.

There are two other Slips of the View of this City, as it was standing before the Fire, and underneath them another View, as it appear'd in it's Ruins after the Fire. Both these were done by Mr. Hallyer.

The same Mr. Hallyer hath ichnographically describ'd the quantity of Acres of Ground destroyed by the Fire within the City and Liberties thereof, as also the Churches, Halls, and other publick Buildings. This was done on a large Sheet, and etched on Iron, Copper at that time being not to be had.

This brings to my memory a Description of the Fire written in Verse by Mr. Samuel Wiseman, a native born in Fleet-street, wherein he gives an excellent methodical Account of the burning of this City, from Sunday Morning to Wednesday following. For within this small tract of Time the wind blew in all Points of the Compass, and when it ceased, the Fire immediately stopped in every part, and even at Timber Buildings, as may be seen at this time.

Mr. Hallyer hath also etched another Draught of this City, in half a Sheet, which is affixed to a Book intit'led, *A Poëm on the Rebuilding of London*. I mention these Things for the Honour of Mr. Hallyer, a careful, industrious, and useful Man, whose Prospects ought to be valued, he having a very particular and peculiar Genius for promoting Affairs of this nature. I will not now reckon up what hath been done by him for Mr. Ogilby and Mr. Morgan, but will only take notice at this time, that anno 1677. came out a large Map, intit'led, *London Surveyed, with an Explanation of the same, giving a particular Account of the Streets and Lanes in the City and Liberty, with the Courts, Yards, Allys, Churches, Halls and Houses, almost in every Street and Lane, and directions to find them in the Map, with the Names and Marks of the Wards, Parishes, and Precincts therein described, with a Map of London, Westminster, and Southwark at one Mile in an Inch, etched by Mr. Hallyer.*

This Book is long-ways, and is not often seen. The Authors of it were the foresaid Mr. Ogilby and Mr. Morgan, the King's Cosmographers. Sometime after which came forth another Map done by them, with several Additions East and West, besides other material ornaments of publick Buildings.

Upon this occasion I cannot pass over *The Book of Roads*, put out by Mr. Ogilby, who was a miracle of Industry, and perform'd things far beyond his Education. Indeed he was a person of such a fixed and undaunted Courage and Resolution,

that

that nothing seemed too hard for him that he was pleased to set about. The said Book of Roads is so very remarkable in it's kind, that the like hath not been done for any other Kingdom in Europe, each County being particularly survey'd, and most exactly described, in Copper Plates. Indeed the Roads are represented in such a nice and judicious order, that we have no Precedent of the like in any thing that remains of any Antiquity, altho' something like it was attempted by Antoninus in his Itinerary, and by Mr. Leland, who perhaps might have done it, as he was a Scholar and an Antiquary, in a more exquisite manner, had he accomplished and brought to perfection his vast Designs. Mr. Ogilby yet farther intended to have adorned this elaborate Work with the Antiquities and Natural History of England, as may be seen by his first Proposals. But he finished nothing of this, only that part relating to London, which is comprised in a few Sheets, and chiefly belongs to it's Antiquities.

I might here take notice of the like Ichnographical Draughts and Descriptions of London by Mr. Jo. Oliver, Mr. Lee, and Mr. Christopher Brown. But I wave any farther Descants of this nature, and will rather beg leave to mention what I have seen in Company with Mr. Christopher Bateman, *viz.* A Ground Plot, or rather the Upright of all the Streets, Lanes, and other Passages, with the Churches and other publick and private Buildings in the City of Amsterdam, so exactly carved in Wood, that any Man might distinguish any particular Place, which was the Work of a Joyner of that City. There were likewise the Fortifications, as large as a Table seven Foot over, in the true Form of the Building of that City, which seem'd to me a laborious Curiosity, and what I could not but admire; as I have also often admired the fine large Map of Venice, done in Wood, that formerly hung in your Bodleian Picture Gallery, and which you have made mention of in your List of all the Pictures in that Gallery printed a few Years since in the Memoirs for the curious. There have likewise been Views taken of Amsterdam every thirty Years, with the several Improvements and Fortifications that have been made from time to time from a poor fishing Town, to a flourishing opulent City by the increase of Trade. Tho' of all the Views hitherto published of the Cities of Europe, that of Paris taken at large exceeds all the rest that I have seen, and 'tis what I have been most surprized at.

I could wish with all my heart that some judicious Author, that hath leisure and inclination, would attempt to write the Lives of such eminent Men, famous for Arts and Literature, as have been either born or educated within this City, with

a Cata-

Martini

Ex

Ex

VOL. II.

Ex

VOL. III.

Ex

E libello

Ex

VOL. IV.

o Ex

VOL. V.

VOL. VI.

J O-

JOHANNIS LELANDI
LONDINENSIS,
ANTIQUARII DOCTISSIMI & GRAVISSIMI,
COLLECTANEA.

Ex variis Authoribus, Chronologis, Manuſcriptis, Archivis, Cartis antiquis, Monumentis publicis & privatis excerpta, hîc propria authoris manu exarata, & in quatuor volumina digeſta, quæ ſi mors inopina vitam non præripuiſſet, in meliorem eſſent ordinem redacta.

Quæ omnia cum mihi Willielmo Burton Lindliaco Leiceſtrenſi ex dono conſanguinei mei chariſſimi Thomæ Purefey de Barwell com. Leic. armigeri poſt mortem ejus an. 1612. obveniſſent, ne authoris nomen, tam optime de Britannia merentis, aut lectori ignotum, aut penitus ſepultum eſſet, & ut unicuique pateret, quis opus congeſſit, & quis penna ſcripſit, operæ pretium duxi præ foribus hujus operis hunc titulum præfigere, vitamque authoris cum corollario in folio ſequenti adjungere.

Tomus primus.

Faled! 1612.

Vita Johannis Lelandi *ex Johannis Balei Centuriis, Cent.* 8. *fol.* 671.

JOannes Lelandus Antiquarius, inclytæ Londinensis urbis indige..a, omnium, quos præterita ætate Britannia nutrivit, rerum suarum studiosissimus, patriam omnem exquisitissimis laboribus adornavit. De ejus ingenii & doctrinæ amplitudine non est quod hîc dicam, quum opuscula plura, tam prosa quam carmine ab ipso feliciter edita, in omni disciplinarum genere Græce & Latine, atque in multis aliis linguis eruditissimum fuisse testentur. Sub Sylvio quodam Lutetiæ Parisiorum studuit: & alibi locorum, sub præceptoribus semper optimis. Antiquitatis Brytannicæ fervidus amator, ac diligentissimus perscrutator, vetera totius insulæ monumenta, magna ubique industria & cura perlustravit, ac quasi ex silice flammam disquisivit, ut ipsam illustraret. Incognita locorum & rerum ex nimia vetustate vocabula prima per antiquos ac fide dignos authores revocavit: & quo facilius intelligerentur, tam originalibus quam nunc usitatis explicuit illa nominibus. Exoletos seu ab usu remotos, atque adeo in oblivione pene sepultos, Brytannicos authores, hic solus resuscitavit, ut dignam haberent ex splendidis factis & ipsi memoriam. Nihil præterea omisit, ex aliarum nationum scriptis aut linguis, quod ad natalis soli ornamentum quoquo modo faceret: quasi ad communem ejus tum commodum dum decorem fuerit natus. Composuit vero Lelandus adhuc adolescens, Musarum amore flagrans,

Encomiasticon,	*Lib.* 1.	
Sales & jocos,	*Lib.* 1.	
In declamationes Quintiliani,	*Lib.* 1.	*Video quam arduam rem aggrediar.*
Panegyricon ad Cardinalem,	*Lib.* 1.	*Dicturo de tuis laudibus ampliss.*
In coronatione Annæ,	*Lib.* 1.	*Cæsariem Tamesis redimitus.*
Epigrammata quædam,	*Lib.* 2.	*Dulcia quæ vasto meditaris.*
Funebre carmen,	*Lib* 1.	
Cygneam cantionem;	*Lib.* 1.	*Tanta est tui nominis cum cele.*
Commentarios in eandem,	*Lib.* 1.	*Conqueritur studiosorum chorus mul.*
Genethliacon Eduardi princ.	*Lib.* 1.	*Scripsimus Eduuardi natalem pri.*
Syllabum antiquarum dictionum,	*Lib.* 1.	*Abrefraum, Brytannice Aberfrau.*
Commentarios in Martialem,	*Lib.* 1.	
Assertionem Arturii regis,	*Lib.* 1.	*Cura semper merito maxima.*
Elenchum antiquorum nominum,	*Lib.* 1.	*Abrinus, ab Abro Britannico voca.*
Nænias in mortem Thom. Viati,	*Lib.* 1.	*Accipe regnorum comes illustriss.*
Bononiam Gallomastigen,	*Lib.* 1.	*Maxima nuper erat clarus.*
Itinerarium Cantiæ, ad Hen.	*Lib.* 1.	
Ad Henricum regem de suo itinere,	*Lib.* 1.	*Ubi tuæ celsitudini visum fuerit.*
Laudationem pacis,	*Lib.* 1.	*Martia bella canant alii, gladiosque.*
Antiquitates Britanniæ,	*Lib.* 1.	*Ex primo libro antiquitatum Bero.*
Descriptionem Angliæ,	*Lib.* 1.	*Hæc pars tenui freto ab occident.*
Historiam universalem,	*Lib.* 50.	

De viris illustribus,	*Lib.* 4.	*Druidæ genus hominum tum antiquis.*
Errores ex Polydoro,	*Lib.* 1.	*Beda, ignarus antiquitatis Brytan.*
Ex Hectore Boetio,	*Lib.* 1.	*Joannes à vado boum, unus ex script.*
De titulo regis ad Scotiam,	*Lib.* 1.	*Lucis natura talis est, quod.*
Dictionarium Brytannicolatinum,	*Lib.* 1.	
Pygmeomachiam,	*Lib.* 1.	*Bella per extremas canimus.*
Ad Annam Clivensem,	*Lib.* 1.	*Ut Libano cedrus fœcundo.*
De sua peregrinatione,	*Lib.* 1.	*A Grantæ Girviorum ad Eltistegam.*
Collectanea ejusdem,	*Lib.* 1.	*Joannes Rouuse, Capellanus Cant.*
De pontificibus Brytanniæ,	*Lib.* 1.	
Ad viros eruditos,	*Lib.* 1.	*Regia cum letis floreret Roma.*
Antiphilarchiæ dialogum,	*Lib.* 1.	*Quis hic est? quem propter amœnas.*
Pro pace inter Papam & Cæsarem,	*Lib.* 1.	*Non videor mihi non citra.*
Contra Polydori defensorem,	*Lib.* 1.	*Multi se credunt insigniter.*
De insulis Brytanniæ,	*Lib.* 6.	
De imperio Anglorum in Scotos,	*Lib.* 1.	*Giraldus in institutione princip.*
De nobilitate Britannica,	*Lib.* 3.	
Vitam Sigeberti regis,	*Lib.* 1.	
De academiis Brytannicis,	*Lib.* 1.	
De origine & incremento literarum	*Lib.* 1.	
*Epitaphiorum * multorum,*	*Lib.* 1.	
Antiphilarchiam in Pighium,	*Lib.* 1.	
De topographia Britanniæ,	*Lib.* 1.	
De vetustis nominibus,	*Lib.* 1.	

Atque alia multa. Quod ex subita mentis deturbatione, cerebri vitio, furore, tristitia, vel alio quocunque immoderato animi affectu, in amentiam aut phrenesim inciderit, lugere certe debet, quisquis patriæ studium inter virtutes connumerat. Obiit Londini, vir (ut Sigismundus Gelenius scribit) feliciori valetudine dignus, anno salutis nostræ 1552. die 18. † Aprilis, sub rege Eduuardo sexto. Non modicam hujus operis partem ex hoc authore desumpsi. De quo sic scribitur:

Quantum Rhenano debet Germania docto,
Tantum debebit terra Brytanna mihi.
Ille suæ gentis ritus & nomina prisca,
Æstivo fecit lucidiora die.
Ipse antiquarum rerum quoque magnus amator,
Ornabo patriæ lumina clara meæ.
Quæ cum prodierint niveis inscripta tabellis,
Testes tum nostræ sedulitatis erunt.

* Utinam ista, qualiacunque demum fuerint, videre liceret. Non alia erant, ni fallor, ab iis quæ hinc inde, per varias Angliæ partes, colligebat. Multa procul dubio ad civitatem pertinebant Londinensem. Nonnulla forsitan postea nactus est cl. Weeverus. Conjecerim etiam vel omnia, vel maximam eorundem partem, ad Stovei pervenisse manus. Atque hanc conjecturam firmat amicissimi Bagfordii, quam edidi, epistola. † Ita in Balei Codd. impressis. Sed plenius Burtonus, viz. *Aprilis an. 6. regni regis Edwardi sexti: sepultus in templo Sancti Michaëlis ad Bladum juxta templum Cathedrale D. Pauli Londini. Non modicam,* &c.

Corollarium vitæ JOHANNIS LELANDI *per me Willielmum Burton.*

JOhannes Lelandus cum post multos annos in optimis studiis navatos in Anglia & partibus transmarinis tam doctrinæ & eruditionis, quam religionis synceræ testimonia edidisset, serenissimus rex Henricus octavus hæc sæpe & sedulo animadvertens, elegit hunc in numerum scholarium, annuisque stipendiis donavit *; Cumque inter ceteras naturæ animique insignes dotes ardentem fervorem, insitumque genium in scrutandis & indagandis antiquis & arcanis observasset, ex speciali gratia & mero motu anno regni sui 25. an. 1533. diploma ei regium concessit, per quod liceret per omnia regna & ditiones suas spatiari, & antiquitates omnes, scripta, recorda archiva & quæcunque monumenta notatu digna in singulis bibliothecis, collegiis sodalitiis, claustris, cœnobiis, basilicis, monasteriis, aliisque locis quibuscunque diligenter & fideliter rimari & perscrutari. Mandato cujus propositum suscepit iter, & per spatium sex annorum per universas fere Angliæ partes non sine labore gravi & sumptibus maximis peregrinatus est, quo tempore, ut de se in epistola quadam, dicto regi Henrico scripta, ipsemet testatur, nullum fuit per universum hoc regnum, promontorium portus vel sinus, flumen, rivus, fluxus aquarum, æstus, lacus, incursio undarum, palus, mons, valis, planities, ericetum, foresta, saltus, sylva, civitas, municipium, burgum, castellum, oppidum, villa, pagus, collegium, cœnobium, abbathia, monasterium, ædes, manerium, prædium, vel locus aliquis notatu dignus, quem ille non vidit, & quæcunque ibidem observanda essent non annotavit. Quibus in locis, & quam longe profectus est, hæc collectanea satis demonstrabunt. Quæ omnia, sicut in animo plane esset, vellet analytice in partes suas distribuisse, primumque intendit in magna tabula chorographica totum regnum Angliæ una cum insulis adjacentibus delineasse, topographicamque descriptionem eidem inseruisse, & nomina antiqua Britannica, Romana, & Saxonica modernis stationibus applicasse; post in 50. libris secundum numerum comitatuum, singulas antiquitates, monumenta, & historicas enarrationes descripsisse, demonstrando origines, ortus, incrementa & facta memoranda cujuslibet ci-

* [a] In collegio Christi in Cantabrigia, ubi bonis artibus operam dedit, (vide 4. tomum in vita Sigeberti Orientalium Anglorum regis) post Oxonii in collegio Omnium Animarum, ut accepi per Tho. Allein aulæ Glouc. Oxon.

[a] Hæc verba in margine sunt etiam à manu Guilielmi Burtoni. Nonnulli vero qui exscripserunt non notam esse marginalem monuerunt, sed in ipsum textum receperunt.

vitatis castelli & oppidi in qualibet provincia; tunc descriptionem insularum Britannicarum, & ultimo tres libros nobilitatis Anglicæ adjunxisse. Quæ singula in epistola quadam eidem regi Henrico dedicata sic perficere promisit. Sed cum hoc rude chaos & pergrandis acervus digerendus & in ordinem methodicum redigendus esset, num vel sui diffidentia, non perficiendi hæc magna quæ pollicitus est laborans, vel terrore immensitatis tantæ & tam vastæ molis devictus, confuso & vitiato cerebro è potestate mentis suæ decidit, & phrenetica mania an. 1552. [a] 6. E. 6." (quod lugendum sane) expiravit. Quod cum regi Edwardo sexto innotuisset, (neque enim tanta viri delituit dignitas, utpote cui non multum antea Genethliacon ejus dedicasset) præcepit Johanni Cheke militi, didascalo suo, ut illico bibliothecam ejus specularetur, & omnia ejus opera manuscripta ei [b] adferret; quæ omnia idem Johannes Cheke mandato regis secum abduxit, & penes se retinuit. Post mortem domini Cheke plurima eorum devenerunt ad honoratissimos Willielmum Baronem Paget & Willielmum Cecill Baronem de Burghley, maritum sororis dicti Johannis Cheke. Hæc tantum quatuor volumina in manus reverendissimi Humfredi Purefey [c] Ar." consanguinei mei nuper de consilio illustrissimæ Elizabethæ reginæ in partibus borealibus inciderunt, ex dono dicti Johannis Cheke, a cujus filio Thoma Purefey ego dono accepi 1612.

[a] 6. *Ed.* pro 6. E 6. male habent alii. [b] Ita plane in Cod. MS. non, ut alii, *referret*. [c] Ita sane in Cod. MS. *Ar.* perperam omiserunt alii.

J O.

CONTENTS

OF

THE ADDITIONAL PIECES IN THIS EDITION.

VOL. II.

q An

VOL. III.

VOL. V.

JOANNIS LELANDI
ANTIQUARII
De Rebus BRITANNICIS
COLLECTANEA.

☞ Numeri, quos in margine collocavimus, Autographi paginas denotant.

Ex libro autoris incerti nominis, sed monachi, ut colligo, Petroburgensis, de martyrio Wulfadi & Rufini filiorum Wulpheri. Pag. 1.

WULPHERUS rex Merciorum baptizatus à Finnano.

Ermenildis filia . . . . regis Cantiæ nupsit Wulphero, à quo Wulfadum & Rufinum genuit.

Wulpherus factus rex Merc: à fide lapsus est consilio Werbodi, qui ei erat in regno tanquam secundarius.

Hic Verbodus Werburgam, filiam Wulpheri & Ermenildis, in uxorem petiit: sed virgo eum omnino contempsit consilio matris.

Wulfadus cervum in sylvis persequens, venit ad oratorium S. Ceddæ, ubi fons erat quem recta petiit cervus.

Wulfadus baptizatus à Cedda in fonte ad quem confugerat cervus.

Reversus Wulfade ad Wulfercestre, castrum patris sui, Rufinum fratrem suum ad Ceddam nomine venationis perduxit.

Rufinus baptizatus à Cedda eodem fonte quo frater.

Wulfadus & Rufinus fratres germani persuaserunt Ceddæ ut oratorium suum propius Wulfercestre admoveret.

Werbodus Wulfadum & Rufinum apud patrem acceptæ fidei accusavit.

Wulpherus consilio Werbodi clam venit ad oratorium

Ceddæ, & ibi inveniens ejus filios utrumque sua manu interfecit 10. Cal. Aug.

Werbodus maligno correptus spiritu obiit.

Ermenildis regina corpora filiorum suorum in uno saxeo sarcophago condidit.

Processu vero temporis Ermenildis venustiori opere de lapidibus ecclesiam ibidem fabricari fecit.

Multitudo quærentium dominum consuevit locum illum frequentare, & ad ædificium lapides illuc deportare, unde & locus ille Stanes nuncupatur, id est, lapides Latine.

Cedda, interfectis Wulfado & Rufino, ad vetus oratorium se contulit.

Wulpherus rex, pœnitentia ductus, oratorium Ceddæ consilio Ermenildis petiit.

Wulpherus rex vidit in oratorio solarem radium sustinentem sacras Ceddæ vestes.

Wulpherus postea super eundem radium chirothecam & baltheum posuit, quæ statim ceciderunt.

Wulpherus fana idolorum in toto regno suo destruxit, ecclesias congruis in locis extruxit, monasteria utriusque sexus plura & præclara ædificavit ac amplis possessionibus ditavit, inter quæ illud nobile monaster: de Medeshampstede prædiis & possessionibus ditavit, quod ob facinus in filios commissum specialiter fundasse perhibetur, quod hodie Petersburge, id est, civitas S. Petri, nominatur.

In illo autem loco vocabulo Stanes, ubi corpora Wulfadi & Rufini sepulta sunt, collegium canonicorum regular: divinis obsequiis mancipatur.

Procurator collegii de Stanes Romam petiit, deferens secum caput S. Wulfadi, obtinuitque ut Wulfadus & Rufinus in catalogo Sanctorum scriberentur.

Procurator caput S. Wulfadi Viterbii in ecclesia S. Laurentii reliquit.

*Ex libello quodam incerti autoris de rebus à viris & * fœminibus illustribus gestis.*

Frater Wolpherii regis Menwardus ex Ermenburga, filia Ermenredi, fratris Eorkenberti, habuit filias sanctas Wuldricam, & Milburgam. Quarum prima in cœnobio S. Augustini Cantuariæ, altera apud Wenloc requiescit.

Pag. 2. *Ex libro Hugonis monachi Petroburgensis de rebus gestis † Petroburgen.*

Est nobile monaster: in regione Girviorum quod quondam
ch
Medeshamstede, nunc consuete Burg, vocatum.

* *Sic.* † *Sic.*

Gyrvii

Gyrvii vocantur hii qui juxta paludem, vel infra paludem, habitant. Girvii.

Gyr Anglice profunda palus. Gyr.

Rameſienſes, Crulandenſes, Thorneienſes, & alii intra paludem habitant, ad quos accedi nullo modo, niſi navigio, poteſt, præter ad Rameſiam ex una parte laborioſe operatam.

Ely autem eſt inſula in [a] eiiſdem finibus conſtituta, ſeptem milliaria longa, & totidem lata, continens in ſe 22. villas, undique paludibus & aquis circumdata, ſed 3. tamen pontibus honorata. Ely.

ch
Burg vero in regione Girviorum eſt [b] fundatus, quia ibi incipit eadem palus in orientali parte, quæ per milliaria 60. vel amplius durat. Peterburgh.

In palude accipiuntur ligna & ſtipula ad ignem, fenum ad pabulum jumentorum, & coopertorium ad domos cooperiendas. Eſt etiam ferax avium & piſcium. Sunt etiam ibi maxima ſtagna piſcoſa.

ch
Burg ex omni parte terra acceſſibilis præterquam ab oriente.

Nen flu: præterfluit ex auſtrali parte Burgi. In hujus amnis medio eſt locus quaſi vorago, qui tam profundus & frigidus eſt, ut in æſtate nullus natantium ejus ima adire poſſit, nec tamen unquam in hyeme gelatum. Eſt enim ibi fons, ut dicunt, unde ebullit aqua. Hunc locum Medeſwelle antiqui appellaverunt, à quo primi fundatores ipſius monaſter: quia juxta monaſterium eſt Medeſhamſtede nominaverunt. Nam ſicut Ely à copia anguillarum, quæ in paludibus & aquis capiuntur, & Thorneia propter ſpineta ibi ſuccreſcentia, & Crulandia propter crudam terram ſunt dicta, ita Medeſhamſted ab illo loco, ſicut diximus, nuncupabatur. Nen flu. Ely. Thorney. Cruland.

Fuerunt 3. fratres Peada, Wulfer & Ethelrede ſinguli reges Chriſtianiſſ. filii Pendæ. Hii enim Burgenſe monaſter: cum ſuis ſororibus Kineburga & Kineſwitha, quæ ibi modo requieſcunt, & cum [c] Oſwino rege à fundamentis conſtruxerunt.

Anno D. 675. & ab Auguſtini adventu 58. mediterranea Anglia fidem ſuſcepit ſub principe & rege Peada biennio ante mortem Pendæ. Religio.

Cœpit Peada cum Oſwio rege, & cum devotiſſ: plebe, quæ nuper fidei ſacramentis erat imbuta, per Saxulfum virum potentiſſ. à fundamentis conſtruere. Immaniſſ. itaque lapides cœpit in fundamentis jacere, quales 8. paria boum vix unum traherent, quos & nos vidimus cum [d] eſſet combuſtum & deſtructum eſſet ipſum monaſter:

[a] *Sic.* [b] *Sic.* [c] *Sic.* [d] *Delendum.*

Ælfleda filia Oswii regis, fratris S. Oswaldi, tempore festi Paschalis Peadam maritum suum valde nepharie prodidit & peremit.

Alfridus frater Ælfledæ duxit Kineburgam sororem Peadæ in uxorem, quam & multum diligebat.

Wulferus regnum adeptus promovebat monasterii opus à fratre inceptum una cum Ethelredo fratre ac suis sororibus.

Saxulphus factus abbas Medeshamstedensis.

Concurrerunt multi nobiles & clerici ad monaster: de Medeshamsted.

Limites terrarum Medeshamstedensis monasterii.

Ab ipso Medeshamsted ad Norburch; & inde usque ad locum, quem vocant Folies; & inde totam paludem in directum usque ad Esendik; & de Esendik ad locum, quem Fethermuth dicunt; & inde in directum usque ad locum via decem leugarum, quem Cuggedic nominant; & inde ad
mu
Rageuuilc 5. milliariis ad magnum aquam quæ ducit ad [a] Elm & ad Wisebeche; & inde sicut itur 3. leugis contra cursum magnæ aquæ ad Trechenholte, & de Trechenholt in directum per immensam paludem ad Dereuorde longitudine 20. leugarum; & inde ad Grecescros; & inde per unam pulchram aquam Beardanea nomine sex leugis ad Paccelade; & sic in mediis partitis stagnis plurimis & immensis paludibus cum habitatoribus Huntedunensis provintiæ, una cum stagnis & lacubus Scelfremere, Witlesmer & aliis quam plurimis ad hæc pertinentibus, cum terris quoque & mansionibus quæ adjacent in australi parte [b] Scelfreme, & cum infra septa undique palude usque ad Medeshamstede; & inde usque ad Welmesford; & de Wellemesford usque ad Clive; & inde ad Estun; & de Estun ad Stanford; & de Stanford sicut aqua decurrit ad supra dictam Norburch.

Pag. 3.

Ecclesia de Medeshamsted prima ecclesiarum in illa parte ab Wulphero constituitur, & tanquam altera Romana, ut hîc Petrum qui Romæ non possent adorarent: & alia monasteria, quæ ex ipso consurgerent, huic tanquam fœcundæ matris filias commendavit.

Saxulphus abbas, consensu Wulpheri regis Merciorum, monaster: in ipsa subjacente heremo cum heremiticis cellulis construxit in loco qui jam nomen acceperat Ancarig, i. e. Thorneia.

Testis Donationis Wulpheri regis:

Sigherus rex Australium Saxonum ipsi regi Wulphero subjectus.

[a] *Sic in Autogr. cum duobus punctis sub priore parte litteræ* m, *ac si* Eli *scribi debeat. In Mon. tamen Anglic. Tom,* I. *col.* 64. Elm *legitur.* [b] *Sic.*

Sebbi rex Orient: Sax: & ipſe quodammodo Wulphero ſubjectus.

Ethelredus frater Wulpheri regis.

Kineburga & Kineſwitha ſorores Wulpheri.

Deus dedit archiepiſcopus.

Ithamar Rofenſis epiſcopus.

Wina London: epiſcopus.

Jeruman Merc: epiſcopus.

Tuda epiſcopus.

Wilfridus & Eoppa preſbyteri.

Saxulphus abbas.

Et omnes comites ac principes totius Angliæ.

Sancitum eſt hoc privilegium Anno D. [a] 663.

Saxulphus abbas Medeſhamſtedenſis fit epiſcopus mediterraneorum Anglorum & Merciorum.

Saxulphus poſt ſuum principale monaſter. parturiit & ædificavit ſuffraganea cœnobia, [b] et et alias eccleſias tanquam hujus fœcundæ matris filias.

Habuit vero à ſuſceptione fidei gens [c] mediterraneum Anglorum ſub Peada primum epiſcopum Dyuma. (2.) Ceolach: (3.) Thrumhere monachum tempore Wulpheri. (4.) Jaruman. (5.) Ceddan. (6.) Winfridum. (7.) Saxulphum.

Depoſitus Winfridus à Theodoro archiepiſcopo pro quadam cauſa inobedientiæ. Conſenſu regis, & cleri, & populi Saxulphus electus eſt.

Succeſſit in abbat: Saxulpho Cuthbaldus.

Unde factum eſt ut ex ipſo monaſter: Medeſhamſtedenſi plura alia ſint condita, & de eadem congregatione monachi & abbates conſtituti, ſicut ad Ancarig, quod modo Thorneia dicitur, & ad Brikeleſwurthe, & ad Bredon, & ad Wermundeſey, & ad Repingas, & ad Wochingas, & ad plura alia.

Ethelredus ſucceſſit in reg: Merc. Wulphero fratri ſuo.

Agatho epiſcopus Ro: donationem & privilegia Medeſhamſtedenſis monaſter: confirmavit opera S. Wilfridi archiepiſcopi.

Medeſhamſtede declaratum primum omnium monaſteriorum à Tameſi flu: autoritate Agathonis epiſcopi Ro: aſſentiente conſilio 120. epiſcoporum anno D. 680°.

Nomina eccleſiarum quæ appendebant monaſter: de Medeſhamſtede tempore Agathonis epiſcopi Ro: Bredon, Reping, Cedenac, Suineſheved, Hehanbyrig, Lodeſhale, Schuffenhalch, Coſtesforde, Stretforde, Weteleburne, Luſgerde, Ethelhuviglond, Barchanig.

[a] *In ora Codicis hæc verba ſcribuntur :* Q? Nam fides ſolummodo ſuſcepta 675. ut fol. prox. *neſcio à qua manu.* [b] *Reponend.* ut &, *niſi forſan redundet poſterius* et. [c] *Sic in Aut. Malim* mediterraneorum.

Oſtryd regina, & uxor Ethelredi regis Merc:
Pag. 4. Waldhere epiſcopus London:
Ceolredus Ethelredi regis filius.

Succeſſérunt Cuthebaldo abbati Medeſhamſtede Egbaldus, illique Puſe, eidemque Selredus, ipſi quoque Hedda. Cetera autem vel miraculorum inſignia, vel [a] quæque tunc temporis ſunt geſta, aut ſcriptorum neglegentia, aut perſecutionis tempore abolita noſtra latent ſecula, præter ea quæ in privilegiis ſunt ſcripta, in quibus & eorum nomina ſunt reperta.

Dani à provintia Northanhumbrorum incipientes omnia monaſteria monachorum & virginum cum monachis & virginibus per totam concremaverunt Angliam.

In hac procelloſa tempeſtate & ipſum famoſiſſ: monaſter: de Medeſhamſtede ſicut & [b] ceteri cum monachis igne conſumptum eſt. Et ſic ſtetit inhabitatum [c] 96. uſque ad adventum S. Ethelwoldi epiſcopi Ventanæ civitatis. Venienſque in provintiam ad ipſius monaſterii quondam poſſeſſionem Undale dictam, putanſque ipſum eſſe locum quem dominus ſibi demonſtraverat, quem aptum & idoneum ad hoc ipſum locum invenerat, cœpit conſtruere. Et ecce iterum ei dominus apparere dignatus eſt, monens ipſum ut per crepidinem ipſius alvei paululum progrederetur, donec ad ipſos parietes ipſius combuſti monaſterii perveniret. Qui lætus de viſione, & juſſa complens, repperit ibi in ipſa eccleſia ſtabula facta jumentorum & pecudum, omnemque locum ſpurcitia & immunditie repletum. Purgato autem loco Wintoniam rediit.

Regina . . . . . . uxor Edgari regis perſuaſit marito regi, ut Etholwoldo opem præberet in reſtauratione monaſter: de Medeſhamſtede.

Hoc tempore Adulphus, cancellarius Edgari regis, habens unicum filium, tantum eum dilexit, ut inter ſe & uxorem ☞ ſingulis noctibus collocaret. Parentes autem vino & ſomno obruti puerum ſuffocaverunt.

Pag. 5. Adulphus cancellar: pœnitentia facti ductus ſtatuerat Roman peregre proficiſci.

Sed poſtea conſilio Ethelwoldi epiſcopi Ventani votum mutavit, & ſe fortunaſque ſuas omnes reſtaurando monaſterio de Medeſhamſted convertit.

Aldulphus obtulit S. Petro haſtam plenam armillis extra [d] argentum″, & variis ornamentis ad reædificationem eccl. S. Petri.

Parvo itaque tempore S. Ethelwoldus epiſcopus multitudinem fratrum ibi convocavit.

[a] F. quæcunque. [b] *An cætere ?* [c] *Sic.* [d] *Supra hanc vocem aſteriſcum poſuit Lelandus.*

Adulphus

Adulphus cancellarius coram rege tonſus, ac monachus factus, & congregationi abbas datus.

Tunc quidem Edgarus rex cum ſuis optimatibus multa in auro, argento, & terris S. Petro obtulit.

Ex charta Donationis regis Edgari.

Ego Edgarus præſidens Magnæ Britanniæ.

Item terras noſtro adjutorio vel dono, vel optimatum meorum, per præfatum Ethelwoldum epiſcopum eidem monaſter: adjectas, quæ hîc ex parte titulantur, Baruue, Wermintune,
1
Actun, Kyteringas, Caſtra, Æyleſuuorth, Waltune, Witheringtune, Ege, Thorp, & unum monetarium in Stanforde, in perpetuam libertatem concedimus. Concedimus etiam dimidiam partem ſtagni quod dicitur Witleſmer, per epiſcopum Æthelwoldum acquiſitam, cum omnibus ſcilicet aquis, piſcuariis, ſtagnis & paludibus attinentibus uſque ad hos terminos circumjacentes, quorum ſeptentrionalis eſt ubi primum intratur Merelade de amne Nen, orientalis ad Kingeſdelph, auſtralis ad Alduines barunne, qui locus eſt in palude contra medietatem viæ Ubbemerlade, orientalis ubi aqua de Opbece finitur ad terram; quæ omnia antiquitus ad illud ſacroſanctum monaſter: multo latius & longius pertinuiſſe probantur. Pag. 6.

Mercatum quoque conſtituimus in Burg ſingulare, ut nullum aliud habeatur inter Stanforde & Huntadune. Et ad illud damus perſolvique jubemus totum ſine contradictione teloneum; hoc eſt, primo de tota Witleſmere uſque ad teloneum regis quod jacet ad Hundrede ad Normanneſcros, & de Witleſmere ſicut Merelade venit ad aquam Nen, & inde ſicut aqua currit ad Welmesforde, & de Welmesford ad Staunforde, & de Stanford juxta curſum aquæ uſque ad Crulande, & de Cruland uſque ad Muſt, & de Muſt uſque ad Kingeſdelph, & inde uſque ad prædictum Witleſmere.

Sancitum eſt hoc privilegium anno D. 972°. & regni Edgari xvj°.

Alfherus, Æthelwinus, Brithnotus, & Oſlacus duces, teſtes Donationis.

Hactenus ex charta Donat. Edgari.

Nec ſuffecit eis ut ſolummodo Burch vocaretur, quin potius terris, auro & argento, diverſiſque rebus in tantum ditaverunt, ut eam merito Gildenburg, id eſt, auream civitatem, vocarent.

Kenulphus abbas Burgenſis.
Ælfſinus abbas Burgenſis.
Leofricus abbas Burgenſis.

Æſtune,

Æſtune, Flettune, Overton, Alwoltun, Oſgoteby villæ adjectæ poſſeſſionibus Burgenſis monaſterii tempore Edwardi 3. ante conqueſtum.

Brand monachus Burgenſis, & Aſkitellus, & Siricius ejus fratres dederunt monaſterio Burgenſi, Scottere, Scottune, Malmetun, Thorp, Walecote cum pluribus aliis.

Brandon abbas Burgenſis tempore Gul: conqueſtoris.

Ancarig, id eſt, anacoretarum inſula.

Thornig, id eſt, ſpinarum inſula. Huc enim non venitur niſi navigio ex una parte, ita palude concluſa eſt.

Pag. 7. Quem locum de Thornig Ethelwoldus pretio acquiſivit, & pari conditione monachis aptiſſimum delegavit, rectorem illis & abbatem Godemannum præponens. Conſtructum monaſterium dedicavit, & bonorum omnium poſſeſſione gratanter ditavit.

Ad huc Chriſti aquila Æthelwoldus expandit aureas alas ſuas, & plures alias eccleſias vel monaſteria conſtruxit vel reparavit in Anglia.

[Ely.] Elig inſula in provintia orient: Anglorum nomen accepit à copia anguillarum quæ ibi in paludibus capiûntur. Hic olim erat nobile cœnobium virginum, ſed poſtea locus erat fiſco regio addictus. Locum hunc emit Ethelwoldus epiſcopus Ventanus pretio non modicæ pecuniæ ab Edgaro rege, conſtituens in eo monachorum gregem non minimum, quibus ordinavit abbatem Brightnotum præpoſitum ſuum: & ejuſdem loci ſitum ædificiis decentiſſime renovavit, eumque terrarum poſſeſſionibus affluentiſſime locupletatum, & æternæ libertatis privilegio confirmatum, omnipotenti Domino commendavit.

Conſtruxerat quoque quendam locum vocabulo Abbendune ſibi commiſſum (non enim nocet ſi priora poſterioribus poſtponamus) congregavitque ſibi in brevi ſpatio gregem monachorum, quibus ipſe abbas, jubente rege Edredo, ordinatus eſt. In quo videlicet loco modicum antiquitus habebatur monaſteriolum; ſed erat tam neglectum ac deſtitutum vilibus conſiſtens ædificiis & 40. tantum * manſſas.

Dedit etiam rex poſſeſſionem quam in Abbendune poſſederat, hoc eſt, centum caſſatos cum optimus ædificiis, abbati & fratribus ad augmentum quotidiani victus, & de regio theſauro ſuo multum eos in pecunia juvit. Tantam gratiam

Pag. 8. Dominus ſibi ſervientibus contulit, ut ad præfatum cœnobium, quod ante rebus erat pauperrimum, omnes ſimul divitiæ viderentur affluere.

Idem Ethelwoldus abbas hoc loco honorabile templum virginis Mariæ conſtruxit, & conſummavit.

* L. manſis.

Æthelwoldus ex abbate Abbendun factus episcopus Winton. Hic canonicos ab eccl: cathedr: Winton: expulit & monachos ex Abbendune, permittente Edgaro rege, & auxiliante S. Dunstano episcopo, induxit, quibus ipse abbas & episcopus. Hoc tempore non habebantur monachi in gente Angl: nisi tantum qui in Glesconia morabantur & Abbenduna.

Pari quoque modo Ethelwoldus episcopus, annuente Edgaro rege, canonicos de novo monasterio Winton: expulit, illucque monachos introduxit regulariter conversantes.

Ethelgarus, Ethelwoldi discipulus, factus abbas monachorum Novi monasterii Winton: Idem postea episcopus Australium Saxonum. Et mortuo Dunstano archiepiscopus Cantuar.

In Abbendona vero Osgarum pro se constituit abbatem, ditatusque est locus ille 600. & eo amplius cassatis. Insuper & æternæ libertatis suffultus privilegiis, divina simul & regia autoritate conscriptis, quæ laminis aureis sigillata inibi usque hodie conservantur.

In tertio quoque Winton: cœnobio, quod Anglice Nunnaminster appellatur, in honore S. Mariæ consecrato, sanctimoniales ordinavit, quibus matrem Etheldridam præfecit.

Mortuo Oswaldo archiepiscopo Ebor: Aldulphus abbas Burgensis in eadem sede successit.

Et ne diu grex dominicus in Burch positus absque pastore fluctuaret, unanimi fratrum electione & regis Edgari abbas constituitur ac ordinatur Kenulphus, flos literalis disciplinæ & torrens eloquentiæ, decus & norma rerum divinarum ac secularium. Jam vero ordinatus quanta diligentia & instantia, & quam bene ovile sibi creditum rexerit, & quam mitem, & pacificum, & humilem ovibus se exhibuerit, & qua vigilantia curam pastoralem exegerit, quanto studio libros emendaverit, quam dulciter & libenter ad se venientes, vel secum morantes erudierit, quam dilectus deo & hominibus extiterit, quomodo monasterium muro cinxerit, & res ecclesiæ suæ auxerit, non est nostræ parvitatis explicare. Concurrunt cottidie tam ex longinquis, quam & de proximis finibus episcopi, clerici, & monachi, divites & mediocres ad ejus magisterium, ad ejus, ut & quondam Salomonis, sapientiam audiendam, donec post annum primum rapitur magis quam eligitur ad pontificatum Wintoniæ civitatis. [Obiit 1008.]

Kenulphus abbas Burgensis post Adulphum.

Pag. 9.

Successit in monasterii regimine pari sagacitate & virtute animi vir Ælsinus, & eccl: Petri 50. annis rexit. Hic per tres annos fuit cum regina Emma in Normannia, & corpus S. Florentini præter caput à monachis S. Florentini de Bona valle, præ fame periclitantibus, 500. libris argenti emit, & ad Burch transmisit.

Ælsinus abbas Burgensis regem offensum maxime & læsum

à quibusdam monachis Ramesiensibus eum una cum regina importunis precibus exoravit ne monasterium Ramesiense solo complanaret.

Ælsinus datam sibi regendi monaster: Ramesiensis potestatem in monachum ejusdem cœnobii, ut pium virum decuit, transtulit.

In diebus hujus Ælsini abbatis erat ecclesia Kineburgensis castri valde destructa, ubi Kineburga & Kineswitha, filiæ Pendæ regis Merc: requieverant, quas monachi Ramesienses summo studio, & nocte & die insistendo, auferre & ad suum monaster: transferre cupierant.

Sed abbas Ælsinus cum Leofwino monacho & secretario Burgensis cœnobii eas in ecclesiam Petri de Burch transtulerunt.

[Com. Rutland.] Idem Ælsinus transtulit * S. Tibbæ virginis de Rihale villa ad Burch.

Pag. 10. S. Ethelburga, uxor Edwini regis Northanumbr: jacet sepulta apud Liming monasterium una cum S. Edburga.

S. Ermengida amita Mildrithæ, filiæ Domnevæ, jacet apud Minstre in Thenet.

S. Theodredus episcopus sepultus London:

S. Selfridus abbas Glesconiensis sepultus Gleston:

S. Vincentius martyr sepultus apud Abbendune.

S. Ethelburga sepulta Winton: in Nunnaminster.

S. Ragaher rex sepultus in Hamptune.

S. Ærdulphus rex sepultus in Bredune, & monachi cum eo S. Cotta, S. Benna, & S. Frethericus.

S. Columba sepultus in Higeealand.

Schelde-forde in citeriori ripa Trentæ infra Notingham.

S. Egelwinus martyr sepultus in Scheldeford.

S. Pandon & S. Windritha virg: in Elteslea in comit: Cantebrig:

S. Aldgytha sepulta est in Storteford.

S. Enorhilda sepulta in Evorwik.

S. Osburga sepul: in Coventre.

S. Wilfridus, S. Acca, & S. Egelsi episcopi in Ripun.

S. Egelfled regina sepulta Ramesceiæ.

S. Wulfranus episcopus, S. Symphorianus martyr, & S. Etritha virgo sepulti in Grantham.

S. Tancredus, & Torthredus heremitæ, & S. Tona, sepulti in Thorney.

S. Hildeburga, & S. Hildelitha, & S. Wulfilda abbatissa in Berking.

S. Hilda abbatissa in Esca.

S. Petrocus, S. Credanus, S. Medanus, & S. Dachuna vir
Bodmin in Cornubia.
in Botraeme.

* *Subaudi*, corpus.

S. Elgiva

S. Elgiva regina, & S. Edwardus martyr in Scheaftesbyri.
S. Micius confessor in Bukesworth.
S. Monegunda in Wetedun.
S. Bega in Cathleu.
S. Ethelburga in † Haccanesa. † Villa in Holdernes.
S. Drithelmus confessor in ‡ Melgeros. ‡ In Scotia.
S. Miliburga in Wenloc.
S. Ermengitha in Thenet.

Dum Ælsinus abbas Burgensis in Normannia cum Emma regina esset, multæ terræ ablatæ sunt de eccl: de Burch: sicut Hovedene in provintia Evorwik & Barne, & multæ aliæ, quas nominarem si prodesset. Pag. 11. Hovedene.

Tributum quod Angli Danis annuatim dabant auctum ad septuaginta duo milia librarum & eo amplius, & sine hoc quod de Londonia dabatur undecim millia librarum. Tunc qui habuerunt ad tantum tributum solvendum dabant. Qui non habuerunt terras, & possessiones, & alias res irrecuperabiliter perdiderunt. Unde factum est ut ecclesia de Burch & aliæ multæ multa perdiderint.

Successit Ælsino abbati Erwinus vir simplex. Hic pro nimia simplicitate sua dedit regalem villam de Holney, quæ in dominio S. Petri erat, pro Stokes pro nihilo alio nisi quia propinquior ei erat ad Stokes ad suam firmam quam ad Holney.

Erwinus abdicavit se officio, & tunc factus est abbas Burgensis Leuricus, flos & decus abbatum. Leofricus.

Hic ex nobili progenie Anglorum ortus, nobilior in moribus nobilissime rexit & ditavit eccl: suam.

Hic magnam crucem, quæ super altare est, mirabili operè de auro & argento fecit; candelabra etiam aurea & argentea, & magnam tabulam ante altare, totam ex auro & argento & pretiosis gèmmis; & plurima feretra, & textos evangeliorum, & multas alias res similiter omnia ex auro & argento fecit. Hic Leuricus consensu regis Edwardi ante conquestum 3. factus est etiam abbas de Burton, & Coventre, (quam abbatiam comes Leuricus ejus avunculus construxerat) de Crulande, & Thorney, ita ut esset pastor & abbas super quinque monasteria.

Leuina de Londonia nobilis matrona dedit monasterio de Burch, Fiskertun, Flectune & Burchle. Pag. 12.

Terræ à tempore Aldulphi abbatis datæ monasterio de Burch.

Leofwinus alderman filius Elfwine dedit Adelwoldtune.

Halfdene, filius Brenctun, dedit Walecote apud Trikingham, & Brerchesthorp, & * Rihale, & Belmesthorp.

* *Sic, cum duobus punctis sub* h.

Elfgar de Duneſby dedit Duneſby: ſed abbas Brand dimiſit illud cuidam propinquo ſuo ad firmam Haldene dicto, pro eo quod rex Gulielmus Baſtardus abſtulerat omnem terram ſuam, & dederat [a] Remigio" epiſcopo Lincoln: & ideo ipſe [b] Remei injuſte abſtulit S. Petro hanc terram.

Wulf filius Cope frater ejus dedit Mannethorp & Carletun.

Burred & parentes ejus dederunt Bartun juxta Keteringes, & erat in dominio & ad firmam: ſed Geffridus epiſcopus de S. Loth Juſticiarius regis ad damnationem animæ ſuæ illud injuſte abſtulit.

Alfelmus Alderman dedit Cotingham, & Midletun, & omnia quæ ad ea pertinent.

Ranulphus comes, propinquus regis Edwardi, dedit Eſtun,
ini
☞ & Brunghirſt, & Preſtgrene, & Dreitun, & Glatheſtun; Langetun in provintia Legeceſtre, Frane, & Rogingham.

Kinſius archiepiſcopus Ebor: dedit Tunwelle de patrimonio ſuo.

Stanforde. Turkillus Hoche dedit, Colingham, & monetarium in Stanford, & terram ex iſta parte aquæ.

Winegotus apportavit brachium S. Oſwaldi de Bebanburch.

Pag. 13. Godgith domina dedit Hah, & Langeledenham, & Waſſingburch, & Buntun, & Cunningeſburch, & terram in Bernewelle.

Wulric child dedit marcam.

Comes Haralde dedit Cliftun, & terram in Londonia juxta monaſter: S. Pauli juxta portum qui vocatur Etheredifhithe.

Elfsi child filius Outi dedit Turleby.

Fredgi filius Cate dedit Gued hauring, & ea quæ ad illud pertinent in Holand.

Brand abbas Burgenſis, & Aſkilus, & Siricus, & Siuorthus fratres dederunt has terras: Muſcham ex alia parte Trentæ, & Scotere, & membra qux adjacent in Scotere & Scalkeſthorpe, cum aliis terrulis in Suttun, in Thorp, in Lolethorp, in Meſſingham, in Malmetun, in Hibaldeſtow, in Rachenildthorp, in Holm, in Riſeby, in Walecote, in Alchebarn, in Normanby, in Alethorp, in Muſham, in Lincolnia, & alias terras quarum nomina non retinemus, ita ut inter tota 52. carrucatas dederunt.

Hydæ. Carrucatæ. [c] In provintia Lincolniæ non ſunt hydæ ſicut in aliis provintiis; ſed pro hydis ſunt carrucatæ terrarum, & non minus valent quam hydæ.

[d] Elfricus archiepiſcopus Ebor: multa ornamenta ex auro, & argento, & pallia dedit eccl: de Burch, ubi ſepultus eſt.

[a] Remei *primum ſcripſerat Lelandus.* [b] *Sic.* [c] *E regione hujus Sectionis in margine ponitur aſteriſcus.* [d] Alfricus *in margine, à manu Burtoni.*

S. Kinſinus

S. Kinſinus monachus, archiepiſcopus Ebor: dedit eccleſiæ de Burch ornamenta ad pretium 300. librarum; ſed regina Edgit ea poſtea abſtulit. Kinſinus ſepultus eſt Burgi.

Wulſtanus archiepiſcopus Ebor: ſtatuerat ſepeliri in Burch, ſed peregre profectus obiit apud Ely, ubi & ſepultus eſt [1023.]

Tempore Leurici abbatis Agelricus ſanctiſſimus monachus Burgenſis electus eſt ad archiepiſcopatum Ebor: & conſecr: ſed canonici Ebor: oſores monachorum eum recipere noluerunt. Pag. 14.

Agelricus poſtea factus epiſcopus Dunholmenſis. Poſtea reſignavit epiſcop: ſuum Ægelricus fratri ſuo Egelwino.

* Agelricus accuſatus à Gul. Baſtardo miſſus eſt Weſtmonaſterium, ubi in vinculis obiit, ſepultus ibidem in porticu S. Nicolai.

Egelwinus epiſcopus Dunelmen: frater Egelrici à Gul: Baſtardo rege ad Abbendune miſſus ibidem præ mœrore obiit, & ſepultus eſt [1071.]

In his diebus, id eſt, 13. anno Leurici abbatis venit Gul: Baſtard in Angl.

Leuricus abbas fuit in illo exercitu, & ibi infirmatus eſt, domumque reverſus mortuus eſt Cal: Novembr:

Succeſſit Leurico Brande opera Edgari Atheling, qui ab Anglis electus eſt in regem, ſed regnum non obtinuit.

Prand iratum Gul: Baſtard 40. marcis auri placavit.

Swein, Knuti regis filius, in Angliam cum magno exercitu venit.

Tunc comes Oſbertus & Chriſtianus epiſcopus de exercitu Danorum venerunt ad Ely. Et adjunxit ſe eis Hereuuardus Anglus, & faciebant omnia mala.

Hereuuardus autem incentor perduxit Danos ad Burgenſe monaſter: ut acciperent quicquid ibi erat in auro, & argento, & ceteris pretioſis rebus, quia audierant quod abbas eſſet mortuus, & quod rex dediſſet abbatiam cuidam monacho Normanno Turoldo, qui tunc erat apud Stanford cum ſuis militibus. Turoldus abbas Burgenſis.

Yuarus monachus ſecretarius Burgi audiens de adventu Danorum, accepta parte pretioſæ ſupellectilis eccl: Burgenſis, ad Turoldum fugit.

Eadem vero die (4. Non: Jun:) ſummo mane venerunt prædicti malefactores cum multis navibus: ſed monachi & ſui clauſerunt portas, & cœperunt viriliter defendere deſuper, factaque eſt pugna graviſſima ad portam Bulehithe. Et videntes Hereuuardus ac ejus ſocii quod non poſſent eos vincere, nec intrare, miſerunt ignem in domos, quæ circa portam erant, & ſic intraverunt. Arſerunt & omnes officinas monachorum, & totam villam præter eccleſiam & unam domum. Pag. 15.

* Ailricus *ſupra lin. à manu Lelandi.*

Et

Et ſicut erant armati intraverunt eccleſiam, & volebant auferre mag: crucem, ſed non potuerunt. Acceperunt tamen coronam auream de capite crucifixi cum pretioſis gemmis, & ſcabellum ſub pedibus ejus ſimiliter ex auro puro & gemmis. Acceperunt etiam duo feretra aurea & novem argentea & auro & gemmis bene parata: & 12. cruces aliquantas aureas, & alias de argento & auro & gemmis. Nec hæc ſuffecerunt eis, ſed aſcenderunt in turrim, & acceperunt magnam tabulam, quam ibi abſconderant monachi, totam ex auro et argento & pretioſis gemmis, quæ ſolebant eſſe ante altare. Et acceperunt tantum aurum ac argentum in variis rebus & variis ornamentis, & libros quod nemo poteſt dicere vel appretiare. Omnia hæc fuerunt optima, nec remanſerunt in tota Anglia talia. Tamen dixerunt quod pro fidelitate eccl: hoc facerent, & melius illa Dani ſervarent ad opus eccleſiæ quam Franci. Siquidem & ipſe Hereuuardus homo monachorum erat, & ab hoc aliquanti credebant ei. Quod ad abbatem Turaldum delatum eſt hoc ſervatum eſt: quod illi rapuerunt, hoc omnino perditum eſt.

Dani naves repetunt ducentes ſecum Adelwoldum priorem, & Egelſinum monachum, & plures de ſenioribus monachis ad Ely.

Eodem die venit Turoldus abbas ad Burch cum 140. Normannis bene armatis.

Pag. 16. Turoldus autem invenit combuſta omnia intus & foris præter ſolam eccleſiam. Tunc illa quæ vocabatur civitas aurea facta eſt pauperrima.

Adelwoldus prior Burgenſis clam à Danis ſuffuratus eſt brachium S. Oſwaldi, quod ſecreto curavit tranſmittendum Rameſeiam in meliora tempora.

Magna pars theſauri à Danis rapti paulo poſt mari periit.

Magna tabula cum aliquantis feretris & crucibus in Daniam pervenit.

Yuuarus ſecretarius Burgi in Daniam profectus magnam partem reliquiarum Burgum reduxit.

Athelwoldus prior abeuntibus Danis Burgum reverſus eſt.

Turoldus abbas non ſolum non addidit aliquid Burgenſi eccl: ſed terras bene congregatas male diſtraxit, & dedit eas parentibus & militibus ſuis. Mille & quingentis libris appretiata fuit quando venit Turoldus, quam ita diſperſit ut vix appretiaretur quingentis.

Turoldus abbas emit epiſcopatum Beluacenſem, unde poſt 4. dies à clericis dejectus eſt.

Turoldus abbatiam de Burgo pecunia redemit. Fuit abbas Burgenſis 28. annis.

Succeſſit Godricus abbas, frater Brandonis, quamvis invitus.

vitus. Fuerat hic ante electus ad archiepis: in Britann. Minori, sed dignit: refutavit.

Fuit abbas uno tantum anno, postea à concilio depositus. Hujus abbatis tempore venerunt fures de Francia & Flandria, & per scalas intraverunt eccl: Burgensem, & abstulerunt mag: crucem auream de viginti marcis auri cum gemmis, quæ erat super altare, & 2. mag: calices cum patenis; & candelabra Elfurici archiepiscopi Ebor: omnia aurea. Fures postea capti, sed ornamenta regi data.

Matthias, frater Galfridi Ridel justiciarii Ang: factus abbas Burgensis.

Hic Matthias post annum obiit Glocestr: ibidem sepultus.

Galfridus Ridel cum Gul: filio Henrici regis submersus est.

Ernulphus prior Cantuar: eccl: factus abbas Burgi.

Reinaldus monachus Burgensis fratrem suum in puerili ætate fecerat monachum nomine Hugonem, qui modo defunctus est, qui & hunc libellum collegit lectumque scripsit. Pag. 17.

Hic Hugo longo tempore sanguinis profluvio juvenili ætate gravissime laboravit.

Hic Hugo Albus vocabatur, quoniam albus & facie decorus erat.

Floruit temporibus Joannis, Henrici, Martini, Gulielmi abbatum monaster: Burgensis.

Hugo pervenit ad gradum supprioratus tempore Gul. de Waterville abbatis, cujus etiam tempore obiit.

Ernulphus abbas Burgensis post septem annos à rege, cujus confessor erat, etiam invitus accepit Rofensem episcopatum. [Ernulphus obiit 1124. 25. H. 1. æt. 84.]

Joannes de Sais factus abbas Burgensis dono regis. Hujus tempore No: Augusti per incuriam combustum est totum monasterium de Burch præter capitulum, & dormitorium, & necessarium, & refectorium novum. Sed & tota villa combusta est.

Perduravit ignis in turre novem diebus, & omnia signa confracta sunt.

Anno sequenti, i. e. anno D. 1118. abbas Joannes inchoavit novam ecclesiam, & jecit fundamentum 8. Id. Mart: & multum operatus est in ea, sed non complevit.

Pithesle villa primo in manibus Galfridi Ridel justiciarii Angl. Postea in manibus Richardi Basset justiciarii annuente rege.

Joannes abbas præfuit 11. annis.

Rex tenuit abbatiam de Burgo 2. annis in manibus suis.

Henricus abbas de Angeli factus abbas Burgensis. Hic fuerat in clericatu episcopus apud Suessionem, postea factus monachus & prior in Cluni.

Deinde quia cognatus erat regis & comitis Aquitaniæ dedit ei idem comes abbatiam S. Joannis Angeli.

Postea

Postea acquisivit archiepisc. de Besentun, & episc: de Seintes: sed de hoc, sicut de Besentune abbas de Cluni eum expulit.

Pag. 18. Henricus abbas, jubente rege, exulat.

Martinus de Bec prior S. Neoti, fit abbas Burgensis.

Martinus operatus est in ecclesia, & in officinis, & villam mutavit; presbyterium eccl. perfecit; monachos in novam eccl: introduxit a°. D. 1140. & à combustione loci 23°.

Decerpta ex privilegio Eugenii pont: Ro:

Cuneum monetæ in Peterborow.

Glintun & Peikirk cum eccl: & capellis, cum theloneo de Depinges & Peikirk, cum piscatura & ceteris appendiciis.

Undel cum ecclesia & capellis, & cum toto jure eidem adjacente, quod Ehtehundred vocatur.

Cotingham cum eccl: & molendino, & ceteris pertinentiis suis, scillicet Benifeld, Driffeld.

Midletun cum foresta.

Nomina tenentium terras in feodo de monaster: Burgensi.

[a] Asketillo de S. Medardo tenet in feodo Thornhaw, Weringtun, Sibertun, Ettun, Asgotesby, cum append: ipsorum.

Rogerus [b] Infans" tenet Torpel, Uffenurth, Pilketun cum appen: suis, & terra quam habet in Makesey.

inps

Acelmus de Watervilla tenet Thorp, Marham, & Uptun, cum eorum append:

Radulphus filius Gulielmi tenet Ludintun, Messiggham cum eorum append.

Galfridus [c] Infans" tenet Gunnethorp, Souththorp, & terram quam habet in Stokes cum ap: s.

Galfridus de la Mare tenet Makesey & Turleby cum app: s.

Radulphus de Neovilla Stottun, Malmintun.

Rogerus Malfet Wdef cum app:

Robertus Frelle tenet Dailtun. e

Pag. 19. Gulielmus de Luvetote tenet Soptune cum append:

Robertus Marmiun tenet Langetune, & Pokebrok cum append:

Gaufredus Winter tenet Armestun & Burchle.

Gilbertus Fauuel tenet Walecote cum append:

Robertus Eisi tenet Burtun cum append:

[d] Foedum Roberti de Miletuna.

Radulphus de Tot tenet in Pastona. [e] Fedum Wallonis in eadem villa.

[a] *F.* Asketillus. [b] Faunte *supra lin. ab al. m. ut legatur,* Infaunte. [c] Faunt *supra lin. ab al. m.* [d] *Sic.* [e] *Sic. Nec aliter deinceps.*

Fedum Isenbardi Paple cum append:
Fedum Viennun Stokes cum append:
Fedum Ingelrami in eadem villa.
Fedum Roberti de Oli [in] Craneford.

Fedum Richardi Eng^s in Berigfeld.
Gul. Haregrave tenet in Enger cum append:
Tedbaldus tenet in Brunghirst.
Godefridus de Camberei tenet in Plumbetere & Berham cum append.
Galfridus de Neovilla tenet in Walecote cum app:
Pancevolt tenet in Estono.
Anserredus tenet in Overton & Thorp.
Turicus tenet in Ermestun.
Unuanus tenementum tenet in Kirkefelde, Wermington & Undele.
Osbernus tenet in Wodecroft.
Geroldus tenet in Muscam.

Hactenus ex privilegio Eugenii pont. Ro.

Richardus prior de Burch tempore Martini abbatis fit abbas de Whitby, deposito Benedicto. Tempore hujus Richardi abbatis rex Northwegiensium in * portu Whitbeiensium cum multis navibus applicuit, & bona eorum diripuit, & intus & foris cuncta depopulatus est, & tamen nullum interfecit, sed tamen quæcunque invenerat secum portans recessit. Sicque factum est ut qui ante per providentiam abbatis ditissimi erant, nunc pauperr: facti sunt, quia nihil omnino Norwagienses reliquerant.

Martinus præfuit Burgi 20. annis, 6. mens: 8. di:

Martinus in ecclesia, & in aliis officinis, & in pluribus locis Pag. 20. semper operabatur. Portam monasterii, & mercatum, & portum navium, & villam multo melius mutavit, & multa emendavit.

Gulielmus de Waterville successit Martino abbati. Hic recuperavit feodum & servitium Galfridi de la Mare constabularii. Eodem tempore apud Stanford prioratum Sanctimonialium in honore dei & S. Michaëlis fundavit & ædificavit, in qua usque ad 40. moniales congregavit. Hic totam villam citra pontem de Stanford, & 14. mansiones ultra pontem à quodam milite, qui hereditarie clamabat, per pecuniam redemit, & tenuit in dominio abbatiæ. Tempore hujus Gulielmi chorus ordinatus est, & domus infirmorum constructa, & claustrum, & officinæ necessariæ; & claustrum monachorum plumbo coopertum est. Et in curie cameram, & capellam, & officinas fecit. Capellam S. Thomæ incepit & fundavit. Redditus fori & villæ Burgi xx. marcis auxit. Per maneria utiles officinas construxit.

* Sic.

Hic tandem irato rege ac archiepiſcopo à ſuis accuſatus dignitate abbatis privatus eſt.

Pag. 21. *Ex vita Grimbaldi.*

Natus eſt in urbe Morinorum.

Monachatum coluit ſub Bertino.

Alfredus, Athulphi regis filius, Romam petens à Bertino in itinere & Grimbaldo liberaliter acceptus eſt.

Alfredus ſecundo Romam petiit comes Atulphi regis patris ſui.

Alfredus rex conſilio Eldredi archiepiſcopi Cant. oratores ad monaſter: S. Bertini de accerſendo Grimbaldo miſit, inter quos & Joannes preſbyter & Aſſerus, viri eruditiſſimi & vivaciſſimi ingenii, præcellebant.

Laus Grimbaldi.

Venit Grimbaldus in Angliam anno D. 885.

Alfredus rex domum & capellam Wintoniæ citato opere fecit in gratiam Grimbaldi.

Cujus maturitas, morum dignitas, eloquentiæ & doctrinæ ſublimitas, mire omnium permulcebat aſpectus & animos.

Tanta nimirum Angliæ lumina rege ventilante doctiſſimi Grimbaldi lampas accendit clariſſima.

Ipſi autem regi quantum literarum ſcientia eluxerit non indiget exponi, cum ei atteſtentur plerique libri ſeculares & divini ſuo ſtylo in patriam linguam mira elegantia & brevitate tranſlati & compoſiti, quorum eſt * Gregorius Paſtoralis curæ, & Boëtius de conſolatione Philoſophiæ, & narrationes diverſæ.

Joannes monachus factus per Alfredum abbas de Ethelingey.

Aſſerus vero per eum conſtitutus in epiſcopum Shireburnenſem.

Grimbaldus monaſtice vixit Wintoniæ.

Eldredo Pont: Cantaur: mortuo Alfredus dignitatem Grimbaldo obtulit, quam ille omnino refutavit.

Pleimundus ſuffragio Grimbaldi fit archiepiſcopus Cantuar.

Etheluuardus frater Eaduerardi, Pleimundus epiſcopus Cantuar: Deneuulphus Winton: Aſſerus Shireburnenſis, teſtes & fautores novi operis.

Novi monaſterii templum biennio à Grimbaldo exſtructum, conſecratum vero à Pleimundo.

Corpora Alfridi & Alſuithæ ejus conjugis ab Eaduerardo † filio in novum tranſlata monaſterium.

Alſuitha condidit Nonnarum monaſterium in Ventana urbe.

Obiit Grimbaldus aº. D. 903. 8. Id. Jul.

Ealphegus epiſcopus Ven-

* *L.* Gregorii Paſtoralis cura, *vel* Gregorius de Paſtorali cura. † *Mox poſt* filio *in Autogr. eſt nota Inductionis, & ſupra lin. ab ipſo Lelando ſcribuntur :* à veteri illum monaſterio, hanc de Nunnanminſtre, *ut exinde intelligatur Alfridi corpus à veteri monaſterio, Alſuithæ vero à* Nunnanminſtre *ab Eaduerardo fuiſſe tranſlatum.*

Alfredus

Alfredus egit cum Grimbaldo de instituendo novo monasterio Ventæ.

Mortuo Alfredo Eaduerdus ejus filius novum construxit monasterj & Grimbaldum abbatem constituit.

Alguerus monachus Bertini medicus Eadueardi pacifici.

tanus transtulit corpus Grimbaldi in thecam argenteam.

Ealfnothus abbas novi monasterii sub Eadueardo pacifico.

Reinwalla abbas novi monasterii.

Ex vita S. Ælphegi, autore Osberno Cantuariensi. Pag. 22.

Fit monachus in Deirhurste.

Relicto Deirehurst contulit se ad Bathoniam urbem, ubi sacello condito delituit aliquamdiu, ac postea collegio monachorum ibidem præfuit.

Ealphegus mortuo Ethelwaldo fit episcopus Ventanus, procuratore Dunstano archiepiscopo Cantuariensi, datore vero Ethelredo rege.

Elphegus præfuit Ventanæ ecclesiæ 5. annis superstite Dunstano.

Mortuo Dunstano Ealphegus in pontificem Cantuar: eligitur.

Ealphegus inter eundum Romam spoliatus.

Edricus dux exercitus Angl. contra Danos ab Ethelredo rege institutus.

Cantuaria à Danis obsessa, capta, spoliata.

Captus eodem tempore Ealphegus.

Elphegus à Danis Grennovicum perductus, ubi & occisus, recusans persolvere pecuniam, quam pro ejus petebant liberatione.

Ealphegus sepultus in fano Pauli Londini.

Anno D. 1012. 13. Cal. Maii occisus est Elphegus anno pontif: sui 7°. nativitatis autem 59°.

Haco inter Danos nobilis se gladio confodit, justo ob necem Ealphegi judicio.

Canutus dimidium imperii Angl. accepit, deinde & universum.

Huscarli milites apud . . . .

Canutus curavit corpus Ealphegi transferendum à fano Pauli, quod Londini est, Cantuariam.

Godricus monachus, discipulus Ealphegi, & postea decanus Cantuar: & Ealfwardus, quondam comes S. Dunstani, interfuerunt translationi.

*Ex vita D. * Erkenuuali.*

Fuit discipulus Melliti monachi, episcopi Londinensis.

Ethelbertus, rex Cantiæ, cathedralem instituit ecclesiam Londini D. Paulo sacram, & ibi Mellitum constituit episcopum.

Ethelburga soror Erkenwaldi.

* Sic.

 Erken-

Erkenwaldus erexit duo monasteria, unum sibi apud Ceortesige, alterum sorori apud Berking.

Mortuo Cedde fit Erchenuualdus episcopus London beneficio Sebbæ regis.

Obiit apud Berking. Sepultus est Londini in fano Pauli.

Pag. 23. *Ex libello de miraculis Erkenuualdi.*

Elwinus grammaticus, cujus discipulus, ferulam timens, ad Erkenualdi sepulchrum supplex confugit.

Fuit itaque in doctoris gentium familia Londoniæ didascalus quidam nomine Elwinus, moribus bonis insignis & artibus, qui, inter cetera pietatis opera, puerorum disciplinis vigilantissimam impendere curam solitus fuit.

Sebba rex sepultus Londini.

Londinum conflagravit.

Enimvero paulo ante nativitatem beati Joannis Baptistæ circa mediam noctem in occidenti civitatis parte, videlicet in ipsius portæ vestigio, meritis mortalium exigentibus, ignis tam validus accenditur, ut urbem ante se positam usque ad exitum orientis involvere & furorem offensi dei altius gementibus videatur aperire. Interea turbati cives & stupefacti domorum interruptione voraces conantur reprimere flammas; sed illis incassum laborantibus summi furor tonantis post laborantium miserorum terga salientes patitur incendiorum insultare voragines. Et jam turrium seu ecclesiarum cacumina atrox flamma mirantibus cunctis conscenderat, atque [a] matricæ suæ media devoranda deferens, ad anteriora tumultuosis anfractibus progredi haud segnius conabatur.

Mulieres quippe sicut nocturno incendio consternatæ surrexerant nudis pedibus, sparsis crinibus, manibus complosis, lachrymarum imbre perfusis vultibus, circumcursabant, atque lamenta vel saxea corda penetrantia cum ejulantibus crebris multiplicababant.

Et [b] ut graviora damna pariant episcopalem sedem doctoris gentium, Pauli videlicet, supra memoratam basilicam ausibus truculentis in favillam redigendo, satis miserabiliter exsufflavit. Heu! heu! volatu citissimo ignis alta corripit, tectorum culmina violenter involvit, ac repente tota lignorum strues accenditur, ac omnino combusta deperit. Nondum arcus lapideos, quos vulgo dicimus voltas, nostri manus artificis ita plene, sicut nunc, attigerat; sed trabibus parietibus superjectis universam ecclesiam venusta testitudine superficies integra palliabat. Templum ad solum [c] diricitur, [d] dissipta est & scissa & dilacerata domus dei. Ruunt fastigia, moles

Pag. 24.

[a] *Sic.* [b] *Ita concipitur hæc sectio.* [c] *F.* dejicitur. [d] *L.* dissipata.

tanta

tanta ſubvertitur, trabes fulmineæ pavimenta ſubvertunt, altaria [a] diruunt, utenſilia: utenſilia incendio tradunt.

Mauricius epiſcopus Londinenſis novam eccleſiam à fundamentis incepit, opus videlicet, ut multis videtur, inconſummabile: verum, ſi conſummari poſſet, honor & decus Londoniæ.

Richardus ſucceſſor Mauricii. Iſte quidem muros inceptæ eccleſiæ mirabiliter auxit, necnon & plateas circa eandem eccleſiam permaximas, quæ ante domibus laicorum obſeſſæ fuerant, proprio ſumptu acquiſivit, & in circuitu, muro fortiſſimo pene cinxit.

Gilbertus Univerſalis epiſcopus London. Hic nempe literis & ſapientia, nec non auctoritate & frugalitate media cumulatus, ante epiſcopatum veteris Inſtrumenti [b] gibbum planaverat; explanationi quoque tecto ſuperpoſito ad liquidum expoſuerat.

[c] Autoris libr: de vita & miraculis D. Erkenuualdi floruit tempore hujus Gilberti, ut ipſemet teſtatur. Ego colligo eum fuiſſe canonicum Paulinæ eccleſiæ.

Territorium Luitoniæ in ditione [d] Linconienſi.

Ex vitæ Ethelburgæ.

Hic igitur primus temporibus naſcentis vel lactentis in Chriſto Angl: eccleſiæ floruit almæ indolis puer Erkenuualdus, plurima ſpes provectionis eccleſiaſticæ, auditor inexplebilis beatiſſimi pont: Melliti.

Ex libello de vita Etheldrædæ. Pag. 25.

Etheldreda ſacrum accepit velum in monaſterio Ebbæ, quæ amita fuit Ecfridi regis Northumbrorum. Coldingham.

[e] Etheldre inſtituit monaſterium de Elig.

[f] Sexburga præfuit Eligenſi monaſterio poſt [g] ſororis ſuæ Etheldredæ.

Ki

Chinefridus medicus Etheldredæ. Chinefridus medicus.

E vita D. Swithuni epiſcopi Ventani.

Swithunus oct: epiſcopus Weſt-Sax: à Birino, qui Kinegilſum regem Weſt-Sax: baptiſavit.

Swithunus fit preſbyter ab Helmſtano epiſcopo Ventano.

Athulphus, alias Etheluuolphus, diſcipulus Swithuni & ſubdiaconus in Ventana eccleſia, poſt rex Weſt-Saxonum, hoc curante Leone pont: Ro:

[a] *Sic in MS. cum colo poſt prius* utenſilia. *Forte*, diruunt, utenſilia incendio tradunt. [b] *Sic.* [c] *F.* Autor. [d] *Sic.* [e] *L.* Etheldreda. [f] *Supra lin.* ante conjux Erkenberti, regis Cantiæ. [g] *F.* ſororem ſuam Etheldredam, *vel*, poſt mortem ſororis ſuæ Etheldredæ.

Athulphus

Joannes de Metingham & Thomas de Sudington justitiarii regis anno D[i]. 1280.

Hoc anno Thomas de Wikes suis sumptibus transtulit corpus S. Hugonis episcopi Lincoln:

Anno D[i]. 1281. Baldewinus Wake obiit.

Anno D[i]. 1282. nata est Elenora, filia comitis de Ulstere in Wallia.

* Stephanus de Oustewik".

Anno D. 1296. 3. Non. Jul: obiit Simon de Warwik abbas monaster: F. Mariæ Ebor: cui præfuit ann: 39. Sepultus fuit coram mag: altari. Ecclesiam S. Mariæ infra 24. annos de novo ædificavit.

Pag. 28. Anno D. 1301. Dominus Joannes de Langeton cancellarius regis Angl:

Anno D[i]. 1303. 4. Cal. Junii combusta fuit dimidia villa Karleoli usque ad portam de Richardby.

Anno D[i]. 1306. Robertus Bruys comes de Carrik fecit necari Joannem Comyn pro fidelitate sua erga regem Angl: in eccl: fratrum Minorum de Dumfres in Scotia.

Prioratus de Conisheved.

Laneploch, nunc vulgo Lampley.

Anno D. 1312. Dominus Joannes de Laneploch miles fecit homagium Priori S. Begæ pro quodam tenemento in Arloughden.

Prioratus de Kertmelle.

Petrus Gavaston duxit in uxorem sororem comitis Glocestriæ, quo tempore factus est comes Cornubiæ contra coronam regiam.

Versus in Petrum Gaveston:

Dum Petrus sævit, propriam mortem sibi nevit.
Nunc patet ut nevit, truncatus ense quievit.

Anno quo supra 1312. D[ns] Robertus le Bruse dictus rex Scottorum tributum ei tribui † sub Anglicanis, scilicet à Northumbria, Gilleslande, Cumbrelande, Alerdale, Couplandia, & exhibitum fuit per comitatum Carleoli.

R. de Raiburn miles.

Anno D[i]. 1315. Robertus Brus obsidebat Carleolum. Quo tempore Jacobus Duglas multa mala fecit apud Egremont, & spoliavit eccl: S. Begæ, ac maneria de Cletter & Staineburne prioris S. Begæ combusserunt.

Anno D[i]. 1324. Joannes de Multon habuit ingressum in castellum de Egremont per regem pro servitio sibi reddendo ei annuatim usque ad plenam ætatem 410 li.

Salter in Couplande.

Stagnum de Wederhale.

* *Hisce verbis asteriscum præfixit Lelandus.* † *Deest fecit, vel quid simile.*

Cella

Cellæ monaster: S. Mariæ Ebor. Pag. 29.

Wederhal, ubi eccl: S. Constantini.
Richardus de Reme 1[s]. inter Priores ibi numeratus.
S. Bega.
Robertus Prior ejusdem, ut colligo, primus.
Romeburch.
Hunfridus de Wouchum Prior 1[s].
Cella S. Martini juxta Richemont.
Joannes de Popilton 1[s]. Prior.
Cella S. Magdalenæ juxta Lincoln.
Robertus de Rothewelle Prior 1[s].
Cella de Henes & Sandetofta.
Thomas Pluketh primus Prior de Sandetofte & Henes.

Sepultura Regum. Pag. 30.

ALFREDUS MAGNUS sepultus Wintoniæ in novo monasterio.
Edwardus Senior sepultus Wintoniæ in novo monasterio.
Æthelstanus sepultus Malmesbiriæ.
Edmundus filius Ethelstani sepultus Glasconiæ.
Eadredus frater Ethelstani sepultus Wintoniæ.
Edwinus filius Edmundi sepultus Wintoniæ in novo monasterio.
Edgarus filius Edmundi sepultus Glasconiæ.
Edwardus filius Edgari sepultus apud Wareham.
Ethelredus filius Edgari sepultus Londini apud S. Paulum.
Edmundus ferreum latus filius Ethelredi sepultus Glasconiæ.
Cnuto sepultus Wintoniæ in veteri monasterio.
Haroldus filius Cnutonis sepultus apud Westmonasterium, & postea apud S. Clementem.
Hardecanutus filius Cnutonis sepultus Wintoniæ.
Edwardus filius Ethelredi sepultus Westmonasterii.
Haroldus filius Godwini sepultus apud Waltham.

De Fundatoribus monasteriorum ante adventum Normannorum in Britanniam. Pag. 31.

Ecclesia S. Trinitatis Cantuar. à Romanis fundata est, sed ab Augustino consecrata.

Ecclesia Apostolorum Petri & Pauli extra muros Cantuariæ ab Augustino fundata est, sed à Laurentio archiepiscopo consecrata est.

Ecclesia S. Pauli Londini ab Æthelberto rege fundata est. Ecclesia S. Andreæ de * Rovecestre similiter.

Ecclesia S. Petri Eboraci fundata est ab † Egwino rege Northanhumbrorum.

* Rochester *supra lin. à manu Burtoni.* † Os *supra* Eg, *ut* Oswino *legatur.*

Ecclesia S. Mariæ Lincoln. fundata est à Paulino primo archiepiscopo Ebor:

Ecclesia Wintoniæ à Cenewaldo filio Keneglisii fundata est.

Ecclesia S. Petri de Burgo à Saxulfo fundata est.

Ecclesia Wigorniæ ab Etheldredo rege fundata est.

Ecclesia de [a] Ceortesey & Bergingges fundatæ sunt à S. Erkenwaldo London: episcopo, [675.]

Ecclesia S. Petri Westmonasterii à Mellito London. episcopo fundata est.

Ecclesia Bathoniensis ab Offa rege fundata est, sed ab Edgaro dicata fuit.

Ecclesia Abbendon à Cissa patre Inæ regis fundata est, sed ab Edgaro dicata.

Ecclesia S. Albani ab Offa rege fundata est.

Ecclesia Glasconiæ ab Ina rege fundata est.

Ecclesia de Evesham ab Egwino Wigorniensi episcopo fundata est.

[b] Ecclesia de Ethelingey, Shaftesbury, & Muchelney ab Alured rege fundatæ.

Ecclesia de Wynburne à Cutburga fundata est.

Ecclesia monialium apud Wintoniam ab Ethelwaldo ejusdem urbis episcopo fundata est. [Vide post 66.]

Pag. 32. Ecclesia quæ dicitur Croylande ab [c] Walteulfo fundata est.

Ecclesia de Rumesey ab Edwardo Seniore fundata est.

Ecclesia de Middleton ab Ethelstano rege fundata est.

Ecclesia de Thorneia à rege Edgaro fundata est.

Ecclesia de Ramseia ab Alfwino comite fundata est.

Ecclesia Wilton ab Editha, filia regis Eadgari, fundata est.

Ecclesia Malmesbyri à Maildulpho fundata est.

o

Ecclesia S. Mariæ de Stowe ab Elnetho episcopo Lincoln: fundata est.

Ecclesia Cernel ab Egelwardo fundata est.

o

Ecclesia de Ambresbyri ab Alfrida fundata est.

Ecclesia Coventre à Leofrico & [d] Godwina fundata est.

Ecclesia S. Edmundi ab Alfwino orientalium episcopo fundata est. Sed rex Canutus ibidem posuit monachos.

Ecclesia de Asshendune à rege Canuto fundata est.

Ecclesia S. Petri Glocestre ab Alredo Wigorniensi episcopo fundata est.

[a] Chertsey *supra lin. à manu Burtoni.* [b] *L.* ecclesiæ. [c] Ethelwlpho *supra lin.* [d] Godiva *supra lin.*

Wymunde-

Wymundeham [*com. Norf.*] Pag. 33. [Norf.]

Gul de Albenio pincerna Henr: regis fundator.

Testes Donat: Gul. Revel, Gul. de Curtuna, Gul. Miliers, Radulphus de Estre, Morellus de Merley.

Castel-Acre, cella S. Pancratii de Lewys. [Norf.]

Gul: comes de Suthereia confirmator cœnobii de Castel-Acre, quod ejus prædecessores fundaverunt.

Tres Gulielmi comites Surreiæ.

Testes: Robertus de Frevilla, Radulp: de Wiburvilla, Henr: de Shis, Simon de Carli, Robertus Scuteville.

Shrobbesbyri [*Shrewsbury*] *abbay* [*com: Salop: dedic: S. Petro & Paulo.*] [Salop.]

Rogerus comes Salapiæ fundator.

Fuerat ibi antiquitus ecclesia S. Petri & Pauli.

Duo flu: Sabrina & Meola.

Terra de Aldefelth ex alia parte flu: Meolæ.

Roger: comes Salapiæ in donat: facit mentionem de Dudeleburia, cujus ecclesiam appropr: monaster: de Salap:

Testes Donat: Hugo & Robertus de Belesmo, * Arnulpho & Philippo filiis meis, Reginaldo de Baillol, Rogero Corbet.

Pollesworth moniales [*com. Warr: dedicat: B. Mariæ, & S. Edithæ temp: H. 1.*] [War: Camb: 569. Mudwena Hybernica prima fundatrix.]

Robertus Marmion fundator, & Milesent uxor ejus.

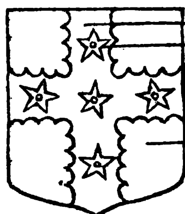
Verba Donat:

Notum sit omnibus, nos concessisse Osannæ priorissæ, ad rellig: instaurandam Sanctimonialium ibi, ecclesiam S. Edithæ de Pollesworda cum pertinentiis. Ita quod conventus de Aldeberia ibi sit manens.

[Ex sigillo & fenestra.]

Burton super Trent [*com. Staff. 1004.*] [Staff.]

Uulfricus [Spot, co: Merciæ] fundator tempore Æthelredi regis Angl.

* *Sic.*

[Cantabr.] ANCRAÎG, *postea* DORNÎG, *nunc Thorney*.

Camd: fol. 494.

Sexuulfus homo religiosus monasterium cum cellulis heremiticis construxit; quod postea à Danis subversum Ethelwoldus episcopus Winton: restauravit, monachis complevit, & arboribus circumsepsit.]

* Accepi Tancredum & Thortredum episcopos fuisse.

Edgarus fundator mediante Ethelwoldo episcopo [Winton.]

Thancredus & Thortredus heremitæ in Thorney.

Fuit ibi etiam Ægregu virgo nobilis.

Toua ibidem soror germana fratrum * Thancredi & Thortredi.

Thoueham a faire Chapel of the Name of Thoua in the Woode half a Mile from the Abbay; and at this Place was the Oratory of the Heremites.

[Lincoln:] Baldewinus de Wake Founder of Deeping [com: Linc.] Celle, vij. Miles from Thorney be Lande, and ix. be Water, lyith yn the Chapitre of Thorney in a hy Marble Tumbe. Sum say that he lyith at Depinge.

Pag. 34. [Norf.] *Ex Donatione ecclesiæ Norwic: quam fundavit Herebertus episcopus.*

Ecclesia S. Leonardi in colliculo prope Norwic: ædificata ab Hereberto in sylva de Throp.

Ecclesia de Hoxne cum capel. S. Edmundi Marty:

Ecclesia de Lynne, ecclesia S. Nicolai de Gernemuth appropriatæ ecclesiæ Norwic: per Herbertum episcopum Norwic:

Henr: comes Warwik.
Simon comes Northampton:
Will. comes Waren.
Rogerus Bigot.
Eudo Dapifer.
Haymo Dapifer.
Robert: Maleth.
Nigellus constabularius.
Alanus Flaaldi filius.
Gul: Maleth.
Gul: Pincerna.

E Donat: Eliensis monaster: per Edwardum Confess:

Brandune in Southfolk.

Fanbruge in Essax.

M . . . .

Mullicourt Priory:

Appropriat: eccl: Elien: per Henry.

[Spinney.] Spynney Priorat: S. Mar: & S. Crucis appropriatus per Henr: regem monaster: de Ely.

[Leic.] *E Donat: Roberti comitis Legrecestr: ecclesiæ Canonic: de Legrecestr:*

Concessi eis præbendas & possessiones quæ fuerunt Canonicorum secular: eccl: S. Mariæ infra castellum de Legrecestr:

Robertus comes de Mellenti pater meus, & Isabella mater.

Facta hæc Donat: tempore Henr: I. & Alex: episcopi Lincoln: *Suleby*

Suleby abbat: [com: Northampt.] Præmonstrat: [nigrorum monachorum.] [Northampt.]

Fundatum est hoc monasterium per Gul: de Wideville, alias Withvilla.
Gul: de ponte Roberti unus testium Donat:
Robertus Paviley miles dedit eis postea totum manerium de Suleby.

[Stowe. Willelmus de Wodvile dedit Roberto episcopo Linc: ecclesiam de Welford, ut monasterium ordinis Præmonstratensis fundaretur in eodem loco, postea dicto Sulby com: Northampt: Richardus de Woduile, filius ejus, confirmavit.]

Flixton Prior: monial: reg: S. Augus: [Suff.]

Margeria uxor Barptol: de Creke fundatrix.

Collegium de Hiegham Ferrers [com: Northampt:] Pag. 35. [Northampt:]

Fundatore Henrico, ut ego colligo, Chicheley archiepiscopo Cantuar: appropr: Prioratu alienigenarum de Mersey, vel Mersege, in comit: Essex.
Gul: Linwodde testis Donat:

Hic Henricus archiepiscopus natus fuit in Hiegham, [& obiit 1443. 22. H. 6.]

Cathedr: eccl: Exoniensis. [Devon:]

E Donat: Ethelredi regis.

Pro amore D. N. Jesu Christi, S. Germani, & S. Petroci donavi episcopium Aldredi episcopi in provincia Cornubiæ, ut libera sit eique subjecta omnibus posteris ejus.

E Donat: Canuti regis apparet monasterium de Excestre dirutum fuisse à Danis, sed postea reparatum fuisse.

Collegium S. Trinitatis de Plecy [com: Essex.] [Essex.]

Fundatum à Thoma filio Edwardi 3. & Philippæ, duce Gloucestr: comite Essex: & Bukingham.

Sex presbyteri, 2. clerici, duo choristæ.

Thorr in Devonshir: Præmonstraten: S. Salvatori dicat. [Devon:]

Fundatore Gul: Briegwerr, alias Bruer.

Abbas de Bocfestre inter testes nominatus.

Buteleia. [Suff.]

Ranulpho de Glanville fundatore.

Chaynesham abbat: [com: Somerset:] [Som:]

Gul: comes Gloucestr: fundator, rogante id idem Roberto filio suo paulo ante obitum.

Hic Gul: fuit filius Roberti comitis Gloucestr:

Hawisia uxor Gul: comitis.

Novus Burgus in Wallia possessio Gul: comitis.

Donat: facta tempore Henr: 2.

Testes

Teſtes Donat: Hamelinus ab: Gloc: Abbas etiam de Dereford teſtis fuit. Prior de Bradeneſtok. Prior de Briwedon. Gilbertus capellanus domini Wig: Gul: de Aumari. Simon de Sancto Lando. Wido de Rocca. Barptol: de S. Mauro.

[Wilt:] *Edington [collegium de Bonis hominibus, ſive Bonhomes, com. Wilt.]*

Fundator Gul: de Edington epiſcopus Winton: 25. anno Edwardi 3.

Ante tempora Gul: epiſcopi erat ibi cantaria certorum capellanorum.

Pag. 36. [Norf:] *Weſtacre canon: regul:*

Radulphus de Toeneio dominus de Acra fundator.

Donatio facta Olivero & Galterio ejus filio, qui regulam ibi ſequebantur Cano:

Aelit uxor Toneii.

Gilbertus Blondus, Gul: de Portis, Rogerius Gros teſtes Donat:

[Somerſ:] *Bathe [com: Somerſet:]*

Henricus 1. rogante Joanne [de Villula] epiſcopo fecit Bath cathedralem eccleſiam de Somerſetſhire, aut factum Gul: patris ſui confirmavit.

Teſtes. Robertus comes de Mellant.

Henr: comes de Warwic.

Gul: de Albeneio, & Nigellus frater ejus.

Gul: de Curcy dapifer.

Gul: Barba dapifer.

Stephanus comes Britan:

Simon comes.

Gul. Montejoi. Gul: comes de Mountejoi.

Rogerus de Martinwaſte.

Richardus de Orviall.

Urſio de Abetot.

Patritius de Caurgis.

Robertus filius Balduini.

Gualterus Hoſatus.

Rogerus de Novant.

Henr: de Portu.

Gualt: filius Anſgeri.

Gualt: filius Edwardi.

Gul: rex dedit civit: Bathon: Joanni epiſcopo in aug: pontific: ſedis ſuæ.

Teſtes : Robertus filius Geraldi. Robert: Diſpenſator.

Gul: junior & Henricus frater ejus ſtatuerunt ſedem epiſcop: Bathon:

Teſtes : Giſlebertus de Aquila. Goſfridus de Magnevilla. Mandeville

Gul: Peverel de Doura.

Abbatia

Abbatia de Rupe, alias Rok. [Ebor:]

Richardus filius Turgis & R. de Bulli fundatores.

Testes. Ada de Novo foro. Hugo de Stenton. Odo filius Joannis. Gul: filius Raven. Jordan Peniel. Hugo de Langetvieil. Robertus Scalzeby. Gul: Bikaler. Gul: de Mileri. Richar: Barbot. Gervasius Barnebie. Suano Foliotor.

Whiteby [com: Eborac:] [Eborac:]

Gul: de Percy fundator. Percy.

In Donat: appellat Hugonem comitem Cestriæ dominum suum.

Emma de Porte uxor Gul: Percy.

[Camd. 718. Hilda circa an: 664. fundavit monasterium. Edelfleda, Oswini regis filia, redditibus adauxit, cum ante Danicæ deprædationes evertissent. Serlo Percy instauravit.]

Esseruge, [vulgo Asbridge, colleg: de Bonhomes.] Pag. 37. [Buck:]

Edmundus comes Cornub: fundator.

Hic dedit bonis viris præter alias possess: terras, quas in illis partibus habuit ex dono Uliani Cheynduit. Dedit illis etiam clausum parci manerii de Esseruge.

Crokesden [com: Staff:] abbat: Barnard. [Staff:]

Bertramus de Verdun, filius Normanni de Verdon & Lecelinæ, fundator.

Roihais uxor Berthrami.

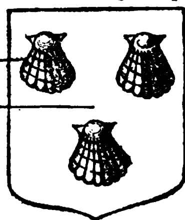
Videtur ex Donat: Bertramus fuisse dominus de Staunford.

[Stowe. Fundatum pro salute animæ Normanni de Verdon patris, & Lecelinæ matris, circa an: 1176. Test: Rob: de Verdon, Walt: de Camvile, Adam de Adithley, Will: Panfulf, Dudulf de Bisers, Philippo de Draicote.]

Redyng [com: Berk.] [Berk.]

E Donat: Henr: 1.

Donavi monasterio ipsam Radingiam, Cealseiam, & Leonminstriam, quas abbatias manus laïca diu possedit.

Testes Donat: Robertus comes Glouc: Gul: comes Surreiæ, Rogerus comes Warwik, Steph: comes Albemarle, Gul: camerarius de Tancarvilla, Brienus filius comitis de Warengforda, Hunfredus de Buhun, Robertus de Haia, Gul. filius Odonis, Hugo Bigotus.

Kingeswoode [com. Glouc. monaster. Cisterc.] [Glouc.]

R. de Berkeley transtulit monasteriolum quod prædecessores sui fundaverunt.

Hoc monasterium primo conditum apud vel prope Tebbyri in com. Gloc.

Reginaldus de S. Walarico auxit monaster. de Kingeswoode, dato illis parco * de Tetbury cum aliis.

Dominus Joannes S. Joannis dedit ante R. de S. Walerico terras in Haseldene.

Bernardus de S. Walerico filius Reginaldi.

Eleanora uxor Bernardi.

Thomas (filius Bernardi) de S. Walerico. Ela uxor ejus.

Leyland.

Hinc apparet Reginaldum de S. Walerico fundatorem fuisse monaster. de Tettebyri, quod alio translatum Rogerum de Berkeley fundatorem agnovit.

[Salop.] *Haghemon [vulgo Hagmond] Canon. nigri.*

[Camb. 594. Domini Fitzallan si non fundatores, tamen benefactores præcipui.]

Ex charta Donat. Edmundi comitis de Arundel. at non primi fundator: Aqua de Pevereye. Leyland. Supra Salopiam millibus pas: plus minus . . . . . cadit in Sabrinam.

Shrewardyn castellum. [Edmundus co: Arundel Benefactor: 18. E. 3.]

Pag. 38. [a] Aliza uxor hujus Gul.

Emma de Gaunte mater [a] Gul. Percy. Alanus pater Gul. Leyland. Hic Alanus fuit filius Gul. fundatoris de Whitby.

Hachenesham, nunc Hacnos.

Fundatio de Whiteby facta tempore Gul. regis Angl: & Matildis reginæ.

[Essex.] *Waldene abbat. S. Jacobi.* [*com. Essex: fundata* 1136.]

Fundator Gaufridus de Mandeville comes Essex.

Testes: Gilebertus comes, Gregorius dapifer, † Pagano de templo domini, Warinus filius Geroldi, Adelardus de Guerr, Fulco de Nuers, Humfredus de Rochella, Gul. filius Alueredi, Gul. filius Eruald, Gul. Pultin.

[Devon.] *Neweham abbat. Barnard.*

Fundator Reginaldus de Mohun comes Somerset. & dominus de Dunistorre [1246.]

Testes Donat: Richar. frater regis, comes Cornub. Joan: filius Galfridi, Randon filius Herberti, Hugo Tracy, Hugo Peverel de Ermington, Hugo de Andover, Gul. de Maleherbe ‡ milite.

* Te *MS.* † *Sic.* ‡ *F.* milites.

Welles

Welles [*com. Somerset.* [Somers.]

E Donat: Cyneuulphi regis Occident: Sax.

Donabo aliquam terræ partem, hoc est, [a] n. manentium prope flu: qui dicitur Welwe, ad augmentum monaster: quod situm est juxta [b] Pontaneo magno, quam vocitant Wielew, his territoriis circumscriptum: à meridie de valle quæ dicitur [c] Asaucmub, in occidentali parte in [d] unam fontem qui appell: Dieruanweille.. [e] Deinde Meollem quam incolæ appell: Dornhill. Exinde in directum on picelon Dorn. Et tunc ultra flu: Welwe in fontem holan Weile &c.

[Camd. 231.
Inas rex Occid: Saxonum fundavit ecclesiam collegiatam in honorem S[ti]. Andreæ an. 704.]

Colleg. S. Steph. Westmonaster. [Middls.]

Edwardus 3. capellam à suis prædecess. ibi inchoatam consummavit & dotavit.

Holmecultria abbat. in Cumbreland. [Cumber.]

Alanus filius Waldeff: primus fundator.

Henricus comes, filius Davidis regis Scotiæ, qui monachis, primo una parte Holmecultriæ donatis, reliquas duas partes Holmecultriæ liberaliter adjecit.

Testes Donat: Adulphus episcopus Carleolen: Gualterus de Bidun regis Cancellar: Hugo de Moravilla: Gul. de Somervilla: Henr. filius Suani: [f] Gualtero Alani filio": Hugo Ridil: [g] Alano de Lacele.

[Camb. 773.
David 1. rex Scotiæ primus fundator.]

Hoc tempore Scottus præfuit Cumbris.

Bederichworth: S. Edmundes bury [*com. Suff.*] Pag. 39. [Suff.]

Cnut rex Angl: fundator.

Lewes, as a Celle to Cluni [*com. Sussex.*] [Sussex.]

Wilhelmus de Warenna & Gundreda ejus uxor fundatores [prioratus de Lewes, dedicat. S. Pancratio.]

Ex charta Donat:

Gul: cum uxore inter peregrinandum venerunt Cluniacum, unde occasiō data Gul. fundandi monaster:

Ego Gul. de Warenna comes Surregiæ.

Quibus daremus ecclesiam unam, quam de lignea lapideam

[a] *Sic in MS. cum duobus punctis, subter positis. In Mon. autem Angl. (T. I. p. 186. col. 2.)* XI. manentium *legitur.* [b] *Sic in MS.* Fontem magnum quem voc. *Mon. Angl.* [c] Asancumb *Mon. Angl.* [d] Unum *Mon. Angl.* [e] Deinde in collem quem incolæ *Mon. Angl. quod etiam de aliis ad Cœnobium Wellense spectantibus consuli debet.* [f] *Sic.* [g] *Sic.*

fecimus ſub noſtro caſtro Lewiarum, quæ fuit ab antiquo tempore in honore S. Pancratii.

Lanzo monachus Cluniacen: prior Lewiarum.

Et pro anima D. mei Gul. regis, qui me in Anglicam terram adduxit.

Leyland.

* Pene liquet è Donat: Gul. de Warenna factum fuiſſe comitem Surregiæ non à Gul: patre, ſed filio.

Monaſter: Lewiarum in inſula ſitum.

Terram etiam quæ vocatur inſula juxta monaſter:

[Norf.] *Weſtedereham Canonici Præmonſtraten:* [*com: Norf.*]

Hubertus eccleſiæ Ebor: Decanus, [poſt archiepiſcopus Cantuarienſis,] fundator, [qui obiit 1205.]

Ex charta Donat:

Ranulphus de Glanville & Berta ejus uxor educabant Hubertum.

Hubertus decanus Ebor: emit terram de Weſtedereham à Galfrido filio Galfridi.

Teſtes Donat. Walterus filius Roberti: Gul. de Warenna: Galfredus filius Petri: Warinus de Baſſingburne: Oſbertus filius Hervei: Robert de Scalis: Gualterus de Hacabec: Gul. de Bec.

E decano Ebor: factus eſt Hubertus epiſcopus Sarum [& archiepiſcopus Cantuar.]

[Vigorn.] *Yeogerieceaſtre. Wigornia.*

Edgarus rex fundator.

[Salop.] *Batelſelde collegium in honore D. Magd. juxta Salop. quo loco Henricus Percy & alii rebelles devicti.*

Henricus 4. fundator.

Batelfelde. locus ante dictus Hateley felde.

Regia capella S. Michaëlis in caſtro Salop:

P g. 40. [Derb.] Decanus propr. nomen. *Darley, alias Darlegh, Parva.*

Hugo preſbyter dictus Decanus de Darby fundator.

Albinus primus Canon. prior.

[Leic.] ☞ *Bredon.*

Ex charta Donat: Rodberti comitis de Notingham [primi fundatoris circa temp: H. 2.]

Sciatis me dediſſe deo & eccleſiæ S. Oſwald de Noſtla, & Canonicis ibidem Deo ſervientibus eccleſiam S. Mariæ & S. Hardulphi de Bredona.

Ex

Ex charta Donat. Gul. de Ferrariis comitis Derbiæ. Bredon.

Sciatis me dediſſe & confirmaſſe Canonicis Regular: de Bredon, eccleſiam S. Mar. & S. Hardulphi de Bredon.

Boclande monaſter. Barnard. in Devon. [Devon.]

Amitia comitiſſa Devoniæ & Domina Inſulæ fundatrix.

Ex charta Donat:

Pro ſalute animarum Henrici regis Angliæ, & Alianoræ reginæ, & Edwardi ejus primogeniti, regis Angl. & Alianoræ reginæ ejus uxoris, & Domini Gilberti de Claro quondam comitis Glocestr: & Hertfordiæ patris noſtri, & Iſabellæ matris meæ, & Balduini comitis Devoniæ mariti noſtri, & Balduini filli noſtri quondam comitis Devoniæ, & Iſabellæ filiæ noſtræ comitiſſæ Devoniæ & Albemarlæ, & Margaretæ filiæ noſtræ monialis de Lacok.

Teſtes Donat: Henr: de Chambernoun : Oliverus de Denham : Hugo Peverel : Gul. de Bikel : Thomas de Pyn : Warinus de Seccheville : Reginaldus de Ferrariis ‡ militibus.

Eccleſia Sarum. [Wilt.]

Oſmundus epiſcopus fundator.

Hubertus de Ria : Giſlebertus de * Tonebrige : Gul. de Perceio : Gualterus Hoſatus : Rogerus de Novant : Robertus de Oilleio.

Huntingdon. [Hunting.]

Henricus rex dedit poteſtatem canonicis ut ſe transferrent extra urbem de Huntingdon.

Capella caſtelli de Huntingdon.

Scola de Huntingdon.

Lanthony fundat; anno D^i. 1137. Pag. 41. [Monmouth. Walterus Lacy primus fundator. Camd. 631.]

Milo Conſtabularius Glouceſtr: fundator.

Ex charta Donat:

Capella infra caſtellum de Glouceſtr:

Sybilla uxor Milonis, Rogerus, Gualterus, Henricus, filii Milonis.

Anno D. 1141. apud † Briſtodium poſitus jamque conſulatus honorem adeptus.

Leyland.

Vide num intelligat conſulatum Glocestr: an Herefordenſem. Legi Milonem comitem fuiſſe Herefordenſem.

Rogerus filius Milonis miles & uxoratus vivente patre.

Milo rediens à ‡ Briſtodio obtulit ſuper altare de Lanthony leunculum Calcedonicum.

‡ *Sic.* * *Sic in MS. duobus punctis ſub poſteriori parte literæ* n *poſitis.*
† *Sic. cum* l *ſupra lin. ut* Briſtolium *legatur.* ‡ *Hic etiam* l *ſupra* d.

Teſtes 2æ Donat: Drogo Dapifer; Robertus Corbet; Gul. de Bercale; Alanus filius Main; Hugo de Heſela; Rogerus Parvus; Radulfus Avenel; Gualterus de Broſela.

Teſtes 1æ Donat: Imperatrix; Robertus comes Gloceſtr: Brienus filius Comitis; Robertus filius Martini.

[Surr.] *Bermondeſey* [*com: Surriæ juxta Londinum.*]

[Stowe Surv. Lond. 421. Alwinus Child fundavit an: 1081. prioratum de Bermondſey. Willielmus Rufus fundavit novam eccleſiam. Bonifacius 9. papa fecit abbatiam, quæ 31. H. 8. tempore ſuppreſſ: potuit annuatim expendere 470[l]. 14[s]. 4[d]. ob.]

Alwinus 1[s]. indubie fundator de Bermundeſey.

Gul. junior rex Angl. confirmavit poſſeſſiones datas, & novas adjecit.

[Robertus Bloët epiſcopus Linc. dedit monaſterio manerium de Chorlton.]

Leyland.

In donatione facit mentionem cujuſdam Walerani.

[Middl.] [*Prioratus &*] *Hoſpitale* [*Canon. Regular.*] *S. Mar. extra Biſhopſgate.*

Ubi nuper porta ipſa occidentalis novæ eccleſiæ in 1ª. fundatione fuit orientalis pars veteris eccleſiæ, ante aram cujus partis Bruno cum uxore ſepultus eſt.

Walterus Brunus civis Londin: & Roiſia uxor ejus fundatores, [1197. 9. R. 1. Æſtimatum tempore Everſionis H. 8. annuatim diſpendere 478[l]. Stow Surv. Londin. 168.]

Ex charta Donat.

Blank Sapilton.

[Vigorn.] *Eoveſham* [*com. Wigorn.*]

Egwinus Wicciorum epiſcopus fundator [opera Kenredi regis, filii Wolferi regis Merciæ, 700.]

Ex charta Donat:

Fladbyri. Ab ipſo Ethelredo rege quoddam cœnobium, quod * Fleudaburgh nominatur, obtinui: quod poſtea pro alio cœnobio, quod Streatforda nominatur, ‡ mutuavi.

Forſan Streatford ſuper Avonam.

Ex chart. Donat: Kenredi & Offæ.

Uſque ad diviſionem terræ de Fledenburgh, quæ Merdik appellatur.

Pag. 42. [Middlſ.] *Clerkenwelle, Fons Clericorum.*

Jordanus filius Radulphi, filii Brieni, fundator.

* *Sic cum puncto ſub prima* u. Flendaburch *in Mon. Angl. Tom.* I. *p.* 146.
‡ *Sic in MS. Lege* mutavi, *ut in Mon. Angl.*

Seleby,

[Eborac.]

Seleby, alias Saleby. [Camd. 707. Willelmus conquestor rex, primus fundator.]

Ex charta Donat: Gul. Mag.

In honorem S. Germani Altisiodorensis episcopi.
Testes Donationis: Edwardus de Salebiria; Hugo de Portu; Richardus filius comitis Gileberti; Balduinus frater ejus; Radulphus Talebois; Robertus de Temu; Gaufridus de Lawirchi.

Hospitale
Colleg: novum Leycestr: [Leic.]

Henricus comes Lancastr: & Leycestr. fundator.

Ex Chart. Donat:

Parcum Leycestr. quod vocatur le Frith.
Hospitale 4. capellanorum, & 50. pauperum & infirmorum, 2. clericorum, 5. mulierum.

Newburgh [com. Eborac.] [Eborac.]

Rogerus Moubray fundator.

Ex Chart. Donat:

Nigellus Mowbray & Gundreda parentes Rogeri.
Adeliza uxor Rogeri. Nigellus primogenitus.
Ecclesia de Cuchewalde appropriata Novoburgo.
Testes: Barnardus Prior de Brellington; Adam de Bonevilla; Herebertus Morville; Radulphus de Wichevilla; Gualterus de Carletona.

Wilberfosse Domus Sanctimonialium D. Mariæ dicata. [Ebor.]

Alanus de Catton filius Heliæ fundator.
Dedit eis præter alia totam terram quæ pertinet ad feodum unum cum prato super Derewent Catton.
Alanus filius Alani confir: Donat. patris sui.
Testes Donat: Gul. filius Tosti; Robertus Beverle; Gilbertus de Cattaestram; Gul. de Echetuna; Odo de Flamesbur.

Revesby monaster. D. Laurent. sacrum. [Linc.]

Fundator Gul: de Romara comes de Lincoln. & Gul. filius ejus, & Haudewisa comitissa fundatores.
Dedit eis totam terram de Revesbia, Toresbia, & Schitesbia.
Testes Donat: Guido de Ver; † Galfrido Trehanton; Gualterus de Amundevilla; Gilebertus de Newevilla.

† *Sic.*

[*Capella*

Pag. 43. [Ebor.]

[Capella Collegiata cum Præbendar. B. Mariæ juxta templum Cath: Ebor.]

Rogerus archiepiſcopus Ebor. fundator capellæ [a] collegiatæ cum Præbendis S. Mar. & Angelorum prope eccleſiam Metropol. Ebor.

[Staff.] *Rouceſtre Canon: in [b] com. Staff."*

Richardus Bacun nepos Ranulphi comitis Ceſtriæ fundator.

Teſtes Donat: Hugo Wac; Thurſtinus Baneſter; Gul. Bacon; Robertus Baſſet.

Prædia quibus monaſter: dotavit [c] Bacum prius à Ranulpho avunculo ſuo dono acceperat.

[Eborac.] *Hoſpitale S. Petri Ebor.*

Gul. junior rex Angl. fundator Hoſpitalis, qui etiam eccleſiolam ibidem conſtruxit, & S. Petro dedicavit.

[Godw. lib. epiſc. 470. Johannes Romanus archiepiſcopus Ebor. præcipuus benefactor ſtruxit navim templi. Obiit 1295. 24. E. 1.]

Hoſpitale S. Leonardi.

Poſtea Stephanus rex ampliorem ædificavit eccleſiam, & illam S. Leonardo dicavit. Unde Hoſpitale S. Leonardi nomen ſumpſit.

[Ceſtr.] *Collegium de Bonbyri in Ceſtreſhir.*

Hugo de Calverley miles fundator Anno D. 1388. [12. R. 2.]

[. . . . Egerton fundator per Camd. 607.]

[Ceſtr.] *Weſtceſtre Abbay [Monialium dedicat. Stæ. Werburgæ.]*

Hugo Lupus comes Ceſtriæ & Ermentrudis ejus uxor [ſecundi] fundatores [introduxerunt monachos.]

[Godw. lib. epiſc. 545. Leofricus comes primus fundator per Camd. 1094. pro Monialibus. Petrus epiſcopus Lichf. an. 1075. tranſtulit ſedem ſuam huc à Lichfeild, ſed ſucceſſor ejus Rob. de Limſey relinquens Ceſtriam tranſtulit ad Coventry, unde ſucceſſores ſui advenerunt ad Lichfeild. H. 8. rex tranſtulit hoc monaſterium in epiſcopatum, cui ſubſunt Comitatus Ceſtr. Lancaſtr. & Richmond.]

Ex Charta Donat.

Gibertus de Venables.

Ego comes Hugo & mei Barones confir:

Ex altera Donat: cujuſdam Ranulph; Comitis.

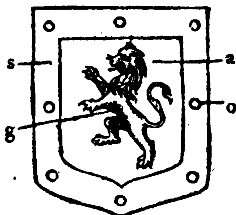
Sciatis me confirmaſſe Donationes quas comites anteceſſores mei, ſcilicet Hugo comes, & Richardus filius ejus, & Ranulphus comes, & alius Ranulphus comes avus meus, & Hugo pater meus, &c.

Teſtes: Bertr: comitiſſa [d] matre mea, Alanus de Boſco [e] Ale. Alex: filius Radulphi.

[a] Colligiatæ *MS.* [b] *Ita emendavit Burtonus, Lelandus ſcripſerat* Darbyſhire.
[c] *Sic.* [d] *Sic.* [e] *Sic. Sed* Ale *forſan delend.*

7 *Gnayreſ-*

Gnayresborow ordinis S. Trinitatis & captivorum. [Eborac.]

Apparet è Donat: Richardi comitis Cornubiæ, Joannem regem, ejus patrem, concessisse aliquid terrarum capellæ de Gnayresburgh, dum adhuc viveret ibi S. Robertus.

Testes Donationis Richardi Comitis Cornubiæ. [a] D[a]. Gul. de Ros. Joannes de Stoteville. Gul. de Ireby. Gul. de Furnivale. Richar. de Turrey. Joan. filius Thomæ. Rogerus de Lanarye

Hales Owen Canon: Præmonstraten. Pag. 44. [Salop.]

[Petrus de Rupibus episcopus Winton. primus fundator.]

[Godwin. libr. episc. 174.]

Hales in comit: Salapiæ.

Ex char: Edw.

Joannes rex Angl. dedit manerium suum de Hales Petro de Rupibus episcopo Winton: ut construeret ibi monaster.

Testes: Gul: de Boum North: Richar: de Ufford Suff: L. de Hastinges Penbro: comitibus.

Derenhaulle. [Cestr.]

Edwardus princeps [pater, Henrici 3. filius] fundator.

Dedit monachis præter alia manerium de Derenhaull & de Owre.

[Edwardus primus fundavit monasterium Vallis Regalis. Camd. fol. 608.]

Testes: Edmundus frater noster: Gilbertus de Clare comes Hert Glocestr: & Hereford: Joannes de Warenna comes Surr: Humfridus de Boum comes Hereford: & Essex: Jacobus Audelege: Robertus [b] Walarand: Robertus Burnell. Vallis Regalis.

Leylande.

Postea, mortuo [c] Henrico tertio", princeps jam rex factus transtulit monachos ad locum, qui Wetenhalewes & Munethenefwis dicebatur, non longe à Derenhaulle. Et hæc nova monach: sedes dicta est Vallis Regalis.

Ex charta Donat: Edwardi Regis pro Cantaria Collegiata instituenda in Prioratu Sanctimonialium de Campis, alius Campesse.

Custos & 4. capellani, Fundatrice Matilde sorore Henrici comitis Lancastriæ, & comitissa Ultoniæ, pro salute animarum Gul. de Burgo, quondam comitis Ultoniæ, primi, ac Radulphi

[a] *Sic.* [b] *Hæc signa (viz.* ✠ ·ǂ·.*) ad hunc vocem ponuntur in MS. ab ipsa Lelandi manu. Eadem etiam occurrunt in marg.* [c] *Ita emendavit Burtonus.* Edwardo 3. *scripserat Lelandus.*

de

r
de [a] Ufford, ſecundi, virorum ſuorum; cujus quidem Radulphi corpus in eadem capella apud Campeſſe jacet humatum; necnon Elizabeth de Burgo, & Matildis de Ufforde filiarum ipſius comitiſſæ, ac prædictorum comitis Ultoniæ & Radulphi.

[Wilton.] *Laacock Moniales, eccleſia dicata D. Mariæ & D. Barnardo [com. Wilton.]*

Ela vidua uxor olim Gul: Longeſpe comitis Sarum, ac mater Gul: [b] Loneſpe comitis Sarum fundatrix [1232.]

Ex charta Donat:

Concertatio inter Elam & Humfridum de [c] Bouun pro honore de Treubrige.

Teſtes: Hubertus de Burgo comes Cantiæ: [d] Gul. Mareſcallo comite Penbrochiæ; Gul. de Waren comite Surr: Petrus filius Hereberti; Hugo de Neville; [e] Joannne Dar: Henricus de Albeneio; Henr: de Capella; Steph. Segrave.

Albeneius, nunc forſan Dawbeney.

[Norf.] *Collegium S. Mariæ de Raveningham.*

Fundatum tempore Edwardi 3^{ii}. & Antonii epiſcopi Norwic: per Joannem de Norwico militem.

Pag. 45. Magiſter & octo preſbyteri.

[Northampt.] *Monaſter: D. Mar. & Andreæ apud Northamton.*

Leyland.

Simon Sylvanectenſis comes Northamtoniæ.

Fundatum à Simone [f] primo" comite & Matilde ejus uxore.

Monaſter. S. Trinitatis de Savigneio. Forſan in Francia.

Richardus de Granville & Conſtantia ejus uxor dederunt totum vaſtum intra has 4. aquas, Nethe, Thauë, Cloeda, &

t u
[g] Poncanam, pro ſalute animarum Roberti comitis Gloceſtr. & Mabiliæ uxoris ſuæ, & Gul. filii ſui, &c.

Eo tenore quod abbas Sagvinienſis in eadem eleemoſyna conventum monach: inibi faciat.

Teſtes: Richar. de S. Quintino, Robertus de Ulfranvilla.

[Somerſ.] *Briwedon [ſive Bruiton com. Somerſ.] Priorat. Canon.*

Mohun comes Somerſet fundator.

Ex chartis Donat:

Concedo totam terram de Briuham à parte aquilonari, ſicut aqua, quæ vocatur Drywe, manerium ipſum dividit.

Drywe flu:

[a] *Sic in MS.* l *nempe ſupra lin. poſita, & puncto ſub prima* f *ſcripto.*
[b] *Sic.* [c] *Sic, cum duobus punctis ſub prima* u. [d] *Sic.* [e] *Sic.*
[f] *Hæc vox ſupra lin. ſcribitur; ſed ab ipſo Lelando.* [g] *Sic.*

Teſtes:

Testes: Jo: de Bellocampo, Richardus de Haydon, Andreas Luterel milites.

Collegium de Russheworth (D. Joan. Evangel. sacrum) in Northfolcia prope Disse & Hoxton. [Norf.] Russheworth, alias Rosworth.

Edmund Gunvile a Gentilman, and Heyre of the Gun villes, Persone also of the Paroche of Russheworth, was firste Founder of the College of Russheworth yn King Edward the 3. dayes. Gunvillanorum progenies.

This Gunville was first Begynner of Gunville Haule yn Cambrige.

Edmunde Gunville Preste had a Brother caullid Nicolas Gunville his Heyre and a Knight. Nicolas Gunville had Issue Male, and so be divers Descentes cam at the laste to John Gunville Esquier. He had a Doughter * an Heyre cawllid Jane, that was maried to Syr Robert Harling Knight, that had a Doughtter and Heire be hym caullid Anne. This Anne was first maried to Syr Gul: Chamberlayne, then to Syr Robert Wingfeld, and last to the Lorde Scrop of Bolton.

Leyland. As I remembre one of the Wingfeldes had Issue Male by her. And sins the Wingfeldes hath bene Patrones of Russheworth. There is, or hath bene, a Manor Place as I remembre, a Castel at Russheworth. Dame Anne somewhat augmentid the College. Manor Place A Castel at Russheworth.

Helenstow, id est, Helenæ Statio, [vulgo Elstowe, com. Bedf.] Pag. 46. [Bedf.]

Judith comitissa Walevi comitis sponsa fundavit eccles: in villa de Helenestow tempore Gul. primi, & Sanctimoniales ibi constituit.

Gualdevus comes Northampton: & Huntendune.

Testes Donat: Henricus de Ferrariis, Henr. de Bello-Monte, Robertus comes de Mellent.

Ecclesia dicata Trinitati, Mariæ, & Helenæ.

Graystoke College. [Cumbr.]

Radulphus Baroniæ de Graystoke Dominus fundator circiter annum D. 1382. [6. R. 2.]

Monasterium Monialium S. Barptolemæi in Novo castro super Tinam flu. [Northumbr.]

Henricus rex confirmavit Donat:

Testes: Gul. de Mandevilla; Reginald de Curtenay; Gul. Stutevilla; Thomas Bardolf; Richar. Giffard.

Hospitale S. Mariæ de prædicto castello in usus monialium datum.

* L. and.

[Eborac.] *Riævallis* [*monaſter. Cluniac:*]

Gualterus Eſpec & Dalina ejus uxor fundatores [an. Do. 1132. 33. H. 1.]

Ex charta Donat:

In foreſta mea de Helmeſlac.

Teſtes: Henricus de Montfort; Euſtachius filius Joannis; Ivo Paganus.

Nepotes Gualteri Eſpec ex ſororibus.

Teſtimonioque & conſenſu nepotum meorum ſcilicet Gul. de Buſſey, & Jordani, & Rogeri, qui ſunt filii ſororis meæ Haawis [a] primogenitæ; patris & matris meæ, & nepotum meorum Galfridi de Traili, & Gul: & Gileberti, & Nicolai filii mediæ ſororis meæ Albreæ; & nepotum meorum Everardi & Roberti filiorum ſororis meæ Odelinæ poſtgenitæ.

Mountſerrat non longe à Malton.

Teſtss & vicini mei, Henr: de Mountfort, Gervaſius de Sneit, Rogerus de Hilton.

[Eborac.] *Bellalanda* [*com. Ebor.*]

Rogerus de Moubray fundator.

Ex charta Donat.

Terra de Tirneholm de inſula Axiholme.

Terra in Maleſarte.

Terra in Treſc.

Wilhelmus de Widevilla.

Gualterus de Riparia.

Teſtes: Nigellus & Robertus [b] filii" Rogeri de Moubray, Suanus magiſter Hoſpitalis S. Petri Ebor: Robertus Creveequer, Robertus Beler.

Pag. 47. [Devon.] [c] *Bardeneſtaple* [*com. Devon.*] *monaſteriolum D. Magdal: ſacrum, cella Cluniacenſis cœnobii.*

Bardeneſtaple cella Cluniacenſis monaſter: & S. Martini de Campis.

Johelus fundator tempore Henrici, ut apparet ex charta Donat. Henrici primi.

Ex Charta Donationis [d] Johelis filii Aluredi.

Caſtellum Joheli apud Bardeneſtaple.

Et quia ex voto teneor eccleſiæ S. Mar. Màgdal: extra caſtellum meum fundatum tantum beneficii conferre.

Apparet è Donat: Johelum tandem factum eſſe monachum apud Berdeſtaple.

Donavi eis molendinum de Bardeſtaple liberum cum molitura totius villæ & caſtelli. Et totam terram extra muros,

[a] *Sic quidem diſtinguitur in MS. Lelandi. Aliter autem in Mon. Angl. T. I. p.* 729. *videlicet*, Haawiſiæ primogenitæ patris & matris meæ, & nepotum *&c.* [b] *Hæc vox bis occurrit.* [c] *Sic cum duobus punctis ſub* de. [d] *Sic.*

7 quæ

quæ est inter portam de North & portam de Este, simul cum fossa usque ad contiguam viam.

Leyland.

Vide num intelligat portas castelli, an oppidi vicini?

Collegium de Frodinghey [*com. Northampt.*] *alias Fodringey.* [Northampt.] Fodringey in comit. Northamton.

Ex charta Donat: Henrici 4.

Dicatum D. Mar: & omnibus Sanctis.

Magister, 12. Capellani, octo Clerici, 13. Choristæ.

[Camd: 510. Edwardus Dux Eboracensis primus fundator collegii ibidem an: 1415. 2. H. 5. ubi jacet sepultus.]

Pro statu nostro & Joannæ Reginæ Angl consortis nostræ, Henrici principis Walliæ, ac Edwardi Ducis Ebor: consanguinei nostri, & Philippæ Consortis suæ: ac pro animabus patris mei Joannis, nuper Regis Castellæ & Legionis, ducis Aquitaniæ & Lancastr: & matris nostræ Blancheæ, & Edmundi nuper Ducis Ebor: & Izabellæ consortis suæ.

Leylande,

Appropriavit collegio Newent in Glocestr. shir aut Herfordshir cellam monasterii D. Mariæ de Cormeiles in Franc, & Prioratum de Anebyri in comit: Wileshir: cellam monaster: S. Georgii de Bankerville in Normannia.

Charta Donat: Edwardi 4. regis Angl. Edwardum ducem Ebor: non Henricum 4. appellat.

Ipse Henricus in Donat: sua non diffitetur Fodringey dominium fuisse Edwardi Ducis, sed fatetur obtinuisse se ab Edwardo prædiolum ibi ædificandi colleg: gratia.

Notley in parco, aut juxta parcum de Creendon. Pag. 48. [Buck.]

Gualterus Giffarde comes Bukingham, & Ermengardis uxor ejus fundatores [1112. 13. H. 1.]

Cihc, alias S. Osithe. [Essex.]

R[ichardus Beauveis] episcopus London: fundator tempore Henrici [primi.]

Ex Charta Donat:

Apparet manerium de Cihc spectasse ad cathedr: ecclesiam D. Pauli, & R. redonasse Paul. ecclesiam * aliam terris.

Sudmenestra in Essex manerium D. Pauli Londini.

R. episcopus fecit parcum apud Clachendon in Essex.

Athelney, Ethelingaig, Lat: insula Clitonum. [Somers.]

Ælfridus fundator.

Sutton parochia prope Athelney.

* *Sic, F.* aliis.

[Salop.] *Buldeuas [vulgo Bildas] Barnard: in Comit: Salap.*

Rogerius * episcopus" Cestrensis fundator.

Erat antea Buldewas ex prædiis episcopatus Lichefeldensis.

[Sepultura familiæ de Burnell.]

[Hampt.] *Bellus locus [Beaulieu com: Hampt.] in nova Foresta.*

Joannes rex fundator. [*an.* 1204.]

Limites Belli loci ex Charta Donationis.

Do ipsum locum, in quo sita est abbatia, cum tota terra infra metas subscriptas, scilicet cum tota terra angulorum super mare in prædicta foresta, à primo termino super mare, sicut aqua cadit in mare sub Colgrimesmore, quæ Freschwater dicitur; & exinde usque ad caput de Colgrimesmor. Inde usque ad occidentale caput de Brumhaia per fossatum usque ad longum vadum, & de longo vado usque ad fossatum super aquam quæ venit de Huppel, quod Dominus rex Richardus incipere fecit: & de fossato illo usque ad vadum de Hariford: & de illo vado per mediam hidam recta linea usque ad originem fontium aquæ de Shirburne, quæ tendit usque ad prædictam abbatiam de Bello loco regis. Et de origine fontium aquæ prædictæ recta linea usque ad alveum fossati, super quem eadem abbatia fundata est, & prædictum alveum à prædicto vado de Hariford cum fluctu maris ascendendo & descendendo infra utramque ripam.

[Somers:] *Hospitale S. Joannis de Brug Walter, [sive Bridgewater, com. Somerset.]*

Gul. Briewerre fundator.

Pro animabus Henr: 2. Richardi, & Joannis regum Angl.

Testes: Thomas de Sandeforde, Gul. de Pechy, Gul. Cernington, Robertus de Chilton, Richar: de Roucestre, Thomas Manduit, Galfredus Percevent.

Ebor. *[Meaux, sive Melsa, monasterium Cluniac. monach.*

Camd. 712. Wilhelmus Crassus Co: Albemarle, primus fundator 1150. 16. Steph. ut absolveretur à voto facto visitandi templum Domini Hierosolymis.]

Pag. 10. [Norf.] *Theotphorde [Com. Norf.] cella Cluniacen.*

Rogerius [Hugo per Camd.] Bigotus & Adalana ejus uxor fundatores tempore Henrici primi, & Herberti episcopi Norwic.

Ex Charta Donat.

Confirmo & do eccles. Mar. Petri & Pauli omnia quæ Olbertus eidem contulit & tenuit tempore Edwardi regis. Dono etiam totam terram quam Alwi † tenuit" in Theotphorde infra Burgum & extra cum omnibus rebus quæ ad

* *Hæc vox bis occurrit.* † *Hæc vox bis occurrit in MS.*

eandem

eandem pertinent, ſicut ea à domino meo rege Gul: Seniore habui. Manerium quoque Snareſhelle cum pertinentiis: & omnes eccleſias de maneriis meis, & de omnibus terris quæ ad dominicaturas meas pertinent, &c,

Framingeham parva & magna.

Teſtes Donat: Rodulphus comes; Gul. Mallett; Euſtachius de Bretoille; præſente Rege apud Theotford.

Bigotus inſtituit hoc monaſterium tanquam locum ſepulturæ ſui generis.

Leyland.

Bigotus in hac Donat: non appellatur comes Norfolchiæ.

Vide num Rodulphus comes inter teſtes fuerit id temporis comes Norfolch.

[* *Cardigan cella de Ceroteſey.* [Leyland.]

Stratfleur Abbat. Ciſterc. per Camd. Cluniac. Cardigan.

Rheſus filius Theodori princeps Suthwalliæ primus fundator.

Taleley Can. Præmonſtr.

Rheſus filius Theodori princeps Suthwalliæ primus fundator.

Breknok Cella de Bello.

Ripon Collegium Choriſtarum. Ebor.

Camd. 700. Hen: Bath archiepiſcopus Eboracenſis primus fundator.

Yorke monaſterium Stæ. Mariæ. Ebor.

Camd. 702. Alanus tertius comes Britanniæ primus fundator.

Ebor. eccl. Cath. Ebor.

Camd. 706. Tempore regis Steph. templum Cath. combuſtum fuit, & tempore E. I. Johannes Roman. theſaur. eccleſiæ jacuit fundamenta novi operis. Johannes filius ejus, Wilhelmus Melton, Jo: Thoreſby archiepiſcopi perfecerunt. Benefactores fuere . . . . Percy & . . . . . Vavaſour, hic petras, ille lignum dans.

Drax monaſter. Canonic. Ebor.

Camd. 707. Wilhelmus Paynell miles, primus fundator.

Kirkham monaſter. Canon. Ebor.

Camd. 709. Walterus Eſpec nobilis primus fundator.

Howden collegium. Ebor.

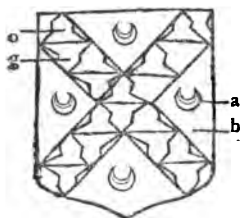
* *Hæc omnia uſque ad principium pag. 54. ſunt à manu Burtoni.*

Prioratus

Pag. 50. Staff.

Prioratus de Tutbury com. Staff.

In Sigillo. Stowe.

Henricus de Ferrariis fundavit monasterium infra castellum de Tutbury in honorem B. Mariæ pro salute animæ regis Wilhelmi, & Reginæ Matildis, & parentum suorum, & Berthæ Uxoris, & liberorum suorum, viz. Ergenulfi, Wilhelmi, Roberti, per licentiam Wilhelmi 2. 1088. 2. W. R.

Nova ecclesia Monasterii de Tutbury fundata per patronum 1307. cum Normanni exiverunt Anglia.

Warr.

Monasterium fratrum Carmelitarum in Coventria.

Stowe. Registrum Carmelit. Johannes Poultney miles, Major London, primus fundator 1342. obiit 1349.

Glouc.

Circester. Monasterium com: Glouc. Nigrorum Canonic.

Camd. 366. Monasterium fundatum per Saxones. H. 1. rex reædificator.

Buck.

Bittlesden monasterium Cistertianorum.

Camd. 394. Ernaldus de Bosco Seneschallus Roberti Com. Leic: (ex cujus dono accepit Bittlesden) primus fundator 1127. 28. H. 1.

Oxon.

Fridesw̄idæ monaster: primum monialium, post Canonic. in Oxon.

Camd. 378, Fridiswida nobilis virgo prima fundatrix, ope Didani Ducis Oxon. circa an. 730. ipsaque fit prima abbatissa ibidem. Etheldredus rex post incendium ejus reparavit. Post Rogerus episcopus Sarum introduxit Canonicos 1110. 11. H. 1. H. 8. rex fecit sedem episcopatus pro episcopo, 8. Canonicis, 100. Scholaribus.

Oxon.

Cœnobium Carmelitarum fratrum Oxon.

Camd. 379. Hen. 1. rex fundavit palatium apud Oxon. quod post rex Edw. 2. convertit in Cœnobium.

Oxon.

Monasterium de Reilew juxta Oxon: monachorum Cisterc.

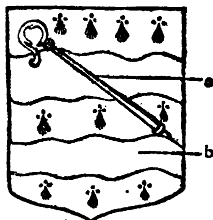
Monachus de Pershora. Edmundus co: Cornubiæ primus fundator, ea intentione ut pro tribus sacerdotibus Secularibus, quos pater ejus Ricardus co: Cornubiæ pro anima sua divina voluit celebrare, sex monachi, de quibus magis confidedat, Deum devotius exorarent.

Oxon.

Quatuor cœnobia Fratrum in Oxon.

Missenden

In fenestra.

Missenden cœnobium . . . . Buck.

Camd. 394. . . . . D'Oyley primus fundator. . . . . . de Missenden præcipuus benefactor.

Luffeild monasterium. Buck.

Camd. 396. Robertus Co: Leic: primus fundator.

Ware cœnobium fratrum. Hertf.

Camd. 419. . . . . . de Wake primus fundator.

Hospitale pro leprosis juxta S. Albanum, S. Juliani. Hertf.
. . . . . Abbas de S. Albano primus fundator.
Hospitale Stæ. Mariæ in pratis.
. . . . . Abbas de S. Albano primus fundator. Hertf.
} Camd. 413.

Camd. 414. *Langley cœnobium fratrum Dominicanorum.* Hertf:

Sion Monaster: monialium dedicat. Salvatori, B. Mariæ, & S. Brigidæ de Sion. Middl.

Camd. 420. Henricus 5. rex primus fundator, expulsis prius monachis alienis, 2. regni.

Barking monaster: monialium. Essex.

Camd. 440. Erkenwaldus episcopus London: primus fundator.

Chelmesford monasteriolum. Essex.

Camd. 445. Malcolmus rex Scotiæ primus fundator.

Mauldon cœnobium Carmelitarum. Essex.
Ikesworth prioratus. Suff.

Camd. 461. Gilbertus Blund primus fundator.

Burgh Castle: antiq. Cnobersburg: monasterium. Suff.

Camd. 468. Furfæus Scotus primus fundator suasu Sigeberti regis Orient. Saxonum, qui regno se abdicans, vitam monasticam hìc amplexus est, qui postea ex hoc monasterio invitus extractus, ut suis animum in prœlio contra Mercios adderet, una cum suis interiit.

Attelburgh ecclesia collegiata. Norf.

Camd. 473. Robert Mortimer primus fundator.

Blakney cœnobium Fratrum Carmelitarum. Norf.

Camd. 479. Rob: de Roos miles, Rob: Bacon miles, Johannes Bret primi fundatores, 1321. 15. E. 2.

Eltesley monasterium monialium. Pag. 51. Cantabr.

Swasey

Cantabr. *Swasey monaster: Nigrorum monachorum Prioratus.*

Camd. 485. Alanus la Zouch frater Vice-comitis Rohanensis in Britannia Armorica primus fundator.

Cantabr. *Chateries monaster: monialium.*

Camd. 494. Alwena nobilis uxor Alwini Aldermanni Angliæ prima fundatrix, dum maritus fundavit monasterium de Ramsey.

Hunt. *Hinchinbroke monasterium Monialium:*

Camd. 497. Willhelmus Conquestor transtulit huc Moniales ab Eltessey Com: Cantabr.

Hunt. *Castor, antiq: Kuneberceaster.*

Camd. 502. Kinneburga filia Pendæ regis, uxor Alfredi regis Northumbriæ, prima fundatrix, & prima Abbatissa ibidem, quod monasterium postea 1010. dirutum fuit per Danos.

Northamp: *Brakley collegium.*

Camd. 505. . . . . . de Zouch primus fundator.

North-ampt. *Daventry monaster: Fratrum Augustinorum.*

Camd. 508. Hugo de Fawesley miles, primus fundator.

North-ampt. *Wedon monasterium.*

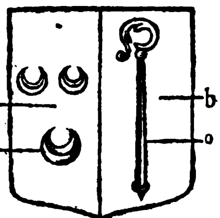
Camd. 508. Werburga filia Wulpheri regis Merciæ prima fundatrix.

North-ampt. *Northampton monaster: monialium de Pree.*

Camd. 509. Simon de S. Liz 2. Comes Northampton, primus fundator.

North-ampt. *Pipwell monaster: quondam dictum de Divisis, Cisterc. monachorum.*

Camd. 513. Willhelmus Butevilaine primus fundator tempore R. Hen. 2.

North-ampt. *Finisheved monaster:*

Camd. 514. Ricardus de Engaine primus fundator.

Leic. *Leicest. Templum collegiatum & Xenodochium.*

Camd. 520. Hen. Co: Lancaster, & Hen. filius ejus, Dux Lancast. primi fundatores.

Leic. *Gracediew monasterium Monialium.*

Camd. 521. Roisia de Verdon prima fundatrix circa regnum Richardi primi regis.

Langley

Langley monasterium Monialium. Leic.

Willhelmus Pantulfe miles 1. fundator * tempore . . . .

Freston prioratus. Linc.

Camd. 532. Alanus de Croeun, sive de Credomo, primus fundator.

Semprengham monasterium Gilbertinorum. Linc.

Camd. 534. Gilbertus quidam dominus loci istius primus fundator monasterii & ordinis 1148. 14. Seph.

Temple Bruer commanderia Templariorum. Linc.

Stowe monasterium. Linc.

Camd. 543. Godiva uxor Leofrici Com. Leic. prima fundatrix. Remigius episcopus Linc. reparavit.

Alvingham monasterium monialium. Linc.

Camd. 543. . . . . Darcy præcipuus benefactor.

Shelford Prioratus. Nott.

Camd. 548. Radulfus Hanselin primus fundator.

Thurgarton Prioratus. Nott.

Camd. 549. Radulphus D'eincourt miles primus fundator.

Worsop monasterium . . . . Nott.

Camd. 551. G. Lovetoft primus fundator tempore regis Henrici primi.

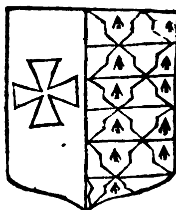
Blith monasterium. Nott.

Camd. 551. Rogerus Busly } primi
Fulco de Lisieurs } fundatores.

Greiseley monaster. dedicat. Sto. Georgio ord. Canonicorum. Derb.

Camd. 553. Willhelmus de Greiseley miles primus fundator circa temp. H. 1.

Ex Sigillo.

Repton monasterium. Derb.

. . . . . . Co. Cestriæ primus fundator.

Thellisford monasterium. Warr.

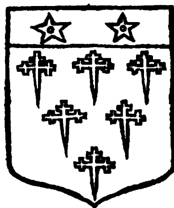
Camd. 565. . . . . de Charlecote primus fundator, aliis Lucy.

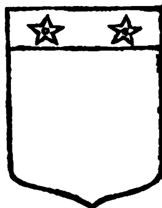
* *Primum scriptum fuit* tempore Canuti regis; *sed voces duas postremas postea delevit ipse Burtonus.*

Pag. 52. Warr. *Maxstok prioratus ordinis Sti. Augustini, dedicated to St. Mary and St. Michaëll.*

Willhelmus Clinton comes Huntington primus fundator 11. E. 3. 1336.

Ex Sigillo.

Warr. *Wroxhall Prioratus.*

Camd. 566. Hugo de Hatton primus fundator. Johannes rex præcipuus Benefactor.

Warr. *Balshall Command. Templariorum.*

Camd. 566. Rogerus de Moubrey primus fundator.

Warr. *Kenelworth Prioratus Canon. Regular:*

Camd. 567. Galfredus de Clinton Camerarius H. 1. } primi fundatores.
Galfredus de Clinton filius Galfredi. }

Warr. *Coventrey Prioratus.*

Camd. 567. Canutus rex primum instituit monasterium monialium, quibus, expulsis an. 1043. Leofricus comes Merciæ reparavit, & fere de novo construxit.

Warr. *Combe Monaster. Cisterc. Monach.*

Camd. 569. . . . .

. . . . . de Camvile }
. . . . . de Mowbrey } præcipui benefactores.
. . . . . de Asteley }

Warr. *Nuneaton monaster: Monialium dedicat. B. Mariæ.*

Camd. 569. Amicia Comitissa Leicester uxor Rob: Bossu Co. Leic. prima Fundatrix.

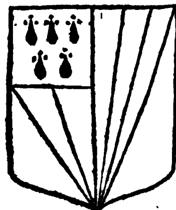
Warr. *Astley colleg. Canonicorum Secularium.*

Camd. 569. Tho: Baro Asteley primus fundator tempore Regis Edwardi tertii.

Super portam in saxo.

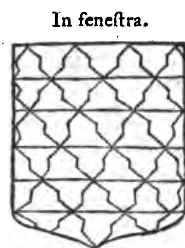
Warr. *Atherston cœnobium Fratrum Augustinorum.*

Camd. 569. Radulphus Baro Basset de Drayton.

Murevall

In feneſtra.

Murevall monaſter. Ciſtercianorum monach. dedicat. B. Mariæ. Warr.

Camd. 569. Robertus de Ferrariis primus Fundator tempore Regis Henrici primi.

Knoll Gilda ſive Fraternitas dedicat. Stæ. Annæ. Warr.

Walterus Cooke Canonicus Lincolne licentia Bonifacii 9. Papæ an. Pap. 9. & Adam Cooke primi fundatores an. 1407. 9. H. 4.

Worceſter eccleſia Cath: & monaſterium dedicat. B. Mariæ. Wigorn.

Camd. 576. Sexwulphus epiſcopus Merciæ primus inſtitutor 680. Oſwaldus epiſcopus introduxit monachos 990. & Edgarus rex confirmavit immunitateſque donavit: & poſt Danicum furorem & monaſterii incendium Wolſtanus epiſcopus 1090. reſtauravit, fecitque numerum monachorum 50.

Bredon monaſterium dedicat: Sto. Petro. Wigorn.

Camd. 577. Eanwolfus rex Merciæ primus fundator. Offa rex Merciæ abnepos Eanwolfi benefactor.

Fladbury monaſterium. Wig.

Perſhore monaſterium. Wig.

Camd. 578. Egelwardus Dux Dorſet primus fundator tempore regis Edgari.

Tamworth monaſterium & collegium. Staff.

Camd. 582. Editha filia Edgari regis, fundavit monaſterium monialium, quod poſtea per R. Marmion tranſlatum fuit apud Poleſworth, qui hîc fundavit templum collegiatum.

Raunton monaſterium. Staff.

Camd. 584. . . . . Noëll primus fundator.

St. Thomas Prioratus Nigror. Canon. dedicat. Sto. Tho: Cantuar. ord. Sti. Auguſtini Canonicorum Regularium. Staff.

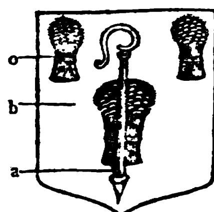
Godw: libr: epiſc. 255. per aliquos Richardus Peche epiſcopus Lichfeild primus fundator, qui obiit 1181. 28. H. 2.

Camd. 584. . . . . . Baro Stafford primus fundator.

Jo: Burghill epiſcopus Cov. & Lich. * dedi Priorat. Sti. Tho: ordinis Can. Reg. Sti. Auguſt. ex fundatione epiſcoporum Cov: & Lichf. manerium de Baſwich juxta Staff. Datum 1408.

* Sic.

In fenestra.

Staff. *De la Cres monasterium.*

Camd. 587. Ranulfus 3. comes Cestriæ primus fundator, 1220.

Salop. *Wenlock monasterium Monialium.*

Leofricus Co. Merciæ primus fundator per Holinsh. Rogerus Co. Salopiæ per Fabianum.

Camd. 591. Hic Sta. Milburga est sepulta. Rogerus de monte Gomerico reparavit monasterium & introduxit monachos.

Salop. *Tong. Collegium.*

Camd. 594. . . . . . de Pembruge primus fundator. Vernon reparator.

Salop. *Lillesbull monasterium.*

Camd. 594. . . . . . de Beaumeis primus fundator, cujus heres nupta . . . . de la Zouch.

Nott. *Welbeck monasterium ordinis Præmonstrat.*

Pag. 53. *Shrewsbury cœnobium Fratrum Dominicanorum.* Salop.
. . . . . de Charleton primus fundator.

Shrewsbury cœnobium fratrum Carmelitarum. Salop.
. . . . . de Jeveville primus fundator. } Camd. 596.

Shrewsbury cœnobium fratrum Augustinorum. Salop.
. . . . . de Stafford primus fundator.

Shrewsbury collegium S. Ceddæ & Stæ. Mariæ.

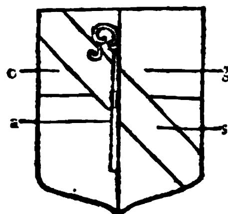
Caërnarvan. *Bangor monasterium elegans dedicat. S. Daniell.*

Cestr. *Stanlaw monasteriolum.*

Camd. 606. Johannes Lacy conestab: Cestriæ primus fundator monasterioli, quod postea propter maximas undarum inundationes an. 1173. translatum fuit ad Whaley com. Lanc.

Cestr. *Ebre celia monachorum.*

Ex Sigillo.

Cestr. *Cumbermere monasterium.*

Camd. 607. Wilhelmus Malbedeng primus fundator an. 1134.

Macclesfeild

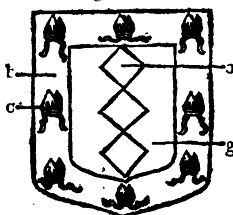
Macclesfeild collegium. Ceftr.

Camd. 610. Tho. Savage archiepiſcopus Eboracenſis primus fundator, qui obiit 1508. 24. H. 7.

Norton monaſterium. Ceftr.

Camd. 611. Wilhelmus filius Nigelli conſtabularius. Ceſtriæ primus fundator.

Inſig. monaſterii.

In feneſtra.

Doure monaſterium. Heref.

Camd. 617. Robertus Baro de Ewias primus fundator.

Hereford eccleſia Cath: & Collegium. Heref.

Camd. 619. Reinelmus epiſcopus Heref. temp. H. 1. primus fundavit templum Cath: & Collegium Preſbyterorum.

Lemſter monaſter. monialium. Heref.

Camd. 620. Merewalcus rex Merciæ primus fundator monaſterii, quod poſt factum fuit cella monaſterii de Reding.

Breknok. Brekn.

Camd. 628. Henricus 8. rex fecit cœnobium fratrum Dominicanorum collegium Præbendariorum, ibique inſtituit 14. Præbend. tranſlatos ab Aberguilly com. Caërmardin.

Gouldcliff Prioratus. Monm.

Camd. 634. . . . . Chaundois primus fundator.

Stebach Command. Templariorum. Pembr.

Camd. 652. Wizo & Walterus frater ejus primi fundatores.

LLanvais cœnobium Fratrum Minorum. Angleſey.

. . . .

Camd. 672. Reges Angliæ præcipui benefactores tum propter ſanctitatem fratrum, tum quia filia regis Johannis, filius regis Daniæ, Do. Clifford, & multi Barones, Milites, & Nobiles in bello Wallico cæſi ibi tumulabantur.

St Aſaph templum Cath. & Monaſterium. Flint.

Camd. 679. Kentigernus epiſcopus Glaſko in Scotia fundavit epiſcopatum & monaſterium circa an. 560. in quo congregavit 663. monachos, unde 300. illiterati operam dederunt agriculturæ. totidem alii operibus intra monaſterium exercendis, reliqui divinis rebus peragendis vacabant. Cum autem in Scotiam rediret Aſaphum virum ſanctiſſimum huic cœnobio præfecit, à quo nomen ſumpſit.

Rotheram collegium Jeſus. Ebor.

Camd. 689. Tho: Rotheram archiepiſcopus Eboracenſis primus

primus fundator pro Præside, 5. Presbyteris, 6. Choristis, 3. Didascalis. Obiit 1500. 16. H. 7.

Ebor. *Nosthill monasterium dedicat. Sto. Oswaldo.*

. . . .

Camd. 690. A . . . . Confessor regis Henrici primi restaurator.

Ebor. *Kirkley monasterium Monialium, ubi Ro: Hood nobilis ille exlex sepultus.*

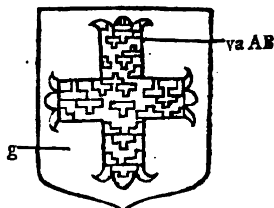
Ebor. *Kirkstall monasterium ord. Sti. Bernardi.*

Camd. 694. Henricus Lacy primus fundator an. 1147. 13. Steph.

Ebor. *Pomfret monasterium. Ro: Knowles miles fundavit Hospitale ibidem.*

Camd. 696. Robertus Lacy primus fundator.

Ebor. *Bolton monasteriolum.*

. . . . Co. de Albemarle primus fundator, ut videtur per insignia.

Ebor. *Ripon monasterium.*

Camd. 700. Wilfridus Archiepiscopus Eborac. primus fundator, qui obiit an. 711.

Odo Archiepiscopus Cantuar. post Danicum furorem reparator.

Ebor. *Fountaines monasterium ordinis Sti. Bernardi.*

Camd. 700. Thurstanus Archiepiscopus Eboracensis primus fundator, qui obiit 1140. 6. Steph.]

Pag. 54. [Middlf.] *Fanum Barptolemæi in Smithefeld London.*

Henricus primus fundator.

Iseldon extra London. Leland. nunc forsan Islington.

Totenhalle.

Basinshawe yn London.

[Middlf.] *Ecclesia S. Pauli Londini.*

Æthelbertus rex [Cantii] primus fundator.

Benefactores præcipui.

Kenredus rex Merciorum.

Edwardus rex filius Aluredi.

Ethelstanus filius Edwardi.

[Erkenwaldus episcopus.]

Mauritius episcopus ecclesiam S. Pauli post incendium de novo restauravit [prout nunc est, temp. W. Rufi.

Rich.

Rich. Beauvois episcopus London benefactor temp. Hen. 1. Rich. Fitz-nele episcopus London.]

[Eustatius de Fauconberge. Radulphus Baldok episcopus dedit 200^{m}: ad ædificandam capellam B. Mariæ temp. E. 2.]

Clerkenwelle. [Middlf.]

Episcopus London fundator.

Monaster: monialium de Stratford of the Bow. [Essex.

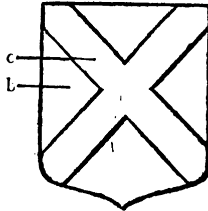
Gul. episcopus London fundator.
Sed Gul. Roselyn miles dedit eis manerium hoc.

[Wilhelmus de Mountfichet fundavit monasterium monialium apud Stretford Langthorne an. 1140. 6. Steph.]

Fanum Albani. [Hertf.]

Offa rex [Merciæ] fundator [circa an. 795.]
Ecfridus filius regis Offæ & Ethelredus rex benefactores.

In fenestra.

Nomina cellarum S. Albani & fundatorum earundem.

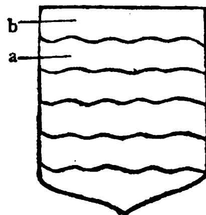
Robertus de Mowbray fundator de Tinemuthe. [Northumbr.]
Petrus De Valloniis fundator de Binham. [Norf:]
Robertus de Toterneio fundator de Belvero [com. Linc.] [Linc.]
Radulphus de Lymescy Baro fundator de Hertforde. [Hertf.]
Gul. Piperellus fundator de Hatfelde [Peverell.] [Essex.]
Humfridus dux Gloceſtre fundator de Penbroke [Priorat.] [Pembr.]

[Camd. 445. Ingelrica ux: Rad. Peverell prima fundatrix temp. Conqu.]

Galfridus abas [de St. Albans] fundator Monialium de Sopwelle. [Hertf.]

Owbourne Bernard: [com. Bedf. Cisterc. per Camd. [Bedf.]

D. Hugo [Henricus per Camd.] Bulbek fundator.

Monaster: de Medmenham filial: de Owbourne.

Medmenham in comitatu Bnkingham.

Elnestow

[Bedf.] *Elnestow* [*com. Bedf.*]

Juditha comitissa fundatrix. Fuit uxor Waldevi comitis Huntendune, & neptis Gul: Conquestoris.

Milo de Bray inter Benefactores.

Pag. 55. [Bedf.] *Warden: Barnard.* [*Monaster. Cisterc. per Camdenum.*]

Comes de Rutland (* per hered: D. Rossi) habitus est pro fundatore. [Fundat. 1138. 4. Ste.]

[Hertf.] *Royston* [*com. Hertf. dedicat. S. Tho. de Becket.*]

Collegium de Noryel non procul à Verodunensi monasterio versus ripam Usæ. [Bedf.]

Eustachius de Marke primus fundator. Deinde Radulphus de Roffa, alias Roucestre, nepos ejus ex fratre. Robertus Tiptoft inter Benefactores.

[Essex.] *Walden* [*com. Essex.*]

Galfridus de Maundeville 1ᵘˢ. fundator [1136. 2. Steph.]

Galfridus de Maundeville comes Essex primogenitus fundatoris nostri.

Gul. de Mandeville comes de Essex fundatoris nostri secundogenitus.

Beatrix de Say soror fundatoris nostri.

Galfridus filius Petri comes Essex.

Gul. de Maundeville comes de Essex.

Humfredus de Bohum filius Henrici de Bohum comes Herforde, & primus comes Essex.

Humfredus de Bohum 2ˢ. comes Herford, Essex, & constabularius Angl. & dominus de Brekenok.

Humfredus de Bohum comes Herford, Essex, & constabularius Angliæ.

Humfredus de Bohum comes Herf: Essex ac constab:

Joannes de Bohum co: Herf: Essex, constab. Angl.

Humfredus de Bohum comes Herford, Essex, ac constabul. Angl. & dominus de Brekenok.

Humfredus de Bohum, filius Gul. de Bohum, comitis Northampton, comes Herforde, Essex, Northampton, ac constabular: Angliæ.

[Hertf.] Barden inter Pulcriche & Barkway. *Barden Prior: Canonic. Reg. S. August.*

Episcopus Londonensis habebatur pro fundatore. Nuper tamen quidam Batell nomine vendicavit ibi jus Patronatus.

[Cambridg.] *Prioratus Monial. de Ikelington ordinis S. Benedicti Elyen: Diœcesis.*

Albericus Ver comes Oxon. fundator.

* *Hæ quatuor voces Parenthesi inclusæ supra lin. ab Auctore scribuntur.*

Barnewelle

Barnewelle [*com. Cantabr.*] [Cantabr.] Picotus. Paganus Pipe-rellus. Thomas Peche.

Thomas Peche miles, & Paganus Peverell * comes Cantabrig. fundatores.

Sopham Bulbek [*com. Cantabr.*] *Monialium domus.* [Cantabr.]

[Richardus de Clare fundator.]

Anglesey, Canonici Reg. S. Aug. [Cantabr.]

[Bulbek fundator.]

Deny [*com. Cantabr.*] *Moniales. abbat.* Pag. 56. Cantabr.

D. Maria de Valentia, comitissa Penbrok, fundatrix

D. Dionysia de monte Caniso benefactrix.

Fordham (in limitibus Cantabrigiæ [*com. Cantabr.*)] *alias Bygyn ord. Gilbert.*

Robertus Fordeham, & Camesike milites fundatores.

[Cantabr.] Bigin olim ædes episcopi Elliensis, cujus magnæ adhuc extant reliquiæ in Parochia de Ditton 2. passuum millibus à Grantebrige. Sed hic locus longe alius à Fordham.

Theotford [*com. Norf. Monaster. Cluniac.*] [Norf.]

Rogerus [Hugo per Camd.] Bigot comes Norfolk fundator.

Cella de Wayneforde in comitatu Suffolc: nunc pertinet ad hanc domum.

Cella de Horkesley in comit: Essex nunc suppressa.

Benefactores præcipui.

Hugo Bigot Junior.
Ranulphus filius Gualteri.
Murielda.
Asketillus.
Gul: Sorell.
Gunnor.

Russheworth College. [Norf.]

Edmundus Gunville fundator.

Prioratus Canon: Regul. S. Aug. in Thetford. [Norf.]

Comites Warennæ: } fundatores.
Deinde duces Lancastr: }

Moniales de Thetford, ord: S. Bened. [Norf.]

Abbas de Bury fundator.

Capella S. Mariæ in Balliva de Thetford. [Norf.]

Magister & aliquot stipendiarii.

* Vicecomes *supra lin. à manu Lelandi.*

[Norf.] [† *Monasterium*] *West-Dereham: Premonstraten:* [*natalis locus Auberti.*]

Hubertus Decanus Eboracensis, postea Episcopus Sarum, & Archiepiscopus Cantuar. fundator. [Obiit 1205. 7. Jo.]

Benefactores.

D Gul. de monte Canusio.

Adamarus Valens comes Penbrok.

[Norf.] *Crabhouse Monial. ord. S. Aug.*

[Norf.] *Shouldeham Gilbert: Norwic. Provinc.*

Galfridus filius Petri comes Essex fundator: & nunc rex ratione attincturæ comitis Warwici.

[Norf.] *Blackborow Moniales.*

Rogerus Salies & Muriel uxor ejus fundatores.

Pag. 57.

[Norf.] *Penteney.*

Loke better wither Robert Bewer Lord of Bever.

Robertus de Vallibus dominus de Bever primus fundator. Et nunc agnoscunt D. de Ros comitem Ruthlandiæ.

Wrongeley a Mile from Blakeborow Nunnery.

Cella de Wrongeley in eodem comit: ad hanc domum pertinet.

[Norf.] *Marham monial: ord: Cistertiensis.*

D. Hugo de Arundel & comitissa de Warenne ejus uxor erant primi fundatores.

[Norf.] *Westacre Prioratus.*

Radulphus Toney fundator: & nunc quicunque habet Maneria de Seyme & Acton est fundator. Et Dominus de Wileshire nunc habet ea.

Secundarii fundatores de Westacre.

Rogerus de Thoneio } filii Radulphi 1mi. fundator;
Robertus de Thoneio }

Benefactores præcipui de Westacre.

Osmundus de Scutevilla.
Gul. filius Staugrimi.
Thomas de Ingaltesthorp.
Gul. de * Wigenhalle.
Robertus de Scales.
Turkillus Mercator.
Joldewinus filius Eudonis de Narford.
Godefridus de Quatre Marisc.
Joannes Gre de Narburgh miles.
Galfridus filius Gualteri de Marham.

† *Ita Burtonus.* Collegium de *scripserat Lelandus.* * *Sic, cum duobus punctis sua priore* l.

ow
D. Gul. filius Simonis de Rudeham.

Cella de Massingham, in qua sunt duo Canonici, & duo oratores pauperes, ad hanc domum pertinet.

Massingham a praty Tounelet a 4. Miles from Westacre Northeste.

Lynne cella Norwic. Monaster. [Norf.]

Herebertus episcopus Norwic. fundator, quanquam D. Morley nuper vendicabat jus patronatus. Appropriata est huic domo ecclesia S. Margaretæ de Lynne.

Castelacre cella de Lewes. [Norf.]

Gul. Waren comes Surreiæ, fundator. Gul. comes 2. Gul. 3. Gul. 4. Gul. comes Arundel. comes modernus fundator.

Benefactores præcipui de Castel-Acre.

Hamelinus comes.

Robertus Haye, qui comes Lincoln: dedit ecclesiam de Sutton cum capellis.

Robertus Freville dedit Manerium de Bagethorp.

Rogerus dapifer dedit maner: de Kempton.

Rogerus Coneye dedit maner: de Heringfall.

Robertus Harne dedit maner: de Massingham.

Radulphus de Bellofago dedit ecclesiam de Southecreke.

* Fledericus de Crapravilla dedit eccles: de † Wiggenhalle.

Pag. 58.

Coxforde Priorat. ord. S. Aug. [Norf.]

Fundatores Gul: Cheny. Joannes Cheyny. Harvy Bellette.

Benefactores.

Anna Cheyny. Michael Bellette. Anna Verdun.

Coxeforde is the Name of the Maner where the Priori standith: but it is in Rudeham Paroche. And so it is caullid Coxford in Rudeham.

Walsingham [*Com. Norf. monaster. Canonic. Regularium, dedicat: B. Mariæ.*] [Norf.]

Galfridus Faverchesse miles fundator. Postea comites de Marchiis.

Benefactores.

Gilbertus de Clare comes de Clare & Herteford.

a
Deinde comites de Merchiis.

D. de Morley baronus Marescallus Angl. [non Angliæ, sed Hiberniæ.]

* *Sic, cum puncto sub* l, *ut* Federicus *legatur.* † *Hic etiam punctum sub priore* l *ponitur.*

New Walsingham a Mile of Old Walsingham. and at this tyme there is but one Chirch yn New Walsingham. Wherfore be likelihod this Registre is fals.

Falkenham a Market Toune in Northfolk. and Priory yoinith a Grene beyng bytwixt to it.

Ecclesiæ inter alias appropr.

Ecclesia omnium Sanct: in Walsingham Parva.

Eccl. omnium Sanct: in Walsingham Magna.

Eccl. S. Petri in Walsingham Magna.

Hempton, alias Fakinhindham [Norf.]
Prior: Canon: Reg. Or. S. Aug.

Rogerus de S. Martino primus fundator. nunc comes Oxon.

[Norf.] *Bynham cella S. Albani.*

Petrus de Valloniis, nepos Gul. Conquestor. primus fundator.

[Norf.] *Abbatia de Wendling Præmonstraten.*

Gul. de Wendling clericus primus fundator. Nunc agnoscunt Hugonem Hastinges militem.

[Norf.] *Biston Prioratus, in quo tres fratres.*

Domina de Cressy fundatrix: nunc Moulny.

[Norf.] *Vaburne Prior: in quo duo tantum.*

Radulphus Mingwaryn fundator: modernus comes Oxon.

[Norf.] *Prioratus de Bromholme, ord. S. Benedic. [situs super culmine montis].*

Gul. Glanville miles primus fundator: nunc dux Sudfolc.

[Norf.] *S. Benedictus de Hulmo.*

Rex Canutus primus fundator. S. Edwardus rex 2ˢ.

[Norf.] *Ikeling, alias Hickling, Prior. ord. S. August.*

Ikeling a Mile or 2. from S. Benettes.

Theobaldus de Valentia primus fundator, nunc Tyndal miles.

Litle Ingham wher the Priory is

There is a Market Toune caullid Ingham Market.

Ingham ord. S. Trinit. & redempt. capt. [Norf.]

D. Gul. Staferton primus fundator: nunc Francis. Calthorp.

[Norf.] *Monaster: de Norwic:*

Herebertus Losing primus episcopus Norwic. fundator.

[Norf.] Aldeby a Mile from S. Olaves.

Cella de Aldeby Norwic. Monaster.

Agnes de Bellofago prima fundatrix.

[Norf.] *Cella de Yermouth.*

Herbertus Losing episcopus Norwic: fundator.

Pag. 59. [Norf.] *Hospitale S. Pauli de Norwich.*

Eborardus. 2ˢ episcopus Norwic: fundator.

S. Fides

S. Fides de Horsham. [Norf.]

Gualterus filius Rogeri miles 1s. fundator: nunc D. de Dacres in partibus meridionalibus.

Abbatia de Langeley. Acres [Norf.]

D. Robertus Hylle, primus fundator: nunc D. de Dacres; sed nescit quo titulo.

Bukkenham Prior: Canon: [*com: Norf.*] [Norf.]

Gul. Albeney primus fundator: nunc Edmundus Knevet.

Cantaria Tompson. [Norf.]

Magister & 2. socii.
Joannes Shroudelow fundator.

Thomson a 2. or 3. Miles from Watton Market.

Wimundesham. [Norf.]

Gul. de Albaneio [co: Arundell:] fundator. Nunc Knevetus miles.

Prior: S. Olavi. [Norf.]

Rogerus filius Osberti fundator. Deinde Gerninghams.

Habet jus Patronatus ecclesiæ de Borowcastel in Comit: Suffolc: Borowcastel.

Colleg: S. Mariæ de Campis in Norwich. [Norf.]

Decanus & Præbendarii.

Joannes Browne presbyter fundator.

Hospitale S. Egidii in Norwiche. [Norf.]

Gualterus Suffeld, alias Caltborp, episcopus Norwic. fundator.

Magister, 3. Presbyteri, & 12. pauperes mulieres, sorores.

Carew, moniales. [Norf.]

Stephanus rex fundator.

Collegium D. Mariæ de Metingham. [Suff.]

D. Joannes Norwiche miles, & maris admirallus, fundator. Deinde D. de Wiloughby.

Hîc fuit peregrinatio ad S. Wanderedum.

Accepi hujus Norwicii uxorem antiquiorem castelli partem eo militante construxisse. Hæc pars antiquior est in interiori parte domus, nec conferenda cum novis ædificiis.

Bungey [*com. Suff.*] [Suff.]

Domina Gundreda fundatrix. Nunc dux Northfolc. Gundreda uxor.

Flixon monial. ord. S. August. [Suff.]

Margeria Creke Baronissa fundatrix. Nunc episcopus Norwic.

Radlingfeld monial. [Suff.]

Manasses comes de Guenes fundator. Nunc dux Suffolc.

Blyborough Prior. ord. S. August. [Suff.]

[Camd. 466. Henricus primus rex fundavit collegium Canonicorum,

nonicorum, & dedit idem ut cellam Canonicis de S. Osith.]
Abbas S. Osithæ fundator primus & modernus.

[Suff.] *Abbatia * Sybeton [Cisterc.]*

De

D. Acres primus fundator. [Wilhelmus Cheyney primus fundator. Camd. 466.]

Pag. 60. [Suff.] *Wangford Prior. ord. S. Benedicti.*

Prior cum duobus aliis.
Fundator Doudo Asini dapifer D. regis.

[Suff.] *Layston abbatia.*

Radulphus de Glanvilla comes Suffolk. fundator.

[Suff.] *Briseyard ord. Minorissarum.*

Dux Clarentiæ fundator primus.

[Suff.] *Butley Canon. ord. S. August.*

Radulphus Glanfeld (Glanville) fundator. Nunc dux Sudfolc. ratione Manerii de Benham.

[Suff.] *Wodebrige Prior. ord. S. August.*

Ruffus fundator, postea Hanserde.

[Suff.] *Campsey Prior. Monialium.*

[Theobaldus quidam fundator per Leiland in Itinerario.]
D. Joanna } Valence, sorores & puellæ Moniales primæ
D. Agnes } fundatrices. Postea D. de Wiloughby.

Trew Prior. Tres tantum in domo.

D. Joannes Bovile miles, primus fundator. Nunc Dominus Wingefeld.

[Suff.] *Gypsewich Prior. Canon.*

Normannus Gastrode filius Egnotri primus fundator. Nunc episcopus Norwic.

[Essex.] *S. Ositha.*

m

Richardus Belavoys episcopus London. fundator. [1120.]

[Suff.] *Aye Prior. [com. Suff.]*

Mallet comes Southfolciæ. Robertus Mallet comes Suffolc. primus fundator. Nunc dux Suffolc.

[Essex.] *Yerles Colne Prioratus. [com. Essex.]*

Albericus de Ver [primus fundator temp. Hen. 1.]

[Essex.] *S. Botolphus in Colchestre Prior. Canon.*

Eynulphus vir religiosus (ord. S. Augustini nunc Patronus) fundator.

[Suff.] *Collegium S. Gregorii de Sudbyri.*

Magister, Presbyteri quinque, 3. Conductitii.

* *Sic, cum duobus punctis sub e.*

[Godwin.

[Godwin. lib. episc. 103.] Simon de Sudbyri archiepiscopus Cantuar. fundator, [qui cæsus fuit per rebelles Cantian. 1381. Æstimatum tempore suppressionis annuatim dispendere in terris 12l. 18s.]

Monaster. S. Joannis de Colchestre [*com. Essex.*] [Essex.]

Eudo dapifer [H. 1.] fundator [an. 1096. 10. W. R.]
Habet cellam vocatam Barow, in qua est unus monachus.

[*Coggeshall vel*] *Coxhall* [*com. Essex monaster. monachorum Cluniac.*] Pag. 61. [Essex.]

Stephanus rex fundator [1141. 7. Ste.]

Dunmowe Prioratus [*com. Essex.*] [Essex.]

[Camd. 444. Juga primus fundator an. Do. 1111.]
D. Fizwalter.

Tiltey abbatia. [Essex.] [Mauritius Fitz-Gilbert fundator per Camden. 444.]

Mauricius Inglisch (Anglicus) comes olim Essex, fundator primus. Nunc Marchio de Dorséte.

Pritelwelle Prior. Cella de Lewes. [Essex.]

D. Robertus [Sweno per Camd.] de Essex, & Emma ejus uxor fundatores.

Kinges Hatfeld, alias Hatfelde Bradeoke, Prior. ord. S. Benedicti. [Essex.]

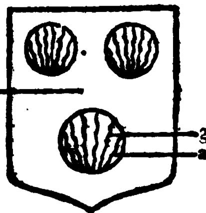
Albericus Veer fundator.
[Camd. 453. Robertus tertius Co. Oxon. primus fundator, ibique jacet sepultus tibiis transversis.]

Biligh, vulgo Byle, abbatia. [Essex.]

Robertus Mantel Normannus fuit fundator Domus.

Lyes Prior. ord. S. August. [*Co. Essex.*] [Essex.]

Radulphus Garnon (noun) miles fundator.
Nunc Wentforth.

Heningham Prior. Monial. [Essex.]

Albericus de Ver comes Oxon. & Lucia ejus uxor prima ibidem Priorissa.

Plesciacum [*com. Essex.*]
Collegium de Pley. Sex socii. [Essex.]

Thomas de Wodestoke dux Glocestr. primus fundator.

Hatfeld Peverelle cella S. Albani. [Essex.]

Gul. Peverelle miles fundator.

Elsing

[Londini.] *Elsing Spitel Prior. Canon: in London.*

Gul. Elsing Merser * de London" primus fundator.

[Middl.] *Hospitale S. Barptolemæi in West-Smithfelde in London.*

Royer Mimus Regis fundator.

[Middl.] *Collegium de Whittington in London.*

Magister, 4. Socii magistri in artibus, clerici conductitii duo, Choristæ 4.

Richardus Whitington Merser de London fundator.

[Middl.] *Hospitale S. Mariæ extra Bishopsgate.*

Gualterus Browne aldermannus de London.

[Ebor.] [*Gisburgh monasterium.*

Camd. 721. Robertus de Brus primus fundator circa an. 1119. 20. H. 1.

Ebor. *Corham, sive Coverham, in Coverdale, monaster. Canonicorum.*

Camd. 729. Ranulfus dominus de Middleham primus fundator.]

Pag. 61. [Staff.] *Trentham Prior. ord. S. Aug.* [*dedicat. Stæ. Werburgæ.*]

Ranulphus comes Cestriæ fundator.

[Staff.] *Stone Prior. ord. S. Aug.* [*dedicat. Stæ. Mariæ & S°. Wolfado.*]

[Stone.

Leofricus Co: Merciæ primus fundator. Ibi Wolferus, rex Merciorum paganissimus, filios Wolfadum & Rufinum, quod Christo nomen dedissent, immani scelere trucidavit, quo loci quum posteritas in eorum memoriam ecclesiolam sacrasset, oppidum statim succrevit, & ab illis saxis congestis ad designandum locum mortis, Stone nomen inditum fuisse memorat historia Petroburgensis. Camd.

Moniales ante Conquestum fundatrice S. Ermenilda.

Post conquestum quidam Ensam, cui hæ terræ donatæ fuerunt, expulit Moniales, & induxit Canon: Regul: ex domo vocata Killingworth, cujus hæc domus cella fuit, quoad quidam Robertus Stafford obtinuit hanc domum eximi ex subjectione Killingworth anno D. 1260. [45. H. 3.] ut patet ex compositione facta apud Brewoode coram Rogero episcopo Lichefelden.

[Nott.] *Bewvale domus Chartusien. in Diœcesi Ebor.*

Nicolaus de Cantilupo primus fundator.

Nunc Dominus de Souche & heres de Savage contendunt pro jure Patronatus.

Edwardus Bailliol rex Scotiæ dedit quandam sylvam nuncupatam Wylley citra primam fundationem.

Et quidam Gul. Albroke miles dedit terras 4. libr. annuarum.

* *Hæ voces bis occurrunt in Autogr.*

Prioratus

Prioratus or. S. Benedicti de Malverne Major. [Wigorn.]
Cella est Westmonaster.

Capella S. Joannis Bapt. vicina Prioratui, ubi S. Werstanus martyrium pertulit.

Quidam Aldwine heremita cum suis fratribus incepit ædificare domum de Malverne xviij. anno Gul. Conquestor. Gul. Conquestor & Henricus ejus filius adjecerunt possessiones.

Henricus de Clare comes de Glocestria. Osbernus Pontium & Richardus Pontium benefactores hujus domus. Henricus Clare. Osbernus Pontium.

Avicot in comit. Warwic. cella, ubi sunt 4. monachi. Avicot cella.

Prior. de Malverne Minori. [Wigorn.]

Jocelinus fundator.

Prioratus S. Oswaldi prope Glocestre. [Glouc.]

Rex fundatorante conquestum. Leyland. Tunc libera capella fuit Regis.

Postea facta est juris Archiepiscopi Ebor: qui Canon: reg: induxit.

In hac domo olim fuere Canon. Seculares, & hæc ecclesia erat collegiata à tempore Danorum usque ad tempus Gul: Rufi, qui concessit hanc ecclesiam archiepiscopo Ebor: loco dominii de Lynsey & Moteham, quod ipse Archiepiscopus dedit episcopo Lincoln: qui illud Dominium affectabat applicari sedi episcopali Lincoln: propterea quod ibidem natus erat. Corpus S. Oswaldi hic sepultum.

Kingeswoode. Pag. 63. [Glouc.]

Rogerus de Barkeley D. de Barkeley fundator.

Malmesbiri abbat. ord. S. Benedicti. [Wilt.]

Maildulphus Scottus primus fundator [circa an. 648.]

Deinde Ethelstanus & Edgarus Reges.

Joannes Rex adjunxit castellum quod tunc adjacebat, & majorem partem urbis de Malmesbyri.

Habet cellam de Pilton in comit. Devon.

[Camd. 242. Aldelmus successor Maidulfi primus fundator Monasterii, & fuit primus abbas ibidem, post cujus mortem Athelstanus rex elegit eum sanctum suum tutelarem.]

Bradestoke Prior. [Wilt.]

Gualterus Sarum Dominus de Rosemar originalis fundator.
Patricius primus comes Sarum dotavit.
Rex modernus ratione ducatus Lancastr: fundator.
Gul. Longespe benefactor Domus.

o

Stanley abbat: Cistertien. [Warr:]

Matildis imperatrix primo fundavit domum in loco vocato Loxwelle.

Deinde rex Henricus secundus transtulit fratres ad hunc locum, quem fundavit, & dedit eis dominium de Stanley.

Philippus Basset, } Benefactores.
D^{ns.} Radulphus, filii Stephani Regis, }

Ecclesia de Wotton Basset impropriat.

Hæc domus filialis Monaster: de Quarrey in ins: Vecta.

[Wilt.] *Laycok Abbat: monial: ord: S. Aug.*

Ela comitissa uxor Gulielmi Longespe comitis Sarum fundatrix.

Kingeton moniales.

[Wilt.] *Edington, Boni homines.*

Gul: Edington episcopus Winton: fundavit primo hanc domum pro Canon: Regul: & postea ex consensu Regio transtulit in Religiosos hujus Ordinis.

Benefactores.

Penley & Rowse Milites. Jerberd & Bultington.

[Dorset.] *Shirbourne Abbat.* [*com. Dorset.*]

Etheldredus Rex fundator [circa 870.]

[Dorset.] *Cerne Abbat:* [*com. Dorset.*]

Ailmerus dux Cornubiæ fundator [tempore Edgari Regis.]

Canutus Rex Benefactor præcipuus.

[Per Camd. Augustinus apostolus Anglorum fundavit.]

Pag. 64. *Abbateshyri.*

[Dorset.] Orke, [œconomus Canuti Regis,] & Tola ejus uxor fuerunt fundatores.

Benefactores.

Thomas Lude & Eleanora ejus uxor.

D. Humfredus Staford Miles cog: Manus argentea.

Joannes Matravers Miles.

Joannes Cary Miles.

Gualterus Clopton Miles.

Thomas Stranguish.

indubie in Devonia.

[Devon.] *Forden filial: de Waverley.*

[Camd. fol. 206. Adeliza filia Baldwini de Okehamton fundavit monasterium Cistertian. Monachorum 1140.]

Richardus de Albrett, alias Brionio, Baro de Okampton, fundavit monaster. primo in loco vocato Brighteley, & ipso mortuo abbas & conventus præ penuria illic discesserunt, & Adelicia soror ipsius Richardi ipsos conspiciens demigrantes versus Waverle, unde prius venerant, eos retraxit, & fundavit hanc domum illis, & dedit eis hanc terram, & ipsa in escambium

bium accepit terram de Brightley prædictam. Et iste locus tunc vocabatur Balneum cervorum, qui nunc Forda appellatur. Hertbath.

Pomeray }
Thracy } Benefactores.
Langford }

Abbatia de Forda in ulteriori ripa Axi flu. quod distinguit Somersetshire à Devonia.

Midleton abbat. Diœcesis Sarum [com. Dorset.] [Dorset.]

Rex Athelstanus fundator [an. 896.]
Ethelwaldus dux magnus Benefactor.

Tarente abbat: Monial: Cistertien: ord: Diœcesis Sarum. [Dorf.]

Richardus [Poore] episcopus Dunelmensis fundator [qui obiit 1237. 22. H. 3.]
Robertus Rouse miles benefactor.

Shaftesbyri [com. Dorf.] Monial. ord. S. Bened. [Dorset.]

Æthelbaldus primus filiorum Ethelwolphi regis Westsax. fundator.
Ailbrithus frater 2. }
Æthelredus frater 3. } fundatores.
Aluredus frater 4. }

[Camd. 214. Elfgiva uxor Edmundi filii nepotis Regis Alfredi.]

Wileton abbat: ord. S. Bened. [Wilts.

Cantariæ de Elendoun, id est, Wiltoniæ, primus fundator erat Wulstanus comes de Elendune, id est, Wiltoniæ.

Prioratus de Elendune, primus fundator erat Ecbertus primus rex totius Angliæ, & fundat: erat prior: 773.

[Camd. 246. Edgarus rex fundavit monasterium Monialium apud Wilton, & fecit filiam Editham primam Priorissam, 874.]

Primus fundator abbat: de Wileton erat Alfredus junior filius Athelwolphi regis, qui concessit maner. suum in Wiltonia dicto Monaster. Pag. 65.

Secundus fundator fuit Edwardus senior filius Alfredi Regis.
Tertius Æthelstanus filius Edwardi Senioris.
Quartus Edmundus frater Athelstani.
Quintus Edredus frater suus. Leyland. Edgarus hîc omissus totius Monasterii reparator.
Sextus Gul: Conquestor.

Leilandius.

Miror quod hîc de Edgaro nulla mentio.

Ambresbyri abbat: Monial: ord. S. Bened. [com. Wilt.] [Wilt.]

Ethelredus rex primus fundator.
Edgarus rex.
Henricus 2. translator & fundator.
Alienora Regina uxor Henrici 3.

[Camd. 254. Ailfritha Regis Edgari uxor prima fundatrix an. 979.]

[Wilt.] *Ivechirch [com. Wilt.] Prior. Canon: ord. S. Aug. Diœcesis Sarum. 4. Canonici.*

Henricus secundus fundator.

Robertus Bluntesdon Canon. Sarum. }
D. Robertus Hungreford miles. } Benefactores.

[Hampt.] *Christeschirch Priorat: or. S. Aug. Diœc. Winton:*

Bald. de Redveriis comes Devon.

[Camd. 259. Christchurch habuit castellum & templum collegiatum, fundatum temp: Saxonum. Radulphus Flammard, episcopus Dunelmensis, instauravit temp. Hen. 1. & Ric. de Ripariis com. Devon. reddit. adauxit.]

Balduinus Redvers comes Devoniæ primus fundator, & ejus Successores usque ad tempus Elizabethæ de Fortibus, & in præsenti comites Saresbiriæ censentur fundatores.

Tempore Stephani Regis translata erat hæc domus à Canonicis Secularibus in Canonicos Regul.

[Hampt.] *Rumesey abbat: Monial. ord. S. Ben.*

Edgarus rex fundator.

Rex Joannes dedit manerium de Edington cum pertinentiis in Comit. Wilteshire.

S. Mudwenna.

Batildis Regina.

S. Ethelfleda sepulta Rumesiæ.

[Hampt.] *Horwell [alias Whorwell] abbat: Monial: ord: S. Aug.*

Edgarus rex fundator.

Alias ita scriptum reperio:

Alfritha uxor Edgari Regis: }
* Aldredus rex Angl: } fundatores.

Pag. 66.
[Hampt.] *Ecclesia Cathedralis Winton:*

☞ Lucius rex Angl: primus fundator [189.]

Secundus Kinegilsus quintus Rex West-Sax. & Kinewaldus rex ejus filius.

Benefactores Reges.

Ecbertus, Adulphus, Alfredus, Edgarus, S. Edwardus.

[Hampt.] *Hide abbat. [com. Hampt.]*

Alfredus rex: }
Edwardus filius ejus: } fundatores.

[Hampt.] *Monaster: monial. S. Mariæ in Winton.*

[Camd. 266. Ælswida regina uxor Ælfredi regis prima fundatrix. Vide supra 31.]

[Hamf.] *Domus S. Crucis prope Winton.*

Henricus Blesensis episcopus Winton: fundator [(1132.33. H. 1.) qui obiit 1171.]

Sunt

Sunt ibi præter custodem, Presbyteros, & alios cantores, xiii. pauperes qui continuo aluntur.

Tenetur quotidie centum pauperes accipere in prandio, si tot venerint.

[Hen. Beaufort Cardinalis & episcopus Winton. præcipuus Benefactor.]

Coilegium Novum [in Wintonia.] [Hampf.]

Gul. de Wikam fundator episcopus Winton: [1393. 17. R. 2.]

Gardianus, decem socii, tres conductitii, LXX. pueri, XVI. choristæ, tres clerici, pædagogus & ypodidascalus, sunt incorporat: & decem scholares hospites ex fundatione.

Bewley, abbat. Cistert. [com. Hampt.] [Hampt.]

Joannes rex fundator.

Prior. S. Dionysii. Canon. ord. S. Aug. [Hampt.]

Henricus * primus" rex Angl. }
Richardus 1. rex. Angl. } fundatores.

† *Netley" abbat. Cistertien.* [Hampt.]

Petrus Roche episcopus Winton. 1s. fundator. [obiit 1238. 22. H. 3.] Petrus de Rupibus.

Edmundus comes Cornubiæ: }
Robertus Ver: } Benefactores.

Winteney, abbat: Monial. prope Hertford-Bridge. [Hamp.]

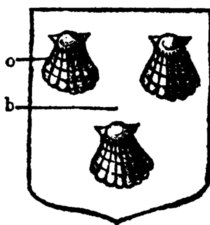
Rogerus Colrith armiger, & Thomas ejus filius fundatores.

Deinde hereditas Colrithe pervenit ad Bluntos D. de Montjoye.

Colrithi ædes quo nomine nunc vocantur, sunt 3. per mil. citra Alton qua itur à Farnham ad Alton. Gul. Montjoyus vendidit Colrithe.

Rading abbat: [com. Berk.] Pag. 67. [Berk.]

In fenestra.

Henricus 1. fundator.

Matilda }
Adeliza } uxores Henrici 1i.

Benefactores.

Brientius.

Jocelinus Percy.

Ranulphus Cancellar. regis & filius ejusdem.

Robertus Achard & Agnes uxor ejus.

Ada Hertington.

Ela comitissa.

Gul. & Richardus filii Henrici 1i. fundatores.

David rex Scotiæ.

Gul. comes de Penbroke.

* 2. *Supra lin. à manu Lelandi.* † Leteley *supra lin. à Lelandi manu. & recte.*

Nicol.

Nicol. de la Ruge.
{ Rogerus comes.
{ Ida comitiſſa.
Hugo Mortimer.
Gul. Huntercumbe.
Rogerus * Lifford.

Rogerus Decanus de Cheauſey.
☞ Oſbertus decanus de Leonminſtre.
Reginaldus dux Cornubiæ.
Warinus filius Geraldi.

[Sur.] *Chertſey abbat.* [*com. Surr.*]

[Camd. 294. Frithwaldus princeps Surr. ſub Wolphero rege Merciæ fundavit monaſter. de Chertſey circa an. 666.]

† Eldredus rex primus fundator per Erkenwaldum epiſcopum [London.]

Edgarus per Ethelwaldum reparator.

Benefactores.

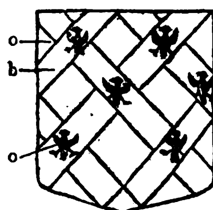
Thomas Okkam.
Joan. Rotherwik.
Gualterus Eton.
Petrus de Rochis epiſcopus Winton.
Gualterus de Chamham.
Habet cellam de Cairdigan in qua unus monachus.

[Sur.] *Prior. de Merton Canon. Reg. ord. Aug.*

[Camd. fol. 288. Monaſterium Nigrorum Canon. fundatum per H. I. 1117. procurante Gilb. Vic. Surriæ apud Merton.]

Gilbertus Norman vicecomes Surrey, Cantabrigiæ, & Huntingdoniæ. Tempore Gulielmorum aut Henrici Iⁱ.

Eccleſia de Kingeſton in Surrey cum 4. capellis annexis impropriata.

In feneſtra.

Benefactores.

Faramuſus de Bolonia dedit eccleſiam de Karſalton in ‡ Susfax.

Pag. 68. Gul. de Danmartin dedit eccleſ. de Effingham in Surrey.
Euſtathius comes Bolon: dedit eccl: de Sutton in Hampſhir.
Paganus de Bello-campo d. eccl. de Upton in Bukkinghamſ.
Stephanus comes Moriton: & Bolon: d. eccl. de Eiton Bedf.

* *Sic cum duobus punctis ſub* l. † *Sic cum duobus punctis ſub* l. ‡ *Sic cum duobus punctis ſub* f.

Rogerus de Wancy d. eccl: de Stansted in Hertfordesh.
Stephanus rex dedit eccl: de Gumicestre, alias Godmanchestre, in Huntingdonsh.
Radulphus de Kaines ded: eccl: de Cumbekaines in Dorsets:
Hic Radulphus de Kaines dedit aliquot præterea ecclesias.
Gul. Testarde dedit duas eccles: in Gilford in Surrey.
Robertus filius Brientii d: eccl: de Middleton Brien in Bedfords.

Halywelle London. [*monaster. Monialium ord. Sti. Johannis Baptistæ.*] Middls.

[Stowe Surv. Lond. 427.] Episcopus London fundator.
[Steph. Gravesend episcopus London præcipuus Benefactor: 1318.
Tho. Lovell miles Gart. reædificavit temp. H. 7. & H. 8.
Æstimatum tempore Suppressionis 31. H. 8. ad 293. *l.* per annum.]

[*Monasterium*] *S. Helenæ London:* [*Monial. Nigrar.*] Middls:

[Stow. Surv. Lond. 173.] D. Gul. Basing [Decanus Pauli] fundator [temp. H. 3. & ibi sepultus.
Wilhelmus Basing Vic. London. præcipuus Benefactor temp. E. 2. Æstimatum temp. Eversionis 30. H. 8: annuatim dispendere 314*l.* 2*s.* 6*d.*]

Huntingdon Prior. ord. S. Augusl. [Hunt.]

[Camd. 497. Matildis Imperatrix &] Eustachius Lussetoste comes Huntingdon fundat.

Sawtree abbat: Barnard. [*Com. Hunt.*] [Hunt.]

Simon Seyntclere, Sylvanectensis, 2. comes Huntingdon & frater Regis Scotiæ, primus fundator [an. 1146.] S. Saintliz.

Buschemede Prior. [*Canon.*] *ord. S. Aug.* [Bedf.]
3. Miles from S. Neotes.

Fundator D. Latimer.
Solebant hic venerari quendam heremitam 1m. fundatorem domus.
[Hugo Beauchampe & Rogerus frater ejus primi fundatores. Camd. 401.]

The Chapel were sumtyme the Heremitage was nere the Priory servith in stede of the Paroch Chirche.

Hinchingbroke Prior. Monial. [Hunt.]

S. Neotus Prior. ord. S. Bened. [Hunt.]

Primus fundator Alricus comes.
Secunda fundatrix comitissa Royis[ia uxor Ric. Co. Clare temp. H. 1.]

Stoneley Prior. D. Mariæ ord. S. August. [Hunt.]

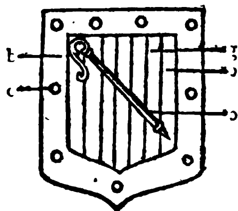
Gul. Mandeville comes de Essex 1. fundator.
Modernus Carolus de Winfeld rat: attincturæ D. Bukingham:

[Camd. 501. Monasterium de Stoneley fundatum per . . . . . Bigrame.]

Rectoria

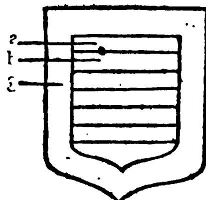
Rectoria de Kimmolton: appropriata.

[Leic.] *Landa* [*Com. Leic.*] *S. Jo. Bapt. Prior. ord. S. Aug.*

Richardus Basset [de Weldon] 1. fundator.

Modernæ, filiæ cujusdam [Jo.] Urmonde [viz. Eliz. ux. Ant: Babington de Detik com. Derb: Johan. ux. Tho. Denham de Eythorp Com. Buck. Anna ux. Willhelmi Metong S. P.]

Pag. 69. [Leic.] *Wosolveston* [*vulgo Owston com: Leic.*] *S. Andreæ abbat. ord. S. Aug.*

RobertusGrymband milesfundator 1s.

[Leic.] *Hospitale de de Burton S. Lazari* [*com. Leic.*] *Profitentur Regul. S. August.*

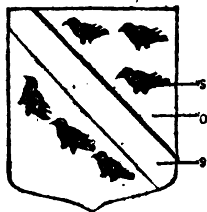

Magister & 8. confratres.

Mulbray dux Norfolciæ primus fundator.

Modernus dux Norfolc. vel Bercleius.

[Leic.] *Crokeston abbat.* [*Com. Leic.*] *S. Jo. Evang. Præmonstr.*

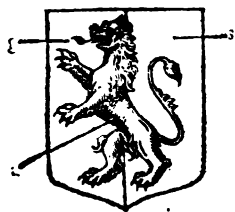

Primus fundator Andreas Luterelle [Miles.]

Modernus D. de Berkeley.

[Lanc. Hornby.] Habent cellam, & tres confratres apud Horneby in comit. Lancastr.

[Leic.] *Kyrkeby Bellers* [*Com. Leic.*] *Prior. or. S. Aug.*

Rogerus Beller 1s. fundator.

Nunc quia nullus est ejus Successionis, episcopum Lincoln. accipiunt pro fundatore.

Chixsand S. Mariæ Prior. Gilbert: in Comit: Bedford. [Bedf.]
Viri & feminæ.

Paganus de Bello campo, & Roisia comitissa de Bello campo fundatores. Roisia sepulta in Chikesand in Domo capitulari.

Modernus dux Norfolc.

Canon. de Newenham affirmant Roisiam fuiss. matrem Simonis de Bello campo sui fundatoris.

Caldewel prope Bedford, Prior. or. S. Aug. [Bedf.]

Simon Basket Aldremannus de Bedford 1s. fundator.

D. Latimer modernus.

[Aliis per Galfredum religiosum & Simonem Berstow: 1152. 18. St.]

Newenham Prior. ord. S. Aug. [*com. Bedf.*] [Bedf.]

Fundator Simon de Bello campo, & translati erant ex Canon: Secular: de Ecclesia S. Pauli de Bedford per Simonem de Bello campo.

D. de Northfolk modernus ratione Moubray.

[Roisia ux. Pagani Beauchampe prima fundatrix de Newenham. Camd. 401.]

One of the Lorde Latimers Wifes lyith at Newenham.

Simon de Bello campo sepultus sub plano marmore coram summo altari in ecclesiæ S. Pauli Bedefordiæ.

One Edwarde Clynton Esquier, that maried a Duches of Northfolke, lyith at Newenham not far from the Lady Latimer.

There lyith on Hasilden, and one Launselin that had a House and Land by Mr Gascoyne, and Pygot gyvyng in Armes the Hamer. Gascoynes had Parte of Pygotes Landes.

Lavenden: abbat. Præmonstrat. [*Buck.*]

Joannes Bydon D. de Lavenden 1s. fundator.

Modernus D. de Zouche.

Harwolde Prior. Monial. or. S. Aug. [*com. Bedf.*]

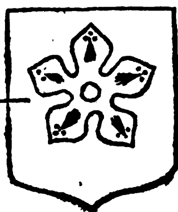
Sampson de Forte primus fundator.

Prior. Sancti Andreæ infra Northampton.

Simon Sylvanectensis [sive St. Liz] comes Northampton, qui advenit cum Gul. Conquestore, primus fundator.

Monaster. S. Mariæ de Pratis extra Leycestre, Abbat. Canon. Regul. or. S. August.

In fenestra Pag. 70. [Leic.]

Robertus Bossewe comes Leycestre tempore Steph. Regis fundator.

Amitia de Bossu uxor Roberti.

Robertus Blaunchemains filius eorum comes Leycest. & Petronilla uxor ejus.

Robertus filius Petronillæ comes Leycestre.

Simon de Monte forti comes Leycestr.

Benefactores præcipui.

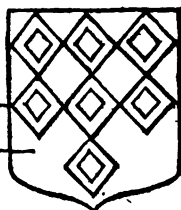
Henricus 4. rex Angl.	Margareta de Quyncy.
* Gul † dux Lancastriæ.	Rogerus de Quyncy.
Radulphus comes Cestriæ.	Arnoldus de Bosco, primus.
Gul. Avenelle.	Arnoldus de Bosco, 2ˢ.3.& 4.
Robertus Colle.	Anketellus Malory.
Reginaldus Basset.	Radulphus Turville.
D. Simon Islep archiepiscopus Cantuar.	Thomas Lathbury.
	Thomas Erdington miles.
Hugo de Ardena.	Gul. Aston.

[Rutl.] *Prior: de Brooke [Com. Rutl.] or. S. Aug. cella de Killingwerth. Duo Canonici præter Priorem.*

Walkelinus de Ferrariis D. de Ocham 1ˢ. fundator.

V

Leic. *Welvescrofte [com. Leic.] Prior. ord. S. Aug.*

Rogerus Quyncy comes ‡ Leycestræ" fundator primus. Modernus marchio Dorsette.

[Leic.] *Collegium D. Mariæ minoris de Leycester. Magister & 7. socii.*

Fundator monasterii de Leycestre erat hujus collegii fundator.

[Leic.] *Collegium novi operis de Leycester:*

Habet annuos reditus octingentarum librarum.
Henricus dux Lancastriæ 1ˢ. fundator.
Duodecim Præbendarii præter Decanum & Cantores.

[Leic.] *Bradeley Prior. or. S. Aug.*

Duo canonici in domo.
Robertus Bundy 1ˢ. fundator.
D. Scrope fundator modernus.

ham Montegue.

Pag. 71. *Bustelesden Prior. Canon. or. S. Aug.*

[Suff.] *Collegium de Stoke Clare in Southfolk.*

Decanus.
Præbendarii.
Octo olim Presbyteri, nunc tantum sex.
Quatuor clerici seculares.
Quinque choristæ.
Comes de Mortuo Mari originalis patronus collegii.

† *Supra lin. à manu Lelandi,* forsan Bruer. ‡ Wintoniæ *supra lin. à manu ipsius Lelandi. Et recte.*

S. Germanus in Cornubia Prior. or. S. Aug. Octo Canon. & Prior. [Cornub.]

Ethelstanus 1s. fundator.

Episcopus Exoniensis postea canon: Reg. induxit autoritate regis. Barptolemeus episcopus.

Fuit tempore Ethelstani sedes Episcopalis, quæ postea per S. Edwardum confess: regem translata fuit ad ecclesiam Exoniensem. Et post B. tunc episcopus Exon: hic fundavit monaster. Canon: Regularium.

Ex charta Donat: Æthelstani.

Erexit in ecclesia S. Germani quendam Conanum episcopum, anno Di. 936 Nonis Decembris.

Ex charta B. episcopi Exoniensis tempore Henrici secundi.

Ego ecclesiam S. Germani in Cornubia, parum ecclesiastice & pene seculariter conversantem, in vitam Canonicorum Regularium Religionis & pietatis intuitu converti.

Barptolemeus episcopus Exoniensis, qui fuit familiaris Balduino archiepiscopo Cantuariensi.

Balduinus archiepiscopus Cantuar. factum approbavit.

Fuerunt successive undecim episcopi in ecclesia S. Germani.

Deinde sedes & canonici Seculares translati Exon.

S. Petrocus de Bodmyne or. S. Aug. [Cornub.]

Ethelstanus rex monachos hic posuit primum.

Postea introducti sunt Canonici seculares.

Tandem vero Canon: Regular.

Leyland.

Sunt qui putent monachos immediate translatos in Canon. Regul.

Hæc quæ sequuntur transcripta sunt ex antiquis Donationum chartis.

S. Petrocus monasticam professus vitam sub Regula D. Benedicti apud Bodminam tunc temporis vocatum.

Bosmana, id est, mansio monachorum in valle, ubi S. Guronus solitarie degens in parvo tugurio, quod relinquens tradidit S. Petroco.

Quam regulam usque ad tempus Athelstani monasticæ dicatam disciplinæ monachi ibidem tenuerunt. Pag. 72. Ano.D.900.

Primus fundator Æthelstanus. Ano. *926.

Mortuis tunc ibidem monachis in sortes clericorum heredipetarum maxima pars reddituum cesserat.

Supervenientibus Normannis expugnata erat Anglia, & diadema cum jure regni victoribus translat. Ano. D. 1066.

* *Sic, cum duobus punctis sub 2.*

 Post

An°. D. 1100. Post hæc comes Moritoniæ & Cornubiæ, quod in monasterio supererat in usus proprios convertit.

Tandem orta inter regem Henricum & Robertum fratrem ejus discordia, comes incarceratus mortuus est, & tali modo ecclesiæ possessio in regis devolvitur proprium.

38°. anno & 25. regis Henrici Imi. Sed post hæc quidam Algarus cum conniventia episcopi Exon. Gul: Warwest obtinuit licentiam à rege, ut eadem ecclesia Regul: dicaretur disciplinæ: qua obtenta, incepit ordo Canon: Regul. & perseveravit in hunc diem.

Cui episcopo rex fundationem hujus monaster. contulit cum situ & terris vicinis.

Joannes rex dedit Canon: S. Petroci Done-meyr in Cornubia.

[Cornub.] *Trewardreth Prior.* [*ord. Clun.*]

D. de Dinham primus fundator. Cujus heredes vendiderunt jus patronatus Richardo primo.

Robertus Fitzwilliams sepultus in ecclesia ante crucifixum fuit 1ᵘˢ. fundator. Quidam ex Dinamiis duxit in uxorem unam ex filiis Fitzwilliam.

[Cornub.] *Launston Prior. ord. S. Aug.* [*Com. Cornub.*]

Primum erant Canon: Seculares ante Conquestum in ecclesia S. Stephani in Launceston. Deinde Gul: Warweste episcopus Exoniensis transtulit locum alio, & Canon. Regul. induxit.

[Camd. 196. Reginaldus co: Cornubiæ transtulit Canonicos in monasterium Monachorum a°. 1150.

Hamp. *Whorwell monasterium com. Hampt. fundat. circa* 979.

Camd. 262. Ælfritha Regina prima fundatrix, ut expiaret gravissimum scelus in tollendo Edw: regem privignum, & cædem Athelwoldi comitis nobilissimi primi mariti sui, quem Edgarus rex huc venandi gratia evocatum transfixit, quod sibi in amatoriis consiliis illusisset, & hanc Ælfritham forma præstantissimam malis artibus sibi præripuisset.

Hampt. *Redbridge monasterium.*

Camd. 262. Monasterium de Redbrige enascente Saxonica ecclesia fundatum, cujus abbas Cymberth baptizavit duos fratres puerulos Arvandi regis Vectis carnificis manum jamjam subituros.

Hampt. *Winton: ecclesia Cath.*

Camd. 265. Wilhelmus Wickham episcopus Winton. fundavit occiduam ecclesiæ partem à choro eleganti opere & magno sumptu, in cujus medio inter duas columnas cernitur ipsius tumulus.

Hampt. *Hospitale de Portesmouth.*

Camd. 268. Petrus de Rupibus episcopus Winton. primus fundator.]

Godstow

Godstow' abbat. Monial. Pag. 73. [Oxon.]

[Camd. 376. Ida vidua opulenta prima fundatrix.
Johannes rex instauravit & annuo censu dotavit.]

Einsham abbat: Monach. Benedict. [Oxon.]

[Quidam Æthelmarus nobilis co: Cornub: primus fundator.
Æthelredus rex confirmavit monasterium monachis Benedictinis an. 1005. Camd. 374.
Robertus Bloet episcopus Linc. præcipuus benefactor.]

Bruern abbat: Bernard. [Oxon.]

Nicolaus Basset primus fundator.

Wroxton: Prior: D. Mariæ ord. S. Aug. [Oxon.]

[Michaël Bilett pro Hervea Bilett patre tempore Johannis.]

Catisby Prior. Monial. or. Cistertien. [Northampt.]

Prior. S. Mariæ de Canons Aischeby. [Northampt.]

Prior. S. Mariæ & S. Joannis de Chacombe, Canon. or. S. Aug. [Northampt.]

Bisseter Prior. Canon. or. S. Aug. [*St. Edburge.* [Oxon.]

Gilbertus Basset & Egelina Courtney uxor ejus primi fundatores temp: H. 2. post Domini Straunge de Knocking: Camd. 377.]

Studley Prior: Monial. S. Mariæ. [Oxon.]

[Petrus Corbuchun fundat.
Wilhelmus de Cantelupe.]

Notley Prior. Canon. or. S. Aug. [Bucks.]

Tame abbat. Bernard. [Oxon.]

[Camd.fol.383.Alexander episcopus Linc.primus fundator.]

Dorchestre abbat: Canon: or. S. Aug. [Com. Oxon.]

[*Abbington monasterium com. Berk.* Berk.

Camd. 279. Cissa rex Occident. Saxonum primus fundator.
Edgarus rex instauravit.

Helnestowe monaster. Monialium, com. Berk. post translat. ad Witham. Berk.

Camd. 279. Cilla soror regis Cedwallæ, reg. occid. Saxonum, prima fundatrix, & fuit prima abbatissa ibidem circa an: Do. 680.]

Hospitale

Pag. 74. [Somer.] *Hospitale S. Joannis in civitate Well. or. S. August.*

Fuerat hic Hugo ante archidiaconus Wellensis, & Hugonem Cartusianum secutus est. Lege Polyd. fol. 270.

Hugo Lincoln. episcopus 1s. fundator. Deinde Jocelinus episcopus Bathon. Edmondus Lions miles Benefactor. Redditus multum decreverunt. Nam primo habebant ducentas markas annuas.

[Somers.] *Cathedr. eccl. de Welles.*

Inas rex Occident: Saxon.] primus fundator [circa an. 704.
Robertus episcopus Batho-Wellensis reparator.
Joscelinus de Welles episcopus reparator 1239. 24. H. 3.
Radulphus Shrewsbury episcopus præcipuus Benefactor temp. E. 3.
Jo: Harewell episcopus præcipuus Benefactor, qui obiit 10. R. 2.
Nic. Budwith episcopus Benefactor.
Tho: Bekington episcopus Benefactor.
Rob: Stillington episcopus Benefactor.]

[Somers.] *Michelney abbat. Benedict.*

Ina primus fundator.
[Athelstanus rex fundator an. 896. per Camdenum 222.]

[Somers.] *Athelney.*

Aluredus rex fundator. [an. 888.]

[Somers.] *Prioratus de Bucland or. S. Joannis Hierosoly. in Anglia: Moniales Diœc. Bath.*

[Somers.] *Hospitale S. Joan. Bapt. de Bridgwater.*

Gul. Bruer primus fundator. Postea comites Merchiæ, & Di. de la Zusche.
Modernus D. de Dawbeney.
xiij. pauperes alit præter Religiosos & peregrinos.

[Somers.] *Prior. de Canington Batwellen: Diœcesis Monial.*

Robertus Curcy primus fundator.
Modernus comes Northumbr.

[Somers.]

Camd. 220. Wilhelmus de Romara consanguineus com. Linc. fundavit monasterium de Clive monachorum alborum.

Abbat. de Clive Barnard. Bathon. Diœc.

Gul. Roomere Erle of Lincoln 1.s fundator.
Modernus dux Suffolchiæ.

[Somers.] *Barlinche Prior. ord. S. Aug.* [*Nigror. Canonic.*] *Bathon. Diœc.*

Gul. Say primus fundator.
Modernus Edmunde Fetipase of Besellislegh besides Oxford.

Vectis. [*Quarre in Insula Vectis.*

Camd. 274. Monasterium Monialium fundatum apud Quarre 1132.

Godshill

Godshill insula Vectis. Vectis.

Camd. 274. Johannes Worsley fundavit scholam Grammatices.

Caresbroke in Insula Vectis. Vectis.

Camd. 276. Prioratus de Caresbrook.]

Prior. S. Mar. Magdalenæ de Bardestaple. Pag. 75. [Devon.]

Johelus de Tottenas filius Aluredi primus fundator.
Deinde Dux Excestriæ ratione castelli de Bardestaple.
Modernus Dux Richemondiæ ratione castelli de Bardesta:

Prior. de Pylton: cella de Malmesbyri. [Devon.]

Æthelstanus rex fundator.

Prior. Canon. or. S. Aug. B. Mariæ, Gregorii & Edmundi, de Fristoke Exon. Diœcesis. [Devon.]

Robertus de Bello campo miles 1s. fundator.
Stapleton episcopus Exon secundarius.
Quatuor præter Priorem Canon.

S Nictanus, alias Hartland, Prior. Canon. or. S. August. [Devon.]

[Godwin lib. episc. 324. Willhelmus Bruer baro primus fundator.]

D. de Dinham primus fundator.

Postea 4. filiæ Dinhami, quarum prima nupsit D. de Fizguaren, secunda D. de Lazouche, 3. Gul. Baro de Carew militi. Quarta Joanni Arundelo militi.

Tavestoke abbat. Benedict. [com. Devon.] [Devon.]

Ordulphus comes Cornubiæ fundator [961. filius Orgari co: Devon.]

Habet hoc monaster. duas cellas, unam prope Excester Cowike vocatam: alteram in insulis Scyllanis.

[Livingus abbas de Tavestok, post episcopus Wigorn. præcipuus benefactor, qui obiit 1046. ibique sepultus]

[4. E. 1. 1275.] *Buclande.* [Devon.]

Amitia comitissa Devoniæ, [uxor Balduini co. Devon.] 1a. fundatrix, [filia Gilberti de Clare, Com. Glouc. & Hertf. quæ obiit 12. E. 1.]

Isabella de Fortibus, filia & heres ejusdem Amitiæ, donat. confirmavit.

Modernus fundator comes Devon.

Plymton [com. Devon.] Prior. Canon. Reg. or. S. Aug. [Devon.]

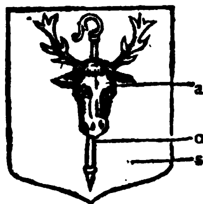
Rex Angliæ fundator ante conquestum, & postea usque ad tempora Henrici primi, qui capellam liberam de Plimton cum pertinentiis dedit Gul. Warwest episcopo Eoxon: qui ibidem instituit Canon. Regulares: [qui Wilhelmus abdicato episcopatu fit ibi Canonicus. obiit cæcus 1127. 28. H. 1.]

Cella

Cella S. Antonii in Cornewalle.

Marsche cella inter Excester & Exmouth.

[Devon.] *Buckefestre abbat. Bernard.*
[*com. Devon.*]

Ethelwardus filius Gul. Pomerey erat primus fundator.

Modernus dominus rex.

[Devon.] *Prior. S. Mariæ de Tottenes, monachi Cluniacen.*

Rogerus * Nuuatte fundator primus.

Deinde D. Zouche ejus heres.

Henricus 7. ratione attincturæ D. Zouche dedit jus Patronatus Petro Edgecombe militi.

Pag. 76.
[Devon.] *Prior. Monial. de Cornewordy.*

[Devon.] *Abbat. S. Salvatoris de Torre. Præmonstraten.*

[G.] Bruer duxit in uxorem [Johannam filiam & coheredem Wilhelmi de Vernona com: Devon.]

Gul. Bruar magnus avunculus Joannis Regis, ratione Dominii de Torra Mohun.

Modernus Marchio de Devonshire D. de Torre Mohun.

[Devon:] *Prior sive Hospitale S. Joannis Bapt. or. S. August:*
[*in Excestre.*]

Gilbertus & Joannes mercatores de Excestre, & filii Joannis Longe fundatores.

Modernus episcopus Exon.

Quinque Presbyteri. Novem pueri. xii. pauperes.

Walterus Bronescombe, & Petrus Quivill, & Walterus Stapledon episcopi Exon. præcipui benefactores.]

[Devon.] *Prior Monial. de Pollesloo or. S. Bened.*

[Ws.] frater Gul. Bruer avunculi Joannis regis.

D. Bruar episcopus Exon. fundator.

[Devon.] *Prior. S. Nicolai de Excester or. S. Bened. cella est de Batelle.*

Gul. Conquestor fundator.

[Devon.] *Prior. de Cowike cella facta de Tavestoke recentioribus temporibus.*

[Devon.] *Cathedral: eccles. de Excestre.*

[Etheldredus rex filius Ethelwolfi regis fundavit monasterium an. Do. 868.]

Æthelstanus fuit primus fundator hujus ecclesiæ, qui fundavit

* *Sic, cum punctis sex.*

davit domum [Benedict.] monachorum [in honorem D. Petri: 932.]

Divus Edwardus Confessor transtulit monachos ad Westmonaster: Londini: & erexit hanc ecclesiam in sedem episcopalem, translata eccles: cathedr: à Cridington ad hanc sedem, & consolidavit ac univit ecclesiam cathedr: S. Germani & S. Petroci in Bodmyne huic eccles: cathedr: Exon. & voluit episcopum appellare episcopum Exoniensem. Et dictus D. Edwardus dedit omnes & singulas terras spectantes ad monasteria 24. canonicis ad sustentationem tam eorum, quam aliorum ministrorum ejusdem ecclesiæ deo ibidem servientium.

S. Maria de Otterey eccles: collegiata. [Devon.]

The Numbre by the Fundation.

A Custos or Gardian, Præbendarii octo, Vicarii decem, Magister Musices, Magister Grammatices, duo Sacerdotes Parochiani, Secundarii octo, Choristæ octo, duo Clerici S. Aquæ bajuli.

Joannes de Grandisono episcopus Exon: 1s. collegii fundator. [Obiit 1369. 44. E. 3.]

Abbat de Newnham Exon. Diœcesis Bernardini. Pag. 77.]

Reginaldus Mohun comes Somersetfundato 1r. [an. 1246.] [Devon.]

Dunckiswel abbat. Cistertien. [Devon.]

Gul. Bruar first Founder. Syns the Duke of Lancastre Founder.

Canonleghe abbat: Monial. or. S. Aug. [Devon.]

Gualterus Clavelle primum fundavit monaster. Canonicorum Regul.

Postea D. Matildis Clara comitissa de Clara & Hereford induxit Moniales.

Deinde comites de Werwike fundatores.

Nunc vero Reges Angl. ratione attincturæ comitis de Warwike.

Taunton Prior. Canon. Reg. or. S. Aug. Bathon. Diœcesis. [Some:f.]

Gul. Giffarde & Henry Blesance (Blesensis) episcopi Wintonienses fundatores.

Mons acutus Prior. Benedict. [Somerf.]

Gul. comes Moritoniæ in Normandia frater uterinus Willhelmi Conquest. primus fundator.

Sed à tempore Henrici primi Reges Angl. fundatores.

Hoc monasterium habet 4. cellas, videlicet,

Carswelle,

Holme,

S. Caroke,

Mallepasse in Walliæ finibus.

Unaquæque harum cellarum alit duos monachos.

[Dorf.] *Byndon abbat. [com. Dorset.] Cistertien.*

Matildis Arundele comitissa Sarum quæ nupsit Gul. Newbrough prim. fundatrix.

[Dorset.] *Capella Regia sive Collegium de Twinbourne.*

[Camd. 182. Cuthburga, Inæ Occidentalium Saxonum regis soror, fundavit monaster. monialium apud Winburne 720, post repudium viri sui regis Northumbriæ, in quod postea Canonici introducti sunt.]

Decanus, quattuor Præbendarii, Cantaristæ 3. ex fundatione D. Thomæ Brembre Decani de Twinbourne.

Præterea duo alii Cantaristæ.

Vicari 3. Secundarii 4.

Fuerunt hîc tempore Cuthburgæ virginis Moniales.

. Edwardus . . . . . rex Angliæ induxit Canon. Seculares.

Horneby Decanus Benefactor.

Hic est Schola Grammatices, [erecta per Marg. comitissam Richmond.]

Pag. 78.
[Dorset.] *Cranborne [com. Dorset.] cella de Theokesbyri.*

[Camd. 217. Ælwardus nobilis ab albedine dictus Meaw 930. fundavit monasterium.]

Alredus Meaw comes Glocestriæ primus fundator.

Famulabatur huic antiquitus monaster: de Theokesbyri. Sed Robertus filius Haymonis comes Glocestriæ dedit prædia hujus domus monasterio de Tewkesbyri.

Prior & duo monachi.

Horton cella de Shirburne.

Orgarus comes Devoniæ 1'. fundator.

Postea quidam Rogerus episcopus de Shirburne obtinuit ab Henrico primo ut possessiones monasterii de Horton transferret ad monasterium de Shirburne.

[Wilt.] *Collegium S. Edmundi civitatis Sarum.*

[Wilt.] *Collegium S. Nicolai in valla Sarum.*

Custos, quatuor socii, duo capellani.

Hospitale S. Nicolai prope Harnam Bridge.

[Wilt.] *Ecclef. Cathedr. Sarum.*

Osmundus episcopus fundator Cathedr. ecclef. in veteri urbe Sarum.

Richardus Poore (Pauperculus) episcopus Sarum fundator novæ ecclesiæ.

[Wilt.] *Prior. de Bromere Canon. Reg. or. S. Aug. Winton. Diœcesis.*

Balduinus de Rivers primus fundator.

Prior. S. Trinitatis de Motisfont C. or S. Aug. [Hampf.]

Gulielmus Brewer primus fundator.

*Asſheridge Collegium ſive Domus S. Sanguinis Chriſti * fundata Boni homines in honore S. Sanguinis Chriſti. Lincoln: Diœceſis.* [Buck.]

Edmundus comes Cornubiæ & filius Richardi Regis Alemanniæ primus fundator.

Duneſtaple [com. Bedſ.] S. Petri Prior. Canon. or. Aug. [Bedf.]

Henricus primus rex Angl. fundator primus.

Prior. S. Trinitatis de Boſco (Moniales) juxta Markgate. [Bedf.]

Rogerus abbas S. Albani primus fundator.

Modernus fundator Decanus S. Pauli London.

Prior. Monial. S. Ægidii in boſco Lincoln. Diœceſis. Pag. 79. [Hertf.]

Rogerus ‡ Tawney Ds. de Flamſtede primus fundator.

Modernus Rex.

Prior. S. Margaretæ in Parochia de Ivyngho. Moniales Lincoln. [Buck.]

Henricus epiſcopus Winton. primus fundator.

Redditus annui decem libræ.

Twekesbyri Monaſter. ſuper Avonam [com. Glouc.] [Glouc.]

Oddo & Doddo comites Merciorum fundatores ante conqueſtum.

Robertus filius Haymonis poſt conqueſtum fundator.

Henricus 1s. rex Angl. & Robertus conſul ejus filius nothus præcipui Benefactores.

Eccleſia de LLanblethian appropr.

Eccleſia de Thornebyri appropriata.

Eccleſia de Starton, alias de Staverton, appropr. præter alias multas.

Eoveſham [com. Wigorn.] [Wigorn.]

Etheldredus & Kenredus Reges Merc. fundatores.

Offa Rex & Egwinus epiſcopus benefactores.

Eccleſia de Leyland appropriata.

Gloceſtre. Benedictini. [Glouc.]

Ofricus Regulus [Northumbriæ] primus fundator inſtituit moniales [circa an. Do. 700.]

Canutus rex tranſtulit in Canon. Seculares.

Gulielmus Conqueſtor induxit monachos.

[Aldredus archiepiſcopus Ebor. fundator monaſterii circa an: 1060. Nunc templum Cath: poſtquam H. 8. rex inſtituit epiſcopatum, pro epiſcopo, decano, & 6. Præbendar:]

Standeley Leonardi cella hujus domus redditus annuos habet centum librarum. [Glouc.]

* *Sic plane in MS.* ‡ *Lege* Toney. *Sic enim correxit Burtonus.*

[Munmuth.] *Lantony.*

Milo de Boue. Milo de † Boue constabularius de Glocestre & comes de Herforde originalis fundator.

[Glouc.] *Hospitale D. Barptolemai de Glecestre prope pontem Sabrinæ.*

Primus fundator ignoratur.

Magister & tres fratres præter pauperes.

[Glouc.] *Cirencestre Canon. or. S. Aug.* [*com. Glouc.*]

Prima institutio Canon. Secular.

Secunda Canon. Regul. per Henricum 1. Regem, qui abstulit primæ Donationis chartas omnes.

Rumbaldus presbyter olim Decanus Canon. Secul. de Cirenc.

Pag. 80. [Somerf.] *Bathe* [*monasterium.*]

[Osbricus fundator 679. per Camd.

Oliverus King episcopus Batho Wellen. diruens veterem ecclesiam inchoavit speciosam hanc structuram nondum perfectam temp. H. 7. Wilhelmus Bird ultimus Prior hunc secutus perficere conatus est.]

Osricus rex 1s. fundator instituit moniales.

Offa rex, ut quidam volunt, induxit Canon. Secul.

Deinde inducti monachi.

[Elphegus archiepiscopus Cantuar. reparavit. Johannes de Villula episcopus Wellensis post incendium restauravit, qui obiit 1122. 23. H. 1.

Robertus episcopus Well. & Bath. reparator.]

[Somer.] *Monk-Farlegh Prior. Cluniacen. cella de Lewes.*

Annui reditus centum libræ.

Humfredus de Bohum comes Hereford primus fundator.

Matildis imperatrix benefactrix.

[Somerf.] *Caynesham.*

Gul. comes Glocestriæ fundator ad preces Roberti filii sui jam morituri.

[Somerf.] *Witham in comit. Somerset.*

quære.

Henricus 2s. fundator domus. [Henr. 3. fundator per Camd. Primum cœnobium monialium, quod postea fuit primum monasterium Carthusianorum in Anglia.]

[Wilt.] *Maiden Bradeley Prior. Canon. Regul. S. A. Diœcesis Sarum.*

[Camd. 245. Filia Manassis Basset instituit domum pro leprosis (cum ipsa esset leprosa) & dedit terram & patrimonium suum sicut pater ejus fundavit non procul hinc Prioratum.]

Mauserus Byset Baro primus fundator instituit domum pro leprosis mulieribus, & seculares presbyteros ibidem instituit, quos appellabat procuratores mulierum.

† *Sic, cum duobus punctis sub u.*

Hubertus

Hubertus episcopus Sarum transtulit presbyteros in Canon. Regulares.

Ecclesia de Kidermister appropriata.

Brueton Canon. Comit. de Somerset. [Somerf.]

Almerus comes Cornubiæ primus fundator instituit monachos.

Gul. Mohun post conquestum transtulit monachos in Canon: Regul.

S. Augustinus de Bristow abbat. Canon. or. S. Aug. [Somerf.]

Robertus Harding [civis Bristoll] dominus de Barkeley 1ˢ. fundator [an. 1148. 14. Steph. H. 2. rex Benefactor.]

[H. 8. rex hic instituit episcopatum pro episcopo, Decano, & sex Præbendar.]

Hospitale, sive Prior. S. Evangelistæ de Billeswikes, alias Gauntes, or. D. Aug. [*in Bristow.*] [Somerf.]

Henricus de Gaunt Sacerdos, & frater Mauritii de Gaunt militis, primus fundator.

Redditus annui 140. lib.

Cella S. Jacobi de Bristow. Pertinet ad Teukesbyri. [Somerf.]

[Robertus consul comes Glouc. primus fundator Prioratus Sti. Jacobi.]

Henton in Comit. Somerset. [*ordinis Carthusianorum.*] [Somerf.]

Gul. Longespe, nothus filius Henrici 2ⁱ. comes Sarum, & Ela ejus uxor fundatores.

Prioratus de Longelet in comit. Willshire cum ecclesia de Lullington appropriatus. [Wilton.]

Oseney abbat. Canon. or. S. Aug. [*com. Oxon.*] Pag. 81.

[1129.] Robertus de Olley miles mag. Angl. constabularius, 1ˢ. fundator. [Oxon.]

[Johannes Pagham episcopus Vigorn. benefactor.]

Rewley, alias Royley, Barnardini. [Oxon.]

Edmundus comes Cornubiæ fundator.

Colleg. S. Elizabethæ in Winton. [Hampt.]

Joannes de Pontissera episcopus Winton: fundator primus.

Sowthwike Prior. Canon. S. Aug. [Hampt.]

Henricus 1ˢ fundator.

Tichefelde [*Com. Hampt.*] [Hampt.]

Petrus de Rupibus episcopus Winton. primus fundator. [temp. Jo.]

D

Ourforde Abbat. [Hampt.]

Henricus Husey miles 1ˢ. fundator.

Henricus Guldeford miles præcipuus benefactor.

Waverley

[Surr.] *Waverley* [*Monasterium Cistertianorum monachorum, sive alborum.*]

Gul. Giffard. episcopus Winton. 1[us]. fundator. [1132. 33. H. 1.

Nicholaus de Ely præcipuus benefactor, ibique sepultus 1290. 19. E. 1.]

[Sussex.] *Shelbrede Prior. Canon. or. S. Aug.*

Radulphus Ardent miles fundator.

Est

[Sussex.] *Eastbourne Prior: Monial.*

Joannes * de Boue" miles fundator 1[us].

Modernus David Owen miles.

[Sussex.] *C[h]ic[h]estre Cathedralis ecclesia.*

[Monasterium S[ti]. Petri & Monasterium monialium apud Chichester.]

Cedwalla rex primus fundator.

[Camd. Cissa rex Occid Sax. fundator civitatis.

Cathedralis ecclesia incepta per H. 1. & Radulphum episcopum Cicestriæ.]

[Sussex.] *Boxgrove Prior. or. S. Benedicti.*

Gul. Sainct John primus fundator.

D. Weste modernus.

[Sussex.] *Torpington Prior. Canon. or. S. Aug.*

D. Hadwisa Corbet prima fundatrix.

[Sussex.] *Collegium de Arundel.*

Richardus comes de Arundel 1[us]. fundator.

[Sussex.] *Hospitale S. Trinitatis de Arundel.*

Richardus comes de Arundel primus fundator.

[Surr.] [*Newarke Prioratus in Surria.*]

Pag. 82.
[Sussex.] *Lewes* [*com. Sussex.*]

Gul. de Waren comes Surrey fundator.

Cellæ Prior. de Lewes.

[Somers.] Farlegh. forsan in comit. Summersete. [cœnobium fundatum per Humfredum Bohun.]

Castelacre.

Horton in † Cantia.

Pritewel in Estsax.

Clifford in Wales.

Stanesgate.

Hospitale S. Nicolai.

Hospitale S. Jacobi.

Vide num sint in urbe de Lewes, aut prope. [Sussex.]

Collegium de Southmalling. Habet Decanum: Vix uno à Lewes milliari distat.

Cedwalla rex primus fundator.

* Forsan Bohun *supra lin. à manu Burtoni.* † *Sic, cum quatuor punctis.*

Chartæ 1. Donat. combustæ.
Archiepiscopus Cantuar: modernus fundator.

Michelham Prior. or. D. Aug. [Sussex.]

Rex Angl: originalis fundator.
[Gilbertus de Aquila fundator prioratus Nigrorum Canonicorum. Camd. 215.]

Monaster: de Bello [*com. Sussex.*] [Sussex.]

Gul. Conquestor fundator [in honorem S, Martini an. 1067. monachos instituit, ut pro occisis in bello ab ipsis in perpetuum hostiæ salutis Deo redderentur.]

Cella de Brekenok.

Cella S. Nicolai de Excester.

Robertisbridge Cistert: [*com. Sussex.*] [Sussex.]

[Camd. 320. Aluredus de S. Martin primus fundator temp. H. 2.]
Primus fundator ignoratur.
Exhibuit abbas chartam Donat. Alueredi de S. Martino datam anno D. 1176. [23. H. 2.]
Exhibuit chartas Regum Henrici & Richardi filiorum Joannis Regis;
Exhibuit chartas Joannis comitis de Auger, & Aliciæ comitissæ de Auger uxoris Alueredi de S. Martino, & Henrici comitis de Auger, filii prædictæ Aliciæ, & Joannis de Auger non comitis, & Aliciæ comitissæ Auger filiæ Henrici comitis de Auger.

Novus Prior. de Hastinges. [*com. Sussex.*] [Sussex.]

Walterus Bricet miles primus fundator.
Modernus Pelham miles.

Comewelle Prior. Canon. or. S. Aug. Diœcesis Cantuar. [Cant.]

Robertus de Thurneham 1ᵘˢ. fundator.
Modernus Dⁿˢ. de Dacres.
Eccles. de Thurneham appropr:

Malling abbat. Monial. Pag. 83. [Cant.]

Gundulphus episcopus Rofensis fundator primus. [Obiit 1107. 8. H. 1.]

Boxley abbat. Cistert. [*com. Cantii.*] [Cantii.]

Richardus 1ᵘˢ. rex primus fundator.
[Camd. 332. Wilhelmus de Ypres Flander Com. Cantii primus fundator 1145. & huc transtulit monachos de Clarevall in Burgundia.

Collegium de Maideston [*com. Cantii.*] [Cant.]

Erectum 19°. anno Regni Richardi 2ⁱ.
[Wilhelmus Courtney archiepiscopus fundator.]

Leedis Prior. Canon. or. S. Aug. [*com. Cantii.*] [Cant.]

ero
Robertus Crevicure miles, Latine de crepito corde dictus, 1ᵘˢ. fundator. *Muttenden.*

[Cant.] *Muttenden fratris ordinis Sᵗᵉ. Crucis.*

C

Robertus de Rokesley miles originalis fundator.

Modernus comes de Northumbreland.

[Cant.] *Wye collegium.*

[Godw lib. episc. 113.] Joannes Kempe archiepiscopus Ebor. primus fundator. [obiit 1453. 32. H. 6.]

Idem Kempe postea factus est archiepiscopus Cantuar.

Schola Grammaticorum ibidem.

[Collegium tempore eversionis æstimatum annuatim dispendere 93l. 2s.]

[Cant.] *Horton cella de Lewes.*

Robertus de Ver Constabularius regis Angliæ & Adelina filia Hugonis de Mountfort fundatores.

[Cant.] *Bilsington Prior.*

Joannes Maunsel thesaurarius ecclesiæ Ebor. & præpositus de Beverle originalis fundator tempore Henrici 3.

[Cant.] *Folkestan Prior.*

[Camd. 349. Einswida, filia Eadbaldi regis Cantii, prima fundatrix.]

Gul. de Abrincis miles & Dominus de Folkestan originalis fundator.

[Cant.] *Monaster.* [*de Bradsole*] *S. Radegundis Præmonstraten.*

Hugo quidam canonicus orig. fundator, [abbas ibidem.]

[Cant.] *Langdon abbat. Præmonstraten.*

Gulielmus Aberfeld miles 1s. fundator.

[Cant.] *Dovar Prior. monach. Benedict.*

Henricus 1s. fundator.

[Cant.] *Masendeu Hospitale.*

Hugo de Burgo miles fundator primus.

Pag. 84. [Cant.] *Collegium de Wingham, ubi Præbendarii.*

Joannes Peccham archiepiscopus Cantuar. primus fundator. [Obiit circa 21. E. 1. Æstimatum tempore suppressionis annuatim dispendere 84l.]

[Cant.] *Eccles. Cathedr. Christi Cantuar.*

Ethelbertus 1s. fundator. [rex Cantii an. do. 600.

Lanfrancus & Wilhelmus Corboil archiepiscopi Cantuar. de novo ædificaverunt. Earnulfus episcopus Rofensis præcipuus benefactor. Eardulfus Prior præcipuus benefactor. Tho. Arundel archiepiscopus construxit pyramidem occidentalem, campanisque 5. suppeditavit.]

[Cant.] *Monaster. S. Augustini.*

Ethelbertus rex [Cantii fundator, & S. Augustinus, in honorem Sᵗᵒʳ. Petri & Pauli.]

Domus

Domus S. Sepulchri Cantuar. Moniales. [Cant.]

Gulielmus Calvel civis Cantuar. 1ᵘˢ. fundator.

Prior. D. Gregorii Cantuar. Canon. or. S. Aug. [Cant.]

Lanfrancus archiepiſcopus 1ˢ. fundator inſtituit Canonicos Seculares.

Gul. archiepiſcopus Canon: Regul: induxit.

Feverſham abbat. [Cluniacorum per Camden.] Benedict. [Cant.]
[com. Cantii.]

Stephanus rex & Matildis ejus uxor fundatores [an.do. 1147.]

Shepey, Moinſtre, Monialium abbat. [Cant.]

Gulielmus archiepiſcopus Cantuar. reſtituit poſt Conqueſtum Monaſterium longo ante tempore à Danis combuſtum.

Eccleſia de Greine appropr.

[Camd. 334. Sexburga uxor Ercomberti regis Cantii fundatrix monaſterii de Minſter: an. 710.]

Rocheſtre [com. Cantii.] [Cant.]

Ethelbertus rex [Cantii fundator.

[Auguſtinus creavit Juſtum epiſcopum Roffenſem an. 604.]

*Hoſpitale S. * Andrei de Stroude juxta Rocheſtre.* [Cant.]

[Godwin. lib. epiſc. fol. 398.] Gilbertus epiſcopus Rofenſis fundator, [qui conſecratus fuit 1185. 32. H. 2. Redditus annuus 52*l*.

Collegium de Cobham [com. Cantii.] [Cant.]

Joannes Cobham D. de Cobham 1ˢ. fundator. Redditus annui 120. libræ.

Derthforde Prior. Monial. [com. Cantii.] [Cant.]

Edwardus 3. rex Angl. fundator.

Bermondeſey monaſter. Benedict. [Surr.]

Gul. Rufus rex 1ˢ. fundator.

Cella Divi Jacobi in Darby.

[Biſham com. Berke Prioratus. [Berk.]

Camd. 286. Wilhelmus de Montacute comes Sarum primus fundator, ibique ſepultus: 1343. 18. E. 3.

Shene cœnobium Jeſu de Bethleem Carthuſianorum monachorum. Surr.

Camd. 297. Henricus quintus rex primus fundator.]

Collegium beatæ Mariæ & S. Georgii in Caſtro de Windeſore. Pag. 85. [Berk.]

Henricus 1. hîc primum inſtituebat quinque cantariſtas.

Edwardus 3, inſtituit cuſtodem cum duodecim præbendariis. Inſtituit etiam tredecim Vicarios, quatuor clericos, & ſex choriſtas.

Edwardus 4. ſuperaddidit tres Vicarios, decem Clericos, & vij. choriſtas.

Reditus annui mille ſexcentæ duæ libræ, ij*s*. 1*d*. ob. q.

* *Sic*

[Buck.] *Collegium de Eton.*

Henricus 6. rex Angl. fundator.

[Buck.] *Prior. Monial. de Burneham.*

Richardus rex Ro: frater Henrici 3. primus fundator.

[Buck.] *Marlow Prior. Monial.*

Galfridus D^s. Spencer primus fundator.

Redditus 30 *lib.*

[Surr.] *Hospitale Thomæ in burgo de Southwark, Winton. Diœc.*

Petrus de Rupibus episcopus Winton. fundator.

Redditus 344 libræ.

[Sur.] *Prioratus S. Mariæ Overey.*

Gulielmus Giffard episcopus Winton. fundator.

[Sur.] *Prior. de Reygate or. S. Aug.* [*com. Surriæ.*]

Gulielmus Waren comes de Surrey 1^s. fundator.

Moderni D. de Norfolk ; D. de Abergeny . D. de Darby.

Redditus 66. *lib.*

[Sur.] *Prior. exiguus de Tanderich* (*drige* [*com. Surriæ.*]) *ord. S. Aug.*

Odon Merten generosus.

[Middlf.] *Hospitale S. Joannis Bapt. Hierosolym. juxta London.*

Judas Macchabæus & Joannes Hircanus fundatores primi Hospitalis Hierosolymitani.

Giraldus quidam destructum à paganis Hospitale renovavit in usum vulneratorum ab infidelibus militum.

☞ Reymundus de Podio regulam militum Hierosolymit. instituit. c

Jordanus Briset baro Angliæ 1^s. fundator Hospitalis S. Joan. Hierosoly. prope London.

Hic Bricet fundator erat Domus Monialium de Clerken Welle.

Redditus 3040. Markes.

Pag. 86. [Buck.] *Prior: Monial. de Ancrewik Lincoln. Diœc.*

Gilbertus & Richardus Mountfichet milites fundat:

Redditus 28*li.*

[Middlf.] *Hospitale Thomæ* [*de Acon, sive Acres*] *in civitate London. Profitentur Regulam S. Aug.* H

Filius Theobaldi de Sellys erat 1^s. fundator.

Redditus 300. *li.*

[Stow. Surv. London. 271. Tho: Fitz-Theobald de Heily & Agnes uxor, primi fundatores, quæ Agnes fuit soror Th: Becket temp. H. 2. dederunt terras Gilb. Becket patris Tho: Æstimatum tempore subversionis 30. H. 8. annuatim dispendere 277*l.* 3*s.* 4*d.*

Annui Redditus episcopi de Lincoln.

M.DXXXIII. *li.* VI. *s.* X. *d.* ob. q.

Hospitale

Hospitale Di. Antonii in civit. London. [*quondam cella Sti. Antonii de Vienna.*] *Membrum est collegii de Windesore* [*annexum per regem E.* 4. [Middlf.]

[Stow: Surv: London: 146. Fundatum per cives London: pro magistro, duobus presbyteris, didascalo, & 12. pauperibus.

Hen. 6. præcipuus benefactor dedit maner: de Ponington, & terram in Milburne, Burnewerth, Charleton, & Wimborne com: Hampt.

Jo: Tate miles major London. de novo cœpit ædificare 1499. finitum an: 1501. qui obiit 1514. ibique sepultus.

Wilhelmus Campion vic. London benefactor dedit 20. *l.* obiit 1529.

Æstimatum temp. Suppressionis 37. H. 8. annuatim dispendere in terris 55. *l.* 6. *s.* 8. *d.*]

Colleg. D. Stephani in Westminster.

Ramesey monaster: Benedict. [*com. Hunt.*] [Hunt.]

Alwinus Aldermannus Angl. primus fundator.

Wulfena uxor Alwini.

Elfwoldus frater Alwini.

Brithwold Alderman benefactor.

Liuid vidua benefactrix.

[Leofwinus episcopus Dorchester benefactor.

Naustedjuxta Staunford.

Gul. Albeney tertius fundator.

Nunc Ds. de Ruthland.

[Camd. 499. Ailwinus, Edgari regis cognatus, totius Angliæ Aldermannus, primus fundator, dictus Half koning.

Oswaldus episcopus Vigorn. benefactor.

Potuit expendere hoc monasterium 700. *l.* per annum.

Peterborow [*com. Northampton.*] Northampt.]

Peada, Wulpher, Ethelrede, fratres & reges successive Merciorum, primi fundatores.

Redditus annui M.DCCCC. LXXIX li.

[Earnulfus episcopus Roffensis benefactor.

[Inceptum fuit monasterium an: 546. finitum 633.

H. 8. creavit hîc sedem episcopalem, instituens episcopum, Decanum, 6. Præbendar.]

Camd. 512. Edgarus rex, Ethelwoldus episcopus Winton. Adulfus Cancellarius regis Edgari reparatores.]

Croiland [*com. Linc.*] [Linc.]

Ethelbaldus rex Merc. 1s. fundator [an. 716.

Ingulfus Normannus abbas struxit modernam fabricam.]

Spalding [*com. Linc.*] *Prior. Benedict. alienigenæ.* [Linc.]

Lucia comitissa de Chestre & Lincoln. 1a. fundatrix.

Olim hîc erant monachi de Francia, videlicet de Angoy.

[Camd. 532. Ivo Talbois comes Andegav: dedit cellam de Spalding monachi de Angiers in Francia.]

[Linc.] *Swinesheved abbat. Cistertien.* [*com. Linc.*]

Gresley
Robert Gretlet fundator primus.
Albertus Gresley ejus filius Donat: confirmavit
80. *li.* annui redditus.

[Linc.] *Kyme* [*com. Linc.*] *Prior: Canon. ord. S. Aug.*
Philippus de Kyme miles 1s. fundator.
Simon de Kyme filius Philippi.
Modernus fundator de Taleboise.
Redditus 140. libræ.

Pag. 87. [Linc.] *Collegium S. Trinitatis de Tatershalle* [*com. Linc.*]
Ds. Radulphus Crumwelle & Matildis uxor ejus fundatores.
Redditus annui 500. Markes.
Gardianus & socii.
Quinque Roberti ordine Domini erant de Tateshaule.
Hos secutus est Radulphus Crumwelle circa tempora Henrici sexti.

[Linc.] *Revesby monaster. Cistertien.*
Gul. de Romara comes Lincoln:
Hadewisa ejus uxor :
¶ Et Gulielmus eorum filius: } fundatores.
Annui redditus 280. lib.

[Linc.] *Kirkestede abbat. Cistert.*
Hugo filius Eudonis primus fundator.

[Linc.] [a] *Stikeswalde Prior. Monial. or. Cistert.*
Da. Lucia comitissa Cestriæ & Lincoln: & duo ejus filii, Ranulphus comes de Chestre, ¶ & Gulielmus de Rowmara comes Lincolniæ, fundatores. Gul. de Romara.

[a] Distat dim. milliar. ab ulter: ripa Lindis, [sive Witham:] 3. pass. mill. à Kirkestede, & totidem à Bardeney. Hîc olim erant, ut ego accepi, fratres.

[Linc.] *Tupholme abbat. or. Præmonstraten. uno à Bardeney milliari.*
Ranulphus de Neville D. de Raby 1s fundator.

[Linc.] *Bardeney monaster. Benedict.*
[Camd. 541.] Gisilbrictus de Gaunt [com. Linc. avunculus] Gul. Conquestoris, & Gualterus Gaunt ejus filius primi reparatores monaster: de Berdeney.
[Remigius episcopus Linc. reparavit.]
Annui redditus 432. libræ.

Hîc olim erant fratres. *Standeley, vulgo Stanfeld, Prior. Monial. or. S. Benedicti.*
Henricus filius Henrici de Percy 1s. fundator.
Redditus 120. libræ.
Bullington Priory of Gilbertines Men and Women a Mile dim. from Stanfeld.

Barlinges

Barlinges abbat. Præmonſtraten. [Linc.]

Diſtat 2. paſſuum mill. à Bardeney: ſita autem in citeriori ripa Lindis.

Radulphus de Hayea originalis fundator.

Merkeby Prior. Canon. or. S. Aug. in the Marſchis 2. Miles from Hortoſte Creke. [Linc.] Syr Wylliam Skipwith hath this Priory.

Radulphus filius Gilberti primus fundator.

Annui redditus 160. *li.*

Grenefeld [*com. Linc.*] *a Priory of Nunnes a Mile from Aldforde.* [Linc.]

Haughnaby abbat. Canon. Præmonſtratenſes, a Mile from Markeby. [Linc.] Freman of London hath this Priory.

Herebertus filius Alardi, & Annais uxor ejus primi fundatores.

Annuus redditus 4. ſcore and xviij. *li.* vij. *s.* and iiij. *d.*

Abbat. de Parco Lude Bernard. [Linc.]

Alexander epiſcopus Lincoln: primus fundator.

Annuus redditus 147. *li.*

Urforde Prior. Monial. Pag. 88. [Linc.]

Radulphus de Albenico. (neio)

Redditus xiiij. *li.*

Umberſtane abbat. S. Mariæ & D. Petri monachi Benedict. 3. Miles from Berton apon Humbre. [Linc.]

¶ Radulphus filius Drogonis.

Redditus annui 24. *li.*

Grymeſby Monial. Prior. [Linc.]

Redditus annui x. *li.*

Wellow Abbat. Canon. Reg. or S. Ang. prope ipſum op. de Grymeſby. [Linc.]

Joannes rex 1[s]. fundator.

Radulphus filius Drogonis dedit maximam partem terrarum. ¶

Annui redditus 152. *li.*

Eccleſia D. Jacobi de Grymeſby appropriata.

Newſham abbat. Præmonſtraten. Lincoln. Diœceſis. Linc.]

Petrus de Golſa primus fundator.

Proventus annui 100. *li.*

Nunne Cotton Monial. Prior. [Linc.]

Alanus de Muncels 1[s]. fundator.

Annui proventus xl. *li.*

Thorneton

[Linc.] *Thorneton abbat. Canon. or. S. Aug.*
Gul. [Crassus] comes de Albamarla fundator.
Ai
[Linc.] *Ellisham Prior. Canon. or. S. Aug.*
Quædam Beatrix hîc primum instituit Hospitale.
a
Gualterus de Amondevilla ejus filius induxit Canon. Reg.
Proventus annui 43. *li.*

[Linc.] *Thorneham Prior. Canon. or. S. Aug.*
Joannes Malarba primus fundator.
Proventus annui 100. *li.*

[Linc.] Hîc sunt monumenta aliquot Darciorum. *Heveninges Prior. Monial. Cistert. Distat 2. pass: millibus à Gainsborow.*
Ranulphus Evermow fundator.
Annui proventus L. *li.*

[Linc.] *Gokwelle Prior. Monial.*
Gulielmus de Alta Ripa fundator.
Proventus xx. *li.*

Pag. 89. [Linc.] *Leighbourne Prior. Monial. or. S. Aug.*

[Nott.] *Lenton [com. Nott.] Prioratus [dedicat. S. Trinitati.] Monaster. ord. Cluniacens.*
Gul. Peverelle comes de Notingham & Adelina ejus uxor fundatores.
Annui proventus 332. *li.*

[Derb.] *Darley abbat. Canon. Reg. or S. Aug. Lincoln. Diœcesis.*
Hugo Deane faber ferrarius de Darby 1s. fundator.

[Derb.] *Beauchief abbat. [com. Derb.]*
Robertus filius Ranulphi [de Alfreton] fundator.
Annui proventus CXXXIIII. *li.*

Nott.] *Newstede, alias de novo loco, in Shirwod, Prior. Præmonstrat. Ebor. Diœcesis [com. Notting.]*
Henricus 2. fundator.
Proventus annui 220. *li.*

[Linc.] *Fosse Prior. Monial.*

Fossa super fossam quam rex effodi fecit, ut transirent naviculæ à Torkesey Lincoln:
Torkesey super Trentam flu.
Olim pervenere naviculæ ad Torkesey, quales perveniunt ad Geynesburg, quod op. abest à Torkesey 5. passuum millibus inferius in ripa Trentæ.

Annui redditus viij. *li.*

[Nott.] *Brodeholme Prior. Monial. Ebor. Diœcesis.*
Da. Agnes Golsa uxor Petri Golsæ fundatrix.
Annui proventus xviij. *li.*

[Linc.] *Torkesey Prior. Canon.*
Joannes rex fundator.

Ecclesia

lesia S. Mariæ de Torkesey: } appropr.
clesia S. Petri de Torkesey: }
nui reditus xv. *li.*

Lincoln. Cathedr. ecclesia. [Linc.]

llielmus Conquestor transtulit se- episcopatus de Dorchester in Lin- civitatem, & dedit situm ecclesiæ edr. quam fundavit ibidem; cui deprecationem Remigii episcopi essit manerium quod vocatur Le- a.

emigius episcopus Linc. fundavit esiam Cath. instituitque 21. Præben- ios temp. W. C.

ob. Bloet episcopus addidit 21. Præ- darios temp. W. R.]

Proventus annui 540. *li.*

[Alexander episcopus reparavit post incendium, & fornice adornavit, increvitque numerum Præbendariorum, terrisque dotavit, temp. H. 1.

Hugo episcopus Linc. de novo fundavit templum Cath: ab ipsa terra, & obiit 1200. 1. Jo.

Jo. Sinwell episcopus fundavit capellam Stæ. Mariæ Magdalenæ, ibique sepultus 1361.

Wilhelmus Alnewik episcopus fecit magnam occidentalem fenestram & portam temp. H. 6.

Nockton Parke Canon. or. D. Aug. [Linc.]

Robertus de Araci erat hujus loci fundator, qui dedit mansionem suam i parco Noctune, & ipsum parcum super quo fundavit ipsam omum sive Prior.

Proventus annui XLIII. *li.*

De Araci, nunc corrupte Darcy.

alias Pag. 90.
Newbouuth, sive Newbow, abbat. Præmonst. Lincoln: Diœcesis. [Linc.]

Richardus Malbushe 1s. fundator.

Ecclesia de Acastermalebush appropr.

Proventus 115. *li.*

Belver, alias Pulchrum visu, Prioratus sive cella juxta castellum castrum Belver, alias dictum Pulchrum visu, in comit. Lincoln. [Linc.] Belver castelle, nunc corrupte Bever.

Robertus Belver, alias de Pulchro visu, fundator 1s.

Annui reditus 135. *li.*

Modernus fundator Ds. de Ruthland.

Valdy, corrupte pro Valledue, Monaster. Cistertien. [Linc.]

Gilbertus de Gaunt comes Lincoln. ad postulationem Eugenii episcopi Ro. & Barnardi Abbatis Clarevallensis concessit abbati de Biham & fratribus suis situm loci vocati vallis Dei, ut illuc dictus abbas de Biham abbatiam suam transferret à loco in quo incommode habitabant, ibi locati per comitem Albemarlæ.

[1147. 13. Steph. Wilhelmus comes Albemarle fundavit monasterium de Biham.]

Fundator

Fundator eorum fuit nuper D[s]. de Beumont, cujus terræ in manus regias confiscatæ sunt. Et rex Henricus 8. concessit reversionem terrarum, ex quibus jus patronatus monasterii pendet, D. de Wiloughby nuper [a] mortui post mortem senioris D. Oxoniensis. Et quia dux Suffolchæ duxit filiam & heredem D. de Willoughby, ipse & heredes filii sui ex ista filia [b] fundatoris dicti monaster: de Valle Dei erunt post mor-

æ æ

tem [c] dicti Domini Oxon. & Willoughby.

Annui redditus 80. *li.*

[Linc.] *Bourne abbat. Canon. or. S. Aug.*

Baldewinus filius Gilberti primus fundator.

Proventus annui 200. *li.*

[Linc.] *Newstede juxta Staunford Prior. Canon. Reg. or. S. Aug.*

Gulielmus Albeniacus tertius fuit originalis fundator.

Modernus D. de Ruthelande.

Prior.

Monaster. S. Leonardi juxta Staunford.

Annui redditus 30. *li.*

Ebor. [[d] *Jorvall monasterium Cisterc. Monach.*

Camd. 729. Stephanus comes Britanniæ & Richmond fundavit monasterium apud Fors post huc translatum.

Ebor. *Marrik monasterium.*

Camd. 629. . . . . Aske primus fundator.

Pag. 90.b. Somer. *Glastonbury com. Somerset monasterium Benedictinorum.*

Camd. 226. Cum antiqua illa ædicula, à Josepho de Arimathea posita, vetustati concessisset, Devi, Meneuensis episcopus novam eo loci construxit, quæ cum jam etiam ævo fatisceret, 12. viri, è Boreali Britanniæ parte profecti, eam instaurarunt, tandemque Inas rex Occid: Saxonum, hac demolita, magnificum admodum Christo, Petro, & Paulo templum construxit an: 708. aliis 727.

Sussex. *Hardham Prioratus Canonic. Nigrorum.*

Camd. 312. . . . . . Goring primus fundator.

Sussex. *Stening Cella Nigrorum monachorum.*

Camd. 313. Cella de Stening in qua sepultus S[tus]. Cudman.

Sussex. *Linfeild monasteriolum Monialium.*

Cant. *Greenwich cœnobium fraterculorum mendicantium, per Stowe Franciscanorum.*

Camd. 327. Henricus 7, rex fundator.

[a] *F.* mortuo. [b] *F.* fundatores, [c] *Sic.* [d] *A manu Burtoni usque ad principium pag.* 91.

Monaster. Canonic. de Leisnes in Cantio. Cant.

Camd. 328. Richardus Lucy cap. Justic. Angliæ primus fundator 1179. in honorem S^ti^. Tho. Becket archiepiscopi Cantuar. ipseque ibidem induit canonicum.

Cobham collegiata ecclesia in Cantio. Cant.

Camd. 329. Johannes ultimus dominus Cobham primus fundator.

Tunbridge Priorat. Canon. ord. S. Augustini. Cant.

Camd. 330. . . . . . . de Clare comes Glouc. primus fundator.

Maidston duo collegia. Cant.

Camd. 330. Bonifacius de Subaudia archiepiscopus Cantuar. fundavit unum parvum collegium sive hospitale. Obiit 1270. 55. H. 3.

Wilhelmus Courtney archiepiscopus Cantuar. fundavit alterum; ibique jacet sepultus, qui obiit 1396. 20. R. 2.

Hoc collegium ab eo fundatum tempore Eversionis æstimatum annuatim dispendere in terris 139. *l.* 7. *s*, 6. *d.*

Aylesford Cœnobium Carmelitarum. Cant.

Camd. 332. Richardus dominus Grey de Codnor primus fundator temp. H. 3.

Racculfminster in Cantio. Cant.

Camd. 335. Bassa Saxo primus fundator.

Ashford collegium. Cant.

Camd. 335. R. Fogge miles primus fundator.

Minster in Tenet monaster. monialium. Cant.

Camd. 340. Domneva nobilis heroina prima fundatrix circa 596. Situm monasterii accepit ab Egberto tertio rege Cantii.

Prima Priorissa fuit S. Mildreda canonizata.

Ecclesia de Dover dedicata S^to.^ Martino. Cant.

Camd. 344. Whitredus rex Cantii fundator. an. 613.

Rumney Prioratus in Cantio. Cant.

Newenden cœnobium Fratrum Carmelitarum. Cant.

Camd. 351. Thomas Albuger miles primus fundator.

Deorhirst com. Glouc. Glouc.

Camd. 360. Deorhirst quondam monasterium destructum per Danos, refloruit sub. Edw. Confessore.

Minching-Hampton Cœnobium Monialium. Camd. 362. Glouc.

Berkeley quondam monasterium Monialium. Glouc.

Glouc. *Hales com. Glouc. monasterium ord. Cisterc. fundatum 1246. 31. H. 3.*

Camd. 365. Richardus co: Cornubiæ rex Romanorum primus fundator, ubi cum uxore Sanchia jacet sepultus.

Glouc. *Wintchelcombe monasterium.*

Camd. 365. Kenulfus rex Merciorum primus fundator an. 798.

Ebor. *Gilling monasterium.*

Camd. 730. . . . .]

Pag. 91. Cantabr. *Waterbeeke abbat. Monial. Minorissarum or. S. Clare in comit. Cantabrigiæ.*

Dionysia de monte Caniso D[a]. de Anesty in comit. Cantabrig. dedit manerium de Waterbeche Joannæ de Nevers abbatissæ & conventui de Waterbech, & erat originalis fundatrix temp. Edward 1. vel 2. regis.

Testes Donationis:

Gul. Episcopus Eliensis.
Robertus de Vere comes Oxon. & Hugo ejus filius,
D. Reginaldus de Argentein.
Hugo de Walington tunc vicecomes Cantabrig: (Nunc forsan Alington.)
Richardus de Frevile.
Henricus Colevile.
Gul. de Crikecot.
Joan. de Wanthaump.
Thomas de Scalariis.
Henricus Lacy.
Radulphus filius Felton.
Simon de Gradenham [a] militibus.

[Denny Cantabr.] Maria de S. Paulo comitissa de Penbroke obtiuuit ab Edwardo (Secundo) rege diploma, ut transferret moniales de Waterbech una cum possessionibus ad abbat. de Deneye, cujus ipsa 1. fundatrix erat, et ita unio facta est.

Testes Donat. Manerii de Histon quod Philippus Tylney miles, Joannes Inguldestorp miles, Joannes [b] Broue, & Walterus Goddard concesserunt abbat. de Deneye temp. Rich. 2[i].

D. Hugo de la Zouche.
Gul. Cheny miles.
Joan. Hengam miles.
Balduine S. George miles.
Gul. de [c] Castelhaler miles.
Gul. de Papworth miles.
[d] * Richardus de Stukeley miles.

[a] *Sic.* [b] *Sic, cum duobus punctis sub* u. [c] *Sic, cum tribus punctis.* [d] *Asteriscum hunc Burtono, ni fallor, debemus. Est enim diverso atramento.*

Robertus

Robertus Paris.
Simon de Wython.

Ex charta Donat: ecclesiæ de Goderston in comit. Norfolc.

Nos Maria de S. Paulo comitiss. Penbroch. D[a]. Weysefordiæ & Montinacii.

Et in eadem.

Pro salute animæ D[i]. Adamari de Valentia quondam comitis Penbroch. mariti nostri, & animarum Guidonis de Castelliom alias Britann dudum comitis de S. Paulo patris nostri, & Mariæ de Sorctamen matris meæ.

Adamarus Dascellis inter testes.

Elizabeth Throgmerton abbatissa de Deney nuper.

Habent manerium de Hihall in comit. Cantabr.

Habent manerium de Strode in Cantia.

Maria de S. Paulo dedit etiam Monial. totum manerium suum de Deneye. Pag. 92.

Maria de S. Paulo subinde habitabat in manerio de Duste in comit. Hertford:

Manerium de Deneye datum inter alia Mariæ de S. Paulo à rege propter quietam clamentiam quam regi fecit de jure & clamio maneriorum de Hertford, Haverforde, Hegham Ferrers, Monemuth & Henenak.

Manerium de Stroode in Cantia prope Rochester datam Mariæ de S. Paulo in gratiam Joannæ de Wodestoke filiæ suæ, quam illa educabat & assidue observabat. Joanna de Wodestoke filia regis Eduardi.

Prioratus [Canonic. Regularium] S. Barptolemæi de Smethefeld. [Middlf.]

Henricus I. fundator procurante * Raherio ejus fideli clerico.

Ex Charta Donat: Henrici.

Villa de Iseldon.

Gul. de S. Ermino inter testes.

Ex Charta regis Edwardi, ut colligo, primi.

Stowe Surv. Lond. 379. Raherus primus fundator an: 1102. 3. H. I. ipse fuit primus Prior: Bolton ultimus Prior præcipuus benefactor. Æstimat. tempore Eversionis 30. H. 8. annuatim dispendere 653[l]. 15[s].

Gulielmus de Valentia avunculus noster.

Hugo Courteney } testes Donat.
Joannes Clavering }

Ex charta Henr. secundi.

Donat. ecclesiæ S. Sepulchri de Balio in burgo London. per Rogerium episcopum Sarum.

* Sic, cum puncto sub h.

N 2 Domus

Domus Hospitalis quam Raherius fundator ejusdem (i. e. S. Barptolemæi Canon:) ecclesiæ construxit.

Ecclesia de Bassinghag in London.

Ecclesia de Wennacestre appropr: per Galfredum, filium Alwini.

Ecclesf: de Danningesbery appropr: per Gu. de Mandeville.

Theyden boys. Ecclesiæ de Teiden appr. per Gul. de Bosco.

J

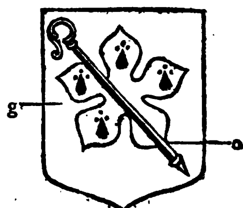
Ecclesia de Gorleston & Parva Gernemuta appropr. per Henr. 2.

Fuit quidam hoc nomine qui facta Richardi 2. in terra sancta versibus descripsit.

Rogerus de Cano inter testes Richardi archiepiscopi Cantuar. confirmantis Donat: regis.

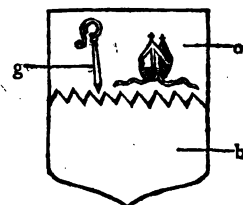
Leic. [*Garendon monaster. ord. in. Cistercian.*

Robertus Bossu comes Leic: primus fundator temp. H. 1.

Middlf. *Westminster monasterium dedicat. Sto. Petro.*

Camd. fol. Stowe Surv. Lond. 461. Sebertus rex Orientalium Saxonum primus fundator monasterii quod à Danis dejectum.

Dunstanus episcopus renovavit & pauculis monachis concessit.

Edwardus Confessor rex de integro construxit pro monachis Benedictinis & patrimoniis ditavit.

Henricus 3. rex post 160. annum Edwardi regis fabricam evertit, novamque ecclesiam magnifica structura 50. annorum opere exædificavit: inchoatum 1220. 5. H. 3. finitum an. 1285. 14. E 1.

Henricus 7. rex an. 1502. inchoavit novam capellam sumptibus 14000 *l.* Petrus pictor Florentinus perfecit tumulum æneum & deauratum illum magnificum regis H. 7. sumptu 1000 *l.* an. do. 1519. Hoc monasterium suppressum fuit an. 1539. 31. H. 8 æstimatum annuatim dispendere 3470. libras. . . . . Benson ultimus abbas fuit factus primus decanus. Post fact. episcopatus 1541. Tho: Thurlby primo & ultimo ejusdem episcopo. Simon Langham archiepiscopus Cantuar. præcipuus benefactor.]

Pag. 93. [Essex.] *Wealtham abbat.* [*com. Essex.*

Comes Haroldus 1ˢ. fundator.

Ex

Ex charta S. Edwardi Confefforis de nominibus prædiorum primæ Donat.

Paffefelda, Wealde, Upminftre, Walhfare, Tippedene, Lambehife, Neffingan, Brikendon, Meluhoo, Ægelricefege, Nethelefwelle, Lukintone, Weft-Wealtham.
in comit: Bedford. in comit: Barkfhire. alias Alrichefeia.

Teftes Donat:

Alfares comes.
Toftinus comes.
Lefwinus comes.
Grith comes.
Efgarius regiæ Procurator aulæ.
Bundinus regis Palatinus.
Rogenbaldus regis Cancellarius.

Ex charta Henrici 2[i]. regis Angliæ, qui pro Canon. Secul. Regulares inftituit.

Alexander de Enfelde.
Wodeforde & ejus ecclefia appropr:
Terra de Lamburne.
Wormeley cum ecclefia & fuis pertinentiis, & Brikenden in comit. Hertford.
Simon Le Brett appropr: ecclef: de Wrangle tempore Henrici 2. ejus Domini.
Simon Le Brett filius Simonis Le Brett.
Rogerus de Cramavilla miles teftis Donat.

Valoniis
Robertus de Valon vir potens appropr: ecclefiam omnium Sanct. de Hertford. Valon forfan Dominus de Hertford.

Lincoln: Diœc.
Joan: filius Alwardi de Leverton appropr. ecclef. de Leverton facram S. Helenæ.
Juliana, filia Galfridi de Sudecamps, & Sampfon ejus filius, appropr. ecclefiam de Sudecamps Elien: Diœc,
Galfridus de Scalariis appropr, eccl. S. Petri de Badburgham licentia D[i]. G. comitis Britann: Domini ejufdem fundi. Eft in Elien. Diœc.
Joannes epifcopus Sarum appropr. ecclefias de veteri & nova Windefore.
Joan: London: epifcopus appr: eccl: de Southewalda.
Ecclef. S. Laurentii de Blakemore, Hormede Magna, & Ging Margaret, alias Margaret Yng, & Wormyngford, alias Withermundford, nuperr: appropr:

Bafingwerk abbat: Cifterc. [*com. Flint.*] Pag. 94. [Flint.]
Henricus 2. fundator originalis.

[*Egleflon*

Dunelm. [*Egleston monasterium.*

Camd. 736. Conanus comes Britanniæ & Richmond primus fundator.

Dunelm. *Standrope collegium.*

Camd. 737. . . . . Do: Nevill primus fundator.

Dunelm. *Gretham Hospitale.*

Camd. 738. Robertus Stitchell episcopus Dunelmensis primus fundator qui obiit 3. E. 1.

Dunelm. monasterium.

Dunelm. *Shirburne Hospitale.*

Camd. 741, Hugo Pudsey episcopus Dunelm: primus fundator qui obiit 7. R. 1. 1195.

Dunelm. *Chester upon Streete templum Collegiatum.*

Camd. 742. Antonius Beke episcopus Dunelm. & Patriarcha Hierosol. primus fundator: ubi Egelricus episcopus quondam fundasset templum, qui obiit 1072.

Dunelm. *Lanchester collegiata ecclesia.*

Camd. 742. Antonius Beke episcopus Dunelm. & Patriarcha Hierosol. primus fundator, qui obiit 1311. 5. E. 2.

Dunelm. *Jarrowe, olim Girwy, monasterium.*

Camd. 743. Ceolfridus abbas primus fundator an. 16. regni Ecfridi regis.

Lanc. *Manchester collegium.*

Camd. 746, Thomas Baro Delaware & presbyter primus fundator.

Lanc. *Whalley monasterium.*

Camd. 750. . . . . de Lacy primus fundator hujus monasterii, quod huc translatum fuit à Stanlaue in Cestria an. 1296. 25. E. 1.

Lanc. *Cokarsand monasterium Cluniac.*

Camd. 753. Ranulfus de Meschines primus fundator.

Lanc. *Lancaster cella monachorum alienorum.*

Camd. 754. Rogerus de Poictiers primus fundator.

Lanc. *Carthmell monasterium.*

Camd. 755. Wilhelmus mareschallus comes Pembrochiæ primus fundator.

Fournesse

Fourneſſe Monaſter. Ciſterc. Lanc.

Camd. 755. Steph. Co: Bononiæ, poſt rex Angliæ, primus fundator hujus Monaſterii an. 1127. quod tranſtulit ab Tulket in Aunderneſ.

Welbek Monaſterium. Nott.

Rufford monaſterium. Nott.

Shape monaſterium. Weſtm.

Camd. 762. Thomas filius Goſpatrici filii Ormi primus fundator.

Dacre Monaſterium. Cumbr.

Wetherall monaſteriolum. Cumbr.

Camd. 778. Hæc fuit cella Monaſterio Stæ. Mariæ Eboraci.

Lanercroft Prioratus. Cumbr.

Camd. 785. Ro. de Vaulx Do. de Gilleſland primus fundator.]

Vallis Crucis abbat. Ciſtert. [Denbigh.]

Madok ap Griffith Malor [Pr. Powis] primus fundator [temp. E. 1.]

Alias Madok Prince of Mailor.

Eccleſia de Wrixam appropr.

[Lambley Monaſterium Monialium. North-umbr.

Camd. 799. . . . . . Lucy primus fundator.

Hexham Monaſterium. North-umbr.

Leland. *Tinmouth Monaſterium.* North-umbr.

Robertus Moubray co. Northumbriæ primus fundator temp. Conqueſt.

Toſtius co: Eboraci frater Heraldi primus fundator per alios.

Holme cœnobium fratrum Carmelitarum. North-umbr.

Camd. 813. Johannes Veſcy miles primus fundator, qui è terra Sancta rediens primus in Angliam introduxit Carmelitas fratres.

Finchall Prioratus. Dunelm.

Godw. lib. epiſc. 512. Hugo de Puteaco epiſcopus Dunelm. primus fundator, qui obiit 1195. 7. R. 1.]

Conwey abbat. Ciſtert. Pag. 91. [Caernarvan.]

Lewelinus * ap̤ [b] warth trundon filius Gervaſii primus fundator.

Edwardus primus tranſtulit monachos de urbe de Conwey in alium locum ſuper Conwey flu:

* *Sic, cum duobus punctis ſub* ap, & *littera* b *ſupra lin. poſita.*

Eccleſiæ

Ecclesiæ de Eglesbath Conwey & S. Patrike appropr..

[Montgom.] *Stratemarcelle Cistert. Monachi Diœc. S. Asaphi.*

og.ke.

Owen * Keuillioc [princeps Powisiæ] primus fundator.

Modernus D. de Powys.

[Monmouth.] *Tinterne abbat. Cistert.*

There was a Sanctuary grauntid to Tinterne; but it hath not be usid many a day.

Monaster. de Eleemosyna paternalis domus de Tinterne.

Tinterne in Hibernia } filiales domus de Tinterne.
Kingeswodde in Glocestreshir }

[Monm.] *Chepstow Prior. exiguus Benedict.*

[Monm.] *Grace deu, duo tantum monachi.*

[Monmouth.] *Prior. de Abregeveni, Benedict.*

[Johannes Hastinges co.] de Penbroke [1.] fundator. [qui obiit 49. E. 3. 1375.]

Modernus fundator D. Abregeveny.

Cairusk Prior Monial. or. D. Benedict.

Monmouth *Lannternam abbat. Cistert.*

Ecclesia de Penrise appropr.

taue

[Glamorgan.] *[Episcopatus &] eccles. Cathedr. de Landaf.*

[cui subsunt 165. parochiæ.]

[Godwin. libr. episc. 423. Hen. episcopus instituit 14. Præbendarios.] Cranium S. Odothei apud LLandaf. [Germanus episcopus Altissiodorensis & Lupus episcopus Trecasiæ instituerunt episcopatum, Dubriciumque primum episcopum præfecerunt, cui Menricus regulus Britannicus universum agrum inter flumina Taff & Elei elargitus erat.

Urbanus episcopus de novo construxit ecclesiam Cathedralem circa an. 1120. 21. H. 1. Obiit 34. H. 1.

Prior: de Wenny.

Cella de Glocestre.

Pag. 96. [Glamorgan.] *Morgan abbat. Cistert. [com. Glamorgan.]*

Habet privilegium Sanctuarii, sed quo rarissime, aut nunquam, utuntur Cambri.

Morgan habet 4. filiales domos in Hibernia, Kyrieleyson, S. Crux, Maio, Chorus benedictus.

Clarevallis paterna domus de Morgan.

[Camd. 644. Wilhelmus co: Glouc. primus fundator.]

* *Sic, cum* og. ke. *supra lin.*

3 *Nethe.*

Nethe abbat. Cistert. [Glamorgan.]

Privilegium habet Sanctuarii, sed incelebratum.

[Camd. 645. Ricardus Granville primus fundator.]

Prior. de Kidwelly. [Caermardin.]

Cella de Shirburne.

Prior. de Cairmardine or. S. Aug. [Caermardin.]

Whitland abbat. Cistert. [Caermardin.]

[Rhesus filius Theodori princeps Suthwalliæ primus fundator.]

Prior. de Penbroke. [Pembr.]

Cella S. Albani.

Prior. de Pille (or. S. Martini Turonensis) ut opinor in Caldey insula.

Cella S. Dogmaëlis.

Prior. de Hereforde. or. S. Aug. [Heref.]

Cathedr. eccles. S. Davidis. [Pembr.]

[Camd. 653. . . . . . Petrus episcopus tempore regis Johannis ædificavit hanc modernam ecclesiam cathedralem.]

Palacys longging to the Bisshop. S. David, LLanwhaden castellum, LLan foy, Landue prope Brekenock, Tredene, Morys Castelle.

[David avunculus regis Arthuri, 1mus. episcopus. Sti. Davidis, obiit 642. æt. 146.

Edw. Vaughan struxit capellam Stæ. Trinitatis in templo Cath.]

S. Dogmaël abbat. or. S. Martini Turonensis. [Pembr.]
Profitentur regulam S. Bened:

Fludus, Præcentor eccl: S. Davidis, dixit mihi, Martinum de turribus primo inter Normannos Kemesiam bello acquisivisse, & hoc monasterium fundavisse, ac ibidem in medio choro sepultum fuisse. [Camd. 654.]

[* *Charterhouse monasterium dictum Salutatio, ordin. Carthusianorum.* Pag. 97. Lond.

Walterus Manny primus fundator Garterii, & primus fundator hujus Monasterii an. 1371. 46. E. 3. quod æstimatum fuit tempore Suppressionis an. 29. H. 8. 1537. annuatim dispendere 642. *li.* 4 *d.* ob. Stowe Surv. Lond. 436.

Novum Monasterium dedicat. B. Mariæ ordin. Cisterc. in Orientali Smithfeild Londini. Lond.

Edw. 3. rex primus fundator 1359. 34. E. 3. Æstimatum tempore Suppressionis 1539. 30. H. 8. expendere annuatim 546*l.* 10*d.* Stowe Surv. Lond. 125.

* *A manu Burtoni usque ad finem pag. 104.*

Surr. *Monasterium Stæ. Mariæ Overey in Suthwerke juxta London.*

Stowe Surv. Lond. 410. Maria nobilis, longe ante Conquestum, primum fundavit pro Monialibus.

Swithina Domina nobilis post convertit in Collegium Presbyterorum.

Wilhelmus de Ponte le Arche & Wilhelmus Daunsey milites Normanni de novo fundaverunt & instituerunt Canonicos Regulares, 1106. 7. H. 1. Algodus primus Prior.

Wilhelmus Giffard episcopus Winton. præcipuus benefactor construxit navim ecclesiæ 1106. 7. H. 1.

Hen. 1. rex benefactor appropriavit templum S. Margaretæ in Southwerke.

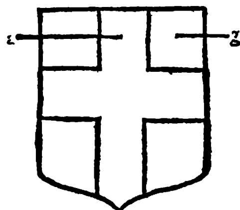
Steph. rex benefactor dedit ædes speciosas Wilhelmi de Ponte Arche juxta Dowgate.

Petrus de Rupibus episcopus Winton. benefactor fundavit capellam Stæ. Mariæ Magdalenæ in eodem templo, quæ postea facta fuit ecclesia parochialis pro incolis parochianis.

Johannes Gower poëta eximius præcipuus benefactor cum templum temp. R. 2. & H. 4. de novo cœpit ædificari, qui ibi jacet sepultus in tumulo eleganti in boreali muro templi.

Æstimatum hoc monasterium, tempore suppressionis 1539. 31. H. 8. annuatim dispendere 624*l*. 6*s*. 8*d*.

Lond. *Prioratus Sti. Johannis de Jerusalem, Londini.*

Jordanus Briset Baro filius Radulphi, filii Briani, & Muriella uxor ejus primi fundatores 1100. 1. H. 1.

Stowe Surv. London. 437.

Heraclius Patriarcha Hierosolymit. consecravit 1185. 32. H. 2.

Thomas Docwray miles Prior, post incendium grave factum per rebelles Cantianos 1381. cum Priores prædecessores reædificare cœperunt, perfecit an. 1504.

Æstimatum tempore Suppressionis 32. H. 8. annuatim dispendere in terris 3385*l*. 19*s*. 8*d*.

Wilhelmus Weston miles, ultimus Prior, obiit ipso die Suppressionis, cum rex ipsi assignasset pensionem 1000*l*.

London. *Monasterium Monialium de Clerkenwell, Londini, fundatum 1100. 1. H. 1. pro Nigris Monialibus in honorem Assumpt. B. Mariæ.*

Stowe Surv. Lond. 439. Idem Jordanus Briset primus fundator, ibidemque cum Muriella uxore sepultus.

Æstimatum tempore Suppressionis 30. H. 8. annuatim dispendere 262*l*. 9*s*.

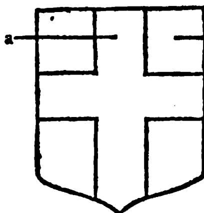
Monaster.

Monaster. Monialium dictum Le Minories. Ord. S. Claræ, Londini. Londini.

Edmundus co: Lancaster filius regis H. 3. primus fundator an. 1293. 22. E. 1. Stowe Surv. Lond. 127.

Æstimatum tempore eversionis 30. H. 8. 1539. annuatim dispendere 418*l.* 8*s.* 5*d.* Eliz: Savage ultima Priorissa.

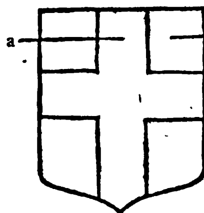
Templum juxta Fletestreete Londini. Lond.

Templarii Milites primi fundatores temp. H. 2. cujus ordo primum incepit 1118. 19. H. 1. Stowe Surv. Lond. 401.

Heraclius Patriarcha Hierosolymitanus consecravit 1185. 32. H. 2. Eversum fuit temp. E. 1.

Templum vetus in Holburne Londini. Lond.

Templarii Milites primi fundatores. Collapsum est & desolatum an. 1184. 31. H. 2. Stowe Surv. Lond. 441.

Prioratus Ste. Trinitatis Canonic. Regularium intra Algate Londini. Lond.

Matildis regina uxor regis Hen. 1. prima fundatrix 1108. 9. H. 1. Stowe Surv. Lon. 123, 141.

Radulphus Fitzalgold, Wisemarke le Deveresh, Orgarus le Prude, Edw. Hupcornhill, Blakstanus, Alwinus & Robertus frater ejus filii Leofstani Aurifabri, Wiso filius ejus, Hugo Fitzvulgar, Alparus Secusenus, Anglo Saxones, præcipui benefactores dederunt monasterio totam terram & Sokam dictam Knighten Guilde.

Hoc monasterium an. 1531. 23. H. 8. sursum redditum fuit in manus regis, qui dedit Tho: do: Audley de Walden.

Prioratus, sive Hospitale, Stæ. Mariæ dict: Elsing Spittle juxta Criplegate Londini. Lond.

Wilhelmus Elsing civis London convertit monasterium Monialium in Gayspurre Lane in Hospitale, & an: Do: 1332. 7. E. 3. de novo fundavit & instituit Can: Regulares, W°. Becam primo Priore. Stowe Surv. Lond. 196.

Robertus Elsing filius ejus præcipuus benefactor.

Æstimatum tempore Subversionis 22. H. 8. annuatim dispendere 193*l.* 15*s.* 5*d.*

Lond. *Cœnobium fratrum Carmelitarum, ſive Candidorum, Londini.*

Stowe Surv. Lond. 400. Richardus Grey miles de Codnor primus fundator 1241. 26. H. 3.

Edw. 1. rex dedit fratribus parcellam terræ in Fleteſtreete, quo loco Hugo Courtney co: Devon: circa an. 1350. 24. E. 3. de novo reædificavit.

Johannes Lufken Major London dedit venellam dictam Crokers Lane, quo loco Robertus Knowles miles Norf: ædificavit occidentalem partem templi temp: R. 2. qui poſt 1407. moriens apud manerium ſuum de Sconethorpe in Norfolcia, hic una cum Conſtantia uxore ſepultus fuit.

Robertus Marſhall epiſcopus Heref. conſtruxit chorum, preſbyterium, campanile, & loca alia, & ibi ſepultus 1420. (Obiit per Godwin. 1417.)

Æſtimatum temp: Suppreſſionis 30. H. 8. annuatim diſpendere 62*l.* 7*s.* 3*d.*

Lond. *Cœnobium fratrum Dominicanorum, ſive Nigrorum, Londini.*

Stowe Surv. Lond. 341. Rob. Kilwarby archiepiſcopus Cantuar. primus fundator, qui obiit 1278. 7. E. 1.

Edw. 1. rex, & Eleonora regina præcipui benefactores.

Æſtimatum tempore Everſionis 30. H. 8. annuatim diſpendere 104*l.* 15*s.* 5*d.*

Pag. 98. *Cœnobium Fratrum Franciſcanorum Londini juxta Newgate.*

Stowe Surv. Lond. 319. Johannes Ewin civis London primus fundator ipſeque fratrem induens.

Wilhelmus Joyner an. 1225. 10. H. 3. conſtruxit chorum.

Hen: Walleis ædificavit navim eccleſiæ.

Wilhelmus Porter Aldermannus fundavit ædes Capituli.

Gregorius Bokeſley fecit Dormitorium.

Bartholomeus de Caſtello fecit refectorium.

Petrus de Heliland erexit infirmitorium.

Bogo Bond Heraldus rex armorum condidit Muſéum.

Margareta regina, uxor ſecunda regis E. 1. cœpit de novo fundare novam fabricam chori novæ eccleſiæ an. 1306. 35. E. 1. deditque huic operi 2000*m.* & 100*m.* per teſtamentum.

Johannes co: Britanniæ & Richmond conſtruxit navim eccleſiæ ſumptibus 300*l.* deditque gemmas & ornamenta eccleſiæ.

Maria comitiſſa Pembr: dedit 70*l.*

Gilbertus de Clare co: Glouc. dedit 20. trabes è foreſta ſua de Tunbridg in Cantio & 20*l.*

Eleonora de le Spenſer, } benefactores.
Eliz. de Burgh ſoror Gilb. co. Glouc. }

Robertus Baro Liſle dedit 300*l.* ipſeque fit frater.

Bartho-

Bartholomæus de Almania dedit 50*l.*

Philippa regina uxor regis Edw. 3. dedit 62*l.*

Isabella regina uxor regis Edw. 2. dedit 70*l.*

Arnoldus de Tolinea civis dedit 100*l.*

Multi cives huic operi benefactores: qui diversas fenestras perfecerunt.

Margareta de Segrave Ducissa Norf: fecit sedilia in Choro sumptibus 350*m.* circa an. 1380.

Richardus Whittington an. 1429. instituit bibliothecam in longitudine 129. ped: in latitudine 31. ped: tota circumdata ligno intestini operis, & post tres annos repleta libris sumptibus 556*l.* unde Thomas Winchelsey frater Doctor Theol. dedit 156*l.* Proque manuscriptis libris D. Nicolai de Lyre dedit 100*m.*

Concameratio chori ex ligno intestini operis per multos benefactores sumptu 200*m.*

Depictio templi per diversos sumptu 50*m.*

Wilhelmus Tayler, Sutor regis H. 3. dedit aquæductus cum castello.

Finitum fuit hoc novum opus an. 1327. 2. E. 3. intra spatium 21, an. Continebat hoc templum in longitudine 300. pedes, in latitudine 89. pedes, à terra ad testudinem 64. pedes, 2. pollices. Consecratum 1325. 19. E. 2. Æstimatum temp. Eversionis 1538. 30. H. 8. annuatim dispendere 32*l.* 19*s.*

Cœnobium Fratrum Augustinorum Londini. **London.**

Humfredus Bohun co: Heref: & Essex primus fundator 1253. 38. H. 3. **Stow: Surv. Lond. 179.**

Reginaldus Cobham benefactor dedit eidem Messuagium in London. 1344. 19. E. 3.

Humfredus Bohun co: Heref. & Essex reædificavit 1354. 29. E. 3. jacetque sepultus in Choro.

Pyramis templi dejecta vi tempestatis 1362. 37. E. 3. de novo facta ut jam cernitur.

Æstimatum tempore Subversionis 30. H. 8. annuatim expendere 57*l.*

Cœnobium Fratrum Crucigerorum, vulgo Crouched Friers, Londini. **London.**

Radulphus Hosiar & Wilhelmus Sabernes primi fundatores an. 1298. 27. E. 1. Adamo primo Priore. **Stowe Surv: Lond. 149.**

Æstimatum temp: Subversionis 30. H. 8. annuatim expendere 52*l.* 13*s.* 4*d.*

Holmes collegium in templo D. Pauli London. **Lond.**

Rogerus Holmes Cancellarius & Præbendarius D. Pauli primus fundator 1400. **Stowe Surv: Lond. 330.**

Parvorum

Lond. *Parvorum Canonicorum Collegium, vulgo the Petty Canons, juxta templum D. Pauli.*

Stow: Surv: London 329. Ricardus 2. rex primus fundator in honorem Annæ uxoris an: reg. 17. 1393.

Lond. *Collegium Presbyterorum in Capella B. Mariæ de Berking Londini.*

Stow: Surv: Lond. 132. Ricardus 1. rex primus fundator, cujus cor (ut quidam ferunt) sepultum fuit sub summo altari.

Edw. primus rex confirmavit & dotavit.

Jo: Tiptoft co: Vigorniæ licentia regis Edw. 4. fraternitatem pro magistro & fratribus fundavit, deditque Johanni Scot mil. custodi sodalitii, Tho: Colt, Johanni Tate, & Johanni Croke, Prioratum de Totingbek, advocationem ecclesiæ de Stretham com: Sur: & partem Prioratus de Okeburne com. Wilt. ambos Priorat: alienigenarum, dicique voluit regis Capella vel Cantaria in Capella B. Mariæ de Berking.

Ricardus 3. rex de novo fundavit & instituit collegium Presbyterorum. Suppressum 1548. 2. E. 6.

Lond. *Collegium Presbyterorum in templo S. Mich. in Croked Lane Lond.*

Stow: Surv: Lond. 222. Wilhelmus Walworth miles prætor London. primus fundator pro magistro & novem Presbyteris sive Capellanis, & obiit 1385. 9. R. 2. jacetque sepultus in boreali Capella juxta Chorum.

Lond. *Sti. Martini collegium Canonic. Secular. juxta templum D. Pauli London.*

Stow: Surv: Lond. 309. Ingelricus & Edwardus frater ejus primi fundatores, an. 1056. decimo anno ante Conquestum.

Wilhelmus Conquestor rex confirmavit per literas Pat. dat. 1068. Suppressum 1548. 2. E. 6.

Lond. *Jesus Collegium Capellanorum sive Presbyterorum Lond.*

Stow: Surv: Lond. 224. Tho: Cole fundavit capellam Jesus in templo S. Laurentii pro magistro & capellanis.

Johannes Poultney Major London convertit totum templum S. Laurentii & capellum Jesus in collegium Jesus & Corporis Christi pro magistro & capellanis septem, ab eoque templum dicebatur St. Lawrence Poultney.

Edwardus 3. rex confirmavit 20. E. 3. 1345.

Æstimatum tempore Subversionis temp. E. 6. annuatim dispendere 79*l*. 17*s*. 11*d*.

Lond. *Collegium Sti. Spiritus & Stæ. Mariæ Lond.*

Stow: Surv: Lond. 244. Ric. Whittington quater Major London primus fundator in templo *Sti. Mich. Pater noster* pro magistro, 4. Sociis in Artibus magistris, clericis & choristis divina celebrare pro salute animæ Ric. Whittington & Aliciæ uxoris ejus fundatorum, Wilhelmi Whittington mil. & Johannæ uxoris ejus, Hug.

Fitz-warren

Fitzwarren mil. & Matildis uxoris ejus parentum dicti Richardi & Aliciæ uxoris ejus, & Ricardi 2. regis, Tho: de Woodstock Ducis Glouc.

Hen. 4. rex 11. regni dedit licentiam fundandi collegium, quod post suppressum fuit temp. E. 6.

Collegium Presbyterorum dict: Jesus Commons Lond. Lond. Stow: Surv: Lond. 232.

Pag. 99. *Papey sodalitium S. Caritatis & Sti. Johannis Evangelistæ pro Presbyteris Lond.* Lond.

Wilhelmus Oliver, Wilhelmus Barnabas, & Johannes Stafford Presbyteri, sive Capellani, primi fundatores pro Presbyteris impotentibus, antiq: dictis Papis: an 1430 9. H. 6. Habuit magistrum, duos Guardianos, Presbyteros & Capellanos, fratres & sorores. Suppressum temp. E. 6. Stow: Surv: Lond. 148.

Sodalitium Trinitatis Presbyterorum 60. jux. Leaden-Hall Londini. Lond.

Wilhelmus Rouse, Jo: Risby, & Tho: Ashby Presbyteri, primi fundatores an. 1466. per licentiam R. E. 4. Stow: Surv: Lond. 157.

Sodalitium Sti. Nic. in templa S. Mariæ Magdalenæ juxta le Guildhall Londini. Lond. Stow: Surv: Lond. 172.

. . . .

Sodalitium Sti. Petri in templo Sti. Petri super Cornhill Lond. Lond.

Hen. 4. rex primus fundator 1402. 4. H. 4. Stow: Surv: Lond. 196.

Sodalitium B. Mariæ, sive Corporis Christi & S. Ægidii in templo Sti. Ægidii extra Crepelgate. Lond.

Wilhelmus Belancer primus fundator 35. E. 3. 1360. St w: Surv: Lond. 302.

Sodalitium S. Fabiani & Sebastiani in templo Sti. Botolphi extra Aldersgate Lond. Lond.

Fundatum primum an: 1377. 51. E 3. Stow: Surv:

Hen. 4. rex confirmavit an. reg. 6. Lond. 311.

H. 6. rex an. reg. 24. in honorem S. Trinitatis dedit licentiam Dnæ. Johannæ Asteley quondam nutrici ejus, Ri. Cawood & Tho: Smith, de novo fundare Sodalitium quod haberet magistrum, duos Guardianos, fratres & sorores.

Æstimatum tempore Eversionis regno E. 6. annuatim dispendere 30*l*.

¶ *Sodalitium Jesu templo D. Pauli Lond.* Lond.

Fundatum primum temp. H. 6. 37. reg. licentia regis Hen. 6. qui instituit Wilhelmum Say, Decanum D. Pauli, rectorem, & Ric. Ford, Remem. Scaccarii. & Hen. Bennis, clericum privati Sigilli, Guardianos. Stow: Surv: Lond. 331.

H. 7. rex confirmavit Johanni Collet Decano Pauli rectori ejusdem an. reg. 22.

H. 8. rex an. reg. 27. confirmavit Ric. Pace Decano Pauli.

Heremus

Lond. *Heremus Sti. Jacobi in muro juxta Crepelgate Lond.*

Stow: Surv: Lond. 318. Spectavit abbathiæ de Gerendon com. Leic. 27. E. 1. Wilhelmus de Lions Heremita ibidem 16. E. 3.

Ex instituto dictæ abbatiæ de Gerendon duo capellani monachi Cistertiani ex eodem monasterio hîc essent divina celebrare pro salute animæ Audomari de Valentia co: Pembr: & Mariæ ux: ejus.

Lond. *Anachoresis juxta Hospitale Sti. Barth. Smithfeild. Lond.*

Stow: Surv: Lond. 376. Kath: ux: Wilhelmi Hardell per licentiam datam per H. 3. an. reg. 11. fundavit anachoresin, ubi ipsa anachoreta.

Hosp. Sti. Barthol. Londini.

Lond. Stow: Surv: Lond. 497. Raherus mimus regis H. 1. primus fundator an. 1102. 3. H. 1. qui fundavit etiam Priorat. Sti. Barthol.

Æstimatum temp: Subversionis 31. H. 8. annuatim dispendere 35*l.* 6*s.* 8*d.*

H. 8. rex postea dedit hoc hospitale civibus London.

Lond. *Hospitale Sti. Ægidii in Campis London. cella Hospit. de Burton Lazers com. Leic.*

Stow: Surv. Lond. 444. Matildis regina uxor regis H. 1. prima fundatrix 1117. 17. H. 1. Suppressum per H. 8. regem.

Middl. *Hospitale Sti. Jacobi juxta Westminster in parochia Stæ. Margaretæ.*

Stow: Surv: Lond. 455. Cives London primi fundatores diu ante Conquestum pro 14. virginibus Leprosis caste viventibus. Postea cives London dederunt terras in Hendon, Caldcote, & Hampsted temp. E. 1.

E. 1. rex confirmavit, deditque nundinas tenendas in vigilia Sti. Jacobi die & 4. diebus proximis an. regni 18.

Suppressum 23. H. 8. quo loco H. 8. speciosas ædes construxit, & vivarium adjunxit circumdatum cocto latere.

Middlesf. *Hospitale dictum Sti. Johannis del Savoye in civitate Westmonaster.*

Stow: Surv: Lond. 447. Petrus co: Subaudiæ & Richmond. frater Bonifacii archiepiscopi Cantuar. & avunculus Eleonoræ reginæ, uxoris regis H. 3. fundavit hîc ædes elegantes 1245. 30. H. 3. qui, ut putatur, dedit eas fratribus de Monte Jovis, sive Mountjoy, sive Prioratui de Cornuto juxta Havering in le Boure Essex, à quibus dicta regina Eleonora perquisivit, deditque Edmundo co: Lancaster filio suo. Henricus dux Lancastriæ de novo construxit sumptibus 52000*m.* Postea an. 1381. flagraverunt incendio facto per rebelles Cantianos in odium Jo. Gandavensis ducis Lancastr.

Hen. 7. rex an: 1509. de novo construxit fecitque Hospitale dedicatum S. Jo: Baptistæ, terrisque adauxit pro 100. pauperibus. 4 Æsti-

Æstimatum tempore Suppressionis 7. E. 6. annuatim dispendere 529*l.* 15*s.*

Maria regina an: reg. 4. de novo erexit, fundavit, terris redditibusque dotavit.

Hospitale S. Katharinæ juxta turrim Londini. Lond.

Matildis regina uxor Steph: regis licentia Prioris S. Trinitatis (cujus terra fuit) prima fundatrix. Stowe Surv. Lond. 125.

Eleonora regina uxor regis Ed. 1. secunda fundatrix instituit magistrum, tres fratres capellanos, tres sorores, 10. mulieres pauperculas, 6. pauperes clericos, deditque maner. de Carlton com. Wilton. & Upchurch com. Cantii. Tho: Bekington episcopus Batho Wellensis præcipuus benefactor temp. H. 6.

Philippa regina uxor regis Ed. 3. an. 1351. 26. E. 3. fundavit cantariam, deditque terras annui valoris 10*l.*

Æstimatum annuatim dispendere 315*l.* 14*s.* 2*d.*

Chorus non multum inferior choro D. Pauli nuper eversus per Tho: Wilson LL. doct. magistrum ibidem.

Hospitale Stæ. Mariæ de Bethleem extra Bishopsgate Londini. Lond.

Simon Fitzmoris vic. London primus fundator an. 1246. 31. H, 3. Stowe Surv: Lond. 166.

Steph: Genninges Major London dedit 40*l.* per testamentum 1523.

Cives London perquisiverunt de rege H. 8. jus patronatus & omnes terras & tenementa eidem spectantia an. 1546.

Eodemque anno rex H. 8. dedit hoc hospitale civibus London, spectatque Hospit. Christophori London.

Hospitale Stæ. Mariæ Rouncevallensis Westminster, cella quondam Prioratus de Rouncevall in Navarra. Pag. 100. Midd.

Suppressum per H. 5. regem cum Priorat. alienis. Stowe Surv: Lond. 498.

E. 4. rex an. regn. 15. instituit sodalitium.

Suppressum per regem Edwardum sextum.

Hospitale Sti. Thomæ in Southwerke. Surr:

Ricardus Prior de Bermondsey primus fundator 1213. Stowe Surv. Lond. 416.

Petrus de Rupibus episcopus Winton. de novo fundavit pro Canonicis Secularibus 1215.

Æstimatum temp: Subversionis 30. H. 8. annuatim dispendere 266*l.* 17*s.* 6*d.*

Cives London an. 1552. perquisiverunt de rege, Hospitaleque de novo fundaverunt.

Hospitale extra Aldersgate Londini. Lond.

Fuit cella monasterii Cluniacensis in Francia suppressa per H. 5. regem inter Prioratus alienos, qui dedit domum & terras templo Parochiali Sti. Botolphi. Stowe Surv. Lond. 434.

Sodalitium S^tæ. Trinitatis ibidem fundatum suppressum per E. 6.

Lond. *Hospitale extra Creplegate Londini.*

Stowe Surv: Lond. 498. Fuit cella monasterii Cluniacensis in Francia, suppressa inter Priorat: alienos per H. 5.

Lond. *Hospitale extra Newgate in Holburne Londini.*

Stowe Surv: Lond. 392. Fuit cella monasterii Cluniacensis in Francia, suppressa inter Prioratus alienos per H. 5. regem.

Lond. *Hospitale juxta Whittington Colledge Londini.*

Stowe Surv: Lond. 244. Ricardus Whittington quater Major London primus fundator.

Lond. *Sodalitium S. Ægidii in Whitecrosse streete Londini.*

Stowe Surv: Lond. 303. Henricus quintus rex primus fundator.

Lond. *Hospitale in templo de Berking Londini.*

Stowe Surv: Lond. 139. Rob: Denton capellanus primus fundator 44. E. 3. 1369. pro Presbyteris & aliis phreneticis hominibus.

Lond. *Hospitale Christi juxta Newgate Lond:*

Stowe Surv: Lond. 319. H. 8. rex primus fundator in cœnobio fratrum Franciscanorum.

Lond. *Hospitale Dominæ Dacres juxta Westminster.*

Stowe Surv: Lond. 477. Anna filia Ric. Sacvile militis ux: Ægidii Do: Dacres Australis prima fundatrix pro 20. mulieribus & totidem pueris; dotavitque terra annui valoris de 100*l.*

Hampt. *Hospitale apud Portesmouth.*

Godwin. lib. episc. fol. 174. Petrus de Rupibus episcopus Wintoniensis primus fundator.

Hampt. *Tichfeild, vel Tikford, monasterium ordinis Præmonstratensis.*

Godwin. lib. episc. fol. 174. Petrus de Rupibus episcopus Wintoniensis primus fundator.

Hampt. *Saleburne monaster. or. S. Augustini, viz. Canonicorum Regularium.*

Godwin. lib. episc. fol. 174. Petrus de Rupibus episcopus Wintoniensis primus fundator.

Leic. *Hinkley Prioratus spectans monasterio de Lyra in Normannia, qui suppressus fuit per regem H. 5. inter Prioratus alienos.*

Rob com. Leic. 1. fundator.

Henricus comes Lancastr. benefactor.

Leic. *Noseley collegium.*

Rogerus de Martivall primus fundator.

Heref. *Wigmore monasterium.*

Rogerus de Mortimer primus fundator: aliis Hugo de Mortimer 1247.

Hospitale

Hospitale Sti. Barthol. in Chetham. Cant.

Gudulfus episcopus Rosensis primus fundator, qui obiit 1107. 8. H. 1. Godwin. lib. episc. 396.

Wolverhampton monasterium Cisterc. Staff.

Hubertus archiepiscopus Cantuar. primus fundator, qui obiit 1205. 7. Jo. Godw. libr. episc. 59.

Harthall Hospitium Scholarium in Oxon. Oxon.

Walterus Stapleton episcopus Exon. primus fundator an. 1316. qui decollatus fuit 1326. 20. E. 2. Godw. lib. episc. 331.

Collegium de Glaseney in Perin. Cornub.

Walterus Bronescombe episcopus Exon. primus fundator. Obiit 1280. 9. E. 1. Godw. lib. episc. 326.

Exon Ecclesia Cath. Devon.

Wilhelmus Bruer episcopus Exon: de privato consilio Regis H. 3. instituit ibi Decanum, & 24 Præbendarios, impropriavitque Brampton & Colyton Rawleigh. Obiit 1244. 29. H. 3. Godw: lib. Episc. 324.

Academia, sivæ Scholæ, de Greklade. Wilt.

Theodorus Græcus archiepiscopus Cantuar. primus fundator, qui obiit an. 690. an æt. 88. Godw. lib. Episc. 12.

Hospitale S. Johannis in Canterbury. Cant.

Lanfrancus archiepiscopus Cantuar. primus fundator. Obiit 1088. 2. W. R. Godw. lib. Episc. 32.

Harbaldoun Hospitale in Canterbury. Cant.

Lanfrancus archiepiscopus Cantuar. primus fundator. Obiit. 1088. 2. W. R. Godw. lib. Episc. 32.

Stratford super Avon, Collegium. Warr.

Johannes Stratford archiepiscopus Cantuar. primus fundator, qui obiit circa 20. E. 3. Godw. libr. episc. 91.

Hospitale de Higham Ferrers. North-ampt.

Hen. Chichly archiepiscopus Cantuar. primus fundator. Obiit 1443. 22. H. 6. Godw. libr. episc. 111.

Rob. & Wilhelmus Chichley milites Aldermanni London. præcipui benefactores.

Lestingen monasterium.

Cedda episcopus London primus fundator circa an. 660. Godwin. lib. episc. 136.

Westwood Prioratus. Cant.

Richardus Lucy capitalis Justiciarius Angliæ primus fundator. Godw. lib. episc. 172.

Godfredus Lucy episcopus Winton. filius ejus præcipuus benefactor.

Pag. 101.

Ecclesia Cath. Exon. Devon.

Edw. Confessor rex instituit Leofricum episcopum de Crediton episcopum Exon. Godwin. lib. episc. 317.

Leofricus episcopus demolitus est tria monasteria apud Exon. in eorumque loco cœpit fundamenta novæ cath. ecclesiæ.

Wilhelmus Warewast 3. episcopus an. 1112. 13. H. 1. cœpit fundamenta chori.

Petrus Quivill an. 1284. 13. E. 1. ædificavit navim ecclesiæ ad portam occid. instituit subdecanum & cantorem, impropriavitque Chudleigh & Painton, & rectoriam de Egleshall, & S[t]. Newlin in Cornubia, & Stoke-Gabriell in Devon.

Johannes Graundison episcopus an. 1340. 15. E. 3. auxit longitudinem templi per duos arcus, & testudine arcuata concameravit.

Petrus Courtney episcopus construxit turrim borealem, fecitque in ea campanam dedic. S. Petro.

Edmundus Lacy episcopus circa an. 1450. 29. H. 6. cœpit ædificare exedram, Geo: Nevill episcopus finivit, Decanus & capitulum fundaverunt claustra.

Hampt. Godwin. lib. episc. 189.

Hospitale de Winchester.

Hen. Beaufort episcopus Winton primus fundator, dotavitque annuis redditibus valoris 158*l.* 13*s.* 4*d.*

Hampt. Godw: lib. episc. 193.

Winchester ecclesia Cath.

Tho. Langton episcopus Winton fundavit capellam B. Mariæ in australi latere templi, in cujus medio jacet sep.

Richardus Foxe episcopus Winton: fecit testitudines chori, templi & presbyterii, invitreavit omnes fenestras ejusdem partis templi, fecit particionem inter presbyterium & insulas abjacentes, in cacumine cujus posuit ossa principum & præsulum ibi sepultorum in novis sarcophagis.

Wilhelmus Wickham fundavit medium templi à choro ad occidentem.

Cantabr.

Ely monasterium & ecclesia Cath.

Godw: lib. episc. 198.

Ethelbertus rex Cantii primus fundator 607. consilio S[ti]. Augustini.

Etheldreda filia Annæ regis Est-Angliæ, relicta Tomberti regis Sussexiæ, renupta Egfrido regi Northumbriæ; quo relicto devenit ad Ely, & consilio Wilfridi archiepiscopi Ebor. & ope Aldulfi regis Est-Angliæ fratris sui an: 677. reparavit monasterium, & introduxit moniales, cujus ipsa prima Abbatissa. Destructum postea per Inguar & Hubba paganos 890.

Ethelwaldus episcopus Winton. qui perquisivit de rege Edgaro totam insulam Eliensem, restauravit, & instituit abbatem cum monachis. Brithnodus præses Winton. fuit primus abbas 970. Cum annuus redditus monasterii crescebat ad summam 1400*l.* Henricus primus rex rogatu & sollicitatione Richardi ultimi abbatis convertit in episcopatum, sub cujus

authoritate

authoritate (excipiens comitatum Cantebr. ab episcopo Linc.) eundem constituit. Herveus episcopus Bangor fit primus episcopus 1109. 10. H. 1.

Galfredus Rydall episcopus multum sumpsit in novo opere ecclesiæ Cath. versus occidentem. Construxit etiam campanile usque ad minas.

Hugo Norwold episcopus fundavit Presbyterium ecclesiæ Cath. & campanile è ligno versus occidentem. Finit. annis 17. sumptibus 5350*l.* 18*s.* 8*d.* Obiit 1254. 39. H. 3.

Johannes Hotham episcopus construxit campanile dictum vulgo *The Lanterne*, rari & elegantis operis, sumptibus 2406*l.* 16*s.* 11*d.* Perfecit Presbyterium inceptum per Hug. Nortwould sumptibus 2034*l.* 12*s.* 8*d.* ob. quadr. Sic super fabricam hujus ecclesiæ sumpsit 4441*l.* 9*s.* 7*d.* ob. q.

Simon Montacute episcopus struxit capellam B. Mariæ ad borealem partem templi. Jo: de Wisbich monachus Eliensis perfecit.

Wilhelmus Grey episcopus ædificavit occidentale campanile.

Nicolaus West episcopus fundavit capellam elegantem in Austr. Orient. parte Presbyterii, ibique jacet sep. 1533.

Lichfeild ecclesia Cath. Staff.

Oswius rex Merciæ, per Camd. rex Northumbriæ, primus fundator episcopatus 636. per Camd. 606. fecitque Duinam primum episcopum. Godw. libr. episc. 251.

Jarumannus episcopus Lich. primum jecit fundamenta ecclesiæ Cath. an. 666.

Rogerus de Clinton episcopus struxit magnam partem templi auxitque numerum Præbendariorum.

Walterus de Langton episcopus fundavit speciosam capellam B. Mariæ, claustra circumdedit muro, imposuitque basilicam magnificam super corpus S. Ceddæ antecessoris sumptibus 2000*l.* Circumivit templum Cath: vallo & muro, fecitque occidentalem & australem portam, struxit pontem trans vineam apud Lichf: 1310. dedit ædes suas vicariis pro domibus, novasque construxit in orientali parte claustri, reparavit castellum de Eccleshall, manerium de Showbrough, & Heywood, palatiumque suum apud le Strond Londini. Obiit 1321. 15. E. 2. sepultus capella sua apud Lichfeild.

Salisbury templum Cath: Wilt.

Inas rex Occident. Saxonum divisit episcopatum Winton. Prima pars spectavit episcopo Winton. sicut nunc est. Alteram partem contulit episcopo, cujus sedes esset apud Sherburne, fecitque Aldelmum primum episcopum, qui obiit 709. Godw: lib. episc. 267.

Wilhelmus Conquestor rex jussit, ut omnes episcopi removerent

verent ſedes ſuas à villis obſcuris ad pulcherrimas civitates in Dioceſi, quo mandato Hermannus epiſcopus tranſtulit ſedem ſuam ad Saleſbury, inchoavitque fundamenta novi templi.

Oſmundus epiſcopus perfecit templum 1092. 6. W. R. bibliothecamque addidit.

Richardus Pore epiſcopus in loco amœniſſimo, prius Merifeild vocato, auguſtiſſimum ſpecioſa ſtructura templum cum præcelſa pyramide & duplici utriuſque ſepto inchoavit, quod quadrageſimo poſt anno peractum & dedicatum 1258. 43. H. 3. Hen: rege ibi præſente, Ægidio Bridport epiſcopo conſecrante.

Ebor. — *Beverley collegium Preſbyterorum.*

Godw. libr. epiſc. 440. — Johannes de Beverley archiepiſcopus Eborac. primus fundator, qui obiit an. 721.

Alfricus Puttoc archiepiſcopus Ebor. præcipuus benefactor dedit terras in Milton, Holme, & Frideiſthorpe. Obiit 1051.

Kinſius archiepiſcopus benefactor. Aldredus archiepiſcopus benefactor, fundavit preſbyterium ibidem.

Pag. 102. Cantabr. Godwin: lib. epiſc. 201. — *Hoſpitale Canon. Regularium Cantabrigiæ.*

Nigellus epiſcopus Elienſis primus fundator, qui obiit 1169.

Hugo Norwold epiſcopus Elienſis introduxit ſcholares.

Margareta comitiſſa Richmond inſtituit collegium S. Johannis.

Hertf. — *Theale collegium Canonicorum.*

Godwin: libr. epiſc. 246. — Wilhelmus Grey epiſcopus Linc. primus fundator pro magiſtro & 4. Canonicis, fecitque cellam Hoſpitali de Elſing Londini.

Staff. — *Lichfeild Hoſpitale.*

Godw: lib. epiſc. 248. — Wilhelmus Smith epiſcopus Cov: & Lichfeild primus fundator pro magiſtro, 2. Preſbyteris, 10. pauperibus.

Ingetheling Monaſterium.

Godw: libr. epiſc. 251. — Fundatum eo loco ubi Oſwinus rex occiſus.

Eathbarne Monaſterium.

Godw: libr. epiſc. 252. — Cedda epiſcopus Lichfeild primus fundator.

Staff. — *Cœnobium Fratrum Franciſcanorum Lichfeild.*

Godw: libr: epiſc. 258. — Alexander de Savenſby epiſcopus Lichfeild primus fundator in auſtrali occidentali parte civitatis. Obiit 1238. 23. H. 3. ſepultus Lichfeildiæ.

Somerſ. — *Hoſpitale Sti. Johannis Bathon:*

Godw: libr. epiſc. 294. — Reginaldus Fitz-Joſſeline epiſcopus Batho-Wellenſis primus fundator temp: H. 2.

Somerſ. — *Hoſpit: Sti. Johannis Wellenſis.*

Godw: libr. epiſc. 296. — Joſſelinus de Welles epiſcopus Batho-Well: & Hugo epiſcopus Lincollniæ } primi fundatores.

Collegium de Welles. Somer.

Radulphus Erghum episcopus Batho-Wellensis primus fundator pro 14. Presbyteris. Obiit 1401. 3. H. 4. Godw: lib. episc. 303.

Xenodochium apud Welles. Somers.

Nicholaus Budwith episcopus Batho-Wellensis primus fundator. Godw: libr: episc. 304.

Norwic. episcopatus & ecclesia Cath: Norf.

Sigebertus rex Orient: Saxonum primus institutor episcopatus, fecitque Felicem Burgundum 1. episcopum; qui Felix obiit 649. Tenuit sedem suam apud Dunwich, postea divisam inter Dunwich & Elmcham. Postea crevit in unum apud Elmeham. Arfastus episcopus transtulit sedem ab Elmeham ad Thetford. Wilhelmus Herbert, successor ejus, transtulit sedem ad Norwich. Fundavit ibi monasterium, fundavitque templum Cathedrale dedicat. S. Trinitati, & magnificum palatium. Struxit etiam 5. templa, S. Leonardi apud Norwich, & aliud apud Norwich, apud Linne, apud Elmeham, apud Yarmouth. Obiit 1119. 20. H. 1. Godw: libr: episc. 343.

Johannes Oxoniensis episcopus Norwic. reædificavit templum post incendium. Fundavit templum S. Trinitatis apud Gypwich. Obiit 1200. 1. Jo.

Walterus de Sufeild episcopus fundavit capellam B. Mariæ in templo Cath: ibique sepultus 1257.

Wilhelmus Middleton episcopus restauravit post incendium, qui obiit 1188. 17. E. 1.

Johannes Salmon episcopus fundavit capellam ad occidentalem partem templi.

Tho: Percy episcopus præcipuus benefactor.

Jo: Wakering episcopus fundavit claustra. Obiit 1421.

Worcester ecclesia Cath: & Episcopatus. Wigorn.

Ethelredus rex Merciæ primus fundator Episcopatus. Godw: lib: episc. 360.

Egwinus episcopus fundavit templum cath:

Wolstanus è terra fundavit iterum templum cath: Obiit 1095. 9. W. R. æt: 90.

Godfredus Giffard episcopus benefactor.

Hen: Wakefeild episcopus struxit borealem porticum & auxit longitudinem templi per duos arcus.

Westbury collegium. Glouc.

Johannes Carpenter episcopus Wigorn: de novo construxit collegium, auxitque & circumdedit muro & turribus, & portis redditibusque dotavit. Obiit sepultusque apud Westbury. Godw: lib. episc. 367.

Wilhelmus Canninges miles civis Bristol. præcipuus benefactor.

Hereford

Heref. Godw: lib. episc. 370.

Hereford episcopatus & templum Cath.

Sedes episcopalis ibi fundata an. 680.

Ethelstanus episcopus è terra fundauit templum Cath. Obiit 1055.

Robertus Lozing episcopus fundavit de novo templum Cath. in modum templi Aquisgrani in Germania. Obiit 1095. 9. W. C.

Ægidius Bruse episcopus fundavit campanile temp. R. Jo.

Sussex. Godw: libr: episc. 382.

Selsey monasterium.

Edilwalchus rex Sussexiæ primus fundator.

Sussex. Godw: lib. episc. 384.

Chichester episcopatus & templum Cath.

Edilwalchus rex Sussexiæ primus institutor circa an. 681. apud Sealsey.

Stigandus capellanus regis W. Conq. episcopus transtulit sedem ad Chichester.

Radulphus episcopus fundavit templum Cath: circa an. 1114. 15. H. 1.

Seffredus episcopus post incendium reparator templi Cath.

Radulphus Nevill episcopus benefactor.

Gilb: de S. Leofardo episcopus fundavit capellam de S. Maria.

Jo: de Langton episcopus struxit magnam fenestram australem 1315. 9. E. 2.

Robertus Sherborne episcopus reparator temp: H. 8.

Cant. Godw: lib. episc. 400.

Hithe Hospitale S. Bartholomæi.

Haymo episcopus Rofensis primus fundator temp. E. 3. pro 10. pauperibus, dotavitque annuis redditibus de centum marcis.

Godw. lib. episc. 420.

Aberguilly collegium.

Tho: Beke episcopus S. Davidis primus fundator.

Pag. 103. Cant. Godw: lib. episc. 392.

Roffensis episcopatus & templum Cath.

Ethelbertus rex Cantii fundator episcopatus & templi Cath: dedicat. S. Andreæ.

S. Augustinus creavit Justum episcopum Roff: 604.

Gundulfus episcopus Rofensis de novo fundavit templum Cath: Obiit 1107.

Earnulfus episcopus benefactor.

Godw: libr: episc. 420.

LLandewy brevy collegium.

Tho: Beke episcopus S. Davidis primus fundator temp. E. 1.

Pembr. Godw: lib. episc. 420.

St. David collegium.

Adam Houghton episcopus S. Davidis primus fundator temp. E. 3.

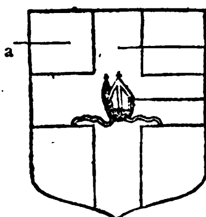
Cumbr. Godwin. libr. episc. 537.

Carlile Monasterium Canonicorum dedicat. B. Mariæ.

Walterus Presbyter Normannus, quem rex W. Rufus præfecerat urbi Carleolensi, cœpit inchoare Monasterium in honorem

norem B. Mariæ, quo in ipso principio morte sublato, Hen: 1. rex prædictum monasterium perfecit, Canonicosque Regulares introduxit, deditque monasterio 6. Ecclesias, viz. Newcastle, Newburne, Warkeware, Robern, Wichingham, & Corbridge, fecitque Adelwaldum confessorem suum primum Priorem.

Carlile episcopatus & ecclesia Cath: Cumbr. Godw. lib. episc. 537.

Hen: primus rex in episcopalem sedem evexit, & Adelwaldum confessorem Priorem primum episcopum fecit an. 1133. 34. H. 1. tuncque consecratus Eboraci.

Eborac. episcopatus & templum Cath. Ebor. Godwin. lib. episc. 432.

Edwinus rex Northumbriæ instituit episcopatum, & inchoavit templum Cath. an. 627.

Oswaldus filius Edw: rex North. perfecit.

Honorius Papa fecit sedem Metropolitanam.

Egbertus episcopus instituit bibliothecam.

Thomas archiepiscopus de novo fundavit templum Cath: Obiit 1100. 1. H. 1.

Rogerus archiepiscopus fundavit chorum & testudines ejusdem, & capellam S. Steph. ad bor. partem templi.

Johannes Romanus archiepiscopus struxit borealem insulam templi & magnum campanile.

Wilhelmus de Melton archiepiscopus perfecit occidentalem partem templi. Obiit 1340. 15. E. 3.

Wilhelmus le Zouch archiepiscopus inchoavit fabricam novæ capellæ ad australem partem.

Johannes Thoresby archiepiscopus de novo struxit chorum, adornavit capellam B. Mariæ, ibique sepultus 1373.

Dunelmensis Episcopatus & templum Cath. Dun. Godw. lib. episc. 494.

Oswaldus rex Northumbriæ primus instituit episcopatum circa an: 634. apud Lindisfarne.

Eadbertus episcopus Lindisfarne cooperuit templum de Lindisfarne plumbo.

Aldivinius transtulit sedem ad Durham, alias Dunholme, inchoavitque templum Cath: ibidem. Obiit 1017.

Edmundus episcopus benefactor.

Walterus episcopus expulsis clericis Secularibus introduxit Monachos temp. W: Conq.

Wilhelmus Karlipho episcopus de novo inchoavit templum Cath:

Ranulfus Flambard episcopus perficere conatus est.

Hugo de Puteaco episcopus præcipuus benefactor, incepit claustra temp. R. 1.

Nic. Fernham episcopus fecit testudinem templi 1242.

Walterus Skirlawe episcopus fundavit claustra.

Thomas Langley episcopus benefactor elargitus est 499 *l.* 6*s.* 7*d.* in perficienda claustra incepta per Hug. de Puteaco temp. H. 6.

Linc. *Tria cœnobia Fratrum apud Boston.*

Leland 3. To . . . . de Tilney primi fundatores.

Cant. *Cœnobium Fratrum Franciscanorum Cantuariæ.*

Stow: Chron. 813. Hen. 7. rex primus fundator.

Hamp. *Cœnobium Fratrum Franciscanorum Southamptoniæ.*

Stow: Chron. 813. Henricus septimus rex Angliæ primus fundator.

Devon. *Sorre.*

Wilhelmus de Bruere primus fundator 1214.

Farendon.

Johannes rex primus fundator.

Salop. *Foriet in Suburbio Salop.*

Rogerus de Monte-Gomerico co: Salop: primus fundator.

North-ampt. *Monasterium Fratrum Augustinianorum in Brigstreet in Northampton.*

Johannes Longavile primus fundator, licentia concessa 16. E. 2.

Midlesex. *Hospitall of St. James juxta Charingcrosse Westm.*

Cives London pro 14. feminis leprosis.

Pag. 104. *Worcester Monasterium B. Mariæ.*

Vig. Godw. lib. episc. 444. Oswaldus episcopus Vig. primus fundator, qui obiit 992.

Bordesley Monasterium Cistercian. Monachorum.

Vigorn. Glov. Catal. Honor: 1006. Walleramus de Beaumont co: Vigorn: primus fundator, qui obiit 1166. 13. H. 2. Aliis Matildis Imperatrix filia R. H. 1.

Hagulstad collegium Canonicorum Regularium.

Godw: lib. episc. 454. Tho: archiepiscopus Ebor: primus fundator, qui obiit 1114. 14. H. 1.

Nott. *Southwell collegium.*

Godw. libr. episc. 454. Paulinus archiepiscopus Ebor. primus fundator.

Tho: archiepiscopus benefactor, qui obiit 1114. 14. H. 1.

Tho: Rotheram archiepiscopus præcipuus benefactor, qui obiit 1500.

Suff. *Ipswich collegium.*

Godw. libr. episc. 489. Tho: Wolsey cardinalis primus fundator, qui obiit 1530. 22. H. 8.

Dunelm. *Kepor Hospitale.*

Godw. libr. episc. 511. Ranulfus Flambard episcopus Dunelm. primus fundator, qui obiit 1128. 29. H. 1.

Allerton Hoſpitale. Godw: libr. epiſc. 512.

Hugo de Puteaco epiſcopus Dunelm. primus fundator, qui obiit 7. R. 1.

Saliſbury Hoſpitale. Wilt. Godw: libr. epiſc. 516.

Richardus Poore epiſcopus Sarum primus fundator, qui obiit 22. H. 3.

Aukland capella collegiata. Dun. Godw: libr: epiſc. 522.

Anthonius Beke epiſcopus Dunelm. primus fundator inſtituit Decanum & Præbendarios.

Bridlington cœnobium Canonicorum. Ebor. Lelandus Tom. 3.32.

Gualterus de Gaunt, filius Gilberti de Gaunt, primus fundator.

Kingſton ſuper Hull com. Ebor: monaſterium Carthuſianorum S. Michaëlis. Ebor.

Jo: De la Pole D. Suffolc. primus fundator. Glov. Cat: Hon. 538.

Wilhelmus De la Pole primus Major de Hull primus fundator. Wilhelmus co: Suff: filius ejus introduxit Carthuſianos. Vide Camd. 647.

Midelham collegium. Ebor. Stow: Chron. 787.

Ricardus 3. rex primus fundator.

Aulcote monaſterium Monialium. Warr.

Wilhelmus Burdet miles primus fundator temp. R. H. 2.

Erdbury Priory: Canons Regular. Warr:

. . . . L. Sudley primus fundator.]

Paginæ 105, 106, 107, 108. vacant.

Ex Hiſtor: Rogeri Hoveduni. Pag. 109.

Anno D. 749. Elfwald rex Orient: Angl: defunctus eſt, regnumque Hunbenna & Albert ſibi diviſerunt.

Anno D. 758. Eadbert rex ſponte contulit filio ſuo regnum ſibi à Deo collatum nomine Oſulpho, qui uno anno regnum tenuit, amiſit, perdidit; quia occiſus eſt nequiter à ſua familia juxta Mechilwongton 9. Cal. Aug.

Ethelwald Northumbr: reg: amiſit in Wincanheale, cui ſucceſſit Alcred de proſapia Idæ regis, ut quidam dicunt.

Anno D. 765. Henieli Merc: epiſcopus obiit.

Anno D. 767. Ceolwulph in Lindiſſe conſecratus eſt monachus epiſcopus.

Bothwine & Albert abbates Ripenſis monaſter:

Anno D. 780. Oſbald & Ethelhearde congregato exercitu Bearn patritium Elfwaldi regis ſuccenderunt in Seletune 9. Cal: Januar.

Saccllum in honore S. Cuthberti & Oſwaldi conſtructum

 prope

prope Scytlecester, ubi Elfwaldus rex interfectus est.

Herhaldh, i. e. locus Dominorum.

Elf & Elfwine, filii Elfwaldi regis, ab Eboraco vi extracti & è princip: ecclesia perempti sunt ab Ethelredo rege in Wonwaldreme.

Quo tempore monaster: Doni amnis à Danis deprædatum est, princeps eorum ab Anglis occisus.

Alric ex duce clericus sepultus Eboraci.

Duo Eanbaldi archiepiscopi. Eanbaldi archiepiscopi Ebor: Eanbaldus, ejusdem ecclesf: presbyter, successor consecratus apud Socesburge.

Eadred episcopus Hagustalden: consecratus apud Wdaforde.

Eadberth rex Cant: à Kenulfo rege Merc: privatus est oculis & manibus immisericorditer.

Anno D. 799. Brorda, Merc: princeps, qui & Hildegils vocabatur, defunctus est.

Eodem tempore Osbald quondam dux, postea ad tempus rex, tandem abbas in Ebor: ecclesf: sepultus est.

Edwin, qui & Eda dictus est, qnondam dux Northumbr: postea abbas.

Cuthredus rex Westsex: occidit Edelhun fortiss: consulem Ethelbaldi regis Merc:

Osulf successit Eadberto patri suo in reg: Northumbr: Sed cum uno anno reg: à familia sua occisus est.

Eadbert filius Ectæ dux famoss: Angl:

Osredus 4. anno reg: sui occisus & sepultus in Tinemuth.

Pag. 110. Alfwold rex Northumbr: occisus à Siga sepultus est Hagustalduni.

Anno 39. Ecbrighti regis Westsaxonum, Daci prævaluerunt bello apud Carram, & ibi duo episcopi, scilicet Hereferth & Wigfert, & 2. duces Dudda & Osmod, perierunt.

Filia Adelwulfi regis Westsax: nupsit Burherd regi Merc:

Anno D. 878. Danorum exercitus de Cippanham, ut promiserat, Cyrencestre adiit, ibique uno permansit anno.

Anno D. 905. Kairlegion, quæ & Legacester, jussu Etheredi ducis & Egelfledæ restaurata est.

Angli vicerunt Danos apud Totenhaul in Steffordensi provintia.

Egelfreda, uxor Etheredi Merc: subreguli, filia fuit Alfredi regis Westsax:

Caput de comitibus Northumbriæ.

Comites Northumbr. Ultimus regum illius provintiæ, ut paulo ante dictum est, fuit Eiricus, quem Northumbr: violata fide, quam regi Æadredo juraverant, sibi regem fecere. Quare offensus rex jussit ut tota provintia funditus vastaretur. Illico Northumbrenses, expulso rege suo, atque occiso Amancus filio Anlafi, juramentis & muneribus placaverunt regem, commissa provin-

tia

tia Oſulpho comiti, qui regnante poſtmodum Eadgaro ſocium accepit Oſlacum. Deinde Oſulphus ad aquilonalem plagam Tine; Oſlac vero ſuper Eboracum & ejus fines curas adminiſtrabat. Huic ſucceſſit Waltef ſenior, qui ſucceſſorem ha-
vi
buit filium Uttredum. Is, cum regnante Egelredo rex Cnuto hoſtiliter invaderet Northumbriam, neceſſitate compulſus ſe cum ſuis ad Cnutonem contulit, factoque juramento & obſidibus datis peremptus eſt à quodam Dano prædivite Thurebrando cog: Hold permittente Cnutone. In cujus locum frater ejus Eadulf Cudel ſubſtituitur. Reliquerat autem comes Uctredus 3. filios, Aldredum, Eadulphum, Coſpatritium, quorum duo primi comites fuerunt Northumbr: alter poſt alterum. Tertius vero ſine comitatus honore habuit filium Ucthredum, cujus filius erat Eadulfus cog. Rus, qui poſt Du- Pag. 111.
cem ſe eorum exhibuit, qui Walkerum epiſcopum occiderunt, ipſeque dicitur ſua illum interfeciſſe manu. Sed mox & ipſe à femina occiſus ſepultus eſt in eccleſia de Gedewrde: ſed poſt à Turgoto quondam priore Dunelmenſis eccleſiæ & archid: talis inde ſpurcitia projecta. Poſt Eadulphum Cudel, Aldredus, filius præfati comitis Uctredi, ſuſcepto comitatu in vindictam patris occiſi homicidam Thurebrandum occidit. Cujus Thurebrandi filius Carl & præfatus comes Aldredus dum vitæ ſuæ invicem inſidiarentur, tandem repacificantur. Sed non multo poſt Aldredus, nil mali ſuſpicans, dolo in ſylva, quæ Riſewode vocatur, à Carl, conjuramento ſibi fratre, occiditur. Poſt fratris interitum Eadulphus comes efficitur Northumbrenſium, qui cum ſuperbia extolleretur Britones, id eſt, Wallas, ſatis atrociter devaſtavit. Sed 3. poſt anno cum Hardecnut reconſiliandus in pace veniſſet interfectus eſt à Siwardo, qui poſt illum totius provintiæ Northanhybrorum, id eſt, ab Humbra uſque ad Twedam, comitatum habuit. Cui mortuo ſucceſſit Toſti: quo propter graveis injurias, quas intulerat Northumbr: de Angl: expulſo, ducatus illius Marcharo committitur à rege Edwardo, & poſtmodum à rege Gulielmo. Morkarus vero, quoniam alias gravibus negotiis impeditus fuerat, comitatum ultra Tine tradidit Oſulpho adoleſcenti, filio præfati comitis Eadulphi. Capto poſtmodum & cuſtodiæ mancipato Morkaro, rex Wilhelmus comitatum Oſulphi commiſit Copſio, qui erat pa-
conſiliario
truus Thoſti comitis, viro conſulari & prudenti. Iſte S. Cuthberto devotus donavit ſervientibus in ſua eccleſia, ſcilicet Dunelmenſi, has terras: in Merſcum decem carrucatas terræ & dimidiam, & ejuſdem villæ eccleſiam S. Germani: & in Thortuna duas carrucatas: & in Theoſtrota x. bovetas

Copſius forſan corrupte pro Coſpius. Coſpius, i.e. conſul, vel comes, pius.

terræ:

terræ: & in Readclive dimidiam carrucatam: & in Gisburham unam carruc. terræ. Pulsus à Copsio de comitatu Osulphus, in fame & egestate sylvis latitans & montibus, tandem collectis quos eadem necessitas compulerat sociis, Copsium in Webrin concludit, qui inter tumultuantes turbas lapsus
Pag. 112. dum lateret in ecclesia proditus incendio ecclesiæ compellitur ad ostium usque procedere, ubi in ipso ostio manibus Osulphi detruncatur quinta ebdomada commissi comitatus, 4. Idus Mart: Mox sequenti Autumno & ipse Osulphus, cum in obvii sibi latronis lanceam præceps irrueret, ilico confossus interiit. Quo mortuo Cospatritius, filius Maldredi, filii Crinani, Wilhelmum regem adiens multa emptum pecunia adeptus est comitatum Northumbr: Nam ex materno sanguine attinebat ad eum honor illius comitatus. Erat enim ex matre Algitha, filia Uctredi comitis, quam habuit Elgiva, filia Ethelredi regis. Hanc Algytham pater dedit in conjugium Maldredo, filio Crinani. Tenuit autem Cospatritius comitatum donec ei rex auferret, imponens illi quod consilio & auxilio
Robertus Cumyn comes Northumbr. affuit illis, qui comitem Robertum Cumyn cum suis in Dunelmo peremerant, licet ipse præsens non fuisset; & quia in parte hostium fuisset, cum Normanni apud Eboracum necarentur. Fugiens ergo ad Malcolinum, non multo post Flandriam navigio petiit. Cui, post aliquantum tempus Scotiam reverso, donavit ei rex supradictus Dunbar cum adjacentibus terris in Lodeneio, ut ex his, donec lætiora redirent tempora, se suosque procuraret. Sed non multo post exacto tempore usque ad extrema infirmatus, accitis ad se Aldwino & Turgoto monachis, qui tunc in Mailros pauperes rebus & spiritu pro Christo degebant, confessione peccatorum intima magnisque pœnitentiæ lamentis terminans vitam apud Ubbanford, quod est Northam, in ipso ecclesiæ exitu sepultus est. Dederat autem eis duo Dorsalia honesta, ut in quocunque loco sedem manendi acciperent ea ibidem in sui memoriam reponerent: quæ adhuc in Dunelmensi reservantur ecclesia. Iste Cospatritius est pater Dolphini, Walthevi, & Cospatrici. Post Cospatritium datus est comitatus Walthevo, Siuardi comitis filio, qui ei tam ex patris, quam & matris
Pag. 111. prosapia debebatur. Fuerat enim Siwardi comitis filius ex

E

filia Alfredi, quondam comitis, Alfleda. Capto postmodum Walthevo commissa est cura comitatus Walchero episcopo usque ad diem occisionis suæ. Inde rex dedit illum honorem Albrio. Quo in rebus difficilibus parum valente, patriamque reverso, idem rex Rodbertum de Mulbreio præfecit comitem Northumbrensibus. Sed eo capto rex Gulielmus minor, & post eum rex Henricus Northumbriam in sua manu tenuerunt.

Justine & Guthmund, filius Steitan, duces Danorum, qui anno D. 991. deprædaverunt Gipeswic. Bricthnotus ab eis- Gipeswik.
e
dem juxta Maldunam occisus.

Anno D. 993. Bebbanburg à Danis fracta & spoliata.

Edricus Streona comes Merc: gener Ethelredi regis.

Edricus Streona sororius Edmundi Yronside regis.

Edricus Streona à Canuto rege Lincoln: in palatio occisus. Cum quo dux Northmannus, filius Leofwini ducis, frater scilicet. Leofrici comitis, & Athelwardus, filius Agelmari ducis, & Brictricus, filius Alphegi Donnanensis satrapæ, sine culpa interfecti sunt.

Hacun nobilis comes Danicus nobilem matronam Gunhil-
i. e. Canuti regis
dam, sororis suæ, & Wictegeorni regis Winidorum, filiam, in
Merc.
matrimonio habuit. Exulat Edwinus, frater comitis Leofrici, occisus ab Wallensibus.

Tremerin Wallonicus antistes Ethelstani Hereford: episcopi vicarius. Nam Ethelstanus cæcus erat 13. ante mortem suam annis.

Leovegarus, successor Athelstani episcopi Hereford. à Grifino, Walanorum rege, in loco, qui Glasbiry dicitur, cum clericis suis & vicecomite Agelnoto occisus. Glasebyri nunc agpellatur prope Vagam flus
Merc:
Comes Leofricus, Leofwini ducis filius, obiit in senectute in propria villa, quæ dicitur Brcmlege, 2. Cal. Sept. anno D. 1057.

Algarus filius successit Leofrico patri.

Northumbrenses ministri Gamelbearn, Dunstanus, filius Agelnothes, Glomern, filius Eardulphi, cum 200. militibus Eboracum venerunt, & pro execranda nece nobilium Northumbr: ministrorum Cospatritii, (quem regina Edgith, germani sui Tostii causa, in curia regis 4. nocte Dominicæ Nativitatis per-insidias occidi jussit:) & Gamelis, filii Orni, ac Wlfii, filii Dolfini, (quos * præcedenti Ebor: in camera sua, sub pacis fœdere, per insidias comes Tostius occidi præcepit:) necnon pro immensitate tributi, quod de tota Northumbr: injuste acceperat, eodem die primitus illius Danicos Huscarlas Amundum & Reavenesweareum de fuga retractos extra muros civitatis, ac die sequenti plusquam ducentos viros ex curialibus illius in ‡ boriali parte flu: Humbræ peremerunt: ærarium quoque ipsius fregerunt, ac omnibus, quæ illius fuerant, ablatis, recesserunt. Pag. 114.

* Anno *adjiciend.* ‡ *Sic.*

Tostius

Tostius comes auxilio Edwini comitis exulat.

Haroldus rex juxta Vectam frustra expectabat adventum Gul: ducis Norman.

Edwinus comes Merc. alias dux. Morkarus comes Northumbr:

Tostius comes occisus ab Edwino & Morkaro comitibus fratribus germanis in boreali parte Usæ, juxta Eboracum.

Edwinus & Morkarus interfecto Haroldo sororem suam Aldgytam reginam ad civitatem Legionum misere.

Edricus cog: Sylvaticus, filius Alfrici, fratris Edrici Streonæ. Hujus terram, quia se dedere regi dedignabatur, Hereford: castellani, & Richard filius Scrob, frequenter vastavere.

Vide num hic Richardus nomen Richardi castro dederit.

Et rursus ut Edricus auxilio regulorum Walliæ Hereforden: provin: vastaverit, Marlesweine, Elfwinus filius Normanni, & Cospatrik nobiles de Northumbria timentes Gul: regem Scotiam petunt.

Godwinus, Eadmundus, Magnus, filii Haroldi regis Angl: in Sumersetana applicantes, Eadnothum, Stallarium Haroldi regis, cum exercitu quem ductabat fundunt.

Pag. 115.

Normanni qui Eboraci fuerunt, præter Wilhelmum Mallet cum conjuge & 2. liberis, & Gislebertum de Gaunt ac paucos alios, interfecti omnes.

Malcolinus rex Scottorum genuit è Margareta, Edgari Clitonis filia, sex filios, Eadwardum, Eadmundum, Eadgarum regem, Alexandrum regem, Ethelredum, David regem, & 2. filias, Matilden reginam Angl: & Mariam, quam Eustachius comes Bononiæ in conjugium accepit.

Edricus Sylvaticus conciliat amicitiam Gul: regis.

Ethelredus, Osherus, Wicciorum subregulus, Cenredus, Ethelbaldus primi fundatores Wigorn: ecclesiæ.

Edwinus & Morkarus rebelles Gul: regi.

Edwinus dum Scotiam petit à suis insidias perpessus in itinere occiditur.

Morkarus comes cum Herewardo, viro strenuiss: Hely insulam petunt, quo Egelwinus, episcopus Dunelmen: & etiam Siwardus Barne pervenerunt, &c. ut se regi Gul: submiserint præter Herewardum, qui aufugit.

Morkarus à Gul: rege in custodiam missus.

Dol castellum Minoris Britanniæ, quod erat Rodolphi Bigot comitis Northfolc: à Gul: rege obsessum.

Liwulphus nobilis habuit in conjugio Aldgytam, filiam Alredi comitis Northumbr: ex qua procreavit filios Uctredum & Morkarum. Hujus Aldgithæ soror fuit Elfleda, mater Waltheovi comitis. Unde ipse comes consobrinum suum parvulum prædictum Morkarum deo nutriendum monachis in Girwa commendavit. Quo tempore ipse comes erat apud Tinemuth, quem locum simul cum prædicto parvulo ipsis monachis commisit disponendum.

Liwul-

th
Liwulphus invidia Leodwini, capellani Walcheri comitis, & audacia Gileberti, propinqui Walkeri, episcopi Dunelmen: occisus est.

Walkerus episcopus & Leothwinus occisi in vindictam necis Liulfi.

Gul: comes de Owe descivit à Roberto duce Norman: ad Gul. juniorem regem.

Gul. de Owe conspirat contra Gul: regem cum aliis, qui conati sunt Stephanum de Albamarla, filium amitæ Gul. Rufi, in regem constituere.

Robertus de Mulbreio in crure graviter sauciatus captus est apud Tinemuthe. Pag. 116.

Malveisin castrum erectum contra Bebbanberge.

Guallenses castellum Montgomeric fregerunt.

Gul. Rufus rex jussit testiculos exscidi, & oculos erui, Gul: de Owe Sereasbiriæ in duello victo.

Odo comes de Campania, pater Stephani de Albamarla, & Philippus, Rogeri comitis Scrobesbiriensis filius, in custodia à Gul. rege positi.

Stephanus de Albæmare unus principum exercitus qui obsederunt & ceperunt Hierusalem.

Anno D. 1103. Gul. comes de Moretunio exheredatus est de tota terra sua quam habuit in Angl:

Anno D. 1107. Milo Crispin, Robertus filius Haimonis, Rogerus Bigot, Richardus de Reduers vita decesserunt.

Anno D. 1118. Robertus comes de Melento moritur.

Gul. filius Henrici 1. regis, qui naufragio periit, duxerat in uxorem filiam Fulconis comitis Andegavensis. Perierunt cum filio regis frater suus nothus Richardus comes cum filia regis, quæ erat uxor Rotronis, & Richardus comes Cestrensis cum uxore sua nepte regis, sorore Tedbaldi comitis nepotis regis. Periit & Othoel magister filii regis, & Gaufridus Ridel, & Robertus Malduit, & Gul. Bigot, multique alii principales viri nobilesque feminæ quam plures, cum regiis pueris non paucis. Militaris numeri 140. & nautarum 50. cum 3. gubernatoribus.

Anno D. 1140. Stephanus rex dedit Northumbr: Henrico filio Davidis regis Scotiæ.

Anno D. 1141. Albericus de Ver occisus est London: seditione civium.

Anno D. 1157. Malcolinus rex Scottorum venit ad regem Angl: apud Cestre, & homo suus devenit, eo modo quo avus suus fuit homo veteris regis Henr: salvis omnibus dignitatibus suis.

Anno D. 1168. qui & 12. Henr: 2[i]. Richardus comes de

 Striguil

Striguil invasit Hiberniam, & mag: ejus partem subjugavit.

Pag. 117. Richardus de Yvecestre, Richardus de Lucy, Gul. Giffard, Adam de Cheringes excommunicati à Thoma archiepiscopo Cantuar:

Comes Hugo, Randulfus de Broc, Thomas filius Barnardi, Robertus de Broc clericus, Hugo de S. Claro, Letardus clericus de Norflita, Nigellus de Sacca villa, Richardus frater Gul. de Hastinges excommunicati à Thoma Cantuar: archiepiscopo.

Mons calvus nobile castellum regis Franc: combustum per Wallenses milites Henr: 2. regis Angl.

Anno D. 1170. Henricus de Agnellis cum duobus filiis naufragio periit inter transfretandum in Angl. cum Henrico 2.

Henricus pater rex servivit Henr: filio regi in die coronationis suæ.

Interfectores Thomæ archiepiscopi Cantuar: ad curiam regis redire non ausi, in occidentales Angl: partes secesserunt usque ad Cnaresburg &c.

Venerunt ad Waterford ad Henr: patrem rex Scorcensis, rex de Limerich, & rex de Oxerie, & rex de Mida, & Ragenoldus de Waterford, & fere omnes potentes Hiber: præter regem de Conacta, qui dicebat se de jure dominum esse totius Hiberniæ.

Primus. Gelasius Armacensis archiepiscopus, totius Hiberniæ Primas, habet sub se 8. suffraganeos, quorum hæc sunt nomina:

Edanus Lugdunensis episcopus.
Mauricius Tharensis episcopus.
Malachias Thuenensis episcopus.
Neemias Chonderensis episcopus.
Gilbertus Rathpothensis episcopus.
Thaddæus Cenenersis episcopus.
Christianus Ardahachdensis episcopus.
Eleutherius Duenerardensis episcopus.

Secundus. Donatus Cassellensis archiepiscopus habet sub se x. suffraganeos, quorum nomina hæc sunt:

Christianus Lismorensis episcopus apostol: sedis legatus.
Inmeleccensis episcopus.
Pag. 118. Cluanumensis episcopus.
Arcmorensis episcopus.
Lumpniacensis episcopus.
Kildareuensis episcopus.
Waterfordensis episcopus.
Archferdensis episcopus.
Rosensis episcopus.
Finnabrensis episcopus.

Laurentius

Laurentius Dublinensis archiepiscopus habet sub se quinque suffraganeos quorum hæc sunt nomina:

Bistaghnensis episcopus.
Fernensis episcopus.
Leghglensis episcopus.
Kildarensis episcopus.
Eripolensis episcopus.

Catholicus Thuaimensis archiepiscopus habet sub se quinque suffraganeos, quorum nomina hæc sunt:

* Kyenfernensis episcopus.
Kynlathensis episcopus.
Maigonensis episcopus.
Aelfinensis episcopus.
Achathkonrensis episcopus.

Et hi omnes receperunt sibi Henr: regem Angl: & heredes suos in reges.

Rex vero Angl: misit transcriptum chartarum universorum archiepiscoporum & episcoporum Hiber: ad Alex: papam, & ipse confirmavit illi & heredibus suis regnum Hiberniæ.

Henricus pater rex dedit & charta sua confirmavit Hugoni de Lacy totam terram de Mida cum pertinentiis, & civitatem Dubliniæ. & constituit eum Justitiarium totius Hiberniæ.

Et tradidit Roberto filio Bernardi in custodiam civitatem Waterfordiæ & civitatem * Wellefordiæ, cum pertinentiis earum, & præcepit castella in eis firmari.

Henricus filius rex 2°. coronatus Wintoniæ cum conjuge.

Testes conventionis inter regem Henr: patrem & comitem Maurienſem, cujus filia nuberet Joanni, filio Henrici regis. Pag. 119.

Gul. comes de Mandevilla.
Gul. comes de Arundel.
Radulphus de Faunte.
Gul. de Curcy.
Gul de Humez.
Fulco Painel [& Radulphus de Faia.]
Robertus de Brinecurt.
Gul: Maingot.
Theobaldus Chabot.
Gul. de Munluf Zun.
Petrus de Muncassun.
Gaufridus Forestarius.

Castella promissa Joanni filio suo ab Henrico patre rege prima inimicitiæ caussa inter ipsum patrem regem & filium regem.

* *Sic cum duob. punctis sub* ll. Wellefordiæ *tamen in aliis etiam exemplarib.*

Hugo de Laci & Hugo de Bello campo constabularii Henrici patris in castro de Vernolio, cum Ludovicus rex Franc: & Henr: filius rex Angl: illud obsiderent.

Comes Cestriæ & Radulphus de Fulgeriis cum exercitu Britonum vincuntur à militibus Henr. patris. Patric de la Landa captus hoc prœlio.

Hugo comes Cestriæ, & Radulfus de Fulgeriis cum multis aliis nobilibus capti in expugnatione Doli castri Britan.

Comes Leircestriæ, & uxor ejus, & Hugo de Castellis vir nobilis Franc: capti in bello de Forneham non longe ab ecclesia S. Genouefæ prope S. Eadmundum de Byri. In quo bello mag: Flandrensium numerus occisus.

Richardus de Ivecestre archid: Pictavensis fit episcopus Winton:

Gaufridus Lincoln: electus regis Henrici patris filius cepit castellum de Kinard Fery & subvertit. Rogerus de Moulbrei, ejusdem castelli constabularius, captus est in itinere versus Leyrcestr.

Pag. 120. Reginaldus comes Cornubiæ & Richardus de Luci Justitiarius Angl: combusserunt villam de Leircestre totam cum ecclesiis & ædificiis, excepto solo castello.

Margareta filia Ludovici regis Franc: uxor Henrici filii regis.

Hugo Dunelmensis episcopus tradidit Hugoni comiti de Bar, & Flandrensibus, qui appulerant cum eo apud Hertlepole, castellum suum de Alverton in custodiam.

Nobiles ultro cum suo rege Gul: Scotto capti apud Alnewic. Richardus Cumyn, Gul. de Mortimer, Gul. de Insula, Henr: Revel, Radulfus de Ver, Jordanus Flandrensis, Waldevus filius Baldewini de Bicre, Rac: Maluuel.

Obsides Scottorum dati Henr: patri regi: David frater Gul: regis Scot: Dunecan comes, comes Waldevus, comes Gilebertus, comes de Anegus, Richardus de Moreville constabularius, & Nes filius Gulielmi, Richardus Cumyn, Gualterus Corbet, Gualterus Olifard; Joannes de Vals, Gul: de Lindesey, Philippus de Colevile, Philippus de Valluines, Robertus Fremberte, Robertus Burnevile, Hugo Giffard, Hugo Ridel, Gualterus de Berkelay, Gul. de la Hay, Gul. de Mortimer.

Richardus de Humezt constabularius Henrici patris, Gul. Curci, & Gilebertus Mallet senescalli Henrici patris.

Anno D. 1175. Rothericus rex Conactiæ in Hibernia fit tributarius Henrici patris. Reginaldus de Curtenea unus testium hujus pacti. Eodem anno obiit Reginaldus, comes Cornubiæ, avunculus Henr: regis, apud Certesey, & sepultus est apud Red n es.

Pag. 121. Anno D. 1176, qui fuit 25. reg: Henr: patris, in magno consilio

consilio apud Notingham divisum est reg. Angl. in 6. partes, per quarum singulas 3. justitiarii designati sunt, quorum nomina sequuntur:

* Hugo de Cresci, Gualterus filius Roberti, Robertus Mantel,	Lincolnshire Notinghamshire, Darbye, Stafford, Warewic, Northampton, Leircester.
Robertus filius Bernardi, Richardus Giffard, Rogerus filius Reinneri,	Kent, Surrey, Southampton, Soutsex, Berkshir, Oxford.
Gul: filius Stephani, Berthram de Verdoun, Thurstanus filius Simonis,	Hereford, Glocester, Wircestre, Salop.
Radulphus filius Stephani, Gul: Ruffus, Gilbertus Pipard,	Wilteshir, Dorset, Sumersete, Devonia, Cornubia.
Robertus de Vals, Ranulphus de Glanvilla, Robertus Pikenot,	Ewerwic, Richemund, Lancastre, Copland, Westmerland, Northumbreland, Cumbreland.

Butevile opp: Franc: & castellum.
Mulinois castellum Franc.

Anno D. 1177. Gul. comes Glocestriæ, filius Roberti comitis fratris imperatricis, dedit Joanni, filio D^i. regis, filiam suam in uxorem cum comitatu Glocestriæ, si præfatus Joannes prædictam mulierem licentia D^i. Papæ posset sibi in matrimonio copulare. Et pro hac concessione D^s. rex Angl: pater dedit primogenitis filiabus ejusdem comitis ducentas libratas reddituum in Angl: videlicet uxori Amauri, comitis Ebroicarum, centum libratas: & uxori Richardi, comitis de Clare, centum libratas.

Eodem anno obiit Richardus comes de Strigul, quem D^s. rex Angl: pater Justitiarium totius Hiber. constituerat, in cujus loco constituit Gul. filium Aldelini, qui saisavit in manu regis omnes munit: quas prædictus comes in Hibernia habuit.

Eodem anno Gul: comes de Arundel obiit, cui successit filius ejus Gul: Pag. 122.

Eodem anno obiit Gul: de Curci Justitiarius Normann: cui successit Gul: filius Radulphi.

Eodem anno D^s. rex fecit demoliri castellum & mœnia Leircestriæ, & castellum de Groby, & castellum de Tresk, & castellum de Malesart, & castellum novum de Alverton, & castellum de Fremingam, & de Bungey, & fere omnia castella Angl: & Norman: quæ fuerunt contra eum tempore guerræ.

Alverton novum castellum ab Hugone, ut ego colligo, episcopo Dunelmensi constructum.

* Habet hæc Seldenus in libro intit: Jani facies &c. *in marg. à manu Antonii à Wood.*

Pasci & Mountsorel vide num sint Gal: an Angl: castella, quia utrinque hujus nominis castella sint.

Sed castellum de Pasci retinuit in manu sua, & castellum de Mountsorel sicut suum proprium, quod ei adjudicatum fuit per recognitionem hominum legalium de insueto.

Eodem anno obiit Radolphus de Dolis in Berria, cujus filiam & heredem D'. rex Angl: pater * dedit Baldwino" de Rivers in uxorem cum honore castelli Radulphi.

Castellum Radulphi.

Eodem anno Petrus Prior de Wenneloc factus est episcopus de S. David in Wallia.

Henricus pater celebrans generale concilium apud Northampton anno D. 1177. reddidit Roberto comiti Leircestriæ omnes terras suas citra mare, & ultra, sicut eas habuit 15. diebus ante guerram, exceptis castellis de Mountsorel & Pasci. Similiter comiti Hugoni Cestriæ, & Gul. de Albeneio, filio Gul: comitis de Arundel, dedit comitatum de Southsax.

Pasci & Mountsorel castella. Comit: de Suthsax datus Gul: de Abeneio, filio comitis Arundal.

Eodem anno Vivianus Cardinalis fuit in Man insula cum Guthredo rege Manniæ.

Eodem anno Dun civitas, caput Uluestriæ in Hiber: obsessa à Joanne Curci, & capta.

Eodem anno obiit comes Hugo Bigot, cujus thesauros D. rex pater sibi retinuit.

Rex Angl: pater tradidit Gul: de Stutevile castellum de Rokesburg in custodia.

Et Rogero de Stutevile castellum puellarum,

Et Gul. de Neville castellum de Norham.

Et Rogero Ebor: archiepiscopo castellum de Scartheburg.

Et Gaufrido de Nevile castel: de Berewic.

Pag. 123.

Et Rogero de Coniers turrim de Dunelmo, quam rex ab Hugone episcopo Dunelmen: abstulit, quoniam ficte ei servierat in guerra sua: & ideo dedit ei episcopus duo M. mercarum argenti, pro amore suo † habenda, & ut castella sua starent: & ut rex Henrico de Puteaco filio suo daret manerium regium de Wicthtun cum pertinentiis suis.

Joannes, filius Henrici 2. constitutus rex in Hibern: in gener: concilio apud Oxenford, confirmante factum Alex: pont: Ro: Et in eodem concilio venerunt ad regem, Resus, filius Grifini, regulus de Southwales, & David, filius Owani, regulus de Northwales, (qui sororem ejusdem regis Angl. in uxorem duxerat:) & Cadwalanus, regulus de Deluam, & Owanus de Kemliau, & Griffinus de Brunfeld, & Madacus

* *Hæc ex impress. adjeci.* † *Sic cum duob. punctis sub postrema* a. *Legend,* habendo, *ex Ed. Savil.*

filius

filius * Gerrd uet, cog. Crunden, id est, simus, & alii multi de nobilioribus Galliæ, & omnes devenerunt homines regis patris & filii. In eodem concilio rex dedit prædicto Reso, filio Grifini, terram de Merionith: & David filio Owani, terram de Ellesmare.

Dedit rex Roberto, fil: Stephani, & Miloni de Cogham, regnum de Corch, excepta civitate de Corch cum uno cantaredo.

Dedit Hereberto, filio Hereberti, & Gul: fratri comitis Reginaldi, & Joslano de la Pumeray, nepoti eorum, regnum de Limeric, excepta civitate de Limeric,

Herkelow cum pertinent: Glascawic cum pertinent: terra Gilberti de Boisrohard: Ferneguinal cum pertinent: Fernes cum pertinent: terra Hernci inter Weseford & aquam de Waterford, &c. adjecta civitate de Waterford.

Robertus de Poer factus marescallus de Waterford.

Rex dedit apud Merleberg Philippo do Breusa totum regnum de Limeric. Nam Herebertus & Gul: fratres Reginaldi, comitis de Cornubia, & Joslanus de la Pumerey, nepos eorum, reg: illud habere noluerunt.

Hibernus quidam invadens reg: Limeric, & regulus de Corc, & multi divites Hiber. insurrexerunt in Henr: regem. Pag. 124.

Rex Henr: reddit Barptolemæo Exon. episcopo capellariam de Boseham. Capella de Boseham in Southsex.

Petrus de Curtenei frater Ludovici regis Franc.

† Albertus, comes Marchiæ in Pictavia venit ad Grandem montem ad Henr: regem, & quia carebat heredibus vendidit ei ultro suum comitatum pro 15. M. libr: Andegaven: & pro 20. mulis, & totidem palefridis. Et charta sua confirmavit.

Anno D. 1179. apud Oxnehale in territorio de Derlington elevavit se terra in altum ad similitudinem proceræ turris, & ita remansit ab hora diei 9ª. immobilis usque ad vesperam, & tunc cecidit cum tam horribili strepitu, quod vicinos terruit omnes, & absorbuit eam tellus & fecit ibidem puteum pro fundiss: qui est ibi in testimonium rei in hodiernum diem.

Richardus de Luci Justitiarius Angl: fit canonicus reg: in abbatia sua Lesnes, quam ipse in fundo suo fecerat. Lesnes monaster.

Richardus episcopus Winton: Rich: thesaur: regis, Nicolaus filius Toroldi, Thomas Basset, Robertus de Witefeld,	Southampton, Wiltshir, Gloucestre, Dorset, Sumersete, Devon, Cornubia, Barkshir, Oxford.	Justitiarii.

* *Sic in MS. nostro.* Geruetrog: & alii multi &c. *in Ed. Savil.* † Alias Andebertus *supra lin. à manu Lelandi.*

Gaufridus

Gaufridus Elien: episcopus, Nicolaus capel: regis, Gilebertus Piparde, Reginaldus de Wisebec, clericus regis, Gaufrid Hosee,	Grantebrige, Huntendune, Northampton, Leircester, Warwic, Wirecester, Hereford, Stafford, Salop.
Joan: episcopus Norwicen: Hugo Murdac, cler: regis, Michaël Belet, Ricardus del Pec, Radulphus Brito,	Northfolc, Southfolc, Essex, Hertford, Midlesex, Kent, Surrey, Suderey, Bukingham, Bedeford.

Pag. 125. Godefridus de Lucy,
Joan: Cumin,
Hugo de Gaerst,
Rannulfus de Glanvile,
Gul: de Bedinghes,
Alanus de Furnel.

Isti 6. sunt justitiæ regis in curia constituti ad audiendum clamores populi, & eis hæ erant assignatæ provintiæ, Notingham, Derby, Everwic, Northumbreland, Westmerland, Cumbreland, & Lancastre in Rible & Mersey.

Baldewinus comes de Ginnes.

Hugo de Puteaco cancell: regis Franc. filius Hugonis Dunelmensis episcopi.

Gul: comes Albemarle obiit, & sepultus est in abbat: sua de Thortun.

Anno D. 1180. & Henr: 2[i]. 26. Ranulfus de Glanvile fit summus justitiarius totius Angl: cujus consilio conditæ sunt leges subscriptæ, quas Angl: vocamus:

Pax quatuor chiminorum, scilicet Wathlingestrete, Fosse, Hunildestrete, Ermigestrete.

Lex Danorum quam habebant Angli summe approbata Gul: Bastardo, quod is à Danis originem traxerat.

Trehinge 3. pars provintiæ.

Paginæ 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, vacant.

Pag. 133. *E primo libr: Gul. Meldunensis [sive de Malmesbury] de regibus Anglorum.*

Witherdus laudatur) Domi enim civilis, & bello invictus Christianam religionem sanctissime coluit, potestatem amplissime porrexit, &, ut nihil felicitati deesset, post triginta tres annos longævus, quod beatissimum mortales putant, superstitibus ejusdemque heredibus liberis tribus fato functus est. Quorum Edbertus 23. Edelbertus 11. Alricus 34. annis paterna terentes instituta haud decolore exitu regnum continuavere.

avere. Nisi quod Edelbertus fortuito urbis incendio, & Al: infausto adversus Mercios prœlio gloriam temporum suorum non parum obscuravere, &c. ut Alricus à Merciis captus sit, & postea à vinculis liberatus, nec à Cantiis in regnum receptus obscura morte perierit.

Sup: reg: potestate

Qua 15. annis functus fatum complevit, regno toto præter insulam Vectam ad filium devoluto. Ea enim indultu regiæ munificentiæ potestati Werhtgari nepotis sui accessit. Is cum sanguinis propinquitate, tum bellandi artibus avunculo juxta charus, celebrem in eadem insula primo principatum, post & sepulturam accepit. Cerdic rex West-Sax.

Cenricus, filius Cerdic, regnavit annis 24.

Ceaulinus, filius Kenrici) Quia enim in odium sui quasi classicum utrobique cecinerant, conspirantibus tam Anglis quam Britonibus, apud Wodnesdic cæso exercitu, anno 31°. regno nudatus in exilium concessit, & continuo decessit.

Cudæ, ejus fratris, filii postea regnabant, Celricus annis quinque, Ceolwulphus 14.

Post quos Cinigillus, filius Celrici, & Quicelmus regni infulas æqua lance induerunt.

Quicelmus regnavit annis 25. cum Cinigillo, qui supervixit & regnavit postea annis sex.

Kenualchius rex, filius Cinigilli) Religiosus adeo, ut primus antecessorum suorum in Wintonia templum per id seculi pulcherr: construeret.

In fine epistolæ Eleutherii episcopi Ventani de fundatione monasterii Maildulphi) Actum publice juxta flumen Bladon. Leyland. forsan Avon.

Laus Aldelmi) Erat enim vir ille cum religione simplex, cum eruditione multiplex, & qui famam virtute præiret, liberalium artium epotator. Si non hæc testantur in singulis & in omnibus singularis; mentior si non hæc testantur de virginitate codices, immortales ejus ingenii indices, quibus in eo judicio nihil dulcius, nihil splendidius. Quanvis, ut est nostri seculi desidia, quibusdam pariant nauseam, non attendentibus, quia juxta mores gentilium varientur modi dictaminum. Pag. 134.

Kenwalchius, rex Westsax: in regno annos 31.

Escuinus, rex Westsax: regnavit annis 2.

Centuinus, Cinigilli filius, rex West-Sax: reg. annis 9.

Beda confirmat hos regnum inter se divisisse.

Ina, rex West-Sax: reg: annis 38.

Ina, Cinelgilli ex fratre Cuthbaldo pronepos. Fuerunt qui dicerent eum fuisse regis nepotem ex Kentenrico fratre.

Winburna) Vicus est modo ignobilis, tunc temporis insignis, in quo frequens virginum chorus.

Ina Romam abiit. Ibi ne pompam suæ conversionis faceret non publicis vultibus expositus crinem deposuit, sed ut solius dei oculis placeret amictu plebeio tectus clam consenuit. Nec deerat tanti dux femina facti.

Ethelardus Inæ consanguineus 14. annis regnavit, & regnum Tuketo cognato reliquit.

Sigebertus Westsax: reg: arripuit.

Post quem regnavit Kinewulphus annis 31. interfectus tandem à Kineardo, Sigeberti fratre.

Brictricus successit, qui & Offæ regis Merciorum Edeburgam filiam in uxorem accepit, & Egbrihtum solum regalis prosapiæ superstitem in Franciam fugandum curavit. Hic Brichtricus sepultus fuit apud Werham.

Brichtrico successit Ecbertus.

De regibus Northumbr: loquitur.

Filii Wodenii, Veldegius, Wintlegius, Beldegius.

Illud tamen non immerito notandum, quod cum Wodenio fuerint tres filii, Weldegius, Wintlegius, Beldegius, de primo reges Cantuaritarum, de 2°. Merciorum, de 3. Westsaxonum & Northumbrorum, præter duos quos procedens sermo nominare perget, originem traxerint.

Error scriptoris de Bannechore.

Quorum incredibilem nostra ætate numerum fuisse indicio sunt in vicino cœnobio tot semiruti parietes ecclesiarum, tot anfractus porticuum, tanta turba ruderum quantam vix alibi cernas. Vocâtur locus ille Bancor, tunc monachorum famosum receptaculum, nunc mutatus in episcopium.

Pag. 135.

Ethelfridus, rex Northumbr: regnavit annis 24. Habuerat ex Acca, filia Allæ & sorore Edwini, filios duos, Oswaldum duodennem, & Oswulphum quadriennem, qui occiso genitore nutritorum (wium) diligentia fuga lapsi Scotiam evadunt.

Edwinus, quem Ethelfridus ad orientales Anglos fugaverat, in regnum successit.

Laus Edwini) Tunc vicinos reges ad fidem invitare, tunc ecclesiarum ædificia excitare, nihil quod ampliandæ fidei congrueret negligere.

[Error scriptoris.]

Insulæ Mevaniarum, quas nunc Anglesey, id est, Anglorum insulas, dicunt, Edwini potestatem adorabant.

Anno ætatis suæ 48. regni 17. una cum filio interfectus est.

Streoneshalch, nunc Whiteby, monaster: distat ab Eboraco 30. pas: mil.

Osredus, filius & heres Alfridi regis Northanumbrorum, infamis stupro Monialium.

Epistola Sergii episcopi Ro: ad Ceolfredum abbatem ut Bedam Romam transmitteret.

Sepulta

Sepulta est cum eo gestorum omnis pene notitia usque ad ¶ nostra tempora. Adeo nullus Anglorum studiorum ejus æmulus, nullus gloriarum ejus sequax fuit. Beda.

Alfwoldus rex Northumbrorum sepultus Haugustalduni.

Jam cessante rectore per triginta tres annos provintia Northumbrorum risui & prædæ finitimis fuit.

Peada
Weda, Pendæ filius, successit in parte regni australibus Merciis prælatus.

Elfwinus, frater Ecfridi, regis Northumbr: ab Ethelredo, Pendæ filio, bello occisus.

Habuit autem Ethelredus, ante monachatum in Bardeney acceptum, Ostigiam, sororem Ecfridi regis Northum: in uxorem, ex qua filium Ceolredum suscepit.

E Donatione Ceolwulphi) Hujus rei gratia Donationem me vivente concedo, ut omnia monaster: & ecclesiæ regni mei à pub: vectigalibus, & operibus, & oneribus absolvantur, nisi in constructionibus arcium & pontium, quæ nulli unquam relaxari possunt.

Offa rex Merc: reg: annis 39.

Bonifacio Anglo episcopo Moguntino Julius & ipse natione Anglicus successit in episcopatu.

Londonia tamen cum circumjacentibus regionibus Merciorum regibus quamdiu ipsi imperitaverunt paruit. Pag. 136.

Ex 2. libr: Gul: Meldunen: de reg: Ang:

Bernulphus, rex Merc: bellum Ecberto regi West-Sax: indixit. Ille gloriose damnum ducens si cederet, occurrit alacriter, consertaque pugna fugit Bernulphus victus miserabiliter. Factum est hoc bellum apud Hellendune anno D. 826. Ellendune.

Ecbertus rex Westsax: regis Inæ de fratre * Inegildo abnepos.

Swithunus præsul Winton: tempore Ethelwolphi (patris Alfredi Mag:) regis West-Saxonum.

Ethelwolphus fuit filius Ecbrighti. Ecbrightus Elmundi. Elmundus Easæ. Easa Eoppæ. Eoppa Ingildi, fratris Inæ regis, qui ambo filii fuere Kenredi. Kenredus filius Ceadwallæ. Ceadwalla Cudæ. Cuda Cudwine. Cudwinus Ceaulini. Ceaulinus Cinricii. Cinricius Creodingi. Creodingus Cerdicii, qui fuit 1[s]. rex Westsax: Cerdicius Elesii. Elesius Eslii. Eslius Giwi. Giwius Wigii. Wigius Freuini. Freuinus Fridegarii. Fridegarius Brondii. Brondius Beldegii. Beldegius Wodenii. De isto, ut sæpe diximus, processere reges multarum gentium. Wodenius filius Fridewaldi. Fridewaldus Fregasii. Fregasius Finni. Finnus Godwini. Godwinus

* *Sic, cum duobus punctis sub e.*

Getii. Getius Tectii. Tectius Beowii. Beouius Cheldii. Cheldius Sceaf. Iste, ut ferunt, in quandam insulam Germaniæ Scanziam, de qua Jordanus historiographus Gotthorum loquitur, appulsus navi sine remige puerulus posito ad caput frumenti manipulo dormiens, ideoque Sceaf nuncupatus, ab omnibus regionis illius pro miraculo acceptus & sedulo nutritus. Adulta ætate regnavit in oppido quod nunc Slaswic, nunc vero Heithes appellatur. Est autem regio illa Anglia vetus dicta, unde Angli venerunt in Britanniam, inter Saxones & Gotthos constituta. Sceaf filius Hermodii. Hermodius Stermodii. Stermodius Stermonii. Stermonius Hadræ. Hadra Gualæ. Guala Redwegii. Redwegius Strefei. Hic, ut dicitur, fuit filius Noe in archa natus.

Scheaf, unde forsan Scheafi curia, alias Scheafsbyri. Heremodius pater Sheaf.

Pag. 137. Rex Guthran, quem nostri Gurmundum vocant.

Londoniam, caput reg: Mer: cuidam primario Ethelredo in fidelitatem suam cum filia Ethelfleda concessit.

Sup: Alfredus Magnus.

Elfreda & Elfgiva, filiæ Alfredi regis, morbis interaneis laborabant, quare monachæ factæ.

Grimbaldus ab Alfredo rege accersitus missus est in Angliam ab archiepiscopo Remensi.

Bibliothecæ Saxonum à Danis exustæ.

Ecclesiæ in quibus numerosæ à prisco bibliothecæ continebantur cum libris à Danis incensæ sunt.

Vitam egit mag: cum finitimis gratia, & Balduino, comiti Flandriæ, Ethelswitha filia in conjugium data, ex qua ille genuit Ernulphum & Adulphum. Iste à patre comitatum Bononiæ suscepit. Ex altero sunt hodie comites Flandriæ.

Aldredus archiepiscopus Ebor: instauravit monaster: de Glocestre.

Egwina mater Ethelstani regis.

Ethelstanus filius Edwardi Senioris primogenitus ex Egwina nobili femina, à qua etiam filiam genuit, quæ postea Sictricio Northumbr: nupsit.

Edwardus Senior ex Elfleda, filia comitis Ethelmi, genuit Ethelwardum & Edwinum, & sex filias, Elfledam, Edgivam, Ethelhildam, Ethildam, Edgitham, Elfgivam, 1. & 3. cœlibatum Deo votenves. Elfleda in sacrato, Ethelhilda in laïco tegmine terrenarum nuptiarum voluptatem fastidiere. Jacent ambæ Waltoniæ juxta matrem tumulatæ. Edgivam dedit pater Carolo regi, ut dixi. Ethildam frater Athelstanus Hugoni, Edgitham & Elfgivam idem germanus misit Henrico Alemannorum imper: quarum secundam Othoni filio ille locavit, alteram cuidam duci juxta Alpes.

☞ Ludovicus Aquitanorum princeps de genere Caroli Mag:

Ædwardu

Ædwardus Senior suscepit ex 3. uxore Edgiva vocabulo filios 2. Edmundum & Edredum; qui ambo post Ethelstanum regnaverunt; & filias duas, Edburgam & Edgivam. Edburga sacrata Christo virgo Wintoniæ quiescit. Edgivam, spetiositatis eximiæ mulierem, conjunxit frater Ethelstanus Ludovico Aquitanorum principi, &c. ut filias omnes curarit Edwardus literis instituendas. **Edgiva uxor 3. Eduardi regis.** **Eduardus rex filias erudiendas curavit.**

Carolus iste gener Edwardi multis calamitatibus à Rollone coactus partem illi Galliæ, quæ nunc Normannia vocatur, concessit. **Pag. 138.**

Ludovicus successit Carolo, quo mortuo defecit Caroli Mag: prosapia.

Hugo quidam non mag: nominis tyro, filius Roberti comitis Montis desiderii, ultro pro Domino duellum expetiit, & provocatorem interemit. **Hugo Chapet occidit singulari certamine Isenbardum**

Ludovicus Hugonem heredem reliquit.

Hugo alteram filiam Edwardi duxit uxorem, & genuit Rodbertum. Rodbertus Henricum. Henricus Philippum. Philippus Ludovicum, qui nunc in Francia regnat.

Pleimundus archiepiscopus Cantuar: à Roma rediens in urbe Cantuariæ uno die 7. episcopus 7. ecclesiis ordinavit.

Alfredus rex, Edwardus rex & Adelwardus ejus filii sepul. in novo monaster: Wintoniæ.

Ethelfredus seditionem in Ethelstanum regem movebat. Occasio contradictionis, ut ferunt, quod Ethelstanus ex concubina natus esset.

Ludualum regem omnium Wallensium, Constantinum regem Scottorum cedere regnis compulit, quos tamen non multo post miseratione infractus in antiquum statum sub se regnaturos constituit, gloriosius esse pronuntians regem facere, quam regem esse.

Ethelstanus Constantinum Scottum & Danos nobiles in bello apud Bruneforde interfecit.

Versus decerpti pauci è multis de laudibus Ethelstani, incerto autore.

Extimuit rigidos ferula crepitante magistros:
Ex potans avidis doctrinæ mella medullis,
Decurrit teneros sed non pueriliter annos.

Mortuo Sictricio rege Northumbr: cui Ethelstanus unam è sororibus suis in uxorem dederat, ipse regnum accepit. Fugit tunc Analaphus filius Sichtricii in Hiberniam, & Godefridus frater ejus in Scotiam. Subsecuti sunt è vestigio regales missi ad Constantinum regem Scottorum, & Eugenium regem Cumbrorum transfugam cum denuntiatione belli repetentes. Nec fuit animus barbaris ut contra mutirent, quin potius sine retractatione

retractatione ad locum, qui Dacor dicitur, venientes, se cum suis regnis Anglo dedidere. In cujus pacti gratiam filium Constantini baptizari jussum ipse de sacro fonte suscepit.

Pag. 139. Ethelstanus interea castrum, quod olim Dani in Eboraco obfirmaverant, ad solum diruit ne esset quod se tutari posset perfidia.

Ethelstanus rex. Statura, ut accepimus, quæ justam non excederet, corpore deducto, capillo, ut * ipsi ex relliquiis vidimus, flavo filis aureis pulchre intorto.

Northwalensium, id est, Britonum aquilonares regulos apud Herfordensem urbem coëgit occurrere, & aliquandiu calcitrantes in deditionem transire, &c. de tributis quæ pendebant ei.

Inde digressus in occidentales Britones se convertit, qui Cornuwallenses, quod in occidente Britanniæ siti cornu Galliæ ex obliquo respiciant. Illos quoque impigre adorsus ab Excestra, quam ad id temporis æquo cum Anglis jure inhabitarant, cedere compulit, terminum provinciæ suæ citra Tamaram flu: constituens, sicut aquilonalibus Britannis Walam amnem limitem posuerat. Urbem igitur illam, quam contaminatæ gentis repurgio defæcaverat, turribus munivit: muro è quadratis lapidibus cinxit.

Quartam filiarum Elfledæ reg: & Edwardi Senioris, Hugo rex Francorum per nuntios à germano (Ethelstano rege) expetiit.

Nam & ibidem (Malmesbirie) Elwinum & Ethelstanum, filios patrui sui Ethelwerdi, quos in bello contra Analaphum amiserat, humari honorifice jussit, ad caput sepulchri S. Aldelmi.

Leyland; Ibidem 33. versus inserti de hoc bello contra Analaphum eodem autore, quo supra de laude Ethelstani.

Ex charta Donat: Athelstani factæ monaster: Malmesbyriensi.

Elfredo defuncto, qui nostræ felicitati, & vitæ æmulus extitit, nequitiæ inimicorum nostrorum consentiens, quando me voluerunt patre meo defuncto cæcare in Wintonia, si non me Deus sua pietate eripuisset. Sed facto juramento Elfredus cecidit coram altare S. Petri, & manibus famulorum suorum portatus est ad Scholam Anglorum, & ibi 3. nocte vitam finivit, &c. ut partem possessionum Elfredi dono dederit Ethelstanus monaster: Malmesbiriensi.

Ethl

Ethelwardi mors. Itaque rege Edwardo defuncto filius ejus Elwardus ex legitima conjuge creatus patrem cita morte secutus.

Tunc omnium spebus in Ethelstanum erectis, solus Elfri-

* Ipse MS.

dus

dus, mag: insolentiæ homo, cum suis clam restitit quoad potuit. Quo, ut superius rex retulit, prodito, fuere qui fratrem regis Edwinum insidiarum insimularent, &c. ut Edwinus mare periit. *Edwini cædes.*

Nam & Malmesbiriense cœnobium, plusquam 270. annis à monachicis inhabitatum, stabulum clericorum fecit. *Pag. 140. Edwius rex.*

Regem Scottorum Kinadium, Cumbrorum Malcolinum, archipyratam Manensium, omnesque reges Wallensium, quorum nomina fuere Dufnald, Giferth, Huuald, Lacob, Ludechil, ad curiam omnes coactos uno & perpetuo sacramento sibi obligavit. [n J]

Laudes Osberni Cantuar: eccl: cantoris. *Osbernus Præcentor.*

Anno D. 974. Edgarus Malmesbiriam expulsis clericis monachis restituit, constituto Elurico abbate.

Edgarus ex Elfrida uxore secunda, filia Orgari, genuit Edmundum, qui ante ipsum quinquennio decedens Rumesiæ jacet, & qui post eum regnavit Egelredum tulit. *Elfrida regina.*

Nam de Egelfleda cog: Candida, filia Ordmeri ducis potentiss: Edwardum genuit, & S. Editham de Wulfrida. *Egelfleda Candida regina.*

Edwardus filius Edgari regnavit 3. annis & dim.

Numerantur in Anglia 32. pagi.

Emma, filia Ricardi comitis Normanniæ, peperit Ethelredo regi Ælfredum & Edwardum.

Turgis Normannicum nomen.

Edelmerus occidentalis regionis comes cum suis omnibus manus * ei dedit. *Ethelmerus comes.*

Magnum concilium congregatum est apud Oxenfordam Danorum & Anglorum, ubi rex (Suanus) nobiliss: Danorum Sigeferdum & Morchardum interfici jussit. *Oxonii celebratum concilium.*

Uhtredus Northumbr: comes se dedens Canuto jussus est jugulari. Comitatus ejus datus Iricio, quem postea æquas partes sibi vindicantem Cnuto ab Angl: expulit.

Fluvius ille Rofensem urbem præterfluens violentus & rapaci gurgite minax mœnia pulchra lavat. *Medwege flu:*

Ibi omne decus Angl: occubuit, inter quos Ulkillus Est-Anglorum comes. Leylandus. Vicere Dani proditione Edrici. *Pugna de Assendune apud orientales Anglos.*

Primis diebus regnum in 4. (Canutus) partitus est, sibi Westsaxones, Edrico Mercios, Turkillo orientales Anglos, Iricio Northumbros.

Postea Edricus occisus. Turkillus & Iricius captatis occasionibus eliminati natale solum petierunt.

Loca omnia in quibus pugnaverat, & præcipue Assendune, ecclesiis insignivit.

* Sup: Swano regi *supra lin: à manu Lelandi.*

Pag. 141. Edwardus filius Egelredi regnavit 24. annis sed vix completis.

Sed quanvis vel deses vel simplex putaretur, habebat comites, qui eum ex humili in altum conantem erigerent: ☞ Siuuardum Northumbr: qui jussu ejus cum Scottorum rege Magbetha congressus vita regnoque spoliavit ibidemque Malcolinum filium regis Cumbrorum regem instituit. Lefricum Herefordensium, qui eum contra simultates Godwini favore magnifico tutabatur, quod ille fidente conscientia meritorum minus regem reveretur. Leofricus cum conjuge Godiva in dei rebus muuificus monaster: multa construxit; Conventre Sainct Marie, Stow, Weneloche, Leonense, & nonnulla alia.

Ibidem de Haroldo filio Goduini ut duos fratres Wallensium reges, videlicet Res & Griphin, in mortem egerit.

Eustachius comes erat Bononiæ, pater Godefridi & Baldwini, qui nostro tempore reges Hierosolymorum fuerunt. Habebatque sororem regis Godon legitimis nuptiis despon- Men

Edgitha filia Godwini nupsit Edwardo regi. satam: quæ ex altero viro Waltero Medantino filium tulerat Radulphum, qui eo tempore comes erat Herefordensis, ignavus & timidus, qui Wallensibus pugna cesserit, comitatumque suum & urbem cum episcopo ignibus eorum consumendum reliquerit. Cujus rei infamiam mature veniens Haraldus ☞ virtutibus suis absterisit. Siquidem aliquantos Normannos rex accersierat, qui olim inopiam exulis pauculis beneficiis levarant. Inter quos Rodbertus, quem ex monacho Gemmeticensi episcopum London: & post archiepiscopum Cantuar: statuerat. Itaque prolatum edictum ut intra 5. dies Anglia excederent. Goduinus (pater) & Suanus (fil:) Flandriam, Haroldus (fil:) concessit Hiberniam. Comitatus ejus attributus Elgaro Leofrici filio viro industrio.

Godwinus cum filiis paulo post per Edwardum suis restituti honoribus.

Robertus Gemeticensis episcopus Cantuar: judicatus turbator regni Romam fugit, & postea in Gemeticen: monaster: obiit, ubi sepultus etiam fuit.

Godwinus 1°, duxit sororem Cnutonis, ex qua puerum genuit, qui postea in Tamesi mersus fuit.

Goduinus ex 2. uxore genuit Haroldum, Swanum, Tostinum, Wlnodum, Girtham, Leofwinum.

Pag. 142. Haroldus una cum duobus fratribus junioribus apud Hastinges interfectus est.

Wulnodus ab Edwardo rege in Normanniam obsesmissus ad ducem Gul: Salesbiriæ postea consenuit.

Suanus ab Hierosoly: rediens à Sarasacenis interfectus est.

Tostinus 10. annis præfuit tanquam comes Northanumbriæ; sed

ſed poſtea fugatus cum uxore & liberis in Flandriam abiit.

Macherius filius Elgari ab Edwardo pro eo comes ſubſtitutus Northanumbr:

Saga & incantatrix quædam in Berkeley.

S. Wiſtanus filius Wimundi, filii Withtlaphii regis Merc: & Elfledæ filiæ Celwlphi qui fuit patruus Kenelmi. Wiſtanus à Berferto cognato ſuo occiſus.

Theodorus Londoniæ præſul, qui apud S. Paulum jacet, plebeiæ machinæ diuturnam ſuſtulit invidiam, auguſtius ædificium ſupra veneranda membra S. Edmundi martyris molitus.

Edwardus rex jam ſenex fratris Edmundi filium Edwardum apud regem Hunorum agentem revocavit in Angliam. Hic Edwardus paulo poſt Londini obiit, relicto Edgaro filio, & Chriſtina ac Margareta filiabus.

E libr: 3. Gul: Meldun: de reg: Angl:

Repererat enim perfidia ſocios Nigellum vicecomitem Conſtantii, Randulphum vicecomitem Baiocenſem, Haimonem dentatum avum Rodberti, qui noſtro tempore in Angl: multarum poſſeſſionum incubator extitit, &c. ut Haimo in acie cæſus. Hoc tempore Gaufredus cog: Martellus comes fuit Andegavenſis. Hic Dominum ſuum comitem Pictavenſem & vinculis conſtrinxit, & Gul: ducem Norman: bello impetebat. Conſpiratio Norman: in Gul: ante acceptum reg: Angl:

Rogerus de monte Gomerico & Gul: filius Oſberni à Gul: duce ad Martellum nuntii miſſi.

Gulielmus comes de Archis patruus ſed nothus Gul: ducis rebellavit.

Duces ejus Robertus comes Aucenſis, Hugo Gornaſcenſis, Hugo montis fortis, Wilhelmus Criſpinus ad caſtellum quod mortuum mare vocatur. Capitanei Gul: ducis Norman: contra Henr: reg: Franc: Criſpinus de mortuo mari.

Genealogia comitum Andegavenſium. Pag. 143.

Alanus comes Britanniæ ultro ſe dedit Gul: Norman.

Vexillum illud poſt victoriam de Anglis papæ miſit, quod erat in hominis pugnantis figura auro & lapidibus arte ſumptuoſa contextum. Vexillum Gulielmi Baſtardi.

Normanni veſtibus ad invidiam culti.

Nam præcedentibus diebus Edwinus & Morcharus amplæ ſpei fratres * Londoniam audito interitus Haroldi nuntio urbanos ſolicitaverant ut alterutrum in regnum ſublevarent. Quod fruſtra conati Northumbriam diſceſſerant, ex ſuo conjectantes ingenio nunquam illuc Gul: eſſe venturum. Edwinus } Morcharus } fratres.

Urbem Exoniam rebellantem leviter ſubegit, divino ſcilicet

* L. apud Londoniam, *ex impreſſ.*

jutus auxilio, quod pars muralis ultro decidens ingressum illi patefecerit. Nam & ipsa audacius eam assilierat, protestans homines irreverentes Dei distituendos suffragio, quia unus eorum supra murum stans nudato inguine auras sonitu inferioris partis turbaverat, pro contemptu videlicet Normannorum.

Eboracum civitatem unicum rebellionum suffugium, civibus, pene delevit, ferro & fame necatis. Ibi enim rex Scottorum rex Malcolinus cum suis, ibi Edgarus, & Marcherius, & Weldeodus (phus) cum Anglis & Danis nidum tyrannicum sæpe fovebant, sæpe duces illius trucidabant.

Quapropter coacta peditum & militum manu aquilonales insulæ partes petiit, & primo urbem metropolin, quam Dani cum Anglis & Scottis obstinate tenebant, in deditionem accepit, civibus longa inedia consumptis. Maximum quoque hostium numerum, qui obsessis in auxilium convenerant, ingenti & gravi prœlio fudit, non incruenta sibi victoria multos suorum amittens. Tunc totius regionis vicos & agros corrumpi, fructus & fruges igne vel aqua labefactari jubet. Maritima maxime cum propter recentem iram, tum quia Cnutonem Danorum regem filium Suani rumor adventare sparserat. Ea præcepti ratio ut nihil circa oram maritimam prædo pyraticus inveniret secum asportaturus si remeandum; vel fami consulturus si diutius manendum putaret. Itaque provintiæ quondam fertilis, & tyrannorum nutriculæ incendio, præda, sanguine nervi succisi, humus per 60. & eo amplius miliaria omnifariam inculta, nudum omnium solum us-
Pag. 142. que ad hoc etiam tempus. Urbes olim præclaras, turres proceritate sua in cœlum minantes, agros lætos pascuis, irriguos flu: si quis modo videt peregrinus ingemit; si quis superest vetus incola, non agnoscit.

Rodbertus de Melbyria comes Northumbr:

Edgarus ab Hierosoly: in Angliam rediens) nunc remotus & tacitus canos suos in agro consumit.

Edwinus & [a] Morcharus (rd) erant fratres, filii [b] Elsgari, filii Leofrici. Hi comitatum Northumbr: susceperant, & communi umbone pacifice tuebantur.

Tostinus frater Haroldi rediens in Angl: cum rege Noricorum prœlo c æsus est & Ebor: sepultus.

Edwini & Morchardi comitum Northumbr: cædes.

Postremo nec vi nec dolo hostium, sed suorum perfidia trucidati regem ad lachrimas flexere: quibus ipse & conjugia cognatarum & amicitiæ [c] dignatione jam pridem indulsisset, si [d] quiete acquiescere vellent.

[a] *Sic.* [b] *Sic.* [c] Dignationem *in Ed. Savil.* [d] Quieti *in Ed. Savil.*

Waldeophus

Waldeophus amplæ prosapiæ comes, nervosus lacertis, thoroso pectore robustus & procerus toto pectore, filius Siwardi magnificentissimi comitis, quem Digera Danico vocabulo, i. e. fortem,[a] cognominabant." Postmodum vero victis partibus sese sponte dedens, & Judithæ neptis regis connubio privataque amicitia donatus non permansit in fide, pravum ingenium cohibere impotens, &c. ut Radulphi de Waher perfidia se immiscuit, posteaque securi percussus sit & Croylandiæ sepultus.

Radulphus, de quo prius tetigi, erat per donum regis comes Northfolk & Suthfolk, Brito ex patre, distorti ad omne bonum animi. Is quod cognatam regis filiam Gulielmi filii Osberni desponderat majora justo mente metiens tyrannidem adoriri meditabatur. Rogerius comes Herefordensis uxoris Radulphi frater. Ibi Waldeofus; ibi præterea quam plurimi in necem regis conjurant.

Radulphus Bigot Brito transmarinus ex patre. Polyd: Wallica natum adfirmat.

Hic Gul: filius Osberni incensor ut Gul: dux Angl: bello impeteret.

Rogerius comes Herefordem: fil: Gul: fil: Osberni.

Gul: filius Osberni bonas leges dedit Herefordensibus.

Gul: filius Osberni in Flandria insidiis interemptus.

[b] Eundemque in expeditione sociam habuisse, quam in Angl: tempore Gul: Junioris duxit, quando & Orchadas & Menanias insulas sibi subjecit, & occurrentes comites Hugonem Cestrensem, & Hugonem Slopesbiriensem, priorem fugit, secundum interemit. Magni regis Danorum victoriæ.

Successit ei (*sup. Stigando*) in Wintonia Walchelinus, cujus bona opera famam vincentia vetustatem oblivionis à se repellent, quamdiu ibi sedes episcopalis durabit. Pag. 145.

Quæ apud Westmonaster: studio ejus prope conjugem locata habet tumbam argenti aurique expensis operosam. Sepulchrum Edgithæ reginæ.

Tradunt cervos in nova foresta terebrantem tabidi aëris nebula mortem incurrisse. Locus est quem Wilhelmus pater desertis villis, subrutis ecclesiis, per triginta & eo amplius miliaria in saltus & lustra ferarum redegerat. Mors Richardi 2. filii Gul: Mag:

Richardus filius Roberti primogeniti Gul: mag: trajectus collum sagitta periit in nova Foresta.

Matrem quantum vixit insigni indulgentia dignatus est, quæ ante patris obitum cuidam Herlewino de comitis villa mediocrium opum viro nupserat. Ex eo Gul: fratres habuit Robertum, quem Moritoniæ comitem fecit, crassi & ingenii hebetis hominem; & Odonem, quem ad episcopatum Baiocensem provexit comes: comitem Cantiæ rex instituit. Antiochiæ in obsidione Christianorum finem habuit. Lei-

[a] *Ex impress. è manu Lelandi.*

[b] Sup. Haroldum filium Haroldi regis Angl: *supra lin: *

landus. Eo enim extorris Anglia cum fratre Rotberto duce Normann: ſe contulerat.

Conſtantia filia Gul: mag: comiti Britan: Alano Fergant in conjugium data.

Gul: Magnus. Juſtæ fuit ſtaturæ, immenſæ corpulentiæ, facie fera, fronte capillis nuda, roboris ingentis in lacertis, ut mag: ſæpe ſpectaculo fuerit, quod nemo arcum ejus tenderet, quem ipſe admiſſo equo pedibus nervo extento ſinuaret: mag: dignitatis ſedens & ſtans, quanquam obeſitas ventris nimis protenſa corpus regium deformaret.

s

Tunc in provintia * Walar quæ Ros vocatur inventum eſt ſepulchrum Walwen, qui fuit haud degener Arturi ex ſorore nepos. Cujus buſtum, ut præmiſi, tempore Gul: regis repertum eſt ſuper ora maris 14. pedes longum,

Maurinianus Scottus hiſtoriographus.

Alricius, qui olim Ciceſtrenſis eccleſiæ dictus eſt epiſcopus.

Stigandus Ciceſtrenſis epiſcopus præſens in Synodo congregata 6. anno reg: Gul: Mag.

Sub rege Gul: in iſto eodem conſilio pronuntiatum eſt ſecundum ſcita Canonum, ut epiſcopi tranſeuntes de villis conſtituerent ſedes ſuas in urbibus Diœceſium ſuarum.

Pag. 146. *Ex libr;* [4.] *Gul: Meldunenſis de regibus Angl:*

Gul: filius Gul: regis natus eſt in Normannia pluribus annis antequam pater Angl: adiret.

Odo poſt exilium recepit comitatum Cantiæ à Gul: Rufo nepote ſuo, &c. ut impatiens ob amiſſum imperium, quod tempore fratris per Angl: univerſam geſſerat, deſcivit à rege.

Nam Gul: Dunelmenſi epiſcopo commendata erat adminiſtratio rerum publ: in Angl: per Gul: Rufum. Gul: Rufus infeliciter pugnavit contra Wallos.

Rex Henr: excellentis ingenii vir, qui modo † regnat, invenit qua commenta illorum labefactaret arte, Flandricis in patria eorum collocatis, qui eis pro clauſtro ſint, & eos perpetuo coherceant.

Ranulphus clericus ſtrenue expilabat populum in gratiam Gul: Rufi.

Tunc fluxus crinium, tunc luxus veſtium, tunc uſus calceorum cum arcuatis aculeis inventus.

Gul: Mag. Judæos è Rotomago Londinum adduxit.

Gul: de Alderia ſpetioſæ perſonæ homo Sareſbiriæ ‡ ſuppenſus juſſu Gul: Rufi.

Andax dictum Gul: Rufi in nautas timidos. Atqui, inquit rex, nunquam audivi regem naufragio periiſſe.

Undecimo anno rex Noricorum Magnus cum Haroldo filio

* *Sic.* † Regna *MS.* ‡ *Sic.*

3 Haroldi

Haroldi regis quondam Angl: Orcadas insulas & Mevanias, & si quæ aliæ in oceano jacent, armis subegit. Jamque Angliam per Anglesiam obstinatus petebat, licet occurrerent ei comites Hugo Cestrensis & Hugo Schrobbesbiriensis, & antequam continentem ingrederetur armis eum expulerant. Cecidit ibi Hugo Schrobbesbiriensis eminus ferreo hastili perfossus.

Fons sanguine scaturiens in Hampstede villa Berrucsensis pagi.

Walterus cog: Tyrel qui de Franci liberalitate regis adductus venerat.

Robertus filius Haymonis.

Herebertus cog: Losinga transtulit sedem episcopalem de Tetforde in Norwiche.

Joannes episcopus Wellensis natione Turonicus usu non literis medicus probatus.

Goscelinus monachus de S. Bertino cum Heremanno episcopo Salesbiriæ quondam Angliam venerat insignis literarum & cantuum peritia. Is multo episcopatus & abbatias tempore perlustrans præclaræ scientiæ pluribus locis monimenta dedit, nulli in laudibus Sanctorum Angliæ post Bedam secundus.

Siuardus rex Noricorum primo ævi processu fortiss: conferendus, incepto itinere Hierosolymitano, rogataque regis pace in Angl: tota resedit hyeme. Pag. 141.

Gul: de monte Pislerio.

Statura minimos supergrediens, à maximis vincebatur, crine nigro & juxta frontem profugo, oculis dulce serenis, thoroso pectore, carnoso corpore, facetiarum pro tempore plenus, nec pro mole negotiorum cum se quieti dedisset minus jucundus. Minus pugnacis famæ Scipionis Aphricani dictum repræsentabat: "Imperatorem me mea non bellatorem peperit." Henr: primus,

Matildis Scotta 1^{a}. uxor Henr: 1^{i}.

Secunda Adala filia ducis de Lovanio, quod est castellum caput Lotharingiæ.

Gul: filius Henrici 1^{i}. adolescentulus 17. annorum naufragio, solvens à portu Barbeflutæ, una cum Richardo fratre, & * sorore notha, comitissa Perticæ periit, & neptis ejus soror Theobaldi comitissa Cestre. Ricardus etiam comes Cestre, & Otuelus frater ejus nutricius.

Quis posset præterire Serlonem abbatem Gloecestr: qui locum illum ex humili & pene nullo ad gloriosum provectum extulit?

Epit: Serlonis, autore Godefrido Priore Wintoniensi.

Ecclesiæ murus cecidit, Serlone cadente,
Virtutis gladius, buccina justitiæ, &c.

* Polyd: Mariam vocat *supra lin: à manu Lelandi.*

Nec

Nec memoria Godefridi Winton: ire debet in perditum, qui temporibus iis literatura & religione insignis fuit. Literaturam protestantur plures libri, plures & epistolæ familiari illo & dulci stylo editæ, maximeque epigrammata, quæ satyrico modo absolvit. Præterea versus de primatum Angliæ laudibus? [a] Quid? omne divinum officium, quod agresti quadam vetustate obsoletum, per industriam suam nativa excultum venustate fecit enitescere. Religionis & hospitalitatis [b] normam" pulchre inchoatam delineavit in monachos, qui hodieque in utrisque Prioris terunt vestigium, ut aut nihil, aut parum eis [c] desit" ad laudis cumulum. Denique est in ea domo hospitium, terra marique venientium quantum libuerit diversorium sumptu indeficiente, caritate non fatigata. Inter hæc inerat S. viro morum humilitas, ut nihil ex illo unico philosophiæ promptuario redoleret nisi humile, procederet nisi dulce. Quotus enim quisque est qui vel minimum literis imbutus non alios infra dignitatem suam opinetur tumido gestu & pompatico incessu præ se ferens conscientiam literarum? Veruntamen, ne quid perfectionis sanctæ deesset animæ multis annis ille grabatum fovit, camino diuturnæ tabis medullas [d] & pectora excoctus. . . . . .

Pag. 148. Robertum comitem Glocestriæ alloquitur.

Habetis ergo à Norman: bellandi peritiam, à Flandrensibus lineamentorum gratiam, à Francis generositatis eminentiam.

Ex 1°. libro novellæ Historiæ Gul: Meldunensis ad Robertum comitem Glocestrensem.

Robertus comes Claudiæ.

Uxori suæ (2æ.) filiæ ducis Lovanensis Scrobbesbiriæ comitatum dedit. Peperit nihil liberorum Henr: 1°.

Robertus filius regis, quem ante regnum susceperat, & comitem Glocestr: fecerat.

Ne rex (Henr: 1.) præter consilium suum & ceterorum procerum filiam (Matildam) cuiquam nuptum daret.

Conventus apud Northampton 31. anno reg: Henr: 1i. de fide Matildi danda.

Hugo Prior de Lewes, mox abbas de Rading, deinde archiepiscopus Rothomagensis.

Monaster: S. Mariæ de Pratis Rothomagi inceptum à matre Henr: primi, absolutum autem ab eo.

Denique & multos comites, qui ante non fuerant, instituit, applicitis possessionibus & redditibus, quæ proprio jure regi pertinebant.

Rogerius Saresbiriensis episcopus, & Gul: de Ponte arcus custodes thesauri Henr: 1i.

Henr. 1s. ingentem vim thezauri congesserat.

[a] *Ita & impress. At post* quid *inductionis notam habet Lelandus, ac si vox* quod *adjicienda esset.* [b] *Supplevi ex impress.* [c] *Hac etiam vox ex impress.* [d] Et peccata excoctans *Ed. Savil.*

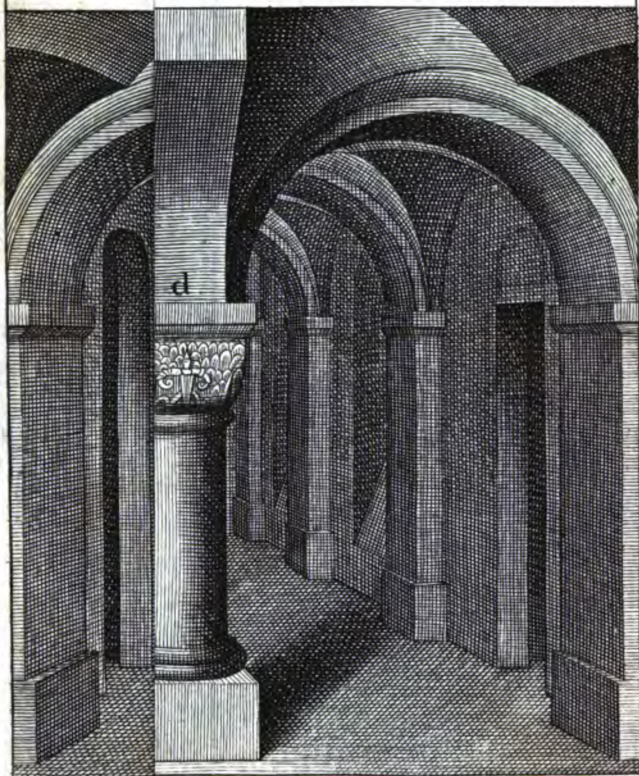
Ex

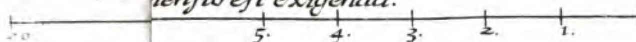
12345 10 15 20

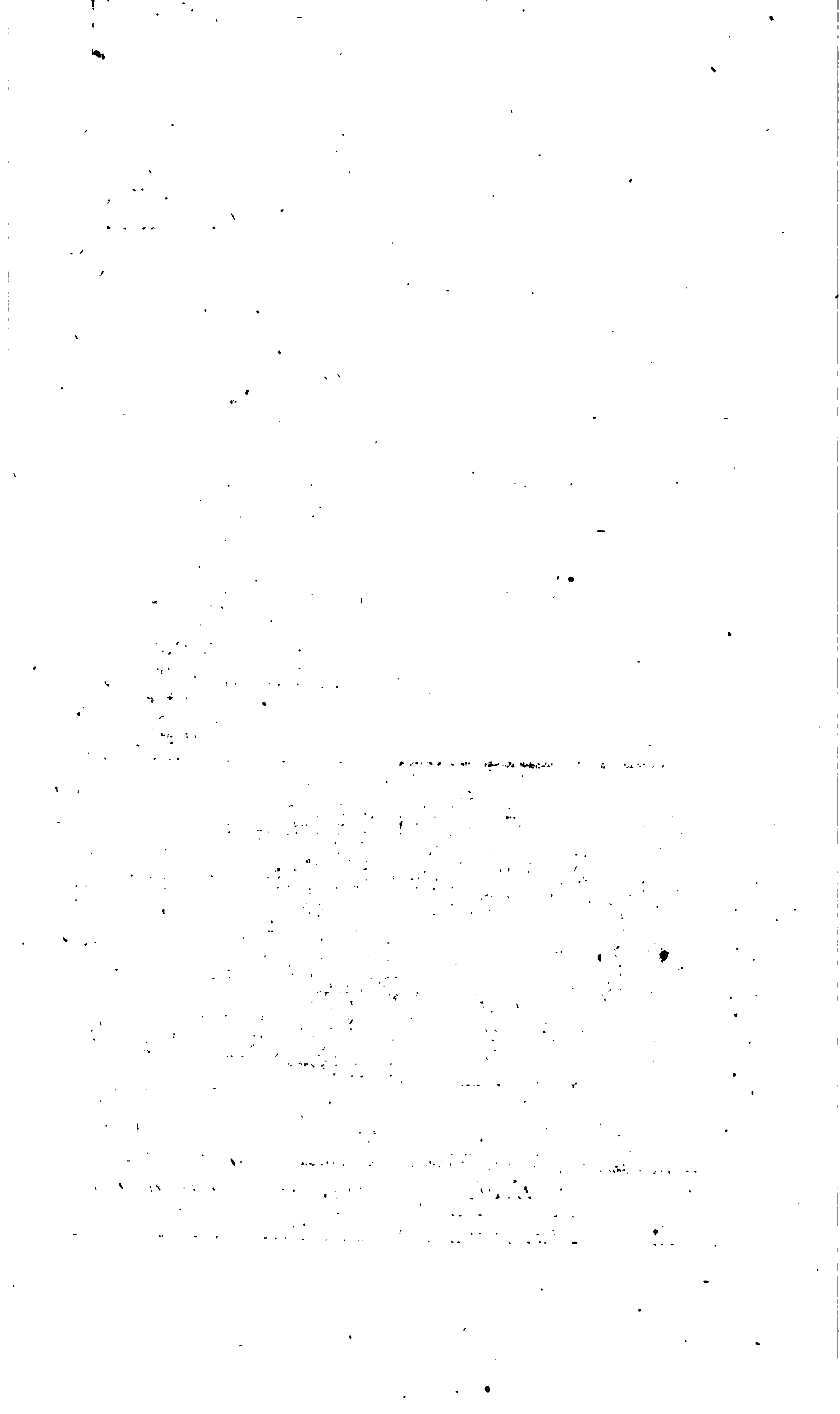
Scala unciarum, ad quam figurarum (quas litteris a,b,c,d, notavimus) ho= die in duabus testudi= nis columnis conspicu= arum, dimensio est exigenda.

PROGRYMBALDIANÆ.

mensio est exigenda.

Ex 2. libr: novellæ Historiæ.

Alexander, nepos Rogerii episcopi Saresbir: ex fratre, construxit castrum de * Newark. oroke

Rogerius construxit castrum de Shirburne & de Vise. Apud Malmesbiri in ipso cœmiterio ab ecclesia principali vix jactu lapidis castellum inchoaverat.

Pugna inter servos Rogerii episcopi & comitis Alani.

Alexander Rogerii episcopi nepos & plusquam nepos, ut ferebatur.

Rogerius de Mortimer miles & servus regis Stephani.

Recepit illam *(Matildem imperatr:)* postea in Glocestriam Milo, qui castellum ejusdem urbis sub comite Roberto habebat.

Malmesbiriense & Abbatisbiriense antiquissima cœnobia, quantum in ipso fuit, episcopatui delegavit. Sciréburnensem Prioratum, qui proprius est episcopi Saresbir: in abbatiam mutavit, abbatia de Hortuna proinde destructa & adjecta. Rogerius episcopus.

Nepotibus cancellariam & thezauriam peperit

Rogerius moriens quæ reliquit in usus absolvendæ ecclesiæ Saresbir: dedit; sed Stephanus rex mox ea diripuit. Rogerius episcopus.

Stephanus rex creavit Rainaldum fratrem suum comitem Cornubiæ.

Robertus filius Huberti invasit castellum de Visis contra Stephanum regem.

Joannes, qui castellum de Merleberg habebat, Joannem cepit & suspendit.

Ex 3. libr. novellæ Historiæ.

Robertus comes Glocestr: Brianus filius comitis marchio de Walinford.

Walingford inexpugnabilis facta per Robertum.

Gul: Marcellus pincerna Henr: r[i]. dapifer postea Stephani.

Andevera vicus incensus à Stephani militibus.

Gul: filius Roberti tenuit castel: de Warham. Stephanus vicum incendit & castel: cepit, quam post Robertus recepit victa Portland. insf: tunc incastellata, & capto etiam Lullewrode castello.

Monaster. S. Mariæ & Heida incensa.

Gul: de Ypra incendit Warwel monaster.

Gul: filius Roberti comitis de Glocestr: Mabilia uxor Roberti.

Ex epistola Wolstani monachi Præcentoris Ventanæ eccl: ad Ælphegum episcopum Ventanum, præfixa operi de vita S. Swithuni. Pag. 149.

Qui *(S. Æthelwoldus)* struxit firmis hæc cuncta habitacula [muris,
Ille etiam tectis texit & ipsa novis:

* *Sic.*

Et

Et cunctis decoravit ovans id honoribus, hucque
Dulcia piscosæ flumina traxit aquæ.
Secessusque * laci penetrant secreta domorum,
Mundantes totum murmure cœnobium.
Istius antiqui reparavit & atria templi
Mœnibus excelsis culminibusque novis.

Et paulo inferius in eadem Epistola.

Sic constructa micat, sic & variata coruscat
Machina, quæ hanc matrem sustinet ecclesiam :
Quam pater ille pius, summa pietate refertus,
Nominis ad laudem celsitonantis heri
Fundavit, struxit, dotavit, & inde sacravit,
Et meruit templi solvere vota sui:
* Regis Ethelredi visu cernente modesti,
☞ In regni solio qui superest hodie.
Illum pontifices sequebantur in ordine plures,
Complentes sanctum rite ministerium :
Quorum summus erat vultu modestus & actu,
Canitie vivens Dunstan & angelicus.
Tunc sequebatur ovans Anglorum Lucifer idem
Præsul Atheluuoldus, corde benignivolus.
Post alii septem, quos nunc edicere promptum est
Carmine versifico cum pede dactilico :
Ælfstan, Athelgarus, rursumque Ælfstanus, & Æscuig,
Ælfheah, Ælfsinus hîc & Adulphus erant.
Post alii plures aderant proceresque ducesque
Gentis & Anglorum maxima pars hominum.
Quos è concilio pariter collegerat illo
Quod fuerat vico regis in Andeferan.

Et paulo inferius.

Nam fundamen ovans à cardine jecit Eoi
Porticus ut staret ædificata Deo.
Erexitque novum jacto fundamine templum ;
Ne tamen expleret raptus ab orde fuit.

Et paulo inferius in eadem epistola.

Pag. 150. Insuper occultas studuistis & addere cryptas.

Et paulo inferius.

Talia & auxistis hîc organa, qualia nusquam
Cernuntur gemino constabilita sono.
Bisseni supra sociantur in ordine folles,
Inferiusque jacent quattuor atque decem.
Flatibus alternis spiracula maxima reddunt,
Quos agitant validi septuaginta viri.

* Sic.

It

Et paulo inferius.

Qua vir apoſtolicus jacet almus & ille Birinus,
Has lavachro gentes qui lavit occiduas.
In medio templi fulgent Byrnſtanus & Ælfheath,
Jure ſacerdotii cultor uterque Dei.

Ex Epiſtola Wolſtani ad monach: Ventan:

Nomine quæ proprio Wintonia dicitur, & quæ
Colluſtrat turrita ſuos hinc inde colonos,
Omnibus occiduis caput & Saxonibus extat.

Ex Præfat: 1[i]. libri de vita Swithuni.

Imperium regni tenuit quo tempore Magnus
Ædgar, & invictus ſublimia ſceptra gubernans
Omnibus Anglorum feliciter imperitando
Gentibus, Arcturi quæ vertice ſidera cernunt,
Moribus, eloquiis, habitu varioque diremptæ,
Inſula quas pelagi cingens hinc continet, atque hinc
ſſe
Albio quam veteres * vocitare didicimus Anglos.

Ex primo libro Wolſtani de vita Swithuni.

——— Ædzige nomine dictus.

z
Ædſige canonicus, decanus vel præpoſitus eccl: S. Swithuni.

Nunc ait hic habitat vallis qua
Winclea conſtat.

☞ vallis Winclea.

Dic illi properando meam quo viſere tumbam
Pergat, & è ſenis unum trahat orbibus orbem
Quos retinet ſtringendo mei clauſura ſepulchri.

Swithunus Fabrum dormientem alloquitur.

———quem villa tenebat
Regia, quæ frugum fœcunda alimenta miniſtrans
Adelwarabyrig ſolito vocitatur ab Anglis.

Pergere feſtinat maturo tramite Ventam.

——— donec pervenit Eoam
† Witoniæ, ad portam Michaëlis honore dicatam.
Vis ne, O! chare parens, quo te portemus ad almum Pag. 151.
Cœnobium, quod quiſque novum modo nuncupat, in quo
Sancta Sacerdotis requieſcunt oſſa Jodoci,
Quem deus innumeris quondam clareſcere ſignis
Fecit? ————

* Sic. † Sic.

Translatio S. Swithuni Idibus Jul: anno D. 971. regnante Eadgaro.

Splendidus imperio qui nomine fulserat Ædgar,
Et felix plures jam tunc regnaverat annos,
Inclytus, Anglorum gentes & rexerat omnes
Barbaricasque sibi Christo donante subegit,
Straverat ac pedibus solo terrore subactas,
Corde vigil, virtute potens, moderamine pollens,
Et totum regnum tranquilla pace gubernans.

Vestibus induitur sacris Ælfstanus & abbas.

Athelgarus abbas novi monasterii Ventæ.

Æthelgarus adest grege se comitante novello.

Quam Bedeford Angli censent vocitamine scire.

Ex libro 2.

Has inter virtutis opes rex inclytus Ædgar
Promissum complevit opus; quæ vovit & almo
Pontifici studuit toto persolvere nisu.
Namque alacer domino, colimus quem nomine trino,
Contulit argenti, gemmæ rutilantis, & auri
Tercentum libras æqua sub lance probatas:
Et jubet artifices simul adfore quosque peritos,
Ut fabricent dignum patris (*sup. Swithuni*) in honore sacellum,

Jam simul ad Ventam læti pervenimus urbem,
Perviaque occiduæ reserantur limina portæ.

Eadzinus, antea Decanus vel Præpositus Ventanæ eccl: monachus factus, & custos designatus reliquiarum S. Swithuni.

Advenit interea frater, qui clave sacellum
z
Clauserat, Ædsinus, vir religiosus, & omni
Inspirante Deo morum probitate verendus:
Cujus in hoc modico stat mentio scripta libello,
Sunt ubi sancta pii legata notata patroni, (*i. e. Swithuni.*)
Quo suadente fuit seclo conversus ab isto,
Normalem ducens usque ultima tempora vitam.

Pag. 152.
Calne villa.

Prenditur is (*servus quidam*) subito quodam pro crimine casu,
Præsidis Ædrici fit ductus & ante tribunal,
Regia quem tenuit tum villula nomine Calne.

Pœna furti.

Præcipit interea rex justus & inclytus Ædgar,
Quosque minis terrendo malos, lex staret ut ista,
Gentis in Anglorum diffuso limite, quo si
Fur aliquis, seu prædo ferox, inventus eadem
Adforet in patria, crudelia dampna subiret,

Lumine

Lumine privatus miſer & cæcatus utroque,
Tortor ei ſimulque nares præcidat & aures,
Truncaretque manus plantaſque ſecuribus actis,
Subtraheretque capitis cum pelle capillos,
Seminecemque virum pœna cruciante peremptum
Projaceret canibus rabidis exactor edendum,
Nocturniſque avibus, corvis & edacibus, atque
Membratim in vacuas cæſum diſpergeret auras.
Stat prædicta pii lex & ſententia regis
In commune bonum, quam ſanxerat ille benignus,
Unuſquiſque ſuis ſecuro ut pectore lucris
Pleqe pace frui poſſet ſine murmure damni;
Exploratores ſylvarum denſa peragrant,
Prædoneſque locis inveſtigantur opacis,
Et membris cæſi præbent ſpectacula plebi.
Perculerat terrorque animos formidine cunctos.
Deteſtanda manus fuit & conſumpta latronum;
Sic ut ad extremum mater cum pignore poſſet
Ire per * anfracto ſecuro pectore curvos
Æquoris Eoi de finibus abſque periclo
Littoris occidui donec contingeret oras.

Regia meſſores habuit quoque villa Clearen. Clara villa, nunc Kinges Clere.

Protinus invadit, ſtringit, ſatelles, egenum
Ducit, & ad villam perverſo tramite † Clearan

Perveniunt, quo carcer erat, quem ſedibus imis
Tortores clauſere truces, veſtigiaque ejus
Ligno merſa cavo vincliſque tenacibus arctant.
Virginis innuptæ ſanctum *(ſup. monaſterium)* ſub honore Pag. 153.
Mariæ
Abbandun vocitare ſolent, quod jure paterno
Rexerat Oſgarus jam tunc venerabilis abbas.
Nunc etiam pietate dei moderante ſuperni
Moribus egregiis eſt cui prælatus & almis,
Qui noto cunctis niger eſt agnomine dictus.
Mente ſed irradiat Oſgarus, & ore coruſcat,
Commiſſumque gregem monitis precibuſque tuetur.

Inſula quem tenuit proprio quæ nomine Vecta
Dicitur.

Interea cæcus nimia caligine preſſus
Se vigilaturum ſpoſpondit, ubi inclyta pauſat

* *F. anfractus.* † *Sic, cum duob. punctis.*

 Ælf-

‡ Ælfgifu, clementis genitrix sanctissima regis
Ædgari, ad cujus capiunt ægrota sepulchrum
Corpora cœlestem Christo medicante salutem,
Partim pro propriis, partim meritisque beati
Pignoris: in cujus regni sunt tempora cuncta
Regibus antiquis regnantibus eruta quondam,
Limina sacrorum reparata monasteriorum.

Pergit adire locum Sceftesbyri nomine dictum.

[strenuus
Isdem namque pastor (*sup. Swithunus*) almus & provisor
Forte pontem extruebat, geminasque januas,
Per quas urbis Wintoniæ adeuntur mœnia.
Artifices congregati huic insistebant operi, &c.

Pag. 154. vacat.

Pag. 155. *Ex Collectaneo Radulphi de Diceto.*

Brichtwaldus abbas de Raculf Dorobernensium electus antistes consecratus est antistes à Goduino Metropolitano Walliarum. (Vide num legat Walliarium pro Galliarum.)

Ædbrictus rex Westsax: Bernulfum regem Merciorum vicit apud Hillendune in Midlesexia.

Torquatus ortus in Redonico pago Armoricæ constitutus est forestarius forestæ Nidæ Merulæ à Carolo Calvo rege Franc:

Hic Torquatus genuit Tertullum, qui beneficio Caroli Calvi duxit in uxorem Petronillam, ducis Burgundiæ filiam.

Tertullus genuit Ingelgerium, qui fuit comes Andegavensis beneficio Ludovici filii Caroli Calvi. (1s. comes Andegavensis.)

Edulphus rex Westsax: in juventute, sicut legitur, fuit episcopus Wintoniensis.

Ethelredus Dorobernensis archiepiscopus Cheveliauc episcopum Landaviæ, & post * Libau episcopum Landaviæ, & post Lumnerd episcopum S. David Cantuar: consecravit.

Fulco Rufus 2. comes Andegaven: & filius Ingelgerii qui Rosillam filiam Garnerii in uxorem duxit, ex qua genuit Guidonem postea episcopum Suessionensem, Ingelgerium à Normannis interfectum, & Fulconem Bonum.

Athelmus Wellensis episcopus fit Dorobernensis episcopus.

Wulfhelmus episcopus Wellensis fit archiepiscopus Dorobern:

Odo episcopus Malmesbyriæ eligitur in archiepiscopum Dorobernen:

Fulco Bonus 3. comes Andegavensis. Fuit ante canonicus

‡ *Sic, cum duob. punctis sub* u. * *Sic, cum duob. punctis sub* u.

S. Martini

S. Martini in Gallia. Hic Fulco 3. filios habuit, Gaufridum, Guidonem episcopum Podiensem, & Drugonem qui mortuo Guidone successit ei in episcopatu.

Radulphus de Waceio Normannus.

Gaufridus cog: Grissa tunica 4. comes Andeg:

Anno D. 978. Hasten Danus venit in Normanniam.

Gaufridus 4. co: Andegaven: Ethelwulfum pugilem Danorum singulari certamine vicit. Gaufridus plures filios genuit ex quibus solus Mauritius supervixit patri.

Mauritius quintus comes Andeg: ex filiâ Halmerici comitis Sanctonici Fulconem cog: Nerram genuit.

Alanus primogenitus Conani comitis Britan:

Fulco Nerua 6. comes Andeg: Hierosolymis rediens genuit Gaufridum Martellum & Adelam filiam.

Blancha soror Fulconis. *(Non apparet cujus Fulconis.)* Pag. 156.

Judith soror Goisfredi ducis Britan: nupsi Ricardo duci Norman: qui ex ea 3. filios & totidem filias genuit.

Ethelnotus cog: Bonus Livingo episcopo Dorobernensi successit. Filius fuit nobilis viri Agelmari. Hic Joseph episcopum Landaviæ, & Bleduc episcopum S. Davidis Cantuariæ consecravit.

Wolstanus Ebor: archiepiscopus Eboraci obiit, sed sepultus fuit in Hely.

Leofsius Thornesiensis abbas suscepit episcopatum Wigorniensis ecclesiæ.

Britheagus Persorensis abbas filius sororis Wulstani Ebor. factus est Wicciorum episcopus.

Beccense monasterium in Norman: Herlewinus ex milite monachus ad Beccum fluvium posuit.

Stigandus Australium Sax: episcopus.

Egelmarus frater Stigandi episcopus Orientalium Angl:

Gaufridus Martellus 7. comes Andeg: obiit sine filiis, & nepotibus suis Gaufrido Barbato & Fulconi Rechin, filiis scilicet Adhelæ sororis suæ & Alberici comitis de Gastineis, bona sua dereliquit, Andegaviam & Xantonas Fulconi, Turonicam cum Laudonensi castro Barbato donavit.

Ailwardus ex abbate Eveshamensi præsul London: tandem morbo gravatus cessit dignitati, conferens se ad cœnobium de Ramesega.

Consilium habitum est apud Viceliacum, in quo Wulwinus Lincoln: episcopus interfuit Anno D[i]. 1049.

Sperafocus abbas Abbendunensis electus in episcopum Londoniensem.

Sed ejecto statim Sperafoco Wilhelmus regis capellanus episcopus London: factus est.

Rodulphus de Toneio miles ge: Norman:

Siuardus

Siuardus comes Northanhumbrorum & Huntedunensis: vir bello potentissi

Leofricus comes Merc: & Godiva ejus uxor ecclesiam de S. Mariestow, quam Eadnotus episcopus Lincoln: construxit, pluribus ornamentis ditavit.

Gysa Wellensis episcopus & Watarus Herefordensis episcopus Romæ à Nicolao pont: Ro. consecrati anno D. 1062.

Haroldus, postea rex Angl. captus à comite Pontivo in Gallia.

Pag. 157. Haroldus rex Angl. ictus sagitta in oculo corruit.

Gyrth & Leofwine fratres Haroldi una cum eo interfecti.

Multi nobiles ex Anglis fidem dant (per obsides) Gul. Bastardo apud Berkhamstede.

Berkhamstede.

Fulco Rechin 8. comes Andegavensis.

Hic Fulco concessit Philippo regi Francorum totum comitatum de Gastineis.

Hic Fulco duxit in uxorem filiam Lancelini de Blagenotio, ex qua orta est comitissa Britan: Postea duxit Ermengardim filiam Erkenbaldi fortis de Borbono, ex qua genuit Gaufridum Martellum. Qua dimissa, ex sorore Almarici de Monteforte comitis Ebroicarum Fulco Rechin genuit Fulconem. Mortuus est hic Martellus ante patrem. Helias, filius Joannis de Fleca, Sibillam, filiam cujusdam comitis Longabardiæ, neptem scilicet Heneberti quondam Cenomanensis comitis, duxit uxorem, & cum ea comitatum Cenomanniæ accepit. De Sibilla vero genuit Sibillam, quam Fulco, filius Fulconis Rechin, postmodum rex Hierosolymorum duxit in uxorem, de qua genuit Galfridum Platagenestre, & Sibillam Flandriæ comitissam.

Lanfrancus Herewaldum Landaviæ episcopum Cantuar: consecravit.

Robertus de Mulbraio obsedit Ivelcestre, sed repulsus inde abcessit.

Gul. de Owe obsedit Glavorniam.

Robertus filius Baldewini de Exacestre Devoniam, Hugo de Grentesmaisvilo (Devonia; ville) Legercestriæ provintiam, Rogerus Bigotus Estanglliam deprædati sunt.

Bernardus de Novo Mercato,
Rogerus de Laceio,
Radulphus de Mortuo Mari, } Wigorniam invadunt.

Hernostus vix unum complevit annum in episcopatu Roffensi.

Gul. Rufus rex Angl. restauravit Cairluel.

Robertus de Mulbrai comes Northumbr: & Gul: de Auco

Aunco cum multis aliis regem Gul: Rufum reg: vitâque privare, & filium Amitæ illius Stephanum de Albamarla conati sunt regem constituere.

Moreal propinquus Mulbraii reddidit castellum de Bebbanberg Gul. Rufo,

Gul. Rufus jussit oculos erui & testiculos abscidi Gul. Aunco duello apud Saresbyri victo. Pag. 158.

Comitem Odonem de Campania, prædicti Stephani patrem, in custodia posuit Gul. Rufus.

Gul. Warewaste ex parte regis inhibuit ne Anselmus archiepiscopus in Angl. rediret.

Reinellmus cancel: reginæ episcopatum Gul. Rufo reddidit, eo quod de manu illius investituram suscepit.

Fulco comes 8. Andeg. de quo superius.

Regni principes Hierosolymit: directis nunciis Fulconem Andeg: comitem sollicitaverunt, quatinus loca Dominicæ passionis adiret, filiam regis Balduini, quam unicam & heredem reliquerat, accepturus uxorem: quibus acquiescens comes filio suo Gaufrido Plantagenest hereditatem reliquit, Hierosolyman adiit.

Gul: archiepiscopus Cantuar: dedit episcopatum Roucestriæ Joanni archidiacono suo.

Henricus Glesconiensis abbas factus episcopus Winton:

Nomina castellorum quæ Henricus 1s. rex Angl: construxit.

Drincursis, novum Mercatum, Vernolium, Novanticurtis, Bonmulins, Colnne mons, Pons ursonis, Castrum S. Dionysii in Leons, Vallis Rodulii, Turris Ebroicarum, Turris Alent, Turris Osteriarum, Turris S. Joannis juxta montem S. Michaëlis.

Monasteria ab Henrico 1°. condita.

Monasterium Radingarum in Angl:
Monaster: Canon: Cirecestre in Angl:
Monaster: de Prato Rotomagi.
Monaster: de Mortuo Mari.
Castellum de Storteforde quod est London episcopi.
Richardus de Bellemeis episcopus London:
Nigellus episcopus Helyensis regno expellitur anno D. 1139.

Robertus de Sigillo factus episcopus London: opera Matildis imperatricis anno D. 1140.

Gaufridus comes 9. Andeg. receptus Rotomagi turrim obsedit & cepit: & ex tunc dux Normannorum vocatus est.

Gilbertus comes de Clare filius sororis Ranulfi comitis Cestrensis.

Robertus de Casnei Legercestrensis archidiaconus fit episcopus Lincoln:

Pag. 159. Anno D. 1150: Eversum est monasteriolum Geraldi Berlai.

Sex castella Wintoniensis episcopi Henrici diruta sunt anno D. 1155.

Gul. Peverel eodem anno exheredatus est.

Anno D. 1157. Alienor regina peperit Richardum Oxenefordi.

Gilebertus Herefordensis episcopus translatus est ad episcopatum Londinensem anno D. 1163.

Rogerus comes de Clara pro tenemento de Tunebrig restitit Thomæ episcopo Cantuar:

Thomas Cantuar: excommunicavit Nigellum de Sacheville, & Robertum de Broc.

Castellum de Albemarle expugnatum est à rege filio.

Anno D. 1174. Richardus Winton: electus in Normanniam missus est ut regem patrem suum revocaret ad reg: Angl:

Rex Henricus filius Henr. 2[i]. obiit apud Martel, sepultus est Rotomagi.

Richardus Cantuar: episcopus obiit apud Hallingis villam Rofensis episcopi.

Gualterus Lincoln: episcopus translatus est in archiepiscopatum Rotomagensem.

Generale concilium apud Pipewel pro ecclesiis vacantibus.

Hugo Coventrensis episcopus quia vicecomitatum susceperat suspensus erat ab offic: episcop.

Rogerus de genere Norman: primus in Sicilia rex creatus est.

Hubertus Saresbir: episcopus eligitur in archiepiscopum Cantuar:

Scotti per sigilla sua submittentes se judicio Edwardi 1[i]. de rege eligendo.

Hæc non sunt in Historia Radulphi de Diceto.

Florence counte of Hoilland, Roberte de Brusse Seignior du Huale Danauat, John Bailliolle Segnior de Galeway, John de Hastinges Seignour de Bergeveney, John Cymyn senior de Badenough, Patricius de Dumbar: Counte de Lamarche.

Joannes de Vescy pour son peere, Nicolaus de Soules, & Gul. de Rose Saluse en dew.

Pag. 160. Gaufridus Plantageneſt reddidit Ducatum Norman: Henrico filio suo.

Descriptio Andegavensis civitatis.

Aquitania à fontibus dicta. Aquitania sic dicta, quod præ ceteris Galliæ provinciis fontibus & torrentibus scaturiat.

Gaufridus Artur fit episcopus S. Asaph.

Richardus de Belmeis archidiaconus de Midlesex London: episcopus electus consecratus anno D. 1152.

Gul: quondam archiepiscopus Ebor: ab Eugenio depositus restitutus est per Anastasium anno D. 1154.

Henricus filius Henr: 2i. natus Londini Anno D. 1155.

Henricus Winton: episcopus absque licentia regis recessit ab Anglia, ideoque sex castella ejus diruta sunt.

Gul: Peverel de Notingham caussa veneficii quod propinatum fuit Ranulfo comiti Cestriæ exheredatus est.

Turris Gloecestriæ, castellum de Bruge & Wigmore, quæ Hugo de Mortuo mari contra regem firmaverant, regi reddita sunt.

Gul: comes Boloniæ, filius regis Stephani & novissimus heres ipsius, cui rex totam hereditatem patris sui in Normann: & Angl: concessit, in reditu Tolosæ obiit.

Maria abbatissa de Rumesey filia regis Stephani, nupsit comiti Matthæo, ex quo sustulit 2s. filias anno D. 1160.

Richardus Coventren: archidiac: è patre Roberto pontif: Cestrensi consecratus ejusdem sedis episcopus à Theobaldo Cantuar:

Gul: de Rose in Cantia jussus regem non Thomam episcopum Cantuar: agnoscere.

Castellum de Berchamstede.

Rogerus Fulgeriarum dominus in Franc:

Ex quo reges in Minore Britannia desierunt præesse 2. comites in eisdem locis præesse cœperunt. Sed quoniam omnis potestas impatiens consortis erit sese variis sæpe dissensionibus afflixerunt. Conanus autem jure successorio nactus comitatum utrumque dum in fata concederet, ex sorore regis Scotorum filiam reliquit heredem, quam rex Anglo: fillio suo Gaufrido accipiens &c. — Conanus comes Britanniæ & Richomontaniæ.

Gul: de Tracy, Reginaldus filius Ursi, Hugo de Moreville, Richardus Brito in Angl: missi. — Pag. 161.

Jocelinus Castellanus, frater reginæ Alissæ, Thomas de Tranebu, Hugo de Gundevilla missi ad Thomam Cantuar: hoc mandato ne regem inviseret.

Gulielmus Trenchevile.

Richardus de Warnevilla thesaur: Ebor: factus cancellarius regis Angl: — Warneville cancellarius Angl:

Liberæ electiones concesse per Henr: patrem regem.

Richardus Pictavensis archid: ad Winton:

Gaufridus Cantuar: archidiaconus ad Helyensem.

Gaufridus Lincoln: archid ad Lincoln:

Reginaldus Saresbyr: archid. ad Baton:

Robertus Oxenefordes archid: ad Hereforden:

Ad Cicestrensem ecclesiam Joannes ejusdem loci Decanus electus est.

Jocelinus Crispin, Gilbertus de Tiueleris, Robertus de

Monteforti, Gul: Patricius, Haſculfus de S. Hilario, Radulfus dominus Filigeriarum, quos rex pater exheredaverat, regis filii ceſſerunt in partem.

Legra-ceſter.

Fortuito caſu civitate pro max: parte combuſta, cives tractaverunt de pace. Civibus abeuntibus ſubverſæ ſunt portæ civitatis, pars murorum deſtructa, militibus in caſtello incluſis datæ in tempus induciæ.

Appulſus eſt apud Walenton *(in Southfolk)* cum Flandrenſibus.

Robertus comes Legraceſtre.

Robertus comes Legraceſter captus prope Burgum S. Edmundi.

Rogerus de Moubra regis patris à fidelitate recedens in Axholm caſtellum ab antiquo conſtructum, ſed tunc temporis dirutum, reædificavit, &c. Ut paulo poſt à Lindenſibus captum ſit & dirutum.

Duxit Ri-char: ut ego legi, Amitiam filiam Gul: in uxorem.

Gul: comes Gloceſtriæ & Richardus comes de Clare gener ejus parebant mandato regis patris.

Gul: junior de Bravisa multos Wallenſes callide in caſtellum de Abregeveney vocatos occidit.

nothus

Reginaldus comes Cornubiæ, Henrici 1. regis filius naturalis, obiit Radingi, ibique ſepultus quieſcit anno D. 1175.

Adam canon: Pariſienſis in epiſcopum S. Aſap à R. Cantuar: conſecratus eſt.

Pag. 162.

Joannes Decanus Sareſbyr: fit epiſcopus Norwicenſis.

Caſtellum de Huntingdune, de Waleduna, de Legerceſtre, de Groby, de Tutelbyri, de Dudeleia, de Treſk, & alia plura corruerunt in ultionem injuriarum patris regis.

Richardus comes Striguliæ moritur, relicto filio trienni.

Richardus comes de Struguil, qui primus Norman: acriter invaſit Hiberniam, obiit, relicto filio trienni è filia Dermutii L[illegible]linienſium regis anno D. 1176.

Gul: comes Gloceſtr.

☞ Gul: comes Gloceſtriæ ægre ferens, quod filium non haberet, hereditatem inter filias dividendam, Joannem filium regis heredem inſtituit apud Windeleſores anno D. 1176.

Gul: de Aubeney comes de Arundel obiit apud Waverle, ſepultus eſt apud Wymundeſham.

Petrus Prior de Wenloc factus epiſcopus Menevenſis.

Richardus de Chanvil,
Baldewinus Bulot,
Paris. archid:
Socii Joan: epiſcopi Norwic: in legatione in Siciliam.

Guido Bangornen: electus antiſtes Ambreſbyriæ à Richardo Cantuar: conſecratur.

Gaufridus cancellar: regis naufragio periit.

Richardus de Lucy Juſtitiarius Angl: conſtruxit colleg: Canon: Reg: apud Weſtwod in territorio Roffenſi.

Richardus dux Aquitanorum, & filius Henr: 2. regis Angl: ob

ob superbiam Gaufridi de Rancuna castellum de Tayleborch * obsessit, cepit, diruit.

Quatuor episcopi constituti ab Henr: patre archijusticiarii Angl:

Cadwalanus Sudgalliæ regulus venit ad regem Henricum, sed inter redeundum ignorante rege occiditur. Cadwalani cædes.

Gaufridus Henrici patris filius postquam Lincoln: ecclesiæ episcopus fuisset ad 7. annos, & regni cancellarius episcopatum reliquit.

Castellum de Martel in Vasconia.

Gerardus Puella Canon: Saresbyr: fit episcopus Cestrensis.

Cum Simon comes filius Simonis comitis Northamton sine liberis decessisset, rex reddidit comitatum Huntingdune cum omnibus pertinentiis suis Wilhelmo regi Scottorum, qui fuit filius Henrici comitis filii regis David. Simon Sylvanectensis tertius obiit sine liberis.

A regione quadam quæ dicitur Scythia dicitur Scytha, Scythicus, Scotus, Scoticus, Scotia. Pag. 163.

Rex visitavit episcopum Winton: apud Merwelle.

Gul: de Ver spectabilis genere fit episcopus Herefor:

Gaufridus dux Britann: filius Henrici 2. regis Angl: obiit anno ætatis suæ 28. & sepultus est in Cathedr: eccles: S. Mariæ Parisiis.

Gul: de Norhalla factus episcopus Wigorn: ex archid: Glocestriæ.

Joannes cantor Exon: fit episcopus Exon:

Gul: de Magna villa comes Albæmarlæ. Gul: de Magna villa comes Albæmarlæ titulo uxoris suæ.

Richardus filius regis Angl: comes Pictaviæ.

Constantia comitissa Britanniæ peperit Arturum Posthumum heredem Britan:

Richardus mortuo Henr: rege patre suo Alienoram reginam matrem suam è custodia eximit, & justis honoribus exornat.

Richardus Heliensis canon: London: eccclesiæ, Lincoln: eccles: Decanus, archid: Elyensis, Domini regis thesaur: ad London: ecclesiam; Godefridus de Lucy S. Martini London: decanus ad Wintoniensem; Hubertus Walter decanus Ebor: ad Saresbir: Gul: de Longocampo Dni. regis cancellarius ad Heliensem electi sunt episcopi.

Joannes frater Richardi regis comes Moretolii.

Gul: de Magna villa comes tam Essexiæ, quam Albæmarlæ obiit anno D. 1189.

Treverensis archiepiscopus in Angl: moriens apud S. Andream sepultus est Northamtoniæ.

Multi Judæi apud Stanforde in nundinis occisi, item Londoniis & apud Norwiche.

Filia Tancredi regis Siciliæ promissa in uxorem Arturo comiti Britan:

* *Sic.*

Rex Ricardus prædictum Arturum heredem suum instituit si sine prole discederet.

Pons de Loden: Leland: Vicus non procul à Rading.

Stanes vicus super Tamesim.

Nisus spe volucris prædæ delusus lupum è Tamesinis undis unguibus rapit.

Pag. 164. Reginaldus Bathon: episcopus sedit annis 16. sept: 26. diebus duobus. Hic ultimis diebus suis electus in archiepiscopum Cantuar: at non confirmatus obiit apud Dogmerfeld in territorio Winton: Sepultus est Bathon: ante majus altare.

Savaricus Northamton: archid: & thesaur: Saresbir: à Bathon: monachis, Wellensibus clericis reclamantibus, in episcopum electus est. Consecratus est Romæ anno D. 1192.

Richardus rex Angl: captus à Lupoldo duce Austriæ apud Wenam.

Joannes comes Moretonii audita captivitate Richar: fratris sui iniit fœdus cum rege Franc: ut Arturum nepotem suum regno Angl: promisso excluderet.

Hnbertus London: episcopus electus in archiepiscopum Cantuar:

Anno D. 1194. Joannes thesaur: Ebor: electus in episcopum Pictavensem, in qua sede episcopus fuit annis 20. Hinc translatus ad archiepisc: Lugdunen: vixit in ea sede annis 10. & amplius.

Ingens piscis deprensus apud Eadulfesnasse villam scilicet canon: S. Pauli Lond: Leland. In Estsex.

Furcæ prope Tyburne.

Gul: Eliensis episcopus Cancellar: regis completis à die Consecrat: 7. annis obiit apud Pictavium. Sepultus est in abbat: de Pinu Cistert:

Philippus Dunelmensis episcopus consecratus Laterani.

Eustachius Decanus Saresbiriensis electus in episcopum Elien:

Richardus 3. Londoniensis episcopus sedit annos 8. menses 8. * diebus decem.

Pag. 165. *Ex Abbreviatione Historiæ Normannicæ.*

Galfredus dux Britonum genuit ex Hawisa, sorore Richardi 2. ducis Norman: Alanum & Eudonem.

Biher & Astingus *(Dani)* in Franc: cum exercitu *(primi)* venerunt.

Urbs Sylvanectensis in Norman:

Gul: Arcarum Dominus in Norman:

Gunnor comitissa 2. habuit sorores, Weniam & † Dunelinam, quarum una nupsit Turulpho de Ponte Audomari. Turulphi

* *Sic.* † *Sic.*

rulphi frater fuit Turketillus, pater Astulphi de Arecurt. Turulfus genuit Humfridum de Vetulis, patrem Rogeri de Bellomonte. Genus Bellomontani comitis Verovicani.

Una soror Gunnor comitissæ genuit Walterum, Giffardum primum, & Godefridum patrem Wilhelmi de Arcis. Hic Gul: pater fuit Matildis quam Wilhelmus camerarius de Tancarvilla habuit uxorem. Genuit Walterus 2. Gualterum, Giffardum, & filias plures, quarum una nomine Roheis nupsit Richardo, filio comitis Gileberti, qui Gilebertus fuerat filius Godefridi comitis Aucensis, naturalis scilicet filii primi Richardi ducis Norman. Hic Gilebertus habuit 2. filios, prædictum Richardum & Baldewinum. Baldewinus genuit 3. filios, Robertum, Richardum & Wilhelmum, & totidem filias. Richardus frater Baldewini genuit ex Roheis 4. filios, Gilebertum, Rogerium, Gualterum, Robertum, & duas filias, quarum una copulata est Radulpho Fulgerii, natique ex ea sunt Framualus, Henricus, Robertus, & Giffardus. Gilebertus autem illam quam pater ejus habuerat in [a] Angliā post * ipsum adeptus est. Rogerus frater ejus terram de Normannia [b] optinuit. Hic Gilebertus ex filia comitis de Claromonte habuit 3. filios, Richardum, Gilebertum, & Walterium, & unam filiam nomine Roheis.

Gualdeuus

Wallerius comes Huntenduniæ habuit filias ex uxore sua (*sup. Juditha*) filia comitissæ de Albemara; quæ comitissa soror fuit uterina Wilhelmi regis Angl: primi. Primogenitam earum accepit Simon Sylvanectensis. Aliam Radolphus de Thoeneio, scilicet Judith. Tertiam Robertus filius Richardi.

Alii scriptores duas filias Judithæ numerant, Mathildem & Aliciam. Illa nupsit Simoni Sylvanectensi. Hæc Radulpho de Toneio. Mathilda autem Mathildæ ex Simone filia nupsit Roberto filio Richardi.

Habuit etiam Gunnor comitissa ex fratre suo Arfasto nepotem Osbertum, patrem scilicet Wilhelmi comitis Herefordiæ. Habuit eadem Gunnor neptes quinque. Una nupsit Wilhelmo de Warenno, & altera Nicolao de Bascrevilla, ex qua Wilhelmus Martel. Tertia Richardo vicecomiti Rothomagensi, pat: scilicet Lamberti de S°. Sidonio. Quarta Osmundo centum villis vicecomiti Vernoniæ, ex qua natus est Fulco de Alneio. Quinta Hugoni de Monte Gumerici, ex qua natus est Rogerus pater Roberti de Belesme. Pag. 166.

Hugo de Monte Gomerico pater. Rogerius filius. Robertus nepos.

Origo comitum de Warewic & Legrecestre.

Rogerus filius Henrici comitis de Warwik, fratris comitis Roberti Me-

[a] *Sic, cum duobus punctis sub* a, *adjecto etiam asterisco in margine.* [b] *Sic.* [c] *Sic.*

denti

denti, natus ex Margareta, sorore Rotroci comitis de Pertico. Genuit autem ex ea Henricum & plures alios, & 2. filias. Prædictus denique Rogerus successit patri in [a] comitatum Warwik. Quidam vero fratrum suorum natus post ipsum, scilicet Robertus de Novoburgo, habuit terram quam pater eorum habuerat in Normannia.

E libro de Mirabilibus Angliæ, qui est in Codice Radulphi de Diceto.

Est arbor quædam in Chevot nemore ingens, salici similis, cortice & foliis, quæ ad stadium unius hominis super terram in duobus brachiis dividitur, quorum unum in unoquoque æstatis tempore viret foliis & ceteris quæ arbori pertinent. Glandes vero fert ut quercus. Cum autem appropinquat [b] hyemps cadunt simul glandes & folia, simul & cortex. Sic quod totum remanet nudum & excoriatum quasi omnino arefactum. Redeunte vero æstate redeunt simul cortex, & folia, & glandes. Sicut vero istud viret æstate, sic viret aliud in hyemali tempore: & sicut istud arescit in hyeme, sic arescit aliud in æstate semper & eodem modo.

Pag. 167. *Ex Historia Gulielmi monachi Gemmeticensis de rebus Normannicis ad Gulielmum Anglorum regem.*

Dani à Gotthis originem ducunt.

Bier cog: costa ferrea filius Rothroci regis Daniæ una cum Hastingo commigravere in Neustriam.

Bier post multas victorias in Gallia partas, dum studet patriam revisere naufragio turbatus vix apud Anglos portum invenit. Postea autem in Fresia obiit.

Hastingus à Carolo rege Francorum tandem civitate Carnotensi donatus est.

Gemmeticum veniunt, quandam sacram virginem nomine Hamaltrudem, quam à Britannia asportaverant, in capella S. Vedasti, quæ trans flumen est, super altare ponentes: quæ capella hactenus illius virginis nomen retinet.

Rollo primus dux Normanniæ.

Rolandus signifer exercitus Franc: interfectus à Danis.

Reinerius dux exercitus Franc: à Danis occisus.

Rollo capta Baiocensi civitate Poppam quandam, filiam nobilis Berengarii, ibi inventam in uxorem accepit, ex qua Gul: filium, & Gerloc filiam genuit.

Rollo rogatus opem fert Elfstano Anglorum regi.

Pax facta inter Rollonem & Carolum regem Franc: ad S. Clarum.

[a] *Sic.* [b] *Sic.*

Gilla Caroli filia nupſit Rolloni Neuſtriam in dotem adferens.

Rollo à Francone epiſcopo baptizatus Robertus dictus eſt.

Epiſcopi Neuſtriæ.

Rothomagenſis, Baiocenſis, Ebroicenſis.

Ogiva vero, conjunx Caroli, filia Elfſtani regis Anglorum, infortuniis viri ſui territa, ad patrem ſuum cum Ludovico filio ſuo in Angliam fugit, * animoſitati Hereberti & Hugonis Magni Many nimium metuens.

Gilla Rollonis uxor ſine liberis mortua, Poppa repudiata recipitur.

Ex Gul: Rollonis filio.

Alanus comes Britan: regno ſuo à Gul: exturbatus ad Anglos confugit. Berengerius, qui & una cum Alano comes Britan: erat, reconſiliatur Gul: duci.

Sprota uxor Gul: ducis peperit Richardum. Pag. 168.

Berloc, alias Gerloc, filia Rollonis nupſit Gul: comiti Pictavenſi.

Ludovicus Caroli filius, agente apud Gul: ducem Norman: Elfſtano rege Anglorum, regnum Franc: accepit, & Alanus comes Britanniæ ſuis reſtituitur.

Gerberta, Henr: Tranſrhe: regis filia, peperit Ludovico regi filium Lotharium dictum.

Haſpera opp: Chamberenſis territorii.

Monaſteriolum caſtrum Herlewini comitis.

Gul: dux Norman: dolo Ernulphi comitis Flandrenſis prope Pinchiniacum ſuper Sonnam flu: interficitur.

E Richardo duce.

Bernardus comes Danus genere Sylvanectenſis tutor Richardi ad huc pueri.

Compendium villa.

Emma, Hugonis Magni filia, nupſit Richardo duci Norman:

Emma, Richardi ducis Norman: uxor, ſine liberis obiit.

Gunnor ex nobiliſſ: Danorum proſapia nupſit Richardo, ex qua ille genuit filios Richardum, Robertum, Malgerium, aliôſque duos, atque 3. filias: quarum una, nomine Emma, Ethelredo regi Anglorum nupſit, de qua idem rex Edwardum & Aluredum, à Godwino comite longo poſt interemptum, procreavit. Secunda vero, Hawiſa vocata, Goisfredo Britan: comiti juncta Alanum & Eudonem duces progenuit. Tertia quidem, nomine Matildis, Odoni Carnotenſi comiti, de ‡ qua ſermo in poſteris oritur.

Radulphus comes, uterinus frater Richardi ducis.

* *Sic, cum duob: punctis ſub poſtrema* i. ‡ *Sic, cum punctis.*

E Ri-

E Richardo 2. duce Norman:

Gul: Richardi ducis uno ex patre frater, comes Oximensis.

Æthelredus rex Angl: comparata classe jussit duces ut Normannos infestarent; at à Nigello Normanno repulsi sunt.

Nigellus Constantiniensis.

Crudelitas Æthelredi Angli in Danos.

Ethelredus rex cum Emma uxore sua in Normanniam aufugit.

Matildis uxor Odonis comitis Carnotensis obiit sine liberis.

Pag. 169.

Richardus 2. dux Normann: duxit Judith, sororem Goisfredi comitis Britan: in uxorem, ex qua 3. filios genuit, Ricardum, Robertum, & Gulielmum, apud Fiscanum monachili vellere in adolescentia functum; totidemque filias, quarum una, nomine Athaliza, Rainaldo Burgundionum comiti nupsit, ex qua Gul: & Guidonem procreavit. Altera Balduino comiti Flandrensi. Tertia jam adulta obiit virgo.

E Richardo 3. duce Norman:

Hic Richardus 3. parvo tempore dux erat, & obiit ex veneno dato Rothomagi.

Richardus 3. reliquit parvulum filium nomine Nicolaum, qui post monachus & abbas fuit in suburbio Rothomagensi.

E Roberto duce Norman:

Robertus frater Richardi 3, successit ei in ducatu.

Gulielmus Belesmensis, Yvonis filius, rebellis in Robertum ducem.

Gul: Belesmensis 4. filios habuit, Guarinum, Fulconem, Robertum & Gulielmum sui similes.

Fulco rebellis Roberto duci interficitur, & frater ejus Robertus graviter vulneratur.

Ibreium castellum.

Mortuo Gul: Belesmensi Robertus ejus filius successit. Robertus interfectus à tribus [a] filiis Walterii de Sordenia. Gul: Talavacius frater ejus successit in honore Roberto.

Gulielmus, nothus filius Roberti ducis, genitus [b] Falesii.

E Gulielmo notho duce Norman.

Gilebertus comes Occensis, filius comitis Godefridi, tutor Gul: ducis.

Walkelinus de ponte Erchenfredi compater Gileberti comitis.

Angl: forsan Wake.

Gualterius de Guaceio.

T

[c] Coroldus teneri ducis pædagogus interficitur.

Osbernus, procurator principalis Herfasti, Gunnoris comitissæ fratris filius, jugulatur in strato suo ab Wilhelmo [d] Rogeri

[a] Filii *MS.* [b] *Sic.* [c] *Sic.* [d] *Sic, cum tribus punctis.*

de

de monte Gumerici filio. [a] Rogerus pro perfidia sua tunc exulabat Parisiis, & quinque ejus filii, Hugo, Robertus, Rogerius, Wilhelmus, & Gilibertus in Normann: summopere diris serviebant factionibus.

Barno de Glotis præpositus Osberni Gul: filium Hugonis de monte Gumerico noctu in injuriam necis domini sui jugulavit. Pag. 170.

Rogerius Toënices de stirpe Malahulcii qui Rollonis ducis patruus fuerat, & cum eo Francos atterens Norman: [b] adquiesierat, vir potens & superbus, ac totius Norman: signifer rebellis Gulielmo notho.

Gul: dux Norman: ex concubina Roberti ducis nomine Herleva, Fulberti cubicularii ducis filia, natus, nobilibus indigenis & maxime ex Richardorum prosapia natis despectui erat. [c] Frelluinus quidam probus miles Herlevam uxorem duxit, ex qua 2. filios Odonem & Robertum, qui postea præclaræ sublimitatis fuerunt, procreavit.

Rogerius Toënices vastabat terras Umfridi de Vetulis.

Rogerius de Bello monte, filius Umfridi de Vetulis, aperto marte interfecit Rogerium Toënices cum Hereberto & Elinancio ejus filiis.

In hoc conflictu Robertus de Grentemaisville lætali vulnere percussus est.

Hic Grentemaisville 3. filios habuit, Hugonem, Robertum, & Ernaldum. Sed hereditas ad Hugonem & Robertum pervenit.

Rogerius de Bellomonte duxit in uxorem Athelinam, Galeranni comitis Melensis filiam: ex qua 2. filios Robertum & Henricum, mag: potentiæ postea comites, procreavit. Robertus quippe post Hugonem avunculum comes Melensis plusquam 20. & 7. annis viguit. Et Henricus dono Gul: regis in Angl: comitatum Warwik promeruit.

Gulielmus dux Norman: Radulphum de Guaceio ex consultu majorum sibi tutorem elegit, et principem militiæ Norman: constituit. Radulphus de Guaceio.

Gilebertus cog: Crispinus custos Tegulensis castri fidus Gul: domino suo contra Henricum regem Franc.

Turstinus Guz, Ansfridi Dani filius, præses Oximensis, infidus Gul: duci Domino suo.

Malgerius archiepiscopus Rotomagen: frater Roberti ducis Norman: Nam Richardus Gunnerides mortua Judith aliam uxorem nomine Papiam duxit, ex qua 2. filios genuit, Malgerium scilicet archipræsulem Rotomagen: & Gul: Archacensem. Hic enim Gul: à duce jam in adolescentia pollente Pag. 171.

[a] *Sic, cum tribus punctis.* [b] *Sic.* [c] *Sic, cum duob. punctis.*

comitatum Talogi percepit obtenu beneficii ut idem existeret illi fidelis. Nobilitate vero generis elatus castrum Archarum in cacumine ipsius montis condidit, & deinde rebellis factus duci Gul: tandem tota vita extorris apud Eustachium Boloniæ comitem.

Engelranus comes abbatis villæ occisus, & Hugo cog: Bardulphus à Gul: ducis militibus captus.

Mortuo Canuto rege Angl: successit Heroldus filius ejus ex Elfgiva concubina natus.

Hardecanutus rex Angl: fratrem suum Edwardum totius regni reliquit heredem.

Gul: cog: Talavachius duxit in uxorem Hildebergam, filiam Arnulphi viri nobiliss: ex qua Ranulphum & Mabiliam genuit: quam Hildebergam postea jugulari curavit. Deinde filiam Rodulphi vicecomitis de Bellomonte sibi desponsavit.

Hic Talavacius accersitum ad nuptias suas Gulielmum Geroii filium oculis & naribus per suos privari fecit.

Geroius iste, de cujus prole loquimur, ex nobili Francorum & Britonum prosapia originem traxisse dicitur.

Geroius dono Richardi ducis Monasteriolum & Escalfoum municipia obtinuit.

Geroius duxit in uxorem Gislam, Turstini de monte forti filiam, quæ genuit ei 7. filios & 4. filias, quorum hæc sunt nomina, Ernaldus & Fulcoius, qui cum Gisleberto comite periit, Gulielmus & Rodulphus mala corona (fuit hic clericus.) Robertus, Hugo & Geroius, Herembergis, Emma, Athaliza & Hawisa. Ex iis filiorum & nepotum militaris turma propagata est, quæ barbaris in Angl: vel Apulia seu Thracia vel Syria nimio terrori visa est.

Ernulphus & Oliverius filii Gul: Talevacii.

Ernulphus occisus fuit postquam Gul: patrem ditione sua spoliaverat.

Oliverius seniculus monachus in Beccensi cœnobio factus.

Ivo episcopus Sagiensis patruus Arnulphi Belesme castrum & quæ ad ipsum jure pertinebant accepit, & tota vita pace cum Geroianis facta tenuit.

Richardus, Robertus, & Anespotus, filii Gul: cog: Sorengi, depopulato [a] Sagiensi territorio misere perierunt.

Albertus Giraldi Flectelli filius Cambeiæ dominus.

Pag. 172. Gul: Talavacius ab Ernulpho filio suo ditione pulsus confugit ad Rogerum de monte Gumerici.

Rogerus de monte Gumerici Mabiliam, filiam Gul: Talavacii, cum ditionis honore promissam in uxorem accepit.

[a] *Ita emendavi.* Sagiensis territorii *MS.*

6 Mabilia

Mabilia 5. filios & 4. filias ei peperit, quorum hæc sunt nomina: Robertus, Hugo, Rogerius Pictavinus, Philippus, & Arnulphus, Emma, Matildis, Mabilia, & Sibilla. Hæ siquidèm fratribus moribus præcesserunt.

Gul: cog: Guerlencus comes Moritonii & de stirpe Richardi Magni. Ad eum aliquando quidam de familia sua nomine Robertus Bigot accedens, ait, "Paupertate premor, domine mi, & in hac patria nequeo questum mihi necessarium lucrari. Quapropter ibo nunc in Apuliam, ut ibidem honorabilius vivam." Cui Gul: Guerlencus ait: "Quis hoc tibi persuasit?" At ille respondet: "Penuria quam patior." Comes vero dixit: "Si mihi credere vis, hîc nobiscum remanebis. Nam tale tempus infra 80. dies in Normannia habebis, ut quæcunque tibi necessaria oculis videris impune manibus rapere poteris." Ille vero domini sui monitis acquiescens remoratus est, & non multo post per Richardum Abrincatensem cognatum suum familiaritatem ducis Gul: consecutus est: qui dum quadam die loqueretur cum duce inter alia præscriptum Gul: comitis verbum ei retulit, &c. ut dux Gul: comitem Gul: super his verbis convenerit, & conventum è Norman. expulerit, ejusque comitatum Roberto fratri suo uterino dederit. Bigot.

Gul: Busatius, cognatus ducis Gul: propter rebellionem exulavit, & postea ab Henrico Francorum rege cùm conjuge Suessionis comitatum accepit.

Matildis, Balduini comitis Flandriæ filia, nupsit Gul: duci.

Robertus de Grentemaisville una cum Hugone fratre suo & Gul: Geroio Monaster: S. Ebrulfi Utici † restaurarunt.

Robertus Grentemaisville Utici monachus factus.

Gul: Geroius Cajetæ in Apulia obiit.

Gul: de Monasteriolo, filius Gul: Geroii, bello clarult in Apulia.

Gul: Osberni filius custos factus castri Bretolii à Gul: duce. Hic Athalizam, Rogeri Toënices filiam, in conjugio habuit, ex qua duos filios Gul: & Rogerum contumacem procreavit, & unam filiam, quæ postea Radulpho comiti genere Britoni nupsit, & postea cum eo Hierosolymam perrexit. Construxit 2. monasteria, unum apud Lyram, ubi Athaliza sepulta est, alterum apud Cormelias, ubi ipse quiescit, & Rodulfus ejus à pueritia monachus. Ipse cum Gul: duce Anglos maxime per domuit, & comitatum Herefordiæ cum magna parte regni b sensu & viribus ‡ optinuit.

Radulphus Bigot genere Brito.

Gul: Osberni filius comes Herefordensis.

Gaufridus dominus Meduani castelli. Pag. 173.

† *Sic restitui.* Restauratum est *MS.* ‡ *Sic.*

Rodulphus de Toneia, Hugo de Grentemaisville, & Ernaldus filius Gul: Geroii jussu Gul: ducis exulant.

Britones, ut ferunt, antiquitus jussu Romanorum, qui tunc per totum orbem imperitabant, de finibus suis egressi sunt. Deinde Romanis jubentibus supra littus Calabrici maris Brixiam urbem condiderunt.

Tempore Roberti ducis Norman: Osmundus Drengotus audax miles Apuliam cum quibusdam Normannis metu homicidii designati petiit.

Turstinus cog: Scitellus genere Normannus primus dux Normannorum qui in Apulia millitabant cæcatus. Hic capram ex ore leonis eripuit, & leonem interfecit. Ranulphus & Richardus post Turstinum præfuerunt. Deinde Drogo filius Tancredi de Alta villa.

Humfredus frater Drogonis in principatu successit, & totam Apuliam, Calabriam, & Siciliam subjugavit. Denique transfretans in Græciam claras peperit victorias.

Heroldus captus Pontivi à Guidone comite abbatis villæ.

Gul: dux Athalizam filiam suam spopondit Heraldo.

Gunnothus frater Heroldi relictus obses apud Gul: ducem.

Heroldus Grifinum regem Gualesiæ in balneo capite fraudulenter privari fecit, & conjugem ejus Algith, comitis Leofrici filiam, sibi uxorem junxit.

Conanus.

Cuningus comes Britanniæ legatione deterrebat Gul: ne Angl: peteret.

Conani

Alanus pater Cuningi comitis Britan:

Periit Alanus comes Britan: veneno.

Conani

Cubicularius Cuningi comitis Britan: * chiroteecas procurante Gul: duce veneno illinivit, unde & Cuningus periit.

Robertus dux Norman: consobrinus Alani comitis Britan:

Exercitus Gul: ducis quem transvexit in Angliam collectus fuit ex Normannis, Britonibus, Francis ac Flandrensibus.

Worth frater Haroldi regis. Worth frater Haroldi regis Angl: suadebat ne manus cum Gul: consereret.

Normanni fugientes Anglos insecuti in præcipitium aggeris non sine magna strage inciderunt.

Gul: dux ad Walengeford se contulit.

Pag. 174. Doroberniam corrupte ponit pro Dover.

Eustachius Boloniensis consilio quorundam Cantiorum transfretavit ut dolo castellum Doroberniæ occuparet. Sed milites Odonis Baiocani pæsulis & Hugo de Monte Forti † ab obsidione abigunt.

* *Sic.* † *Adjeci ex libro impresso. Desunt enim in MS.*

Angli

Angli in quandam partem Cumbrelande [a] comitatus aquis pariter & silvis inaccessibilem se contulerunt, & firmissimo vallo castrum erexerunt, quod propria lingua Dunelmum nuncuparunt.

Eboracenses Edgarum regem sibi præfecerunt.

Brienus, Eudonis ducis Britan: Minoris filius, bis fudit milites filiorum Heraldi in partibus Transhumbranis. Brienus ducis Britan: filius.

Ex quodam Chronico Tinemutensis cœnobii, autore incerto. Incipit anno 43. Henrici 3. Pag. 175.

Eymerus Winton: electus frater Gul: de Valentiis, fratris regis uterini, & Petri de Sabaudia avunculi reginæ &c. de superbia Gul: de Valentia & aliorum exterorum.

Anno Di. 1260. quidam Judæus Teokesbyriæ incidit in latrinam, & quia sabbatum erat non patiebatur se extrahi. Sed Richardus de Clare comes Glocestriæ non passus est propter diem dominicum, id est, sequentem diem, [b] ut ex-traheretur. unde Judæus fœtore mortuus est.

Gul: de Valentia exosus proceribus Angl: per illos exulat.

Henricus 3. 45°. anno regni sui dispersit thesaurum, qui in turre London: erat, & turrim oportunis locis munivit, partimque civitatem London:

Gul: de Valentia redit ab exilio in comitatu principis Edwardi.

Simon de Monteforti comes Leircestriæ, Rich. de Clara comes Glover: Nicolaus filius Joannis, Joannes filius Galfridi conspirant pro decretis Oxon: pub: factis.

Eymerus Winton: electus, Gul: de Valentia, & ceteri Pictavenses fugiunt ad castellum de Wulvesey, timentes vim baronum, sed castrum reddere & [c] regnum exire compulsi sunt. Wulvesey nunc palatium episcopi Winton.

Barones capiunt Petrum Hereford: episcopum natione Burgundum in sua cathedrali ecclesia, & mittunt ad castrum de Ordeley. Leiland. Erdesley castellum Baskevillarum. Vide num per castrum de Ordele Dorsley significet.

Joannes Mauncel, ditiss: clericus totius Angl: regis & reginæ consiliarius, præ timore Baronum fugit è turri London:

Henricus filius Richardi, regis Alemanniæ, accepit ab Edwardo, Henrici filio, honorem de Tikhil, [d] recessit à Baronibus.

Rogerus de Clifford, Rogerus de Leyburne, Joannes de Vallibus, Haimo de Lestraunge cæcati muneribus recesserunt à Baronibus.

Robertus de Ferrariis comes de Derby, nec regi nec Baronibus fidelis, evertit Judaïsmum Wigorn: & parca regis destruxit, & post London: carceri mancipatur.

[a] Comitatis *MS.* [b] *Abest MS.* [c] *Sic.* [d] *Adde*, &.

Edwardus

Edwardus princeps obsedit Hay & Huntingdon, & Breke-noc castra Humfridi de Bohun, & cepit, & Rogero de Mortuo Mari servanda tradidit.

Simon comes Leyrcestriæ junctus Lewelino principi Walliæ terras Rogeri de Mortuo Mari combussit.

Pag. 176. Simon de Monte Forti obsedit urbem de Roffense, quam Joannes comes de Waren tenuit. Sed Simon tandem obsidionem reliquit.

Simon de Monte Forti magno cum labore cepit Matthiam de Blesille alienigenam custodem castri de Glavor:

Rogerus de Mortuo Mari cepit Northampton & vexilliferos milites in illa quindecim, videlicet Simonem Juniorem, Gul: de Ferrariis, Petrum de Monte Forti, Baldewinum Wake, Adam de novo Mercato, Rogerum Betrandi, Simonem filium Simonis qui primo contra regem vexillum erexerat, Berengarium de Watervile, Hugonem Gubion, Thomam Maunsel, Robertum Botevillaine, Nicolaum Wak, Robertum Newington, Philip de Dryby, Grimbaldum Pauncevotte, quos omnes misit ad diversa castra.

Vide num Kingeston ponat prope Kenington prope Lamehith.

Rex Henricus 3. à Lundon cepit castrum de Kingeston, quod erat comitis Gloverniæ.

Rex Henricus cepit castrum de Tonebrige, & in eo comitissam Glovern:

Edwardus princeps munivit castrum de Windeleshor, & alienigenas in eo ponit.

Castellum de Windeshore redditum comiti Simoni de Monteforti.

Leolinus princeps Walliæ junctus Simoni domino Edwardi principis castra Dissard & Gannoc ad solum complanavit.

Joannes Comyn de Scotia cum Scottorum multitudine, Joannes de Balliolo Dns Galwidiæ, Robertus de Bruse Dominus Vallis Anandiæ, Rogerus de Clyfford, Philip: Marmiun, Joannes de Vallibus, Rogerus de Leyburne, Henr. de Percy, Philippus adhærebant Henrico regi in bello de Lewes.

Rogerus Clifford.

Henr: de Monte Forti cum comite Hereford dux 1a. aciei Baronum.

Gilbertus de Clare cum Joanne filio Joannis ductabat 2. aciem.

Tertiam ducebat, in qua & Londonienses erant, Gul: de Monte Canusii & Nicolaus de Segrave.

Pelveston. Quartam regebat ipse comes Simon, cum Thoma de Pelveston.

Corruerunt ex parte regis Joannes comes de Warenna, Gul: de Valentia, Guido de Lisiniaco omnes fratres regis uterini, Hugo Bigot &c.

Inter ceteros capti Robertus de Brus & Joannes Comyn, qui adduxerant Scotos illuc.

Capti

Capti sunt etiam ex parte regis [a] * Humfredus de Boun comes Hereford, Joannes filius Alani comes Arundel, Gul: Bardolf, Robertus de Tateshaul, Rogerus de Somery, Henricus Percy, Philip: Basset. Pag. 177.

Gul: de Wilton & Fulco filius Warini justitiarii regis ibidem occisi.

Ex parte Baronum Radulphus Hernigand Baro, & Gul: Blundus vexillarius comitis Simonis. Blundus.

Edwardus princeps primo mittitur ad Walingford conservandus.

filius Richardi regis Romanorum
Deinde Edwardus & Henricus regum filii mittuntur ad castrum de Dovar.

Richardus rex Ro: missus ad turrim London:

n
[b] * Jacobus de Audeliaco, Rogerus de Leyburne, Rogerus de Clifford, Haymo Lestraung, Hugo de Turbevile bellum indicunt Simoni de Monte Forti.

princeps
Edwardus dux ad castrum de Hereford.

[c] * Pax facta apud Montgomeric inter prædictos nobiles & Simonem comitem Leircestr:

Simon comes recuperavit castrum de Hay, & castrum de

o
Ludelow.

Avaritia Simonis in retinenda præda fecit Gibertum comitem Glover: alienum ab eo.

Simon de Monteforti prostravit castrum Monemutæ, quod comes Gloverniæ ante ceperat & muniverat.

Kemeseia manerium episcopi Wigorn: distat 3. passuum mil: ab Wigorn.

Nobilium virorum in bello de Evesham occisorum nomina:

Simon comes Leyrcestr: Henr: filius ejus, Petrus de Monteforti, Hugo de Dispensariis Justitiarius Angl: Gul: de Mandevilla, Radulphus Basset, Walterus de Crepingis, Gul. de Eboraco, Robertus de Tregoz, Thomas de Hestele, Joannes de Bello Campo, Guido de Balliolo, Rogerus de Rowlee.

Devictis hostibus rex statuit parlamentum Winton.

Simon & Guido filii Simonis exulant.

Uxor Simonis comitis exulat edicto publ.

Cella Monialium S. Egiddii de bosco prope S. Albanum.

Gul. de Berkeley miles cum Wallensibus Sumersetiam
Min
apud Mumeshevid hostiliter intrans circa tempus belli de Evesham

a Sic, cum asterisco. b Hic etiam asteriscus. c Et hic itidem.

Evesham in fugam ab Adam Gurdun, custode castri de Dunster, fugatus est, & submersus.

Simon de Monti Forti filius Simonis comitis cum aliis nobilibus Axholm occupat.

Simon data fide venit ad regem ad Northampton.

Exheredati Ely insulam petunt.

Pag. 178. Guido filius comitis Simonis Montisfortis ab Anglia fugiens nupsit in Italia filiæ & heredi uxoris comitis Rufi.

Robertus de Ferrariis comes de Derby captus à regiis militibus apud Castrum de Chestrefelde.

Anno D. 1266. Godefridus archiepiscopus Eboracen: obiit, cui successit Gualterus episcopus Bathon: & in episcop: Bathon: successit Gul: de Batton archidiaconus Wellensis.

Gloverniæ comes occurrente sibi Joanne de Eynile London: occupat.

Anno D. 1267. Joannes Gernasii Winton: episcopus obiit, & sepultus est Viterbii.

Erat Edwardus princeps vir grandis staturæ.

Anno D. 1269. 6°. Idus April: Edmundus, Henrici regis filius, duxit in uxorem filiam Gul: de Alba marla, comitis de Holdrenes, nomine Avelinam, quæ erat heres paternæ hereditatis & etiam maternæ, ratione cujus comitatum Devoniæ & dominium Vectæ Insulæ fuerat habiturus, sed cum tota præda [a] prde mulier mortem parentum prævenit.

Gualterus de la Wyle Sarum episcopus obiit, & Robertus de Wikhamptonia, ejusdem ecclesiæ Decanus, successit ei.

Anno D. 1270. Edwardus filius regis, cum fratre suo Edmundo, & [b] 4. quatuor comitibus, & totidem baronibus, & aliis multis nobilibus, iter peregrinationis in terram sanctam arripuit, ducens secum conjugem suam nomine Alienoram; quæ quidem in terra illa apud Accon, quæ vulgariter Acres dicitur, peperit filiam, quæ Joanna de Acres postea vocabatur: quæ etiam processu temporis D°. Gilberto comiti Glovern extitit conjugata.

Edmundus Henr: 3. filius, comes Leircestriæ & Lancastriæ. Edwardus primogenitus Henr: 3. Beatrix Henr: 3. filia nupsit comiti Britanniæ. Margareta Henr: 3. filia nupsit regi Scotiæ.	Proles Alienoræ reginæ, filiæ comitis de Savoye, sive Provintiæ.

Forma Henrici 3. Erat autem staturæ mediocris, compacti corporis, alterius oculi palpebra demissiori, ita ut partem nigredinis alterius oculi palpebra celaret.

[a] Sic. [b] Sic.

Elegantis

Elegantis erat formæ, ſtaturæ proceræ, quia humero & ſupra communi populo præminebat. Frons lata ceteraque facies pariliter diſpoſita, eo excepto quod ſiniſtri oculi palpebra demiſſior paterni aſpectus ſimilitudinem exprimebat; lingua bleſa, cui tamen efficax facundia ad perſuadendum in rebus non defuit perorandis, brachiorum ad proportionem corporis flexibilis productio, quibus vivacitate nervica nulla cujuſque erant ad uſum gladii aptiora. Pectus ventri præminebat, tibiarumque legalis diviſio equorum nobilium curſu & ſaltu ſeſſoris firmitatem prohibuit infirmari. Forma Edwardi primi. Pag. 179.

Anno D. 1274. Henricus rex Navarrorum obiit unica filia herede relicta: cujus uxor regina poſtea nupſit Edmundo germano Edwardi regis Angl: De ea 3. filios procreavit, primogenitum Thomam comitem Lancaſtriæ, ſecundum Henricum de Lancaſtria Dominum Monemutæ, 3[m.] vero Joannem dictum.

Eodem anno Gualterus de Mertona, quondam regis Henr: 3. cancellarius, fit epiſcopus Roffenſis.

Anno D. 1276. rex Edwardus cepit caſtrum quod dicitur Rodolanum.

Princeps Walliæ pendebat ſingulis annis mille marcas annuas pro inſula Angleſey, hac lege, ut ſi Walliæ princeps ſine herede mortem obiret tota eſſet Edwardi regis Angl:

Per hoc tempus obiit regina Caſtellæ, mater reginæ Angl: ad quam jure hereditario poſt mortem matris devolutus eſt Pontivi comitatus.

Robertus Burnel epiſcopus Bathon: electus in archiepiſcopum Cantuar: ſed ejus electione caſſata frater Peccham ſubſtituitur.

Anno D. 1277. Wallenſes occident: ad pacem regis venientes, Pagano in partibus illis regis militiæ capitaneo caſtrum de Stredewy cum adjacenti patria reddiderunt. Paganus.

Princeps Walliæ habuit 3. fratres, quorum duos Owenum & Rodericum poſuerat in carcere. Tertius vero David fuga elapſus multis annis cum rege Angl: ſtetit. Unde & eidem caſtrum de Dinby contulit in Wallia cum terris mille librarum annui redditus. Inſuper & uxorem dedit filiam comitis Derbeiæ, quæ nuper fuerat alio viro viduata. David

Rex Edwardus caſtrum conſtruxit inſigne apud LLanpader ad cohibendas Wallorum irruptiones. Aberoſtuthe caſtrum.

Anno D. 1279. Illuſtris miles Rogerus de Mortuo Mari apud Kenigwurth ludum militarem, quem vocant Rotundam tabulam, inſtituit, ad quam de diverſis regnis confluxit militia multa nimis. Pag. 180.

Eodem anno Gualterus Giffard archiepiscopus Ebor: obiit, cui Gul: Wikewaue successit.

Anno D. 1280. Oliverus de Suttona fit episcopus Lincoln:

Eodem anno 5. arcus pontis London: corruerunt præ mole glaciei.

Eodem anno Edwardus rex de lapidibus pretiosis Jaspidum, quos secum attulerat de partibus Gallicanis, paternum sepulchrum apud Westmonaster: fecit plurimum honorari.

Castrum de LLanpader naur captum per Resum filium Mailgonis, & Griffinum filium Mereduci.

David frater principis Walliæ, immemor beneficiorum Edwardi, nobiles Wallenses ad conjurationem incitat, & Rogerum de Clifford militem nobilem, ac totius Walliæ justitiarium, in castro de Hawardin cepit.

Hawardine castrum.

Aimericus de Monte Forti, filius Simonis comitis, è carcere liberatur, & postea Romæ clericatui renuntians fit miles, & cito postea defunctus.

Gilbertus comes Glovern: pugnavit cum Wallis apud LLantilowhir, & vicit.

Princeps Walliæ occisus apud terram de Buelth per Joannem Giffard & Edmundum de Mortuo Mari, cujus caput postea perlatum ad regem.

Lucas de Thaney nobilis miles cum aliis occisus ab Wallensibus dum pontem inter Bangor & Termon inchoatum at non perfectum transirent.

Mortuo Thoma de Cantelupo electus est Richardus de Swinefeld ad episcopatum Hereforden:

Hoc anno, qui fuit 1282. rex Edwardus occiso Gul: D°. de Audeley & Dno. Rogero Cliforde, coactus est fugere ad castellum de Hopa..

Rex Edwardus subjugavit sibi totam Walliam, villas & terras in meditullio proceribus suis distribuit: sed retinuit maritima castra sibi.

Pag. 181.

Richardus de Mora cassatus in electione Winton: episcopatus Joannes de Pontisara ab episcopo Ro: in episcopum consecratus est.

Bere castrum.

Anno D. 1284. comes Penbrochiæ castram de Bere, quod erat Leolini principis, cepit. Hoc factum est ante pontem * confectum super Meney.

David frater principis Wall: condemnatus in parlamento de Salop: tractus, suspensus, & dissectus. Paulo ante captus fuit cum uxore, 2. filiis, & 7. filiabus.

Rese Vehan sededit regi Edwardo.

Castellum de Conway.

Eodem anno abbatia de Abreconway translata est ad alium locum, & in loco quo fuit forte castrum constructum

ad

ad compescendas Wallorum irruptiones.

Robertus Wikhamptona episcopus Sarum obiit, cui successit Gualterus Scamniel.

Maria filia regis Angl: vix admittentibus factum parentibus monialis de Ambresbyri efficitur.

Mortuo Gul: Wikewaue archiepiscopo in Galliis apud Pontiniacum, Joannes Romanus ei successit in Ro: curia consecratus.

Resus filius Mereduni Walliam bello conturbat.

Edmundus comes Cornubiæ castrum de Druselan cum exercitu obsedit ubi in casu partis mœniorum Gul: de Monte Canusio cum multis aliis opprimuntur.

Druselan.

Cædes Gul: de Monte Canusio.

Florentius comes Holandiæ, Robertus le Bruze dominus vallis Anandiæ, Joannes de Balliolo Dominus Galwidiæ, Joannes de Hastinges D[s]. Abregavenny, Joannes Comyn D[s]. de Badenaw, Patritius de Dunbar comes Marchiæ, Joannes de Vesci vice patris sui, Nicolaus de Sules, Gul: de Ros.

Nobiles vendicantes hereditarium jus regni Scotiæ, & caussam Edwardo arbitro commendantes.

Joannes Balliol descendit de seniore filia Davidis regis Scotiæ.

Robertus le Bruze licet uno gradu esset propinquior descendit tamen ex filia 2. Davidis.

Controversia nobilium ad 2. tantum delata.

Joannes de S. Joanne capitaneus missus ab Edwardo rege in Aquitaniam. Pag. 182.

Anno 1293. Alienora filia regis Angl: apud Bristollum Henr: comiti Barrensi nupsit, de qua filium genuit Edwardum, & filiam quam Joannes de Warenna, Surrey, & Southsexe comes duxit.

Blancha reg: Navarræ, [a] uxor" Edmundi fratris Edwardi regis mater reginæ Franc:

Galfridus de Langeley de familia Edmundi fratris Edwar: regis.

Joannes de Britannia nepos Edwardi regis & comes Richemond: præfectus Edwardini exercitus in Vasconiam missi, Cui adjunxit Joann: de S. Joanne & Robertum Tipetot milites.

Eodem tempore villa & castrum de Cairarvon combusta per Madocum.

Mailgo juvenis infestavit partes de Penbrok & Cairmardin.

Morganus descendens è genere antiquorum dominorum Morganiæ expulit Gilibertum comitem Glocestriæ.

Edmundus frater regis & Henricus comes Lincoln: repulsi ab Wallensibus non longe à Dineby castello comitis Lincoln:

[a] *Vocem hanc, in MS. desideratam, adjeci.*

Anno D. 1295. Rex Edwardus castrum de Bello marisco in Anglesey construxit.

Franci Dovarum spoliant & incendunt occiso in prioratu sene monacho.

Portus de Hida in Cantia.

Anno D[i], 1295. Gilbertus comes Glovernia dies suos clausit, relictis ex uxore sua Joanna 3. filiabus & filio unico minoris ætatis nomine Gilberto.

Eodem anno Gul: de Valentiis comes Penbrochiæ obiit, & in eccles: monach: Westmo: sepultus est, cui successit in comitatu filius suus Aimerus.

Virtus Simonis de Monte acuto militis claruit in mari contra Gallos.

Robertus de Ros miles dominus castri de Werk transfugit ad Scottum.

Gul: frater Roberti de Ros fidelis Anglo.

Pag. 183. Richardus de Cornubia.

Anno D. 1296. Edwardus rex occupat villam de Berwic.

Richardus de Cornubia, frater Edmundi comitis Cornub: occisus spiculo in villa de Berwic. Gul: Duglas capitaneus villæ de Berwic captus. Edwardus rex villam de Berwic novo fossato munivit.

Hagustaldunum à Scottis deprædatum & incensum.

Rameley.

Domus monialium de Rameley a Scottis [a] deprædatum.

Parlamentum apud Berwic in quo fidelitates nobilium Scotiæ accepit.

Joan: de Waren comes Surrey ordinatus custos Scotiæ ab Edwardo.

Hugo Cressingham factus thesaur: ibidem.

Gul: de Ormesby factus Justitiarius Scotiæ.

Parlamentum apud S. Edmundum de Byri.

Nicolaus de Longaspatha episcopus Sarum obiit. Simon de Gandavo vir mag: sapientiæ successit.

Anno D. 1296. Edmundus frater Edwardi regis Baioniæ obiit. Cujus corpus emenso dimidio anno per mare advectum patriæ Westmonasterii sepelitur.

Aano D. 1297. Elizabeth, filia Edwardi regis, nupsit Joanni, filio & heredi comitis de Holand in Scotia.

Gul: de Berningeham miles captus cum aliis prope Baionam, & Parisiis in triumphum missus.

Villa insularum, i. e. Lisle in Flandria.

Irwin flu: in partibus Cumbriæ.

Comes marescallus.

Edwardus in Flandr: profecturus Thomam de Berkeley constabularium & Galfredum de Jonivilla marescallum fecit exercitus,

[a] *Sic*,

Villa

Villa autem de Winchelsey ubi portus super montem sita est præruptæ altitudinis ex eo latere quo vel mare respicit vel imminet navigium stationi. Unde via quæ à parte villæ deducit ad portum non in directum, ne nimia declivitate descendentes in præcipitium, vel ascendentes repere potius manibus quam ambulare cogat, tenditur, sed obliquata in latus nunc ad unam partem, nunc ad aliam sinuosis flexibus sæpe recurvatur. Cui quidem nihilominus villa non muro lapideo sed aggere de terra facto super latus hoc præruptum in modum nemorum ad humanæ staturæ altitudinem erecto: inter cujus propugnacula patet ad naves aspectus &c. ut Edwardus inter propugnacula obequitans ab equo perterrefacto strepitu ventimolæ tantum non præcipitatus fuerit. Situs Vincelseiæ. Pag. 184.

Richardus episcopus Lincoln: Gul: comes Warwic: Reginaldus de Gray, Joan: Giffarde, Alanus Plokenet milites curam Angl: absente Edwar: rege habuerunt.

Robertus de Clifford miles illustris erupit ex Carleolo, & Scotiæ limites deprædavit.

Sposponderunt Scottis pro Edwar: rege episcopus Dunelmen: ac comites Joannes Surreiæ, Gulielmus Warwici, Radulfus Glovern: * Radulfus comes Gloverniæ.

Rex Edwardus apud Codingham juxta Beverlacum celebravit natale. Codingham Castel.

Margareta soror regis Franc: nupsit Edwardo 1°. regi Anno D. 1299.

Anno D. 1300. Edmundus comes Cornubiæ obiit sine prole, & comit: rediit ad coronam. Sepultus est apud Asheruge, quem locum ipse fundavit.

Hoc anno fuit parlamentum Stanfordiæ.

Parvos clericulos primam tonsuram habentes & Grammaticam addiscentes ad numerum circiter 200. in scholis existentes obstructis hostiis scholarum igne supposito cremaverunt. Crudelitas Scottorum. Audivi hoc factum fuisse Hagustalduni.

Anno D. 1302. Joannes Segrave nobilis miles præfectus custodiæ Scotiæ. Segrevus præfectus Scotiæ.

Virtus Roberti de Nevile apud castrum puellarum in Scottos.

Segrave à Scottis captus & virtute Anglorum receptus.

Pag. 185.

Comes Marescallus fratri suo Joanni offensus captans regis benevolentiam omnes terras suas regi donavit, ita ut ei abjectis mille libratis terrarum redonarentur ad vitam. Comes Marescallus hereditate sua redemit notam Majestatis Edwardi regis in Flandria læsæ, ut in hoc libro sequebatur.

Sessio Justitiariorum de banco & scaccarium post septennium ab Eboraco reducta Londinum.

Hic desiderabantur in Codice Tinemutensi Annales 54. annorum.

Ex charta regis Franc:

Habebit rex Angl: castella, villas, & dominium de Caleys, Meerk, Pitangate, Colne, Hamme, Walle, Oye cum omnibus suis pertinentiis, civitatem de la Rochelle, & villam S. Walerici, castellum, villam, & totum comitatum de Gynes.

Anno D. 1361. Joannes Trelek episcopus Hereford: obiit.

Eodem anno Joannes Gaunt comes Richemundiæ factus est dux Lancastriæ jure uxoris suæ.

Eodem anno obierunt Henricus dux Lancastriæ, Reginaldus Cobham, Gul: Fizwarin, & Joannes Moubray.

Stapula lanarum non obstante sacramento regis & majorum Angl: mutatur ad Caleys.

Decretum Simonis Islep de abrogandis festis diebus.

Joannes de Bokingham successit Joanni Lincoln: episcopo.

Mr: Gul: de LLinne successit Roberto episcopo Cicestre.

Anno D. 1363. rex Franc: moritur Londini in palatio de Savoye.

Joannes dux Lancastriæ, Hugo de Calverley miles, Robertus Cnollys miles, & Joan: Chaundos adjutores partis Edwardi principis in bello Hispanico.

Edwardus princeps per idem tempus, ut dicebatur, intoxicatus fuit; à quo quidem tempore usque ad finem vitæ suæ nunquam gavisus est corporis sanitate. Sed & plures strenui & valentes post victoriam Hispanicam fluxu ventris & aliis infirmitatibus perierunt ibidem.

Pag. 186. Anno D. 1368. Gul. Witelesey translatus per papam ab episcopatu Wigorn: ad archiepiscopatum Cantuar:

Gul: de Linne translatus Cicestre ad Wigorn:

Gul: Rede factus episcopus Cicestrensis.

Mons Morianus, vulgo le Chaulk hul, prope Caleis.

Joannes Hawkewood famosus miles comitivæ albæ dux.

Anno D. 1369. Philippa reg: Angl: obiit & sepulta est Westmonasterii.

Hoc anno obierunt Thomas Percy Norwicen: episcopus, Ludovicus Charleton Herefordensis, & Joannes Granson episcopus Exoniensis.

Gul: Curteney factus episcopus Herefordensis, Henr: le Spenser Norwicensis, Thomas Brantingham Exon:

Hoc anno Blanchia ducissa Lancastriæ obiit & sepulta est London: apud S. Paulum.

Ds. de Graunson miles.

Milites Angli rebelles capitaneo suo Roberto Cnolles in Franc:

Joannes Menstreworth Anglus proditor.

Anno D. 1370. Joannes Chaundos occisus in Vasconia.

Anno D. 1372. Parlamentum apud Winton:

Hoc anno filiæ & heredes Petronis regis Castellæ nupserunt, senior, videlicet Constantia, Joanni de Gaunt duci Lancastr: junior vero comiti Cantabrigiæ, fratri Joannis de Gaunt:

Joannes Hastinges comes de Penbrok juvenis 25. annorum victus & captus ab Hispanica classe in portu de Rochel, & cum eo D^s. de la Spar aliique nobiles. Joan: Hastingius comes Penbrochiæ.

Thomas Trillik episcopus Rofensis obiit: cui successit Thomas de Bromton doctor in decretis, monachus ante Norwicen: & pænitentiarius papæ.

Anno D. 1373. Joan: Thoresby archiepiscopus Eboracen: Joan: Barnet Elien: & Gul: Linne Wigorn: obierunt. Quibus successerunt Alexander Nevile ad Eborac: Thomas filius comitis Arundele ad Elien: Henr: Wakefeld ad Wigorn:

Anno D. 1375. Simon de Sudbyri London: episcopus translatus est ad ecclesiam Cantuar: Pag. 187.

Gul: Curteney ab Hereford ad London: & episcopus de Bangor ad Hereford.

Joannes Mountfort dux Britan:

Hoc anno Joann: Hastinges comes Penbroc post 4. annos per Bertrandum Cleykin Gallum è custodia liberatur, & paulo post moritur. Joan: Hastingii comitis Penbrochiæ mors.

D^s. de Latimer camerarius Edwardi regis.

Richardus de Burdegala, filius Edwardi principis, factus comes Cestriæ.

Richardus Sturey revocatus in familiaritatem & gratiam ab Edwardo rege.

Secta Wiclefi.

Seditio Londoniensium in Joannem de Gaunte ob verbum injuriosum in episcopum London:

Edwardus 3. rex Angl: obiit apud manerium suum de Sheene.

Anno D. 1377. Ria capta à Gallis & incensa.

Richardus die coronationis suæ fecit 4. comites novos, Thomam de Woodestoke comitem de Bokingham, Thomam de Mounbray de Notingham, Gicardumque de Angolising de Huntingdon, & Henricum Percy de Northumbreland.

Vecta deprædata à Gallis.

Hugo Tyrel miles capitaneus castel: de Vecta.

Virtus Philipoti mercatoris London: in piratas Gallicos.

Anno D. 1378. Hugo Calverlee capitaneus Calesiæ cepit castel: de Merk, & ad solum usque prostravit.

Haule armiger in ecclesia de Westminster occisus, & Shakel ejus socius ad turrim ductus violentia D^i. Alani de Brixil, quia noluerunt tradere regi vili pretio filium comitis de

Dene,

Dene, capti Hiſpanico bello, obſidem. Et ibidem de infinita obſidis humilitate.

Thomas Hog capitaneus Scottorum cepit fraudulenter caſtrum de Berwico, & tenuerunt 8. diebus. Sed 9. die Henricus Percy comes Northumbr: recuperavit.

Pag. 188. Comes de Warwic cepit villam de Chereburg.

Joannes de Harleſton miles cuſtos villæ de Chereburg cum Galfrido Worſeley milite vicit Gallos.

Anno D. 1379. Hugo Calverle & Thomas Percy frater comitis Northumbr: admiralli regis Angl:

Joan: Mountfort dux Britan: a ſuis recipitur.

Joan: de Arundelia frater comitis Arundaliæ cum mag: parte claſſis, in ſubſidium ducis Britan: miſſæ, naufragio periit. Corpus Joannis ejectum in Hiberniæ monaſter: ſepultum.

Domina Joanna Courteney, ſoror regis, nupſit Windeſori Walerano comiti S. Pauli. Rex autem contulit eis villam & maner: de Biflet.

Joan: de Aunſle miles vicit duello Thomam de Katrington armigerum.

Nundinæ apud Penreth à Scottis ſpoliatæ.

Anno D. 1381. Edmundus comes Cantabr: Gul: Gurnay, Gul: Beauchamp, Gul: Botreus capitanei exercitus in Portugalliam miſſi.

Inſurrectio Ruſticorum.

Mildenhale.

Joan: Cavendiſch. Joannes Cavendiſch principalis regni Juſtitiarius decapitatus prope Byri.

Saveya hoſpitium ducis Lancaſtriæ Londini à ruſticis incenſum.

Monaſter: S. Albani à ruſticis male multatum.

Anno 1382. Gul: Ufford comes Southfolk ſubita morte captus in aula Weſtmonaſter:

Segrevus. Hugo Segrave miles theſaur: regni.

Richardus Scrope Cancel: efficitur.

Edmundus de Mortuo Mari comes Marchiæ poſt pacem in Hiber: recuperatam ibidem obiit.

Courteney ab Epiſcopatu London: ad Cantuar: transfertur. Cui ſucceſſit Londini Robertus Braybroke.

Henricus Spenſer epiſcopus Norwic: dux cruce ſignatorum vicit Flandros apud Dunkirk.

Gul: Elingham, Gul: Faringdon, Thomas Trivet milites.

Dux Lancaſtriæ accuſatus à fratre Franciſc: læſæ majeſtatis in Parlamento Sarum.

Pag. 189. Anno D. 1384. caſtellum de Berwik à Scottis captum & ab Henrico de Percy comite Northumbr: receptum.

Edwardus de Bourſer factus capitaneus Gandavenſium.

Pons fractus castel: Joan: ducis Lancastr:

Joannes Holand, frater regis, occidit juxta Ebor: filium & heredem comitis de Stafford.

Holand confiscatis terris suis fugit Beverlacum.

Anno D. 1385. Robertus Ver factus Marchio Dubliniæ.

Michaël Poole cancel: Angl: factus comes Southfolk.

Henry Percy junior à Scottis Hatespur dictus.

Sub eisdem diebus nostrates ceperunt duas mag: naves regis Franc: in quibus & pars muri lignei, quem idem rex parari fecerat ad erigendum in Angl: & magister totius fabricæ, qui Anglus erat, interceptus est cum machinis ad petras jaciendas, cum gunnis ac multo pulvere. Erecta est proinde pars muri lignei apud Sandwic: et factum est, ut quem hostes contra nos præparaverant, nos ereximus contra hostes.

Robertus Ver factus dux Hiberniæ.

Joannes Fordham, episcopus Dunelmen: depositus officio thesaurarii, & Joan: Gilbert de ordine Prædicatorum episcopus Hereford: substitutus pro eo.

Victoria navalis Rich: comitis Arundel, & Thomæ Moubray comitis Notingham contra Flandros, Gallos, & Hispanos.

Jacobus Berneres miles.

Joan: Beauchamp de Holt senescallus regis.

Gul: Nevile, Lodovicus Clifford, Joan: Clembow, Rich: Stury, Thomas Latimer duces factionis Lollardorum.

Robertus Tresilian, Robertus Belknap justitiarii communis Banchi.

Rogerus Fulthorp, Gul: Burg milites.

Comes Arundel arrestatus ab Henr: Percy in castello de Rigate.

Thomas Mullineus constabularius Cestriæ.

Anno D. 1388. Parlamentum Cantabrigiæ. Pag. 190.

Joannes Holand, frater regis ex parte matris, creatus est comes Huntingdon in Parl: Cantabrigiæ.

Arundel episcopus Elien: translatus Cantuar:

Fordham ex Dunelmensi Heliensis factus.

Gualterus Skirlow Bathon: Dunelmen: factus.

Waltham clericus de privato Sigillo fit episcopus Sarum.

Successit Thomæ de Bromtone in episcop: Rofensi Joannes Bottelesham prius Landavensis episcopus de Ord: Præd:

Edmundus Bromfeld fit episcopus Landaven: cassata electione Joan: Barnet.

Concordia

ut rex Castellæ filio suo acciperet ducis Lancastr: filiam in uxorem, quorum posteritas regno Hispaniæ gauderet. Et si nulli liberi provenirent inter illos, hereditas volveretur ad filium ducis Ebor: qui frater erat ducis Lancastr: & despon-

ſaverat filiam Petronis regis Caſtellæ juniorem. Et ſi contingeret eum diſcedere ſine prole legitima, jus reg: revolveretur ad ſobolem inter ducem Lancaſtr: & Conſtantiam filiam Petronis antedicti procreatam.

Mors Joannis junioris comitis Penbrochiæ. Anno D. 1390. Joan: de Haſtinges comes Penbroc, percuſſus haſtiludio in inguine à Joan: de S. Joanne milite, obiit.

Hoc anno Joannes de Gaunt dux Lancaſtr: factus dux Aquitaniæ.

Filius & heres ducis Ebor: comes Ruthland: factus.

Victoria Henrici comitis de Derby in Lituania & Pruſſia Germaniæ.

Mag: concilium de pace cum Gallis habenda apud Staunford.

Concilium apud Notingham contra Londonienſes.

Richardus rex deſignat Gardianum London:

Robertus de Ver in Lovania percuſſus ab apro inter venandum obiit.

Silvani fictitii in chorea ubi rex Richardus tantum non combuſtus.

Bancus regius tranſlatus Ebor:

Pag. 191. Montacute vendidit Gul: Scrope Menaniam inſulam. Hoc tempore D[s]. Gul: Serope, regis ſubcamerarius, emit à D[o]. Gul: de Monte acuto comite Sarum inſulam * Euboniæ cum corona. Eſt nempe jus illius inſulæ ut quiſquis illius ſit dominus rex vocetur, cui & fas eſt corona regia coronari.

[1204.] Hoc tempore Albericus de Ver factus eſt comes Oxon. qui fuit proximus conſanguineus Roberti de Ver.

Joan: dominus de Ros obiit Paphi in Cypro.

Caſtrum de Holt, alias caſtrum Leonis.

Wimundham in Northfolc: caſuali incendio conflagravit.

¶ Conſtantia, uxor Joan: de Gaunt, ducis Lancaſtr: obiit.

Comitiſſa de Derby, uxor Henr: filii Joan: de Gaunt, obiit, & ſepulta eſt Leirceſtriæ.

¶ Duciſſa Ebor: ſoror Conſtantiæ duciſſæ obiit, & ſepulta eſt apud Langle in eccleſia Prædicatorum.

Joan: de Hawkewood miles omnium ſui temporis famoſiſſ: obiit.

Corpus Roberti de Ver ducis Hiber: tranſlatum de Lovania ad Prior: de Colne in Eſſex.

Joanni Waltham epiſcopo Sarum et regni theſaur: ſucceſſit in epiſcop: Joan: Mitford Ciceſtr: epiſcopus.

Archiepiſcopus Dublinienſis fit epiſcopus Ciceſtrenſis propter ſecularem ſubſtantiam.

Edmundus de Staford, portitor privati Sigilli, fit epiſcopus Exon:

Henr: de Wakefeld epiſcopo Wigorn: ſucceſſit Byoman

* *Lineola ducitur ſub hac voce, & in marg: à Burtono ſcribitur* Manne.

Ciſtertien:

Cistertien: monachus Physicus regis, cassata electione Joan: Grene.

Anno. D. 1396. Catarina Swineford Lincoln: nupsit Joanni de Gaunt duci Lancastr:

Conventus regis Angl: & Franc: magnificentissimus in marchiis de Caleys.

Curteney obiit, cui successit in episcopatu Cantuar: Thomas Arundel cancellar: Angl: Pag. 192.

Edmundus de Staford episcopus Exon: fit Angl: cancellarius.

Anno D. 1397. dux Lancastr: in parlamento Londini fecit legitimari sobolem, quam susceperat de Katarina Swineford. In quo & . . . . . . Beufort ducis Lancastr: & Katarinæ filius. Nam sic sensuit dux cognominari filios ejusdem. Origo nominis Bellofortiorum. ☞

Hoc anno Thomas comes Notingham per billam erroris, quam tulit contra Thomam comitem Warwic: recuperavit terras de Gower.

Comes de Warwic arrestatus.

Dux Glocestr: arrestatus ab ipso rege in castello de Plescy, & post Calisiam missus.

Edwardus comes Ruthland: Thomas Moubray comes Marescallus, Thomas Holand comes Cantiæ, Joannes Holande comes Huntingdon, D[s]. Joannes Beufort comes Somersete, Joannes Montague comes Sarum, Gul: Le Scrop regis camerarius.

Thomas Grene, Gul: Bagot, Joan: Bussy succentores malitiæ.

Thomas Moubray comes Notingham duxit filiam Richardi comitis Arundel.

Thomas Holand comes Cantiæ nepos ex sorore Richardi comitis Arundele.

Richardus comes Arundele London: decollatus & sepultus apud fratres Augusti: Londini.

Thomas de Bellocampo comes Warwic exulat in Man insula.

Arundel episcopus Cantuar: exulat Trajecti.

Rogerus de Walden thesaur: regni locum ejus invasit, sed post biennium ab Arundel deturbatus est.

Thomas Moubrai comes Notingham & comes Marescallus curavit Thomam ducem Gloverniæ Calesiæ per varletos quosdam suffocari.

Hoc tempore rex sibi nomen principis Cestriæ propter amorem Cestrensium assumpsit. Princeps Cestriæ.

Henricus comes de Derby creatus est dux Herefordiæ.

Comes Marescallus dux Northfolciæ.

Comes Ruthland dux Albæmarlæ.

Comes Cantiæ dux Southreiæ.

Comes Huntingdon dux Excestriæ. Pag. 193.

Comitissa de Northfolc ducissa de Northfolc.

Comes de Somerset Marchio de Somerset.

D^s. de Spencer comes Glocestriæ.
D. de Nevile comes de Westmerland.
D. Gul: Scrope camerarius regis comes Wilteshire.
Thomas Percy senescallus domus Regiæ comes de Wigornia constituebatur.
Dux de Albemarle, Dux Northfolc, Dux Excestriæ, comes de Wiltshire, viri juxta vulgi opinionem pessimi.
Joan: de Bukingham senex episcopus Lincoln: dolo pontificis Romani translatus ad Cestre; sed ille conditionem prorsus refutavit, & Cantuar: inter monachos obiit.
Henricus Bewfort filius Joannis de Gaunt ducis Lancastr: factus episcopus Lincoln:
Frater Præd: confessor regis translatus à Landaf ad Cestrensem episcopatum.
Anno D. 1399. Rogerus comes Marchiæ valde juvenis in Hibernia occisus.
Margareta ducissa Northfolc: obiit apud Framingham. Sepulta est London: in ecclesia Fratrum Minorum.
Virtus ducis Southreiæ & Janichonis Alemanni in Hibernia claruit.
Filius Richardi comitis Arundel fugerat in Galliam ex custodia ducis Excestriæ.
Thomas Erpingham miles famosus & Joannes Northbyri scutifer valentiss: cum Henrico de Darby.
Ravenesher quondam villa. Henr: de Darby cum suis appulit prope locum ubi quondam fuit villa de Raveneshere.
Scrope, Bussy, & Grene decapitati Bristolliæ.
Henricus filius Henr: de Darby, & filius ducis Glocestr: incarcerati à Richardo rege in castro de Trym in Hiber:
Henricus de Darby & Richardus rex convenerunt in castro de Flynt.
Hugo D^s. de Burnel, Thomas D^{us}. de Berkele.
Pag. 194. D^s. Cobham exul rediit de Gerneseia.
D. Ros de Willoughby & Abergevenny.
Thomas dux Glocestriæ fuit constabular: Angl:
Richardus rex tenuit parlamentum apud Salop:
Papa nullo modo vocandus ad concilia regni Angl:
Proposuerat Henricus de Darby vendicare regnum per conquestum, sed Gul: Therning Justitiarius Angl: omnino dissuasit.
Comes Northumbr: factus constabular: Angl:
Comes Westmerlandus factus comes Marescallus.
Joannes Scarile factus cancellar: Angl:
Rex Henricus 4. fecit Thomam 2^m. filium senescallum Angl: dans ei virgam in manu.
Habebat rex Henricus 4. masculini sexus liberos susceptos ex nobili femina D^a. . . . . filia D^i. Humfredi de Bohun quondam

quondam comitis Herefordiæ, juniore, & duos feminini. Primogenitus vocabatur à nomine nobilis Henrici primi ducis Lancastr: sic dictus. Secundus dicebatur Thomas, quem modo diximus factum Angl: senescallum. Tertius dictus est Joannes. Quartus Humfridus.

Baldewinus Frevile in die coronat: regis vendicavit officium pro assertione juris ejus contra Joannem Dymmok, quod tamen non exercuit.

Pannus radiatus sub pedibus regis.

Lapis regalis Scotiæ.

Ritus totius coronationis.

Ritus creandi principem.

E 1°. libr: Historiæ Henr: Huntingdunensis. Pag. 195.

Urbs Aldcluith, quod lingua eorum significet Petram clyhid. Est autem juxta flu: nominis illius.

E libro 2.

Anno 7. adventus Saxonum in Angliam commissum est bellum apud Ailestreu, in quo Hors à Vortimero occisus.

Reges Cantiæ.

Hengist regnavit 40. annis.	Etbaldus 34. Ethelbaldus.
Esc filius ejus 34.	Erchenbrichtus 34.
Otta xx.	Ecbrictus 9.
Yrmiricus 10.	Lotharius 12.
Æthelbertus 56.	

Primus rex Kentensis Adelberth cum gente sua per Augustinum ad fidem conversus est.

Secundus rex Estsaxe Sibertus per Mellitum.

Tertius rex Northumbre Edwinus per Paulinum.

Quartus rex Est Angle Sibertus per Felicem.

Quintus Kinigils rex Westsexe per Birinum.

Sextus Penda rex Merciorum per Finnanum.

Septimus rex Edelwolf Austral; Saxonum per Birinum.

Ex libr: 3.

Brocmail protector designatus monachorum Banchorensium aufugit.

Quin & Mevanias insulas imperio subjugavit *(sup. Edwinus rex Northumbr:)* Angl: Quarum prior quæ ad Austrum est & situ amplior & frugum proventu atque ubertate felicior nongentarum sexaginta familiarum mensuram, secunda trecentarum & ultra spatium tenet.

Monachus ipse erat de insula quæ vocatur Hi, cujus monaster: Septentrionalium Scottorum & omnium Pictorum arcem tenebat. Quæ insula ad jus quod Britanniæ pertinet (Hi insula quinque familiarum.)

non

Columba Apostolus Septentrionalium Pictorum. Ninianus apostolus Australium Pictorum. Pag. 196.

non * magna ab ea freto discreta, sed donatione Pictorum, qui illas Britan: plagas incolunt, monachis Scottorum tradita; eo quod illis fidem perceperint.

Australes Picti, qui perarduis atque horrentibus montium jugis separantur à Septentrionalibus Pictis, conversi sunt prius ad fidem per Ninianum.

E libr. 4.

Cedwalla rex auxilio Mul fratris sui insulam Vectam suam suis viribus fecit.

Mul laudabilis & gratiosus, terribilis viribus & decorus aspectu.

Æthelboldus rex Merc: occisus à Cutredo rege Westsaxonum apud Secandune. Sepultus est apud Repandune.

Kinewlph 24. anno regni sui pugnavit contra Offam circa Benetune. Martis autem casu minoratus loco secessit, & Offa rex castrum idem in sua jura recepit. Anno sequenti Edelbal & Herebert duces regis Northumbr: rebellantes domino suo occiderunt filium Bosæ regalis exercitus primatem Martis congressibus apud Kingesclive. Et postea duces regis Kinewolph & Eggan prœlio ingenti occiderunt duces prædict: apud Helathirnum.

Osredus rex Northumbr: sepultus in Tinamuda.

Anno 5. Brichtrici regis Wexsax: celebratum concilium apud Northymhumbre in Wincenhale.

Alwolph, alias Alwold, rex Northumbr: occisus est & sepultus Hangustalham.

Anno 24. Ecbrichgti max: fuit prœlium apud Gavelford inter Britones & gentem Daveneshire.

Ecbright rex pugnavit contra Humbros apud Dor.

Dani & Westwalenses ab Ecbright victi apud Hengistendune.

Ecbright reliquit Edelwulphum (*filium suum*) regem super Westsex. Adelstane autem filium suum regem super Kent, Sudsex, & Essex.

Abreviatio de regibus Cantuar: in hoc libro prætractatis.

Lotharius reg: 12. annis, & pugna Australium Sax: neci traditus.

Eadricus reg: anno uno & dim: extraneus à regali prosapia.

Aidredus & Wibeharde similiter extranei regnaverunt 6. annis, & expulsi sunt.

Vitrede de regia stirpe ortus reg. 33. annis in pace & cum rege Ine concordiam fecit.

Edbright filius Witredi cum duobus fratribus Ethelberto & Alrico regnum tenuit 22. annis.

* *Sic, cum tribus punctis.*

* Edelbright

[a] Edelbright reg: 12. annis.

Ecferd reg: idem triginta quatuor annis, ut conjicere possumus ex scriptis, tenuit.

Edbright Pren reg: 3. annis, & captus est & abductus à Cenwolfo rege Merc: Pag. 197.

Baldred reg: 18. annis, & fugavit eum à regno rex Westsexe Edbright.

[b] * Odræde reg: annis 9.

Edbrightus rex Westsexe reg: conquisitum dum vixit optinens Edelstano filio suo moriens reliquit. Cessavit ergo regia stirps Cantuar: & in aliena jura regnum transmisit.

Abbreviatio regum Westsax: in hoc libro prætractat:

Cedwalla cum 2. annis regnasset Vectam insf: acquisivit.

Ine reg: 37. vicitque prœlio Gerentem regem Walensem, domuitque bello occidentales Sax: Romamque petens se feliciter reg: deposuit.

Edehardus cognatus regis Inæ regnum sibi ab eodem traditum rexit in pace 14. annis.

Cudredus reg: 16. annis, vicitque Britannos bis lege prœlii & regem Edelbaldum.

Sigebertus crudelis reg: anno uno & paulo plus, & à reg: expulsus & postea occisus.

Kinewlph reg: 26. annis, quem Sigebert frater regis prædicti neci tradidit.

Bricticus reg: 16. annis, cujus tempore primum Dacorum sævitia Britan: lacessivit.

Ecbright reg: 30. annis, & prædavit in Britannia ab oriente usque in occidentem, vicitque marte Beornulfum regem Merce, & Baldrede regem Cantiæ, & regem Wilaf & Dacos.

Abbreviatio de regibus Northumbr: in hoc libro prætractatis.

Alfridus frater regis Ecfridi doctus in scripturis, strenuus in bellis, reg: 20. annis.

Osredus filius ejus reg: 11. annis, & pugnans interfectus est.

Cenred reg: duobus annis, & infirmatus mortis celeritate præventus est.

Cenwulfus frater prædicti regis reg 7. annis, & monachus effectus est, cujus tempore Beda presbyter obiit.

Ecbrightus cognatus *(Poly: patruelis)* ejus reg: 21. annis, & factus est monachus.

Osulphus filius ejus regnavit uno anno, & à familia sua proditus est & occisus.

[a] Polydorus sic, Edbertus sive Ethelbertus, *supra lin. à manu Lelandi.*
[b] *Sic, cum asterisco.*

Mol

Mol, qui & Ethelwold, reg: 6. annis, & coactus reg: dimisit.

[a] Alredus reg: 8. annis, & fugatus depositus est à gente sua.

Ethelredus Mollonis filius. [b] Adelred filius Mol reg: 4 annis, & fugit à facie ducum suorum rebellantium.

Pag. 198.

Alfwold reg: 10. annis, quem Sigga dux proditione occidit.

Osredus nepos prædicti regis reg: uno anno, & à regno fugatus est à suis, & post triennium occisus.

Edelred filius Mol iterum reg: & occisus est à populo suo semper nequissimo.

Ardulf reg: annis 12. & à suis fugatus est à regno suo.

Postea Northanhumbri, ut apparet, insania nequitiæ præoccupati aliquantisper sine rege fuerunt, & Ecbrighto regi concordati sunt.

Abbreviatio regum Merce in hoc libro prædictorum.

th

Edelred filius Pendæ reg: 29. annis & gloriose monachus effectus est.

[c] Cenred cognatus ejus 5. annis, Romamque petiit, & victoriosus monachatum suscepit.

Ceolred, filius Ethelredi regis, reg: 8. pugnavitque valide contra Ine regem.

Æthelbald superbus reg: 41. ann. Hic prædavit Northumbre, vicitque gentem Walliæ, præfuitque omnibus regibus Angl: sed tandem a Cutredo rege victus & postea occisus est.

Beornred uno anno regnum tenuit. Sed Offa validus eum aufugavit.

Offa 39. annis reg: Is regem Westsexe Kinewlph bello minoravit, & Kentenses, & Northumbros.

Egfert filius Offæ regis uno ad plenum anno vivere non sufficit. Polydorus. Obiit vix completo 4°. regni mense.

Cenwulph 3. annis regnum tenuit pacifice, & mortuus est communi morte.

Ceolwulph 3. annis regnum tenuit, quod tunc ei Beornulf ferox diripuit.

Beornwulf uno reg: anno, & ab Ecbrighto rege bello victus demarcuit.

Ludechen rex 1. anno regni sui cum consulibus suis 5. occisus est.

Unlaf ab rege Ecfrido victus bellando tributarie sub eo regnum tenuit.

Pag. 199.

Ex quinto libro.

Ædelwolph rex Westsax: 1. anno reg: sui vicit Dacos per Wolfarde consulem apud Antonam.

[a] Alcredus *supra lin. à m. Lel.* [b] Ethelred, qui & Ethelbertus *supra lin. à m. Lel.* [c] Filius Wulpherii regis Merc. *supra lin. à m. Lel.*

Edelhelm consul Ædelwolphi regis cum exercitu Westsex: apud Port victus à Danis.

Herebertus consul anno sequenti victus à Danis apud Mercsware, & occisus.

Adelwolf victus apud Carrum à Danis 5. anno regni sui.

Algstane episcopus & dux Ernulphus cum Sumersetis, & dux Osredus cum Dorsetis vicerunt Danos apud Pedredesmuthe 10. anno Ædelwolphi regis.

Adelstan rex Cantiæ & dux Ealhere vicerunt Danos apud Sandewich navali prœlio 16. anno Adelwolfi regis Westsax.

Ceorl consul Daveneshire vicit Danos hoc anno apud Wienorue.

Ealhere dux Kentensium, & Huda dux Sudringensium occisi à Danis in Thanet 18. anno Adelwolfi.

Adelwolf rex moriens Adelboldo regnum Westsax: reliquit. Adelbrighto reliquit regnum Cantiæ, Essex, & Sussex.

Osric dux Hamptuneshir & Adelwolf dux Barrucshir vicerunt Danos.

Anno 2. Ethelredi regis Westsax: Algstane episcopus Sireburnensis exactis in præsulatu annis 50. obiit, & Sireburnæ sepultus est.

Anno 6. reg. sui pugnavit Edelredus rex Westsax: cum fratre suo Alfredo contra Danos apud Essendune, & vicerunt Angli. Rex cum fratre victi apud Bassingum à Danis. Essendune, de quo hic mentio, videtur esse in Barrocshire.

Rex cum fratre pugnavit apud Meredune. Sed Daci tandem vicerunt occiso Edmundo episcopo.

Ethelred rex (*Westsax:*) sepultus apud Wynburnamminstre.

Anno 6. Ethelredi pugnatum 11. contra Danos in regno ex Australi parte Tamesis.

Godrun, Oscentine, & Anwend reguli Dacorum hyemaverunt apud Grantebrige anno 4. Alfred regis Westsax.

Anno 5. Alfredi 3. reguli supradicti inducias fecerunt cum Alfredo apud Wareham.

Anno 20. Alfredi Dani castrum fecerunt apud Budington juxta Sabrinam.

Anno 24. Alfredi Dani fecerunt munitionem apud Quatbruge juxta Sabrinam. This Quatbruge is about Bridgnorth, and ther was a college.

Anno 1. Edwardi, filii Alfredi, obiit Edrede dux Daveneshir, vir fortis bello, & Alfredo fidelis. Pag. 200.

Dani pugnantes cum Kentensibus, qui præter mandatum Edwardi soli de exercitu manserant, occiderunt Siulf ducem, & Sigbelm ducem, & Ædelwald baronem regis, & Cenwulf abbatem, & Sigebrih filium Siolfi, & Eadwold filium Accæ.

Daci victi apud Yrcingefeld in finibus Walliæ anno 11. Ed-

wardi, occiso Rahaldo consule Dano, & Geolcil fratre Utheri consulis Dani.

Weced & Pordaca loca in sinu Sabrinaici maris.

Stepeholm insula Sabrinaici maris.

Tunc manserunt Dani cum navibus in insula Stepen cum mag: miseria, ita quod cibus eis defecit & multi fame mortui sunt quia cibum conquirere nequibant.

Elfleda domina Merce filia Alfredi regis.

birith

Ædelflede domina Merce construxit burgum Brunesburgh.
Edwardi regis anno 18°. mortuus est Ethelrede dominus Merce, pater Edelflede, qui fuerat diu infirmus, & dedit terram suam filiæ suæ, quia nullum filium habebat.

Edwardus rex 26. reg. sui anno exheredavit dominio Merce

Glademuth burgg.

filiam

totius Alfwen sororem Edelflede, quæ postea regnum illud tenuit, & hoc anno construxit burgum apud Glademuth.

* Dubito. Brunesburgh, nunc Seton, prope Axminstre in Devonia.

Anno D. 945. Athelstane vicit Hanlaf regem Hiberniæ cum infinita multitudine Scottorum & Danorum apud Brunesburgh.

Circiter annum 26. Edwardi Sidrich rex Northumbr: occidit fratrem suum Nigellum. Quo scelere perpetratro Reginaldus Danus conquisiverat Evorwic.

Reginaldus Danus.

Edmundus rex, frater Ethelstani, compater Reginaldi, qui Eboracum acquisivit in baptismate.

Chaterez

Abbatia Kateric in paludibus quæ sunt in finibus Ely.

Anno 13. Edredi regis Siricius archiepiscopus Cantuar: infaustum consilium dedit de tributo Dacis persolvendo.

Sumersetenses victi à Danis apud [a] Penno.

Abbreviatio 5. libri de regibus Cantiæ.

Cum Ecbrightus rex Westsexe Balredo fugato reg: Cantiæ in dominio suo tenuisset Adelstano filio suo illud moriens reliquit.

Adelstano vero defuncto ad fratrem Edelwulphum regem Westsexe regnum illud rediit.

Adelbrightus tenuit reg. Cantiæ 10. annis.

Quod cum hereditario jure Adelbricghto filio suo reliquisset, & alius filius ejus Athelbaldus rex Westsexe post quinque annos periisset, regnum utrumque Adelbrighto subditum est, & nunquam postea divisum est. Hic igitur omnino regnum Cantiæ explicit. Pag. 201.

Abbreviatio regum Westsexe.

Edelwulf reg: 10. annis victusque à Dacis apud Carrum [b] * pernitiose inter eos apud Aclea.

[a] *Sic cum duobus punctis.* [b] *Sic, cum asterisco.*

Ethelbold[a] filius regis prædicti regnavit 5. annis, & sepultus est apud Scyreburnam.

Edelbright frater ejus reg: 5. annis, cujus duces & exercitus Dacos vicerunt apud Winchestre.

Ethelrede frater eorum 5. annis & paulo plus, qui contra Dacos apud Reding cum fratre suo mire conflixit.

Alfredus frater ejus reg: 28. annis & dim. de quo nihil breviter dici potest, quia multa fecit & miranda.

Edwardus filius Alfredi reg: 24. annis, & pugnavit contra Dacos in Northumbre, & in egressione Merce vicit eos gloriose, & occidit reges fortes. Vicit quoque Dacos apud Totenhaule, & conquisivit Merce.

Adelstane filius Edwardi reg: 14. annis, qui fecit max: bellum apud Brunesburgh.

Edmundus filius Athelstani reg: 6. annis & dim. qui super Dacos 5. urbes cepit, & eisdem victis Northumbram in dominio tenuit.

Edredus frater Edmundi reg: 9. annis, & omnes Angliæ partes feliciter obtinuit.

Edwi filius Edmundi reg. 4. annis.

Eadgarus filius Edmundi reg. 15. annis pacifice, & gloriosius aliis omnibus imperavit.

Edwardus filius rex reg. 5. annis.

Ex sexto libr.

Anno D. 1002. Ethelredus rex Lefsium ducem exulavit, quia Effic regis vicecomitem interfecerat.

Exancestre spoliata & incensa à Danis, & Hugonem Normannum, quem Emma regina vicecomitem ibidem instituerat, in pernitiem compegerunt. Hugo Normannus comes Exancestrensis.

Alfricus dux Hamptunensium & Wiltunensium fingens se ægrotum Anglos Dacis prodidit.

Anno 4. Ethelredi Swein Norwic: deprædavit & incendit.

Wulfketeil dux Estanglorum à Danis victus.

Anno 6. Ethelredi Dani prædas in Barrucshire apud Reding, Walingeford, Esendune & [ch] Chichelmeslaue agebant. Chichelmeslaue.

Anno 7. Ethelredi Edricus proditor factus est dux Merce.

Wulnod nobilis puer Sudsexe exulat. Pag. 202.

Wulnod prædas agit circa littora.

Brithic frater Edrici ducis Merce classe Wolnodum mag: insequitur, sed classis tempestate ad littus rejecta.

Wolnod bonam partam classis in littore incendit.

Anno 9. Ethelredi Oxford à Danis incensa.

Dux Edricus & Almal derling contra Edmundum.

Illesforde. Edmundus rex prosecutus est Danos fugientes è Cantia usque ad Illesforde.

Edmundus rex occisus apud Oxenforde à filio Edrici ducis Merce.

Eadsi archiepiscopus Cantuar: propter infirmitatem officio se exuit, & pro eo consecratus Siwardus.

Anno 6. Edwardi regis Lothen & Hyrling principes Danorum deprædati sunt Sandwic.

Haroldus Danus veniens ab Hibernia prædatus est apud Pordacan in Wihte, in Pevenese, inde ad Nesse, & in Rumeney, & Hithe, in Folcestan, in Doure, in Sandwiche, in Shepey. Et tunc exeuntes Midleton villam regis cumbusserunt.

Siwardus consul fortiss: Northumbre pene gygas statura misit filium suum in Scotiam, & ipse paulo post profectus eodem regem vicit & regnum subjugavit.

Gul: dux Normanniæ littora australia occupavit, & castellum construxit apud Hastinges.

Rou, Rollo. Rou, alias Rollo, primus dux Norman:

Daci conjuncti Anglis castellum Ebor: occupant & Normannos occidunt.

Anno 10. Gul: regis Walkerum episcopum juxta flu: Tinum in quodam palatio occiderunt.

Anno 18°. Gul: Bastardi regis Mauritius factus est episcopus London: qui templum maximum, quod necdum perfecit, incepit.

Abbreviatio 6. libri de regibus Angl.

8

Ethelred reg: super universos fines Angl: 37. annis, sed semper cum labore.

Edmundus juvenis fortiss: reg: uno anno, & proditione occisus.

Pag. 203. Cnut omnium prædecessorum suorum maximus reg: gloriose 20. annis.

Haroldus filius ejus reg: 4. annis & XVI. ebdomadis.

Hardecnut munificus regis Cnute filius cum reg: 2. annis x. diebus minus morte præreptus est.

Edwardus rex bonus & pacificus reg: in pace 24. annis.

Haroldus rex perjurus regnavit uno anno, & tamen non pleno.

Gul: omnium predictorum summus 21. annos gloriose splenduit, de quo dictum est.

Cæsariem Cæsar tibi si natura negavit,
Hanc Wilhelme tibi stella cometa dedit.

E libr. 7.

Cairluel civitas à Gul: Rufo rege restaurata, & ex Australibus

bus Angl: partibus illuc habitatores transmisit anno 3. regni sui.

Acardus de monte Meloy nobilis Norman: in terra sancta.

Henricus statim ut electus est in regem dedit episcopatum Winceſtriæ Gul: Giffarde.

Ranulphus episcopus Dunelmensis, quem Henr: rex in vin-
Norman:
culis posuerat, conspirat cum Roberto duce in Henricum dominum suum.

Robertus de Belesme comes de Salop: in vincula ab Henr: 1°. conjectus apud Wareham.

nothus erat
Anno D. 1120. Gul: & Richardus filii Henr. 1. regis An-
Polyd: Mariam vocat,
gliæ, & filia regis, & neptis, & Richardus consul Cestriæ cum multis aliis nobilibus naufragati sunt.

Henricus 1ᵘˢ. rex Angl: cohabitationem fecerat hominum & ferarum apud Wodestoke insignem.

Gul: de Tancreville camerarius Henrici regis aciebus statutis confligens cepit comitem de Mellento, & Hugonem de Monteforte sororium ejus, & Hugonem filium Gervasii, & tradidit eos regi. Rex autem posuit eos in carceri.

Walo versificator scripsit in laudem Henrici primi.

Ranulfus Flambarde Dunelmensis episcopus, & Gul: Giffard Winton: obierunt.

Anno 33. reg: sui Henricus fecit novum episcopatum apud Cairluel.

Ex libr. 8. Pag. 204.

De translatione sedis episcopalis de Dorkeceſtre ad Lincoln: per Remigium, & de clericis primis ejusdem ecclesiæ.

Albinus Andegavensis canonicus Lincoln: magister Henrici Huntingdunensis.

Remigius episcopus 7. archidiaconos 7. provintiis quibus præerat imposuit.

* Gislebertus archidiaconus Bukingham versibus, & prosa, & habitu curialissimus.

* Rogerus archid: Bukingham jam Cestrensis episcopus effectus.

Gul. filius Henrici primi & heres naufragio periit. Periit una Richardus Henrici 1ⁱ. filius nothus. Periit una Richardus consul Cestriæ filius unicus Hugonis comitis Cestriæ.

ducis
Gulielmus nepos Henrici primi, & filius Roberti consulis Norman: cum judicaretur heres Henrici primi, & consulatum Flandriæ adeptus esset, & vigore inexterminabili Theodericum signis collatis superasset parvo ictu sauciatus in manu deperiit.

Robertus

Robertus episcopus Lincoln: cancellarius ante Gulielmi Magni.

to

Robertus comes de Melend in secularibus rebus omnium sapientiss: at idem ditiss.

Henricus nepos Henrici regis episcopus Winton:

Herebertus episcopus Norwicensis cujus extant scripta.

Rogerus filius Henrici comitis de Warwic qui nunc Avinsis degit [a] ignobilem.

Simon Silvanectensis consul Huntendoniæ.

Alwinus abbas Ramesiæ dominus Henrici Huntingdon: archidiaconi.

Galfridus Basset & Richardus filius ejus, & Galfridus Ridel Justitiarii totius Angliæ.

Liber nonus est de miraculis.

E libro 10.

Scotus anno 1°. Stephani regis dolo cepit novum castellum. Verba Stephani: "Quæ dolose cepit victoriose recipiam."

Scotus retinuit Cairluel concessione Stephani.

Stephanus rex dedit Henrico, filio Davidis regis Scotiæ, comitatum Huntingdon, & Stephani ligius homo effectus est.

Stephanus rex cepit castrum de Bakenton, cujus dominus Robertus proditor erat.

Pag. 205. Baldewinus de Reduers tenebat urbem de Excester contra Stephanum regem, cui tamen reddita tandem est, & non exercuit vindictam rex in proditores.

Stephanus 3. anno regni sui in ipso natali Domini Bedeford obsedit & cepit.

Talebot. Talebot tenuit contra Stephanum regem castellum de Hereford in Wales, quod Stephanus per obsidionem recepit.

Slede castellum. Robertus consul nothus Henr: 1[i]. tenuit castellum de Bristow & de Slede.

Radulphus Luuel tenuit castellum de Cari.

Paganellus tenuit castel: de Ludelaue.

Gul: de Mohun tenuit castellum de Dunestorre.

Lincoln:

Robertus de Nicol castel: de Wareham.

Malton

Eustachius filius Joannis castel: de Meuton.

Gul: filius Alani castrum de Salopesbyri, quod rex armis cepit.

Stephanus anno 4. sui regni cepit castel: de Slede.

Eslaford castel: Lincoln: episcopi.

Nigellus episcopus Eliensis fugatus à sede sua per Steph: regem, quia nepos erat Rogeri episcopi Saresbyriensis.

Alanus Britonum dux in bello Lincoln: adhæsit Stephano.

[a] *Sic.*

Simon

Northampton

Simon comes Hamptoniensis in eodem bello adhæsit Stephano.

Wake

Baldewinus filius [a] Gilius Gileberti vir strenuus & mag: nobilitatis in bello Lincolniensi orationem ad milites pro Stephano habuit.

* Sic minio notatum est in margine: "Baldewinus, filius "Gileberti, filius Baldewini "Wake."

Gulielmus Yprensis in exercitu Stephani cum Robertus consul Glocestriæ Wintoniæ caperetur.

Gaufredus de magna villa consul Estsexe à quodam pedite viliss: vulneratus est sagitta, unde non longe post obiit.

Ernulphus filius Gaufridi magnæ villæ exulat.

Paginæ 206, 207, 208. vacant.

Ex rotula curiali Northumbriæ. Pag. 209.

Odonellus de Forde.

Leprosi de Bolton.

Eustachius de la Vale.

Radulphus de Blenkenshop tenet Blenkenshop de Nicolao de Bolteby.

Thomas de Fetherstanhaulgh.

Joannes de la Dene.

Priorissa de Lamley.

Joannes de Hawelton tenet in capite de Domino rege Halton, Claverwwurth, & Wetingtun.

Joannes de Esselington.

Thomas Bedenhaul de Bedenhaul.

Joannes rex dedit Roberto filio Rogeri Newburne cum pertinentiis.

Joannes filius Roberti tenet in capite de D°. rege Corbruge, quod est Burgus, pro 40. *li.* per annum ad feod: firmam.

Nicolaus de Bolteby.

Gul: Heron.

Hugo de Bolebek tenet in cap: de D. rege 5. feoda.

Willyam Burneton.

Willyam Heron.

Robertus de Wechester.

Odonellus de Insula.

Radulphus de Cangi.

Alexandre de Bradeford.

Hugo de Morewik.

Baro de Graystoke.

Rogerus Merley.

Radulphus de Merley.

Hugo de Gubioni

[a] *Ita cum lineola.*

Ri

Richardus de Boinden.
Gul: Coniers.
Joannes Plessys.
Galfridus de Wetslade.
Adam Barrette.
Rogerus Bertham.
Pag. 210. Robertus filius Ranulphi.
Eustachius de la Vale.
Gul: de Craueestre.

Robertus de Muschampe tenet in capite de D. rege 4. feoda: de quibus Odonellus de Ford tenet unum, Robertus de Maners tenet dim: Robertus de Heddam 4. partem unius feodi.

Gul: de Ros tenet in cap: de D°. rege 2. feoda.
Joannes le Viscount.
Nicolaus de Farindun.
Radulphus super Thays.
Gilbertus de Unfranville tenet 2. feod: de rege.
Unfranville de Insula.
Henricus de Halton.
Thomas de Fenwik.
Bernardus de Babington.
Galfridus de Haiden.

Ex Veredicta de terris Northumbr: anno 3. *Henr.* 3.

Henricus de Ulcotes tenet manerium de Devilston.
Emma uxor Gualteri filii Gilberti nupsit Petro de Vallibus.
Robertus Taileboys.
Matildis de Clauerworth.
Emma de Æiden.
Alicia de Morwik nupsit Rogero Galafre.
Nicolaus de Biker.
Thomas de Wautham.

☞ Ds. rex habet in villa de Novo castro 110. sol. & 6. denar. reddituum, quos dedit Burgensibus ejusdem villæ pro terris suis, quas amiserunt per fossata Di. regis.

Thomas Stratton.

Pag. 211. *Ex rotula Inquisitionis captæ de tenentibus in capite à rege in Northumbria à tempore Henrici primi.*

Comes Patritius tenet baroniam de Benley.
Robertus de Muschamp tenet Baroniam.
Robertus Ros tenet Baroniam de Werk.

Eustachius de Vescy tenet Baroniam de Alnewik per servit: 12. militum. Præterea tenet Bodel & Spindelstane 2. [a] villas & molend: de [b] Warnet quas Henricus 1s. dederat ante Eustachio filio Joannis.

[a] Villa *MS.* [b] *Sic.*

Ro-

Robertus filius Rogeri tenet de rege Werkworth cum pertinentiis per servit: unius militis.

Rogerus filius Rogeri pater ejus tenuit per idem servitium post tempus D[i]. Henrici patris Di. regis, qui prædictum manerium cum pertinent: ei dedit.

Idèm Robertus filius Rogeri tenet baroniam de Whalton per servit: 3. militum, quem Ds. Joannes rex ei dedit & charta sua confirmavit.

Idem Robertus filius Rogeri tenet maner: de Rothebyri per servit: unius militis.

Idem Robertus filius Rogeri tenet maner: de Newbourne cum pertin: & servit: Roberti de Throklaw & heredum suorum per servit: unius militis quod D. rex Joannes ei dedit.

Idem Robertus filius Rogeri tenet villam de Corbridge cum pertinent: ad feodam firmam reddendo 30. *li.* annuatim de veteri firma.

Hugo de Balliolo tenet baroniam de Biwelle cum pertinent: per servit: quinque militum, & tamen debet ad Wardam novi castelli super Tinam 30. milites, ut antec: sui tenuerunt a temp: Gul: Rufi regis qui eum feofavit de feodo illo.

Rogerus de Unfranville tenet baroniam de Proudehow per servit: 2. milit: & dim: ut antecessores sui à temp: Henrici 1[i]. regis Angl:

Idem Rogerus Unfranville tenet de D[o]. rege parvam Rylle, ut antecess: sui à temp: Henrici primi.

Idem Rogerus Unfranville tenet vallem de Redesdale per servit: ut custodiat vallem à latronibus.

Rogerus de Merlaco tenet baroniam de Morepath per servit: 4. militum, ut antecessores sui à tempore conquestus. Pag. 212.

Rogerus de Berthram tenet baroniam de Mitford per servit: 5. feod: militum ut antecef: sui post conquestum.

Hugo de Bulbek tenet Baroniam de Stifforde per servit: quinque militum, ut antecess: sui a tempore Henrici primi.

S

Joannes & Jacobus de Calce tenent Baroniam de Bolom cum filio Walteri filii Gilberti ex dono regis Joannis per servit: 3. militum, ut omnes antecess: sui tenuerunt post conquestum.

Joannes vicecomes tenet Baroniam de Emeldon per servit: 3. militum, ut antecess. sui à temp: Henrici primi.

Gilbertus de la Vale tenet Baroniam de Calverton per servit: feod: 2. militum.

Robertus Berthram tenet Baroniam de Bothall per servit: 3. militum.

Adam de Tyndal tenet Baroniam de Langeley per servit: unius militis, sicut antecess: sui à tempore Henrici 1[i].

Hugo de Morewic tenet villam de Chevington Weste

per servit: unius militis, sicut à tempore conquesti.

Thomas de Devilston tenet villam de Devilston per tertiam partem unius militis, sicut prædecess: à temp: conquesti.

Radulphus de Cangi tenet Baroniam de Elingham per servit: 3. militum, sicut prædecess: à temp: Henrici 1[i].

Richardus Surtays tenet villam de Gosford North per servit: duarum part: unius feodi militis, sicut antecess: à tempore Henrici 1[i].

Alexander de Bradford tenet villam de Bradford sicut prædecess: à temp: Henrici primi. Avenellus Bradford hanc tenuit ante Alexandrum.

Ivo de Tailboys tenet Baroniam de Hepehal.

Michael filius Michaëlis: Gul: Bataill, & Robertus de Glinden qui habent sorores & heredes Gulielmi de Flatevyll, & Matildis 4. soror Gul: de Flateville, &c.

Pag. 213. [*Un Role de ceux queux veignont in Angleterre ovesque roy Wm. le Conquereur.*]

Fa✱t asauoir que en lan du grace nrẽ seignr. Jesu Christe mil sisaunt ses per iour de samadi en la feste S. Calixte vint Willm̃ Bastarde duc de Normandie cosin a noble roy seint Edwarde le fiz de Emme de Angleter & tua le roy Haraude, et lui tali le terre par leide des Normannez et aultres gentz de diuers terres. Entre quils vint ouesque luy monseir Willim de Moion le ueil le plus noble de tout loste. Cist Willm̃ de Moion auoit de sa retenaunde en lost tous les grauntz seignors a pres nomez si come il est escript en le liuer des conquerors sest asauoir. Raol Taisson de Cinqueleis. Roger Marmion le ueil. Monsr. Nel de Sein Saviour. Raol de Gail qui fust Briton. Avenel de Giars. Hubert Paignel. Robert Berthram. Raol le archer de ual. Et le seir de Bricoil. li sires de Sole et le sires de Sureual. li sires de S. Jehan, et li sires de Breal. li sires de Breaus e due sens des homez. li sires de S. Seu, et li sires de Cuallie. li sires de Cennllie, et li sire de Basqueville. li sires de Praels, et li sires de Souïz. li sires de [a] Samtels, et li sires de uientz Moley. li sires de Mouceals. et li sires de Pacie. li seneschals de Corcye. et li sires de Lacye. li sires de Gacre. et li sires Soillie. li sires de Sacre. li sires de [b] Vaacre. li sires de Torneor. et li sires de Praerers. Willm̃ de Columbiers, et Gilbert Dasmeres le Ueil. li sires de

Guil: primus de Moion dictus Capel.

[a] Sic. [b] Sic.

de Chaaiones. li sires de Coismieres le Ueil. Hugh de Bullebek. Richard Orcberk. li sires de Bouesboz, et li sires de Sap. li sires de Gloz. et li sires de Tregoz. li sires de Monfichet, et Hugh Bigot. li sires de Vitrie. et li sires Durmie. li sires de Moubray, et li sires de Saie. li sires de la fert. et li sire Botenilam. li sire Troselet, et Willm Patrik de la lande. Monseir Hugh de Mortimer. et li sires Damyler. li sires de Dunebek. et li sires de S. Clere. et Robert Fitz Herueis le quel fust occis en la bataille. Tous ycels seigneirs de sus nome estoient a la retenaunce Monseir de Moion si cum de sus est diste. En son tenps ariuerent a Seton en Deveneshire le plus grand navie que onques vint a cest terre des aliens Mais cist Athelstane encontre eus noblement combati et ocist IX mille de ces ennemies de quels ne eschapa nul quil ne fust morte ou naurez a morte. Entre quels si furent occis v. rois les quels sont enterrez en le cimiter Daxemynstre. Et del ost le roy Dengleter si furent occis viii. countes le plus nobles de cest terre et sont enterres en meisme cimiter Daxeminstre. Auxint le eusque de Shireborne Od ton son oft fust en cele bataille tuez Ceste bataille commensa a Brunedune pres de Coliton et durai usques a Axeminstre que adonques fust appellez Bronebyri et la fust le grand occision, et le ior devint a donques auoir noit.

Gul: Moion sepultus in Prior: de Dunster, quem ipse construxit.

Gul: Moion ejus heres ibidem sepultus.

Gul: 3. dictus Meschin ibidem sepultus, qui 1[s]. comes fuit de Somerset.

Pag. 214.

Lanfranc abbat of Bekherlewine sedit annis 18. Anselme 16. Radulphus 13. Gulielmus 14. Theobaldus 23. Thomas Bekket 9. Richardus Prior de Dover 10. Baldewinus 6. Reginaldus afore Bisshop of Bath sedit dim. an. Huberte afore Bisshop of Sarum 11. Stephanus Langton 22. Richard Chauncelar of Lincoln 3. Yeres. Edmundus Treasourer of Sarum 6. Bonefacius xxviij. Robertus Pecham 14. and 9. Monithes. Roberte Winchelsey 19. Walter Reynauld afore Bisshop of Wicestre 14. Simon Mepham 6. John Strateford afore Bisshop of Wincester.

William Bastardes Childerne. Pag. 215.

Robert, [a] William, Henry, Richarde, Males.

2 Adela 3
[b] Aude, Constance, [c] Females.

Aude was maried to the Counte of

[a] Polyd: Richardum 2. loco numerat, cui astipulantur Flores Historiarum.

[b] Cecilia Gul: filia monacha.

[c] Polyd: quinque numerat, sed 3. nominat.

of Blois, of whom he gat 2. Sunnes, Theobald and Stephane.

Constance was maried onto the Counte of Britayne.

Gul: Rufus dyed withowte Issue.

Henry was maried to Maude Doughter to Malcolyne King of Scottes, of whom he begat 2. Sunnes William and [a] Ri-

*

chard, and a Doughter caullid Maude.

Maude was maried to Henry the Emperour, of whom she * had 2. Sunnes, Richard and Henry. [b] *

Richard died withowt Issue.

Stephane Counte de Blois King.

Gul: died withoute Issue.

‡ Polyd: Joannam ultimam inter filias ponit.

Henry Fitz Emperice had v. Sunnes, William, Henry, Richard, Geffrey, John, and 3. Doughters ‡ Johanna, Maude, Alianore.

Geffray (comes Britanniæ) had a Sunne caullid Arture, and a Doughtter caullid Margarete.

Johanna the eldest Doughtter of Henry the 2. was maried to the King of Cicile, of whom she had 2. Sunnes, William that dyed without Issue, and Raimonde Counte of S. Gilys.

Maude the 2. Doughtter of Henry the 2. was maryed to the Duke of Saxon, of whom she had 2. Sunnes, Henry and Otho, and a Doughtter caullid Adeline.

Alianore the 3. Doughter of Henry the 2. was maried to the King of Castelle, of whom he had Blaunch after Quene of Fraunce, et mater Ludovici regis Gallorum.

John the 5. Sunne of Henry the 2. had be Izabelle Doughter of the Counte of Engolisme, of whom he gotte 2. Sunnes Henry and Richarde, and 3. Doughters Isabelle, Alianor and Johan.

Richard was maried to Senche, Doughter to the Counte of Engolisme, of whom he gotte 2. Sunnes, Henry and Edmunde.

Pag. 116.

Polyd: ponit Isabellam 2. loco, & Joannam, quæ nupsit Alexandro regi Scottorum 1°. loco.

Gulielmus Marescallus comes Penbrochiæ 1. maritus Aleonoræ, Simon à Monte Forti 2[s].

Izabelle the firste Doughter of King John was maried to Frederike the Emperor.

Alianore the 2. Doughter to [[c] King John.] Simon Mountefort Counte of Leycestre was her secund Husband, of whom he had V. Sunnes, and a Doughter caullid Beatrix that maried to Lewelin Prince of Wales.

Henry the 3. maried Alianor Doughter of the Counte of Province, of whom he had 2. Sunnes, Edwarde and Edmunde, and 3. Doughters Margaret, Beatrix, Cataryne.

[a] *Sic, cum asterisco.* [b] *Hic etiam asteriscus, uti etiam in marg.* [c] *Hæc verba adjeci.*

Edmunde

Edmunde was Erle of Leyrcestre, and had 3. Sunnes, Thomas, John, and Henry.

Margarete the firste Doughter of Henry the 3. was maried to Alexander King of Scottes, of whom she had a Sunne namid Alexandre that dyed withoute Issue, and a Doughter caullid Margaret.

Beatrix the 2. was maried onto the Counte of Britayne, of whom she had 3. Sunnes, Arture, Piers and John.

Edward the firste maried Alianor sister to the King of Spayne, of whom she had 4. Sunnes, John, Amflur, Henry and Edwarde, and V. Doughters, Margarete, Johan, Elianor, Elizabeth, Mary.

Margaret was maried to the Duke of Brabant.

Johan was maried to the Counte of Glocester.

Eleanor was maried to the Counte of Barz.

Elisabeth was maried to the Humfrey de Bohun Erle of Herforde.

Mary was a Nunne at Ambresbyri.

Edwarde the 1. after the Deth of Quene Eleanor maried Margaret the Doughter of Philip King of Fraunce, of whom he begat 2. Sunnes, Thomas comes Marescallus, and Edmunde, and a Doughter caullid Eleanor.

Edwarde Cairarvon maried Isabelle the Doughter of Philip King of Fraunce, of whom he gotte 2. Sunnes, Edwarde and John, and 2. Doughters Eleanor and Johan.

Eleanor the elder Doughter of Edwarde Cairarvon was Pag. 217.
maried to the Counte of Gerle.

Johan was maried to David le Brues King of Scottes.

Edwarde the 3. maried Philip Doughter of the Counte of Henaulde, of whom he had V. Sunnes, Edwarde, William,
e
Lionelle, John and Edmunde, and 2. Doughtters, Izabelle and Johan.

Owte of the Genealogy of the King of Scottes.

seconde
Mary the younger Doughter of Malcoline, and sister to Maude, Henry the 1. King of Englandes Wife, was maried to the Counte of Boloine.

David Sunne of Alexander and King had Henry Erle of Huntingdon.

Henry had 3. Sunnes, Malcolin, William, David; and 2. Doughters, Aude and Margaret.

After David, Sunne of Malcoline, and King of Scottes, reignid Malcoline, Sunne to Henry of Huntingdon. He had no Issue.

Then

Then reignid William his Brother, and had 3. Sunnes, David, William, Alexandre.

David the 3. Sunne of Henry of Huntingdon held Huntingdon the Enheritance of his Father, and had a Sun namid John, and 3. Doughters, Margarete, Iſabelle, and Aude.

John the Sunne of this David was Counte of Cheſtre, and died withowt Iſſue.

Margarete the firſt Doughter of David Counte of Huntingdon was maried to the Lorde of Galwey, of whom ſhe had a Doughter that was maried to Seignor Dervergoil de Baillolle, and had of hym John de Baillolle.

Iſabelle the 2. Doughter of David of Huntingdon was maried to Bruſe, of whom ſhe had Robert de Brus Counte de Carrik. The 2. Roberte de Brus got David le Brus. This David was maried to Johan Doughter to Edwarde Cairearvon King of England.

Pag. 218. Aude the 3. Doughter of David Counte de Huntingdon was maried a Seir de Haſtinges, the which had by her Henry Haſtinges, the wiche begot John de Bergevenny.

After al theſe namid afore regnid John de Bailliolt, and toke to wife Johan, Doughter of Seir de Warenna, and got of her a Sunne namid Edwarde.

Paginæ 219, 220. vacant.

Pag. 221. *Et fait a ſauoir que toutes ceſtes gentez dount Lor ſor nouns y ſout eſcritz vindrent oue Willm le Conquerour a de primes.*

Aumarill et Deyncourt.
Bertrem, et Buttencourt.
Biard et Biford.
Bardolf et Baſſet.
Deyville et Darcy.
Pygot et Percy.
Gurnay et Greilly.
Tregos et Treylly.
Camoys et Cameville.
Hautein et Hauville.
Warenne et Wauncy.
Chauent et Chauncy.
Loveyne et Laſcy.
Graunſon et Tracy.
Mohaud et Mooun.
Bigot et Boown.
Marny et Maundeville.
Vipount et Umfreville.
Morley et Moundeville.
Baillof et Boundeville.
Eſtraunge et Eſtoteville.
Moubray et Morvile.
Veer et Vinoun.
Audel et Aungeloun.
Vuaſteneys et Wauille.
Soucheville Coudrey et Colleville.
Fererers et Foleville.
Briaunſoun et Baſkeville.
Neners et Nereville.
Chaumberlayn et Chaumberoun.
Fiz Walter, et Werdoun.
Argenteyn et Avenele.
Ros et Ridel.
Haſting et Haulley.

Meneville

Meneville et Mauley.
Burnel et Buttevillain.
Malebuche et Malemayn.
Morteyne et Mortimer.
Comyn et Columber.
S. Cloyis et S. Clere.
Otinel et S. [a] Thomer.
Gorgeise et Gower.
Bruys et Dispenser.
Lymesey et Latymer.
Boys et Boteler.
Fenes et Felebert.
Fitz Roger et Fiz Robert.
Muse et Martine.
Quyncy et S. Quintine.
Lungvilers et S. Ligiere.
Cre euer
Griketot et Greuequer.
Power et Panel, alias Paignel.
Tuchet et Trusselle.
Peche et Peverelle.
Daubenay et Deverelle.
Sainct Amande et Adryelle.
Ryvers et Ryvel.
Loveday et Lovel.
Denyas et Druel.
Mountburgh et Mounsorel.
Maleville et Malet.
Newmarch et Newbet.
Corby et Corbet.
Mounsey et Mountfichet.
Gaunt et Garre.
Maleberge et Marre.
Geneville et Gifard.
Somerey et Howarde.
Perot et Pykarde.
Chaundoys et Chaward.
Delahay et Haunsard.
Mussegros et Musard.
Maingun et Mountravers.
Fovecourt et Feniers.
Vescy et Verders.
* Brabasoun et Bevers.
Challouns et Chaleys.

Merkingfel et Moutreis.
Fitz Philip et Fliot.
Takel et Talbot.
Lenias et Levecote.
Tourbeville et Tipitot.
Saunzauer et Saunford.
Mountagu et Mountfort.
Forneux et Furnivaus.
Valence et Vaus.
Clerevalx et Clarel.
Dodingle et Darel.
Mautalent et Maudict.
Chapes et Chaudut.
Cauntelow et Coubray.
Sainct Tese et Sauuay.
Braund et Baybof.
Fitz Alayne et Gilebof.
Maunys et Meulos.
Souley et Soules.
Bruys et Burgh.
Neville et Newburgh.
Fitz William et Watervile.
De Lalaund et del Isle.
Sorel et Somery.
S. John et S. Jory.
Wavile et Warley.
De la Pole et Pinkeney.
Mortivaus et Mounthensy.
Crescy et Courteny.
S. Leo et Luscy.
c
Bavent et Bussy.
Lascels et Lovein.
Thays et Tony.
Hurel et Husee.
Longvil et Longespe.
De Wake et De la War.
De la Marche et De la Mare.
Constable et [b] Tally.
Poynce et Paveley.
Tuk et Tany.
Mallop et Marny.
Paifrer et Plukenet.
Bretonn et Blundet.

* Pag. 221.

[a] Sic, cum duob. punctis.
[b] Sic, cum puncto sub posteriore l.

Mal-

[a] Maihermer et Mufchet.
Baius et Bluet.
Beke et Biroune.
Saunz pour et Fitz Simoun.
Gaugy et Gobaude.
Rugetius et Fitz Rohaut.
Peverel et Fitz Payne.
ger
Fitz [b] Robert et Fitz Aleyne.
Dakeny et Dautre.
Menyle et Maufe.
Maucovenaunt et Mounpinſon.
Pikard et Pinkadoun.
Gray et Graunfoun.
Difeney et Dabernoun.
Maoun et Mainard.
Baneftre et Bekard.
[c] Bealum et Beauchaump.
Loverak et Longchaump.
Baudyn et Bray.
Saluayn et Say.
Ry et Rokel.
Fitz Rafe et Rofel.
Fitz Brian et Bracy.
Playce et Placy.
Damary et Deveroys.
Vavafor et Warroys.
Perpounte et Fitz Peris.
Sefee et Solers.
Nairmere et Fitz Nele.
Waloys et Levele.
Chaumpeneys et Chaunceus.
Malebys et Mounceus.
Thorny et Thornille.
Wace et Wyvile.
t
Verboys et Waceley.
Pugoys et Paiteny.
Galofer et Gubioun.
Burdet et Boroun.
Pag. 243. Daverenge et Duylly.
Sovereng et Suylly.
Myriet et Morley.
Tyriet et Turley.
Fryville et Frefell.
De la River et Rivel.
Deftraunges et Delatoun.
Perrers et Pavillioun.
Vallonis et Vernoun.
Grymward et Geroun.
Hercy et Heroun.
Vendour et Veroun.
Glauncourt et Chamount.
Bawdewyn et Beaumount.
Graundyn et Gerdoun.
Blundet et Burdoun.
Fitz Rauf et Filiol.
Fitz Thomas et Tibol.
Onatule et Cheyni.
Mauliverer et Mouncy.
Querru et Coingers.
Mauclerk et Maners.
Warde et Werlay.
Mufteys et Merlay.
Barray et Bretevil.
Tolimer et Treville.
Blounte et Bofeville.
Liffard et Ofevile.
Benny et Boyvile.
Courfoun et Courtevile.
Fitz Morice et S. More.
Broth et Barbedor.
Fitz Hugh et Fitz Henry.
Fitz Arviz et Efturmy.
Walangay et Fitzwarin.
Fitz Raynald et Rofcelin.
Baret et Bourte.
Heryce et Harecourt.
Venables et Venour.
Hayward et Henour.
Dulce et De la laund.
De la Valet et Veylaund.
De la Plaunche et Puterel.
Loring et Loterel.
FitzMarmaduk et Mountrivel.

[a] *Sic, cum puncto sub posteriore parte litterae* m. [b] *Sic, cum tribus punctis.*
[c] *Sic cum puncto sub postrema parte litterae* m.

2 Kymarays.

Kymarays et Kyriel.
Lisours et Longvale.
Byngard et Bernevale.
La Muile et Lownay.
[a] Damot et Damay.
..
Bonet et Barry.:
Avenel et S. Amary.
Jardyn et Jay.
Tourys et Tay.
Aimeris et Aveneris
Vilain et Valcris.
Fitz Eustace et Eustacy.
Mauches et Mascy.
Brian et Bidin.
Movet et S. Martine.
Surdevale et Sengryn.
Buscel et Bevery.
Duraunt et Doreny.
Disart et Doynell.
Male Kake et Mauncel.
Bernevile et Bretevile.
Hameline et Hareville.
De la huse et Howel.
Tingez et Gruyele.

Tinel et Travile.
v
Chartres et Chenil.
Belew et Bertine.
Mangysir et Mauveysin.
Angers et Aungewyne.
Tolet et Tisoun.
[b] Fermband et Frisoun.
..
S. Barbe et Sagevile.
Vernoun et Watervile.
Wemerlay et Wamervile.
u
Broy et [c] Bromevile.
..
Bleyn et Breicourt. Pag. 224.
Tarteray et Cheicourt.
Oysel et Olifard.
Maulovel et Maureward.
Kanceis et Kevelers.
Liof et Lymers.
Rysers et Reynevil.
Busard et Belevile.
Rivers et Ripers.
Percehay et Pereris.
Fichent et Trivet.

Pag. 225, 226, 227, 228. vacant.

Ex Chronico Urivallensis monasterii, cujus exordium est ab ipso Augustini, Anglorum apostoli, adventu in Britanniam. Pag. 229.

Petrus presbyter, primus abbas monasterii Petri & Pauli ad orient: partem Cantuariæ in sinu maris nomine Amflute, legatus in Galliam missus naufragio periit: primum quidem ab accolis ignobili traditus sepulturæ, postea autem, cognita è miraculis ejus dignitate, Bononiam translatus est.

Sebertus rex Eastsax: nepos Ethelberti regis Cantiæ ex sorore.

Laurentius archiepiscopus Cantuar: successor Augustini ecclesiæ Angl: Scotorum etiam Britonum qui in celebratione Paschæ errabant curam gessit.

Brightwoldus abbas Raculfensis successit in sede Cantuar: Theodoro.

Felix episcopus Orientalium Anglorum primo sepultus in Dunwik, deinde translatus ad Seham, & tandem ad Ramesianum monaster: Seham, vulgo Some, in provintia Grantana.

Ethelburga, Sexburga, Etheldreda filiæ Annæ regis Orient:

[a] *Sic, cum duob. punctis.* [b] *Sic, cum duobus punctis.* [c] *Sic.*

Angl: Harum etiam soror, secundum quosdam, fuit Whitburga, quæ apud Dereham in Northfolcia per longum tempus in ecclesia jacuit tumulata: sed postea regnante Edgaro Brightnothus, primus abbas Eliensis monasterii, consensu regis & hortatu Ethelwoldi episcopi Wi..ton: noctu ejus relliquias & tumbam [a] noctu″ cum armatis ministris vehiculo impositas per 20 milliaria Brandiniam perduxit: deinde cymba impositas, Derehamensibus eos ferro & opprobriis supervenientibus, ægre ad Eliense monaster: perduxerunt: ante tamen pervenerant ad Tidbrightefeye, ubi rursus vehiculo usi sunt. Dicitur etiam quod harum sororum frater erat Sanctus Juruuinus, qui apud S. Edmundum veneratur.

Comes Oswaldus consilium dedit Ethelbrighto, Orient: Anglorum regi, ut conjugem acciperet.

Pag. 230. Mater Ethelberti, regis Orient: Anglorum, dissuasit ei conjugium Alchridæ, filiæ Offæ regis Merciorum.

Uxor Offæ maritum consilio impellit, ut hospitem & futurum generum è medio tollat.

Ethelbrightus rex à Guimberto famulo Offæ olim ejus in Estanglia familiari amico occiditur: & caput amputatum ad Offam & ejus reginam defertur.

Althrida, alias Alfrida, promissa Ethelberto sponsa tandem Croylandiam petiit, ibique duram & cœlibem vitam egit.

Offa jussit Ethelbrighti corpus cum capite in ripa Lugi flu: in comit: Herefordiæ tecte sepeliri, id quod factum est.

Ethelberthus cuidam Brithfrid prædiviti viro apparuit, jubens, ut ejus corpus efferret ad locum nomine Stratus Waye, & juxta monaster: eodem loco situm sepeliret. Brithfrid adjuncto socio Egmundo quod jussit fecerunt, & corpus una cum capite in loco qui Fernlega, id est, saltus filicis, dicebatur, nunc vero Hereford, sepeliverunt.

[b] Stratus Vagæ.

Asser historicus veraxque relator gestorum regis Alfredi.

Egwinus quidam, vir magni nominis & dominus in finibus Lidburiæ borealis, & montis Gumerici, liberatus à graviss: paralysi Lidburiam borealem, rem quam in terris chariss: habuit, Ethelberto martyri & ejus ministris dedit.

Offa rex hiis auditis pœnitentia motus est, & decimam partem rerum suarum sanctæ ecclesiæ dedit, monasteriumque Sancti Albani & alia quædam egregia fertur per Angliam fundasse & ditasse cœnobia.

Offa Romæ in peregrinatione obiit.

Egfridus, Offæ filius, vix per annum & 40. dies pro patre regnavit.

[a] *Delend. forsan.* [b] *Sic, cum duob. punctis.*

Mile-

Milefridus, rex Merciorum, cognitis Ethelberti regis miraculis, quanquam in remotis regni sui partibus tunc temporis ageret, transmissa ad locum eundem pecunia multa ecclesiam egregiam lapidea structura in honorem martyris incepit & perfecit, & in eodem loco primus regum omnium episcopum constituens ecclesiam cathedrali honore sublimavit, quam terris plurimis, palliis holosericis, & ornamentis egregiis, regia, quoad vixit, munificentia ditare quidem & dotare non cessavit. Pag. 231. Milefridus Merc: regulus.

Edmundus rex Estanglorum apud Byri coronatus.

Birinus apostolus Gewisseorum primo sepultus apud Dorcestre: deinde tempore Heddæ episcopi translatus est Ventam, id est, Winchestre.

Theodorus archiepiscopus Dorobernensis scripsit librum cui titulus Pœnitentiale.

Ine rex Westsax: consilio Aldelmi episcopi monaster: Glassconiense construxit, quod splendide duravit usque ad tempora Danorum diebus Aluredi. Et postea tempore Dunstani opera regum Edmundi & Edgari refloruit. Hoc monaster: à tempore adventus Normannorum in Angliam semper pessimis infractum est laboribus, & abbates habuit elatos exemplo Thurstini abbatis tempore Gul: conquestoris.

Ine rex Westsax: leges condidit.

Brightwoldus archiepiscopus Dorobernensis sedebat 37. annis. Successit Tadwinus

Anno Cudredi regis Westsax: 9°. Kinrik filius ejus armorum decus, debellator ferarum, ætate tenera, sed armis acer, annis parvus, sed vigore magnus occisus est.

Scribitur tamen quod Pipinus rex Francorum, pater Caroli Magni, decreto Zachariæ papæ à Bonifacio archiepiscopo Moguntino in imperatorem ungebatur.

Peda, Pendæ filius, cum suis à Finnano episcopo in vico, qui ad Murum dicitur, distante 12. pass: millibus à mari orientali, baptizatus est.

Alfridus & Elfridus filii Oswii regis Northumbrorum. Pag. 232.

Duwaldus filius Oswaldi regis.

Elfleda, filia Oswi regis, monacha effecta in insula cervi.

Elfleda monaster: in Streneshalch constructo ibidem obiit, ubi rex Oswius, & mater ejus Eanfled, & Adwinus, pater matris ejus, debite sunt humati.

Regnum Australium Merciorum ab Aquilonaribus Mercis per flumen de Trente discretum.

Peda rex Australium Merciorum è dono Oswii regis proditione conjugis suæ occisus est. Quo mortuo Merciorum gens 3. annis Oswio regi subjecta fuit.

Cuthburg, soror Chineburg, quæ data fuerat Egfrido regi Northum-

Northumbrorum, sed eo vivente separata, apud Winburn constituit abbatiam.

Kenulphus rex [a] Westsax: ab Orient: Anglis interfectus est, eo quod regnum Orient: Anglorum ut suum à tempore Offæ regis invadere & sibi vendicare tentavit: qui apud Winchelcumbe sepelitur.

Quendreda & Burgenild sorores germanæ Kenelmi regis Westsax:

Kenelmus occisus ab Askeberto ejus nutritio & procura-
i
tore consilio Quendredæ in valle de Clent.

Quendreda mortuo Kenelmo imperio potita est.

Clent ex vacca alba, indice sepulchri Kenelmi, Cowdale vulgo appellata:

In Clent sub spina jacet in convalle bovina,
Vertice truncatus Kenelmus rege creatus.

Quendreda incantatrix oculos in funere Kenelmi Winchelcumbæ misere perdidit. Ejus psalterium, super quod oculi defluxerunt, ibidem servatur.

Post Bernulphum in regno Merciæ successit Ludecanus, cui
Pag. 233. successit Milefridus, constructor Herefordensis ecclesiæ, cui successit Wiglaphus, cui successit Bertulphus, cujus filius Berfertus nomine cognatum suum S. Wistanum injuste peremit. Erat nepos duorum regum de reg: Merciorum.

Elfredus ultimus rex, sive dux, Merciorum, cui nupsit Elfleda, Alfredi Westsax: regis filia.

Offrid & Edfrid filii Edwini regis Northumbrorum ex Eanburga, filia Cearli regis Merciorum, baptisati sunt a Paulino archiepiscopo Ebor: tempore etiam sequenti liberi ejus de Ethelburga progeniti baptizantur, quorum duo in Ebor: ecclesia postea sunt sepulti.

Hi insula Scotiæ, sive Hiona, Anglice Hicolumguille.

Egbertus Anglicus Scottos in observatione Paschali errantes correxit.

Finnanus episcopus in insula Lindisfarnensi de secto robore ecclesiam totam fecit, quam cum Theodorus archiepiscopus dedicasset, Edbertus episcopus tectum plumbo operuit.

Tunbertus, Australium Girviorum princeps, primus S. Etheldridæ maritus. Egfridus autem rex Northumbr: secundus erat.

Edelredus rex Merc: Cantiam vastavit, unde Roueceſtria destructa. Putta episcopus inde fugit, cui 1°. Chichelmus, postea vero Gilemundus successerunt.

A

Occiso Ecfrido rege Northumbr: à Pictis abbas de Eber-

[a] Mercior: *supra lin. ab alia m.*

curny, juxta fretum quod Anglorum terras & Pictorum in regione illa determinat, inde fugiens in monaster: de Streoneshalc obiit. Paucis ab eo tempore annis Berthus consul, Ecfridi domini sui mortem vindicare cupiens, maledicta Hiberniensium, ad quos per dictum regem, ut prædicitur, missus fuerat, & eorum ecclesias destruxerat, sensit. Nam ingressus eorum terram cum exercitu ab eisdem, quibus Ecfridus, occiditur.

Bertinus, quondam S. Wilfridi diaconus, fit abbas de Beverley.

Edelredus rex Merciorum, Kenredus successor Ethelredi, Pag. 234. Cedwalla rex Westsax: & Ine successor ejus, Sigebertus rex Estangl; Sebbi rex Estsax: monachalem habitum assumpserunt: quorum exemplum secutus est Ceolwolphus, & regnum reliquit Egberto cognato suo, filio Eate, filii Lerwoldi.

Anno Ethelredi regis Northumbr: 4. & ultimo Edelboldus & Herebertus, duces ejus, sibi rebellantes Aldulphum, filium Bosæ, regalis exercitus primatem, apud Kingesclive occiderunt: & postmodum duos duces ejusdem regis Kinewolf & Eggam apud Charchon ingenti prœlio extinxerunt: unde rex de eorum facie perpetuo fugit.

Edburga abbatissa, Aldulphi, alias Erdulphi, regis Northumbr: filia, misit Guthlaco heremitæ sarcophagum.

Leostanus, filius Wolgari, vir potentiæ mag: aperuit sepulchrum D. Edmundi, & corpus ejus tetigit.

Hublow tumulus Hubbæ in Devonia.

In prœlio super Luye flu: prope partes Hertfordshir 120. ex Danis periere, & ex Anglis 42. inter quos & Batheman eorum præpositus.

Alfredus rex Westsax: visitavit ecclesiam S. Guenori in Cornubia. ubi S. Neotus requiescebat. Alfridus fecit ut filiæ suæ liberalibus studiis erudirentur.

Alfredus leges composuit.

Alfredus etiam leges una cum Godrino Dano rege . . . . . . composuit.

Ethelwoldus, frater minor Edwardi senioris, &, secundum quosdam, patruelis regis Eduardi, insurrexit contra eum, & Winburnam urbem juxta Bathoniam occupavit, & januis clausis dixit se aut ibidem triumphaturum aut obiturum. Nocte tamen inde recessit, & ad Danos Transhumbr: pro Pag. 235. auxilio eorum petendo festinavit: sed Eduardus ita eum persecutus est, ut in Franciam fugere cogeretur. Reduxit tamen Eduardus secum sanctimonialem, quam idem Ethelwoldus rapuerat, & ultra vetitum episcopi in uxorem dxerat. Cito vero postea eodem anno Ethelwoldus de Francia rediens ad Dacos

Dacos in Northumbr: pertransivit. Illi vero nobilitati juvenis congaudentes super reges & duces suos ipsum regem & principem statuerunt.

Anno Edwardi regis 3. Ethelwoldus coadunatis viribus navigium in Estsax duxit, cui Estsaxenses subditi sunt sine mora. Eodem anno S. Grimbaldus confessor & doctor regis Aluredi Winton: obiit.

Anno regis Eduardi 4. junctis secum Danis Estangliam inhabitantibus Merciam invadit, eamque usque ad Crekanford, quod est Crikelade, cuncta consumans. Deinde flu: Tamesiæ pertransito cepit Brithenden, & usque Bradestoke terram spoliavit, & Estangliam cum gaudio reversus est. Quem rex Edwardus à tergo persequens terram hostium à flu: Ousæ usque ad limites terræ S. Edmundi deprædavit. Postea cum inde recedere vellet per totum exercitum suum præcepit, ut nullus post se permaneret. Cantuarii tamen & Kentenses jussu regis neglecto remanserunt. Quos ad mandatum regis per 7. nuntios ulterius pro eis missos Dacorum exercitus intercepit cum eis fortiter prœliando: ubi Sigwlf & Sigbolme duces, Adelwald baro regis, & Cenwulf abbas, Sigebright filius Siwulf, & Edualde filius Accæ, & plures alii occiduntur. Ex parte autem Dacorum rex Egbright & prædictus juvenis Ethelnuolphus, quem Dani in regem elegerant, & Beorsige filius Brightnodi, & Heling, & Hispohold, & Octelhold, & plures alii perierunt. Danis tamen remansit victoria.

Eduardus 5. anno reg: sui inducias cum Estanglis & Northumbris apud Ichenford percussit.

Pag. 236. Eduardus anno 6. regni sui Dacos in Northumbr: vicit, et bonam regionis partem spoliavit.

Totenhaul collegium. Eduardus anno 7. vicit exercitum Danorum prope Totenhaule in Staforden: provintia.

Anno 8. Eduardi Angli persecuti sunt Danos, qui prædatum venerant in Merciam, & in campo de Wilmesforde Danos vicerunt.

Rex Dacorum Aldene, & rex Eolwolph, & uterque consul, & Owlfhold, & Benesinghold, & Gutferthold, & alius Gutferd, Hanlafim niger, & Werethferdehold, & Egferthold, & Offerd, & Ahemundhold. Ita victoria apud Anglos mansit.

Hoc anno Cestria ope ducis Merc: Ethelredi & Elfledæ uxoris suæ restaurata est, & novis muris circumdata, ac pene ad duplum quam prius ampliata: ita quod castrum ibidem ab olim extra muros ad aquam positum nunc infra muros videatur.

Monasterium Cluniacense fundatum à pio Gulielmo duce Burgundiæ.

Dani

Dani fecerunt mag: cædem Anglorum ad Hochemertoun, & ibi circum in comit: Oxoniæ facientes. Hoc Maridunum. Vide num sit Hocnorthton.

Anno 11. Eduardi Dani cum navibus ab Austro ex Lidwico venerunt cum ducibus Uther & Raghald ad occident: partes Sabrinæ juxta littora, & ceperunt Camelegeat episcopum, quem Edwardus postea 40. libris redemit.

Daci victi à comprovintialibus in Yrchenfeld, ubi Raghald consul, & Heolcil frater Uther consulis cum mag: parte Danorum ceciderunt.

Ethelredus dux & dominus Merc: prole carens [a] masculinä obiit anno 16. Eduardi Senioris. Reliquit autem Elwinam filiam suam heredem Merc:

Postea Elfleda, uxor Ethelredi, longo tempore gentem Merc: rexit exceptis Londonia & Oxonia quas rex sibi retinuit. Et eodem anno monaster: & Burgum de Brunnesburg construxit.

Elfleda domina Merc: prædas apud Brekeniauk egit. Elfleda obiit 12. die ante festum D. Joannis apud Tameworth.

Elfleda sepulta Glocestriæ in ecclesia S. Petri. Pag. 237.

Edwardus neptem suam Elwinam, Elfledæ filiam, protestate adempta in Westsaxoniam duci fecit.

Thelewal in ripa Mersey flu: distat 5. millibus passuum à Runcorna ad orientem.

Edwardus Rex apud Ferandune juxta Oxoniam obiit, & apud Winchestre sepultus est.

Circa hoc tempus Sidric. rex Northanhumbr: Nigellum fratrem suum occidit, quo scelere perpetrato Reginaldus rex, filius Gudfredi regis Dacorum, Eboracum sibi conquisivit.

Hic Edwardus leges condidit Oxoniæ.

Anno Athelstani regis 12. Odo factus est archiepiscopus Dorobernensis. Iste Odo Wulfelmo, qui inter ipsum & Athelinum sedit, successit: qui quidem Athelinus non fuit monachus, sed omnes alii ante eum erant.

Anno 15. Athelstani Anlaf paganus rex Hibern: multarumque insularum à socero suo Constantino rege Scottorum incitatus hostium Humbri flu: cum mag: classe ingreditur. Cui, vires suas genti Scottorum & Dacorum in Anglia conversantium adducenti, rex Athelstanus cum fratre suo Edmundo occurrens, prœlium prœliorum max: à principio diei usque ad finem protractum apud Brunesburg commisit, ubi 5. reges & 7. duces cum plebe innumera occiduntur, regibus Anlaf & Constantino antedictis ad naves fugere compulsis.

Athelstanus rex leges quater edidit, quarum partem Great-

[a] *Sic, cum duobus punctis sub posteriore a.*

leiæ,

x
leiæ, partem Exoniæ in Devonia [a] sancsivit, partim [b] apud Furesham, partim apud Yundresfeldium.

Edmundus senior congregavit concilium London: & leges edidit.

Northumbr: regem suum Anlaf fugaverant & Huth filium Haraldi in rege susceperunt.

Sed Edredus anno regni sui 7. iterum receptus est, & Huth, quem leviter acceperant, leviter abjecerunt.

Dunstanus primo Wicciorum episcopus, deinde archiepiscopus Dorobernensis, tandem adjunxit London: etiam.

Pag. 238. Dunstanus reliquias S. Wilfridi à Ripensi ecclesia ad Cantuar: transtulit. Sunt tamen qui contendunt fuisse ossa minoris Wilfridi.

[c] Ethelwoldus episcopus Ventanus 2. anno pont: sui canonicis expulsis monachos in ecclesia sua cathedr: instituit.

Otho primus abbas Cluniacensis.

Edgarus rex ex Elfleda candida genuit Edwardum martyrem.

Edgarus misit quendam secretarium suum Estanglorum ducem nomine Ethelwolph: exploratum quali forma esset Alfrida, Orgari ducis Devoniæ filia, subinferens ut si talis esset, qualem fama prædicabat, eam in uxorem acciperet.

Ethelwolph Edgaro falsa retulit, & dolo usque ipsemet Alfridam in uxorem accepit.

Edgarus filium Ethelwolphi ex Alfrida ex sacro fonte levavit, & Edgarum appellavit. Hoc factum erat dolo quodam ab Ethelwolpho, ut rex cum uxore spiritualem contraheret cognationem.

Ethelwolphus detexit omnem rem Alfridæ suæ ex quo maritum integre dilexit.

Fama vera pulchrit: Alfridæ pervenit ad Edgarum, unde odio tacito Ethelwolphum prosecutus est.

Edgarus inter venandum Alfridam invisit: & secum cogitabat quo pacto è medio Ethelwolphum tolleret. Unde concilium apud Sarum congregat, in quo cura tuendæ Northumbr: data Ethelwolpho, qui versus provintiam illam iter dirigens in sylva de Werewelle a quibusdam ignotis sed armatis jussu Edgari eo missis interficitur. Quod cum divulgatum fuisset, rex accitam London: Alfridam in conjugem accepit. At Dunstanus factum non approbavit. Quare Alfrida postea eum odio habuit.

Edgarus de Alfrida genuit Edmundum, qui in pueritia obiit & Ethelredum.

[a] *Sic* [b] Alias Fefresham *supra lin. à m. Lel.* [c] *Sic, cum puncto sub posteriore parte litteræ* h.

Edgarus

Edgarus genuit ex Wolfrida concubina Editham.

Rex Edgarus anno reg: sui 11. insulam de Thanet, quod incolæ illius jura regalia spreverant, jussit deprædari. Hoc anno Ethelwoldus episcopus Ventanus, & Oswaldus episcopus Wigorn: jussu regis clericis de quibusdam majoribus ecclesiis expulsis, monachos instituerunt, aut de eisdem clericis & aliis monachos in eisdem fecerunt. Pag. 239.

Anno 12. Edgari Asketillo mortuo Oswaldus Wigorn: episcopus archiepiscopatum Ebor: suscepit, simul cum Wigorn: episcopatu illum regens.

Hic Oswaldus juxta cathedr: S. Petri Wigorn: ecclesiam aliam beatæ Mariæ construxit, ubi cum monachis familiarius conversabatur, plebem per hoc in sui favorem plurimum alliciens. Unde & clerici de proxima ecclesia hoc videntes maluerunt monachari quam sic ludibrio relinqui.

Edgarus tempore suo plus quam 40. monaster: construxit & reparavit. Inter quæ Glasconiam, Abbendunum, Burgh, Thorney, Wiltoniam, & Wintoniam, & Ely renovavit consilio Ethelwoldi episcopi Ventani.

Tempore Edgari Ailwinus consul regis consilio Ethelwoldi episcopi Ventani, & auxilio Oswaldi archiepiscopi Ebor: abbatiam de Ramesey in insula pulcherrima pulcherr: fixit.

Ethelwoldus Ventanus episcopus constructor monaster: à rege Edgaro impetravit, ut Sanctorum corpora, quæ in destructis locis jacebant in negligentia, transferre sibi liceret in ea quæ construxerat monasteria. Inter quæ corpus S. Botolphi, fratris Sanctæ Pegiæ, fecit à monaster: Ikanno, quod S. Botolphus in vita sua construxerat, & postea per interfectores S. Edmundi destructum fuerat, transferri, & super hoc regiæ excellentiæ intimavit. Rex censuit corpus trifariam dividendum: caput annuit Heliensi cœnobio, medietatem corporis reliquit Thornensi monasterio, reliqua sibi servavit, quæ postea Edwardus 3. confessor eccles. S. Petri Westmonaster: contulit.

Obiit Edgarus anno vitæ suæ 37. Idibus Julii. Pag. 240.

Alferus princeps Merc: mortuo Edgaro aliquot ecclesias canonicis suis restituit expulsis monachis.

Versus in laudem Edgari regis.

Autor opum, vindex scelerum, largitor honorum,
  Sceptriger Edgarus regna superna petit.
Hic alter Solomon, legum pater, orbita pacis,
  Quod caruit bellis, claruit inde magis.
Templa deo, templis monachos, monachis dedit agros,
  Nequitiæ lapsum justitiæque locum.
Novit enim regno verum perquirere falso,
  Immensum modico, perpetuumque brevi.

Celebratæ sunt in Anglia tempore Edgari tres Synodi, prima apud Kerling, secunda apud Calne, ubi omnes proceres excepto Dunstano de solario corruerunt; tertia fuit apud Ambresbyri.

Ab hoc loco ad tale signum ✱ *rursus decerpta è præcedenti historiæ parte.*

Edgiva concubina in somno vidit lunam de suo ventre splendere, & de hoc lumine totam Angl: illustrari.

Edwardus rex ex filia eleganti cujusdam Upilionis in villa quadam Westsaxoniæ genuit filium suum primogenitum, quem propter fidem somnii vocavit Ethelstanum: & ex alia uxore Edwinum, Edmundum, Edredum & quatuor filias. Secundum quosdam ex alia uxore tres filias habuit, quæ religionem intraverunt, de quibus una dicebatur Elfleda.

Anno D. 901. Edrede dux Devoniæ obiit uno mense ante obitum regis Aluredi, qui cum eo fidelis & fortis multa gesserat bella.

Anno Eduardi 2. [a] Ethelwoldus frater ejus minor, & secundum quosdam [b] regis patruelis Eduardi regis insurrexit contra eum, & Winburnam tenuit.

Ethelwoldus à Winburna ad Danos in Northumbria fugit, & inde in Franc: rursus venit in Northumbr: & rex super duces ibidem constitutus.

Hoc 901. anno S. Grimbaldus Wintoniæ obiit.

Pag. 241. Ethelwoldus cum Danis anno 4. Edwardi venit navigio in Estsex, & inde Merciam usque ad Crecanford, quod est Crikelade, invadit, cuncta consumens, & pertransito Thamise cepit Brithendene, & usque ad Braudestoke terram spoliavit, & ad Estangl: cum gaudio reversus est.

Edwardus anno 5. reg: sui inducias cum Estanglis & Northumbr: apud [c] Ichenford statuit atque fecit.

Anno 6. reg: sui Dani deprædantes Merciam ab Edwardi exercitu in campo Wilmesford gloriose victi. Ubi ex Danis ceciderunt rex Alfdene, rex Eolwolpf, & Uther consul, & Owlfholde, & Benesinghold, & Offerd, & Ahemundhold, & Gutserhold, & alius Gutferd, cum multis Danorum millibus.

Gulielmus dux Burgund: fundavit monaster: Cluniacense, ubi Odo 1. abbas & S. Maiolus 3[us].

Mealdune in Estsax constructum ab Edwardo rege.

[a] *Sic.* [b] *Redundat.* [c] *Sic.*

Novo

Nono anno * Edwardi Ethelrede dux Merc: & Elfleda transtulerunt ossa S. Oswaldi à Bardeney ad urbem Gloverniæ, ubi in honorem ejusdem S. Monaster: construxerunt.

Anno 10°. Edwardi Dani exierunt per Northampton & Leyrcester, & cædem mag: Anglorum apud Hochmerton, & ibi circum in comitatu Oxon: fecerunt.

Anno regis Eduardi 16. Elfleda Merc: domina monasterium & burgum de Brunnesburge construxit.

Edwardus anno reg: sui 17. condidit Toucester & Wiggemore.

Dani eodem anno munitionem fecerunt apud Hemmesford in Estanglia.

Anno Edwardi 18. Elfleda condidit burgum de Edesbyri &
Warewik
Wirengwike, & Cyrebury, & Wardeburigh, & Runcouen.

Anno 22. Edward: Elfleda Walliam intravit, & apud Brekheynok prædas egit.

Anno D. 924. Dunstanus natus in pago Glasconiensi. Pag. 242.

Athelstanus Hoëlum regem Britonum in deditionem recepit, ac, secundum quosdam, tributarium fecit, de quo xx. *li.* auri, & 300. *li.* argenti, & quinque millia bestiarum singulis annis percepit.

Anno 15. Athelstani Dani victi apud Brunneburgh max: prœlio.

Monetæ designatæ apud Hastingcestre & Lewes tempore Ethelstani.

Edmundus rex, ut quidam volunt, primus Westsax: regum regnum Northumbr: in dominio proprio possidebat.

Edmundus rex interfectus in villa de Pulchrechirche.

Edmundus rex, cum suis sapientibus leges instituit apud Culingtonam.

---

* Noverca regis Edwardi Martyris interfecto eo fuit ad Bere quandam mansionem decem millibus passuum inde distantem.

Cair Paladur, nunc Sceastesbyri, à Cassibalano ædificata.

Noverca S. Eduardi monaster: de Sceastesbyri auxit.

Æglestoun, alias Hoxtoun,
Corpus S. Edmundi de London translatum Bederichworth.

Concilium apud Wodestoc tempore Ethelredi regis, ubi & leges editæ.

Alfredus oculis apud Gillingham privatur.

Edwardus confessor dedit Odoni cuidam comit: Somerset, Dorset, & Devoniæ.

Anno Gul. 1ⁱ. 14. comes Salapiæ Warinus construx: cœnob: Petri & Pauli in Suburb: Salapiæ, & aliud ad Wenloc.

Edwardo MS. [Rogerus

Pag. 243. [Rogerus de Bresmo co. Salop & Adeliza uxor sua ecclesiam S. Magdalenæ ædificarunt in Quatford in com: Salop: à Brugenorth per unum milliare, ex voto per uxorem in periculo naufragii facto, quam postea contulit suæ capellæ collegiatæ in castro de Brugenorth, ubi decanus & quinque Præbendarii.]

Pag. 244. vacat.

Pag. 245. *Ex libello de vita S. Edmundi regis Estanglorum, & origine ac rebus gestis monasterii Sancti Edmundi.*

S. Alcmundus rex Saxoniæ & Siuara genuit S. Edwoldum confessorem & anachoritam, cujus ossa sepulta sunt in monaster: de Cerne.

[a] Idem secundo genuerunt Edmundum, qui anno Di. 841. natus est apud Norembregis in Saxonia, & postea orientalibus Anglis præfuit.

[b] Idem tertio genuerunt Elbertum, qui in Cormin civitate Holandiæ transmarinæ in quodam cœnobio monach: Benedict: sepultus est.

Offa rex Anglorum carens herede per Saxoniam terram sanctam petiit, ubi Edmundum secundo genitum Alcmundi regis in heredem sibi elegit.

Offa rex inter redeundum ab Hierosoly: in loco, qui brachium S. Georgii dicitur, obiit transmisso ad Edmundum annulo suo.

☞ Edmundus accersitus applicuit in Hunstantune portu Angliæ.

Edmundus per annum integrum mansit apud Attilburgh civitatem antiquam.

Deinde ductus est in Southfolciam, & in villa de Burys ab Hunberto Elmanensi episcopo in regem coronatus est anno ætatis suæ 15. completo, Anno D. 856.

Burys, ut ego arbitror, Sudbyri, vel villa paulo inferius, qua rivus defluit.

Inguar & Hubba pagani à patre Lothbrigo rege Danorum animati in pernitiem Edmundi regis.

Lothbricus rex tempestate jactatus applicuit invitus in Redeham villa Northfolciæ, qui postea in aucupio familiaris factus Edmund à quodam regis Edmundi aucupe Bern Bocarde interfectus est.

Berne in vindictam ab Edmundo eidem naviculæ qua venerat in Angl. Lothbroc commissus est, à quo didicerunt Lothbroc jussu Edmundi crudeliter fuisse interfectum.

& regi Edmundi 10°.

Berno duce anno D. 865. venerunt Inguar & Ubba, comitantibus etiam regibus paganis Halfden, Oskitel, Bagseg, Halsten, Eovils, Hamund. & Guthrun cum 20. mil. armatorum in Angliam ad portum Twedæ &c.

[a] *Sic.* [b] *Sic.*

Tandem

Tandem post multas deprædationes ad Orientales Anglos pervenerunt, ubi de exercitu S. Edmundi & comprovintialibus raptis equis facti sunt equestres. Multi tamen ex Danis palantibus ab exercitu Edmundi interfecti sunt. .... Pag. 246.

Narrat vulgus Danos obsidentes quoddam castrum Edmund, in quo Angli fame laborabant, elusos fuisse [a] inditio tauri, quem Angli, aperta porta, ad hostes ire permiserunt: quo exenterato & cognito quod frumento pastus esset solverunt obsidionem. ....

Sed abeuntes à tergo insecutus est Edmundus, & non paucos ex eis interfecit.

Edmundus alio, ut refert vulgus, tempore à Danis in sylva circundatus, beneficio vadi, quod modo Berneford dicitur, evasit.

Refert & hoc vulgus, quod Dani, desperantes se posse capere quoddam forte castrum Edmundi, à quodam sene Saxonio edocti ubi murus infirmus esset irruperunt in castrum, quo tempore Edmundus eques porta erupit, & rogatus à Danis ubi rex esset, hoc responso Danos elusit: "Quo ego tempore in castro fui, adfuit ibi Edmundus.". Deinde Dani eum disquirentes ab exercitu Edmundi non sine clade intercepti sunt.

Ex chronicis Ely monaster.

Sexto anno adventus Danorum, [b] hoc" 15. reg: Edmundi, repetunt Estangliam flammis destruentes monasteria de Cruland, Burgo Petri, Remesey, Seham & Ely.

\#

** Waregforth.*

Cum max: partes ab occidentali ad aquilonem depopulando peragrassent, relicto Ubba ad sarcinas cum spoliis innocentum, Inguar cum multitudine armatorum ad Estangliam perveniens apud [c] quendam civitatem S. Edmundi Thetfordiam nomine castra metatus est.

Abbo Floriacensis.

Quam latenter ingrediens ignibus cremandam dedit, pueros senes cum junioribus obviam factos jugulat, & matronalem, seu virginalem, pudicitiam ludibrio tradendam mandat.

Chronicon Westmonaster: Pag. 247.

Audiens autem quod rex eorum apud Eglesdune eo tempore moram faceret, misit ad eum ut idolis sacrificaret, & thesauros sub se regnaturus divideret. Quo audito, S. Edmundus cum exercitu processit, & cum hostibus non

[a] *Sic.* [b] *F.* hoc est. [c] *F.* quandam.

longe

longe à Thetford conflixit gravi prœlio à mane usque ad vesperam, dirimente se utroque exercitu. Tunc Edmundus, pertæsus tanti sanguinis effusi, cum reliquiis exercitus Eglesdune repetit.

Inguar igitur cum de strage anxiaretur, supervenit Ubba ad Thetford cum decem armatorum millibus, & sic junctis viribus ad Eglesdune venientes S. Edmundum martyrizaverunt anno D. 870. anno ætatis suæ 29. & reg: 15°. duodecimo Cal: Decembr.

Sepultus fuit in loco quo occubuit, & jacuit ibidem 33. annis.

Tunc multis per eum factis miraculis, multitudo populi non solum vulgi, sed nobilium construxit in villa de Bedricesworth permax: ligneo tabulatu basilicam, ad quam corpus Edmundi incorruptum translatum est per clerum & pontificem.

Testes corporis S. Edmundi incorrupti.

Oswenne devota femina prima vice vidit ejus incorruptum corpus apud Bedericheworth.

Secunda vice Egelwinus monachus præpositus sepulchri S. Edmundi 30. annis tempore clericorum.

Tertia per S. Theodredum episcopum & Diœcesanum.

Quarta per abbatem Leofstanum.

Quinta per abbatem Baldewinum, qui corpus S. Edmundi à capella rotunda in novum basilicam ab eo [a] construxtam transtulit, ubi hodie requiescit.

Sexta per abbatem Sampsonem. Hic invenit unum [b] changelum de auro opt: fabricatum cubiti longitudine jacentem supra pectus martyris, & dextera gladium habentem, sinistra vero scriptum sic dicens,

Martyris ecce [c] Zoma Michaëlis servat agalma.

Septima comes quidam Leofstanus.

Chronica aurea. Chronicon Jocelini.

Pag. 248. Circa annum D. 925. & 2. reg. Ethelstani, quidam clerici numero 7. vel 8. cœperunt servire deo & S. Edmundo tanquam patrono.

Processu temporis creverunt ad numerum 20. viventes de præbendis suis & oblationibus.

Edmundus rex, filius Edwardi primi, & pater Edgari regis, dedit S. Edmundo & clericis villam de Bedericesworth anno D. 945. & anno ante introductionem ibi monachorum 76.

Idem rex Edmundus dedit S. Edmundo Fornham minorem.

Circa hoc tempus fuit Theodredus Elmanensis episcopus, & postea Londoniensis.

[a] *Sic.* [b] *Sic.* [c] *Sic.*

Anno

Anno regis Ethelredi 7°. descripta fuit vita & passio S. Edmundi ad instantiam ejus & S. Dunstani ab Abbone monacho Floriacensi Ramesiæ tunc commorante.

Circiter 30. annum Ethelredi regis anno D. 1010. S. Edmundus propter infestationem Turchilli comitis Danorum Londoniam ab Ailwino monacho translatus est. Sed 3. anno ad Bedericheswortk est reversus.

Languidus quidam apud Stapleford hospitio recepit corpus S. Edmundi in redeundo de Londoniis, & pro sanitate recepta dedit S. Edmundo manerium suum de Stapleford.

Ailwinus monachus à Diœcesano propter insolentiam & irregularitatem clericorum deputatus fuit ad custodiam corporis S. Edmundi, cui officio præfuit annis 30. ante ingressum monachorum.

Anno Di. 1014. Swenus rex Angl: ab Ailwino monacho admonitus est ne à populo S. Edmundi, hoc est, de Northfolk & Southfolk, tributum exigeret.

Sed Swenus eum non exoravit.

Nocte Purificat: S. Mariæ S. Edmundus Swenum regem apud Gainesburg lancea sua interfecit.

Northfolcenses & Suthfolcenses, audito miraculo & nece Swení regis, dederunt S. Edmundo de qualibet carucata terræ in toto episcopatu quatuor denarios annuos: quod usque modo ea de caussa caruagium est appellatum; quodque postea tempore monachorum per Herebertum episcopum Norwicens: fraudulenter ab eccl: S. Edmundi est alienatum, & ecclesi: Norwicensi appropriatum. Pag. 249.

Anno D. 1020. & à pass: S. Edmundi 210. rex Canutus, filius Sweni regis, anno reg: sui 4. ad instantiam Ailwini * præsul Elmanensis, ejectis clericis monachos apud S. Edmundum induxit, & libertatem, quam rex Edmundus, pater Edgari, clericis contulerat, monachis confirmavit.

Idem episcopus dedit omne jus suum & jurisdictionem intra idem oppidum & in circuitu ejus per ambitum unius stadii.

Idem episcopus, destructa antiqua eccl: clericorum, cœpit construere novam sumptibus suis propriis una cum prædicto cornagio & oblatione proveniente: quam archiepiscopus Ethelnotus anno 11°. sequente perfectam dedicavit in honore Christi, S. Mariæ, & S. Edmundi, anno D. 1032.

Donationes.

Edmundus rex, pater Edgari regis, dedit S. Edmundo villam de Beodricesworth.

Theodredus primo Elmanensis, deinde London: episcopus dedit Newtun, Whepsted, & partem suam in Horningesherth, Ikeworth, quod monachi commutavere pro Eluedene cum

* Sic.

cum quodam milite, & unam partem de Bertun Mag: & Sutherele.

Edwinus rex, frater Edgari regis, dedit Becles, & Elmeswel cum libertatibus & feodis militum, & fere omnes terras quarum incertus collator.

Stephanus rex confir: Donat: villæ de Becles, & quicquid habuit in dominio ejusdem villæ, exceptis placitis coronæ.

Wulstanus comes & Turketel dederunt Palgrave.

Alfgarus comes & Ailfleda ejus filia dederunt Cokefeld & Chelmesworth. i

Pag. 250. Ulfketel comes Estangliæ dedit Hildercle, Redgrave, Rigen-les gale, Wulfpitte, Rougham, & partem de Bradfeld, * Falsham, & Hegsete.

Alfricus 2. episcopus Elmanensis dedit aliam partem.

D^s. de Stapilford languidus, qui corpus S. Edmundi rediens à Londoniis hospitio accepit, dedit Stapleford manerium suum pro recepta sanitate.

Alfricus episcopus Estanglorum dedit Wirlingwurth, Hunstantune cum Holm, Tichewelle, Dockinge, Germestune, & mansionem in Norwico ubi modo eccl: S. Laurentii, quæ reddit annuatim unum last de Heringes.

Alius Alfricus episcopus Estanglorum dedit Saham, Thorp, Rungetun, Southwold, & partem suam in Bradefeld & Westelee.

Turketel Tireing (alias Drenig) inclytus dedit Culford, Wordewelle (Wrod), & Ixeworth cum ecclesia.

¶ Ailmerus episcopus Estangl: dedit Langham, Swantun (u), & 60. marcas argenti.

Vir strenuus Henig Thurstanus filius Wine dedit Herlaw & Northale.

Alfricus filius Witgari comes famosus dedit Meleford.

Siwardus monachus manerium de Titeshale à parentibus suis acquisivit, & S. Edmundo dedit.

Edwinus quidam dives dedit secundam partem de Bertun mag:

Brithricus dedit 3. partem. Postea acquisivit Maniunge.

Swartingsone dedit Chebenhale.

Prior Edmundus Brundich reliquum ibi perquisivit.

Alfricus Kenep dedit Warbenase.

Wulfricus quidam dives dedit Heringeswelle.

Alnothus præpositus S. Edwardi dedit majorem Fornham.

Odo & . . . . . sua dederunt Hausted (l).

h *Sic, cum asterisco in margine.*

Matildis regina dedit Werketun.
Quædam matrona inclyta dedit Semere. Pag. 251.
Quædam matrona dedit Lacford.
Edricus Prior acquisivit Hemgrave.

c
Reginaldus Stancelere de Nasez dedit Lidgate.
Robertus Hoo dedit Parvam Bertun.
Matthæus de Praiers & Hugo filius Pinceon dederunt Wainflete cum Nundinis in Festo S. Petri ad vincula.
Hildredus dedit terram in Karloul 20. solidorum per annum.
Robertus le de Manaunt dedit partem de Horningesherth.
3ª. pars fuit de Scotagio.
Alfgiva regina, mater S. Eduardi confess. dedit Kirkeby.
Godricus Chark cum filio suo dedit partem suam in Newtun.
Elfleda famosa virago dedit Moringthorp.
Stephanus comes Britanniæ dedit terras in Cambrige pro anima Alani fratris sui comitis Britann: qui jacet ad ostium australe in eccl: S. Edmundi coram altare S. Nicolai.
Henricus comes Lincoln: dedit feretro S. Edmundi tres cruces aureas & carbunculum. Dedit etiam cupam argent: deauratam, quam adfirmabat fuisse S. Edmundi.
Dedit etiam partim, & partim vendidit, manerium de Bradenham.
Gulielmus 1ᵘˢ. rex Angl: dedit Broke cum append:
Alfridus 2. episcopus Elmanensis dedit partem suam in Brokford: un
Leofgiva nobilis matrona dedit Blumham.
Osulphus le Syr & Domina Laverina . . . . ejus dederunt Brisingham. Hun
Turketel Hayng dedit S. Edmundo & S. Benedicto de Ulmo in communi Castre & Thorp.
S. Edwardus confess: confirmavit Donationem de Castre. Idem dedit Congestun.
Baldewinus, abbas S. Edmundi, impetravit à rege Gul: 1º Cheventun.
Henricus 1ᵘˢ. dedit terras in Cantabrige. Pag. 252.
Din
Galfridus sacrista emit partem de Dunham de Illano filio Fredonis. Baldewinus abbas partem aliam impetravit.
Lanerd Edwinus dedit Eskersthorp, & post aliud Thorp, s. post mortem Wulfrici & Ketel Alder: etc.
Wulgeat Barun dedit Fakenham.
Leofgiva nobilis matrona dedit Gristlingthorp.
Wulgeat Barun nothus dedit Gislingham.
Leofstanus dapifer Leofstani abbatis, & Stauardus ejus cognatus dederunt Grenefeld.

Wulwardus de Haftinges dedit terras in Gernemuta.

Leofgiva matrona dedit Hinlesham.

¶ Almerus episcopus dedit Hyndringham & Hildolveston.

Stephanus rex dedit Herwik.

Walterus filius Roberti dedit 2°. molendina apud Hemenhale.

Ælfricus Modercoppe nobilis heros cum licentia S. Edwardi dedit Lodne.

S. Edwardus confess: dedit Mildenhale cum 8. hundredis & dim.

Stephanus rex dedit Munhale.

Leyland.

Quære plura de monaster: S. Edmundi 3°. folio subsequenti.

pg. 253. *Ex 3°. cap°. 1i. libr. historiæ Gulielmi Parvi Canonici Novoburgensis.*

Gerardo Ebor: episcopo defuncto successit Thomas [a] secundo, ætate quidem juvenis, sed gravitate & sinceritate morum prædecessori suo valde dissimilis. Idem enim Gerardus homo quidem acutus, & litteratus fuisse dinoscitur; sed vita lubricus, in emungendis per indecoras etiam occasiones subditorum marsupiis callidus &c. Apud Sowthwellam cum pransus in horto juxta cubiculum clericis prope spatiantibus super cervical sub divo quiesceret letali sopore diriguit. Corpus raro agmine Ebor: delatum extra ecclesiam sine honore sepultum.

Ex cap°. 3.

Verba Thomæ Ebor. episcopi morituri quia recusabat concubitum mulieris.

" Propter salutem carnis tandem morituræ immortale pudi-
" citiæ decus non omittam."

Ex cap°. 4°.

Rex Henricus 1s. genuit ex Matilde Gul. filium & Matildem.

Mortua Matilda, rex, procreandorum liberorum caussa, filiam ducis Lotharingiæ duxit in uxorem, de qua tamen liberos non suscepit.

Adala, filia Gul. conquestoris, nupsit Stephano majori comiti Blesensi, & suscepit ex ea liberos 4. Quo nimirum in partibus orientis defuncto, mater Mirabilis, primogenito, quod remissioris ingenii esset, & tanquam degener videretur, prudenter amoto, Theobaldum filium, in quo sibi bene complacuit, ad plenitudinem hereditatis provexit; 3. Stephanum adhuc impuberem regi avunculo nutriendum promovendum-

[a] *Sic, cum duob. punctis sub* o. Secundus *impress.*

que

que direxit; 4. vero Henricum, ne soli seculo genuisse videretur, apud Cluniacum tonsoravit.

Processu temporis rex Henricus unicam comitis Bononiensis filiam, ad quam tota spectabat hereditas, nepoti Stephano copulabat, in Anglia quoque complurima elargiens. Fratri autem Henrico Cluniacen: monacho dedit abbatiam Glasconiensem, & postmodum adjecit episcopatum Winton: Pag. 254.

Ex 5. cap°.

David rex Scottorum ab exercitu Stephani fugatus.

Balduinus de Reduersiis, qui rebellabat Stephano, victus & in exilium actus.

Theobaldus abbas Beccensis fit episcopus Cantuar.

E cap°. 10.

Stephanus rex Gaufredum de Magna villa in curia sua apud S. Albanum dolo cepit.

Gaufredus arcem London: & 2. castella detinuit.

Gaufredus castellis & fortunis à Stephano spoliatus Ramesiense invasit monasterium. Castellum postea hostile oppugnans viliss: peditis sagitta percussus interiit.

Ex cap°. 11.

Robertus Marmion invasit Coventrensem ecclesiam.

Gulielmus Albemarle invasit canonicos de Bridlington, sed postea constructione monasteriorum pœnitentiam egit.

Cap°. 18.

Eudonis de Stella, nat: Britonis, pseudoprophetæ historia & præstigiæ explicantur. Ego sum Ewin, qui venturus est judicare vivos & mortuos & seculum per ignem.

Ex cap°. 31.

Veniens autem Stephanus rex in Ebor: provintiam, quendam Philippum de Colevilla, qui munitionem suam apud Drax incendere, vel incendendam tradere videbatur, invenit rebellem, fretum videlicet ejusdem munitionis firmitate, & commilitonum suorum ingentibus animis, & copioso ciborum armorumque apparatu. Rex vero ex proximis provintiis exercitu convocato munitionem, objectu amnium, sylvarum, atque paludum fere inaccessibilem, obsidione conclusit, & fortiter expugnatam in brevi obtinuit. Drax castellum. Pag. 255.

Ex 4. cap°. 2i. libr:

Eustachius filius Joannis, & Robertus de Curcy, nobiliss: viri, ab Wallensibus interfecti. Ita ut Henricus Estsaxensis, vir inter primos inclytus, & jure hereditario signifer regius, vexillo regio, cujus conspectu exercitus animandus erat, abjecto, fugæ se crederet, atque occurrentibus regem extinctum

proclamaret, &c. ut postea de hac fuga à nobili vocatus sit in duellum & victus; sed clementia Principis, perdita ampla hereditate, vita donatus, & monachus Radingiæ factus.

Ex cap°. 6.

Galfredus comes Andegavensis genuit ex Matilde imperatrice 3. liberos, Henricam, Gaufredum, & Gulielmum.

Ex cap°. 9.

Comes Pictavensis & dux Andegavensis addixit Tolosam comiti S. Ægidii. Erat enim nepos, & post eum filius ejus, qui reliquit filiam, quæ nupsit Ludovico Francorum regi. Is autem repetebat Tolosam. Sed facto repudio, cum Henrico nupsisset Angl: regi, Anglus Tolosam petiit.

Ex cap°. 13.

Gerardus una cum 30. suæ sectæ hereticis è Germania venit in Angl: & Oxonii in consilio damnatus, & virgis cæsus, nudus hyeme frigori expositus una cum suis periit.

Ex cap°. 15.

Contigit autem Conanum comitem Richemundensem, qui majori parti Britanniæ dominabatur, in fata concedere, relicta Pag. 256. ex sorore regis Scottorum herede unica filia, quam Henricus rex innubilem Gaufredo impuberi filio copulavit.

Ex 17 *cap°.*

Mortuo Roberto, qui Alexandro episcopo Lincoln: successit, vacavit sedes fere decem & 7. annis.

Gaufridus filius Henrici 2. electus in episcopum Lincoln; qui postea jus suum patri resignavit.

Ex cap°. 21.

Mortuo Thoma Cantuar: episcopo successit Richardus Prior Dovorensis.

Ex cap°. 25.

Comes Leircestrensis opera Hugonis Bigot deprædavit Norwiche.

Cumque eodem autore atque incentore insignem vicum maritimum, variis opibus refertum, qui dicitur Donewiche similiter irrupturus accederet, habitatorum, qui se ad excipiendum hostilem impetum constanter [a] properabant, & nihil adversus hujusmodi audendum ratus, vacuus recessit.

Ex cap°. 27.

Rogerus Moubray tenebat castellum de Tresk, & dederat jam pridem suum filium primogenitum obsidem Scotorum regi.

[a] *L. ex impress.* præparabant, fiducia territus, & nihil *&c.*

Ex capo. 29.

Rogerus Moubray capto rege Scotorum refugit in Scotiam.

Ex capo. 33.

Qui omnes in ecclef: apoftolorum Petri & Pauli Ebor: regi Angl: tanquam princip: domino, hominium cum ligiantia, i. e. folenni cautione ftandi cum eo contra omnes homines, rege proprio præcipiente, fecerunt. Scotti Anglum fuperiorum agnofcunt.

Quære reliqua, f. folio fequenti hoc figno. ☞

Ex 7. capo. 3. libri Novoburgenfis. Pag. 257.

Ex chronico Gul: Parvi Novoburgenfis.

Richardus Cantuar: archiepifcopus, venerabilis Thomæ fucceffor, deceffit: homo quidem mediocriter literatus, fed laudabiliter innoxius, & ne ambularet in magnis modulo fuo prudenter contentus. ☜

Gualterus Conftantienfis ipfo anno factus eft ecclefiæ Lincoln: epifcopus cum vacaffet fere 17. annis, ficque evacuata eft divinatio Converfi Tamenfis.

Converfus Tamenfis pfeudopropheta, qui dignitatem epifcopalem Lincoln: ecclefiæ periiffe pronuntiabat.

Ex 3. capo. 4. libr:

Indulta enim à Richardo rege Joanni fratri fuo tetrarchia fecit eum ambire monarchiam : unde & factus eft de cetero fratri infidus, & ad ultimum manifefte infeftus.

Ex 4. capo.

Erat autem ibidem adhuc regni procurator, qui fuerat tempore regis prioris, Ranulphus de Glanvilla, homo præclaræ prudentiæ. Qui cum effet grandævus, & videret à rege novitio multa minus confulte & improvide actitari, hujus officii onere expediri voluit, [a] ut" ad Hierfolymitanam profectionem (nam fignum Domini fub rege Henrico fufceperat) commodius præpararet.

Ex capo. 5.

Rex Richardus refignavit caftra de Rokefborow & Berwik, accepta à Scoto pecunia (decem millibus marc:) Nam tertium quod dicitur puellarum caftellum fub rege Henr: receperat, cum conjugem ejus voluntate & confilio de partibus acciperet tranfmarinis.

Cap. 8.

Eft de Judæis apud Stanford fpoliatis.

Cap. 9.

Eft de Judæis Lincoln: fpoliatis.

Cap. 10.

Eft de Judæis Eboraci fpoliatis.

Cap. 11.

De ira Richardi regis ob Judæos interfectos.

[a] Et *MS.*

Cap.

Cap. 14.

Est de insolentia episcopi Eliensis Cancellar: Angl:

Pag. 258. Fastus episcopi Eliensis. Denique ipsum illo tempore in Anglia plusquam regem experti sunt laïci, & plus quam summum pontificem clerici: utrique vero tyrannum: solis complicibus & cooperatoribus suis innoxius, ceteris indifferenter non tantum pecuniarum ambitu, verum & dominandi voluptate erat infestus. Fastus ejus fere in omnibus plus quam regius erat.

Ex cap. 16.

Gerardus de Canvilla, vir dives & nobilis, summa non modica emerat à rege castelli Lincolniensis custodiam, quæ uxori ejus jure hereditario competere videbatur, nec non & adjacentis provintiæ præsidatum &c. ut episcopus Eliensis utroque voluisset Gerardum spoliasse, nisi Joannes frater regis obstitisset, utque obsesso castello confusus recesserit Eliensis.

Cap. 17.

Est de captione episcopi Ebor: & expulsione episcopi Eliensis.

Ex 5 cap°. 5. libri.

Hugo quoque Novantinus, Cestrensis episcopus, vir inconstans in omnibus viis suis, qui à facie regis Anglorum, pungente mala conscientia, in Franc: fugerat, regem non modica summa placavit, & episcopatu suo recepto, regiis magis negotiis, quam solicitudinis pastoralis officiis, de cetero inservire curavit.

Cap. 10.

Tantum continet vitam Henrici episcopi Dunolmensis, viri mediocriter literati, sed avari & superbi.

Obiit anno sacerdotii sui 42.

In reditu Richardi spoliatus est dignitate comit: Northumbr: quam ante magno emerat. Dum ad huc archid: Ebor: esset, genuit ex diversis matribus 3. spurios.

Primogenitus secutus est militiam secularem.

Secundus fuit archid: Dunolmensis.

Tertius cancellarius regis Franciæ.

Pag. 259, 260. vacant.

Pag. 261. *Thinges excerptid owte of an old Englisch boke yn Ryme of the Gestes of Guarine, and his Sunnes.*

William Conqueror toke counsel of Corbet and Mortimer for strenkething of his Marches aboute the Quarters of Shropshire agayn the Walchmen.

The Burge of Shrobbesbyri was committed to the cure of Roger de Belesme, where he made a Castel.

Al-

o n

Alburbyri and Alleston was committid to Guarine de Mees.

Alane Fleilsone had gyven to hym Oswaldestre.

Payne Peverel that lovid welle hunting had Whitington with al the Lordship.

Payne Peverel had no Issue. But his Sister had a Sunne caullid William, a worthy Knight, that wan the Hundredes of Ellesmere, and Meilor, and other mo. This William in this Enterprises was wondid so sore that no man beheight hym life: yet by eating of a sheelde of a wilde bore he got an appetite, and after recoverid. This William made thre (3) Chirches, as testifieth the book of the Romance.

This William had issue ii. Daughters, whereof Helene was maried to Alane's Heyre. And Mellet the secunde wold have none but a Knight of very nobil Hardines. Wherefore her Father promised by crye that noble young Men should meate at Peverell's Place in the Peke, and he that provid hymself yn feates of Armes should have Mellet his Doughter, with the Castel of Whitington. Fiz Alane;

Peke. Loke wither he mene not Kilpek, about the Quarters of Hereford Est.

Guarine cam to this Enterprice, and there faute with a Sunne of the King of Scotland, and also with a Baron of Burgoyne, and vanquisch'd them bothe.

Guarine caullid the redde Knight.

Guarine had a Sheld of Sylver and a proude Pecok apon his heualme creste.

Guarine weddid Mellet.

Guarine warrid apon the Walsch men, and they on hym.

O J

After the death of Iweynes, Gereuerd was prince of that part of Wales.

One Roger, a stoute Knight, and a great Owner in Powis lande, counselid Jereuerde to warre apon Guarine, and the Marches there aboute. Pag. 262.

Syr Gioun Gaudeline kept Whitington, Guarines Castel, and when Jereuerd with Syr Roger was prikking thither warde, he watchid in a marisck and wodde, firste hurting Roger, and then Jereuerd. Gioun Gaudeline sent one Morgan for help to Albourbyri.

This Skirmouche was by the Maiden welle, and in the Maiden frithe.

Guarine cam to the Walsch mennis campe, and ther Jonas, brother to the aforesaid Roger, prikid againe hym. But at the conclusion Jereuerde was discomfitid, and fledde with his Hoste.

Guarine after this foundid the abbay by Albourbyri, caullid the new Abbay. Albourbyri.

Guarine

Guarine had a sunne caullid Fulco.

Joos of Ludlow. Gualter Lacy. Joos a Knight was lefte as a Governer to yong Fulco: Guarine and he defendid his Lands agayne one Walter, the greatest of the Marche lorde owt of Lacy and Ludlow. They mette at a bent by Bourne at a bridge ende a litle from Ludlowe.

Joos bare a sheeld of sylver with thre blew lyons coronid with gold.

Fulco with the Hauke on Fiste. Joos had a Doughter caullid Hawise, whom Fulco Guarine entirely lovid, and seyng her in great dolour, askid the cause of her sorow, and she answerid that it was no matier for an Hauker to attende: And he upon that toke his Horse and Spere to rescow Joos her Father, as one Godarde was aboute to streke of his hede; so that Godarde was slayne of hym, and Gualter Lacy dryven away.

Then Joos recovered a Horse, and sore woundid syr Arnold that did hym much hurte.

Ther Fulco killid one Andrew a Knight longging to Walter Lacy.

Gualter Lacy and syr Arnold were taken Prisoners, and put in the castel of Ludlow in a Prison caullid Pendouer.

Pag. 283. A Gentil woman, caullid Marion, deliverid booth these Knightes by treason owte of Pendouer, for the Love of Syr Arnold de Lis, one of them that promisid her falsely mariage.

Fulco Guarrine weddid Hawise, Doughter to Joos, at Ludlow castelle.

Joos and Fulco Guarine toke a Yourney into Ireland.

Marion taried, faining Sikenes, behinde, and write a Lettre to her Love Sir Arnold de Lis, to cum secretely to her up into the Castel with a Lader of leder and cordes.

¶ Owen of Cornewale.

Arnold cam acording to Marions desier, and had his pleasure of her: and sone after cam his bande, and secretely scalinge the Walles killid the Castellanes. Then Mariane, seing this treason, lept owte of a Toure, and brake her Nek: And Arnold killid after many of the Burgeses of Ludlow Toune, sparing nother Wife, Widow, nor Childe.

Walter Lacy, hering that the Castel and Toune of Ludlow was won, cam with his Band thither, and mannid and vitailid Ludlow, keping it as his owne.

This Tidinges was tolde to Joos lying at Lambourne.

Joos, and Fulco, and his Father Guarine cam to rescue Ludlow, and in assaulting of it killid many of Lacys Men. Then Lacy with a band of Men cam oute to fight with them: but he lesing many Men was fayne to recoyle into the Town. Sone after this Guarine de Meese waxid very sike, and so goyng

goyng to Albourby dyed there within vii. Dayes, and was buried in the new Abbay, Fulco his Sunne and Mellet his Wife being present.

Fulco returnid to help Joos.

Gualter Lacy sent to the Prince of Wales for Help, and he cam wynning by the Way Whittington, the which Gioun Gaudelines Sunne had kept a while, but after he was taken Prisoner, and sent to the Rutheland. Pag. 264.

u

Deonoan a Place aboute Ludlo, wither the Prince of Wales with his Men resortid to help Lacy.

Fulco Guarine hurte the Prince of Wales in the Shoulder, and drave hym to a Castelle caullid Cayhome, where Cay had be Lorde, and there assieging by 3 Days parte of the Princes Men killid many of them at a certen Issue. Fulco was woundid, and yet roode to mete King Henry by Glocestre, of whom he was welle interteynid as his Kinnesman, and there had his Wounde that Arnoldes Brother gave hym yn the Waste welle helid. Cayhome Castel unde.

King Henry made Fulke a Knight, and Steuard of his House, and Lorde, and Governor of thos Marchis.

This Fulco Guarine had a Sunne by his Wife Hawis likewise caullid Fulco. Fulco secundus.

Joos by King Henry's Lettre was delyverd from Captivite of the Prince of Wales.

Fulco primus faught with the Prince of Wales by Hereford, and had Victory of hym.

Johan, Doughter to King Henry, was maried to Lewys, Heire to Drowedones.

The Prince of Wales restorid the Lordes of the Marches to their Landes. But he kept Meilor and Whitington hymself, and after gave yt to Sir Roger, and Syr Roger gave it to his Brother.

King Henry gave to Fulco for losse of Parte of his Landes the Honor of Alston.

syx

Fulco primus had foure Sunnes, Fulco, William, Garine, Philip, John and Alane.

John, Sun to King Henry, and Fulco felle at Variance at Chestes, and John brake Fulco Hed with the Chest Borde: and then Fulco gave him such a Blow that he had almost killid hym.

King Henry dubbid Fulco, and 3. of his Bretherne Knightes at Winchester, and also Balduine with them.

Fulco the secunde was warring yn Lombardy at such tyme as hys Father died.

Pag. 265. Fulco the first byried at New Abbay by Alborbyry.

King Richarde the first goyng into the Holy Lande left Fulco the secunde to kepe the Marches of Walys.

Morice, Sunne to Roger that had Whitington Castel gyven hym by the Prince of Wales, was made Governer of the Marchis by King John that yn no wise lovid Fulco Guaryne.

Moryce desired to have the Title of Whitington confermed to hym by the Brode Seale of King John, to whome he sent a cursore welle trappid to Balduines Castel, and obteinid his Purpose.

Treualduine, now caullid Mountgomerike.

Fulco and his Brethern with Balduine desired Justes of King John for Whittington. But he could have no gratius Answer. Wherfore he and his Bretherne forsakid their Homage to King John, and went from Winchester.

King John sent one Gerard a Lorde of Fraunce, and xv. Knightes with him to recounter with Fulco and his Bretherne. But Gerard was slayn of them, and the Knighttes discomfitid.

Hawise counselid Fulke and the Residew of her Sunnes to flee into Litle Britane, and so they did, taking Bawdewine and Bracy with them.

King John seasid Fulco's Landes.

In the meane Season Hawise their Mother died for Thought. And they after shortely returnid into England, cumming to Hugforde, and to Sir Gualter and Emeline their Aunte.

Hugforde.

Syr Maurice bare in a Grene Shild thre Bores of Golde, and borderid of Sylver with Asure Floures fulle faire.

Fulco and his Brethern put Morice to flite.

Bracy did hurt Maurice in the Sholdre.

King John caussida Hunderith Knightes to seke Fulco and his Brethern, and apon that they fled to Holt Woode, and there got a greate Pray of Sylkes and Baudekins preparid for King John.

King John sent oute many Knightes to take Fulco, and made Gilbert de Mount Frerraunt theire Captaine, whom Fulke and his Bretherne did kille.

Pag. 266.

Fulco and his Brethern sore weried with fighting fledde to an Abbay.

Fulco after killid Gerard de Maunce, an aunciente Ennemye of his, and one that rode with other Knightes to seke hym.

Fulco and his Brethern fled to Hugforde.

Hubert Archebisshop of Cauntorbyri willid Fulco prively to resort to hym to mary one Maude, that was his Brother's Wife, that descendid of Caurs Blode.

But after he had maried her, he taried but 2. Dayes, and was fayne yet to escue and fly the Kinges Displeasure.

Fulco

Fulco fledde to Robert Sampson, and yn those Quarters one Pers Bromeville, a perilous Knight, soute him: And yet at the laste Fulco forcid Pers Bromevile to smite of the Hedes of certen of his owne Company: And then Fulco did smite of Pers Hedde hymself.

Fulco resortid to one John of Raumpayne, a Sothsayer, and jocular, and minstrelle, and made hym his Spy to Morice at Whitington.

Fulco and his Bretherne laide waite for Morice as he went toward Salesbyri; and Fulco ther woundid hym: And Bracy cut of Morice Hedde. The Sunnes of Gaudeline were with Fulco at this Skirmouche.

Fulco fledde to Balahames castelle.

Syr Iweine Kandelokes Sunnes.

Mountcler adversary to Fulco.

The Prince of Wales Morice being deade restorid Fulk to Whitington.

Leugen, Lewis, and Straunge Gentilmen of the Marchis.

Fulco had robbid Ruyton a Castel longging to Straunge.

Henry an hardy Knight was Lord of Heley.

Syr Bracy was sore woundid, and token, and brought by Audeleghe to King John.

Straunge was sore woundid, and brought to Blakmer. Pag. 269.

John Rampayne founde the meanes to caste them that kepte Bracy into a deadely slepe, and so he and Bracy cam to Fulco to Whitington.

Maude had by Fulco a Doughter caullid Hawise, and she was weddid to . . . .

Maude had after a nother Doughter, whom the Erle of Pembrok weddid.

After Maude had a Sunne christenid in the Maiden Frithe, and caullid John, and at Confirmation namid Fulco.

Mawde was ever much welcum to Johan Sister to King John, and Wife to Lewys Prince of Wales. Lewelyn

King John prively sent to Prince Lewys that he should, by sum Polycie, take Fulco, and his Bretherne, and hed them. But Johan, Wife to Lewys, caussid Maude to waren Fulco and his Bretherne of this, and apon that they fled into Fraunce, wher Fulco did get much honor yn Justes, and namid hym self Syr Amice.

But after that King John had wryten to the King of Fraunce that he kept Fulco his Rebelle, he misdemid straite that Syr Amice was this Fulke, and knowing the Trueth, he promisid a Barony in Fraunce to Fulco: but he refusid it, desiring to depart, and so cam to Madour of the Mounte, a joly Capitain by Se, and there with Fulco preparid a stronge Shyp,

and saylid into the Cost of England, wher he slew a Knight that in Shippe layd watch [a] from hym. And thens he saylid into Orkany, and there he wonne the Hauberk of harde Steele that he held ever, and ryd certayne Ladies owt of Prison, whereof one was Amfloures Heire, and brought them to Bagote's Castel, and after how he and his were long tyme Se dryven with Tempestes into Straunge Countereis, and to Carthage, and after long tyme how he landid at Dover, and
Pag. 268. cam to a Woodde by Windesore Parke, and because that he herde that the King wold hunte in that Place, for Fere of knowing he chaungid his Clothes with a Colyar, and sone after the King cam by, and askid hym if he saw any Game, and he answerid ye, and so ledde hym to his Tente, where is Bretherne as his Company were in Covert, and there havyng hym manacid hym for his Banischment with Death: But the King grauntid them al Pardone apon his Honor and Trueth, and gave hym Fre Hunting from the Holt onto his Castel. But he after resorting to Windesore forthought hym of his Pardon and Graunt to Fulco, and sent 15. Knightes to take them, wherof one was caullid James of Normandy. But Fulco and his over cam them.

King John sent after Randol Erle of Chester to take Fulco: but he fled to Se; and at the last by Tempest was dryven unto Barbary.

William Fulcos Brother was sore woundid, lefte behynd, taken, and put in a Doungeon.

Fulco was taken by the Soldanes Men and brought onto hym.

. . . .

Here lakkid a Quayre or ii. in the olde Englisch Booke of the nobile Actes of the Guarines. And these thinges that folow I translatid owte of an olde French Historie yn Rime of the Actes of the Guarines onto the Death of Fulco the 2.

Fulco after that he had bene longe aboute the Quarters of Cartage, and Barbary, and ther had the Love of a nobile Ladie caullid Idonie, he repayrid agayn to the Quarters of England, and there hering that his Brother William was alyve, he founde meanes to have King John's Perdone, good Wylle, and Restitution of his Castelle of Whitington: and also Perdone for his Bretherne by the meanes of Randol Erle of Chester, the Erle of Glocestre, Hughe Bigot Erle Maresfeal, and Hubert Archebishop of Cantorbyri.

Pag. 269. After this Hugh the Erle Mareschal for Love that he bare to Fulco gave hym the Lordship and Landes of Waneting: where the Village by Fulco's Meane was after made a Market Toune.

[a] Sic.

Then

Then went forthe Fulco on Warfare with Randol Counte of Cheſtre into Ireland, and there did noble Feates.

After Fulco foundid the new Abbay a Priory in the Honor of owr Ladie in a Wood by Albourbyri.

As I remember the Engliſch Hiſtorie of the Fizwarines attributith this to Fulco the firſte.

Fulco the ſecunde maried a Wife caullid Clarice.

Clarice of Albourville.

This Fulco for Nobilite was communely caullid Proudhome.

After that Johan the Siſter of King John was dead, Lewys Prince of Wales maried Eva Doughter to Fulco the Secunde at Blauncheville. Lewys lyvid a Yere and a half after that he maried Eva, and then dying with owte Iſſue of her was buryed at Aberconwey.

Eva was after maried to a noble Knight of Blancheminſtre.

Fulco lyvid ſeven Yere devotely with Clarice his Wife, and yn his latter Dayes was ſtriken with Blyndenes.

Clarice died afore Fulco, and was byried yn the New Minſtre or Abbay.

Fulco after dying was alſo with much Honour enterred at the New Abbay.

Pag. 270. vacat.

The Progenie of the Erle of Arundale. Pag. 271.

Roger de Monte Gomerico Erle Dallenſon, which governid the ſecund Companie yn the Rereward of the Bataille of William Conquerour in the Conqueſte of Englande, which had the Countes or Erledoms of Arundele and Shrobbeſbyrie of the Gift of the ſaid Conqueror after the Death of Harolde King and Erle of Arundele.

Loke heere for Robertus de Beleſmo, the Sunne of Roger and his Heire.

Of the which ſaid Roger cam William de Monte Gomerico, Erle of Southſax, which maried Etheliſe the Doughter of Godfrey, Duk of Loreyne, Quene of England, firſt the Wife of Henry the Sunne of the Conqueror.

Of whom cam William Erle of Arundale.

And of hym cam William Erle of Southſax.

And of this William the Secunde, Erle of Southſax, cam William the 3. Erle of Southſax.

And of[a] hym cam Hugh Erle of Arundale, which maried one of the Siſters and Heires of Ranulf Erle of Cheſter.

Of Hugh cam 4. Doughters, wher of one, that is to ſay Iſabelle, was maried to John the Sunne of Fitzalein.

[a] *Sic, cum aſteriſco.*

Of this John cam John Fitzalein that maried Maude Deuerdown Lady of Blakeminstre.

Of John the secunde cam John Fitzalein the thirde that maried Isabelle the Doughtter of Syr Roberte Mortimer.

And of John the 3. cam Richard Erle of Arundale, which maried Alice Doughter to the Marquise of Salucez.

Of whom cam Edmunde Erle of Arundale, which maried Alice the Sister of John Erle of Warrenne.

Of whom cam Richard Erle of Arundale and Surrey, which maried Elenore Sister to the Duke of Lancaster.

Pag. 272. Of Richard cam Richard, John, Thomas, Jane, and Alice. This Richard maried to Elisabeth, Doughter to therle of Northampton and Herford. Of whom cam Thomas Erle of Arundale and Surrey, which maried Beatrice the Doughter of the King of Portingale, and dyed withoute Heire cumming of hym.

a

John Sunne to Richard the first maried Elenor Matrevers Doughter, and Heyr of John de Matrevers.

Of whom cam John Arundel Erle of Arundel and Lorde Matravers, which maried Elenor Doughter to John Barkeley Knight, Sunne of Thomas Barkeley Lorde Barkeley Knight.

Of whom cam John and William, which seid John maried Maude.

Of whom cam Humfrey, which dyed with owte Heyre.

William Brother to John maried Jane the Doughter of Richard Erle of Sarum, of whom cam William, Jane, George, Thomas and John.

Thomas maried Margarete the Doughter of the Lorde Gray, Suster to Elisabeth the Wife of King Eduarde the 4.

Of whom cam Margarete the Erle of Lincolne's Wife, and Jane the Wife of the Lord Bergevenny, William, and Edwarde.

Pag. 273. *The Genealogie of the Countes of Guarine, alias Surreie.*

William the firste Counte Guarine maried Gundreda the Doughter of King William Conquerour.

Of whom cam William the secunde and Reinalde.

William the first cam in to England with William Conquerour, and foundid the Priorie of Lewes the xii. Yere after the Conquest in the Yere of our Lord 1072.

William the secunde maried one Isabel, of whom he begot 3. Sunnes, William, Reinauld, and Rauf.

This William the secunde foundid the Priorie of Castelle Acre, and made it subject to his House.

William the 3. maried Lady Ela Doughter to the Counte of Belesme, and begot a Doughter of her caullid Isabella.

This Isabelle had first to Husbande William, Sunne to

Sthephan

Stephan King of England, and was Counte and Lorde of the Egle.

She had to her ſecunde Huſband Hameline, Brother to King Henry the ſecunde.

William the 3. Father to Iſabelle made hymſelf a Lorde of the Croſſe, and went into the Holy Lande, and there died.

Hameline had by Iſabelle William the 4. and 3. Doughters Ela, Iſabel, and Maud.

William the 4. had 2. Wives. The firſte was Maude Doughter to the Counte of Arundel, the which died withoute Iſſue.

The ſecunde was Maud, Doughter to William Bigot, Erle of Northfolke and Mareſcal of England, of whom deſcendid Iſabelle, after maried to the Counte of Arundale, and a Sunne caullid John. Pag. 274.

[a] * John toke to Wife Alice la Wer * . . . . to King Henry the 3.

Of this John cam ii. Doughters Elenor, and Iſabelle, and a Sunne caullid William.

Elenor was firſt maried to the Lorde Percy, and after to a Sunne of a Lord of Scotland.

Iſabelle was maried to John Bailliol that after was King of Scotlande.

William afore namid toke to Wife Johan, Doughter to Robert Ver Erle of Oxford.

Of whom deſcendid a Sunne caullid John, and Alice a Doughter.

William aforeſaid died, John his Father yet lyving.

X

John Sunne to William toke to Wife Johanne, [b] Douter to Edwarde Counte of Baas and Ambedeux: but he dyed withowt Iſſue.

The aforeſaid Alice was maried to Edmunde Counte of

X

Arundale:

Of whom deſcendid Richard after Counte of Arundale, that toke to Wife Elenor Doughter to Henry Counte of Lancaſter, and Siſter to noble Henry Duke of Lancaſtre.

This Elenor was afore maried to the Lord Beaumont.

To this Richard aforeſaid deſcendid the Heritage of the Counte Guarines as to the nereſt of the Blood by his Mother.

Of Richard and Elenore cam 3. Sunnes, Richard, John and Thomas, and 2. Doughters, Johanne (Jane) and Alice. Pag. 275.

a *Sic, cum duobus aſteriſcis, & ſpatio vacuo.* b *Hujuſmodi ſignum habetur cum ad* Douter, *tum (paullo inferius) ad* Arundale.

Richard

Richard Sunne to Richarde toke to Wife Elisabeth, Doughter to William Bohun Counte of Northampton.

John Brother to Richard the younger toke to Wife Elenore the Doughter of Monseir John Matravers.

Jane was maried to Humfrei Bohun Erle of Herford and Brother to the aforesaid Elisabeth.

Alice was maried to Thomas de Holand, Sunne to the right renoumed Knight Thomas de Holande, that begot of his Wife Jane, Doughter and Heire to Mounseir Edmunde of Wodestoke Counte of Kent, the which after was maried to the right noble Prince of Wales caullid Edwarde, Sunne to Edwarde the 3. King of England.

the Father

Richard Counte of Arundale, and also of Surrey by the Descent of thafore said Enheritaunce of Guarene dyed at Arundale the 24. day of Januarie in the Yere of our Lorde 1375. after whos Deth theenheritaunce of the 2. aforesaid Countes cam to his Sunne Richard the 2.

Of Richarde the secunde and Elisabeth cam 3. Sunnes, Richard, William, and Thomas, and 4. Doughters, Alice, Elizabeth, Jane and Margarete.

Richard and William died anon after their Father, that died the xxi. Day of Septembre, that was the Friday the Fest of S. Matthew thapostle, in the Yere of our Lorde 1397.

Thomas the younggest of the 3. Bretherne toke to Wife Beatrice, Doughter to John King of Portugale and of Algarbe.

Alice Doughter to Richarde the secunde was maried to John Charleton Lord of Powis.

Elisabeth and Jane, Sisters to Alice, wher maried booth a toones. Elisabeth to Thomas Moubray, Counte of Notingham and Marescalle of Englande, and after Duke of North-
Pag. 276. folk; and Jane to William Beauchamp Seir de Bergevenny, and Brother to Thomas de Beauchamp Counte of Warwike.

Margarete the 4. Sister was maried to Sir Rouland Lenthale Knight, of whom cam Edmunde Lenthale.

Pag. 277, 278, 279, 280, 281, 282. vacant.

Pag. 283. *Ex Historia quam mutuo sumsi à D°. Garterio, cujus nomen non comparuit. At manifesta conjectura est autorem vel monachum Eoveshamensem, vel, quod verisimilius, Persoranum fuisse.*

Anno D. 680. S. Hilda abbatissa migravit. His igitur diebus monaster: Persoræ & Gloverniæ à 2. fratribus Osuualdo & Ostrico, dicti regis gloriosi Athelredi [a] ministris nepotibus, fundata fuerunt: S. Persora ab Osuualdo, Gloverna ab Hostric.

a *Sic.*

ſtric. Circa hoc tempus ab incarnat: D[i]. 689. fuerunt anni, quo tempore fundata eſt & conſtructa.

Alfridus, qui ſolus & primus monarchiam in Angl: tenuit præter Northumbriam, 29. annis & ſex menſibus regni [a] ſui peractis obiit.

Edwinus rex monachos quam plures, ſuis facultatibus nudatos, in exilium egit. Monaſter: Malmeſbyr: expulſis monachis ſuis contulit clericis.

Etheluuoldus epiſcopus Ventanus tandem ad monaſter: Eoveſham pervenit anno gratiæ 960. & Oſwardum abbatem ibi conſtituit, commendans ei terras & poſſeſſiones, quas Alchelmus, Chriſti adverſarius, temppore Edwini regis abſtulerat.

Edgarus ex prima uxore genuit Eduuardum marty: & Editham; de ſecunda ux: Edmundum & Egelredum.

Tempore Eduardi regis & martyris, qui regnavit 3. an: & dim: facta eſt ſecunda diſperſio monachorum Eoveſhamenſium, & inſtitutio canonicorum per Alferum principem Merciorum.

Egelredus rex, filius Edgari ex Ethelgiva, filia Ecberti comitis, genuit Edmundum Yrenſide, Edwinum, Ethelſtanum, & filiam Edgyvam. Ex Emma autem Norman: Alfredum & S. Eduardum.

Tempore Egelredi regis, anno gratiæ 981. Adulphus epiſcopus Wigorn: abbatiam de Eoveſham à rege obtinuit, & primus libertate ſua fraudavit, & ſuæ juriſdictioni ſubjecit, videlicet anno D. 982. Poſtmodum vero anno gratiæ 989. Godwinus quidam, mag: S. eccleſiæ adverſarius, abbatiam illam iterum invaſit, terras & poſſeſſiones diripuit, ſuoque dominio mancipavit: ſed tandem anno D. 1014. rex Egelredus quendam monachum Rameſienſem, Ailfuuardum nomine, inibi abbatem conſtituit, & poſtea epiſcopum London: Qui vir venerabilis illhuc adveniens pervaſorem Godwinum illhinc expulit, terras & poſſeſſiones omnes viriliter acquiſivit.

Edricus proditor ſub domo purgatoria ſe latenter occultans regem Edmundum ad neceſſaria Oxonii latenter confodit.

Edmundus Yrenſide reliquit Edmundum & Eduardum filios.

Edmundus filiam Solomonis, regis Hungar: duxit in uxorem, Edwardus Agatham, Henrici imper: filiam.

Caput Edrici proditoris ſuper portam Londini poſitum, corpus vero in Tameſim projicitur. Pag. 284.

Haraldus Harefote ſpurius Canuti ex filia Elflem comitis progenitus rex Angl: Weſtmonaſter: ſepultus.

Alfredum vero captum perfidia Godwini apud Gilingeham luminibus orbatum duxerunt ad Helienſe cœnobium: & ibi [b] pauco tempore pane atro ſuſtentatus miſerabiliter mortuus eſt. Quidam dicunt quod ad ſtipitem ligatus, umbilico aperto

[a] Suis *MS.* [b] *Sic.*

aperto visceribusque extractis, per viscera circumducitur.

Edwardus rex anno D. 1066. in ecclesia Westmonaster: quam ipse sumptuosis expensis extruxerat, honorifice tumulatur.

Anno D. 1066. obiit Mannius abbas Eovesham, post quem electus est Egelwinus.

Anno D. 1020. introitus fuit Persorensis novæ ecclesiæ post combustionem: & terræ motus subsecutus est.

Adrianus papa, qui & Nicolaus, genere Angl: in villa S. ¶ Albani natus.

Anno D. 1192. Sepulchrum inclyti regis Arturi apud Glasconiam, cruce plumbea super pectus nomen ejus inscriptum declarante, repertum est.

Anno D. 1198. obiit Simon abbas Persorensis, cui successit Anselmus.

Anno D. 1218. Silvester episcopus Wigorn: obiit, cui successit Gul: de Bleys.

Anno D. 1223. ecclesia de Persore combusta est in die S. Urbani.

Anno D. 1231. rex Henricus 3. duxit exercitum in Walliam, & firmavit castrum de Hay, quod pater ejus destruxerat. Eodem anno Gilbertus de Clare, comes Gloecestriæ, obiit, & apud Twekesbyri sepultus est. Et Gulielmus Marescallus & multi alii barones, qui fuerunt cum rege in Britannia, eodem anno obierunt.

Anno D. 1234. Gervasius abbas Persore, qui multa bona ecclesiæ suæ perquisivit, in festo Paschæ obiit. Cui successit Rogerus, vir simplex & timens deum.

Anno D. 1251. Rogerus abbas Persore obiit, cui successit Elerius, monachus Fiscanensis, [a] Eschetor regis Angl: effectus super totam Angl: citra ripam Trentæ.

Pag. 285. Anno D. 1241. recepta fuit assisa de advocatione ecclesiæ S. Andreæ de Persore pro abbate & conventu ejusdem loci, & sic liberati sunt ab oppressionibus abbatis Westmonasterii & Gul: de Bellocampo.

Anno D. 1252. frater Gul: de Flemstede habitum monachalem die S. Trinit: apud Persore recepit.

Anno D. 1255. Elerius abbas Persore [b] per totam Walliam in expeditionem & executionem crucis & decimæ domino regi concessæ. Susceptusque est à Lewelino, principe Northwalliæ, & à ceteris magnatibus ejusdem terræ ubique honorifice.

Anno D. 1257. Fulconi Hasset datur archiepiscopatus Dubu liniæ, [c] ⁄ pp Rad: de Norwic: reprobato. Quarto anno præ-

[a] Sic. [b] Sic. [c] Sic, cum nota inductionis.

cedente

cedente collatis & datis D°. Eduardo à patre suo D. Henr: rege Angl: omnibus terris quas habuit in Hibernia, Wallia, & in villa Bristolle, salvo tamen sibi suo regali in Hibernia,

1257.

voluit interim, videlicet anno isto, Edwardus per senescallos suos Galfridum de Langel & Gul: de Wilton: imponere Wallensibus juga sibi sub onere insueto, videlicet de quolibet capite quindecim capere denarios. Lewelinus igitur, filius Grifini principis Walliæ, collecto exercitu de Wallia & alibi, pro posse suo viriliter paternas libertates sustinendo resistit. Ad quos debellandos missus erat Stephanus Bauran, miles nobilis, & alii de Angl: fortes & inclyti, qui omnes seducti per quendam fraudulentum, nomine Resum Valian, miserabiliter jugulati occubuerunt, evadentibus solum D°. Nicolao de S. Martino, capto tamen & imprisonato, & D°. Rogero de Leyburne cum quibusdam paucis, etc. ut Henricus rex Ganoc petierit per autumnum, nulla re memorabili gesta post mensem redierit.

Anno D. 1258. quidam Angl: magnates ad jentaculum D[i]. Eduardi filii regis venenati sunt proditione & procuratione Pictavensium, inter quos D. Gul: de Claro, frater Richardi comitis Glocestr: miles inclytus, veneno periit: ceteri vero, celeri adjutorio muniti convaluerunt. In eadem æstate obierunt, viginti, ut dicitur, hominum millia Londini attenuati fame.

Interfecti sunt eodem anno apud Cairmardin in Wallia D. Pag. 286.

Caurcis

Patritius de Chaurch, D[s]. Hugo de Wynn milites, & multi alii tam equites quam pedites.

Ecclesia Sarum dedicata in festo S. Michaëlis, D°. rege omnibusque fere Angl: magnat: præsentibus, anno 1258.

Eodem anno obiit Robertus Prior Persore, cui successit Walterus.

Anno D. 1259. Walterus Prior Persore obiit. Successit Galfredus.

Eodem anno frater Robertus Flamstede obiit.

Eodem anno Walterus de Scoteny miles, senescallus Richardi comitis Glovern: equorum distractione concisus, & postmodum patibulo suspensus, periit Winton: pro morte D. Gul: de Clare, fratris dicti comitis, quem veneno perdidit, ut dicebatur. Comes etiam ipse, & quidam alii ad jentaculum D[i]. Edwardi tunc, proditione ab Angl: exulatorum, venenum hauserunt. Sed consul, celeri munitus juvamine, convaluit. Hoc anno Eduardus princeps adivit Bristol, & custodes castri qui inerant, Roberti Walerandi familiares, ad custodiam illius castri per comitem Glovern: & communiam terræ deputatos,

 caute

caute amovit, suosque intus posuit, ubi ad natale sequens maximum celebravit convivium.

Eodem anno in capella S. Mariæ Persoræ, cum, veteribus fundamentis deturbatis, ad novum pavimentum construendum terra foderetur, inventa sunt ossa Oddæ comitis, vel ducis, ejusdem loci quondam fundatoris, in quadam cista plumbea, quæ ibidem post secundam ecclesiæ combustionem fuerant sepulta, & intus in quodam plumbo tale scriptum invenitur epitaphium: "Odda dux quondam, priscis temporibus Aed-"winus vocatus in baptismo, cultor dei, monachus effectus "fuit ante mortem suam, hîc requiescit. Sit ei gaudium in "pace cum Christo deo. Amen." Hic est Oddo, de quo in superioribus plenius suo declaratur loco, qui Delfero consuli nequissimo jure successerat hereditario.

Pag. 287. Hic Delferus, magna usus insolentia, Persorensem ecclesiam, sicut & ceteras plures per Angliam, graviter & læsit & minuit, quod ejus exitus horribilis misere probavit. Consumptus [a] nanque vermibus, quos pediculos vocamus, miserabili fine vitam misere terminavit. Odda vero dux succedens ei in hereditatem, & intelligens illud inauditum malum, quod invasori illi ecclesiasticarum possessionum contigerat, non tantum terram illam, quam ecclesiæ Persorensi nequissimus ille abstulerat, benigne reddidit, sed & virginitatem Deo imperpetuum vovit, ne heres suus ecclesiam dei exheredaret. Quo apud Deorhurste monachato & defuncto, Persore allatus est, & ibidem in sarcophago opt: positus anno D. 1056. Cujus ossa hoc anno, videlicet incarnat: D. 1259°. in crastino S. Barbaræ virginis inventa sunt, ut prædictum est. Inventa sunt & juxta eadem die proximo hinc sequente in alio plumbo ossa venerabilis patris Foldbrithi, primi quondam abbatis Persore, quæ post prædictam combustionem, quæ fuit anno D. 1223. dum ecclesia nova fabricaretur, ibidem cum aliis ossibus fuerant recondita. Qui, ut scripta tradunt in vita S. Oswaldi episcopi Wigorn: cum hujus Foldbrithi corpus exanime componeretur in feretro, astantibus qui exuviis invigilabant, revixit & erexit se. Cujus à quodam in virtute fidei nihil hæsitante in verbo Dei conjurato spiritu, ut, si ex Deo esset, novitatem facti & reversionis causam aperiret: Inquit defunctus, "Acturus gratias beato Oswaldo redii, cu-"jus dignitas meritorum in conspectu Domini mihi veniam "impetravit delictorum. Nam à beato Benedicto in visionem "Dei perductus, cum mihi trepidaret conscientia, accusaret "vita, accepi à Domino pro meritis Oswaldi immunitatem "pœnæ, securitatem salutis." Quibus dictis exticuit, & accepto viatico D^i. corporis dimidium diem supervixit. Sicque iterato obitu obdormivit in D^o. 2. Idus Augusti.

[a] *Sic.*

Hoc

Hoc anno in Quadragesima contigit in civitate Londoniarum, quod duo Ro: pretextu provisionis Papalis binas præbendas in eccles: S. Pauli sibi vendicantes, ausus que proprii temeritate alterutrum se installantes, extra atrium ecclesiæ in facie populi perimerentur.

3.

Anno D. 1260. rex Henricus, & Edwardus ejus filius, & Richardus comes Glocestriæ concordati. Nam simultas accreverat sigillatim inter hos tres. Pag. 288.

o

Archiepiscopus Rotamagensis, & Joannes de Harecourt Norman: baro famosissimus interfuerunt tempore Henrici 3. ut Simonem de Monte forti, comitem Leircestrie, [a] accusatum de læsa majestate defenderent.

Quo tempore Harecourt, jus suum hereditarium in Angl: calumnians, manerium de Hilmedun adeptus est, comite Leircestriæ concedente, qui ex dono regio illud occupaverat. postquam Normanni, amissis eorum in Angl: terris, Francorum regi fuerant subjecti.

Hoc anno Wallenses, treugas disrumpentes, terras baronum Marchiæ devestaverunt, & castellum de Buelth dolose ceperunt, & ad terram prostraverunt.

Rogerus de Turkelby, Justitiarii Angl: gerens officium, subito percussus ad mortem malo. Diu tamen ante suum condiderat testamentum, quod fuerat solum in argento, exceptis auro & gemmis & vasis & zonis sericis ad xxx. marcas computatum.

3.

Anno Henrici regis 41. pax firmata est inter eum [b] & Lewelinum", principem Walliæ, apud montem Gomericum, sub hac forma, quod Lewelinus & ejus successores deinceps vocarentur principes, & facerent Homagia regibus Angl: & rex Henr: recepit ab eo tria millia marcarum, super quibus rex fecit chartam suam autoritate papali [c] roboratam.

3.

Anno D. 1260. & 45. Henrici Judæus apud Twekesbyri in die sabbati incidit in latrinam, nec permisit se inde extrahi propter reverentiam sabbati. Sed Richardus de Clare, comes Glocestriæ, propter reverent: diei dominicæ, non permisit eum proximo die extrahi, mortuus est.

Anno D. 1262. & 46. Henr: ejecta est Universitas de Oxonia.

3.

Anno D. 65. & 50. Henr: captus est Robertus de Ferrariis, comes Derbiæ, in bello de Chesterfelde, & exheredatus

[a] Accusatem *MS.* [b] *Hæ voces bis occurrunt.* [c] Roboratum *MS.*

donec

Pag. 298. donec ipse, aut heredes, aut aliquis pro eis uno die posset solvere L. M. librarum.

1265. Hoc anno Ottobonus legatus venit ad Evesham, & constituit eis in abbatem D[m]. Gul. de Whitchirche, quondam monachum de Persore, postea abbatem de Alencestre.

1265. Hoc anno rex dedit Edmundo filio suo castrum de Kenelworth cum honore comit: Leircestriæ.

3. Richardi

Anno D. 1266. & 51. Henrici Edmundus, filius regis Alemanniæ, de nobili viro & D[o]. de Soiland acquisivit nobilem portionem sanguinis Christi, quam eidem Edmundo pro fœdere contulit, &c. ut ad monasterium de Hayles deportata ☞ sit.

Anno LVI°. Henr: Margareta, soror Gilberti de Clare, nupsit Edmundo, comiti Cornubiæ, filio Richardi regis Alemanniæ, & hoc anno obiit Henricus 3.

Qualis Eduardus primus. ¶ Edwardus 33. annos & v. menses impleverat cum patri succederet. Fuit autem vir expertæ prudentiæ in negotiis gerendis, ab adolescentia armorum exercitio deditus. Ele☞gantis erat formæ, proceræ staturæ, qua ab humeris & supra communi populo præminebat. Cæsaries in adolescentia à colore pene argenteo in flavum vergens, in juventute à flavo declinans in nigredinem, senectutem in cygneam versa canitie venustabat. Frons lata, cetera facies pariliter disposita, eo excepto quod sinistri oculi palpebra demissior erat, [a] paterni adspectus similitudinem exprimebat. Lingua blesa, efficax facundia, brachiorum ad proportionem corporis flexibilis productio ad usum [b] aptiora gladii. Pectus ventri præminebat. Tibiarum longa divisio.

Anno D. 1276. quia Lewelinus, princeps Walliæ, ad parlamentum Eduardi regis venire noluerat, rex Walliam adiens castellum de Flint de novo fundavit, castrum de Rudelan firmavit, ubi Lewelinus subdidit se regi, dando pro transgressione L. M. librarum.

Edwardus [c] Eleanoram, Simonis Montisfortis comitis Leircestriæ filiam, captam apud Scylley insulam, Lewelino principi Wallorum, in uxorem dedit.

Anno 6. Edwardi obiit Gul: Whitechirch abbas Eovesham, cui successit Joannes de Brokehampton.

Anno 7. Edwardi reparatum est campanile de Evesham.

Pag. 290. Anno 8. rex Eduardus de partibus Gallicanis reversus in Angl: de lapidibus Jaspidum, quos secum attulerat, paternum fecit reparari sepulchrum.

David, principis Walliæ germanus, immemor beneficii re-

a *Sic.* b *Sic.* c Eleanorum *MS.*

gis

gis Angl: facinus aggreditur, exemplum dando ceteris Wallensibus, cepitque proditiose Rogerum de Clifford in castro suo de Hawardine, nil mali suspicantem.

Adveniens itaque rex circa festum S. Joannis Walliam subjugavit, villas & terras, quæ erant in meditullio Walliæ, suis proceribus distribuit. Sed castra maritima sibi retinuit.

Mr. Hugo de Evesham hoc anno factus S. Cardinalis.

Edmundus comes Cornubiæ fundavit [juxta] Oxon: monaster: Cistert: ord: ea intentione ut pro 3. sacerdotibus secular: quos pater ejus Richardus pro anima sua divina voluit celebrare, VI. monachi, de quibus magis confidebat, deum devotius exorarent. Royle [sive Rewley] abbatia.

Anno 10. reg: sui rex Eduardus moram fecit aliquantulum apud Ruthelan.

Princeps Walliæ terram de Cairdigan & Stradewy devastavit. Inde princeps versus terram de Buelth se destinavit cum paucis. Cui cum sua militia supervenientes nobiles viri Joannes Giffard, Edmundus de Mortuo Mari, de Wallensibus nihil suspicantes congressi sunt cum eis. Ibi enim occisus est Lewelinus circa festum S. Luciæ cum omnibus suis, nec unus evasit. Caput Lewelini amputatum est, & D°. regi apud Ruthelan transmissum. Rex vero illud misit Londinum, & ad turrim super palum poni fecit.

Anno D. 1283. & 11. Eduardi 1[1]. quidam nobilis Joannes Giffarde providit locum extra muros Oxon: & possessiones dedit ad sustentationem 13. monachorum, quos de conventu Glocestriæ elegit, volens animam suam & animam Matildæ Longespey quondam uxoris suæ à professoribus S. Benedicti in perpetuum benedici.

Anno D. 1287. & 15. Eduardi armiger quidam Robertus Camerarius cum complicibus suis tentoria mercatorum apud S. Botolphum incendens magnam partem villæ, & ecclesiam Fratrum Prædic: combussit. Dicebatur nempe, quod tota [a] pecunia Angl: vix restauraret damna ibidem facta. Currebant namque rivuli argenti & auri & metallorum fusilium usque in mare. Pag. 191.

Anno D. 1288. & 16. Eduardi 15. millia Judæorum expulsi ab Angl:

Anno decimo nono Eduardi & anno D. 1292. Eduardus apud Norham congregavit nobiles Anglos & Scottos, ut de jure reg: Scotiæ discerneret. Fuit quidam magnus de Anglia comes Huntendune, David nomine. Hic fuit germanus Alexandri regis Scotiæ. Hic David ex nepte regis Angl: tres generavit filias, quas tribus Scotiæ magnatibus maritavit. Unam Eduardo Bailliolo patri Joannis. Secundam Eustachio

[a] Pectina *MS.*

Comyn

Comyn patri Joannis. Tertiam Eduardo de Bruys patri Roberti. Isti tres filii patribus mortuis totam Scotiam deduxere. David vero mortuo, cui regnum Scotiæ devolutum fuerat, fratre
patre Alexandro mortuo litigarunt inter se isti tres.

Anno D. 1291. [a] & Eduardi" 26. campanile Evesham cum tanta vi [b] & impetu" [c] violento, quod max: pars ejusdem campanilis tam de materia quam de plumbo cecidit.

Thomas Brotherton. Brotherton juxta Eboracum. Falsum hoc.

Anno D. 1300. & octavo Eduardi regis apud Brotherton
Feribridg
juxta Eboracum natus est regi Angl: filius; quem vocavit Thomam.

Anno D. 1307. & 35. Eduardi Robertus de Bruys primum congressus est cum Aimero de Valentiis, & paulo post cum comite Glovern: & utrunque fugavit.

Versus de Eduardo 1°.

Dum viguit, rex, & valuit tua magna potestas,
Fraus latuit, pax magna fuit, regnavit honestas.

Anno D[i]. 1307. Eduardus Cairarvon, rex Angl. revocavit Amasium suum Petrum de Gauston, quem pater suus paulo ante à terra Angl. exulaverat. Cui dedit comitatum Cornubiæ cum honore de Wallingford ac Berkhamstede, ac commisit custodiam Angliæ dum ipse moraretur circa nuptias suas in partibus transmarinis.

Pag. 292.

Anno D. 1308. & 2°. Eduardi 2[i]. Petrus de Gauston per proceres Angl: sed contra regis voluntatem exulat, quem rex duxit usque ad Bristolle, & misit eum in Hibern: & totum proficuum terræ Hiberniæ assignavit eidem, ubi regaliter vixit: sed anno sequenti circa nativitatem S. Mariæ revocatus est sub spe uberioris pacis consequendæ, cui occurrit rex apud Cestre,

Anno D. 1312. & anno 6. Eduardi 2[i]. Petrus de Gauston per regem Eduardum contra voluntatem magnatum ab exilio revocatus est. Cum quo rex aliquamdiu peregrans, apud castrum de Schardeburgh dimisit. Quem Gauston tandem obsessum proceres usque Dadington deduxerunt: & juxta le Blakelow in regio vico [d] qui vocatur Gauersith in præsentia Thomæ Comitis Lancastriæ, Herford: Warwich, Penbroch comitum, & aliorum regni Angl: magnatum die Sanctorum Gervasii & Protasii à quodam Wallensi decollatur, & paulo post apud Langeleiam præsente D°. rege cum magno honore sepelitur.

[a] *Hæ voces bis occurrunt in MS.* [b] *Istæ etiam voces redundant in MS.*
[c] *Forsan*, violento concussum est, quod *&c.* [d] Quæ *MS.*

Anno

Anno D. 1314. & 8. anno regis Eduardi 2[i]. ceciderunt in bello de Bannokburne juxta Strivelin proceres Angl: Gilbertus comes Gloucestriæ, Edmundus Manley, cum multis aliis nobilibus. Unfredus vero de Bohun (Boune) comes Hereforde, Joannes de Segrave, & fere 300. barones & milites cum mag: multitudine peditum qui restiterant erant capti, & incarcerati donec per gravem redemptionem fuerant liberati.

Dehinc per continuos 12. annos regnante hoc rege partes Angl: boreales per Scottos sunt contritæ.

Anno D. 1316. & 9. Eduardi 2[i]. Edwardus le Bruys, frater Roberti le Bruys, intravit Hiberniam, ut eam sibi subjugaret, sed postmodum S. Calixti bello occisus est.

Eodem anno miles quidam Adam de Banestre de comitatu Lancastriæ movit guerram contra Dominum suum comitem Lancastr: sed circa festum S. Martini idem Adam captus est & decollatus.

Anno 1317. Joannes Brokhampton abbas Evesham: obiit, pro quo 3. Cal: Septembr: Gul: Chiriton monachus ejusdem electus est.

Hoc anno capitulum Eovesham: fuit ædificatum, quæ domus propter sui amplitudinem similiter & pulchritudinem inter omnes domus hujus regni una de principalibus habetur. Pag. 293.

Item hoc anno fecit illam paginam claustri Joan: Brokhampton abbas Evesham, quæ est ex opposito capituli cum volta & studiis monachorum superius.

Anno 11. Eduardi 2[i] Joannes pont: Ro: reservavit cameræ suæ quod fuerat inauditum primos fructus benef: ecclesiast: vacant: per tres annos in Anglia.

Anno D. 1319. & 12. Eduardi, mediantibus cardinalibus & magnatibus Angl: Rex Eduardus & Thomas Lancastr: post dissensionem diuturnam apud Northampton in pacem convenerunt.

Hoc anno obiit Henricus Lathomus, qui sub venerabili viro Joanne quondam abbate Evesham: capitulum, dormitorium, refectorium, aulam abbatis & coquinam artificiose composuit.

Item hoc anno Wilhelmus de Stowe Sacrista fecit novum campanarium.

Anno D. 1320. Joan: 22. pont: Ro: canonizavit Thomam de Cantilupo episcopum Herefordensem.

Anno D. 1321. Thomas comes Lancastr: & barones rege connivente ad tempusculum terras Dispensatorum & castra in Wallia depopulabantur, & in hyeme Glovern: occupabant.

Postea rex movit exercitum ad Lichefeld & Burton super Trentam, & vicit.

Alias Begland pro S. Begelland in Caupland male accepi.

Anno D. 1323, & 16. Edwardi 2[i]. Scotti circa festum S. Luciæ prandentem regem apud monaster: de Bellalanda super Blakmore pene comprehendissent nisi fuga sibi consuluisset. Veruntamen regiis thesauris amissis comitem Richemundiæ ceperunt, & Dominum de Buliaco nuntium regis Franciæ, & multos alios. Unde Scoti in totam patriam deprædantes usque ad Ebor: multa mala fecerunt in villa de Ripon: & multos alios clericos eccles: collegiatæ & etiam laïcos occidentes. Sed Canonici & Burgenses de Beverlaco villam suam pro 400. libris redemerunt, & sic Scotti propter instantiam heymis redierunt.

Hoc anno captus est Robertus Ewier, & apud Wintoniam in carcere exspiravit.

Pag. 294.

Anno D. 1330. Isabella filia Eduardi 3. nata est apud Wodestoke.

Et eodem anno rex Eduardus cum suis militibus apud Gledesmore 60. millia Scottorum occidit circa festum ad vincula S. Petri.

Anno D. 1332. & 7. Eduardi 14, Cal: Augusti die S. Margaretæ Scotti à sagittariis Anglorum victi sunt in loco qui dicitur Boothul prope Halidon, nec longe à Berwico.

Anno D. 1335. & 10. Eduardi 3. rex circa festum S. Gregor: in pleno parlamento apud London: [a] fecit" de comitatu Cornubiæ ducatum, quem contulit primogenito suo una cum comit: Cestriæ. Ordinavit etiam ibidem 5. comites, unum ad Derbeiam, alium ad Northampton, 3. ad Huntendun, 4. ad Saresbyris, 5. ad Gloverniam.

Hoc anno per tempestatem in festo Corporis Christi grande damnum factum est apud monasterium de Hayles.

Hoc etiam anno sambuci arbores fructus, lapillis simillimos, produxerunt.

☞ Anno D. 1338. & 13. Eduardi tanta fuit rerum copia & æris inopia, quod quarterium frumenti veniret 2. solidis, & pinguis bos pro dimidia marcha.

Anno D. 1341. & 16. Eduardi 3. Clemens 6. Pont: Ro: vir insignis literaturæ, sed prodigalitatis profusissimæ, adeo ut dignitates ecclesiast: in Angl: vacantes suis conferret cardinalibus, novosque pro eis in Angl: titulos imponere moliretur. Qua de caussa rex Angl: graviter offensus sub anno gratiæ 1344. provisiones per D[m]. papam sic factas [b] annihillavit: ita ut ne quis tales provisiones adferret sub pœna carceris & capitis interdixit.

Anno D[i] 1343. Idibus Decembr: obiit Wilhelmus de Shiriton abbas Evesham: cui successit Gul: de Boys monachus ejusdem loci.

[a] *Hæc vox bis occurrit*, [b] *Sic.*

Anno

Anno D. 1347. Insignis admodum pestis Londini. Et hoc quarterium frumenti vendebatur pro 12. denariis, ordei vero pro 9. avenarum pro sex denariis, mag: bos pro 40. denariis, bonus equus pro sex solidis.

Anno D. 1357. & 32. Eduardi dux Lancastriæ in celeberrimo hastiludio læsus fuit in crure. Pag. 295.

Eodem anno die S. Timothei & Symphoriani Isabella regina, mater regis Eduardi 3. apud Risinges juxta London obiit. Et 27. Novembris ad fratres minores London: sepulta est in præsentia regis archiepiscopo Simone eam sepeliente.

Anno D. 1359. & 34. Eduardi Avinioni mortuus est Armacanus die S. Edmundi regis.

Eodem anno in vigilia Annuntiationis Henricus, dux Lancastriæ, apud Leircestre obiit, & ibi sepultus est. [1361.]

Anno D. 1362. & 37. Eduardi venit rex Cypri in Angl: adducens secum paganum quendam regulum, cui vulgo nomen erat D'. de Hierusalem, qui conversus est ad fidem Christianam, & à rege Eduardo de sacro fonte levatus Eduardus dictus est.

Anno eodem 5. reges erant Londini quo tempore parlamentum celebratum est.

Anno D. 1367. & 42. Eduardi Leonellus, dux Clarentiæ, obiit in natali S. Mariæ, ut fertur, potionatus.

Anno D. 1371. & 46. Eduardi insula de Gernesey capta fuit per Francos, & pene destructa præter unum parvum castrum in insula.

Hoc anno rex cum classe, postquam maria per mensem & ultra sed parum proficiens sulcasset, ad Shoreham rediit.

Anno D. 1374. & XLIX. Eduardi Dominus Eduardus Le Dispenser obiit in castro suo de Cairdif, & sepultus est apud Tewkesbyri.

Hoc anno pons Eveshamiæ enormiter fractus est diluvio.

Anno D. 1375. & 50. Eduardi Petrus de la Mare, prolocutor parlamenti, ratione Aliciæ Peryrs morti fuit à rege adjudicatus. Sed ne hoc fieret, duce Lancastriæ obsistente, apud Notingham erat perpetuo carceri mancipatus.

Anno D. 1377. & anno primo Richardi 2. rex exaltavit quendam militem Vasconem ad comitatum de Huntendune, quo tempore & alios 3. comites fecit, videlicet Bukingham, Northumbrelan, & Notingham. Vasco quidam comes Huntendun.

Anno D. 1377. duo fratres Philippus & Petrus Courteney ab Hispanica classe victi sunt. Philippus graviter vulneratus aufugit. Petrus viriliter pugnans, & multis vulneribus [a] confossus, capitur, &, nescitur quo, abducitur. Ante cujus captionem omnes valentes armigeri Devoniæ & Somerset occisi fuerant & submersi. Pag. 296.

[a] Consussus *MS.*

Radulphus Ferrers & D. Alanus Boxhul, capitaneus turris London: persecuti sunt Schakel & Hawley.

Anno D. 1378. Joannes Schakel & Robertus Hauley armigeri, qui persecuti ab improbis de turri London: ad Westmonaster: ecclesiam confugerant, ibidem gladiis impetuntur. Hawley occisus fuit: Schakel ad turrim London: reductus fuit.

Anno D. 1378. mortuo Jo: Brynkeley abb: monaster: S. Edmundi papa contulit monaster: Edmundo de Bromefeld, monacho ejusdem monaster: sacræ paginæ doctori, & procuratori Nigrorum monachorum Angl: in curia Ro:

Anno sequente Bromefeld secrete in Angl: applicuit, & 13. monachorum consensum nactus abbat: invasit & installatus est. Sed paulo post Bromefeld captus est, & primo ad turrim London: deinde ad Notingham: castel: perductus est, quod invaserat abbat: autorit: episcopi Ro: contra decreta Angl:

Anno D. 1380. & 4. Richardi comes Marchiæ transivit in Hiber: & bonam partem terrarum suarum recuperavit.

Tempore seditionis Cant: cujus capitaneus erat Jak Straw, Communes de Suthefolk, & de Huntingdon, & pluribus aliis partibus circumjacentibus insurrectiones fecerunt. Qui per diversa loca discurrentes plurima maneria & ædificia combusserunt & prostraverunt, ac plurimos etiam occiderunt, & multa alia mala perpetraverunt. Et inter alia D^m^. Joannem Sandisch, unum de Justitiariis D^i^. regis in abbatia de Burgo S. Edmundi tunc existentem, ac Priorem ejusdem abbat: cum suo capellano crudeliter peremerant.

Hoc tempore rex ipse in Essexia existens non sine strage plebis motum sedavit.

Pag. 297. Hoc tempore Joan: Balle Wiclevista, qui apud Coventre captus fuerat, & concionibus populum ad seditionem incitaverat, perductus fuit ad S. Albanum, postea ibidem tractus, suspensus, & in partes dissectus.

Hoc etiam anno Edmundus comes Marchiæ in Hibern: obiit.

Hoc anno 11. Cal: Octobr: Urbanus 6. fratrem Adam de Esteton, monachum eccles: Norwicensis, magistrum in theologia famosum, Romæ in Cardinalem erexit.

Anno D. 1343. & 7. Richar: Scotti ceperunt castellum de Werk super flu: Twede, & deprædatum incenderunt.

Dux Eboracensis. Dux Claudianus.

Anno D. 1385. & 9. Richardi rex duos avunculos suos, comitem Cantebrig: & Bukingham, publice & solenniter in pleno parlamento in duces exaltavit. Contulitque utrique eorum ad valorem mille librarum de terris & redditibus in locis diversis percipiendum annuatim, volens & concedens quod ipsi & eorum heredes masculi perpetuo duces vocentur.

Hoc

Hoc anno obiit Robertus Stretton Conventr: & Lichefeld: episcopus in manerio suo de Heywoode. Cui successit Mr. Walterus Shirlaw, decretorum doctor, & secreti sigilli regis bajulus, qui non multo post mortuo Joan: de Harewel episcopo Bathon: per papam Urbanum ad sedem Bathon: translatus est. Et Richardus le Scrope, legum doctor, & papæ protonotarius, ab eodem Urbano ad Lichefeld est consecratus.

Thomas Molyneux constabularius Cestriæ.

Conflictus juxta Berford prope Bablake. Equitatio de Radecote Brige.

Lelandus.

Liber hic annalium incipiens ab origine rerum Britannicarum finem accepit cum anno D. 1388. Sequebantur res gestæ aliquot annorum in eodem exemplari, sed rudiori & recentiori litera scriptæ.

Joannes Fordham episcopus Dunelmensis, & Joan: Russhok regis confessor, frater Præd: & episcopus Cicestr: expulsi mœrente rege à curia.

Joannes Beauchampe de Holt, regis Senesc: ab antiquo fallax tam D°. Eduardo de Wyndesor regi quam filio suo Leonello duci Clarentiæ, Parlamenti decreto tractus & suspensus est. Pag. 298.

Joannes Blake scutifer suspensus, qui steterat contra Barones in Parlamento de Notingham.

Scotti posuerunt castra prope Novum castellum. In qua villa Henricus Percy junior & Radulphus frater ejus milites erant. Henricus Percy opp: egressus captus est à Scottis, sed edita ante ingenti Scottorum cæde.

Papa transtulit Joannem Fordham episcopum Dunelmen: ad Eliensem sedem, & Walterum Shirlaw de Bathon: ad Dunelmen: Radulphum Ergon de Sarum ad Bath, & Waltham clericum de privato sigillo per provisionem contulit Saresbiry.

Thomas Brompton episcopus Rofensis obiit. Electus est pro eo Joan: de Barnet. Sed Papa cassata electione contulit episcopatum Joan: Bottelesham de ord: Præd: qui fuit episcopus Landavensis, & Edmundo Bromefeld [a] amicis ejus episcopatum Landavensem.

De coronatione Richardi 2i. Decerpta ex libro Garterii regis armorum. Pag. 299.

Joannes rex Castellæ & Legionis dux Lancastriæ coram D°. rege Richardo & consilio suo comparens clamavit ut comes Leyrcestriæ offic: Senescalciæ Angl: & ut dux Lancastr: ad gerendum principalem gladium Di. Regis, vocatum Curtana, die Coronat: ejusdem. Et ut comes Lincoln: ad scindendum & secandum coram rege sedente ad mensam die Coronat: Et hæc clamabat jure Blanchiæ, quondam uxoris suæ.

[a] *Sic.*

Hic

Hic Joannes primum propriis manibus gerebat gladium coram rege: deinde eum tradidit Henrico filio ſuo comiti de Derby, ut officium exerceret dum ille Seneſcalciæ vacaret.

Hugo comes Stafford officium ſcindendi coram rege pro eo curabat.

Die Jovis prox: ante Coronat: dictus Joan: de Gaunt ſedebat tanquam ſeneſcallus in alba aula Weſtmonaſter: ad audiendà clamea, billas, & petitiones de officiis jure eis debitis in Coronat: Regis.

Thomas de Wodeſtok avunculus Regis clamabat officium Conſtabularii per unam filiarum & heredum Humfredi de Bohun, comitis Hereford: & Conſtabularii Angl: &c. ut officium adimplevit.

Margareta, filia & heres Thomæ Brotherton, Counte de Northfolk, & Mareſcal de Angle terre, petebat officium Mareſcalli, quemadmodum Gilbertus Mareſcallus, comes Striguliæ, faciebat Coronat: Henr: ſecundi, & ut vias, per quas rex incederet, evacuaret, & à tumultu ſervaret, turbas repelleret, oſtia ſervaret, & ut de unoquoque comite & barone, qui eo die miles fieret, equum & ſellam acciperet. Sed quia jus Margaretæ tam brevi diſcuti non potuit, officium ſalvo ejus jure Henrico de Percy aſſignatum eſt.

Pag. 300. Robertus de Ver comes Oxon: clamavit officium camerarii & aquarii, & adimplevit, quamvis eſſet infra ætatem, petens baſinas & linthea, & de jure recipiens.

Joannes Wilteſhire, civis London, ratione medietatis manerii de Heydon petebat, ut teneret manutergium cum rex lavaret ante prandium. Edmundus comes Cantebrigiæ tenuit pro ſervitio Joan: Wilteſhire London:

Le moite de manoir ia dis fuſt en la ſaiſon Johñ Picot, que
ir
ſo tient de ſeir Eduarde na gaues Roy dengleterre.

Thomas de Bellocampo comes Warwik petebat officium geſtandi tertium gladium coram rege, & officium panetriæ, ratione manerii de Kibworth com: Leic: pro quo haberet ſalinum, cultellos, & coclearia poſita ante regem die Coronat: & habuit.

Joannes de Argenthein petebat per manerium de Wymondeley in Comit: Hertford: ut portaret cyphum regis. Et habuit album argenteum calicem pro offic: ſuo.

Gul: de Furnival petebat per manerium de Farneham & hamelet de Cere ut ſuſtentaret brachium dex: regis cum virgam áuream manu teneret. Et hic Gul: paulo ante miles à rege apud Kenington factus offic: fecit.

Haſ
Anna, uxor Joan: Hatinges nuper comitis Penbrok, petebat

per

per Maner: de Asscheley in Northfolk officium naperiæ. Thomas Blount Chevalier fecit officium pro illa.

Joannes, filius Joannis Hastinges, nuper Comitis Penbrok, petebat ut portaret aurata calcaria Regis. Sed quia infra ætatem erat Edmundus comes March: portavit.

Idem Joan: petebat pro castello & villa de Tynby la Graunge de Kingeswod, le Commote de Croytrache, le Manoir de Chastel Martyn, & le Manoir de Tregeir, ut portaret 2. gladium. Richar: comes Arundel petiit idem ratione comit: de Surrey, sed jus adjudicatum Joan: & Edmundus comes Marchiæ portavit gladium pro eo simul & calcaria. Pag. 301.

Richardus comes Arundel petiit botelerie. Idem petiit Edmundus, filius Edmundi Stapulgate, ratione maner: de Bilsington in Kent. sed propter brevitatem discernendi comes fecit offic: salvo jure Edmundi.

Major Londini clamabat offic: pincernæ, & executus est, accipiens cupam auream.

Margareta, uxor Joannis Dymmok militis, clamabat per Maner: de Scrinelby assertionem pro tuenda hereditate & jure regis ad coronam. Balduinus de Freville miles, competitor ejusdem officii, ratione manerii de Castello Tamworth in Comit: Warwik, quia etiam cognatus, & ex parte heres Lionessæ, filiæ Philippi Marmioun, ad quem spectabat castellum de Tamworth. Dymmok offic: faciebat salvo jure Freville.

Richard Lyons petebat per maner: de List, quod Listons ante tenebant, officium de les Wafres, & executus est officium.

Barones quinque Portuum clamabant tenere baculos canopei vel veli super regem incedentem, & ut haberent baculos argenteos ratione officii, & ut in convivio sederent in princip: mensæ ad dex: partem aulæ.

Joannes Fizjohan petebat per maner: de Sculton in Northfolk jure uxoris suæ le office de estre chief Lardonier.

Nicolaus Hering petebat ratione maner: de Cateshulle in Surrey le office de estre huisser de Chaumbre, jure Agnetis uxoris suæ.

Domini facientes homagia in Coronat: Richardi. Pag. 302.

Joan: dux Lancastr: Edmundus comes March: Edmundus comes Cantabrigiæ: Joan: comes Richemont: Richardus comes Arundel: Thomas Beauchamp comes Warwik: Gul: de Ufford comes Southfolk: Hugo comes Stafford: Gul: comes Sarum de Monte acuto: Henricus Percy: Thomas de Ros de Hamelak: Radul: Basset de Draiton: Joan: de Neville: Adomarus de S. Amando: Reginaldus Gray de Ruthyn: Jacobus de Audeley de Helegh: Gul: La Zouche de Haringworth: Robertus de Willughby: Rogerus de Scales: Basset of Drayton.

Ro-

ſtraigne

Rogerus de Knoking Leſtrange: Joan: Lovel: Joan: la Warren: Gualterus Fizgualter: Gul: de Bardolf: Joan: de Montague: Gilbertus Talbot: Joan: de Buccecourt: Henricus de Gray de Wilton: Joan: de Welington: Philippus Darcy: Thomas de Berkeley: Michael de la Pole: Hugo de la Zouch de Fulbourn: Radulphus de Crumwel: Gul: Botreaux; Richardus Seignior de Somerſet: Radulphus baro de Graiſtok: Gul: de Furnival: Archibaldus de Grelly capitain de la bouch, & Sinebrondus de Courton.

Comites facti die Coronat: Richardi 2i.

Priuſquam ſerviebatur D°. regi de prandio Thomam de Wodeſtok in comitem Bukingamiæ, Henr: de Percy in comitem Northumbr: Joan: de Moubray de Axholme in comitem Notingham, & Guichardum Dangle in comitem Huntingdon honorifice perfecit.

Milites facti die Coronat: Richardi 2i.

Ac Eduardum, filium Edmundi comitis Cantabr: Joan: filium Thomæ Ros de Hamelak, Robertum de Grey de Rotherfeld, Richardum, filium Gilberti Talebot, Gerardum, filium Guarini de Liſle, Michaëlem, filium Michaëlis de la Pole, Richardum de Poyninges, Robertum de Harington, & Thomam de la Mare promovit ad ord: militarem.

Thomas, avunculus regis, Counte de Eſſex & de Bukingham Coneſtable de Angleterre.

Pag. 303, 304. vacant.

Pag. 305. *Ex hiſtoria Gervaſii monachi eccleſiæ Chriſti Cantuariæ incipiente à Bruto, quam ipſemet in Prologo operis pollicetur deducturum ſe in tempora Joannis regis & Huberti archiepiſcopi Cantuar: quorum tempore, ut ego colligo, vixit.*

Ex Prologo.

Principale propoſitum ſcribentis eſt, ut, excurſis breviter regum Britonum nominibus & geſtis cum ipſorum regum numero uſque ad Anglorum & Saxonum adventum, & deinde gradatim ad noſtrum regem, ſi deus dederit, perveniam Joannem. Exinde vero, quantum per autentica ſcripta vel virorum fidelium documenta potero attingere, dicam de fundatione prima præfatæ Cantuar: eccleſiæ, & de archiepiſcopis ejuſdem ab Auguſtino, qui primus omnium fuit uſque ad Hubertum, & per quos prædicta crevit eccleſia vel fuerit diminuta. Ut hæc ad eorum notitiam revocem, qui hæc oculis corporis non viderunt. Habiturus ſum enim (ut ſpero) apud poſteros poſt deceſſum amoris & livoris ſi non eloquentiæ titulum, ſaltem induſtriæ teſtimonium. Rogo tamen lectorem

7 ne

ne pauperculi Gervasii super hiis vel aliis quæ fecit operibus contemnat simplicitatem, vel rugatis naribus dictaminis arguat levitatem, emendandi gratia benigne tamen ponat in margine quod mihi non occurrit ponendum in ordine.

Ex ipsa Historia.

Beda vocat Cassibellanum Crassobellanum.

Gervasius in recensendis nominibus regum Britan: Galfredum sequitur plerumque.

A portu Rutipino, qui nunc est Sandwiche.

Rutupinus portus, qui nunc Sandewiche.

Octavius, dux Geuuissorum, Ro: in Britan: expugnans regnum accepit.

Filia Octavii nupsit Maximiano.

Constantinus, frater ducis Aldroëni Norman: ob solam spem nominis, de Britannia Minori vocatus in regem sublevatus apud Silecestriam. Constantinus coronatus Silecestriæ.

Germanus & Lupus Trecassen: veniunt in Britan: ☞

Germanus secundo in Britan: venit cum Severo Treverensi.

Osricus & Oswaldus nepotes Edwini. Pag. 306.

Primus filiorum Woden fuit Venta, à quo processerunt Juti, de quibus originem traxere Cantuarii, Wintonienses, & hi qui Vectam incolunt insulam. Septem filii Woden. Viti.

Filius secundus Casere.

Tertius Veotelgeat, à quibus nati sunt Angli, & ex his prodierunt Orientales Angli, & Mediterranei Angli, Merci, & tota Northumbrorum progenies.

Quartus filius Weagdeag, quintus Bealdeag, sextus Wilgels, septimus Winta, de quibus orti sunt Saxones; & de his Saxones Orientales, Occidentales, & Meridiani.

Item alia filiorum Woden distinctio.

Venta primus. Ab hoc regum Cantuariorum propago.

Casere. Ab hoc regum Estangl: prosapia.

Weothelgeate. Ab hoc regum Merciorum progenies.

Weagdeag. Ab hoc regum Deirorum genealogia.

Bealdeag & Wilgels. Ab his regum Westsaxonum & Berniciorum propago.

Winta. Ab hoc Lindisfarorum propago.

Ex ea parte quæ est de Sax.

Cantiani primas ab antiquo obtinent in Angl: exercitus expeditione

Hengistus & Horsus filii Wictgissi, cujus pater Wicta, cujus pater Woden.

Magis autem accedere videtur veritati, quod à prædicatoribus fuerit fundata, qui à beato Eleutherio missi Lucium Britanniæ regem & populum ad fidem Christi converterunt. Prima fundatio Ecclesiæ Christi Cantuariæ.

Lelandus.

Ponit ibidem conjecturas dicentium Damianum & Fugatium, etiam Lupum & Germanum episcopos conditores ecclesiæ Christi fuisse.

Edelbaldus, filius Ethelberti mag: dedit villam, quæ Edesham vocatur, fratribus ecclesiæ Christi. Hic habuit uxorem nomine Emmam, filiam scilicet regis Francorum.

Pag. 307. Kenewaldus primo tempore pessimus, sed deinde optimis principibus comparandus. Hic ad Deum relligione devotus Wintoniensem fundavit ecclesiam, & ampliavit Malmesbiriensem, quam primitus quidam Scottus natione, monachus relligione, fundaverat.

Sunt qui dicunt Criddam fuisse 1m. Merc: regem, secundum Wicbam, tertium Ceorlum, quartum vero Pendam; quanquam aliqui scribunt Pendam fuisse primum Merc: regem. Penda ab Oswio rege peremptus succubuit: cui successit in regni partem Weda, filius Oswii, eoque post modicum de medio sublàto, Wulfere filius Pendæ, successit.

Penda occidit Oswinum & Oswaldum reges Northumbr: & tres reges Orient: Angl: videlicet Sigebertum, Egricum, & Annam extinxit.

Kenulphus rex Merc: Cantuar: ecclesiam in pristinam restituit dignitatem, & ablatas revocavit possessiones, videlicet Cherring, Seleberteschere, Brungland, Burnam, & Berham, & alias. Idem Wilfrido archiepiscopo dedit Kingesculand & Bixlea, Greateuerse & Coppanstane, Scealforde, Bereham, terras etiam quasdam & prata intra Cantuar: & extra. Apingland, Ibinteah & Sudhumerglande, Graveneham, Selebertinglande, Miletun & Geddinges, Wdeton.

Kenulphus rex Merc: Pren regem Cantiæ captum in dedicatione Winchelcumbensis ecclesf: libertati restituit.

Ecfridus rex Northumbr: Hibernienses contrivit, sed Merc: reg: amisit, à Pictis tandem interfectus.

Ethelbertus, qui & Ethelredus dictus est, rex Orient: Angl: Hic filius erat Mollonis, qui etiam Etheluuoldus vocabatur.

Ceaduuala rex dedit S. Wilfrido 4. partem insulæ Vectæ, & Paggenham cum pertinentiis suis.

Pag. 308. Ingles & Ine, rex ille famosus & religiosus, fratres fuerunt, filii scilicet regis Kenredi, qui fuit Ceduualli, qui fuit Cudæ, qui fuit Godwini, qui fuit Aulini, qui fuit Evirichi, qui fuit Cerdici, qui fuit rex primus West Saxonum.

Ingles genuit Çopa, qui genuit Eava, qui genuit Alhmundum, qui genuit Ecbrightum, quem aliqui vocant Edbertum.

Ecbrightus rex West-Sax: filium suum Ætheluuolphum misit cum Alstano episcopo Schireburnensi in Cántiam, quam sibi subjecit.

Ecbrightus

Ecbrightus cum clementia & manſuetudine ſubjectorum ſuorum amorem redemiſſet, tota tandem potius Anglia reliquum vitæ per novem annos tranquille cucurrit. Hic dedit eccleſiæ Chriſti villam quæ Mallinges vocatur. Maligne.

Etheluuolphus, qui & Adulphus, filius Ecberti regis.

Ethelbaldus, Etheluuolphi filius, patrem tantum non coëgit dividere cum eo regnum.

Aluredo

Dani ita Angl: devaſtabant ut vix ei tres provintiæ, Hampteſhire, Wilteſchire, & Somerſetſhir integræ remanerent.

Rex autem Aluredus aliquanta pace potitus inſtituit hundredos & decimas. Hundredi inſtituti.

Malmeſbiriæ

Joannes Scottus à pueris, quos Weſtmonaſterii docebat, graphiis interfectus.

Aluredus rex 24. horas diei ſic dividebat, ut octo horas in ſcribendo, legendo, & orando, octo in cura corporis, octo in expediendis regni negotiis tranſigeret.

Rex Aluredus neminem illiteratum in curia ſua præponere voluit: & ideo dicebat ſe his ex animo intendere, quia eccleſiæ cum bibliothecis ſuis à Danis combuſtæ fuerant.

Erat in capella Aluredi candela ardens in 24. partitiones diviſa, & æedituus ad hoc aſſignatus, qui per combuſtionem candelæ regem de ſingulis admoneret. Pag. 309.

Ad cujus officinas inſtruendas Eduardus, filius Aluredi, emit terram ab epiſcopo & canonicis, & dedit pro ſingulis pedibus terræ unam [a] mancam auri. Novum monaſter: Ventæ Belgarum.

Rex autem Etheluuolphus, ſive Adulphus, pater Aluredi dedit eccleſ: Chriſti Cantuar: Ebbene, Diſterſey, Miſtenham,

ne

Blakeburnam, Offenham, Plegmundeham, Langeburne, Ber-

n

thune, Delham, Silham & Oſtrindenne, & duo prata, unum apud Schetting, & alium juxta Tamuton.

Athelſtanus rex ceteros cum Anlavo fugavit.

Cecidit ibidem rex Conſtantinus & alii reges 5, comites 12, multaque congeries barbarorum.

Anlavus fugit in Hiberniam.

ſes

Athelſtanus Wallenſium apud Herefordiam ſibi coëgit occurrere, & aliquandiu recalcitrantes in deditionem tranſire, ut eo nomine vectigal annuatim 20. libras auri, 300. argenti [b] ſolverent, boves xxv. annumerarent, præterea quot pla-

[a] *Sic in MS. Quin & aliunde conſtat tam* mancam *quam* marcam *legi.*

[b] Solverentur *MS.*

ceret canes venatorios & volucres. Cui rex Noricorum misit navem, rostra aurea & velum purpureum habentem clypeis inauratis intrinsecus circumgiratam.

Athelstanus propter Edwinum fratrem, morti in mare expositum, septennem pœnitentiam apud Lamport transegit.

Athelstanus dedit ecclesiæ Christi Cantuar: villam de Holingburne cum pertinentiis.

Edmundus rex, frater Athelstani, Reginaldum, Gurmundi filium, Northumbr: expulit.

Pucklechirch

Edmundus à sicario apud Pucrescern occisus. Hic Edmundus dedit ecclesiæ Christi Cantuar: Wingeham & Prestune.

Pag. 310. Ediva uxor Eduardi senioris, & mater Edmundi senioris, dedit ecclesf: Christi Cantuar: Meapham, Culinge, Lenham, Peccham, Fernelege, Munketune, Ealdington: & in eadem ecclesia post obitum ejus honorifice est sepulta.

Eadredus rex, frater Edmundi senioris, dedit ecclesf: Christi Cantuar: Tumctenham & Raculf cum omnibus pertinentiis suis, & corpus S. Audoëni Rhotomagensis archiepiscopi.

Dunstanus Edwinum regem ipso coronationis die ab amplexibus meretricis abduxit.

Edgarus rex apud Werham concupivit cujusdam comitis filiam. At mater virginis subditiciam famulam pro ea ad Edgarum noctu transmisit. Illa autem libertatem à rege petiit, qui fraude cognita summe eam dilexit, & quibus servierat imperari jussit.

Edgarus plus quam 40. monasteria reparavit, & ejectis clericis, qui ea tempore hostilitatis occupaverant, monachos intromisit.

Eadueardus coronatus Regioduni.

Eduuardus, filius Edgari, coronatus apud Kingeston in regem à Dunstano contra magnatum voluntatem.

Alferius, qui pro clericis agens monachorum erat pessimus persecutor, pediculis consumptus interiit.

Ethelredus rex, orta inter eum & episcopum Roffensem discordia, collecto exercitu civitatem Rofensem obsedit. Postea missis centum à Dunstano libris recessit.

Siricus archiepiscopus Cantuar: qui Dunstano successit, autor fuit ut vectigal annuum decem M. librarum Danis penderetur.

Cantuaria ab Ailmero archidiacono Danis prodita.

Pag. 311. Mortuo Swano rege Turkillus sibi præcavens Cnutonem regem Daciæ citissime ascivit, ut necem subitam Danorum in Angl: vindicaret.

Ethelredus rex, coacto apud Oxforde consilio & Angl: & Danorum jussit interfici nobilissimos Sigeferdum & Morcadum, consilio usus comitis Edrici, qui utriusque partis proditor erat.

Emma,

Emma, quæ & Elfeva, uxor Ethelredi regis, & mater Alfredi ac Eduardi.

Cnuto rex eccles: S. Edmundi magnificavit, & expulsis clericis, qui eam occupaverat, monachos induxit.

Cnuto portum de Sandewiche Cantuar: dedit ecclesiæ cum aurea corona capitis sui. Villam quoque de Folkestan eidem reddidit ecclesiæ cum appendiciis suis.

Cnuto Wintoniensem ecclesiam in multis ampliavit.

Cnuto brachium S. August: Hipponensis, centum talentis argenti & talento auri comparatum, Conventrensi dedit ecclesiæ.

Cnuto dedit Cantuar: eccles: brachium S. Barptolemei apostoli, & Apoldre, Heselherst, Plastre, & Vihtrisham.

Emma regina, uxor Cnutonis, dedit ecclesiæ Christi Cantuar: Niwenton, & Brutewelle, & duo pallia, & duas capas cum tassellis aureis, & calicem mag: auream, & textum similiter aureum.

Gunilda, soror Hardicnutonis regis, quæ Henrico imper: nupsit, accusata adulterii, defensa est à puero Angl: singul: certamine. Postea marito pœnitenti repudium misit, habitum accipiens sanctimonialem.

Leofricus.

Siuardus comes Northumbr: & Leonricus comes Herford: in pretio apud Eduardum regem, & eum tutabantur à simultatibus Goduini comitis. Pag. 312.

Hic Leoricus cum Godiva conjuge sua fundavit Conventrense monaster: S. Mariæ, Stow, Wenloc, Leonense, & alia nonnulla.

Editha filia Goduini comitis nupsit Eduardo regi. Quam cum videres si literas omnium artium liberalium quibus imbuta fuit stuperes, modestiam sane animi & [a] spetiem corporis desiderares. Editha regina literata.

Goduinus rediens & ad gratiam regis admissus suam & suorum facunde purgavit innocentiam: sibi & filiis ablatos recuperavit honores. Erat enim senex illa fama clarus, lingua potens, pertinax in proposito, pervicax orator ad flectendos animos audientium. Goduinus comes Cantiæ.

Goduinus & ejus filii dominabantur in 12. comitatibus.

Goduinus iram regis, securior de ejus innocentia factus, in Normannos convertit.

Robertus archiepiscopus Cantuar: sedem appellans apostol: Gemetici decubuit, ubi & defunctus est. Stigandus eo vivo invaserat archiepiscopatum.

Eduardus rex dedit Cantuar: ecclesiæ villam quæ dicitur Chertham, quam eadem ecclesia prius habuerat, & villam quæ Walworth dicitur.

[a] *Sic.*

Ed-

Eduardus ante conquestum sigillum primus in cera addidit suas Donationibus.

Eduardus primus regum Angl: in chartis suis ad testimonium veritatis ceram impressam appendit. Non enim habebant antiquitus de Donationibus aut venditionibus terrarum nisi schedulas tantum de qualibet pactione inscriptas cum nominibus & signis personarum ibidem præsentium. Has schedulas tunc temporis Landebookes, id est, libros terrarum, appellabant, idemque robur habebant quod nunc vix obtinent chartæ nostræ cum qualibet impressione.

Landebookes.

Pag. 313.

Goduinus comes Pontivi tenuit Haraldum antequam rex esset in vinculis.

Haraldus opera Gul: ducis Normann: è custodia Goduini comitis Pontivi liberatus.

Anno D. 1066. Gul: dux Normanniæ cum exercitu venit in Angl:

Gul: dux Normann: conventum procerum suorum habuit apud Lyssebonam priusquam invaderet.

Corpus S. Walerici ad portum delatum caussa impetrandi secundum pro Gul: classe ventum.

Gul: Normannus applicuit apud Hastinges, & castellum statim ibidem firmavit.

Angli nacti cumulum deturbant lapides molares in Normannos prœliantes, & multos ex eis occidunt.

Saxones præoccupantes noto itinere altum fossatum multos ibi Normannos contriverunt.

Haroldus rex cerebro sagitta perforato occubuit.

Unus postea Norman: femur regis abscidit adhuc palpitantis, unde à Gul: duce turpiter redargutus est.

Anno 3. Gul: regis 2°. filii Swani venere de Dacia cum 300. navibus.

Anno 4. reg: sui Gul: monaster: totius Angliæ fecit perscrutari, & pecuniam simul cum chartis, in quarum libertatibus nobiles confidebant, auferri præcepit violenter.

Hoc anno concilium à clero Angl: Wintoniæ celebratum, in quo Stigandus archiepiscopus Cantuar: degradatur.

Gul: anno 6. reg: sui homagium accepit à rege Scotiæ.

Octavo anno Gul: regis uxores sacerdotum amovit, & laïcis interdixit ne missas eorum audirent.

Anno 9. Gul: regina Editha obiit No: Apr:

Pag. 314.

Anno 12. Gul: terræ motus factus est per universam Angl:

Anno 14. Gul: jussit Justitiarios suos describere universam Angl:

De unoquoque aratro, id est, hyda terræ totius regni 6. solidos truculenter extorsit.

Siwardus comes magnificentiss: quem Drogger Danico vocabulo, id est, fortem, cognominabant.

Decimo 8. Gulielmi magni max: pestis in Angl:

Gulielmus

Gulielmus rex Angl: regnavit 20. annis, mensibus 10, diebus 28.

Anno 1089. Cal: April: obiit Lanfrancus archiepiscopus Cantuar: qui eccles: Cantuar: renovavit, dignitates eidem eccles: multas acquisivit, maneria restauravit, xenodochia duo stabilivit, hæreses condemnavit, fidem roboravit.

Eodem anno monachi de Bermundesey, vocante Lanfranco, venerunt in Angl:

Anno gratiæ 1094. 5. Id: Apr: episcopatus de Tetforde translatus est in Norwicum ab Herberto Losenge.

Anno Di. 1097. Nonis Apr: apud Finkhampstede in Barokeshire quoddam stagnum fluxit sanguine. Et anno gratiæ 1100. sanguis ibidem manavit de terra 15. diebus continuis. De fonte enim tam uberi emanavit ut stagnum horribil: faceret.

Anno D. 1101. rex Henricus dedit episcopatum de Hereforde Remelino sine electione facta contra novi concilii decreta.

Anno 1104. Robertus comes captus est ab Henrico rege & custodiæ carcerali mancipatus, & comes de Moretoile, ac multi alii nobiles cum ipso. Rex autem memor fraternitatis ejusdem ducem prædictum in libera custodia sine ciborum penuria, vel luminis beneficio, vel pretiosarum vestium [a] ornatu". Liceret autem sibi ad saccos & aleas ludere. Robas etiam regis, sicut ipse rex, accipiebat, pomeria vicina, & Pag. 315. saltus, ac loca delectabilia perambulando ex regis licentia visitavit, & una dierum cum sic evagaret arrepto equo, non id verentibus custodibus, insiliit, & fugam iniit repentinam. Et ecce custodes elevato clamore insecuti sunt, & eum comprehenderunt. Ex tunc ex jussu regis in arcto custodierunt eum, & sic misere vitam finivit.

Anno D. 1109. rex Henricus abbatiam Eliensem in episcopalem sedem mutavit, Herveumque ibidem fecit episcopum ordinari.

Anno gratiæ 1111. rex Henricus dedit archiepiscopatum Cantuar: Richardo episcopo London: & illum per baculum & annulum investivit.

Anno D. 1115. dedicata est ecclesia S. Albani.

Anno D. 1130. dedicatur ecclesia Christi Cantuar.

Anno D. 1132. Id: Apr: Londinum civitas tota pene combusta.

Et paulo inferius in Stephano.

Ecclesia S. Pauli combusta est ab igne, qui accensus est ad pontem, & perrexit ad ecclesiam Danorum.

Anno D. 1153. facta est finalis concordia inter Stephanum regem & Henricum apud Wallingford.

[a] *Adde*, detinuit, *vel quid simile.*

Henricus,

Henricus, filius Henrici 2. regis, natus eſt Londini 2°. Cal: Mart: anno D. 1155.

Anno D. 1157. Richardus, filius regis Henrici, natus eſt apud Oxforde.

Anno D. 1165. terræ motus factus per Ely, Northfolk, & Southfolk.

Ranulphus de Brok præficitur cuſtodiæ maneriorum Thomæ Beket exulantis.

Anno D. 1177. moti ſunt canonici Seculares de Waltham, & introducti ſunt Regulares.

Anno 1179. puer quidam apud Wenloc martyrizatur.

Pag. Anno D. 1182. rex Henricus apud Waltham in præſentia procerum regni ad ſubventionem terræ S[æ]. 42. M. marcarum argenti, & quingentas marcas auri liberaliter aſſignavit.

Anno D. 1183. Henricus rex junior obiit.

Anno D. 1191. apud Glaſconiam inventa ſunt oſſa Arturii famoſiſſ: regis, qui locus olim Avalon, i. e. inſula pomorum, dicebatur.

Anno D. 1198. ortum eſt novum genus Prædicatorum. Circa quos dies orta eſt diſcordia inter archiepiſcopum & monachos Cantuar: propter eccleſiam, quam idem archiepiſcopus apud Lamheth de novo conſtruxerat.

Anno D. 1199. Hubertus Cantuar: archiepiſcopus eccleſiam de Lamhith, quam Baldewinus prædeceſſor ſuus in honore S. Thomæ marty: fundaverat, & ipſe fere conſummaverat, procurantibus monachis Cantuar: in quorum detrimentum fundabatur, autoritate ſummi pont: ſic imperantis, ad ſui & multorum ignominiam complanavit.

Joannes rex ſuſpectus quod Arturium nepotem ſuum propria manu interfecit.

Anno D. 1205. Hubertus archiepiſcopus Cantuar: obiit.

Lelandus.

Quia Gervaſius in prologo tantum promiſit deducturum ſe Annales ad tempora Huberti archiepiſcopi & Joannis regis, ſuſpicor ea quæ ſequebantur in exemplari, eadem penitus tamen litera ſcripta, fuiſſe alicujus recentioris monachi Cantuar: opus, ex quo ea quæ [a] ſecuntur ſelecta ſunt.

Pag. 317. Mortuo Huberto monachi Cantuar: Suppriorem ſuum in archiepiſcopum elegerunt, & clanculum Romam conſecrandum tranſmiſerunt.

Monachi poſtea pœnitentia ducti, & iram regis timentes, Joan: le Gray epiſcopum Norwicen: in archiepiſcopum elegerunt.

Poſtea pont: Ro: caſſavit utrumque electum, & Stephanum Langeton Cantuar: præfecit [b] eccleſiæ.

[a] *Sic.* [b] Eccleſia *MS.*

Joannes hæc videns præcepit ut omnes monachi, tanquam rei læſe majeſtatis, à Cantuar: ejicerentur eccleſia.

Stephanus archiepiſcopus Cantuar: quia adhærebat paululum factioni Baronum Angl: contra regem Joannem ab epiſcopo Ro: ſuſpenſus eſt ab officio, & vix poſtea multis elaborantibus abſolut: beneficium obtinuit.

Ludovicus, filius Philippi regis Franciæ, tranſmiſit à Caleſia, ubi in ejus adventum Euſtachius dictus Monachus 600. naves & 80. coggas bene paraverat, ad Thanet in Cantia.

Joannes id temporis erat Dovar, ſed quia exercitum habebat ex alienigenis, qui magis Ludovico quam ſibi favebant, noluit pugnam committere.

Ludovicus multas civitates & caſtra adquiſivit.

Caſtrum de Windeſore tentavit, ſed nihil proficiens confuſus receſſit.

Caſtrum de Dovar obſedit per tres annos, & in fine confuſus receſſit.

Stephanus archiepiſcopus Cantuar: Henricum, [a] filium" Joannis Glovern: inunxit in regem.

Anno D. 1217. vicecomes de Melun moriens confeſſus eſt, quod propoſitum fuit Ludovici & Francorum ſuorum, & mutuo juramento cum fidei interpoſitione confirmatum, Anglia omnes Anglos irrevocabiliter exules exterminare. Pag. 313.

Ludovicus & Barones Angl: poſtquam cepiſſent Lincolniam à militibus Henrici male multati ſunt.

Claſſis Gallica non procul à Dovar victa, interfecto Euſtachio cog: Monacho navarcha an°. D. 1217.

Anno D. 1222. inventus eſt Chriſtus fictitius cum ſtigmatibus vulnerum, & quidam alius nebulo utriuſque ſexus ejuſdem erroris.

Anno D. 1224. Alienora, ſoror regis, nupſit Gul: Mareſcallo.

Anno D. 1226. Gul: Longa Spata, comes Sareſbirienſis, graviter ægrotavit. Intrante epiſcopo, ferente corpus Di. ipſe comes flens, & ejulans, & ab imo ducens ſuſpiria, nudus omnino præter femoralia à lecto proſiliens, laqueum circa collum habens, ſeſe contra venientem, qui corpus Chriſti attulit, reſupinum proſtravit, creatoriſque ſui proditorem ſe proteſtans, omnes circumſtantes ad ſingultum lachrimarum commovit; nec ſurgere nec moveri voluit donec plenaria facta confeſſione ſacramenti percepiſſet communionem. Et ſic tradidit Deo ſpiritum.

Anno D. 1227. rex Henr: excuſſit ſe à tutela Petri de Rupibus epiſcopi Winton: commiſit ſe conſilio Petri de Burgo Juſticiarii.

Anno D. 1228. Stephanus archiepiſcopus Cantuar: obiit.

[a] *Hæc vox bis occurrit.*

Richardus le Graunt Lincoln: Cancellar: consecratur in episcopum Cantuar:

Hubertus de Burgo alienigena, per quem Henr: rex fecit regno Angl: multa mala & intolerabilia damna. Et rex fecit eum suum Justitiarium principalem totius Angl: & postea thesaurarium. Postquam diabolus ipsum Hubertum exaltaverat in fine ad ima dejecit.

Pag. 319.

Alienora, soror regis, comitissa Penbrok, nupsit Simoni de Monteforti, propter quod omnes comites & barones plurimum indignabantur. Unde totum regnum fuit commotum. Nam illa votum ante castitatis solenne fecerat coram Edmundo Cantuar: Sed Simon Romam perrexit, & nuptiarum rationem confirmavit per pont: Ro.

Anno D. 1239. Eduardus regis primogenitus natus est apud Westmonaster:

Anno D. 1243. Joannes Maunsel, clericus Domini regis, dum animosius omnibus aliis quosdam in quodam castro obsessos infestaret, fere ad mortem vulneratus est. Unde factus est regis familiaris.

Abbas de Wardon electus in episcopum Romanum.

Abbas de Wardon electus à Cardinalibus Ro: in episcopum Ro: Sed ipsum propter imperatoris [a] ⁄ non potuerunt habere: & sic elegerunt Senebaldum, qui Innocentius quartus dictus est. Hoc tempore David, princeps Walliæ, movit guerram contra regem Angl: Et idem princeps, effusa non modica pecunia, à summo pontifice in præjudicium regis Angl: literas impetravit ut terram suam de Papa teneret, sed finaliter pecuniam suam perdidit.

Mr. Niger episcopus London:

Anno D. 1247. Ecclesia S. Myldredæ Cantuar: combusta est cum magna parte civitatis.

Eodem tempore decima per triennium omnium ecclesf: totius Angl: concessa est Alex: 4. pont: Ro:

Petrus de Aqui blancha (Aquila) episcopus Herforden: procurator Henrici 3. in curia Ro.

Henricus filius Richardi comitis Cornubiæ de sua prima uxore comitissa Gloverniæ.

Pag. 320.

Anno D. 1248. maximum bellum fuit inter Anglos & Wallenses, in quo prœlio interfectus fuit D. Egidius de Badlesmer:

Gul: de Longa Spata 2.

Anno D. 1250. in terra Sancta inter alios interfectus est Gul: de Longa Spata miles egregius, qui centum & amplius ex Christi adversariis manu propria interemit. Membratim

[a] *Sic in MS. indicat nempe hæc nota vocem desiderari, quam tamen non adjecit Lelandus.*

cecidit

cecidit detruncatus. Hujus Gul: mater postea abbatissa fuit de Lacok.

Ex Epistola quadam Frederici imper: ad Henricum regem Angl.

Semper fuit intentio nostræ voluntatis clericos cujuscunque ordinis ad hoc inducere, & maxime maximos, ut tales perseverarent in fine, quales fuerant in primitiva ecclesia, apostolicam vitam ducentes, humilitatem Dominicam imitantes. Tales enim clerici solebant angelos intueri, miraculis choruscare, ægros curare, mortuos suscitare, & sanctitate non armis reges & principes subjugare.

Anno D. 1255. distracti sunt Judæi Lincoln: numero 18. per vicos & plateas civitatis, ac deinde suspensi propter Hugonem puerum Christianum, quem nequiter & miserabiliter crucifixerunt apud Lincolne.

Anno D. 1262. Palatium regis Westmonasterii combustum est.

Hoc anno multi de familia D[i]. regis obierunt in Francia, inter quos obiit Baldeuinus comes de Insula, cujus corpus delatum fuit in Angl:

Eodem anno 4. die post Purificationem beatæ Mariæ combustæ fuerunt apud London minor aula D[i]. regis, & camera sua cum garderoba, & capella, ipso rege ibidem tunc morante.

Anno D. 1264. rex apud Northampton vicit hostes. Medio tempore venit ad Roffam Gilbertus de Clare, & eam obsedit, & in suo comitatu habuit Joannem filium Joannis, Henr: de Hastinges, & Nicolaum Segrave. Et ex alia parte D. Simon comes Leircestre. Pag. 321.

D[s]. Rogerus de Leyburne fuit constabular: in castro Roffæ pro rege, ante tamen ex parte Baronum. Et cum eo fuere Joan: comes Waren, Joannes filius Alani, Gul: de Brews. D[s]. Leyburne fecit ante comburere totum suburbium Rofæ versus Cantuar: & magnam partem villæ & prioratus.

Prædictus Simon volens intrare civitatem, cum fuerit ex alia parte villæ versus Stroode, bis per homines civitatis illius rejectus fuit. Tandem vice 3. per subtiliss: ingenium intravit civitatem cum quadam navicula, in qua posuerat maximum ignem cum pice, carbone, sulphure, & adipe porcina; & sic isto maximo igne accenso transibat cum omni gente sua & civibus London: aliis tamen resistentibus utcunque potuerunt. Et hoc factum fuit 12. Cal: Maii die Parasceue in vespera etc. ut cum barones minimo minus abessent à tempore expugnationis castri, revocati sint ab incepto opere Londinensium, quod audierant Londonienses statuisse tradere civitatem suam regi.

Sic Gilbertus de Clare contulit ſe Londinum. Richardus le Gray contulit ſe Dovarum, cum Richardo filio comitis obſide.

Rex cum ſuis venit ad Tunbrige, caſtrumque cepit in die Philip: & Jac: villa prius combuſta per caſtellum.

Vide num legendum *Crevicure*.

Simon de Monteforti fecit Gilbertum de Clare, Robertum de Grenequer, & Henricum de Haſtinges milites apud Lewis.

Rex Henricus leviter vulneratus in bello de Eueſham.

Inſula de Axholm occupata ab exheredatis.

Pag. 322. Joanes de Eyville & alii barones conſilio Gilberti de Clare Ely inſulam relinquunt, & ad Gilbertum veniunt.

Comes de S. Paulo & de Bolonia accerſiti ab Henrico venerunt Dovar, & inde ad Stratford prope London: Sed reddita regi civitate London: ad ſua receſſerunt.

Anno D. 1271. cives Norwicen: ſuam cathedr: eccleſ: incenderunt.

Gaſto de Berne proditor Eduardi regis captus.

Eduardus rex pro concione in Lugdunenſi concilio ab epiſcopo Ro: Gregorio 10. laudatus.

Tonebrige caſtrum Gilberti de Clare comitis Gloceſtr:

Rigate caſtrum Joannis de Waren comitis Suthrey.

Anno D. 1281. concilium celebratum apud Lambeth à Joan: Pecham archiepiſcopo Cantuar:

Edmundus heres Rogeri de Mortuo Mari cum aliis irruit in Wallenſes, quo tempore caput principis Walliæ amputatum eſt.

Anno D. 1283. rex Edwardus fecit erigi caſtrum apud Abreconwey in pede montis Snowdune.

Eodem anno Mr. T. de Ingelthorp conſecratus eſt in epiſcopum Roſenſem.

Alphonſus regis Edwardi primogenitus fere duodenus obiit 14. Cal: Septembr: ſepultus eſt Weſtmonaſter: juxta feretrum S. Eduardi.

Et paulo inferius.

Alphonſus, filius regis Eduardi, cum Margareta uxore ſua venit Cantuar: viſitare S. Thomam, & menſe Septembr: obiit apud Windeſor: Sepultus apud Weſtmonaſter:

Petrus de Huntingfeld cepit prioratum eccleſ: Chriſti Cantuar: in manus regis pro tranſgreſſione facta ibidem, ut dicebat, pro quodam impriſonato.

Pag. 323. Gul: de Marchia Bathon: epiſcopus & D[i]. regis theſaurarius.

Anno D. 1295. Gallica claſſis miſit galeiam 300. pugnatoribus munitam, ad explorandum locum applicandi. Quam quidam galeiam apud La Hith, minus caute in ſabulo defixam, circumdabant maris vigiles &c. ut ſit capta hominibus occiſis.

Hoc anno monachi alienigenæ à propriis domibus excluduntur.

Hoc

Hoc etiam anno Gilbertus de Clare comes Glovern: post regem potentissimus regni in opere & sermone.

Joannes Romanus archiepiscopus Eborum obiit hoc anno.

Rogerus Coventren: & Lichefeldensis episcopus hoc anno obiit. Successit Gul: de Langeton familiaris regis in transmarinis partibus tanquam nuntius assignatus per regem Cardinali.

Anno D. 1296. villa & castrum de Berwik capta.

Robertus Wynchelsey, ratione cujusdam decreti à pontifice Ro: editi, obstitit regi petenti de bonis spiritualibus subsidium.

Hoc anno Gul: de Valentiis avunculus regis, & Robertus Ver in Angl: obierunt.

Comes Northfolk marescallus Angl:

Comes Herford constabularius Angl:

Anno D. 1297. D[s]. Nicolaus de Longespe episcopus Sarum obiit. Successit Simon de Gandavo editus Londini, vir in arte Theologiæ peritus.

Anno D. 1298. Angli vicerunt Scottos in bello de Faukirk.

Anno D. 1299. Margareta Cantuariæ nupsit Eduardo regi.

Hoc anno Joannes Bailliol rex Scotiæ ab Angliæ rege liberatus est è carcere.

Et D. Joannes filius Joannis nobilis Anglus à rege Fran: è carcere liberatus est.

Hoc anno fratres qui dicuntur Minores, seu quod latius publicatur & nequius comprobatur totius ecclesiæ exploratores, ad illicita legis suæ aspirantes, obtulerunt summo pont: quadringenta millia de Florenis aureis, & pecuniam multam nimis pro terris, prædiis, & redditibus obtinendis, &c. ut papa emunxerit fratres argento voto eorum prorsus neglecto. Hoc etiam anno obiit Henricus de Newark archiepiscopus Ebor: & Oliverius episcopus Lincoln: obiit.

Quales fuerunt fratres Minores. Pag. 324.

Anno D. 1300. Cal: Jul: regina Margareta peperit filium suum primogenitum apud Brotherester juxta Eboracum, & Thomas vocatur.

Thomas Brotherester.
Brotherester ubi.
Lelandus.
Brotherton adjacet vico nomine Feribridg longiuscule ab Eboraco, vicinius Pontifracto.

Anno D. 1301. Margareta regina die S. Oswaldi regis & Martyris apud Woodestok filium edidit secundum, quem vocavit Edmundum.

Anno D. 1303. castrum de Strivelyn receptum à Scottis, & traditum custodiæ Gul: Olifarde habenti sub se 300. homines bellicosos.

Castellum de Brihm in Scotia à rege Eduardo captum, Thoma Mayle capitaneo occiso.

Erant autem duæ in Scotia famosi: abbatiæ in facultatibus opulentissimæ, & in ædificiis munitissimæ Abrebredoc, & Domfer-

Domfermelin, infra procinctum suum ampla nimis, continens tres carrucas terræ, palatia quasi regia continens in se multa. Ita ut tres inclyti reges cum eorum sequela singuli sine alterius improbitate simul & semel poterant hospitari. Iccirco propter nimiam capacitatem loci soliti fuerant majores natu regni Scotiæ illuc convenire, & machinationes contra regem Anglorum conficere, & plerumque in tempore guerræ velut de latibulis prodeuntes, latrocinalem prædam & cædem in populum Angl: frequentabant. Cernens ergo exercitus regis templum Domini non ecclesiam, sed speluncam esse latronum, & quasi sudem in oculo genti Angl: misso funiculo exactionis, antra, muros, palatia omnia coæquans terræ funditus dissipavit.

Pag. 325. Hoc anno obiit Richardus de Gravesende episcopus London: & ex unanimi capituli consensu decanus illius eccles: Radulphus de [a] Baldok . . . .

Anno D. 1305. Nicolaus de Segrave, unus de præstantioribus in Angl: arrestatus fuit coram rege, accusatus de alio milite de proditione. Segrave autem obtulit se duello: sed rex duellum non admisit. Sed Segrave accusatorem trans mare secutus est, ut cum eo pugnaret, idque sine licentia Edwardi: quare pro traditore à rege reputatus est; sed ægre tandem in gratiam regis receptus est.

Treylebaston quoddam breve regis contra homines conductos ut accepto pretio incautos & securos verberarent.

Gul: Waleys, Scottorum ductor, inter alia immania pueros etiam in scholis & ecclesiis ad magnum numerum conflagravit.

Hic Gul: Waleys fuit ductor Scottorum quo tempore pugnatum est apud Fawkirk; sed tunc Scottis desertis aufugit. Tandem ab Anglis captus tractus fuit & suspensus Londini.

Anno eodem rex misit Lugdunum in coronationem papæ singula utensilia quibus ministraretur in camera & in mensa, omnia ex auro puro, per episcopos reg: sui, videlicet Lichefeld & Wigorn: & comitem Lincoln. Ad hanc vero solennitatem plures de Angl: abierunt. Porro episcopum Dunelmensem Dominum Antonium de Bek, propter dapsilitatem & magnificentiam quam in eo invenit, creavit patriarcham Hierosolymitanum.

Obiit hoc anno Mr. Joannes Ponteyse episcopus Winton: & Mr. Gilbertus de S. Leopardo Cicestrensis, pater orphanorum, consolator mœrentium, viduarum in grabatis & tuguriis decumbentium pius & humilis visitator, inopum plus quam divitum affluens recreator. Et Mr. Thomas de Corebridg Ebor: archiepiscopus. Successere Winton: prior ejus- Pag. 326.

[a] *Adde*, in episcopum electus fuit.

dem

dem loci, Cicestriæ Joannes de Langton archidiaconus Cantuar: & Ebor: Mr. Gul: de Grenefelde Cancellarius Angl:

Robertus de Brews 2°. coronatus in regem Scotiæ relegavit uxorem suam ad [a] suum patrem comitem Altoniæ in Hiberniam, quod admonuerat eum ne ferocius in regem Angliæ insultaret tanquam potentiorem.

Eodem anno 6. die Maii Da. Margareta regina Angl: apud Winton: peperit filiam nomine Alienoram.

Almericus de Valentia comes de Penbrok missus à rege in Scotiam ut eam expugnaret.

Postea rex accersivit nobiles & nobilium filium qui ordinem in Angl: militarem non acceperant. Venerunt sic jussi 300. nobiles, quos Eduardus princeps, filius Eduardi primi, cingulo militari Westmonaster: accinxit, stans propter tumbam, super summum altare. Et hæc fecit rex ut militiam versus Scotiam augeret.

Almericus de Valentia pseudoregem Scottiæ utcunque congressu belli pressit.

Conjuratrix de Bonham illa impiissima conjuratrix quæ secundo coronavit Robertum de Brews.

Illis temporibus captus est Simon Frisel, in quo pendebat tota Scottorum fiducia.

Simon de Frisel Scottus captus & suspensus Londini.

Herebertus de Norham, vir cunctis Scottis formosior, statura eminentior, Londini una cum ejus armigero Thoma de Boys capite truncati sunt.

Joan: de Seyton & Christoph: Germayne armigeri Roberti de Brues capti sunt. Joannes apud Novum Castrum super Tine, Christophorus apud Dumfres suspensus.

Ds. Neele de Bruis miles pulcherr: juventutis captus est Pag. 327.
& apud Berevicum tractus, & suspensus.

Thomas de Brues & Alexander fratres pseudoregis Scotiæ una cum aliquot regulis Hiberniæ, in ora Gallovidiæ captis, Cairleoli supremo suplicio adfecti, quorum capita portis urbis postea adfixa.

Hæc quæ sequuntur selecta sunt ex eodem de [b] quo superiora exemplari, sed alio autore scripta. Nam ex præfatione apparet eum libellum Margaretæ reginæ, uxori Eduardi, dedicasse. Et prima operis pars quasi integre constat de figura corporis & qualitate Eduardi regis.

Anno D. 1307. obiit rex Eduardus primus.

Anno D. 1312. Petrus de Gaston comes Cornubiæ decapitatus est apud Blakelow, & translatus est apud Oxon: postea

[a] Suum *MS.* [b] Quibus *MS.*

apud Langeley ossa ejus cum solennitate mag: in præsentia regis tradita sepulturæ.

Anno D. 1313. Gilbertus de Segrave consecratus est in episcopum London:

Eodem anno Mr. Thomas de Cobham, vir in utroque jure & in theologia eruditus, eligitur in episcopum Cantuar: sed papa, ejus electione cassata, Gualterum Reynold episcopum Wigorn: in archiepiscopum Cantuar: substituit.

Comes Gloverniæ de jure interesse debet inthronizationi archiepiscopi Cantuar: & munera officio praescripta inde percipere.

Anno D. 1317. Joan: 22. pont: Ro: dedit episcopatum Herefordiæ Magistro Adæ de Hereford. Et Thomas Cobham consecratus est in episcopum Wigorn:

Gauscelinus & Lucas de Flisco Cardinal: Ro: spoliati in Northumbria à Gilberto de Midleton.

Pag. 328. Anno D. 1319. Rex turpiter relicta obsidione de Berwik, & revertens per Pontem fractum à castellanis turpiter quasi illudendo est acclamatus. Unde rex vehementer iratus siluit donec tempus videret vindictæ opportunum.

Annò D. 1321. Humfredus de Bohun comes de Herforde, & Rogerus de Mortuo mari, & nepos cum multis aliis magnatibus Angl: spoliaverunt Hugonem Spensar patrem in Wallia, Marchia, & aliis locis. Similiter terras Joannis de Crumwel, & terras D[i]. Joan: de Handelee. Quia primus [a] istorum exheredavit. D. Joan: de Clifford, & quia secundus principalis fuit de consilio D. Hugonis Spensar patris.

Barptolemæus de Badelesmer, senescallus regis, descivit ad partes Baronum.

Hugo le Spensar pater exulat, filius autem transivit à Dovar Parisios in habitu abbatis de Langdon, ibique timens præsentiam Almerici comitis Penbrok rediit ad Edwardum regem Westmonaster: in eodem abbatis habitu, & tres dies jacuit ante pedes regis: sed pulchrum verbum ab eo habere non potuit.

Hugo Spensar filius deputatis sibi à rege custodibus Sanwici spoliat Dromundus naves episcopi Ro: ad valorem LX. M. librarum.

Rex molitur confusionem Barptolemæi Badelesmer. Et ne maximus foret præ ceteris in Cantia sicut solebat D[m]. Edmundum de Wodestoke fratrem suum comitem Cantiæ fecit.

Torneamenta & hastiludia apud Whitney in comit: Oxon: facta per comitem de Penbrok ex una parte, & Humfredum Bohun comitem Herford ex alia parte.

Barptol: Badelesmer contra inhibitionem regis venit de

[a] *Isto tantummodo in MS.*

Tillebery

Tillebery in Esthax: ad Hengham in Cantia, ubi receptus est Pag. 329.
à suis, & castrum suum de Leedes cum mag: comitiva ingrediebatur, & sic ad castrum suum de Chilham, & tunc ad Cantuar: pervenit cum 19. militibus linia armatura sub supertunicis coopertis. Armigeri vero illius ferro palam [a] discooperto ad feretrum beati Thomæ pervenit: unde tota civitas turbata est, & per aliquos de civitate qualiter se habuit regi nunciatum est.

Quo die venit ad ipsum Joan: Crumwel cum uxore petens auxilium & amicitiam, cui promisit omnem operam suam, & cum eo Oxonium ad barones transiit.

Interea rex, volens vindicari de dicto Badelesmere, Isabellam reginam Angl: ad Castrum de Leedes misit: quod quidem castellum rex prius dedit prædicto Badelesmer in escambium pro aliis terris de Indresse in Essax &c. ut negatus sit reginæ introitus in castellum. Hoc cognito Badelesmere, existens apud Whitney in comit: Oxford cum baronibus, misit Witteney.
ad prædictum castrum milites, constituens eis Constabularium Thomam de Aldone, mandans ne reginæ portas aperirent, sed castrum viriliter defenderent.

Badelesmer cognito quod rex castrum de Leedes obsedisset movit barones, ut versus Leedes tenderent & castrum ejus defenderent. Venerunt ad Kingeston super Tamisiam, sed ulterius progredi noluerunt. Et cum eis Badelesmer confusus recessit. Quo audito obsessi in castro de Leedes reddiderunt se regi.

Rex autem misit uxorem Badelesmer cum unico suo filio Egidio nomine, & cum filiabus suis, & D. Barptol: Burgessche militem, & uxorem ejus, & Thomam de Aldon constabularium castri ad turrim London statim fecit adduci. In die omnium sanctorum misit [b] duo milites ad castrum de Chil- Pag. 330.
ham, commissionem habentes, & petierunt, introitum pro D°. Rege. Quibus Henricus de Valoynes miles & constabularius dicebat se nolle tenere castrum contra Dominum regem, sicque castellum regi traditum fuit. Cujus deputatus erat comes de Batheles, sicque tradidit ei castellum cum omnibus bonis quæ ibi ad Badelesmer pertinebant.

Postea Walterus Colepeper, ballivus de 7. hundredis, in crastino omnium Sanctorum juxta castrum de Leedes fecit ad caudas equorum miserabiliter tractari & postea suspendi.

Thomas Colepeper & alii qui fueruut cum eo in castello de Tonbridge, audito regis adventu, fugiunt ad Hugonem de Andeley, qui cum baronibus aliis tunc extiterat.

Tunc missi sunt Galfridus de Say & Gul: de Dyne, justiti-

[a] Discooperti *MS.* [b] *Sic.*

arii regis, in Kantiam ad inquirendum de fautoribus Badelesmer [a] & justitiam facerent.

Hugones Spensarii revocati.

D Joan: Giffard bigas regis, cum armis versus Walliam tendentes, spoliavit.

Bremesfeld, alas Bromefeld. Unde rex, habita mag: deliberatione, versus castrum dicti Joannis, videlicet Bremesfeld, properavit, & funditus demolitus est.

Thomas de Lancastre negavit operam suam baronibus quamdiu Badelesmer cum eis in exercitu maneret. Quare à baronibus est derelictus, & à rege fortissime persecutus.

Barones, combusta una porta Brugenorth, intrant, spoliatis militibus regis & villa. Impunitas [b] simulato à rege data baronibus & eis adherentibus excepto Badelesmer. Hoc pacto venerunt ad regem duo Mortimarii, D[s]. de Audeley pater, & D[s]. Mauritius de Berkeley, qui tamen postea missi ad Walingford in carcerem. Venit etiam ad regem Robertus de . . . . . . principalis consiliarius comitis Lancastriæ, cum 200. hominibus armatis, qui paulo Nicolao Cryel traditur, & ad castrum de Dovar adducitur. Et Mr. Rees ap Poël ibidem.

Pag. 331.

Comes de Batheles constabular: exercitus Eduardi 2[i]. apud Burton super Trent ubi barones fugerunt.

Burton.

Barones fugiunt ad Tuttebyri, & inde ad Pontem fractum, ubi Richardus de Thammari in extremis laborans derelictus est.

Pons fractus obsessus. Sed constabular: antequam audiverat Humfredum de Bohun occisum fuisse ad Borowbridg, & Thomam Lancastre ejus dominum captum fuisse, noluit castrum reddere.

Anno D. 1322. Badelesmer 18. Cal: Maii tractus fuit à Cantuar: ad furcas de Bleen, & ibi suspensus. Deinde caput amputatum, & pilo apud Burgate adfixum. Corpus rursus suspensum.

D. Joannes Giffard tractus apud Glocestre.

n

D[s]. Hugo Audeley pater & filius gratiam habuerunt.

Hoc anno pastores ovium de Cornubia, & permaxima multitudo virorum, mulierum, & infantium mare transierunt in diversis locis Angl: versus terram Sanctam, credentes certive dictam terram subjugasse, & inimicos crucis Christi destruxisse. Sed in diversis locis in partibus transmarinis propter eorum transgressiones in patibulo sunt suspensi, aliqui incarcerati. Alii ut stulti furtive ad sua recesserunt.

Pag. 332.

Anno D. 1324. Stephanus Faversham, monachus eccles: Christi Cantuar: primus fuit de congregatione monacho-

[a] F. ut. [b] F. Simulate.

rum qui theologiam in clauftro dictæ eccles: legebat.

Nicolas de Cryel & Robertus de Kendale milites classe observabant, ne regina Angl: cum Eduardo principe clanculum applicarent.

Uxor Badelesmer cum Egidio filio ad sua restituti.

Gualterus archiepiscopus Cantuar: fugit vim London: qui episcopum de Excestre interfecerant.

Anno D. 1325. Eduardus 3. primogenitus Eduardi, cinctus est London baltheo militari à D°. Joanne, fratre comitis de Henaude, similiter & Joannes de [a] Bohun comes Herford: & multi alii in vigilia Purif: Beatæ Mariæ.

Anno D. 1326. exheredati in Parlamento Westmonaster: restituuntur.

Hoc anno maritimi Angl: 30. naves, plenas vinis & mercimoniis, per Normannos in loco qui dicitur Trade perdiderunt.

Hoc anno Mr. Jacobus de Berkele, episcopus Exon: obiit: papa autem eundem episcopatum dedit D°. Joan: de Graunson.

Hoc anno 13. Cal: Jun. Prior & capitulum eccles: Christi Cantuar: contulerunt scholas & regimen scholarium in Cantuar: Mro. Joan: de Elham mero [b] jura ipsa sede vacante.

Eodem anno 12. Cal: Jun: H. Gower archidiaconus Menevensis confirmatus fuit in episcopum Meneven:

g

Anno D. 1328. Mr. Mattheus Indelfelde confirmatus est in episcopum Bangor.

Gul: Le Zouch, Barptol: de Burwasch, Gilbertus de Tundeby Justitiarii regis in Cantia. Pag. 333.

Hoc anno Id: Octobr: Robertus de Holand, quondam secretarius Thomæ Comitis Lancastr: in quodam nemore juxta parcum de Henlee prope castrum de Windesore decapitatus est, & subito.

Eodem anno apud Novam Sarum rex dedit comit: Cornubiæ fratri suo Joanni de Eltham.

Et fecit Rogerum de Mortuo mari comitem Marchiæ.

Anno D. 1329. Edmundus de Wodestok, comes Cant: & avunculus regis, decapitatus est.

Eodem anno castrum de Berwik redditum regi Eduardo 3.

Gul: de Melton archiepiscopus Ebor: factus est regis thesaurarius.

Anno D. 1336. rex in parlamento London: de comit: Cornubiæ fecit ducatum, & dedit eum Eduardo primog: suo, una cum comit: Cestriæ, & ordinavit 5. comites, unum ad Derbeiam, alium ad Northampton, tertium ad Huntingdon, quartum ad Salesbyriam, quintum ad Gloverniam.

Anno D. 1347. Calisia obsessa reddita est Eduardo regi.

a Bo *tantummodo in MS.* b *Sic.*

Anno D. 1354. gravis seditio Oxon: inter cives & scholares, qui cives de circumadjacente patria collecta multitudine populi insurrexerunt, & ex eis plurimos occiderunt & vulneraverunt. Deinde discurrentes de bonis eorum nequiter spoliaverunt, tradentes libros eorum incendio. Propterea quoque Oxon: longo tempore erat supposita ecclesiastico interdicto.

Pag. 334. Anno D. 1359. Winchelsey Idibus Mart: à classe Normann deprædata est & partim incensa, quo tempore & captivos multos abduxerunt.

Anno D. 1364. [a] Eduardo principi natus est filius Eduardus in Vasconia in castello de Anglisham, qui anno septimo suæ ætatis obiit in Vasconia.

Hoc anno Joan: de Bukingham, portitor sigilli secreti D. regis, electus est ad episcopatum Lincoln: Sed episcopus Ro: propter exilitatem ejus literaturæ vix voluit eum admittere.

Simon Islep, fundator collegii Oxon: pro monachis principaliter ecclesf: Christi Cantuar: & secularibus ad invicem, obiit.

Post mortem Simonis monachi expulsi collegio favore Simonis de Langeham ejus successoris; sed postea monachi restituti collegio.

Anno D. 1369. in Parlamento episcopi qui fuerunt cancelar: & thesaur: & qui portabat sigillum privatum regis erant amoti, & seculares loco eorum subrogati. Et hoc fuit ordinatum, ut dicebatur, ad petitionem Dominorum in odium ecclesiæ.

Anno D. 1372. Eduardus le Dispensar bellator rediit à Lumbardia in Angliam.

Anno D. 1375. Edwardus le Dispensar obiit in castro de Cairdif, sepultus in monaster: de Twekesbyri.

Anno D. 1376. obiit Eduardus princeps Walliæ.

Hoc anno Mr. Adam Houghton episcopus Meneven: scilicet cancellar: & D: Henricus Wakefeld episcopus Wigorn: thesaur: erant facti. Et laïci, qui illa officia per prius occupaverant, erant amoti.

Guischardus comes Huntendunensis. Anno D. 1377. rex fecit quendam Vasconem militem magistrum suum nomine Guichardum comitem de Huntendune.

Hoc anno villa de Rye combusta à Francis.

Pag. 335. Anno D. 1380. Simon Sudbyri archiepiscopus Cantuar: factus Cancellar: Angl: Richardo le Scrope per invidiam amoto. Et Robertus Hales, Prior Hospitalis S. Joannis London. thesaur: efficitur, quæ quidem officia vitæ utriusque, proh! dolor, finem accelerabant.

Hoc tempore comes Marchiæ domuit feritatem Hibernorum, qui pro majori parte omnes terras comit: sui de Holvestre per longa tempora occupaverunt, qui Deo cooperante

a Eduardus *MS.*

felicem expeditionem nactus infra ſpatium medietatis unius anni [a] dejecit, vel undecim regulos ſibi ſubjecit & interfecit, & terras quas injuſte occupaverant recuperavit.

Hoc anno circa feſtum S. Laurentii Joannes Vian miles venit cum galeis Franciæ, & deprædavit, & combuſſit villas de Apledor & Rye.

Pag. 336. vacat.

Ex prologo Oſberti de Clare Prioris Weſtmonaſter: cænobii in vitam S. Eadburgæ virg. Pag. 337.

Ego Oſbertus municipii Clarenſis appellatus indigena.

Wintonienſibus in majori corporis ſui portione S. Eadburga præbet præſidium. Perſorenſes exornat gratia cœleſtium frequentata ſignorum.

Ex capitulo de genealogia Eadburgæ.

Cujus in Scripturis tanta legitur extitiſſe ſcientia, ut in Philoſophiæ ſtudiis ad unguem uſque perfecte diſertus orator exiſteret: & facundus interpres totum fere teſtamentum in idioma linguæ paternæ transferret. Alfredi regis Weſt-Sax. eruditio.

Alfredus rex incepit novum monaſter: Winton:

Alhſwida, uxor Alfredi regis, extruxit monaſterium Virginum Winton: cui præfecit Etheldridam, ruſque ampliſſ: poſ- nec Alfredus, nec Alhſwitha ſeſſionis arcis fundum contulit. Sed neuter prohibentibus fatis potuit opus inceptum complere.

Edwardus filius Alfredi finem novis impoſuit fundamentis.

Eadburga filia Edwardi filii Alfredi.

Eadburga felix vel beata civitas Anglorum lingua dicitur.

Ex libro Oſberti de vita S. Eadburgæ.

Edwardus rex obtulit Eadburgæ cum trima eſſet hinc ornamenta regalia, hinc eccleſiaſtica: ſed, puella data electione manum eccleſiaſticis appoſuit.

Eadburga traditur Etheldredæ abbatiſſæ educanda.

Edwardus & ejus uxor monaſter: S. Mariæ Wintoniæ conſummaverunt: quod Winton: antiſtes Ælphegus ſenior dedicavit.

Pag. 338, 339. vacant.

Alla & Muluca, milites Edwardi regis, contendebant de Canaga terra frugibus opima [b] quod rus eis in hereditatem obvenerat, uſque adeo ut jam gladiis rem diſcernerent. Pag. 340.

Quare privati ſunt hereditate illa, quæ poſtea precibus Eadburgæ data eſt monaſterio S. Mariæ Wintoniæ.

Eadburga fit ſanctimonialis in monaſter: S. Mariæ.

Eadburga febre correpta obiit.

a Decit *MS.* b Quos *MS.*

Ex libro Osberti de translatione S. Eadburgæ.

Eadburga soror Edmundi regis patris Edgari.

Æthelwoldus episcopus Winton: tredecim sanctorum corpora de ignobilibus tumulis extraxit.

Æthelwoldus episcopus Winton: transtulit corpus S. Eadburgæ in thecam pretiosam. Theca hæc postea à Danis spoliata est.

Ælfleda abbatissa monasterii S. Mariæ thecam S. Eadburgæ auro & argento revestivit.

Æluricus, cog: decrepitus, à curvo rectus factus precibus S. Eadburgæ. Hic Æluricus postea artem medicam didicit & exercuit in monaster: S. Mariæ Wintoniæ.

Vixit autem Æluricus usque ad tempora Algivæ abbatissæ, quæ de Colonia civitate Germaniæ ex generoso sanguine nativitatis traxit originem, & in novo Sanctimonialium monaster: quod capitolium dicitur Sæ. religionis didicit honestatem.

Pag. 341. *Ex libro Osberti de translatione aliquorum ossium S. Eadburgæ à monaster: S. Mariæ ad Persorense cœnobium.*

Comes Alwardus, qui Persorense cœnobium in honorem S. Mariæ construxit.

Lelandus.

Alwardus non erat primus fundator Persoren: monaster: sed veteris, à Danis destructi, reparator.

Huic Alwardo agnomen Wada Angl: sermone à consanguineis ipsius est inditum, quod apud provinciales usque in diem non delevit hodiernum.

Alwardus nepos Algivæ abbatissæ monaster: S. Mariæ Winton:

Algyva abbatissa filia Ethelwoldi comitis extitit: cui Etheldrida, quæ regi postmodum Eadgaro juncta est connubio carnali, genitura mater fuit.

Alwardus petiit ab Algiva abbatissa partem relliquiarum S. Eadburgæ.

Sinciput itaque S. Eadburgæ cum aliquibus costis & minutioribus ossibus accepit Alwardus ab Algiva centumque ei latenter libras enumeravit probatæ monetæ.

Alwardus acceptas reliquias in Persorensi collocavit ecclesia pridie Id. Octobr:

Wido abbas Persorensis.

Sæva pestis in oppido Persorensi.

Missa celebrata apud S. Ægidium oppidum Persore lustratur fereto S. Eadburgæ.

Rogerius Prior Malverniæ.

Clemens Prior Lanhondenensis.

Venerabilis Prior Lantoniæ nomine Clemens & opere vir singularis religionis, & elimatæ scientiæ [a] præcluis suo luxit tempore inter illustres viros Angliæ.

a *Id est*, præclarus *vel* inclytus.

Regi-

Reginaldus abbas Persorensis.

Ex libello incerti autoris de vita Sancta Fredeswidæ virginis. Pag. 342. S. Frediswida.

Circa A. D. 727m. Didanus quidam subregulus civitatem Oxeneforde incolatus sui frequentia honestabat.

Safrida uxor Didani.

Frideswida filia Didani & Safridæ.

Algiva femina religiosiss: erudivit Frideswidam. Algiva forsan abbatissa monaster. S. Ma.iæ Winton:

Frideswida fit Sanctimonialis, & 12. nobiles puellæ ejus exemplum secutæ sunt.

Didanus, conjugis nuper amissæ dolore percussus, eccl: infra urbis ambitum construxit, & in honore S. Mariæ ac omnium sanctorum dedicatam filiæ commendavit poscenti.

Ex regis itaque munificentia diversoria religioni aptiss: secus eccl: construuntur.

Rex Algarus, inflammatus amore Frideswidæ, eam quamvis monacham in oxorem expetit.

Frideswida fugit rapta navicula per Tamesim ad Bentonam, villam decem millium passubus hinc distantem, & sylvam vicinam petit, ubi in derelicto porcorum [a] mapali hedera obducto delituit.

Algarus comminatur excidium urbi Oxenfordensi non inventa Fredeswida.

Algarus in pœnam tyrannidis superum vi oculorum lumen amisit.

Hinc innatus est horror regibus Angliæ, ut nec unus profecto successorum ejus Oxenfordiam præsumat intrare. Superstitio ne reges Oxonium intrent.

Mansit Frediswida 3. fere annis in solitudine præfata, sed non ignota incolis.

Frediswida conscensa navicula propere venit ad prædium Oxon civitati propinquum, quod Buseneia dicitur, ubi oratorium construxit ac ædificia. Buseneia.

Erat in prædicto prædio locus Thornebyri dictus solitarius, ac religioni aptus, ubi oratorium construxit. Thornebyri.

Frediswidæ precibus fons erupit in Thornebyri.

Obiit S. Fredeswida 14. Cal: Novembr:

Sepulta est in eccl: S. Mariæ Oxoniæ prope Tamesim.

Æthelredus rex, combustis Danis qui in ecclesiam S. Mariæ confugerant, ambitum ecclesiæ sicut ante voverat ampliavit.

Ex libro Annalium Joannis Bevyr, qui à tempore regni Inæ regis West-Saxonum usque ad annum D. 1306. multorum historias deslloravit. Pag. 343. [Jo. Castorens.] Joannes Bever monachus West-monaster:

Anno D. 1091. Gul: Rufus restaurat civitatem Cairleolensem, & ex australibus Angl: finibus illuc habitatores transmisit.

[a] *Id est*, casula.

Alwinus

Alwinus fundator monasterii de Bermundesey obiit 1094.

Anno D. 1106. Robertus dux Norman: captus lumine oculorum privatus est, salvis tamen orbiculis.

Anno D. 1115. obiit Lofstane Domesman, & sepultus est Bermundesey.

Anno 1117. Robertus primus Prior cœpit inhabitare Mertoniæ.

Anno D. 1119. obiit Petrus Prior de Bermundesey primus.

Anno D. 1130. Algodus primus Prior S. Mar. de Southwark obiit. Successit Ælgarus.

Anno D. 1134. Robertus Curthose dux Norman: obiit in custodia, sumpta mœroris caussa quod frater ejus rex Henricus robam ex scarleto suo corpori parum quadrantem ei tanquam contempto transmiserit potius quam novam fieri pro eo curaret.

Anno 1140. Aldewinus fundator de Malverne obiit.

Gul: de Mandeville firmavit turrim London: anno D. 1141.

Robertus London: episcopus captus apud Fuleham à Galfrido Mandeville.

Anno D. 1144. Stephanus rex prohibuit comitem Glocestr: à [a] c construxione Flandrensis castri, fugavit, & municipium in suam potestatem suscepit.

Anno 1160. Maria abbatissa Rumesiæ, filia regis Stephani, nupsit Matthæo comiti Boloniæ, ex qua duas sustulit filias.

Anno D. 1176. Richardus comes de Striguil obiit.

Gul: comes Arundel hoc anno obiit, & sepultus est apud Wimundesham, unde patronus fuisse dinoscitur.

Anno D. 1185. Gaufridus comes Britan: obiit, relinquens ex Constantia, filia Conani comitis Britan: duas filias, quo tempore Constantia gravida fuit Arturo.

Arturius. Anno D. 1191. inventa sunt ossa Arturi Glasconiæ.

Anno 1195. Prior Hospitalis Hierusalem fit episcopus Bangor.

Anno D. 1199. Divortium inter Hauwisiam, filiam comitis Glovern: & Joan: regem, eo quod contingebant in 3. gradu consanguinitatis.

Pag. 344. Joannes facto divortio duxit in ux: Isabellam, filiam comitis Engolismi.

Anno D. 1210. Matildis femina nobiliss: uxor Gul: de Brausa, & filius ejus Gulielmus & heres apud Wyndelesore miserabiliter fame perierunt, jubente rege Anglorum Joanne.

Gul: maritus Matildis fugiens apud Shorham mutatis vestibus tanquam medicus transfretavit in Franc: & paulo post Parisiis obiit.

Habuit autem Joannes rex fautores & consiliarios præcipuos in hoc errore Gul: fratrem suum comitem Saresbiriæ, Albericum

[a] Sic.

bericum de Ver comitem Oxon: Gaufridum filium Petri Justitiarium Angl: tres episcopos, Philippum Dunelmensem, Petrum Winton: & Joannem Norwicens: Richardum de Marisco cancellar: suum, Hugonem de Nevil prothoforestarium, Briennium de Insula, Galfridum de Lucy, Hugonem de Baillol. & Barnardum fratrem ejus, Gul: de Wrotham custodem Portuum, Robertum de veteri ponte, Fulconem de Cantelou, Reginaldum de Cornhul vicecomitem Cantiæ, Robertum de

Richardus de Marisco.

c

Braybeuf, & Henricum ejus filium, Philippum de Lovetotis, Joannem de Bassingburne, Philippum Marcum [a] castellinum de Notingham, Petrum de Malo lacu, Robertum de Gaugi, Girardum de Athie, Ingelardum nepotem ejus, Gul: Breuere, Petrum filium Huberti, Thomam Basset, Falcasium de Breaute natione Normannum, & alios quam plures.

Anno D. 1212. Maugerus episcopus Wigorn: ob libertatem ecclesiæ Angl: & executionem justitiæ exul obiit apud Pontiniacum.

Eodem anno Southwerk combusta est, & capella super pontem.

Runemede, id est, pratum consilii inter Stanes & Windelesshore, eo quod antiquis temporibus ibi de pace regni sæpius consilia tractabant.

Ubi Barones & regii consilium de pace capiebant.

Joannes rex cepit castrum Roffense, in quo Gul: de Albineto & alii barones.

Savaricus de Melleone, Girardus de Scotingin, Gualterus Buc,	capitanei extraneorum quos Joan: rex conducebat.

Castrum de Berwic captum à Joanne rege. Pag. 345.

Anno 1216. castrum de Cantebrige à baronibus captum.

Odiham castrum à Ludovico filio Galli captum.

Henr: 3. juvenis.

☞ Gul. Marescallus comes Penbrok, rector regis & regni.

Gul:Marescallus comes Penbrochiæ.

Gul. de Breaute, frater Falcasii de Breaut, capto castro Bedefordiæ suspensus est.

Joan: Giffard miles illustris genere occisus spiculo in obsidione Bedeford.

Richardus Magnus Lincoln: cancellar: cassata electione Gualteri monachi Cantuar: fit episcopus Cantuar.

Gilbertus de Clare comes Gloverniæ obiit in Britannia anno 1230.

Sidingeburne in Cantia.

Anno D. 1232. Ranulphus comes Cestriæ & Lincoln: obiit apud Walingforde.

Gilbertus Basset spoliatus de manerio de Netherhaven in Wileshire à Joan: rege.

[a] Sic.

Guarinus Baſſet occiſus in aſſultu caſtri de Cairdif.

Anno D. 1235. Diluvium in mariſco de Wiſebeche.

Richardus heres comitatus Glovern: Margaretam filiam Huberti de Burgo comitis Cantiæ in ux. accepit.

Anno D. 1237. Joannes Scotus comes Ceſtriæ potionatus, ut dicitur, obiit.

Anno 1238. Alienora comitiſſa Penbrok ſoror Henr: 3. nupſit Simoni de Monteforti: quod conjugium præſente Simone Romæ confirmatum.

Eodem anno Richardus de Clare, filius comitis Glover: nupſit Matildi, filiæ comitis Lincoln:

Tarentum in Wileſhir. Hoc anno Joanna regina Scotiæ, ſoror regis Angl: quæ venerat ut fratrem viſitaret, obiit apud Tarentum domum Sanctimonialium.

Henr: Turbevil miles præclarus.

Maideſtan epiſcopus Hereford: fit Franciſc: Oxonii.

Iſabella uxor Richardi comitis Glovern: obiit ſub partus diſcrimine.

Pag. 346. Odo de Kilkenni, tanquam anteſignanus ſcholaſtic: ſeditionem Oxon: contra Othonem legatum facientium, cum aliis octodecim ſcholaſticis captus & in carcerem detruſus.

Joanna regina Scotiæ, ſoror regis Angl: obiit in Anglia, & apud Tarentum ſepulta eſt.

Mr. Richardus de Wendour epiſcopus Roſenſis.

Defuncto Petro Winton: epiſcopo, rex omnino promovere ad eam ſedem ſtudebat Gul: electum Valentini comitis Flandrenſis fratrem: ſed monachi elegerunt Wilhelmum de Rale familiariſſ: regis, quem ipſe rex indignatus ſtatim reppulit, & ſimili modo epiſcopum Ciceſtriæ ab eiſdem electum, & officio Cancellariæ privavit.

Simon de Monteforti à tranſmar: partibus veniens ſubito factus conſiliarius regis.

Anno D. 1239. Alexander epiſcopus Coventrenſis obiit Andevoræ, pro quo Canonici tandem elegerunt Hugonem Pateſhul theſaurarium regis de Scaccario.

Anno eodem Edwardus regis primogenitus natus Weſtmonaſter: 14. Cal: Julii.

R. de Maideſton epiſcopus Herefordenſis cedens epiſcopatui factus eſt frater Prædicator: Oxon.

Gul: de S. Joanne & Henr: de Turbeville obierunt.

Hubertus de Burgo ut ſibi placaret regem, reſignavit caſtra, Blanchum caſtrum, Groſſemont, Stenefrith, & Haedfhfeld.

Gul. de Rale ex electo Norwicenſi fit tandem epiſcopus Winton.

Anno D. 1240. obiit Gul: comes Warennæ London: 10. Cal. Jul.

Gul.

Gul: de Haverhul canon: S. Pauli London: fit thesaurarius regis pro Hugone Pateshul.

Joannes comes Lincoln: obiit.

Petrus de Egleblank fit episcopus Hereforden:

Joannes filius Roberti unus de præcipuis baronibus borealis partis obiit.

Anno D. 1241. comes de Alba Marla, Gul. de Fortibus, Petrus de Malo lacu, & alii nobiles iter Hierosoly: accipiunt.

Petrus de Sabaudia, avunculus reginæ, fit comes Richemont. Pag. 347.

Gilbertus Marescallus comes de Penbrok, extra villam Herefordiæ toto corpore confractus in hastiludio, obiit, & London: delatus ibidem sepultus est. Gualterus frater ejus vix comit: adeptus est, quod Gilbertus hastiludium celebraverat, prohibente rege.

Rogerus episcopus London: obiit 4. Cal. Octobr.

Hugo de Pateshul episcopus Cestrensis obiit 7. Id. Dec:

Robertus de Somercote Anglus Card: obiit.

Stephanus Segrave, Walterus Lasci, Gilbertus Basset, Joannes Bysette Angl: protoforestarius Robertus Marmion, Petrus de Bruse, & Viscardus Leydet [a] obierunt.

Eudo frater comitis Richardi, Haimo Peche, Balduinus de Betune, Joannes filius Joannis dicti comitis senescallus, Joannes de Bello campo miles elegantiss: Girardus de Furnivaulx, & alii obierunt eundo in terram sanctam, vel redeundo.

Anno Di 1242. Richardus comes Cornubiæ rediens à Francia in Angl: naufragio jactatus venit ad quandam insulam prope Cornubiam, quo tempore votum fecit ædificaturum se cœnobium: id quod præstitit.

Richardus de Burgo, vir mag: possessionum in Hibernia, & Hugo de Lacy, vir potentiss: obierunt.

Jocelinus episcopus Bathon: obiit, plenus dierum.

Anno D. 1243. Mortuo abbate Eoveshamens: electo Coventrensi monachi elegerunt præcentorem suum Gul. de Monte Pessulano. Sed rex elect: obstitit.

Gul. electus Winton: venit nudis pedibus ad portas Winton: sed repulsus à militibus regis urbem interdicto supposuit.

Anno D. 1244. Rogerus Præcentor Sarum fit episcopus Bathon.

Radulphus de Nova villa, Angl: cancellarius, episcopus Cicestrensis, London: in nobili palatio suo, quod à fundamentis construxerat, non procul à novo templo & domo conversorum obiit Cal. Febr.

Thomas de Monemuth & Rogerus Mouhant marchii potentes in finibus Walliæ.

Pag. 348. vacat.

[a] Obiierunt *MS.*

Pag. 349. *Ex libro Annalium, cui titulus Memoriale fratris Gualteri de Coventre.*

Joannes rex Angl: genuit Henricum regem Angl: Richardum regem Alemanniæ, Izabellam Imperatricem, Alienoram comitissam Penbroke, & Joannam principem uxorem Lewelini veteris.

Richardus rex Alemanniæ genuit Henricum & Edmundum comitem Cornubiæ.

Simon Montisfortis, comes Leircestriæ, genuit Henricum, Simonem, Emericum, Guidonem, Richardum, & Alienoram uxorem Lewelini ultimi ex Alienora Henrici 4. patris Edwardi illustris regis Angl:

Henr: 4: appellat. ratione Henrici 3. regis, qui una cum Henr: 2. patre suo regebat.

Port-hunde, i. e. oppidum canis. Leyland. Forsan rectius Portus canis marini.

Dux Alfhelmus prope Salop: ducem à Godwino Porthund Edrici comitis Merc: interfectus. Parvo interjecto tempore filii ejus Wlfeagus & Ufegetus jussu regis Ægelredi apud Cocerham, ubi ipse tunc degebat, cœcati sunt. Cokerham.

Ceolegia vicus in Barokshir prope Walingford.

Brictricus frater Edrici Streona ducis Merc:

Edricus Streona habuit in uxorem filiam regis Ægelredi nomine Egitham.

Wathlingestreate, i. e. strata, quam filii Wathle regis ab occidentali mari usque ad orientale per Angl: straverunt.

Lindisienses.

Fisburgenses.

Athelmarus comes Danoniæ tempore Canuti regis.

Edmundus Irenside duxit in uxorem apud Maildulphi urbem relictam conjugem Sigeferthi Aldgytham, contra voluntatem patris sui. Hic Sigefertus cum Morkaro fratre suo paulo ante interfectus. Fuerunt filii Eanigmi, potentes inter Seonenburgenses, dolo Edrici Streonæ interfecti.

Utredus comes Northumbr. à Turebrando jussu Canuti regis occisus.

Et cum eo Turketillus Neavanæ filius.

Edwinus, regis Edmundi Yrenside frater germanus, exulat.

Edwius, frater Edmundi regis, dolo Edrici occisus.

Pag. 350. Edwardus & Edmundus regis Edmundi Yrenside filii.

Wlstanus archiepiscopus Ebor: Hely sepultus.

Ealnotus Lincoln: episcopus quondam Kamesigensis præpositus.

Eathericus Lincoln: episcopus in monaster: Kamesiæ sepelitur.

Edwardus confessor rex frater uterinus Hardecanuti regis.

Thuri Mediterraneorum Anglorum, Leofric Merciorum, Godwinus

Godwinus Westsaxonum, Siwardus Northumbrorum, Rom. Magesetensium comites tempore Hardecanuti regis.

Alunordus episcopus London: qui ante & post acceptum episcopatum abbatis jure Eoveshamensi cœnobio præfuit, obiit Ramesige, ubi & sepultus est.

Gunilda filia Witgeorni regis, & [a] soror Canuti regis, & uxor comitum Hacuni & Haraldi, morte viduata cum duobus filiis Hemingo & Turkillo exulat Angl.

Deus Helith colebatur in pago de Cernel tempore Augustini Angl: apostoli.

Elwoldus frater Edmundi regis & martyris heremita apud Cernel. Cui postea succedens Ælwardus, homo prædives, cœnobium eo in loco D°. Petro construxit.

Noverca Edwardi martyris fecit monaster: Ambresbiriæ caussa pœnitentiæ.

Hibernienses pyratæ [b] transeuntes Wege flu: Dimedham incenderunt.

Godwinus comes in Cantia, Sudsaxonia, Westsaxonia.

Filius Godwini primogenitus (Suanus) comes in Oxenfordia, Glovernia, Herefordia, Somersetia, Barrochia.

Haroldus alter filius comes in Estsaxonia, Estanglia, Huntingdonia, Grantebrigia.

Eodulphus comes, Godæ, sororis Edwardi regis, filius.

Godwinus comes exulat cum Githa uxore & 5. filiis.

Tosti filius Godwini duxit Juditham, Balduini Flandren- *Pag. 325.* sium comitis filiam, in uxorem.

Egitha regina, Edwardi regis uxor, & filia Goduini comitis repudiata.

Ægelwinus comes factus monachus apud Deorhurste, sed sepultus apud Persore.

Eadnotus episcopus Lincoln: construxit ecclesiam S. Mariæ de Stow. Leofricus comes Mer: prædia & ornamenta adjecit.

Edwinus dux Merc: & Morcharus comes Northumbrorum. Leland: Fratres, ut memini, fuerunt.

Paulus comes Orcadum.

Egelmarus episcopus Estangl: frater Stigandi archiepiscopi Cantuar:

Osherus, Wicciorum subregulus, inter primos fundatores Wigorn: ecclesiæ numeratur.

folke

Conspiratio comitum Southfolk, Hereforde & Northumbre apud Yxmnga in pago de Grantebrige.

Egitha, uxor Edwardi regis & confess: ac germana Haroldi regis, sepulta est Westmonaster:

a *Sororis MS.* b *Transeunte MS.*

Bernardus

Bernardus de Novo Mercato,
Rogerus de Laceio,
Radulphus de Mortuo mari, } conſpirant in finibus Walliæ contra Gul: Rufum.

Odo de Albamarla tempore Gul: Rufi.

Res Wallanorum rex, in Paſcha prope Breknoc occiſus in pugna, & nomen regium cum eo extinctum.

Gerardus epiſcopus Ebor: obiit, pro quo Thomas, prædeceſſoris ſui Thomæ fratruelis, eligitur.

Novum opus de Cireceſtre inceptum ab Henr: primo.

Everardus epiſcopus Norwicen: tempore Henr. primi.

Rogerus, nepos Gaufridi de Clinton, Bukingamienſis archidiaconus, factus epiſcopus Ciceſtrenſis ſub finem reg: Henr: primi.

Richardus filius Urſi virum ſe oſtendit Lindi in gratiam Stephani regis, qui ibidem captus fuit una cum filio Urſi Richardo.

Stephanus rex obſedit caſtellum de Newbyri, quod non procul eſt ab Winton: & expugnavit.

Caſtrum Malmeſbyri cum oppido ab Henr: filio Matildis juvene captum.

Rex Stephanus pugnaturus cum Henrico apud Malmeſbyri inundatione Avonæ & procella in faciem ejus verſa receſſit Londinum.

Jordani, capitanei Stephani, Malmeſbir: virtus in defendenda magna caſtelli turre.

Pag. 352. Drache caſtellum.

Stephanus rex diruebat caſtellum nomine Drache prope Eboracum.

Rolandus captus ab Henr: 2°. in Wallia.

Duellum inter Henricum de Eſſex & Robertum de Mounfort.

Conſilium apud Clarendon.

Conanus, dux Britanniæ, ex ſorore Gul. regis Scottorum filiam reliquit heredem, quam Gaufridus duxit, & genuit Arturum, & ſororem ejus Alienoram.

Dubito num Alienora germana ſoror fuerit. Uterinam fuiſſe ſcio.

Henricus de Agnis nobiliſſ: Baronum Angl: cum uxore, & 2. filiis, & Radulpho de Bello monte, medico, & familiari epiſcopo, & Gul: de Sulennio cum multis aliis nobilibus naufragio perierunt transfretando è Normannia in Angl:

Percuſſores Thomæ Beket ſeceſſerunt in occident: Angl: partes uſque ad Cnareſburg, villam Hugonis de Morevilla.

Henricus 2. à Penbroke 400. mag: navibus Hiberniam petiit.

Prodiga liberalitas Henrici, filii regis Henr: 2. conſpirantis in patrem.

Tota Cantia cum caſtello de Doure & Roffenſi data ab Henr:

Henr: filio rege Philip: comiti Flandriæ.

Kirketune in Lindesey data Mattheo Philip: fratri comiti Bononiæ.

Terra de Northumbrelande data Gul: regi Scott:

Comitatus de Huntingdon & Grantabrigiensis datus in augmentum Davidi, fratri Gul: regis Scott:

Custodia castelli Norwicensis data Hugoni Bigot & heredibus suis.

Hugo de S. Maura, Gul. de S. Maura, Jocelinus de S. Maura.

Autores proditionis in Henr: patrem regem.

Gul: rex Scot: & David frater ejus. Robertus junior comes Leircestr: Robertus comes de Ferrares. Comes Hugo Bigod. Hugo comes Chestre. Rogerus de Moubray, & Nigellus, & Robertus filii ejus. Haymo de Mascy. Th: de Muschamp. Robertus de Loundres. Gaufridus de Constantine. Richardus de Morvilla.

Haimo de Mascy tenuit castellum de Doneham & de Ullerwele.

Doneham } Ullerwele } castella.

Pag. 353. Gaufridus de Constantine tenuit castel: de Stokeport.

Stokeport castel: Forsan Stopord super ripam Mersey in Castria.

Richardus de Moreville tenuit castel: de Lauuedra. Lelandus. Hic Moreville unus fuit procerum Gul. regis Scottorum.

Lauuedra castel:

Reginaldus comes Cornubiæ advunculus regis.

Reginaldus comes Cornubiæ nothus Henrici primi.

Robertus comes Leyrcestre obsedit & cepit castellum de Hageneth, quod Ranulphus de Broc habuit in custodia. Hageneth castellum.

Robertus de Vallibus custos Carleoli.

Castellum de Lidel, quod fuit Nicolai de Stoteville, à Gul: rege Scotiæ captum. Nicol: Stoteville.

Castella regis de Burgo & de Appleby, quæ Stoteville custodiebat, capta à Scotto.

Hirebthle castellum Odonelli Unfranvile à Scotto captum. Castellum ejusdem de Prudeho obsessum, at non captum.

Duces Angl: exercitus cum Gul: Scottorum rex apud Alnewic caperetur.

Robertus de Stoteville.

Gul: de Stotevile ejus filius.

Gul: de Vescy.

Randulphus de Glanville.

Randulphus de [a] Tilley constabular. familiæ episcopi Ebor.

Bernardus de Bailiol.

Odonellus de Unfranville.

[a] *Sic, cum duob. punctis sub e.*

7 Gaufridus

Gaufridus Lincoln: electus filius Henr: 2[i]. cepit castellum de Axholm, & de Malesard Rogeri Moubray. Et firmavit quoddam castellum apud Topeclif, & tradidit custodiendum Gul: Stoteville.

[23. H. 2.] Anno D. 1176. obiit Richardus comes de Strigul, quem rex Hiber. justitiarium fecerat.

Hoc anno castella de Malesard & Treske, & castella de Fremelingham & Bungey diruta jussu Henrici patris regis.

Item castellum & mœnia Leircestr.

Baronia Chahannes. Gul: de Chahannes, odio ductus comitis Leircestr: domini sui, voluit tenere Baroniam suam à rege, non à comite: sed ☞ Henr: rex consilio justo noluit comiti injuriam facere.

Henr: pater rex dedit Davidi regi Norwal: qui sororem suam in uxorem duxerat, terram de Hellesmaria. Et dedit

din

Principes Walliæ. Rheso Sudwalliæ terram de Mernid.

Rex Henr: constituit Oxon: Joannem filium regem Hiber: David, Rhesus, Catwalanus rex de Delwaine, & Owenus de Keveliauc, Griffinus de Bromefeld, & Madocus filius Jereuerdi Crundon, venerunt Oxon: ad Henr: 2.

Pag. 354. Gaufridus, nepos Rogeri episcopi Ebor: præpositus Beverlacen: & cancellar: Henrici filii regis Angl: & Robertus, magister scholarium Ebor. vir omni morum honestate redimitus, inter transfretandum inter Angliam & Norman: naufragio perierunt.

Hugo de Lacy offendit regem, quod sine ejus licentia ceperat sibi in conjugem filiam regis Conactiæ secundum morem patriæ illius. Qua propter rex novos custodes transmisit qui Dubliniam servarent.

Anno D. 1181. Hugo comes Cestriæ obiit, & Ranulphus filius ejus ei successit.

Gul. de Mandeville comes Albemarlæ anno D. 1184.

Hoc anno Ranulphus Poer vicecomes Glocestre ab Wallis interfectus.

Anno D. 1183. Henricus rex & Gaufridus filii regis 2[i]. moriuntur.

Hoc anno rex Henr: dedit episcopatum Lincoln: Gualtero de Constantiis clerico suo, qui vicaverat 18. annis, scilicet à tempore Roberti de Thennay episcopi.

Simon tertius comes de Huntingdone obiit anno D. 1184. Rex reddidit comitatum illum Gul: regi Scot: qui illum statim dedit Davidi fratri suo.

Gilbertus de Plumton nobilis miles injuste à Ranulpho Glanville condemnatus Wicestriæ, & ad crucem perductus, clamore populi & episcopi Baldewini autoritate liberatus, & postea à rege juste dimissus. Anno

Anno D. 1186. Robertus de S. Albano Anglus duxit in uxorem neptem Saladini.

Hoc anno Paulinus de Leedes eligitur ad episcopatum Carleoli, quem refutavit: & ut episcopatum acciperet, obtulit ei rex quod episcopatum illum ditaret trecent: marcarum redditibus, videlicet de ecclesia de Bamburc, de Scarburg, capellaria de Tikil, & 2s. maneriis prope Cairlile.

Anno D. 1186. Ermengard, filia Richardi vicecomitis de Bellomonte, nupsit, rege Henr: procurante, Scottorum regi in capella de Wodestok.

Anno D. 1188. tota fere villa de Beverlaco cum nobili ecclesia S. Joannis episcopi combusta est.

Hoc anno obiit Gilbertus de Semplingham.

Liberalitas Richardi Ducis Aquitaniæ & Normanniæ paulo antequam coronatus esset in regem Angl: Pag. 355.

Dedit Joanni fratri suo comitatum Moretonii, & comitatum Cornubiæ, & Dorset, & Sumersete, & Notingham, & Derbishire, & comitatum de Lancastre, & castellum de Merleberge, & de Luthegareshale, cum forestis, & omnibus pertinentiis suis: Et honorem de Walingford, & honorem de Tikehil, & honorem de Eya, & comitatum Glocestre cum filia comitis, & eam fecit ei desponsari statim Baldewino archiepiscopo Cantuar: prohibente quia erant consanguinei in 4 gradu. Præterea dedit illi le Pek, & Bolesoures. Sed quædam castella prædictorum comitatuum & honorum retinuit in manu sua.

Scribit paulo inferius comitat: Cornub: Devon: Dorset & Somerset datos paulo post coronationem Joanni.

Bolesoures castellum.

Præterea idem dux dedit Andreæ de Chavenni filiam Radulphi de Dols, cum honore castri Radulphi in Berria, quæ fuerat uxor comitis Baldewini de Rivers, & statim fecit eos desponsari apud Saresbiriam in præsentia Alienoræ reginæ.

Et Gulielmo Marescallo filiam comitis Richardi de Striguil.

Et Gilberto filio Rogeri filii Rainfray filiam Gul: de Lancastre.

Gul: comes Marescallus accepit in uxorem filiam Richardi comitis de Striguil.

Et Gaufrido fratri suo notho, qui quondam fuerat electus Lincoln; archiepiscopatum Eboracensem.

Thesaurus Hen: 2i. regis excedens centum M. marc:

In coronat: Richardi regis.

In processione inter abbates & episcopos 4. barones portabant 4. candelabra aurea.

Godefridus de Lucy portavit pileum regis.

Gul: Marescallus comes Striguliæ portabat reg: sceptrum.

Gul: Patricii comes de Saresbyri portabat virgam auream.

David frater Gul: regis Scotiæ comes Huntingdon, Joannes comes Moretonii frater regis, Robertus comes Leircestriæ, } portabant gladios ante regem.
Sex comites portabant insignia & vestes super scaccarium.
Gul: de Mandeville comes Albemarle portabat coronam.
Rex medius ibat inter duos episcopos.
Quatuor barones portabant umbraculum super regem.
[a] * Joannes Marescallus portabat calcaria.
Rex in offertorio missæ obtulit marcam puri auri.

Pag. 356. Sandeberge. Richardus rex vendidit manerium de Sanberg Hugoni episcopo Dunelmensi pro 600. marcis.

Vendidit rex etiam Hugoni comitatum Northumbriæ pro tempore vitæ suæ.

Henricus frater Gul: Marescalli factus à rege Decanus Ebor:

Mildilhale. Sampson abbas S. Edmundi emit à rege Mildilhaul.

Hugo de Puteaco nepos H: Dunelmen: episcopi comes de Bahar super Setanam [Sequanam c] obiit, & sepultus est in Galilea apud Dunelmum.

Galilea locus in occidentali parte Dunelmensis ecclesiæ.

Rex Richar: dedit Gaufrido fratri suo electo Ebor: villam de Wicumba cum pertinentiis in Anglia. Et in Normannia comitatum Gisfardi. Et in Andegavia honorem de Blangery.

Post discessum Richardi regis contentio inter Hugonem Dunelmensem & Gul: regis Cancellar: episcopum Elien: quis eorum major haberetur.

Gul: episcopus Elien: procurente Richardo rege, fit legatus totius Angl: & Scotiæ.

Joanna reg: Siciliæ ex custodia per Richar: regem fratrem suum liberata.

Anno D. 1190. Richar: rex dedit Othoni nepoti suo, filio Matildis sororis suæ, quondam ducissæ Saxoniæ, comitatum Ebor:

Sed postea dedit ei in commutat: comitatus Ebor: Pictavensem.

☞ Robertus comes Leircestr: in Romania versus terram Hierusalem obiit anno D. 1190. [Rob. Blanchmaines.]

Discordia Messanæ inter Regem Richardum & Gul: de Barres, militem regis Franciæ, in pugna equestri cum cannis.

Robertus de Brechville, filius Roberti comitis Leyrcestriæ, quem rex die præcedente accinxerat gladio comitatus patris sui, injecit manum in Gul: de Barres. Sed rex prohibuit statim.

Robertus Brechvile 4[s]. ut colligo, post conquestum Leircestriæ comes.

[a] *Sic, cum asterisco.*

Beran-

Berengaria, filia regis Navarræ, nupsit Richardo regi Angl: apud Limeszun in Cypro insula.

Rex Cypri conjectus in vincula ex auro & argento facta. Isasius rex.

Cypros insula tradita in custodiam Richardo de Camvile, & Roberto de Turneham, à Richardo rege Angl: Pag. 357.

Richardus de Camville relicta Cypro venit ad Acon, ubi mortuus est.

Radulphus filius Godefridi miles Richardi regis, & custos Isasii regis Cypri, obiit Tripoli.

Gul: de Pratel, familiaris Richardi regis, occisus est extra muros Joppe à Saracenis.

Gul: de Ventdeuale factus custos castel: de Tikhil in Angl: [quod antea fuit Gaufridi Martel.] Vendeuale.

Richardus de Pek factus custos castri de Bolesofres.

Comes Rogerus Bigot accepit castrum de Hereford in custodiam.

Gualterus filius Roberti accepit castellum de Ey in custodiam.

Gul: Marescallus comes Striguil ostendit senatui Angl: literas Richardi regis.

Bolesofres castel: ut ex histor: app: circa fines provintiæ de Darby. [a] Est in Scardale, ut memini".

Ex hoc loco apparet Gul: comitem Marescal: alium esse à comite Bigotto.

Rosamunda, Henr: 2[i]. concubina, translata è celebri tumulo ad incelebrem per Hugonem episcopum Lincoln:

Abbas pontis Roberti in Sudsaxia.

Hubertus Walterus episcopus Saresbiriensis electus in archiepiscopum Cantuar:

Henricus Marescallus, frater Gul: comitis Marescalli, decanus Ebor: fit episcopus Exoniensis.

Henr: abbas Glessenbiriensis fit episcopus Wigorn:

Richardus rex in Angl: reversus dissesiavit apud Notingham Girardum de Caumville de castello & vicecomitatu Lincoln: Et Hugonem Bardulf de vicecomit: & castello Ebor: & castello de Scardeburg, & de custodia de Westmerland.

Clipeston prope partes de Shirewoode.

Richar: rex cum rege Scott: apud Wirkesop & Southwel.

Richar: rex & Scottus apud ædes Petri forestarii de Rotheland: & deinde apud Gaymdinton.

Richardus rex apud Silveston circa partes Northampton.

Richardus rex dissaisiavit Godefridum de Lucy Winton: episcopum de castello & comitatu Winton: Pag. 358.

Rogerus Bigot comes Northfolc: Gul: comes de insf: Vectæ, comes de Ferrariis, & comes Saresbiriæ portabant umbraculum sericum Winton: super Richardum in ejus 2[a]. coronat.

[a] *Hæc verba sunt à manu Lelandi, sed diverso atramento. Adjecta nempe, postquam superiora scripserat.*

Gul: rex Scotiæ,
Hamelinus comes de Waren,
Ranulphus comes Cestriæ, } portabant gladios ante regem.

Hugo de Puteaco episcopus Dunelmen: sponte reddidit Richar: regi comitatum Northumbriæ cum castellis & pertinentiis, & præcepit rex ut ea traderet Hugoni Bardulpho.

Staneſtede. Rex Richardus recessit à Portesmuth ad Stanstede caussa venandi.

Anno D. 1195. Hugo episcopus Dunelmen: obiit apud Hovedune, & sepultus est Dunelmi in capitulo Monachorum.

Gualterus de Ferlington custos Dunelmen: castri, Henr: Ferlington custos castelli de Norham, quæ sumpta in manus regis Hugonem Bardulphum custodem habebant.

Concordia inter Richar: regem & Joan: fratrem ejus.

Remisit Joan: fratri omnem malevolentiam, & reddidit ei comitatum de Moreton: & honorem de Eya, & comitatum Glocestr: cum omni integritate eorum exceptis castellis. Et pro aliis omnibus comitatibus & terris suis dedit illi rex 8. M. libr. Andegavensis monetæ.

Richar. rex infirmus, pœnitentia motus, concubinas amovet, uxoremque, quam à longo tempore non cognoverat, recepit.

Petrus Prior de Binham in Northfolc.

Anno D. 1196. Henr: Wigorn: episcopus obiit. Joannes de Constantiis Rothomagen: decanus successit Hoc anno Gul: de Forz comes Albemarliæ obiit. Cui successit Baldewinus de Beton dono Richar: regis Angl: & duxit uxorem comitissam Albemarliæ. Gul: de Forze. Balduinus de Betun.

Totenhil locus prope London.

Hugo de Chaumont miles regis Franc: captus, & Richar: regi missus. R. de Ros custos H. Chaumont.

Pag. 359. Anno D. 1197. Joanna, soror Richar: regis Angl: & uxor Reimundi comitis S. Egidii, primogenitum filium nomine Reimundum peperit.

Jordanus de Curcy, frater Joannis de Curcy principis reg: de Ulvestre, interfectus est ab Hiberniensi familiari suo &c. ut Joan: ejus frater in vindictam multos ex Hibernis interfecerit.

Hugo de Puteaco inter cetera dedit villam de Herseuuelle in sustentationem monach: de Finkehale.

Anno D. 1198. Gaufridus filius Petri Justitiarius Angl: mag: congregato exercitu profectus est in Walliam ad succurrendum hominibus Gul: de Brause, quos Wenhunwin, frater Cadwalani, obsederat in castello Matildis &c. ut 3. M. Wallorum ceciderint, uno tantum Anglo desiderato. Castellum Matildis in Brachania.

e
Gamages castellum reges Angl: circa partes castelli de Ver- Gameges.
noun regis Franc.

Dictum Richardi regis in Fulconem sacerdotem, increpantem & jubentem ut abjiceret suas 3. filias, superbiam, cupidit: luxuriam.

"Do superbiam Templariis, cupiditatem monachis, luxu-
"riam ecclesiarum prælatis."

Mortuo Richardo rege Robertus de Turneham tradidit Joanni, fratri Richar: regis, castellum de Chinoun, in quo erat thesaurus Richar: regis.

Eustachius de Vesci gener Gul: regis Scotiæ.

Joannes rex die Coronat: suæ accinxit Gul: Marescallum gladio comit: de Striguil: & Gaufridum filium Petri gladio comitatus de Essex: qui licet ante vocati essent comites, & administrat: comit: suorum habuissent, non tamen erant accincti gladio comitatus.

Joan: rex tradidit Gul: de Stoteville Northumbr: Cumbriam cum castellis & comitatibus in custodiam, quæ Hugo Bardulf custodierat: & reddidit Rogero de Lacy constabular: Cestriæ castellum suum del Pontfreit, accepto prius filio ejus & herede in obsidem.

Rivera de Andely, } in Norman:
Rivera de Ethe, }

Gul: de Rupibus dux exercitus Arturii comitis Britan:

Joanna quondam reg: Siciliæ, & uxor comitis S. Egidii obiit, & apud Fontem Ebrandi inter velatas sepulta.

Mater Arturi relicto Ranulpho [a] comiti Cestriæ marito suo Pag. 360. nupsit Guidoni de Tuaz, fratri prædicti vicecomitis de Tuaz.

Anno D. 1198. Philippus nothus Richar: reg: Angl: cui pater dederat castel: & honorem de Cuinac, interfecit memoratum vicecomitem de Limogez in vindictam patris sui.

Hoc tempore ponte de Berwic inundatione asportato, Philippus episcopus prohibuit ne pontem reædificarent. Nam altera pars ripæ terra erat Dunelmensis episcopi. Tandem tamen pons refectus rogante Gul: de Stoteville.

Episcopus de S. Paterno in Wallia.

Anno D. 1200. Joan: rex dedit Philippo Dunelmen: episcopo licentiam habendi singulis annis nundinas apud Hovedune & Alverton.

Et Gul: de Estoteville dedit idem rex licentiam habendi
ham
nundinas singulis annis apud [b] Butteroham & apud Cotingham, & in iisdem locis firmare castella, — [c] Butterham, Cotingham, } castel:

[a] *Sic.* [b] *Sic.* [c] *Sic.*

Et

Et idem rex dedit Richardo Malebise licentiam firmandi castellum apud Queiric: quod cum pene firmaverant cives Ebor: considerantes hoc fieri in eorum damnum & opprobrium, effecerunt adversus Gul: Stoteville tunc vicecomitem Ebor: quod ipse ex parte regis prohibuit Richardo Malebise, ne ipse castellum illud firmaret, & sic remansit.

Contentio orta tempore Henr: 2. inter Robert: Stotevil: & Rog: de Mowbray de Baronia sua.

Robertus Grimdebeof, proavus hujus Gul: de Stotevil, habuit Baroniam illam de acquisitione Angl: sed quia Robertus Grimdebeof relicto Henr: 1°. secutus est partes Roberti Curthose, & una cum eo bello captus est, dedit ejus Baroniam rex Henr: Nicolao de Aubeni, proavo istius Gul: Moubraye.

Concordia 1ª.

Rogerus Moubray dedit Roberto Stoteville, ut liti cederet de Baronia sua Kirkeby in Moreshefd.

Secunda contentio de Baronia inter duos Gulielmos, filios prædictorum Roberti & Rogeri, anno 2. Joannis regis, per quem apud Lue, (Low) villam episcopi Lincoln: in Lindissey, finita est.

Gul. Moubray dedit Gul: Estoteville feodum decem militum, & duodecim libratas reddituum.

Pag. 361. Fons de Wy non longe à Cantuar; benedictus ab Eustachio abbate de Fley multis sanitatem contulit.

Anno D. 1200. Joannes rex vendidit pro quinque M. marc: Gul: de Brausa totam terram Philippi de Wicester, & totam terram Theobaldi Walteri in Hibernia.

Theobaldus autem Walterus auxilio Huberti episcopi Cantuar: fratris redemit 500. marcis à Gul: Breusa terram suam.

Joannes rex hospitatus cum Gul: Stotevil apud Cotingham.

Gualterus de Clapnum Senescallus Norman: (niaco)

Beauver castel: Gul: de Aubericio tradidit filium suum in obsidem Joan: regi pro castello de Beauver.

Gul: Marescallus comes de Striguil.

Rogerus de Lacy constabular: Cestriæ.

Robertus de Turneham factus regis Joan: procurator in Pictavia.

☞ Anno D. 1204. Robertus comes Leyrcestriæ obiit absque sobole. Cujus comitatum Simon de Monteforti & Saerus de Quincy (e) inter se dividunt, eo quod Saerus & pater Simonis uxores duxissent sorores prædicti comitis.

Anno

Anno 1211. Grex cervorum fugiens ex foresta [a] de . . . . . . projecerunt se in mare in ostiis Sabrinæ flu.

Anno D. 1212. Suburbium de Southwark cum cœnob: S. Mariæ & ponte London: conflagravit.

Moderniores Scotti imitantur Francorum mores.

Eustachius de Vescy.

Gaufridus archiepiscopus Ebor: frater Joannis regis Angl: sed nothus, obiit inter Francos in exilio 1212.

nothus nothus

Gulielmus comes Saresbiriæ frater regis Joannis. Gul: comes Sarum, frater Joan: regis.

Anno D. 1213. Gaufridus filius Petri Justitiarius Angl: obiit.

Anno D. 1214. Simon de Apulia Decanus Ebor: fit episcopus Exon:

Anno 1215. Gul: archid: Huntingdon fit episcopus Cestrensis.

Hoc anno nobiles de Boreali parte convenerunt apud Stanford contra regem Joannem.

Hoc anno multi ex regalibus interfecti apud Northampton, unde postea in vindictam bona pars villæ incensa. Pag. 362.

Richardus de Marisco cancellar: Joan: regis.

Proceres dividunt inter se partem reg: quæ à rege defecerat.

Gaufridus de Mandevil Essex: comit: accepit.

Robertus filius Gualteri Northampton.

Rogerus de Crescy Northfolk & Southfolk.

Saerus Grantebrigeshir & [b] Huttendon.

Gul: de Albener comitatum Lincoln:

Joan: constabularius Cestr: Eborum & Notingham.

Robertus Ros Northumbreland.

Postea tractare cœperunt de novo rege eligendo.

Gul: Marescallus comes Penbroke secutus est partes regis. Filius Gul: Marescalli secutus est partes Baronum.

Derteford villa Cantiæ.

Nec meminit ætas nostra obsidionis tam urgenter factæ, nec tam viriliter defensæ. Rofa obsessa, & tandem à rege capta.

Gualterus Gray fit archiepiscopus Ebor: cassata electione Simonis Langton fratris Stepha: Langton Cantuar:

Præsidium de Colecester captum à Joan: rege.

Ludovicus filius regis Franc: applicuit in Thanet accersitus ut regnaret.

Axholme à Joanne rege vastata.

Petrus comes Britanniæ jure ux: suæ sororis Arturii.

Munitio regalium in Hely.

Berchamstede castel: à Ludovico filio Franc: captum.

Regales ministri Henr: 3. recuperant castella Merleberg, Farnham, Winton: Cicestriæ, quæ omnia fere demolita sunt.

[a] *Forestæ nomen omisit Lelandus.* [b] *Sic.*

Mount

Saerus comes. Mount Sorel castrum comitis Saeri, [com: Leic:] quod Ranulphus comes Cestriæ protenus prostravit.

Comes Saerus, comes Gilbertus capti apud Lindum à regiis.

Gul: Marescallus comes Penbrok obiit, & David comes Huntingdon.

Saerus de Quincy comes Wintoniensis, & Robertus filius Walteri obierunt Damiatæ in terra sancta.

Anno D. 1219. Joannes abbas de Fontibus electus in Eliensem episcopum.

Pag. 365. Gul: de Forz comes Albæmarlæ.

Castellum de Biham munitum à Gul: de Forz contra regios, & paulo post captum ac funditus eradicatum.

alias Fodringhey. Gul: de Forz occupavit insidiis Fodringhey castel:

Anno D. 1220. Gul: de S. Mariæ ecclesia resignavit episcopatum London: cui successit Eustachius de Fauchenberge regis thesaurarius.

Hubertus de Burg Justitiarius totius Angl: duxit in ux: Margaretam primogenitam Gul: regis Scotiæ, & sororem regis Alexandri.

Petrus de Malo lacu. Petrus de Maule, Pictavus gen: custos factus castel: de Corf à Joanne rege, accusatus læsæ majestatis Henr: 3. at non convictus.

Provinciale concilium celebratum Oxon: à Stephano Langton episcopo Cantuar: 1222.

Anno D. 1223. Wilhel: de Cornehil episcopus Cestriæ obiit. Successit Alexander de Staneby.

Falcasius de Breante Normannus custos castelli de Bedeford munivit illud contra regem.

Gul: de Breante frater Falcasii conjecit Henr: de Braybrok in vincula [a] conjectus" in castro Bedeford:

Castrum Bedefordiæ ab Henr: rege captum solo coæquatur.

Castrum de Bedeforde jure spectabat ad Gul: de Bello campo.

Anno D. 1225. Joannes Elien: episcopus obiit. Succesit Gaufridus de Burgo archidiac: Norwicen:

[a] *Hæc vox supra lin. cum nota inductionis, à manu quidem Lelandi. Sed abesse malim.*

Finis Partis primæ Tomi primi Lelandi Coll.

4